

لیکدانه وەی پەرتەووکى

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
عَزَّوَجَلَّ الْوَلِيْسِ طَيْرِهِ

ئامادە کردنى
مامۆستا ئىسماعىل سوسيەيى

نووسىنه وەي
أبو عبدالله الكردى

لېكدانەوە پەرتۆکى (العقيدة الواسطية)

ئامادە كردىنى
مامۆستا اسماعیل سوسمەيى

نوسيئە وەئى
أبو عبدالله الكردي

ناوهەرۈك

- ٩ - پىشە كى
- ١٠ - هۆكارى ناونانى ئەو پەرتوكە بە (العقيدة الواسطية)
- ١١ - ئەھلى سونە و جەماعە كىن
- ١٢ - (العقيدة الواسطية) بابەتە كانى كورت ھەلدى لەم خالانەدا
- ١٣ - گرنگى خويىندەوهى پەرتوكە كانى ابن تيمية -رحمه الله-
- ١٥ - گفتوجۇرى نىوان ابن تيمية و ھەندىيک لە زاناكانى سەردەمى خۆى
- ١٦ - كورتە پوختىيک دەربارەى ابن تيمية
- ١٩ - شەرح و راچەى زانايان بۆ (العقيدة الواسطية)
- ٢١ - مىزۇي ئەو كۆمەلانەى جىگە لە ئەھلى سونە و جەماعەن زۆر بە كورت و پوختى
- ٢٩ - بۆچى ھەندىيک لە زانايان دژايەتى ابن تيمية دەكەن
- ٣٢ - پىشە كى شيخ الإسلام ابن تيمية
- ٣٥ - سەرەتاي بە حەمد دەستپىيىكىردوھ وە كۆئىقىيدا بە قورئانى پىرۇز:
- ٤٠ - لەدواى حەمد دانەر شاھىدومانى دەھىينى
- ٤٧ - داننان بە رسالەتى پىغەمبەر (صلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
- ٥٣ - كۆمەلى رېزگاربۇو

- ٥٩ - شەش روکنە كانى ئىمان
- ٨٨ - مەزھەبى ئەھلى سونە و جەماعە لە ئەسماء و سيفاتدا به ئىجمالى
- ٩٧ - خولاسە مەزھەبى ئەھلى سونە و جەماعە لە ئەسماء و سيفاتى الله تعالى
- ١٠٢ - پىداھەلدانى الله تعالى
- ١٠٥ - الله تعالى پىغەمبەرە كانى ھەلبزارد بەسەر ھەموو خەلکدا
- الله ستايىشى خۆى كرد بەوهى كە موحالەفەى پىغەمبەران بون وەسفيان پىيى دەكىد - ١٠٨
- ١١٣ - سيفەتە كان لە نىوان نەفى كردن و ئىثبات كردن
- ١١٧ - جەمع لە نىوان نەفى و ئىثبات لە قورئانى پىرقىدا
- ١٢٣ - آية الكرسي ھەمەلايەنترىنى و شەكانى نەفى و ئىثبات
- ١٢٩ - جەمع لەنیوان (علوه وقربه وأزليته وأبديته)
- ١٣٦ - جىڭىر كردىنى سيفەتى (العلم) لە قورئاندا
- ١٤٨ - جىڭىر كردىنى سيفەتى (الرزق والقوه والمثانة) لە قورئاندا
- ١٤٩ - جىڭىر كردىنى سيفەتى (السمع والبصر) لە قورئاندا
- ١٥٣ - جىڭىر كردىنى سيفەتى (المشىة والإرادة) لە قورئاندا
- ١٥٩ - جىڭىر كردىنى سيفەتى (المحبة والمودة) لە قورئاندا

- جىڭىر كردى سىفهتى (الرحمة) لە قورئاندا - ١٦٤ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (الرضى والغضب والسخط والأسف والكره والمقت) لە قورئاندا - ١٦٨ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (الإيتان والمجيء) لە قورئاندا - ١٧٧ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (الوجه) لە قورئاندا - ١٨١ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (اليدين) لە قورئاندا - ١٨٤ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (العين) لە قورئاندا - ١٩٢ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (السمع والبصر والرؤيا) لە قورئاندا - ١٩٦ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (المكر والكيد) لە قورئاندا - ٢٠٧ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (العفو والمغفرة والرحمة) لە قورئاندا - ٢١٣ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (العزة) لە قورئاندا - ٢١٥ -
- جىڭىر كردى ناو بۇ الله تعالى و رەتكىردنەوهى ھاۋ وىنە و نموňە بۇ الله تعالى - ٢١٨ -
- رەتكىردنەوهى شيرك و ھاوبەشى لە الله تعالى - ٢٢١ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (الاستواء) لە قورئاندا - ٢٣٣ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (العلو) لە قورئاندا - ٢٤٧ -
- جىڭىر كردى سىفهتى (المعية) لە قورئاندا - ٢٥٥ -

- ٢٦٥ - جىڭىر كردنى سىفهتى (الكلام) لە قورئاندا
- ٢٧١ - قورئانى پىرۇز كەلامى الله يە
- ٢٧٨ - قورئان دابەزىيە لە لای الله تعالى بۆ زەوى
- ٢٨٤ - جىڭىر كردنى بىنىنى الله تعالى لەلايەن برواداران لە قيامەتدا لە قورئاندا
- ٢٩٢ - ناوه زۆر جوانە كانى الله تعالى وە سيفاتە بەرزە كانى لە سونەتى پىغەمبەرەوە
- ٢٩٨ - جىڭىر كردنى سىفهتى (النَّزُول) لە فەرمودەكاندا
- ٣٠١ - جىڭىر كردنى سىفهتى (الفرح) لە فەرمودەكاندا
- ٣٠٤ - جىڭىر كردنى سىفهتى (الضحك) لە فەرمودەكاندا
- ٣٠٦ - جىڭىر كردنى سىفهتى (العجب) لە فەرمودەكاندا
- ٣٠٨ - جىڭىر كردنى سىفهتى (الرجل) لە فەرمودەكاندا
- ٣١١ - جىڭىر كردنى سىفهتى (النداء) لە فەرمودەكاندا
- ٣١٣ - جىڭىر كردنى (العلو والفوقية) لە فەرمودەكاندا
- ٣١٧ - جىڭىر كردنى سىفهتى (المعية) لە فەرمودەكاندا (شەرەھەكەي بەردەست نىيە)
- ٣١٧ - جىڭىر كردنى بىنىنى الله تعالى لەلايەن برواداران لە قيامەتدا لە فەرمودەكاندا (شەرەھەكەي بەردەست نىيە)

- مەوقىفي ئەھلى سونە و جەماعە لەسەر ئەو فەرمودانەي تىيىدا ئىثباتى سيفات كراوه بۆ
الله تعالى (شەرخە كەى بەردەست نىه) - ٣١٨ -
- ئەم ئومەتە ناوه راستە لە نىوان ئومەتاندا (شەرخە كەى بەردەست نىه) - ٣١٨ -
- نىۋەندى ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي سيفات لە نىوان جەھمى و موشەبىيە كان
(شەرخە كەى بەردەست نىه) - ٣١٨ -
- نىۋەندى ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي كىدارە كانى الله لە نىوان جەبرى و
قەدەرييە كان (شەرخە كەى بەردەست نىه) - ٣١٨ -
- نىۋەندى ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي وەعىدى الله لە نىوان مورجىئە و وەعىدىيە كان
(شەرخە كەى بەردەست نىه) - ٣١٨ -
- نىۋەندى ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي ناوه كان موسەماي ئىمان و دين لە نىوان
حەرپورىيە كان و موعىته زىلە كان وە لە نىوان مورجىئە كان و جەھمە كان - ٣١٨ -
- نىۋەندى ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي سەحابە كان لە نىوان راھىزە و خەوارىجە كان - ٣٢٠ -
- جيڭگىر كردنى سيفەتى ئىستىيواي الله لەسەر عەرپش وە سيفەتى علوى الله بەسەر
دروستكراوه كانى وە مەعىيەي الله لە گەل دروستكراوه كانى - ٣٢١ -
- جيڭگىر كردنى نزىكى الله تعالى و لە گەلدا بونى - ٣٢٩ -
- واجبە ئىمانمان وابى قورئان كلام الله يە - ٣٣٢ -
- واجبە ئىمان بون بە بىنىنى الله تعالى لەلايەن بىرۋاداران لە رۇڭرى دوايدا - ٣٣٦ -

- ٣٤٢ - ئىمان بون به فيتنە و عەزابى قەبر
- ٣٦٢ - ئىمان بون به قيامەت و دوارقۇزى مەزن و گەورە
- ٣٦٩ - ئىمان بون به حىساب
- ٣٧٢ - ئىمان بون به حەوز و رۇنكردنەوهى شىۋە كەى
- ٣٧٦ - ئىمان بون به سيرات و سيفەت و شويىنە كەى
- ٣٧٨ - پردى نىوان بەھەشت و دۆزەخ
- ٣٧٩ - يە كەم كەس كە دەچىتە بەھەشت
- ٣٨٠ - جۆره کانى شەفاعة تى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
- ٣٨٦ - ئەوهى لە رۇزى دوايى رۇدەدات لە كىتاب و ئاثار باسکراوه
- ٣٨٧ - ئىمان ھىنان بە قەزاو قەدەر بە خىر و شەرى
- ٤٠٧ - مەشىئەتى الله تعالى و ئىرادەي لە گەل خەلق و ئىجادى شتە كان
- ٤١٧ - كار و كردەوهى بەندەكان
- ٤٥٣ - پىناسەي ئىمان
- ٤٧٤ - حۆكمى بىھرى تاوانە گەورە كان
- ٤٧٨ - حۆكمى كەسى فاسق لە ئىسلامدا
- ٤٩١ - باسى خۆشويىستانى سەحابە و هاوهەلە كانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

- ٤٩٩ - پله دارىيە كان و مەرتەبە كانى سەحابە كان
- ٥٠٣ - تەفضىلى نىوان خەليفە راشيدىيە كان
- ٥١١ - خۆشويىستانى (أهـل الـبـيـت)ى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
- ٥١٦ - ھاوـسـهـ رـانـىـ پـىـغـەـ مـبـەـرـ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
- ٥١٩ - ھەلـوـيـسـتـىـ رـافـيـزـهـ وـ نـهـواـصـيـبـ وـ دـهـرـبـارـهـ سـهـحـابـەـ كانـ رـضـيـ اللـهـ عـنـهـمـ
- ٥٢٦ - فـهـزـلـ وـ پـلـهـ وـ پـايـهـ وـ قـهـدـرـ گـرـانـىـ سـهـحـابـەـ كانـ
- ٥٢٩ - ئـيـمانـ هـهـبـونـ بـهـ كـهـرـامـهـتـىـ وـھـلـيـهـ كانـ
- ٥٣٥ - شـوـيـنـكـهـ وـتنـىـ پـىـغـەـ مـبـەـرـ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)ـ وـ شـوـيـنـكـهـ وـتنـىـ خـولـهـفـاـ رـاشـيدـيـهـ كانـ
- ٥٤٣ - ھـوـکـارـىـ نـاـوـنـانـىـ ئـهـھـلـىـ سـونـهـ وـ جـهـمـاـعـهـ
- ٥٤٧ - ئـهـمـرـ بـهـ چـاـكـهـ وـ نـهـھـىـ لـهـ خـراـپـهـ
- ٥٥٠ - ئـارـامـگـرـتـنـ وـ سـوـپـاسـ گـوزـارـىـ وـ رـازـيـبـونـ بـهـ قـهـدـهـرـىـ اللـهـ
- ٥٥١ - ئـهـخـلـاقـىـ بـهـرـزـ وـ كـرـدـهـوـهـىـ چـاـكـ
- ٥٥٣ - كـۆـتـايـىـ ئـهـمـ عـهـقـيـدـهـيـهـ

پېشەكى:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا،
مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَهُ، وَمَنْ يُضْلِلُ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۰۲].

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهَا رِجَالًا﴾

كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْرَحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [النساء: ۱].

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: ۷۱-۷۰].

آمَّا بَعْدُ فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدِيَّ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ،
وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ مُحْدَثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ، اللَّهُمَّ
طَهِرْ قلوبنا من الشبهات والشهوات وأعمالنا من الرياء يا رب العالمين.

خوشحال و بهخته و هرين که دهست ده کهین به شهرح و راقهی مهتنیک له مهتنه کانی
عهقیده و بیروبروا، هی زانا و دانایه کی بەریزی جیگای متانه که ابن تیمیه -رحمه الله-
که مهتن و پهروکه که بهناوی (العقيدة الواسطية)یه، به پشتیوانی الله تعالى راقهیه کی
پوخت و جوانی ده کهین به گویره کی ریزه وی ئه هلى سونه و جه ماعه، ئه و بۆچونانه کی که ابن
تیمیه -رحمه الله- هه بیوه که ئیقتیدای کردوه به پیشینانی چاک و ئه وانیش به دلنيایي
له پیغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و له هاوەلە به ریزه کانی پیغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و له تابیعی و له تابیعی تابیعی
و هریانگرتوه هەتا گەيشتوه تە دهستی ئیمە.

ھۆکارى ناونانى ئە و پەرتوكە بە (العقيدة الواسطية) :

(العقيدة) وەرگىراوه لە (العقد)، عەقدىش بۇ نمونە ھەندىيەك جار بە واتاي (عقد الجبل) دى واتە لېك گرىدان و بەستنەوەي پەت، (وسمیت بىذلەك لأنها مەما يجىب أن يعقد عليه القلب) جا عەقىدە چ پەيوەندىيە كى بە گرىيەه ھەيە (گرىيە لە پەت بىدرى؟ ئە و بۆچى ئە و ناوهى لى وەرگىراوه و كراوه تە باسى بىرۇبىروا؟ دەلىن لەبەر ئە وەيە زانايان چونكە ئە و بىرۇبىروا و با به تانەي ئىمان لەوانەيە كە واجبە و پىويستە گرىيە لى بىدرى و دلى پىوه بەسترىتە وە و لەناو دلدا بەسترىتە وە گرىي بىدرى و بىمېنىتە وە لە و پىناوهدا ئە و ناوهى بە خۆيۇھە لە لگرتوھ و لە باس و خواسى ئىمان و بىرۇبىروا پىيى دە گوتى (العقيدة).

لەبەرچى ناوى لىنرا (الواسطية)؟ كە ئە و بۆچونە زەعيفە بۆچونى يە كەم لەسەر ئە وە دەلىن لەبەر ئە وەيە چونكە عەقىدە و بىروايە كى وەسەتە و نىۋەندى گرتوھ وە كۆخواى رب العالمين دەفەرمۇى: ﴿وَكَذِلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [البقرة: ١٤٣] واتە ئىۋەم كردۇتە ئومەتىيەكى نىۋەند و ناوه راست لەناو ئومەتە كانى تر، عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعەش نىۋەند و ناوه راستە لەنیوان ھەمو تاقم و كۆمەلە كانى تر ھەر ئە و عەقىدەيە كە الله تعالى پىيى رازىيە كە پىغەمبەر لەسەر بۇھە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھاوه لان لە پىغەمبەر يان (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە -رضي الله عنهم- وەرگرتوھ.

بۆچۈنۈ دووھەم كە ئە وەيەن زىاتر باسى كراوه و زۆربەي ھەرە زۆرى زانايان ھەر ئە وە دەلىنە وە ئە وەشىان لە ابن تيمىيە بىستوھ و گىرپاوه تە وە كە بۆخۆشى فەرمۇيەتى، ئە وېش ئە وە بۇھە پىاۋىيک ھە بۇھە بە ناوى رضي الدين الواسطي كە يە كىيک بۇھە لە ھاوه لانى رېپە و مەزھەبى ئىمامى شافعى -رحمەم الله-، دەلىنەتە بۆ حەجى مائى الله تعالى ابن تيمىيە بىنیوھ و داواي لېكىردوھ بە پىدا گرتنە وە كە عەقىدەيە كى بۆ بنو سىتە وە كە هي ئەھلى سونە و جەماعە بىي چونكە عەقىدە ئە و کات كىشە و گىر و گرفتى زۆرى كە و تبوھ سەر وە ئە وەي بەر بلاو بۇو لەنیو ئومەتى ئىسلام و مۇسلمانان ديارە جىگە لە عەقىدە ئەھلى سونە و

جهماعه بولو که میکی که مابونه و له زانایان و پهیره وانی عهقیده ئه هلى سونه و جه ما عه و پیشینانی چاک هر که سه خلت و کیشه و گیر و گرفتى و گهله عهقیده هاتبوه پیش له و بواره دا، ابن تیمیة ش پیش ده فه رموش تۆ برق عهقیده و بیرو ببروای يه ک له و په رتو کانه هه لبزیره که پیشینانی چاک باسیان لیکردوه و پیویست ناکات من بوت بنوسمه و بهلام دیاره ئه و پیداگری ده کات ئه و پیداگریهی وا ده کات ابن تیمیة لهدوای نویزی عهسر دهست بکات به نوسينه وهی ئه و مهتنی (العقيدة الواسطية) که به لبه ره وه نوسيه وه و (والله أعلم) تا نویزی مه غریب له يه ک داتیشتند اکوتایی پیش ده هینی و هه موی ته و او ده کا، که به دهیه ها را قهی کراوه ئینجا خه لک ئاسان لیکی تیده گا و حالی ده بی هه موی عهقیده ئه هلى سونه و جه ما عه يه هینا و یه زیاتر با یه خی به لایه نی ئه سماء و سیفات داوه چونکه ئه و کاته کیشه و گیر و گرفت له سه رئه وه زور بوله الله پاداشتی بداته وه و هه موی بولو بیتیه سه ده قه و خیز و چاکه و بولو بچیت به بهرده و امى.

ئهم پیاوه خه لکی (واسط) بوله (واسط) شاریکه له عیراق دیاره ئه و شاره کاتی خوی حه جاجی کوری یوسفی سه قه فی دروستی کرد و که ده که ویته نیوان به غدا و به سرای شاره کانی عیراق، له سالی هه شتا و چواری کوچی بنياتی نا له سالی هه شتا و شهشی کوچی کوتایی پیش هینا و ته و او بولو لبه رئه وه ش ئه و ناوهی لینرا چونکه که و ته ناوه راستی سی شاری عیراق کوفه و وه له پاشان به غدا و به سرای له و ناوه راسته بون که به ئه ندازه و یه کتر له و ناوه راسته له شاره کان دوره مه سافا و نیوانه کانی^[۱].

ئه هلى سونه و جه ما عه کین:

هه رچی راست ده بیتیه و بوله سه زمانیدا دیش ده لی من ئه هلى سونه و جه ما عه م بهلام به راستی ئه گه ر شی بکه ینه وه ئه هل به مه عنای خاوه و ساحیب دی، سونه ش به مه عنای ریباز و ته ریقهت و ریگا دی، جه ما عه ش به مه عنای کومه ل دی.

^[۱] ئه و باس و خواسه له (البداية والنهاية، ابن كثير) (ج: ۹، ص: ۵۱) باسی لیکراوه، له (معجم ما استعجم) (ج: ۴، ص: ۱۳۶۳) به هه مان شیوه باس کراوه، له (معجم البلدان) (ج: ۵، ص: ۳۴۸).

که واته ئه هلى سونه بهو مانايه دى شوينكەوتهى رېبازى پىغەمبەر بونه (عليه السلام) خاوهنى ئەو رېبازەن و دەستيابن پىيوه گرتوه و جەمماعەش (المجتمعون عليها) دى واته ئەوانەي دەوريان داوه لهو رېبازە كە رېبازى پىغەمبەر (عليه السلام) لەسەر حەق ورەوان ئەو عەقىدە و بىرۇبۇرايەيان ھەيە و پەيرۇبيانلىرى كردوه و دەكەن كە هي پىغەمبەر بونه (عليه السلام) هي ھاوهەلە بەرېزە كانى پىغەمبەر بونه (عليه السلام) وە پىشىنانى چاڭ بونه كە تەبىعى و تابىعى تابىعىش دەگرىتەوه.

(العقيدة الواسطية) بابه تەكانى كورت ھەلدى لەم خالانەدا:

يە كەم سەبارەت بە ناسىنى الله تعالى -جل شئنه- وە بنەما كانى ئىمانى باسکردوه و لە يە كەم دەستى پىكىردوه رۇكىنەكان و كۆلە كە كانى ئىمان كە شەشىن يە كەميان (الإيمان بالله) لەسەر دواوه و دەدۋى و وە باس و خواسىكى تەواوى ئەھلى سونه و جەمماعەى لەسەر دەھىننەتەوە بە بەلگە كانى قورئان و فەرمودەي پىغەمبەر و (عليه السلام) وە بە بۆچونە راست و دروستە كان ابن تىمیة دەربارەي الله ناسى و جىڭىر كردنى ناوه زۆر جوانە كانى الله تعالى و سيفاتە بەرزە كانى لە قورئان و وە لە فەرمودەي سەھىھى پىغەمبەردا (عليه السلام)، وە باسى بنەماي دوھمى كردوه بىرۇبۇوابون بە مەلائىكەت و فريشىتە كان لە كۆلە كە كانى ئىمان، وە باسى كۆلە كە سىيەمى كردوه ئەويش بىرۇبۇوابون بە پەرتوكە ئاسمانىيە كان، وە هي چوارەميش بۇوابون بە پىغەمبەران و رەوانە كراوان (عليهم الصلاة والسلام)، وە پىنچەميشيان بۇوابون بە رۇڭىزى دوايى لە مردەنەوە باسى لىيۇ كردوه تا قيامەت و مەيدانى حەشر و حىساب و ئەو دىيەنەي لە ويىشدا رۇودەدەن ئەو خالانەي پەيوهند و پەيوهستىشىن بەو بابەتە، وە لە پاشان باسى قەدەرەي اللهى كردوه بە خىر و شەرە كەيەوە وە ئىرادەي خواى رب العالمين بە ئىرادە كەونىيە كە و وە ئىرادە شەرعىيە كەيەوە.

خالى دوھم لە (العقيدة الواسطية) كە باسى كردوه و بابەتىيە كە تىيدا، باسى ئىمامەتى و وە سەركىدايەتى و گەورايەتى و خەلیفایەتى مۇسلمانانى كردوه، كە چۆن خەلیفەي

موسلمانان ئىمامى موسولمانان دەبى كى بى؟ و وە لە بوارى سەمع و تابعه بۆ ھەبونى دەبى لە چ ئاستىك بى؟ و سيفەتە كانى به كورتى باسى كردوه لە ديدگاي بىروپرواى ئەھلى سونە و جەماعەوە.

وە لە پاشان باسى فەرمان بە چاكە و رېڭرى و نەھى لە خراپە و مونكەر وە قىسە و باسيشى كردوه دەربارە قىسەي سەحابە كان لەو بوارەدا كە باسيان ھەبوھ و باسيان لىيۇھ كردوھ لە كۆتا يە كەشىدا ابن تيمىيە لە (العقيدة الواسطية) ديارە باسى رەوشت و ئەخلاقى ئەھلى سونە و جەماعەي كردوھ.

عەقىدەي كورت ئەھلى سونە و جەماعەي ھەلھىناوھ لەو سى خالەدا كە باسمان كرد. لە كۆتا يىشدا باسى رەوشتى ئەھلى سونە و جەماعەي كردوھ.

گرنگى خويىندنه وھى پەرتوكەكانى ابن تيمىيە -رحمە الله-

پەرتوكەكانى ابن تيمىيە وە نوسراوھ كانى زۆر گرنگن بايەخى پىيىدەين و تايىەتمەندى خۆى ھەيە جياواز لە پەرتوكى زانا يە كانى تر بۆ سەرددەمى ئىيمەي ئىستاش زۆر سود و كەلکى لى وەرددەگرىن ئەگەر بايەخى تەواوى پىيىدەين.

يە كەميان لەبەر ئەھى ابن تيمىيە -رحمە الله- كەسىك بۇھ بە تەواوھتى تىيگەشتتوو بۇھ لە بىروپرواى ئەو زانا يانەي پىيشىنى خۆى كە هاتونھ و لەسەر رېپھوھ ئەھلى سونە و جەماعە بونە، ھەمويان حالى بۇھ و تىيگەشتھ و دايپشتھ تەھ بە دارشتنه وھ يە كى زۆر جوان قسە و گوتنه كانىيان وە بەلگە كانىيان وە مانا و واتا كانىيان بە ئاسانتر ئىيمە تىيىدەگەين لەھى كە بىگەرەن لە پەرتوكە جياواز جياوازە كانى ئەو زانا بەریزانە و هەتا باس و خواسە كان دەبىنېنە و لىيى تىيىدەگەين.

وە تايىەتمەندى دوھمى پەرتوك و نوسراوھ كانى ابن تيمىيە لەھەدا يە كە جىيگاي خۆيەتى زۆر بايەخى پىيىدرى و بخويىندرىنە و -رحمە الله- ئەھىش ئەھى كە زۆر بە چاكى و لەپەرە تىيگەيشتن تىيگەيشتنو بۇھ لە دەقە كانى قورئان و سونەي پىغەمبەر (ع)، كە

هه ر هه موو ئه وانهی ئىنسافيان هه بوه له سه ردەمی خۆی و ناسیویانه ئه وانهی لە دواي خۆیشى ئه و بېيارەيان داوه و ئه و شاهىدەيان داوه و ئه و راستىيەيان بۇ ابن تىميمە جىڭىر كردوه.

جا لە پاشان ابن تىميمە كاتى كە نوسراوه كانى نوسىيۇ يان فتواكانى داوه و قسە كانى لى گىرە دراوه يە كە سېك بوه هەر لە خۆرە قسە كە لە سەر بەرامبەرە كانى نە كردوه، هەر لە خۆرە باسى تاقم و كۆمەلە كانى دىز بە ئەھلى سونە و جەماعەي نە كردوه قسە كانى ئه وان لە پەرتوكە دىيار و جىڭگاي مەمانە بوه لە لاي فېرقە كان لە وانه و خويىندویەتىيە و تىڭەيشتۇھ و وەرىگەرتۈھ ئىنجا لە پاشان هاتوه شىكردوھ تەوه و نوسىيەتىيە و فتواي لە سەر دەركردوه.

كەواتە لە پەرتوكە كانى ابن تىميمە تۆ راستە و خۆ بە رېيە كى راست و دروت بەسى ماندو بونىكى زۆر تىدەگەي لە عەقىدە و خالە كانى تاقم و كۆمەلە كانى ترى جىگە لە ئەھلى سونە و جەماعە ئاسانتر بە سەريان رادەگەي بە بى ئەوهى سەرت لى بشىۋى و راستىيە كان دەدقۇزىتەوه.

لە پاشان لە پەرتوكە كانى ابن تىميمە سودىكى تر كە تايىھەتمەندىيە كە لە تايىھەتمەندىيە كانى نوسراو و پەرتوكە كانى ابن تىميمە ئەۋىش ئەوهىيە هەندىك لە خالە كانى كە موجمەلە زۆر كورت و پوختن پىيوىستىيان بە شەرخ و راچەي تەواو هەيە تىڭەيشتىنى تەواو هەيە هەستاوه ابن تىميمە لە خال و بىنە مايانە ئەھلى سونە و جەماعە هي پىشىنائى چاڭ ھىناۋىتى موجمەلە كان كورتە پوختە كانى درېز كردوھ تەوه و پۇنىكىردوھ تەوه و زىياد لە سەرى رۇيىشتۇھ و پۇنكىردنەوهى چاڭى لە سەر داوه و لە پاشان نمونە زۆرىشى بۇ ھىناۋە تەوه. لە وەوه دەردە كەۋى كە ابن تىميمە زانايە كى فە زانا بوھ و زۆر تىڭەيشتۇھ بۇ ئاستى بە رز بوھ لە ئاستى عىلمىيە وە، لە بەر ئەوه پىيوىستە پەرتوكە كانى ابن تىميمە بايەخى تەواوى پىبىدرى لە لايەن قوتابيانى زانستە شەرعىيە كان ئە و كاتە حالى دەبن و تىي دەگەن، هەر

لە خۆيەوە و لە پەرتوكە كانىشىھە و ابن تىميمە دەناسن ئىنسافيان بۆ دروست دەبىّ هەر لە خۆرما قىسى لەسەر ناكەن.

گفتوكى نىوان ابن تىميمە و ھەندىك لە زاناكانى سەردەمى خۆى:

لە پاشان ابن تىميمە لەسەر (العقيدة الواسطية) توشى كىشە و گىروگرفتى زۆر بود، يە كىك لە گفتوكى كانى ابن تىميمە لە گەل زانا و خەلکانىكى سەردەمى خۆى كە لەسەر (العقيدة الواسطية) بۆيان دروستىرىدوه نوسراوه يە تۆماركراوه، لەوانە شىخ علوم الدین دەفرەرمۇئى ابن تىميمە لە كۆرى سەلتەنەي ئەفرەم دەربارەي عەقىدە باسى لە گەل كرايەوە و پرسىيارى لېكرا و راکىشرايە ئەو مەجلىسە، ئەوهبوو كە ماوهىك بۇو ابن تىميمە ئەو عەقىدەي نووسىبىوه و لەسەرى بلاوكرايەوە كە ابن تىميمە (پەنا بە خواى رب العالمين) گومراكراوه، ابن تىميمە دياره لەو گفتوكىيەدا لە كۆتايىھە كەيدا بە ھەرھەمويان دەسەلمىنى كە ناتوانن رەخنهى لېڭرن وە مۆلەتى سى سالان دەداتە ھەر ھەمويان، دەلى لەپاش ئەو سى سالەش ئامادەم ئىيۇھە لە ماوهى ئەو سى سالە يان لە پاشتريش يەك خال و بىرگە و گوتەي ناو (العقيدة الواسطية) لېم بىگرن بە رەخنه و بلىن تىك ناكاتەوە لە گەل عەقىدە و بىر وبۇاي پېغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْكَبَرُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) و سەحابەكان -رضي الله عنهم- وە لە گەل پېشىننانى چاک.

ديارە لە كۆتايدا هيچىك لە زاناكان نەيانتوانى رەخنه يەكى وا بىننەوە و بىگرن لەسەر ابن تىميمە، لەبەر ئەوە ابن تىميمە سەركەوتتوو بۇو لەو گفتوكىيانە، وە زۆربەي ھەرە زۆرى جارە كان ئەگەر مىزۇو بخويىننەوە دەردەكەۋى ئىمەتىپەن كەن ئەدەبىكى زۆر جوانەوە بە پاپەندبۇن بە بىنەما شەرعىيەكان و لە چوارچىوھى عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەوە زۆر بەریز و ئەدەب و عىليميانەوە گفتوكى كانى ئەنجام داوه و كردویەتى، وە لە كۆتايىھە كەشدا قىسى ھەر ھەموانى بېرىوھ و كەسيان نەيانتوانىوھ بە تەواوهتى ابن تىميمە چۆك پىدا بىدەن لە عىليم و زانستىيە كەيەوە وە ابن تىميمە بەسەرياندا سەركەوتوبوھ.

کورته پوختیک دهربارهی ابن تیمیة:

ابن تیمیة -رحمه الله- ئه و زانا بهریزه یه که خاوه‌نی عه قیده‌یه ئه هلى سونه و جه ماعه‌یه، ئه و پیاوه بهریزه یه بهناوی **أَبُو الْعَبَّاسِ أَحْمَدَ بْنَ عَبْدِ الْحَلِيمِ بْنَ عَبْدِ السَّلَامِ الْحَرَانِيِّ**، که نازناوه که شی بهناوی **(تَقِيُّ الدِّينِ)** و **(شیخ الإسلام)** یشی پی گوتراوه وہ به کرداریش **(شیخ الإسلام)** یش بوه، بهو مانا یهی زور زانا بوه و فتوای لی و هرگیراوه و له هه موو بواره کان شاره‌زا بوه، وہ که پی ده گوترا (ابن تیمیة) له بھر ئه وہ یه ده لین دایکی باپیری که باپیری ناوی موحه‌مده بوه ناوی (تیمیة) بوه، ئافره‌تیکی زور الله ناس بوه وہ ئاستی هه بوه و وتاربیث بوه و ئاموژگاری خه لکه کانی کردوه، ابن تیمیة له حران له سالی شهش سه‌د و شهست و یه کی کوچی له مانگی (ربیع الأول) له دایک ده بی، له پاشان هیواش هیواش پیده گا و ئه و پیاوه بهریزه یه که زانا یان زور زور له سه ریان نوسيوہ به ئینساfe وہ ئه وانه‌ی لیک نزیک بونه و له گه لی ژیاون و بینیویانه، له وانه ئیمامی زهه بی زور به باشه باسی ده کات که یه کیک بوه له قوتابیه کانی ابن تیمیة‌ش، وہ ئیمامی بهزار له گه لی ژیاوه و له و سه ردہ مه بوه، ئه وانه زور به ریک و پیکی باسی ابن تیمیة ده کات، ئینجا ابن تیمیة دیاره له مانگی (**ذُو الْقَعْدَة**) له سالی حهوت سه‌د و بیست و ههشتی کوچی وہفات ده کات.

ئه و پیاوه بهریزه له ژیانیدا زور جار زیندانیکراوه وہ شکایه‌تی لیکراوه ئه زیه تدراوه بانگ کراوه ده رسی پی برداوه و وای لیها توه که نه هیلن ده رس بلیته وہ، ئه وہ بوو ئه و پیاوه بهریزه له سالی حهوت سه‌د و بیست و ههشت له (**جَهَادِ الْآخِرَة**) جاریکی تر بپیاری گرتني درا، ئه و پیاوه بهریزه له سجن و زیندانه که یدا عیباده‌تی الله ده کرد زور قورئانی ده خویندہ وہ، ده لین له جارهی کوتایدا که له زیندان بوو که کوتا ژیانی بوو ابن تیمیة ههشتا جار قورئانی خه تم کرد -رحمه الله- گه یشته سه رئه و ئایه‌تھ و لیکی ده گیرنه وہ له سه رئه و ئایه‌تھ وفاتی کرد له جاری ههشتایه مینی قورئان بوو که الله تعالی فه رمویه‌تی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ * فِي مَقْعَدٍ صَدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ [القمر: ۵۴-۵۵] له سه رئه و

ئايىتە گيانى دەرچىو و ئەجهلى ھات و گەرايەوە لاي الله، الله تعالى لهوانى حىساب كردىنى مەگەر ئەۋەش ئەگەر ھەر شتىك بىن لە خىر و چاكە نىشانەي كۆتا خىرى ابن تىميمىيە -رحمە الله- كە لەسەر قورئان خويىندىن و وە لەسەر ئەو ئايىتەش كە الله دەفرمۇئ بەراستى موتەقى و لە الله ترسە كان لە بەھەشتە كان و ناز و نىعمەتە كاندان لهنىيۇ رۇبارە كاندان وە لە پلهى بەرزا راستگۆيىدان لەلائى پادشا و دەسەلاتدار و خاوهنىكى زۆر بە دەسەلات كە الله تعالى يە -جل شئنه-.

ابن تىميمىيە -رحمە الله- زۆر بە باشى ناوى دەخويىندرى لەوانە ئىمامى زەھبى دەفرمۇئ: (نشائى في تصوّنٍ تام) دەفرمۇئ ابن تىميمىيە لە رېك و پېكى و تەواویيە كى تەواو نەشونماي كردىبوو خۆپارىز بۇو (وعفاف، وتأللە، وتعبد) بەراستى زۆر زمان پارىز بۇو داۋىن پارىز بۇو لە گوناح و تاوانە كان وە تەواو اللهى ناسىبۇو عىبادەت و پەرسىتشى اللهى دەكەد (و اقتصاد في الملبس والماكل) بەراستى خۆگۈرۈپ لە شىمەك و جل و بەرگدا لە خواردنەوە خواردندا زاهىيد بۇو دونيا نەويىست بۇو (و كان يحضر المدارس، والمحافل في صغره) دەفرمۇئ بەشدارىدە كەد لە قوتا بخانە كان لە شويىنى كۆبۈنەوە زانا و قوتا بىانى شەرعى لە مندالىيەوە (ويناظر، ويفحىم الكبار) دەفرمۇئ هەندىك جار گفتۇگۆئى ھەبۇو چۆكى دادەدا بە زانا گەورە كانيش لە موناقەشه لە بچوکايەتىيەوە دەيتowanى بدۈئ لە گەليان لە سنورى شەرعى و وە لە چوارچىوھى ئەدەب و رەوشتە بەرزا كاندا (ويأتى بما يتحير منه أعيان البلد في العلم^[1]) هەندىك جار ھەبۇو شتى وايدەگوت و بەسەر زمانىدا دەھات و تىدەگەيىشت لە عىيلم و زانستى كە زۆر زانا ديارە يە كە يە كانى ئەو ولاتە فكريان بۇ نەدەچىو يان بۇيان نەدەھات.

وە لە پاشان ئىمامى بەزار دەربارە خاكييەتى ابن تىميمىيە دەفرمۇئ: (وأَمّا تواضعه؛ فَمَا رأيْتُ ولا سمعْتُ بِأَحَدٍ مِّنْ أَهْلِ عَصْرِهِ مِثْلِهِ فِي ذَلِكَ) دەلىن دونيا نەويىستى و خۆبەكم گىتن و

[1] العقود الدرية، ص: ٥-٤.

خاکيابى تى ابن تيمية دەلىٰ هىچ كەسم نەبىنېبو و ئىمامى بەزار دەفرمۇى وە نەشم بىستبوو لە هىچ كەسىك لەسەر دەمى ئەو نمونەي ئەو ھەبى وە نەشبوه (كان يتواضع للكبير والصغير) خۆى بە كەم دەگرت بەرامبەر خەلکى گەورە و بەتەمەن بەرامبەر خەلکى مندال و بچوک (والجليل والحقير) بەرامبەر خەلکى شكودار و پله بەرز وە خەلکى هىچ و بى ئاست (والغنى الصالح والفقير) وە دەولەمەندى پياوچاڭ و فەقير و ھەزارى پياوچاڭ (وكان يُدْنِي الْفَقِيرَ الصَّالِحَ وَيُكْرِمُهُ وَيُؤْنسِهُ وَيُبَاسِطُهُ بِحَدِيثِهِ^[۱]) خەلکە فەقيرە ھەزارە چاڭە كانى لە خۆى نزىك دەخستە وە دەلىٰ دەدانە وە ئارامگرى دەكىدىن وە قىسى زۆر لە گەل دەكىدىن و وە لە پاشانە كە رىزى لىدەنان.

لە كۆتاپى ژيانى ابن تيمية هەر ئەوندە دەلىيىن كە ئىمامى بەزار دەفرمۇى زۆر جىڭىغا سەرسۈرمان بۇو لە ژيانى ابن تيمية كە چەند زانا بوه ئەو دەرى دەخا ئەو خالى كە (ومن أَعْجَبَ الْأَشْيَاءِ فِي ذَلِكَ: أَنَّهُ فِي مَحْنَتِهِ الْأُولَى بِمِصْرِ لَمَّا أُخِذَ وَسُجِنَ) لە يە كەم جار لە ميسىر لە مىحنەت و لە بەلا بەسەريەت لە يە كەم جارە كەيدا لە ميسىر ابن تيمية كە زىندانىكرا (وحيل بينه وبين كتبه) وە پەردا خىسترايە نىوان ئەو و پەرتوكە كانى نەدەھىشتىرا هىچ پەرتوكىك و نوسراوىكى بەدەست بىگا ئىنجا (صنف عدّة كتب صغاراً وكباراً) جا لەناو زىنداندا بەبى ئەوەى هىچ سەرچاۋىدە كى لەبەر دەستبىن ھەر لەبەرى خۆى چەندىن پەرتوك و نامەن نوسىدە وە گەورە و بچوک (و ذِكْرُ فِيهَا مَا احْتَاجَ إِلَى ذِكْرِهِ مِنَ الْأَحَادِيثِ وَالآثَارِ) جا ھەر بەلەبەر دەلىگە كانى لە فەرمودە كانى پىيغەمبەر و (عليه السلام) لە ئەثارە كان دەھىنایە وە بەبى ئەوەى ھەلە تىدا بىكا ھەموشىيان راست بون لە گەل پەرتوكە كان (وأقوال العلماء وأسماء المحدثين والمؤلفين) وە لە گەل ئەوە لە پەرتوكە كانىدا ناوى زانا كانىشى ھىنناوهتە و بۆچونە كانىشىيان وە ناوى فەرمودە ناسە كان و دانەرى پەرتوكە كانىش بەبى ئەوەى ھەلە بىكا (وعزا كَلَّ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ إِلَى نَاقْلِيهِ) جا ھەرىيەك لە وته كانىشى پالدەدا و

[۱] كتاب الأعلام العالية في مناقب ابن تيمية - ط عطاءات العلم، [أبو حفص البزار] ص: ۷۶۸

بەرزا دە كرده و بۇ ئەو كەسيك كە گىراویه تىيە وە لە زانا و لە كەسە بەبى ئەوهى هەلەي لېبىكا (كلى ذلك بدیھە من حفظه^[۱]) هەموو ئەوانە لە بەرى خۆيە وە بەبى ئەوهى كە پەرتوك و سەرچاوهى كى لە بەردەستدا بىت.

رەحمة تى الله لە زانا بە رز و بە رىزە الله پاداشتى دابىتە وە هي ئەو ئەو هەموو پەرتوك و نوسراوهى وە رۇنگىردنە وە رېرەوي ئەھلى سونە و جەماعە كە يە كىك بۇو لە سەدە كانى خۆيدا و لە چاخى خۆيدا توانى كە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە جارىكى تر زيندو بکاتە وە گەشەي پىبىدا و بلاوى بکاتە وە چاونە ترسانە بوئرانە، وە ابن تيمىيە كەسىكىش بۇو لە مەيدانى جەنگ و جىهاد و عەممەلىشدا بە شدارى دەيەها جەنگ و جىهادى كردوه و رۇداوى كردوه و بە تايىھەت لە دژى تەتھر و مەغۇلە كان لە شام هەندىك جار هەبوھ هەر خۆي سەركىرە بۇ فتوادەر بۇو وە لە مەيدانى جىهاد دا شەرىشى كردوه و بە دەيەها و سەدەها و هەزارەها گەنجى مۇسلمانى موجاهىد لە دەوروبەرى بونە، الله پاداشتى هەموو كرددە كەنە دابىتە وە هي هەموو عىلەم و زانستى و بلاۋى كردنە وە كەنە وە لە هەموو گوناح و تاوانە كەنە ئەو و تىكراي زانايانى را بىردو ئەھلى سونە و جەماعە ئەوانە وە فاتيان كردوه لېيان خۆش بوبى وە ئىمەش وا لېبىكا الله تعالى كار ئاسانىمان بۇ بىكا كە هيدىا يەت و رېنمييەمان بىنى ئىقتىدا بىكەين بە زانا بە رز و بە رىزانە وە كە ئەوانىش ئىقتىدا يان كردى بۇو بە پىغەمبەر و (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە بە پىشىنەنە چاڭ.

شەرح و راۋەي زانايان بۇ (العقيدة الواسطية) :

ديارە (الواسطية) شەرح و راۋەي يە كجار زۆرى هەيە كە زانايان باسيان لېيە كردوه، لەوانە: (شىخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي شەرح و راۋەي كى كورتى پوختى لە سەر هەيە، وە شىخ عبدالعزيز محمد السليمان شەرھىكى دور و درېشى لە سەر هەبوھ دوايە كورت كردوه تە وە كردوه تىيە پرسىيار و وەلام لە سەر (الواسطية)، وە شىخ محمد خليل هراس شەرح

^[۱]كتاب الأعلام العالية في مناقب ابن تيمية - ط عطاءات العلم، [أبو حفص البزار] ص: ٧٤٥.

و راشه یه کی له سه ره یه، وہ شیخ محمد بن صالح العثیمین، وہ شیخ عبد العزیز بن باز، وہ شیخ صالح فوزان بن عبد الله الفوزان، وہ له پاشان شیخ عبد الله کورپی جبرین له سه ره هه یه به ناوی (التعليقات الزکیة علی العقیدة الواسطیة)، وہ له پاشان صالح بن عبد العزیز بن محمد بن إبراهیم آل الشیخ له سه ره هه یه به ناوی (اللالی البھیة فی شرح العقیدة الواسطیة...) وہ شه رح و راشه زانایانی تری زوریشی له سه ره هه یه به کورتی و پوختی هه ره وانه مان گوت ئیمه.

جا له پاشان با بزانین محمد خلیل هراس چون شه رحه کهی له سه ره دانا و ابن تیمیة خوشویست، دیاره محمد خلیل هراس له پیشتردا وانه بوه کھسیکی خاوند عه قیده و بیرون بر اوی ئە شعه ری بوه، وہ له پاشان وہ یه کیک بوه له و ماموستا بھریزه جی متمنانهی ئە زهه ره وکات داوايان لیکراوه که بۆخوی ده گیپریته وہ که شیخ جامی یه کیک بوه له قوتابیه کانی هه راس ده گیپریته وہ و ده لئی ماموستا کهم هه والی به ئیمه دا، فه رموی من ماموستایه ک و وانه بیڑیکی پله داری خاوند زانستییه کی زور بوم له فه لسە فه و مه نتیقدا له جامیعهی ئە زهه ره، زانایان و ئە و خەلکانهی که که یفیان به ابن تیمیة نه دههات بۆیان پیشنيار کرد وہ که وہ لامی ابن تیمیة بنو سی و بداته وہ رەخنهی لى بگری، که ابن تیمیة خەلکی وايانده زانی و وايان ده گوت که دوژمنی فه لسە فه یه، جا هه راس ده لئی هه ستام و په رتوکه کانی ابن تیمیة کو کرد وہ که ده ته او او لیيان حاليم و بيان خوييشه وه و تواني ئە وہ به ده ست بینم وہ لام و رەدى له سه ره بنو سم، ئينجا هه راس ده فه رموی له پاش ئە وہ په رتوکه کانی ابن تیمیة ته او او خوييشه وه و تیگه يشتتم له جياتی دژايه تی بکه م چاک چاک تیگه يشتتم زانستیم په یدا بوو که من تا ئیستا ئیسلامم بھ گویرهی راستی و حه قیقه تی خۆی نه ناسیوھ له په رتوکه کانی ابن تیمیة وه زانیم ئیسلام چیه، له پاشانه که له جياتی دژايه تی بکه م هه ستام به بھرگری کردن له ابن تیمیة که پیم کھسیکی سته مليکراو بوه ئينجا په رتوکیکم نوسي به ناوی (ابن تیمیة السلفی)، له و کاتهی که خوييدين هه بوو له و هر زی

خویندنی ئەو کاتدا دابەشم كرد بەسەر قوتاپىھە كان، جا شىخ جامى دەفرمۇئى باس و خواسى ژياننامەي هەراسىش لە راھە كەى لەسەر (النونية)ى ابن القيم الجوزية لهۇى زۆر بە درىزى باسىكراوه.

جا بەلىنى ئىمەش دەلىيىن ئەگەر زانايانى ئىمەش ئىستا وە قوتاپىانى زانستە شەرعىيە كان بىن لە پەرتوكە كانى ابن تىمية وردىنەوە و كۆيان بىكەنەوە و بىانخوينەوە ئىنجا ئەۋاتە حاىلى دەبن ابن تىمية چ زاتىك بوه چەند بەرز و بەرىز بوه، نەك بچىن لە پەرتوكى ئەوانە دژايەتى ابن تىمية يان كردۇ يان ھەندىك جار شتە و ئىمە بەدلنىايىھەوە واى تىدەگەين ھەلبەستراوه بە زانا گەورە كانى وە كۆابن حجر الھيتىمى ش كە گوايىھە گوتويەتى ابن تىمية ضالە موضله وايىھە... ھەندىك قسە كە لە زانايان ناوهشىتەوە بىلىيىن و بىكەن، پىيى ھەلبەستراوه چونكە سەنەدى ئەو كەسانەش ديار نىيە لە (الفتاوى الحديثية)ى ابن حجر الھيتىمى ش كېيىھە گوئى لە ابن حجر بوه و بە سەنەدەوە و جىيى مەتمانە بوبىن و ئەھلى عەدل بوبىن و لېيان بىستېيى و گىرددراوه بىيى و گەشتېتە دەستى ئىمە كە ئەو زاتە بەرىزە ابن حجر الھيتىمى بۆچۈنى دەربارەي ابن تىمية -رحمەمە الله- وابوه، ئەگەر سوء تېگەشتن و ھەندىك ھەلە و پەلەشيان لە يەكتىر گرتېيى و وە كۆ موناقاشە و گفتۇرگۆيان لەسەر كردىي ئەوانە زاناي بەرز و بەرىز بونە لە ئاستى يەكتىر نزىك بونە نابىي بىگاتە ئەو ئاستە و لەناو ئىمەدا ھەر بىيىت و ئىمە ھەر بىلىيىنەوە بەبىي ئەوهى بچىن كىتابە كانى ابن تىمية -رحمە الله- بخويىنەوە ئەوهى ئىنساف نىيە ئەۋاتە ھەر نقلكردن و قسە ھىنانەوە لە خۆرایە.

مېڭۈ ئەو كۆمەلەنەي جەنە لە ئەھلى سونە و جەماعەن زۆر بە كورت و پوختى:

لە سەرددەمىي پىيغەمبەر (صلَّى اللَّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عەقىدە و بىرۇبرۇا ھىچ كېشەي گىرۇگرفتى نەبوھ لەبەر ئەوهى پىيغەمبەر ھەبوھ (صلَّى اللَّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە اللهوھ الله ناسى وەرگرتۇھ ناو و سيفەتە كانى وەرگرتۇھ وە بىرگە كانى ئىمان و شەريعەتى ئىسلامى وەرگرتۇھ: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى﴾ [النَّجْم: ٣]

هەموو ئەوهى پىغەمبەر (عليه السلام) فەرمۇبىتى ھەر ھەموى لە الله بۇھ و الله تىعاليٰ پىيىداوھ دەربارەي عەقىدە و بىرۇبرۇا دەربارەي شەرىعەت.

جا لە پاشان ھاوهەلە بەرىزە كانى پىغەمبەر (عليه السلام) دلىبابون لە عەقىدە و بىرۇبرۇا و ھىچ كىشە و گىروگرفتىان نەبوھ گومانيان لە دەل نەماوھ لە بەر ئەوهى ئەوهى پىيوىست بوبى پرسىيويانە لە پىغەمبەر (عليه السلام)، ئەوانىش چاك لە زمانى عەرەبى دەگەيشتن لە لەھجە و قىرائەت و خۆيندنه وەي قورئان تىدەگەيشتن ئەوانىش كىشەيان نەبوو ھەتا واي ليھات ھىچ پىچەوانە يەكى عەقىدە و بىرۇبرۇاي پىغەمبەر (عليه السلام) دروست نەبوو، تەنها يەكى لە ئەعرابىيە كان بەناوى ذو الخويصە كە ئەبو سەعىدى خودرى دەفرەرمۇى: «قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (عليه السلام) -وَهُوَ يَقْسِمُ قَسْمًا- أَتَاهُ ذُو الْخُوَيْصَرَةِ» دەلى پىغەمبەر (عليه السلام) دابەشى دەكىد ھەندىك لەو كەل و پەل و غەنيمەت و شتانەي دەستكەوت بۇو بەسەر مسوئلانيە كان ذو الخويصە هات «وَهُوَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ» ئەبو سەعىدى خودرى دەفرەرمۇى ذو الخويصە كە پياوېك بۇو لە بەنى تەميمىيە كان بۇو «فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اعْدُلْ» گوتى ئەي پىغەمبەرى الله (عليه السلام) عەدالەت بکە لەو دابەشكىردنە (پەنا بە الله) «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (عليه السلام): وَيْلَكَ، وَمَنْ يَعْدُلْ إِنْ لَمْ أَعْدُلْ؟» بە هيلاك چون بۇتۇ ئەگەر من عەدالەت و دادوھرى نەكەم كى دادوھرى دەكا؟ «قَدْ خَبْتُ وَخَسِرْتُ إِنْ لَمْ أَعْدُلْ» جا من ئەگەر عەدالەت و دادوھرى نەكەم زەرەرمەند دەبىم، جا پىغەمبەر (عليه السلام) لەوپەرى دادوھران دادوھر بۇو كەس نەبوھ لە دادوھرى و عەدالەت بگاتە پىغەمبەر (عليه السلام) لە مرۆف و بەديھىنراوه كان، ئىنجا عومەرى كۈرى خەتاب فەرمۇى «يَا رَسُولَ اللَّهِ، ائْذَنْ لِي فِيهِ؛ أَضْرِبْ عُنْقَهُ» مۆلەتم پىيىدە دەربارەي ذو الخويصە با لەسەرى بىدەم «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (عليه السلام): دَعْهُ، فَإِنَّ لَهُ أَصْحَابًا يَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلَاتَهُ مَعَ صَلَاتِهِمْ» فەرمۇى لىيى گەرى ئەوانە كەس و ھاوهلانىكى پەيدا دەبن ھەرييەك لە ئىيە نويزە كانى خۆتان پى ھىچ نىيە لە چاو نويزە كانى ئەوان «وَصِيَامَهُ مَعَ صِيَامِهِمْ» وە رۆژوھ كانى خۆتانتان بەرامبەر بە رۆژوھ كانى ئەوان پى ھىچ نىيە «يَقْرَءُونَ

الْقُرْآنَ لَا يُجَازُ تَرَاقِيَّهُمْ قورئان دەخوين بەلام لە مل و سەريانە وە دەرناچى و بەرز نابىتە وە **«يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ** [١] ئەوانە لە ئىسلام دەرچونە و دەردەچن هەروە کو تىر لە كەوان دەردەچى.

جا كەواتە يە كەمجار ئەوانە پەيدابون لە سەردەمى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذو الخويصرە كە بە يە كەم كەسى خەوارىج دادەنرى، جا لە سەردەمى ئىمامى عەلیش -رضي الله عنه- ديارە كۆمەلەي خەوارىج و تاقىمەي خەوارىج پەيدابون، كە خەوارىجە كان كىن؟ ئەوانە ئە وە كەسانەن كە لە فەرمان و تاعەتى وەلى ئەمرى دەردەچن وە خەلکى مۇسلمان بە گوناھى گەورە ئە گەر ئەنجامى بەن دەن كافريان دەكەن لە ئىسلام دەيانبەنە دەرەوە وە خويىنيان حەلّ دەكەن مالىيان بە غەنۇمەت دەگرن، يە كەم جار كە خەوارىجە كان پەيدابون لە سەردەمى ئىمامى عەلى بۇو، ناويانلىق نراوه (كلاپ النار)، وە لە پاشان ئەوانە لە دين دەردەچن، وە لە پاشانە كە زانايانى ئىسلام و ئەھلى سونە و جەماعە ئىمەيان لە شەرپى ئەوان ئاگادار كردوھە تەوە لە عەقىدە و بىرۋىرای ئەوانىش ئاگاداريان ئاگاداريان كردوينە تەوە، لە پاشان ئەوە بەوە دەناسرىنە وە خالىي سەرە كى خەوارىجە كان كە لە سەمع و تاعەي خەليفە مۇسلۇوانان دەردەچن، وە لە پاشان مۇسلمانان بە گوناھى گەورە كافر دەكەن دەلىن (التکفیر بالکبائر، واستحلال الدماء والأموال بغير حق) ئەوان دەلىن بە گوناھى گەورە ئە گەر كەسىك زينايى كرد بىروايى بە حەلّلى زيناش نەبىي ھەر كافر دەبىي بە كردنى زينا كە يان قەتللى كرد يان رىيماي خوارد بەو كردوھە دەلىن كافر دەبىي، تەنها يەكىكى تر لە خالى بىدۇھە و داھىنراوه كانيان ئەوە يە دەلىن ئىمە تەنها بىروا بە قورئان دەھىن ئەوە لە سونەت ھاتوھە وە كو (مسح على الخفين) بىروايان پىيى نىيە.

[١] أخرجه البخاري برقم (٣٤٤) في الأنبياء، باب: قول الله تعالى: وإلى عاد أخاهم هودا و المسلم برقم (١٠٦٤) - ١٤٣ في الزكاة، باب: ذكر الخوارج وصفاتهم، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

وە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە فەرمودەيە كى تر لە وەسفياندا فەرمۇي: «يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْثَانِ، يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِّيَةِ»^[١] فەرمۇي ئەوانە شەر و جەنگ دەكەن لە گەل مسولىمنان و ئەوانەي خاودەن ئىسلامن دەيانكۈژن وە ئەوانەي بىت پەرستن وازيانلىق دەھىنن و لە گەليان دەبن ھەندىيڭ جار ژىرى بە ژىرى يان تەنسىقىيان لە گەل دەكەن يان وازيانلىق دەھىنن وە ئەوانە لە ئىسلام دەرچونە ھەروە كو تىر لە كەوان دەردەچۈبى.

جا لە پاشان قەدەرييە كان پەيدابون لە كۆتايى سەددە و چاخى سەحابە و ھاوەلانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يانى تەقرييەن لەپاش سالانى حەفتايى هيجرى، كە ئەوانەش نەفى عىلمى الله تعالى يان كرد و رەتىان كردهوە كە الله تعالى عىلمى بە ھەموو شتە كان ھەبى لە ئەزەل و ئەوهەلەوە، وە دەلىن ھەموو شتىيڭ لە خۆيەوە كە تازە پەيدا دەبى و دروست دەبى ئىنجا الله عىلمى پىيى دەبى لە كار و كردهوە مەرقە كانيش (پەنا بە خواى رب العالمين) واى دەردەخەن كە الله تعالى لەپىشتىر هيچى نەزانىيە ئەوانەش دىارە لە عىراق سەريان ھەلدا زياتر و پەيدابون، سەرۆك و گەورەيان مەبد الجھنى بۇو، وە غىلان القدرى بۇو.

مەبد الجھنى يەكم كەسە كە دەربارەي قەدەر قىسى كردوھ لەپاش ناوهراستى سەددەيە كەمى سەحابە كان، وە لە پاشان مەبد لەھەوە وەرىگرتوھ كە پياوېيکى نەسەرانى بۇو ناوى سەۋەن بۇو وە مۇسلمان بۇو لە پاشان گەرایەوە سەر نەسەرانىيەت، وە مەبد يەكم كەس بۇو لەناو خەلکىدا ئەو عەقىدە و بىرۇبۇرايەي بلاوكردهوە و پەرەي پىدا، وە لە مەعبەدىشەوە غىلان الدمشقى وەرىگرت، و وە غەيلانىش لە گەل ئەوهدا كە مورجىيە ئەش بۇو عومەرى كورى عەبدولعەزىز جارىي گىردىراوەيە كە بانگى كردوھ و گفتۇرگۆشى لە گەل كردوھ رايگەياندۇھ كە تەوبەي كردوھ لەو رېباز و رېگايەي بەلام درۇي كردوھ

^[١] أخرجه البخاري برقم (٣٤٤) في الأنبياء، باب: قول الله تعالى: وإن عاد أخاهم هودا ومسلم برقم (١٠٦٤) - في الزكاة، باب: ذكر الخوارج وصفاتهم، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

ئهوه تا له پاشان هاتوه ته و سه رئه و باس و خواسهی قه ده ریه کان و بلاوی کرد و ته و وه له پاشان هیشامی کوری عبدوله لیک که هاته سه ر حوكم مه جلیسیکی بـ دانا و گفتونگوی له گه لکرد و که له گفتونگویه کهی سه لمیندرا ئه وه که سیکی پیسی خراپه دـه به عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه بـ بـیاری کوشتنی ده رکرا و کوزرا له سـالی سـه د و پـینجـی هـیـجرـی. له پاشان بـ بـروـای قـهـ دـهـ رـیـهـ کـانـ ئـهـ هـلـیـ سـونـهـ وـ جـهـ مـاعـهـ هـهـرـ لـهـ سـهـ حـابـهـ کـانـهـ وـهـ لـامـیـانـ هـهـ بـوـهـ بـوـیـانـ وـ رـهـ دـیـانـ دـاـوـنـهـ تـهـ وـهـ کـهـ مـاـبـونـ لـهـ وـانـهـ عـهـ بـدـوـلـاـیـ کـورـیـ عـوـمـهـرـ وـ عـوـبـادـهـ کـورـیـ سـامـیـتـ وـهـ جـگـهـ لـهـ وـانـیـشـ رـهـ دـیـ ئـهـ وـ خـهـ لـکـانـهـیـانـ دـاـوـهـ تـهـ وـهـ.

له پاشان بـ بـدـعـهـیـ مـورـجـیـائـیـهـ تـیـ پـهـ بـوـ نـیرـجـاءـ،ـ مـورـجـیـائـیـهـ تـیـ وـ ئـیرـجـائـیـشـ کـهـ پـهـ بـدـاـبـوـ وـ ئـهـ وـ بـدـعـهـیـهـ دـیـارـهـ لـهـ کـوـتـایـیـ قـهـ رـنـیـ يـهـ کـهـمـ کـهـ پـهـ بـدـاـبـوـنـ وـ ئـهـ وـ کـهـ سـانـهـ بـونـ کـهـ (ـجـهـمـ کـورـیـ صـفـوانـ،ـ أـبـوـ مـحـرـزـ السـمـرـقـنـدـیـ)ـ کـهـ جـهـهـمـیـهـ کـانـیـشـیـانـ پـیـ دـهـ گـوـتـرـیـ وـ مـورـجـیـهـ کـانـیـشـ دـهـ بـنـهـ وـهـ تـیرـهـیـهـ کـیـشـ لـهـ جـهـهـمـیـهـ کـانـ،ـ ئـینـکـارـیـ سـیـفـاتـیـ اللـهـ تـعـالـیـ یـانـ دـهـ کـرـدـ وـهـ نـهـ فـیـانـ دـهـ کـرـدـ بـ بـرـیـارـیـانـ نـهـ دـهـ دـاـ وـهـ بـیـنـیـنـیـ اللـهـ تـعـالـیـ،ـ وـهـ لـهـ پـاشـانـ بـ بـرـیـارـیـ ئـهـ وـهـیـانـ دـهـ رـکـرـدـ کـهـ قـوـرـئـانـ مـهـ خـلـوقـ وـ بـهـ دـیـهـیـنـراـوـهـ (ـپـهـ نـاـ بـهـ خـوـایـ رـبـ الـعـالـمـینـ)ـ نـهـ کـسـیـفـاتـیـکـیـ زـاتـیـ وـ ئـهـ وـهـ لـیـ اللـهـ تـعـالـیـ بـیـ،ـ وـهـ لـهـ بـهـرـ ئـهـ وـهـشـ نـاوـیـانـ لـیـنـرـاـ مـورـجـیـهـ چـونـکـهـ کـرـدارـیـانـ لـهـ ئـیـمانـ دـورـدـهـ خـسـتـهـ وـهـ دـهـیـانـگـوتـ کـرـدارـ بـهـشـیـکـ نـیـهـ لـهـ ئـیـمانـ وـ بـرـوـاـ،ـ ئـهـ وـ شـیـعـرـهـ لـهـ وـانـهـ وـهـ گـیـرـدـرـاـوـهـیـهـ وـ لـهـ سـهـ ئـهـ وـانـ گـوـتـراـوـهـ:ـ (ـفـکـثـرـ مـاـ اـسـتـطـعـتـ مـنـ الـعـاصـيـ *** إـذـاـ کـانـ الـقـدـومـ عـلـىـ کـرـیـمـ [۱]ـ)ـ چـهـنـدـ پـیـتـ دـهـ کـرـیـ تـاـوانـ وـ گـونـاحـ زـقـرـکـهـ چـونـکـهـ مـادـهـمـ ئـیـمانـدارـیـ هـیـچـ زـهـرـهـ وـ زـیـانـ نـاـگـهـیـهـنـیـ بـهـ ئـیـمانـهـ کـهـتـ تـاـوانـ وـ گـونـاحـ وـ کـرـدارـیـ خـرـاـپـ مـادـهـمـ دـهـ گـهـرـیـتـهـ وـ دـهـ چـیـ بـوـلـاـیـ خـوـایـهـ کـیـ کـهـرـیـمـ،ـ زـقـرـیـکـ لـهـ زـانـایـانـیـ تـابـیـعـیـ ئـهـ وـکـاتـهـ وـهـ لـامـیـ ئـهـ وـانـیـشـیـانـ دـایـهـ وـهـ.

له پاشان دـیـارـهـ موـعـتـهـ زـیـلـهـ کـانـ پـهـ بـدـاـبـوـنـ ئـهـ وـیـشـ لـهـ سـهـ رـهـ تـایـ قـهـرـنـ وـ چـاخـیـ دـوـوـهـمـیـ کـوـچـیـ،ـ کـهـ ئـهـ وـ موـعـتـهـ زـیـلـانـهـ سـهـ رـهـ تـاـکـهـیـانـ دـهـ گـهـرـیـتـهـ وـهـ بـوـ پـهـ بـدـاـبـوـنـیـ (ـوـاـصـلـ کـورـیـ عـطـاءـ،ـ

[۱] تفسیر ابن القیم، [لـقـمانـ: ۳۳].

الغزال عمرو كورى عبید كورى باب) ئەوانە سەرچاوه بونە و وە پىشەوا بونە و لەوانە وە سەرچاوهى گرتۇھە قىدە موعىتەزىلايەتى، كە لە كۆر و مەجلىسى پىشەوا حەسەنى بەسپى كە مامۆستا بوه و دەرس و وانەى ھەبوھ، دىارە واصل كورى عطاء يە كىك بوه لە قوتابىھ کان لەدواى ئەوهى ئىمامى حەسەنى بەسپى ئەوهى لىنى بىستوھ و زانىويەتى و لىنى ھەست پېڭىردوھ دەرىكىردوھ لە مەجلىسە كە خۆى ئەويش ئىعتعىزىالى كردوھ و چوھ لەلايە كى تر كۆر و مەجلىسى داناوه بۇ علم و بىرۇبرۇوا كە خۆى كە موعىتەزىلى بوه و بلاوى بکاتە وە لەبەر ئەوه ناوى لىنزاوه موعىتەزىلە (حيث اعزّل مجلس الحسن البصري فسموا بالمعزلة).

جا لە پاشان عمرو كورى عبید گوتمان رىڭىاي واصل كورى عەطائى گرتەبەر، دىارە بىرۇبرۇاي موعىتەزىلە کان لە پىنج خال و كۆلە كەدا كۆدەبىتە وە وە كو لە پەرتوكە کان دىارييکراوه:

يە كە ميان (العدل) ئەوهش نەفى رەتكىردنە وە قەدەری پىدە كەن، دوھم كۆلە كە (الوعد والوعيد) بە مەعنای ئەوهى چاكە كاربى پاداشتى دەدرىتە وە واجبىش دەبى ئەوهى تاوانباربى تۆلە لىنى بستىنرىتە وە ئەگەر الله تعالى لە گوناھكار بشبورى ئەوه ئەوكاتە سته مە ئەوهش (پەنا بە خواى رب العالمين) لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە الله تعالى:

﴿فَعَالْ لَمَّا يُرِيدُ﴾ [ھود: ۱۰۷] هەرچى بىھوئى دەبى زۇرىش بەخشەرە ئەگەر بىشبورى لە بەندە کانى (فەفضلە) لە گوناھكارە کان وە ئەگەر تۆلەشىyan لىنى بستىنرىتە وە (فېعدلە)، لە پاشان بپروايان بە كۆلە كە سېيىھم (التوحيد) لەلاي ئەوان تەوحىدىش نەفى و رەتكىردنە وە سيفاتە کانە وە گوتىنى ھەندىك لە سيفەتە کانى الله تعالى يە بە و مانايەى مەخلوقە بە دىھىنزاوه وە كو (كلام الله) و وە كو قورئانى پىرۇز (پەنا بە خواى رب العالمين)، وە كۆلە كە چوارە ميان كە زۇر بەھە بەناوبانگن موعىتەزىلە کان (المنزلة بين المزلتين) واتە شوينىك لە نىوان دوو شويندا ئەويش مەبەستيان پىيى چىھ؟ دەلىن ئەوانەى گوناھ

گهوره کان ئەنجام دهدهن له مولوانان له ئىسلام دەچنە دەرەوە بەلام ناچنە ناو بازنهی كوفريش له و ناوهدا دەمېننەوە وە لە قيامەتىشدا له دۆزە خدا ھەمېشەيى دەبن (پەنا بە خواي رب العالمين)، له پاشان خالى و كۆلەگەي كۆتايى موعته زىلە كان فەرمان بە چاكە و رېڭرى لە خراپە فەرمان بە چاكە و رېڭرى لە خراپەش مەبەستيان پىي ئەوهىيە هەر بە شمشىر دەربچن له سەر سەركىدە كان و وەلى ئەمرى مسولىمانان ئەگەر شتە كەش ئەوه نەھىنى ئىنجا شەرىان له گەل بىكەن ھەتا ئەگەر كوفري بهوا حىشيان لىن نەبىن و بە ئاشكراش لېيان نەبىن.

لە پاشان ديارە ئەشعەرييە كانيش پەيدا بون لە دواي موعته زىلە كان، كە ئەشعەرييە كان أبو الحسن الأشعري علی كورى إسماعيل كورى إسحاق ئەو پياوه بەرېزە لە موعته زىلايە تىدا هات بوه ئەشعەري، وە لە پاشان ھەندىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەگىرپەوە لە ويشهوھ وازى ليھىنا و تەواو گەرایيەوە سەر رېپەوي ئەھلى سونە و جەماعە بە تىڭەيشتنى پېشىنانى چاك دەربارەي ئەسماء و سيفات و عەقىدە و بىرۇبرۇاي دەربارەي خواي رب العالمين و - جل شئىھ - و ھەموو خالىھ كانى تر.

وە ئەشعەرييە كان تەنها حەوت سيفات بۆ الله تعالى بېيار دهدهن (سەمع و بەصر و كەلام و ئيرادە و قودره و حەيات و عيلم).

وە لە پاشان ئەوانە پەيدابون كە نەفى سيفاتى الله تعالى يان دەكىد، ئەوهىش ئەوهىيە كە ابن القيم لە نونىيە كەيدا دەفرەرمۇئ كە ئەوانەي جەھمى بون نەفى سيفاتى خواي رب العالمين يان دەكىد بە تەواوهتى يەكىك لەوانە جەعدى كورى درەم بۇو، كە جەعدى كورى درەم يەكىك بۇو لە مەولاكانى واتە عەبد و كۆيلەكانى سويد كورى غفلة كە ئەسلى و بنچىنە و رەچەلە كى خەلکى خۆراسان بوه لە دىمەشق دانىشتۇھ گومراپوھ دەيگۈت قورئان مەخلوقە (پەنا بە خواي رب العالمين) جا بەنۇ ئومەيە بەدوايان نارد و رايىكەد بەرەو كوفە، لە ويۋە جەھمى كورى صەفوان تەقلیدى كرد لەو قىسە، ئەوه بۇو خالىدى قەسى كە

ئەمیر و والى كوفه بۇ لە عىراق لە سالى سەد و بىست و چوارى كۆچى ئەو كاتە بىريارى سەربىنىدا و بەدەستى خۆى سەرى بىرى، ئەوەتە ابن القيم لە نونىيە كەى دەفرموى:

(ولأجلِ ذَا ضَحَّى بَجَعْدِ خَالدٍ إِلَّا قَسْرِيُّ يَوْمَ ذَبَائِحِ الْقُرْبَانِ
إِذْ قَالَ: إِبْرَاهِيمُ لَيْسَ خَلِيلَهُ كَلَّا وَلَا مُوسَى الْكَلِيمُ الدَّانِي)

دەلى خالىدى قەسى بەدەستى خۆى كردىيە قوربانى سەرى بىرى لەبەر ئەوەي چى دەگوت ئەو دەلى چونكە دەيگوت ئىبراھىم (خليل الله) نىيە وە موساش (كليم الله) نىيە. ئىنجا ابن القيم دەفرموى ئەوەتە خالىد گوتى:

(ضحوا تقبل الله ضحاياكم *** فإن مضح بالجعد كورى درهم)

خالىدى قەسى لە وتارى جەزنى قوربان بۇ گوتى ئىيۇھ قوربانىيە كانتان بېرىن سەربىن ئەوەتە منىش بە دەستى خۆم قوربانىيە كەى ئەمۈرمۇم جەعدى كورى درھەمە و لەسەر مىمبەر هاتە خوارى و سەرى بىرى.

ابن القيم دەفرموى:

(شكراً للذلة كل صاحب سنة *** لله درك من أخي قربان^[١])

جا لە پاشان جەبرىيە كانيش پەيدابون كە (پەنا بە خواى رب العالمين) دەيان گوت كە الله تعالى بە جەبر و زۆرىيەوە كار و كردهوە كان بە خەلکى دەكا، دەيانگوت مروقە كان لە كارو كردهوە كاندا وە كو پەرە موچەيەك وان كە با دەيان جولىنى هىچ ئيرادەيەك لەبەر دەستى خۆيان نىيە و ئختيار و هەلبىزادن لەبەر دەستى خۆيان نىيە، وە كو ئەو شىعرەي كە مەشهرە دەلىن:

(ألقا في البحر مكتوفا وقال له *** إياك إياك أن تبتل بالماء^[٢])

[١] انظر الكافية الشافية (نونية ابن القيم) ص ٣٤ الأبيات ، ٥٠ ، ٥١.

[٢] ثانى بيتين للحلاج في ديوانه (١٧٩)، و”وفيات الأعيان“ (١٤٣ / ٢).

(پهنا به الله) دهلىن دهست و پييان بهستاوهتهوه و له ئاويان هاویشتوه ئينجا دهلىن ئاگاداربه ئاگاداربه تهربى (پهنا به الله) ئهوه رهخنه گرتنه له الله عهقيده ئههلى سونه و جه ماشه وانىه، وله الله تعالى عيلم و زانستى به ههموو كردهوه كان هه يه ئختياريشى داوهته دهستى مروقه كان پيغەمبەرانىشى ناردوه (عليهم الصلاة والسلام) رېئمونى هه مو لايه کى كردوه عهقل و هوشىشى داوهته ئىمە هيچ تاوان و خراپه يه کى ناگەرېتەوه سەر الله تعالى -جل شئنه-.

لە پاشان ئههلى سونه و جه ماشه وەلاميان ههبوه بۆ سەر جەھميھ کان ئهوهتا ئىمامى ئهبو عثمان كورى سعيد الدارمي وەلامى داوهتهوه (الرد على الجهمية) يه كىكە له پهروكە نايابه کان به بەلگەي قورئان و سونه، وله پاشانه کە (رد الإمام الدارمي عثمان بن سعيد على بشر المرىسي العنيد) ئهوهش پهروكىكى تره، لهو كاتهوه زانايانى ئههلى سونه و جه ماشه کە بىنيان ئهوانه پەيدابون و قسەيان هه يه و بلاوده بىتەوه دهستيانكىد به وەلامدانهوه و نوسین لەسەريان و وھ كىتابى چاك چاكىان دەركىد، ئىمامى أحمى كورى حەنبەلېش وەلامى هه يه کە (الرد على الجهمية فيما شكت فيه من متشابه القرآن) يه كىكە لە نوسراوه کانى، وە ابن أبي يعلى بە هەمان شىۋوھە يەتى، وە له ئىمامى ئەحمدە دېش دەگىرېتەوه لهو پهروكاهى کە ئىمامى أحمى هەبىوھ و رەدى ئههلى بىدەعى داوهتهوه له عهقيده و بىرۇبىروادا، وە زۆرىكى تريش له زانايان وە هەتا گەيشتەوه سەرددەمى ابن تيمية، ابن تيميةش -رحمە الله- يه كىك بويھ لە زانا بەرز و بەرېزانەي کە وەلامى زۆر چاك و لەجىي لە نوسراو و پهروكە کانى داوهتهوه ھى هه موو ئهوانەي کە ئههلى بىدەع بون لە عهقيده و بىرۇبىروادا.

بۇچى هەندىك لە زانايان دژايەتى ابن تيمية دەكەن:

ئىمە لە كۆنهوه وا دەزانىن ئهوهى دژايەتى كردىي يان بى ئىنساف بويھ حەسودى و ئيرەيى به ابن تيمية بىدوھ يان ئهوهىي ابن تيميةنى نەناسىيوا و پهروكە کانى نەخويىندوهتهوه لەپاش

ئەوهى خويىندويه تىيە وە رېگاي راستى بۆ رون بوهته وە به قسەي ئەوانەي نە كردوه كە قسەيان بە ابن تىيمىة هەلبەستاوه چونكە قسەي زۆرى لەسەر بوه، وە لە ئىستاشە وە ئە و ماموستا بەرپىزانەي خۆمان زانا يە بەرپىزە كانى ئىستا ھاواچەرخن لەگەل ئىمە و لە خزمە تىاندا دەزىن لە ولاتى خۆمان و لە ولاتە كانى تريش ئىمە يە كە داوايان لىدە كەين ئە وە ئىنسافە ئە وە سيفاتى ئەھلى عىلمە ئە وە هي زانا و ماموستاييان بچىن لە خودى پەرتوكە كانى ابن تىيمىة وە، بۆچى ليى دەتسىن؟ خۇ تىيىتى نىيە بتەقىيەتە وە ابن تىيمىة و پەرتوكە كانى؟ پىويسىتە بىخويىنە وە ليى ورد بىنە وە تىيى بگەن حالىبىن لە خويى وە ابن تىيمىة بناسن ژياننامەي بخويىنە وە ئە وە كاتە بۆيان روندەبىتە وە ئىنسافىشە هەر بىيارىكى لەسەر بدهن، نەك لە و رىوايەت و گىرلانەوانەي كە ابن حجر گوايە ليى رىوايەت كراوه و واي بە ابن تىيمىة گوتوه هيچى تريان بە دەست نىيە ماموستا و زانا كان لە قسە كانى ابن تىيمىة، يان فلان و سەنه دەكەي ديار نىيە و فلان كىتابى نوسيوھ و ئە وە ئاوا چاپى كردوھ و ئە وە بە راستى بى رېزىيە بى ئىنسافىھ ئە و زاتە بەرپىزە كە مەلا زادە بوه لە رېيى دايىك و باوکىيە وە باپىرە كانى و باوکە كانى زانا بونە پياوېكى ئە وەندە بەرپىز بوه دلسۆز بوه بۆ دين بەرامبەر بە تەتەر و مەغۇلە كانى بەرامبەر بە سەلېيىھ كان لنگ چەقىو بوه سەرلەشكى بوه موجاهيد بوه وە خەلکى هانداوه لە بەرگىركەن لە پىغەمبەر (ع)، غيرەتى زۆر چاک و لە جى جولاؤھ بەرگرى كردوھ پەرتوكىكى نوسيوھ (الصارم المسلح) بە راستى كىتابىكى زۆر نايابە لە حوكىمى ئە و كەسانەي قسە دەلېنە الله و پىغەمبەر (ع) يان جوين فرۇشى دەكەن بەرامبەر بە پىغەمبەر (ع) لە و دەردە كە وى ئە و پياوە چەند بەرپىز بوه چەند دلسۆز بوه عەقىدە پاك بوه پىغەمبەر (ع) چەند خۆشويىستوھ، نەك لەوانە وە لە و شتانە وە ئىمە تە ماشاي ئە و پياوە بکەين كە بۆي هەلبەستراوه و لەسەر گوتراوه، بى ئىنسافىھ بە راستى ئە و كاتە قسەي زىدەرەوېشى لەسەر دەكەين گوناھبارىش دەبىن ئە و پياوە وە فاتىشى كردوھ.

با وه کو محمد خلیل هراس بین، که محمد خلیل هراس له را بردودا باسان لیوه کرد که ئهو پیاوه به ریزه گوتى داوم لیکرا من دژایه تى ابن تیمیة بکەم و رەدی بدهمه وہ که ابن تیمیة خوش نه ويستوھ په رتوکه کانى کۆ كردوھ تەوھ تا بە ئىنسافه وہ رەدی بدا تەوھ بە عىلميانه، ئىنجا له ئەنجامى خویندنه وھی په رتوکه کان دەلنى له كۆتاپى بۆم دەركەوت که من له ئىسلام تىنە گەيشتومە زانيم شارەزاي راستىھە تى و حەقىقەتى ئىسلام نەبومە هەتا ئىستا له ابن تیمیة وھ تەواوھ تى ئىسلامم بۆ دەركەوت و ناسىم له جياتى ئەوھی کە دژایه تى بکا، ئەمجارە دەيدەها كىتابى لەبارە مەدح و پىدا ھەلگۇتنى ابن تیمیة نوسى و چوھ سەر رېرەوھ کەھی ئەو يەكىك لە كىتابە نايابە کانى محمد خلیل هراس دەربارە ابن تیمیة ئەو په رتوکەيە (باعت النھضة الإسلاھیة ابن تیمیة السلفی نقدہ لمسالك المتكلمين والفلسفه في الإلهيات).

کەواتە با ئىمەش بىین وھ کو ئەو پیاوە به ریزه كىتابە کانى ابن تیمیة كۆبکەينه وھ بىان خوینىنە وھ لېيان تېبگەين، ئىنجا بېرىارى خۆمان بدهىن ئايە ابن تیمیة پیاوى باش بوھ يان ھەلەی کردوھ؟ ئەگەر باش بوبى پېڭىكاپتى دوو ئەجى دەست کەوتە چونکە كەسىكى زانا بوھ و موجته ھيدىش بوھ، جا ئەگەر نەپېڭىكاپى و خەطەئى كردى دۇعائى خەيرى بۆ دەكەين لە ھەلەکەی الله تعالى لىيى بورىيى وھ پاداشتىكىشى بۆ تۆمار كردى چونکە موجته ھيد بوي زانا بوھ لیوه شاوه بوھ، ئەو كاتە ئىنسافه و ھەلە و كەم و كورتىمان نەكردوھ. جا بە راستى دەبى ئىمە ئەدەب فيرېين بەرامبەر زانا و عالمە كان، وھ پېشىنانى چاک وابونە وھ سەلەفى سالح وابونە وھ ئەھلى سونە و جەماعە بە بەرددەوامى لە ھەموو سەرددەمە كان هەر وابونە و واژياون، نەزانىنەمان و نەشارەزايەمان بە ابن تیمیة و په رتوکە کانى لە رېڭىايە راستە كان لە رېڭىاي قوتابىھ دلسۆزە كان وھ کو ئىمامى زەھەبى و ابن كثیر و ابن القیم الجوزیة و ئەوانەی لە سەرددەمی ئەو ژیاون ئىمامى بەزار، لە وھيە وھ ئەوھمان بۆ دروست دەبى ھەندىك جار كە بېرېزى لە گەل بکەين يان رەتىكەينه وھ يان قسەي پى ھەلبەستىن.

پیشہ کی شیخ الإسلام ابن تیمیۃ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابن تیمیۃ -رحمہ اللہ- وہ کو باقی زانایہ کانی تر بہ (بِسْمِ اللَّهِ) دھستی پیکردوہ، زانایان دفہ رمون ئہ و زانایانہ کہ (بِسْمِ اللَّهِ) دہ کہن لہ سہ رہتائی نو سینی پہر تو کہ کانیان ئیقتید ایان کردوہ بہ قورئانی پیرۆز چونکہ قورئانی پیرۆز لہ سہ رہتا دا بہ (بِسْمِ اللَّهِ) دھست پیڈہ کا ئہ وہ لی سورہ تی فاتیحہ.

ئینجا فہرمودہی پیغہ مبہریش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ہے یہ، کہ پیغہ مبہر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فہرمویہ تی: «کل امر ذی بال لم یبدأ بالحمدلة» یا ان «بالبسملة» «فهو أقطع» «أبتر» فہرمودہ ناسان دفہ رمون ئہ و ریوایہ تانہ ہہ مویان سہ حیح نین و ہھر ہہ مویان زہ عیف و لا وازن، چونکہ پیغہ مبہر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بہ کردار (بِسْمِ اللَّهِ) نو سیوہ لہ ہہ موو نو سراوہ کانی لہ بہر ئہ وہ یہ بوہتہ سونہ تیکی کرداری پیغہ مبہر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) زانایان نو سراو و پہر تو کہ کانیان بہ (بِسْمِ اللَّهِ) دھست پیڈہ کہن ئہ وہ شیان بہ لگہ یہ کی تر.

جا (بِسْمِ اللَّهِ) ئہ گھر بیین بہ کورتی شی بکھینہ وہ مانا ی چی دہ گھیہ نئی؟ حہ رفی بایہ کہ چہ ندین واتا ی ہہ یہ لہ زمانی عہرہ بی، لیڑہ وہ زانایان دفہ رمون بہ دوو مانا دی، ہہ ندیکیان دفہ رمون بہ مانا ی ئیستیغانہ دی، واتا ہ تؤ داوا ی یارمہ تی لہ اللہ تعالیٰ دہ کھی لہ ناوی اللہ تعالیٰ دہ کھی کہ دہ لیئی (بِسْمِ اللَّهِ).

ئیسمیش لہ زمانہ وانیدا دیارہ ہھر شتیکہ کہ بہ لگہ بی لہ سہر موسہ ما و کاکل و نا وہ رکیک، ہہ ندیکیش لہ زانایانی زمانہ وانی دفہ رمون، ئیسم دوو واتا ی ہہ یہ: واتا یہ کی ئہ وہ یہ لہ (سما، یسمو، سموا) ہاتوہ بہ مہعنای (العلو والرفعة) یہ عنی بہ رزی، ہھر وہ کو ہہ ندیک جار لہ ہھو الہ کان گوییست دہ بین دہ لی: (صاحب السمو) یہ عنی خا وہ نی شکو و بہ رزی، ئینجا ابن تیمیہ ئہ وہ راجیح و پہ سہند دہ کا وہ ابن القیم الجوزیہ ش رحمہما اللہ۔

وہ ههندیکیش ده فه رمون ئیسم عهلامهت و نیشانه یه، و اته شتیک ئه گھر نیشانه بی بھسہر شتیکه وہ پیی ده گوتری ئیسم، جا ئیسم لیرہدا که به کارهاتوہ هه مزه کھی هه مزهی وہ سلے که حرفی بای چوتھ سه، ئه گھر بایه کھی لی رہش بکھینه وہ هه مزه که دیتھوہ بھلام لہ بھر زور بھ کارهینان و نوسینی لہ لای زانایان و وہ لہ لای عهربه کان کاتی خوی ئه و هه مزهیان لاداوه و بھ کاریان نه هیناوه (وہ کو نوسین نهیان نوسیوہ)، ئه گھر بایه که لابدھین ده بیتھ بیسم ئیسم ئه و کاتھ هه مزه که ده گھریتھوہ، جائے گھر حرفی بایه کھی پیوہ بنوسینین ده بیتھ بیسم ئه و کاتھ ئیسم که هه مزه کھی ناخویندریتھوہ چونکه هه مزهی وہ سل تھبیعہتی وایه لہ زمانی عهربی ئه گھر کھوته نیوان و شهیہ ک لہ گھل و شهیہ کی تر لہ و نیوانہدا ناخویندریتھوہ وہ کو خویندنه وہ وہ لہ نوسینیش بھدیار ده کھوئی تھنها لہ ههندیک شوین نہ بی وہ کو ئیسم که حرفی بای لہ گھل بی۔

لہ پاشان (الله) - جل شئنہ - عهله مه ناوہ بُو الله تعالیٰ، بھلکو ناویکھ لہ هه مو و ناوہ کان بھر زتر و جوانتر و تھواو ترہ هه مو و ناوہ کانی تر لہ خووہ ده گری، بھلکو ههندیک لہ زانایانی ئه هلی سونہ و جھماعہ ده لین (إسم الله الأعظم) لہ سه رده میہ کان شیخ عبد الله بن جبرین و دکتور عمر سلیمان الأشقر پیشان وایه که الله (إسم الله الأعظم) ہ۔

(الله) بھ مهعنای چی دی ئایہ مو شتھقہ یان مو شتھق نیہ؟ مو شتھق بھ مهعنای ئه وہی ئایہ و شہ کھ لہ و شہیہ کی تر وہ رگیراوه لہ زمانی عهربی؟ یان ئه وہی لہ هیچ وہ رنہ گیراوه و هه ر تھنها ئه و و شہیہ و هیچیشی لیوہ رنا گیری؟ کو مہلیک لہ زانایانی پیشین ده فه رمون (الله) مو شتھق نیہ و اته نہ لہ هیچ و شہیہ کی تر وہ رگیراوه و نہ هیچیشی لی وہ رده گیری، ده لین چون الله تعالیٰ تاک و تھنھا یہ ئه و ناوہ پر مانایہی الله تعالیٰ ش - جل شئنہ - ده بی تاک و تھنھابی نہ لہ هیچ وہ رگیرابی و نہ هیچی لی وہ ربگیری بھلام بُو چونی راجیح و پھسند لہ لایہن ابن تیمیۃ وہ - رحمہ الله - وہ ابن القیم الجوزیۃ وہ ابن کثیر وہ زوریکی تر لہ زانایانی ئه هلی سونہ و جھماعہ ده لین (الله) مو شتھقہ و اته وہ رگیراوه لہ و شہیہ کی

تر، ئه گهر گوتمان و هرگیراوه له وشهیه کی تر و شه کهی تر چیه که لیئی و هرگیراوه؟ ده لین له (أَللَّهُ، يَأْللَّهُ، مَالُوْهُ) و هرگیراوه به مهعنای (مَعْبُودًا) یه عنی که ده لیئی (الله) یه عنی په رستراوی راسته قینه.

ئینجا (الرحمن) ناویکی تری الله تعالیٰ یه - جل شئنه - له سه روزنی (فَعْلَان) ہ بہ مهعنای (واسع الرحمة) یه عنی رَحْمَةٌ تَهْ كَهی الله تعالیٰ یه کجارت فراوانہ هه ممو شتیک لہ خووه ده گری.

وہ (الرحيم) ناویکی تری الله تعالیٰ یه - جل شئنه - له سه روزنی (فعیل) ہ بہ مهعنای (فاعل) دیت بؤ الله تعالیٰ، و اته رِحْم و به زهیه کهی هه ممو ده میک و هه ممو کاتیک بؤ هه ممو که سیک و لہ هه ممو شوینیک لہ تو انا یدا هه یه پیئی بگه یه نیت و بیکاته کردار. وہ هه ندیکیش لہ زانا یان ده لین (الرحمن) گشتیه و بؤ دونیا یه بؤ کافر و مسلمانانه رِحْمی الله تعالیٰ، هی کافران بہ وہ رِحْمیان پیڈه کا رِزق و رِزیان ده داتی مَوْلَهٗ تَیِّرَ زیانیان پی ده بہ خشی وہ هی مسلمان و ئیماندارانیش لہ پاں ئه وانه ش الله تعالیٰ رِحْمی ئه وہیان پیڈه کات که رِینمونی کردون وہ سه ریان ده خا، وہ (الرحيم) یش تایبہ ته بہ ئیمانداران بؤ رِوْزَی دوایی ئه م بؤ چونه ش هه یه.

که و اته چی لی دی؟ و اتای (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یه عنی داوا ده کهین لہ ناوی الله تعالیٰ پیت و بھرہ کهت بخاته ئیش و کارہ که مان، که و اته لیڑه دا ده بی ئیمه وای لیک بدھینه وہ بلیین شتیک هه یه رِه شکراوہ یه لہ ناو رسته که بہ لام ته قدری ده کهین لہ و اتا هه تا رسته که مان بؤ راستبی.

جا ئه و شتهی که ته قدری ده کهین ئایه ئیسمه یان فیعله؟ جیاوازی هه یه لہ نیوان زانا یان بہ لام بؤ چونی په سهند لہ لای زانا یانی زمانه و انيشه وہ جگه لہ وہی که زانا یانی شه رعیش و ده فه رمون ئه وہ یه فیعل بی باشہ نه ک بلیین ئیسمه، یانی دائیمه نه لین (بِسْمِ اللَّهِ) بہ مهعنای (بِسْمِ اللَّهِ) لہ هه ممو شته کان نا بہ لکو فیعله که ش فیعلیک بی بگونجی لہ گه ل

ئه و کارهی تو ئەنجامی ددهدی، بۆ نمونه دانه رابن تیمیة -رحمه الله- لیره کاتیک (بِسْمِ اللَّهِ) خویندوه و نوسيویتى مەعنای واى لیدیت کە فیعله کەی بۆ تەقدیر بکەین يانى کە ئەنەھو گوتويەتى (باسم الله أكتب) واتە بەناوی الله تعالى وە داواى يارمەتى لە ناوی الله دەکەم کە بنوسم لەو نوسينهدا يارمەتیم بدا پیت و بەرە كەت بخاتە ناو نوسينه کەم، واتە داواى کۆمە کى دەکەم لە الله تعالى (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ئە و خوايەی کە رەحمانە خاودن بەزەيیە کى فراوانە وە رەحیمیشە هەردەمیک بىھوی بۆ هەركەسیک لە هەر شوینیک رەحم و بەزەيیە کەی دەتوانى بگەيەنی.

جا (بِسْمِ اللَّهِ) و شەيە كىشە و راستەيە كىشە زۆر بە كاردى لە ژيانى برواداردا لە بەر ئە وە تۆ لە هەموو ئىش و کاره کانى خەيرت دەبى بە (بِسْمِ اللَّهِ) دەستى پېیكەی لە هەموو نوسينه کان زاناياني ئىسلام زۆربەی هەرە زۆريان بە (بِسْمِ اللَّهِ) دەستيان پېكىردوه.

سەرتاپ بە حەمد دەستپېكىردوه وەکو ئىقتىدا بە قورئانى پېرۋۇز:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا.

جا دووباره دەتوانىن بلىيەن ئىقتىدايى كردوه بە قورئانى پېرۋۇز لە دواى ئە وەي کە (بِسْمِ اللَّهِ) فەرمۇو بە (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دووباره دەستى پېكىر، هەروه کو سەرتاپ قورئانى پېرۋۇز بە (بِسْمِ اللَّهِ) دەست پېيىدە كا لە دواى (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) سورەتى (الفاتحة) سەرتاکەي و يە كەم ئايەتى ئەگەر نەلىيەن (بِسْمِ اللَّهِ) يە كەم ئايەتىتى لە سەر بۆچونى هەندىك لە زانايان و تۈزۈرەوانى قورئانى پېرۋۇز بە (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دەستى پېكىردوه كە الله تعالى دەفرمۇى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَلَمِينَ﴾ [الفاتحة: ۲].

جا (الْحَمْدُ لِلَّهِ) واتاي چى دەگەيەنی؟ زانايان دەفرمۇن ئە و (ال) لە سەر (الْحمد)ە (ال) (كل استغراقى)، بە مەعنای ئەگەر (كل)اي لە شوین دابىنىي مانا دەگەيەنی، يانى (كل حمد لله) ئە وەي حەمدە لە سەرتاسەرى زەوی ماناى حەمد و سوپاس و ستايىش دەيگرېتە وە بۆ هەر مەحmodىك كرابىي ھەر حامىدېك كردىتى بە ھەر سىغە و دەربىرىنىك بى ئەوانە

هەر ھەموى شايسته يە بۆ الله تعالى دەربىرى و وە ھەمۇ ھەمد و سوپاسە كان بۆ الله تعالى يە.

جا لە پاشان ھەمد بە ماناى چى دى؟ ھەمد لە زاراوهدا بەو ماناىدە دىت كە لە بەرامبەر ئەو سيفەت و کار و كرده و زۆر جوان و رېك و پىكە كان تو سوپاس و ستايىش دە كەي بۆ ئەو كەسە بە خۆشەويسىتىيە وە يانى بەوپەرى خۆشەويسىتىيە وە بەوپەرى بە گەورە گىرنە وە لە بەرامبەر ئەوەي زاتىك كە خاوهن سيفەتى زۆر جوان و رېك و پىك بى وە سيفەتى تەواوبى وە کار و كردارى چاكى ھەبى سوپاس و ستايىش دە كریت.

جا الله تعالى -جل شئنه- خاوهن سيفەتى تەواوه وە كردارەكانى لەوپەرى تەواويە لەبەر ئەوە دەبى بە خۆشەويسىتىيە وە بە مەزن و گەورە راگىرنى الله تعالى سوپاس و ستايىشى بىكىرى، جا حەمدى الله تعالى ھەندىك جار لەبەرامبەر ناز و نىعمەتە كانە كە لە گەل ئىمە كردويمەتى دەيىكەين ئەوکات واجبه و لەسەرمان پىويسىتە بىكەين، وە ھەندىك جارىش هەر لە خۆرە دەبى حەمد و سوپاسىشى بىكەين چونكە الله تعالى خۆى لە خۆيدا خاوهنى سيفاتى تەواوه وە كردارەكانى جوانە شايستەي ئەوەيە سوپاسى بىكىرى ئەگەر هيچ ناز و نىعمەتىكىشى لە گەل نە كردىباين، سەرەرای ئەوەي ناز و نىعمەتە كاتى ناژمىردىن كە لە گەل ئىمە كردوه.

جياوازى نیوان (الحمد، والشكر) چىيە؟ جياوازىيان تەنها ئەوەندەيە حەمد لە دلەوەيە و بەزمان دەگوترى بەلام شوكر لە دلەوەيە و بە زمانىش دەگوترى و دەبى کار و كردارىشى لە گەلدايى ئىنجا جىبەجى دەبى.

دوا تر دەفەرمۇى (الله) لامە كەي (الله) بۆ (إسْتَحْقَاقِهِ)، بە مەعنای ئەوەي اللە تعاالي شايستەي ئەو ھەمد و سوپاس و ستايىشە يە كە دەيکرى زاتىكە ئەوە نەبى تەنها مەتحى بىكىرى بەلکو ئىلا ھەمدى دەكىرى چونكە جياوازى نیوان ھەمد و مەدھىش ئەوەيە، مەتح ھەندىك جار بە درۆش دەكىرى، كەسە كە شايستە نىيە پىيدا ھەلبگوترى لە گەل ئەوەدا

له پینناو بره پاره يه کیان له ترسان تو پییدا هه لدھلیی و مه تحی ده کهی، به لام حمد و سوپاس و ستایش ئیلا ئەو کاتانه ده گوتری و دهرده بردھری که که سه کهی به رامبەر زاته کهی به رامبەر شایسته بی.

که واته الله تعالی شایسته‌ی هه موو حمد و سوپاس و ستایشه کانه له بەر ئەوە ابن تیمیةش -رحمه الله- فەرمۇی هه موو حمد و سوپاس و ستایشه کان بۆ خوايەک که شایسته‌ی ئەو حمد سوپاس و ستایشانه يه.

(الله) دوباره گوتمان بەواتای مەعبودى راستەقینه دى
له پاشان دەفەرمۇی (الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ) حمد و سوپاس و ستایش بۆ
ئەو اللهیه کە شایسته‌ی ئەو حمد و سوپاس و ستایشانه يه کە چى كردوه ئەو اللهیه -
جل شئنه-؟ (أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ) رەوانەی كردوه پیغەمبەرە کەی خۆی
موحەمد (صلی اللہ علیہ وسلم) بە هيಡايەت و رېئمونى وە بە دین و رېیاز و ئاینیکى حەق و رەوا.

با بزانین (رسول) بە مەعنای چى دى؟ ئىنجا هيಡايەت بە مەعنای چى دى؟ وە (وَدِينِ الْحَقِّ)
بە مەعنای چى دى؟ يە کەو هەلویستەی کورتیان له سەر بکەین.

رەسول ئەو زات و کەسەيە نېرىنە بى مەرجى يە کەمى لە عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعە
واتە مىيىنە و ئافرەتان قەت نەبونە تە رەسول و پیغەمبەر (عليهم الصلاة والسلام)، وە خالى
دوھم دەبى رەسول لە مرۆڤە کان بى لە جنۇكە کان نەبى واتە جنۇكە ناكى پیغەمبەربى و
رەسول بى لە عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعە، لە پاشان دەبى كۆيلە نەبى و ئازاد و حوربى
پیغەمبەران و وە رەسولە کان (عليهم الصلاة والسلام)، لە پاشان رەسول ئەو زاتەشە کە
کەسىكى كۆيلە نەبى و ئازادبى، وە لە پاشانە کە جنۇكە نەبى و مرۆقېبى، وە لە پاشان
پياوبى و نېرىنە بى و ئافرەت نەبى و مىيىنە نەبى، ئىنجا فەرمانى پىكراپى لەلای الله تعالی
پەيامىكى تايىھەتى بۆ ھاتبى و فەرمانى پىكراپى ئەو پەيامە رابگەيەنى بە کەسانىكى چ

دياريکراو چ به گشتى بە هەموو مرۆڤ و جنۇكە كان وە كو پىغەمبەرمان موحەممەد (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ئەوە پىناسەي رەسولە.

لە پاشان هيدايەت دوو جۆرى ھەيە كە دەلى (بِالْهُدَى)، هيدايەتىكەن ھەيە پىي دەلىن (ھدايە الإرشاد) واتە هيدايەتى رېئونىنى كردن و بانگەوازى كردن، ئەو هيدايە تە پىغەمبەران پىيان كراوه (عليهم الصلاة والسلام)، وە ئەوهى شويىنكەوتهى پىغەمبەرانىش بى (عليهم الصلاة والسلام) لە بانگخوازان پىيان دەكري و لە توانايىدا ھەيە رېڭاو رېيازە كە رونكەنەوە بۆ خەلکى، بانگەوازى خەلکى بىكەن بەرهە رېئونىنى بەرهە ئىسلام و بەرهە قورئان و بەرهە الله تعالى، وە كو الله تعالى دەفرەرمۇيەتە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ): ﴿وَإِنَّكَ لَتَهَدِي إِلَى صِرْطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ [الشورى: ٥٢] يان پىغەمبەر يىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرەرمۇي: «لَأَنْ يَهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرًا لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرًا النَّعَمٌ»^[۱] دەفرەرمۇي ئەگەر كەسىك لەسەر دەستى تۆ هيدايەت و رېئونىنى بىي (پىاۋىك) دەفرەرمۇيەت ئەو كاتە بۆ تۆ باشترە لە حوشترى سور، ئەو كاتە حوشترى سور زۆر بەنرخ بوھ وە كېرىن و فرۇشتىنىكى زۆرى لەسەر بوه لەبەر ئەوە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) واي فەرمۇو.

واتە هيدايەت و رېئونىنى يە كەم ئىش و پىشەي پىغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام) كە ئىرپشادىيە كە تەبلیغ كردنە وە ئىش و پىشەي داعى و بانگخوازانىشە هەتا رۆژى دوايى. هيدايەت و جۆرى دوهمى هيدايەت هيدايەتى تەوفيقىيە: هيدايەتى تەوفيقى ئىلا بە دەست الله تعالى يە كەس ناكى ئەو هيدايەتە لە دەست بى و ئەنجامى بدا و بىكى ئىلا لە تواناي الله يە -جل شئنه-، كاتىك كە دەفرەرمۇيەتە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە پىغەمبەر پىداگرى دە كا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە رېئونىنى كردى مامى ئەبو تالىپ كە الله تعالى [القصص: ۵۶] دادەبەزىنى بەسەر پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرەرمۇي: ﴿إِنَّكَ لَا تَهَدِي مَنْ أَحَبَّتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾

[۱] صحيح البخاري (٢٩٤٢) (٣٧٠١)، صحيح مسلم (٢٤٠٦) (٣٠٠٩)، مسنـد أـحمد (٢٢٨٢١).

تۆ ناتوانى كەسىك ئەگەر خۆشت بۇي^[١] ھيدايەت و رېنۋىنى تەوفيقىشى بىكەي ئەى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واتە ھيدايەت و رېنۋىنى تەوفيقى تەنها لە دەست اللەمە كە ھيدايەت و رېنۋىنى ئەوهى بىكا بىيىتە موسىمان لە دەست تۆشدا نىيە ئەى موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەلكو اللە تعالى بىهەوئى كەسىك ھيدايەت بىدا و رېنۋىنى بىكا دەتوانى بىكا و ھيدايەت و رېنۋىنى ئەنجام بىدا بۇي.

جا لىرىھوھ پرسىيارىك دىتە پىش، باشه اللە تعالى بۇ ھيدايەتى ھەموو خەلکى نەداوه و نادا؟ ئايىھ اللە تعالى (پەنا بە اللە) غەدر كەرە (وللە المثل الأعلى) حاشا لە اللە تعالى؟ ئەو پرسىارە كە دەكىرى بە تايىھەت بى بىروايان مولحىدە كان ھەندىك جار ئەو بابهەتە شتانە دەورۇزىن. لە وەلامدا دەلىيىن نەخىر، ئەو ھيدايەتە تەوفيقىيەش ھۆكارى ھەيە اللە تعالى غەدرى نەكردوھ -جل شئىھ- لە كەس وە غەدرىش ناكا بەلكو اللە تعالى عەدالەت و دادوھرە دەزانى عىيلم و زانستى ھەيە لە ئەزەلەوھ بە ھەموو شتەكان فلانە كەسى كورى فلانە كەس شايىستەرى رېنۋىنى نىيە لەبەر ئەوهى بە دەستى خۆى خراپە و تاوانەكان ھەلدەبىزىرى بەرددوام دەبى لەسەرى پىداگرى لەسەر دەكى گۈئى نادا بە رېنۋىنىيە ئىرپشادىيە كان بە ناردىنى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بە ناردىنى پەرتوكى خوايى و پەيامى خوايى لەبەر ئەوهىيە اللە تعالى رېنۋىنى ناكا ئەگەرنا اللە تعالى -جل شئىھ- غەزەب رق حقد ئەوانە دورە لە اللە تعالى بەرامبەر ھىچ كەسىك لەبەر سەبەب و ھۆكارى مەسلەحەت و بەرژەوندىيەوھ بەلكو اللە تعالى كاتى كە غەزەبىش دەگرى كاتى كە كەسىك رېنۋىنىش ناكا لەپەرى عەدات و دادوھرىيە -جل شئىھ- (وللە المثل الأعلى).

(وَدِينُ الْحَقِّ) بەواتاي ئەوه دى زياتر ئەو عەقىدە و بىرۇبپروايە وھ ئەو پەيام و بەرnamە ئەو مەنھەجە خوايى كە اللە تعالى بۇ پىغەمبەرى ناردوھ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

[١] تىبىنى: پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىيى خوش بوه ھيدايەت وەرگرى وەكۈ زانايىان دەفەرمۇن نەك ئەوي خوش ويستبى.

لە پاشان ئە و زاتە بەریزە دەفرمۇئى (الْيُظْهِرَةُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) ئەوانەشى لە ئايەتى قورئانى پىرۇز وەرگىرتوھ دەفرمۇئى بۆ ئەۋەش ئە و پىغەمبەر و رەوانە كراوهى كە موحەممەد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە رېنويىنى و بە رېياز و دينى حەق و رەواپەوانەى كردۇھ تاوه كوشىرىنى بىكا بەسەر دين و ئايىن و رېيازە كانى تر واتە زالى بىكا، چ ئە و دين و رېيازانەى خەلکان و ئومەتە كانى پىشتر وە كە جولە كە و ديانە كان بەسەر ئەۋەدا زالىان بکات و ئاشكرايان بکات كە ئەۋە راست و دروستە، چ هەر رېياز و بەرنامىيە كى تر ھى دەستكىرىدى مروقە كانىش بىت، چونكە دينى الله تعالى دينىكى حەقە و ئاواى ناردوھ پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە خودى پىغەمبەريش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) خۆى و پەيامە كە زالى بکات و ئاشكراى بىكا بەسەر دين و رېياز و بەرنامىه كانى تر.

وە لە پاشان دەفرمۇئى (وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) بەسە بۆ الله -جىل شئە- كە شاهىدمانە وە شاهىدى پىغەمبەرایەتى پىغەمبەر دەدا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە بە هيىدaiيەت و رېنويىنى رەوانەى كردۇھ وە خاوهنى دينىكى حەق و رەوايە ئە و شاهىدىيە بەسە، جا لىرەدا هەندىيەك لە زانايانى زمانەوانى دەفرمۇن (وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا) حەرفى (ب) زىادەيە، هەندىيەكىش دەفرمۇن ناوهشىتە وە لە قورئانى پىرۇز كە زىادەيى تىدابى، جائەوانەى دەفرمۇن زىادەيە كەواتە دەلىن (وکى الله شهادە) وا واتاى دەكەن (والله أعلم بالصواب).

الله تعالى ئايەتى قورئانى ناردوھ و ئە و زاتە بەریزە و دانەر لە ئايەتى قورئان وەرېگىرتوھ كە ئەۋە بە نمونە ھىناوهتەوھ و كردويەتىيە دەستپىيەكى پەرتوكە كە كە الله تعالى دەفرمۇئى: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الْأَدِينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ [الفتح: ٢٨].

لەدواي حەمد دانەر شاهىدومانى دەھىيىن:

وَأَشْهَدُ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِقْرَارًا بِهِ وَتَوْحِيدًا.

له پاشان دانه ده فه رموي (وَأَشْهُدُ أَلَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ إِقْرَارًا بِهِ وَتَوْحِيدًا) ده فه رموي وه شاهيدوماني ده هيئنم که هيچ په رستراويکي حق نيه جگه له الله ئه ويش تاك و تنهاييه شهريک و هاو بهشى نيه وه دانده نيم به وه و وه ته وحيد و يه کتايي ئه و الله يه راده گه يه نم - جل شئنه -.

(وَأَشْهُدُ) کاتيک ده گوتري شه هاده ت ماناي چيه؟ شه هاده ت له دله وه يه و به زمانيش ده بى بگوتري واته له دلدا ده بى جيگير ببى وه به زمانيش بگوتري، زيater شه هاده تيش له زمانه وانيء وه له چيه وه هاتوه؟ شتيک که به چاو بيئري که به چاو تو بيئيت بوت يه کلايي بوه وه ئه و شته سوره سپيه سه وزه موره وه و هسف و سيفه ته کانى چون جيگيره ئينجا ئه و کاته تو شاهيدوماني له سه ده ده بى به معناي به چاو بيئيت له لات ده بى ته شتيکي يه قيني دلنيا کار ئينجا له دلت جيگيري ده که ي به زمانيش دانى پيدا ده هيئنى، ئى باشه (لا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ) شتيکي مه عنده و يه زاناييان ده فه رمون چون ده شى و ده گونجى که ئه نه هو بلىين به چاو بيئراوه؟ له بھر حه قيقت و راستيه که ي به هيئزى يه که ي که ئه نه هو و ا دانراوه الله تعالى ئه وھي بو به کار هيئاوه و پيغه مبه ريش (عَصَمَ اللَّهُ) به چاو بيئراوه و يه قينين ئيمه دلنياين له وھي که (لا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ) هيچ په رستراويکي حق نيه جگه له الله له بھر ئه وھشە ئه و وھشى شه هاده و ئه شھە دو به کار ده هيئرى بو (لا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ) و وھشى ته وحيد و الله به يه كگرتن - جل شئنه -.

جا ئه وھ سه ره تاي ده رگاي چونه ناو ئيسلام يشه، چونه ناو ئيسلام دياره به (أشهد أن لا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ) ده بى وھ که ليمه ته وحيدى پى ده گوتري وھشى يه کجاري گرنگه، وھ چيش ده گه يه نى ده بى ئيمه له پيئاسه (لا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ) و وھشى حه قى به گه ل بخه ين ئه گينا ئيلاه زورن ئيلاھي پروپوچ و بى بناغه که به ناحه ق ناو يان لينراوه و ده په رسترين له بت سه نه مه کان له زور بھي سه ردھم و کاته کان ئه وانه ژماره يان زوره، به لام ئيلاھي حه ق که تنهها ئه و شايسته په رستن بى يه که و تاكه که الله يه - جل شئنه - که واته ده بى بلىين (لا

إله بحق إلا الله، ئه گهر بلّيin (لا إله في الوجود) يان (موجود إلا الله) واتاکەی راست و دروست نايە له بهر ئەوهى ئىلاھە پرپوج و پوچەلە كان زۆرن مەوجودن ھەن دەپەرسىرىن بىيجىگە لە الله تعالى بت و سەنه مەكان، بەلام ئەگەر گوتمان (لا إله بحق إلا الله) ئەو كاتە مانايمەكەی راست دىت يەعنى هىچ پەرسىراويىكى حەق نىيە جىگە لە الله، جا (إلا الله) (الله) - جل شئىنە- ماناى ئەوه دەگەيەنى تەنها ئەو شايىستەي پەرسىنە.

عىبادەت چىھ؟ عىبادەت ئەوهى وە كو ابن القىم الجوزييە دەفرمۇي: (غاية الحب مع غاية الذل^[۱]) واتە ئەوپەرى خۆشەوېستى لەگەل ئەوپەرى خۆ بە كەم زانىن بەرامبەر زاتى الله - جل شئىنە-، ئەوانە روکنەكانى عىبادەته و عىبادەتىكى تەواوت كردوه،

كەواتە عىبادەت خاص و عامى ھەيە، بە مانايمە خاصە كەشى ئەو شتانە ئەو روکن و عىبادەتanh دەگرىتەوە الله بۇ ئىمەي داناوه وە كو (نوىز و رۇزو و زەكات و حەج و...) ئەوانە عىبادەتى خوايىن بەمەعنایە خاص و تايىھەتىكەيە، بە مەعنایە گشتى و فراوانىيە كەشى ابن تيمية چاكتىرىن پىئناسەي كردوه لە پەرتوكە زۆر نايابە كەي كە بە ناوى (العبودية) يە دەفرمۇي: (اسم جامع لكل ما يحبه الله ويرضاه من الأقوال والأعمال الظاهرة والباطنة^[۲]) واتە عىبادەت برىتىيە لە ناوە كۆكەرهە ئەموو ئەو شتانەيى الله تعالى خۆشى دەۋىن و پىيى رازىيە لە قسە و گوتەنە كان وە لە عەمەل و كىدارە كان ئەوانەيى زاهىر و پوالتەن وە ئەوانەيى باطىن و پەنھان، كەواتە بە و اتايىھى ھەموو ژيان و شتە كان لە ژيانىدا ھەموو ھەلسوكەوته كان ھەموو قسە و گوتەنە كان دەتوانى تو بىكەيتە عىبادەت بە مەرجى ئەوهى نىيەتى دلى وە گەل بخەي، دەتوانى ئاو خواردنەوەت بىكەيتە عىبادەت بە نىيەتى ئەوه بىخۆيتەوە ھەتا وزە و تاقەت و توانا پەيدا بىكەي و بىزى تا كىرنوش بەرى بۇ الله تعالى.

[۱] كتاب الداء والدواء (الجواب الكافى) ط عطاءات العلم، ص: ۳۱۵.

[۲] العبودية لشيخ الإسلام ابن تيمية ص: ۸.

جا كەواتە عىبادەت ئەو كاتە دلىش دەگرىتەوە زمانىش دەگرىتەوە وە ئەندامە كانى لاشەشت دەگرىتەوە، واتە ئەو كار و كردهوانەى ناو دل لە ئىخلاسەوە بىگەرە تەوە كول و پشت بەستان بە الله تعالى وە رەجا و ئومىد بون بە الله تعالى و بە خىشىھە كانى ئىنجا ترسان لە الله تعالى كە ئەوانە پېيان دەگۇترى كردارە دلىھە كان، ئىنجا كردارە كانى زمانىش دەگرىتەوە ئەوکات وە كو قىسىم كردن و زىكىر و يادى الله تعالى ئىنجا كردارە كانى ئەندامە كانى لاشەشت دەگرىتەوە وە كو ئەوانەى بە دەست دەكرى و وە بە قاچ و پى دەكرى دەتوانىن ھەموى دەتوانى بىكەيتە عىبادەت و عىبادەتن.

ئىنجا فەرمۇي (وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ) تەئكىد كردىنەوەي (وَحْدَهُ) بۇ (إِلَّا اللَّهُ) يەعنى تەئكىدى دەكەمەوە كە الله تعالى تاك و تەنھايىھەر ئەۋشايىستەي پەرسىنە، (لَا شَرِيكَ لَهُ) تەئكىد كردىنەوەي و دلىياكارە بۇ (لَا إِلَهَ) كە هيچ پەرسىراوىيکى حەق نىھەرەت كردىنەوەي ھەموو طاغوتەكان و ئەندادەكان و ئەربابەكان و ئىلاھەكان كە ناحەقىن و بت و سەنەمەكان (لَا شَرِيكَ لَهُ) ئەوەمان بۇ تەئكىد دەكاتەوە.

(إِقْرَارًا بِهِ وَتَوْحِيدًا) (إِقرارًا) لىرەدا مەصدەرە مەفعولى موتلەقە بە ماناى ئەو دىت ئەو ئىسم مەصدەرە كە بەكار ھاتوھ بۇ تەئكىد كردىنەوەي (أَشْهَدُ)ىھ، چون كە (أَشْهَدُ) دانپىداھىنانى تىدايىھ واتە دوبارە تەئكىدى دەكەمەوە كە من شاهىدى دەددەم و داندەنیم بەوەي كە هيچ پەرسىراوىيکى حەق نىھەرە جىڭە لە الله -جل شئىھ-، (وَتَوْحِيدًا) دوبارە ئەويشىان تەئكىد كردىنەوەي مەصدەرە بەكار ھاتوھ بۇ (إِلَّا اللَّهُ) يەعنى الله بەيە كىرىتن - جل شئىھ- كە بەكارى هيئناوه ئەو دانەرە بەرىزە -رحمە الله-.

جا تەوحىدىش ماناىيە سەرەكى و گشتىيە كەي بەوە دىت الله تعالى بەيە ك بىرى، لە ھەموو خال و سيفەتە كانى تايىبەتە، وە بە ماناىيە جۆرەيە كانىشى بەو ماناىيە دى كە زانايان دەفرەمۇن سى جۆرە تەوحىد: (توحيد الربوبية، توحيد الألوهية، توحيد الأسماء والصفات)، كە دەگەينە سەرى (إن شاء الله) بە درىزى لە شوينە كانى خۆى باسى دەكەين.

ئەو تەوحيدانەش بەلگەمان لەسەرى ئەۋەيە بە ئىستىقراء لە كۆنەوە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە ھەلىان ھېنجاواه لە ئايەتە كانى قورئانى ئەوە نەبى شتىكى داھىنراوى ابن تيمىة بى ئىمامى تەبەرى و وە لەپىش ئەوانىشەوە و لەپاش ئەوانىشەوە ئەو و تانەيان فەرمۇھ و تەوحيد و الله بەيە كەرتىيان ئاوا دابەش كردوھ بۇ سى بەش، دەلىن چەند ورد دەبىتەوە لە ئايەتە كانى قورئانى وە لە فەرمودە سەھىحە كانى پىغەمبەر (ع) الله بەيە كەرتىن لەو سى جۆرە خۆى دەنوينى.

جا (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دياრە چەندىن ھەلوىستە دەۋى لەسەرى بىرى يە كەميان ئەو و شەيە ناگونجى تۆ بلىيى سودم پى دەگەيەنى تەنها بەزمان بگوتى، زۆركەس ھەيە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لە ژمارە نايەن دە زۆر دەلىلى بەلام چۈنکە مەرجەكانى لى ناھىيەجى تەواو لە ماناي (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) نەگەيشتوھ سودىشى پى ناگا چونكە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لەپىناو چى رەوانە كراوه و ناردرادە؟ لە ھەموو و شە و زىكەكان گەورەترە لەپىناو ئەوهى كە تۆ پى دەبىتە خاوهنى تەوحيد پى دەبىتە خاوهنى الله بەيە كەرتىن - جل شئىه- رەتكىرنەوهى ھەموو شيرك و ھاوبەشىيەكانە و ھەسەلماندىن و جىڭىركردى خوايەتى الله يە - جل شئىه-.

كەواتە دەبى بە واتاكانيەوە تىيى بگەين چونكە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چەند مەرجىكى ھەيە ھەندىك لە زانايان كۆيىدە كەنهوھ لە حەوت مەرج ھەندىك لە ھەشت مەرج ئەگەر ئەو مەرجانەلى نەيە تەجى سودى نابى:

يە كەم مەرجى ئەۋەيە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (العلم المنافي للجهل) واتا علمو زانست و زانىاري بون بە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئەو عليم و زانىاريە كە جەھل و نەزانىن رەت دەكاتەوە، بەلگەش ئەۋەيە كە الله تعالى دەفەرمويتە پىغەمبەر (ع): ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ [محمد: ١٩] واتە: بزانە و شارەزابە و عىلمت ھەبى ئەي موحەممەد (ع) كە هېچ پەرسىراویكى حەق

ئىه جگە له الله، كەواتە ئەوانەي عىلمىيان پىيى نىه و تەنها بە زمان دەيلىن سود و كەلکيان پىيى ناگە يەنى ئەو (لا إله إلا الله) يە.

وە لە پاشان مەرجى دوھمى دەبىي يەقىنيان ھەبىي يەعنى دلنىابن لەگەل (لا إله إلا الله) يە كە (اليقين المنافي للشك) ئەو يەقىنهى كە گومان رەت بىكاتەوە يەعنى تۆ دلنىابى سەدا سەد ھىچ بۆشايىھەك نەماپى لەناو دلتدا بۆ گومان لە (لا إله إلا الله) واتە بە دلنىايىھەوە تۆ (لا إله إلا الله) قبول بىي و وەرىبىگرى ئەوھە كاتە تۆ خاوهنى تەوحىدى (لا إله إلا الله) تىكەيشتوى مەرجى دوھمت ھىناوەتەجى، ئەگەرنا (خوا نە خواستە) كەمترىن گومان دەتخاتە بازنهى مونافقايمەتى (پەنا بە خواى رب العالمين)، كە پىغەمبەر (عليه السلام) دەفەرمۇى: «أشهد أن لا إله إلا الله، وأنى رسول الله، لا يلقى الله بهما عبد غير شاك فيهما إلا دخل الجنة»^[١] دەفەرمۇى شاھىدومانيدان بەوهى كە ھىچ پەرسىراوېتى حەق نىه جگە له الله، وە شاھىدومانيدان بەوهى كە من پىغەمبەر دەفەرمۇى (عليه السلام) رەسول و رەوانە كراوى الله، ھىچ كەسىك نىه بە و شە و شاھىدومانيانەوە بگاتە خزمەت الله تعالى بەبى شىك و گومان بىي لە دلىھەوە و يەقىنى ھەبى ئىلا پىيىوھ دەچىتە بەھەشت. وە مەرجى سىيەم بۆ (لا إله إلا الله) (الإخلاص) يەعنى يەكلا بونەوە (المنافي للشك) واتە ئەو ئىخلاص و يەكلا بونەوە كە شىرك و ھاوبەشى رەتكاتەوە، چونكە ھەندى خەلک ھەيە عىلمى ھەيە بە (لا إله إلا الله) يەقىنيشە بەلام تەنها بۆ اللهى نىه شتى تريشى وە گەل دەخا خاترى شتى تريشى لەگەلدا دەبىي، ئەو كاتە ئەوھە قبول نىه لەلائى الله تعالى چونكە الله تعالى دەفەرمۇى: ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [البيت: ٥] وە پىغەمبەريش دەفەرمۇى (عليه السلام): «مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، خالصًا مِنْ قَلْبِهِ، أَوْ نَفْسِهِ» ئىنجا دەفەرمۇى «دخل الجنة»^[٢].

[١] أخرجه مسلم برقم (٤٤) - (٢٧) في الإيمان، باب: الدليل أن من مات على التوحيد دخل الجنة قطعاً، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

[٢] صحيح البخاري (٦٥٧٠)، سنن ابن ماجه (٤٣٠٧)، مسند أحمد (٨٠٧٠) (٨٨٥٨) (١٠٧١٣).

وە مەرجى چوارەمیان (الصدق) راستگۆبى لە گەل (لا إله إلا الله) (المنافى للكذب) واتە ئەوهى درق رەتە كاتە وە ئە و بابەتە راستگۆبى چونكە پىغەمبەر دەفرمۇئى (عَصَمَ اللَّهُ عَزَّلَهُ) : «ما منْ أَحَدٌ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ صَدِّيقًا مِنْ قَلْبِهِ، إِلَّا حَرَمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ^[۱]» هىچ كەسيك نىيە شاهىدومانى بھىنى بەوهى هىچ پەرستراوېكى حەق نىيە جگە لە الله وە دلىبابى لەوە، وە شاهىدومانىش بھىنى كە موحةمەد (عَصَمَ اللَّهُ عَزَّلَهُ) راوانە كراوى الله يە بە راستى لە دلىبە وە ئە و شاهىدومانيانە بھىنى ئىلا الله تىلى حەرامى دە كا ئە و كەسە بچىتە ئاگرى دۆزەخ.

وہ مهرجی پینجه میان له گهـل (لا إله إلا الله) ئهو کاتھ سودی بومان ده بی خوشہ ویستی له گهـل دابی (المحبة المنافية للكره والبغض) واتھ تووا (لا إله إلا الله) یه کەت خوش بوي و الله تعالی ت خوشبوی به هیچ نه و عیک رق لیبونه وہی له گهـل دا نه بی به هیچ نه و عیک ئه وہی له گهـل دا نه بی که بیکه رهینی و خوشت نه وی و رقی له گهـل دابی، ئه گهـرنا الله تعالی عبادت ئه گهـر له و په ری خوشہ ویستی نه بی وہ له و په ری خوزه لیلکردن نه بی روکنه کانی عبادتی لی نایه ته جی وہ ئه و کاتھ لیت قبول نابی.

وہ مهرجی شہشہ میان (الانقیاد المنافی للتردد أو التکبر) دھبی تؤ ملکہچ و دل کهچ بی بو
 (لا إله إلا الله) ئه و نه و عه ملکہچی و دل کهچیہ که ئه وہ رہ تبکاتہ وہ خوت بہ زل بزانی
 وہ موتہ کبیربی بہرامبہر بہ (لا إله إلا الله) یا ن تھرہ دودت نہ مینیت دو و دلی دھستیکت
 لہ پاش بی یہ کت لہ پیش بی ئه گھرنا اللہ تعالیٰ لیت قبول نا کا.

وە مەرجى كۆتا كە حەوتەمە ئەھویش (القبول المنافي للرد) دەبى تۆ (لا إله إلا الله) وەربگرى بە دلىكى فراوانەوە وە رەتى نە كەيىھەوە ئەھو كاتە (لا إله إلا الله) وەرگىراوە لەلات، الله تعالى ش ئەھو شاھىدىيە بۆخۇيداوه گەورە ترین شاھىدىيە كە لە قورئانى پىرۇز دەفەرمۇى: ﴿شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمٍ قَائِمًا بِالْقُسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾

[١] صحيح البخاري (١٢٨) صحيح مسلم (٣٢)، مسنن أحمد (١٢٣٨٤) (١٢٧٨٨).

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ [آل عمران: ١٨] كەواتە شاهىدىدا الله تعالى بۆخۇى كە گەورەترين شاهىدىيە دەفەرمۇيىت ھىچ پەرستراوىك حەق نىھ جىڭە لە خۆم وە فريشىتە كانىش ئەو شاهىدىيە ياندا وە خاودەن عىلەم و زانستە كانىش ئەو شاهىدىيە دەدەن، ئەوە شاهىدىيە كى تەواوە كە ھىچ پەرستراوىكى حەق نىھ جىڭە لە الله ھەر اللهىيە -جىل شئىنە- عەزىزە واتە زالىھ حە كىمە كار لە جىيە.

ئەو شاهىدى دانە دىيارە چەند پلە و پايە و مەرتەبەيە كى ھەيە زانايان دەفەرمۇن (شاهىدىدان به لا إله إلا الله):

يە كەميان دەبى عىلەم و مەعرىفەتى لە گەلداپى ئەو كاتە شاهىدى دانە كەت دروست دەبى بەبى علم نابى.

وە دوھەميان دەبى بەزمانىش دانى پىداپىنى و بىتە سەر زمانىت ئەوە نەبى ھەر لە دلت بىھىلىتەوە و ھەر لە خەياللداپى.

وە سىيەميان دەبى ئەو شتەي كە هاتە سەر زمانىشت رۇنى بکەيتەوە بۆ خەلک مەبەستت لىي چىيە و تەواو تىيىگە يىشتىبى.

وە چوارەميشيان ئەوەي تىيدايە (لا إله إلا الله) و داواكارىيە لە (لا إله إلا الله) واتە فەرمانە كان و كاكل و ناوه رۇكى جىيە جى بکەي لە ژيانى رۇزانەت.

داننان بە رسالەتى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم):

وَأَشَهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا مَزِيدًا.

لە پاشان ابن تىيمىة -رحمە الله- دەفەرمۇي: (وَأَشَهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا مَزِيدًا) دەفەرمۇي وە شاهىدىش دەدەم واتە لە دلەمدا جىڭىرى دەكەم بەزمانىش دانى پىدا دەھىيىن بىڭۈمان موحەممەد بەندەيى اللهىيە وە رەوانە كراو و رەسولى اللهىيە، سەلاتى اللهى لەسەربى وە لەسەر ئالى ئەو بى وە لەسەر سەحبى ئەوبى،

ئىستا دىن يەك يە ئە و شانە لەبەر ئەوە ھەر بە عەرەبىيە كان دەيلىئىنەوە پىناسەيان دە كەين وە دەيانكەينەوە كوردى، وە سەلامەت بن بە سەلامەت بونىكى زۆر.

(وَأَشْهَدُ) گوتمان شاهىدومنى دوبارە لە دلەوەيە و بەزمانىش دەبىن بگوترى كە ئەنەھو بە چاو بىنيوته وە بىڭومان بى لهوەي كە موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەندەي اللهىيە وە رەسولى اللهشە، بەندايەتى گەورەترە لە رەسولايەتى لەبەر ئەوەيە ھندايەتىان بە پىش خستوھ ئەو زانا بەرىزە لىرە وە كو ئىقتيدائەن بە قورئانى پيرقۇزىش كە الله تعالى دەفرەرمۇي: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى
بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ واتە: ﴿بَعْدِهِ﴾ عەبد مەقامىكى ئىجگار گەورەيە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەروى بەندايەتى بۆ الله تعالى لهوپەرى تەواوى بوھ ھىچ مروقىك نەبوھ بگاتە پىغەمبەرمان موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە ملکەچى و خوشەویستى و عىبادەت كردنى بۆ الله تعالى.

ئىنجا لەبەرچى عەبد بە پىشىش دەخسترى زۆر جاران وە لەبەر ئەوەي هەتا ئىمە بزانىن فيلىمان لىنى نە كرى چاو نەكەين لە ديانەكان و جولەكە كان سىفەتى خوايەتى (پەنا بە خواى رب العالمين) بەدېنە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەبەر ئەوە گەورە بوھ خوشەویست بوھ لەلای الله تعالى لهوپەرى عىبادەت عىبادەتى اللهى كردوھ و يەكىكە لە بەندە ھەرە راستەقىنه كانى الله تعالى ئەوە نەبىن سىفەتى خوايەتى هەبى (پەنا بە خواى رب العالمين)، وە ئىنجا لە گەل ئەوەدا عەبدىكى زۆر تەواوى الله بوھ پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وە رەسولى اللهش بوھ واتە الله تعالى رەوانەيى كردوھ وە كو رەسول پەيامىكى بۆ ناردوھ فەرمانىشى پىكىردوھ بىلاۋى بگاتەوە، ئەو پەيامەي پىغەمبەر رىش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ ھەموو جىهانيانە بە تىكرا لە مروق و جنۇكە كان.

ئىنجا فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سەلات لە اللهو زانايان زانايان ئىختىلاف و جياوازيان هەيە بە چەند مانا دى:

ههندیکیان پییان وايه به مانای ره حمهت دی که ده لی سه لات له اللهوه مه عنای ره حمی الله داوا ده کهی تو ئهی الله تعالی ره حمی خوت بنیره بوسهه پیغه مبهه (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، که ئه و بوجونه له لای ژماره يه ک له زانایانی ئه هلى ته حقیق لاوازه.

به لام ئه وهیان سه حیح و دروسته له لای شیخ مو حمه د خه لیل هه راس وه شیخ عبد الله بن جبرین وه محمد بن صالح العثیمین وه ژماره يه کی تر له زانایان ده فه رمون ئه وهیان راست و دروسته بؤ مانای سه لات که ئه بو عالیه ریوایه کراوه لیی که گهوره تابیعی بوه يه کیک بوه له مو فه سیره زور به ریزه کان و گهوره تابیعیه کانی دوای سه حابه هاتون ئه بو عالیه فه رمویه تی: «الصلوة من الله ثناؤه سبحانه وتعالى في الملا الأعلى يعني ثناؤه من يصلي عليه^[۱]» واته پیدا هه لگوتن و سوپاس و ستایش کردنی اللهیه بؤ ئه و که سهی که ئه و سه لاتهی له سهه ده دری له نیو فریشته کان له (الملا الأعلى) ئه وهیان راست و دروستره ئه و زانایانهی که ناو مان ژماردن و هینامان ده فه رمون له پیناسهی سه لات له اللهوه - جل شئنه-.

که واته بهو مانایه چی لی دی لیرہ سه لات که ابن تیمیة فه رمویه تی بوسهه پیغه مبهه؟ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) واته خوایه داوات لی ده کهین به پیغه مبهه رمان مو حمه د (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هه لبیی و ثه نائی بکهی و مه تحی بکهی له نیو فریشته کان.

وه له پاشان فه رموی (وعلی آله)، (آل)یش دیاره دوو واتا ده گهیه نی (مانایه کی گشتی ههیه، وه مانایه کی تاییه تی ههیه).

مانایه تاییه کهی ئه وهیه که (آل) یانی (أهـل الـبـيـت)ی پیغه مبهه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) واته هاوسه ره کانی وه مند الله کانی ئیختیلاف و جیاوازیش ههیه له سنور دانان و دیاریکردنی کی (أهـل الـبـيـت)ی پیغه مبهه ره (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له نزیکه کانی.

^[۱] صحيح البخاري [كتاب التفسير] سورة الأحزاب. و قال مجاهد: صياصيهم: قصورهم. باب: قوله: إن الله وملائكته يصلون على النبي.

به لام مانایه گشته که بـه مانایه دـی يـانـى شـوـئـنـكـهـ وـتـوانـى پـيـغـهـ مـبـهـرـ (عـلـيـهـ الـلـهـ) ئـهـ وـانـهـ ئـيـشـنـى پـيـغـهـ مـبـهـرـ دـهـ كـهـ وـنـ (عـلـيـهـ الـلـهـ) بـرـواـيـانـ پـيـيـ هـيـنـاـوـهـ هـتـاـ رـقـزـىـ دـوـايـىـ، ئـهـ وـكـاتـهـ سـهـ حـابـهـ كـانـيـشـ دـهـ گـرـيـتـهـ وـهـ (أـهـلـ بـيـتـ)ـاـيـ پـيـغـهـ مـبـهـرـ رـيـشـدـهـ گـرـيـتـهـ وـهـ (عـلـيـهـ الـلـهـ)ـ وـهـ ئـيمـهـ شـ دـهـ گـرـيـتـهـ وـهـ وـهـ تـاـ قـيـامـهـ تـيـشـ كـىـ بـرـواـ بـيـنـىـ بـهـ پـيـغـهـ مـبـهـرـ (عـلـيـهـ الـلـهـ)ـ شـوـئـنـكـهـ وـيـ دـهـ يـگـرـيـتـهـ وـهـ جـاـ زـانـايـانـىـ ئـهـ هـلـىـ تـهـ حـقـيقـهـ هـنـدـيـكـيـانـ دـهـ فـهـ رـمـونـ ئـهـ گـهـرـ هـاـتـوـ (آلـ)ـ بـهـ تـهـ نـهـاـ هـاـتـ ئـهـ وـكـاتـهـ باـسـىـ سـهـ حـابـهـ نـهـ كـرـاـ باـسـىـ (أـهـلـ الـبـيـتـ)ـاـيـ پـيـغـهـ مـبـهـرـ نـهـ كـرـاـ (عـلـيـهـ الـلـهـ)ـ بـهـ تـايـيـهـ تـىـ لـهـ سـهـ لـاـتـهـ كـانـ وـهـ، باـسـىـ تـابـيعـيـنـ وـ ئـهـ وـانـهـ نـهـ كـرـاـ بـهـ مـهـعـنـاـيـ ئـهـ تـبـاعـ لـيـكـىـ دـهـ يـنـهـ وـهـ وـاتـهـ شـوـئـنـكـهـ وـتـوهـ كـانـ باـشـتـرـ وـ ئـهـ وـلـاتـرـهـ ئـهـ وـكـاتـ هـاـوـهـ لـانـ وـ سـهـ حـابـهـ كـانـيـشـ دـهـ گـرـيـتـهـ وـهـ -رـضـيـ اللـهـ عـنـهـمـ- وـهـ تـابـيعـيـنـيـشـ دـهـ گـرـيـتـهـ وـهـ وـ تـابـيعـيـ تـابـيعـيـنـيـشـ دـهـ گـرـيـتـهـ وـهـ وـهـ تـاـ دـهـ گـاتـهـ سـهـرـ ئـيمـهـ وـهـ تـاـ قـيـامـهـ تـيـشـ شـوـئـنـكـهـ وـتـوانـىـ پـيـغـهـ مـبـهـرـ (عـلـيـهـ الـلـهـ)ـ لـهـ بـرـواـدـارـانـ دـهـ گـرـيـتـهـ وـهـ كـهـ وـاتـهـ دـهـ لـيـنـ ئـهـ وـ فـراـوـانـتـرـ وـ چـاـكـتـريـكـهـ.

به لـگـهـ شـيـانـ لـهـ سـهـرـ ئـهـ وـهـىـ كـهـ (آلـ)ـ بـهـ مـهـعـنـاـيـ ئـهـ تـبـاعـ دـیـ ئـهـ وـهـ تـاـ اللـهـ تـعـالـىـ -جـلـ شـئـنـهـ- سـهـ بـارـهـتـ بـهـ فـيـرـعـهـ وـنـ دـهـ فـهـ رـمـوـىـ: ﴿أَدْخُلُوا آلِ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ [غافر: ٤٦] دـهـ فـهـ رـمـوـىـ ئـالـىـ فـيـرـعـهـ وـنـ بـخـهـنـهـ نـاـوـ بـهـ ئـيـشـتـرـيـنـ وـ ئـازـارـتـرـيـنـ وـ تـونـدـ وـ تـيـزـتـرـيـنـ عـهـزـابـ، ئـالـىـ فـيـرـعـهـ وـنـ لـهـ وـيـ مـوـفـهـ سـيرـيـنـ دـهـ فـهـ رـمـونـ بـهـ مـهـعـنـاـيـ ئـهـ تـبـاعـيـ فـيـرـعـهـ وـنـ دـیـ ئـهـ وـانـهـىـ شـوـئـنـكـهـ وـتـهـىـ فـيـرـعـهـ وـنـ بـوـنـهـ كـهـ وـاتـهـ (آلـ)ـ بـهـ مـهـعـنـاـيـ ئـهـ تـبـاعـ وـ شـوـئـنـكـهـ وـتـهـشـ دـیـ.

يـانـ پـيـغـهـ مـبـهـرـ (عـلـيـهـ الـلـهـ)ـ لـهـ وـ فـهـ رـمـودـهـىـ لـهـ لـاـيـ هـهـ نـدـيـكـ لـهـ زـانـايـانـ يـهـ كـ لـهـ وـانـهـ ئـهـ لـبـانـيـشـهـ لـهـ فـهـ رـمـودـهـ نـاسـانـ دـهـ فـهـ رـمـونـ زـهـ عـيـفـ وـ لـاـواـزـهـ هـهـ نـدـيـكـيـشـ دـهـ فـهـ رـمـونـ ئـيـشـيـ پـيـ دـهـ كـرـيـ گـواـيـهـ پـيـغـهـ مـبـهـرـ فـهـ رـمـويـهـ تـىـ (عـلـيـهـ الـلـهـ)ـ: «سـلـمانـ مـنـاـ آـلـ الـبـيـتـ^[١]» كـهـ وـاتـهـ سـهـ لـمانـ خـوـ (أـهـلـ الـبـيـتـ)ـ بـهـ

^[١] أخرجه الحاكم في المستدرك (٥٩٨ / ٣) وقال الذهبي في التلخيص: سنه ضعيف، وضعفه الألباني وهو في ضعيف الجامع رقم (٣٢٧٢).

مهعنای ئه و نه بوه که خزمی نزیکی پیغه مبهره (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له (أَهْلُ الْبَيْتِ) له و مانا يهی شوینکه وتهی راسته قینهی پیغه مبهر بوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

وھ لھ پاشان دھ فەرمۇی (وَصَحْبَه) واتھ سەلاتھ کھ و پىداھەلگوتنه کھ ئەی الله تعالی بۆسەر پیغه مبهربى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لھناو فريشته کان بۆ ئالى پیغه مبهربى واتھ (يان خزم و ئال و بهيتى پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نزیکه کانى لھ برواداران يان شوینکه وتوانى پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)) (وَصَحْبَه)، ئەگەر بلىيin (آل) بھ مەعنای ئەتباعه (وَصَحْبَه) دەلىيin عەتفى خاسە لەسەر عام چونكە ئەتباع سەحابە کانىش دەگرىتە وھ ئىنجا جاريکى تر سەحابە کان لەبەر پله و پايەيان دوبارە ناومان هىنانە وھ بۆ ئە وھى دلىابىن لە وھى سەلاتھ کھ هەتا ئەوانىش بگرىتە وھ.

صەحب كىن (ئە صحابى پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ))؟ صەحب و ئە صحاب پىناسەيان ئە وھ يە: (من لقى النبي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وأمن به ومات على الإسلام^[۱]) هەركەسىك بھ خزمەت پیغه مبهر گەيشتىنى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) برواي بھ پیغه مبهر هىنابى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لەسەر ئىسلام مردېي ئا ئە وھ يان سەحابە يە ئە وھ پىناسە يە تى، بۆچونى راجىھى ئەھلى سونە و جەماعە بۆ پىناسە سەحابە کان چىھ؟ (من لقى النبي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وأمن به ومات على الإسلام) بھ خزمەت پیغه مبهر گەيشتىنى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) برواشى پى هىنابى وھ لەسەر ئىسلام يىش مردېي.

بۆچى ئە و سى قەيدە؟ چونكە هە يە بھ خزمەت پیغه مبهر گەيشتىو (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئىمانى پى نە هىنابو وھ كو ئە بو جەھل، ئە بو جەھل سەحابە نىھ دوژمنى پیغه مبهر بۇو (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فيرۇھونى ئومەتى پیغه مبهر بوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دوژمنى ئومەتى پیغه مبهر بوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وھ كو پیغه مبهر دھ فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، لە پاشان (وآمن بھ) ئە بو جەھل و كافر و موشرىكە کانى لى بىدە دەرە وھ ئەوان بھ خزمەت پیغه مبهر گەيشتىون (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پیغه مبهر يان بىنېبۇو (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بەس ئىمانيان پى نە هىنابو و سەحابە نە بونە، وھ لە پاشان دھ فەرمۇي (ومات على الإسلام) هەشبوھ بھ خزمەت پیغه مبهر گەشتىو

[۱] نخبة الفکر - ت القاسم [ابن حجر العسقلاني] ص: ٦٣

(وَسَلَّمَ) وە لە پاشان ئىمانى پى هىنناوه بەس لەسەر ئىسلام نەمەدۇد دوايە مورتەد بۇھەتەوە ئەوانىش سەحابە نىن.

جا لىرىدا لە طېفەيەكى خۆش ھەيە ئىمامى زەھەبى باسى لىيۇھ دەكا، ئايە سەحابە كان ھەمويان وەفاتىان كردۇد و مەردون ئەوانەي ئەو سى قەيد و مەرچەيانلى بىتەجى؟ نەخىر ھەمويان نەمەدون، سەحابەيەك ئىستا ماوه ئىمامى زەھەبى دەفرەرمۇى، ئەۋىش كېيە؟ عيسا پىغەمبەر (وَسَلَّمَ)، چونكە عيسا پىغەمبەر (وَسَلَّمَ) ھەم پىغەمبەرى اللهىيە ھەم يەكىكىشە لە سەحابە كانى پىغەمبەرى خۆمان موحەممەد (وَسَلَّمَ)، ئىمامى زەھەبى دەفرەرمۇى ھەر سى قەيد و مەرچە كانى لى دىتەجى (من لقى النبى (وَسَلَّمَ)) عيسا لە شەھى ئىسرا و مىعراج بە خزمەت پىغەمبەر گەيشت (وَسَلَّمَ)، وە لە پاشان (وأَمِنَ بِه) عيسا پىش ئەوهى پىغەمبەربى (وَسَلَّمَ) ئىمان و بىرۋايى پى هىنابۇو (ومات على الإسلام) بە دلنىايىھە وە عيسا پىغەمبەر (وَسَلَّمَ) لەسەر ئىسلامىش دەمرى و وەفات دەكا وە كە دەشگەرپىتەوە سەر رۈمى زەھى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە حۆكم دەكا و ئىش دەكا بە ئىسلام و بە قورئان ئىش ناكا بە ئىنجىل و بە تەورات، كەواتە عيسا پىغەمبەر (وَسَلَّمَ) ئىمامى زەھەبى دەفرەرمۇى يەكىكە لە سەحابانەي كۆتا سەحابەيە لە سەحابە كانى پىغەمبەر (وَسَلَّمَ)، ئىستا لە ژياندايە و ھەلکىشراوە بەرەو ئاسمان و جارىكى تر دىتەوە سەر رۈمى زەھى و حۆكم دەكا بە ئىسلام و بە قورئان.

وە لە پاشان فەرمۇى (تَسْلِيمًا مَزِيدًا) ئەوهش تەئكىد كەرنەوهىيە ابن تىمیيە -رحمە الله- بۇ ئەوانەي پىش خۆى واتە سەللات و سەلامە كە سەلاتبىن و سەلامەتىشى لە گەلداپى لە ھەموو بەللا و موسىبەتىك بپارىزىرىن لە ھى دونيا لە ھەموو ناخۆشى و زەحمەتىيەك وە لە ھى قىامەتىش وە بە تەئكىد و دلنىايىھە وە تەئكىدى كردۇھەتەوە و وە ھەر لە زىاد بونىشىداپى.

كۆمەلى رېزگاربىوو:

أَمَّا بَعْدُ، فَهَذَا اِعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ الْمَنْصُورَةِ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ: أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ.

جاله پاشان دەفرمۇئى (أَمَّا بَعْدُ)، وشهى (أَمَّا بَعْدُ) بەكار دەھىنرى زۆرجار وە كۈسۈنەتىشە (وَبَعْدُ)ش بەكار دەھىنرى (أَمَّا بَعْدُ) بەكار دەھىنرى، (أَمَّا بَعْدُ) سۈنەتى ترە، (وَبَعْدُ) بە واو بەبى ئەما سۈنەتى نىيە، چونكە نەبىستراوه و نەبىنراوه لە فەرمودە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) كاتى كە سوپاس و ستايىشى الله تعالى كىردىنى و سەلات و سەلامى بۆسەر خۆى رەوانە كىردىنى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (وَبَعْدُ)ى بەكارھىنابى ئەگەر لە زمانەوانىدا راستىش بىن و مانايى هەبىن، بەس (أَمَّا بَعْدُ)ى بەكارھىنابى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، جا ئىمەش با ئىقتىدا بە پىغەمبەر بىكەين (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) هەموو جارىك (أَمَّا بَعْدُ) بەكار بىنین لەبرى (وَبَعْدُ).

(أَمَّا بَعْدُ) مانايى چىيە؟ يەعنى (مەمە يكىن من شىء) واتە رىستەيە كە لە شوينى رىستەيە كى شەرتىيە دانىشتىو، بە مەعنای ئەو دىيە يەعنى ئەو دىيە را بىردو هەرچى هەبى ئىمە مەبەستىمان ئەو دىيە داھاتو، يەعنى لەپاش ئەو دىيە كە گوتمان (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) حەمد و سوپاس و ستايىشى الله تعالى مان كرد سەلات و سەلامان نارد بۆسەر پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ئەوانە ئالى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) و سەحابە و هەتا رۇڭىزى دوايى بۇ ئەتباعى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ئەوانە هەموى رۇقىشت ئەگەر پەيوەندىيان بەدواى خۆشىانەوە نەبى ئىنجا لەمەودوا ئەو دىيە مەبەستە دەيلىيەن و دەيكەين.

جا دەفرمۇئى (فَهَذَا اِعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ الْمَنْصُورَةِ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ: أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) دەفرمۇئى ئەو دەمازە دەكە (هَذَا)، (هَذَا) لە زمانى عەرەبىدا بۇ شتىيکى مەحسوس و بەرجەستەيە هەستى پىبكىرى لەبەرچاوان بىن لەبەر دەستان بىن دەستى لېبدىرى.

ئى جا باشە زانايان دەفرمۇن بۇ هەموو ئەو موقەدىمانە زانايان لە پەرتوكە كانىيان دەينوisen خۆ هيىشتا ئەگەر نە نوسرابى پەرتوكە كە شتە كە مەحسوس نەبوھ چۆن دەشى و دەگونجى (هَذَا)ى بۇ بەكەر بەنرى؟ جا لىرەدا زانايى ان سى بى روپۇچون

دهخنه روو بۆ وەلامدانهوهی ئەو پرسیاره تا ھاذایه کانى موقەدیمه و پیشە کیه کانى پەرتوكە کانى زانايانى ئیسلام راست و دروست ماناى بى.

يە كەم دەلین يان ئاماژە يان كردوه (بما في ذهنهم) دانەرە كە ئاماژە كە دەلەن يانى كە دەلەن مېشىكى هەبوه چونكە لەناو مېشىكى ئەو مەحسوس بوه ئەو هەستى پىكىردوه يانى كە دەلەن (فَهَذَا اعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ) واتە ئەوهەي لە مېشىكى من كۆبۈھە تەوه و هەيە ئەوهەي بىرۇبرۇاي كۆمەللى رزگاربۇو.

يان دەفرمۇن (ھذا) بۆ ئەوه بەكار دەھىنرى بۆ ئەوه بەكار دەھىنرى لە ئاخىرەوه موقەدیمه كە يان نوسيوه، وە كو ئىستا لەبوارى عىلمى و ئەكادىمیە تەوه بەحسى عىلمى باشتىر وايە پیشە كیه كەي لە كۆتايى بنوسى ئەوهەت كېشە نامىنى چونكە بونى دەبى نوسراؤه كە ئاماژە بۆ دەكەي و لەبەر دەستانە و هەستى پىدە كرى.

يان دەفرمۇن بە ئىعتىبارى خويىنەرە كان لەدواى ئەوهەي كە دانراوه كە دادەنرى ئىستا بۆ ئىمە ھاذایه كە هيچ كېشە نەماوه چونكە شتىكى مەحسوسە (عقيدة الواسطية) ئەو عەقىدە و بىرۇبرۇاي كۆمەللى ناجيە ئىنجا ئاماژە پى دەكرى، ئەو سى بۆچونە هەيە (والله أعلم).

جا دەفرمۇي (فَهَذَا اعْتِقَادُ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ) واتە ئەوهەي لەو پەرتوكە هاتوه (عقيدة الواسطية) بىريتىيە لە بىرۇبرۇاي تاقم و كۆمەللى رزگاربۇو (الْمَنْصُورَةِ) سەرخراو (إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ) تا بەرپابونى رۆزى دوايى (أَهْلُ السُّنَّةِ وَالجَمَاعَةِ) ئەوانە كىن؟ ئەھلى سونە و جەماعەن.

جا با بىيىن لىكى بىدەينەوه ئەو وشانە فېرقەي ناجيە و تائىيفەي مەنصورە كىن؟ وە لە پاشان چۆن دەشى و دەگونجى بلىيەن هەتا رۆزى دوايى چونكە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ) لە فەرمودەيە كدا فەرمويەتى قىامەت دانايمە بەسەر باشى و خەلکانىك كە لەسەر رۇي زەھى مابن تەنها ئەگەر يەك كەسىش بى بلى (الله، الله) لەسەر رۇي زەھى ئىلا بەسەر خراپاندا دى، چۆن

دهشی و ده گونجی بلیین ئهوانهش بەردەواام دەبن هەتا ئەو رۆژە؟ لە وەلامدا وەلامیان ھەیە زانايان و ئەوانەی راھەی (العقيدة الواسطية) يان كردوه.

جا (اعتقاد) لە عەقیدەوە ھاتوه يانى دامەزrandن و گریدانى دل لەسەر شتىك کاتىك تۆ دلنىابى لييەوە وە بپرات پىيىھەبى ئىيانت پىيىھەبى، جا عەقیدە بەو مانايە دى واتە (التصمیم الجازم الذي ينشأ عن التصديق الجازم الذي لا يقبل الشك) واتە ئەو دامەزrandنهى كە جەزم دەكات سەدا سەد هيچ شك و گومان ناھىلىتەوە بەراستدانانى شتە كان هيچ شك و گومان لە دلدا نەمىنى بەوە ده گوترى عەقیدە بېرۇبرۇا.

ئىنجا (الفرقة الناجية المنصورة إلى قيام الساعة: أهل السنة والجماعة) بە سى شت ابن تيمية -رحمە الله- ئەو عەقیدە و ئەو كۆمەل و تاقمەي وەسفكردوه:

يە كەميان فەرمويەتى (الناجية) واتە رزگاربونه ئەوانە، رزگاربونه لە چى؟ بە ماناي ئەوە دى رزگار بونە لە دونيا لە عەقیدەپۈچ و لادر او و بىدەع و خوراقيات، وە سەرخراون مەنصورن ھەتا رۆزى دوايى واتە الله تعالى سەريان دەخا پشتىيان دەگرى بەو عەقیدە خۆيانەوە سەركەوتونە ئىنجا ئەھلى سونە و جەماعەشن يەعنى خاوهنى سونەتى رېيگا و رېيازى پىغەمبەرن (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالْمَلَكُوتُ) وە كۆبونەتەوە لە دەورى رېيازى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالْمَلَكُوتُ)، جا لە پاشان ناجيە بە ماناي ئەوەش دى لە قيامەتىش ئەوەي خاوهنى ئەو عەقیدەيەبى رزگارى دەبى لە ئاگرى دۆزەخ دەچىتە بەھەشتى پىر ناز و نىعمەت، ئىنجا لە قيامەتىشدا سەرددەخرين بە مەعنای ئەوەي لە دۆزەخ دور دەخرينەوە: ﴿فَمَنْ زُحِّرَ عَنِ النَّارِ وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ [آل عمران: ۱۸۵] واتە: بە دلنىايىھەوە ئەوە بىردنەوە سەركەوتى راستەقينەي تەواوە لە دۆزەخيان دور دەخاتەوە سەريان دەخا دەيانباتە بەھەشتى پان و بەرین وە لەڭىر ئالاى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالْمَلَكُوتُ) ئەھلى سونە و جەماعە كۆ دەبنەوە وە لەدواي ئەوەوە دەوەستن، جا ئەوە واتاكانيەتى.

جا (الفِرْقَةِ) بە كەسى فائە كە واتە ژىرى ئەگەر بۇ دابىتى بە واتاي تاقم دى كۆمەل دى بەلام لە ژمارە زۆر نەبن، (الفِرْقَةِ) با مەعنای كاتى زەمە دابىتى لەسەر فائە كە بە مەعنای پەرتەوازەيى دى.

جا فيرقە لىرە لە بەرچى (الفِرْقَةِ) بە كارداھىنرى بۇ ئەھلى سونە و جەماعە مادەم بە ژمارەى كەم دە گوتىرى؟ لە بەر ئەۋەى خاوهەن عەقىدە پاكە كان لە ھەموو سەرددەم و كاتە كان تاقم و كۆمەلى كەمن لە ژمارەوە ئەۋەى تەواو يەكلا بوبىتەوە بۇ اللە تعاھى ئەۋەى تەواو لە عەقىدە ساخ و ساف تىڭىدە يىشتىپ ئەوانە لە ژمارەدا زۆر نىن و كەمن: ﴿وَأَكْثُرُهُمْ لِلْحَقِّ كُرْهُونَ﴾ [المؤمنون: ٧٠] اللە تعاھى دەفەرمۇئى زۆربەى ھەرە زۆرى خەلکە كان بۇ حەق بۇ عەقىدە راست و دروست پىيان خۆش نىيە و رەتى دە كەنەوە كەمن ئەوانەى عەقىدە راست و دروستىيان ھەبى كە ئەھلى سونە و جەماعەن.

پىغەمبەر دەفەرمۇئى (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْكَبَرُ): «لَا تزال طائفةٌ مِّن أُمّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يُضْرِبُهُم مِّنْ خَذْلَهُمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ تَعَالَى وَهُمْ كَذَلِكَ»^[۱] دەفەرمۇئى بەردەواام لَا تزال لە زمانى عەرەبى بۇ سىغەيدە كى بەردەواامىدە يەعنى بەردەواام و بەبى پەچرەن كۆمەل و تاقمىك دەمىن لە ئومەتى من پىغەمبەر دەفەرمۇئى (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْكَبَرُ) ئەوانە ئاشىكران و بەردەواامن لەسەر حەق و رەوايەتى لەسەر رېبازى راستەقىنه زەرەر و زيانيان پى ناگەيەنى ھەر كەسىك پىچەوانەيان بكا و يان بىھەۋى زەرەر و زيانيان پى بگەيەنى و بە كەميان بىگرى ھەتا ئەمر و فەرمانى الله دەگاتەجى ئەوانە ئاوا بەردەواام دەبن لەسەر حەق و راستىيەتى.

جا ئەو تائىفە و كۆمەلە كۆمەلى سەرخراون وە كۈزانايى ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن يەعنى تائىفە مەنصورەن، تائىفە مەنصورە ئەو كۆمەلەن كە الله تعاھى دەيانھىلىتەوە و لېيان رازىيە خاوهەن عەقىدە و بىرۇبىروايى راستەقىنهن وە ئالاى ئىسلاميان هەلگرتوھ و وە سىفەتىيان ئەۋەيدە كە عىلميان پىيە دەربارەي عەقىدە و بىرۇبىرو و ئىسلام

[۱] صحيح مسلم (١٩٢٠)، سنن أبي داود (٤٢٥٢)، سنن الترمذى (٢٢٢٩).

وە پىداگریشىن و بەردەوامن لەسەرى، وە لە يەكىك لە رىوايەتە كان دەش فەرمۇئى جەنگ و جىھاد و كوشتار و تىكۆشانىش دەكەن لەپىناو ئىسلام، جائەو تاقم و كۆمەلە هەندىك دەفرمۇن ئەھلى حەدىسن هەندىك دەفرمۇن ئەھلى عىلەن هەندىك لە زانايان دەفرمۇن تەنها موجاھيد و ئەوانەن كە قىتال و كوشتار دەكەن لەپىناو اللە تعالى، بەلام ئىمامى نەوهۇي -رحمە اللە- دەفرمۇئى بەلكو ئەو تاقم و كۆمەلە مەرج نىه يەك ئالايان پىبىي يان تاقم و كۆمەلېكى ديارىكراوبىن و چەند نەفەرىكىن لە يەك ولات و شويندا بىزىن، بەلكو دەفرمى هەندىكىيان رەنگە هەر زىكىر و يادى اللە تعالى بکەن هەر ئەوهندەيان بۆ بىرى بەلام خاوهەن عەقىدە و بىروبروان لەسەر ئىسلام بەردەوامن بەرگرى دەكەن لە ئىسلام جا بە بەقسەش بىي هەندىكىيان خاوهەن عىلەن زانستى شەرعى بلاو دەكەنەوە هەندىكى تريان رەنگە هەبن كوشتار و جەنگ و جىھاد بکەن لەپىناو اللە تعالى، هەمويان تەواوکەرى يەكىن و لە كۆتا كاتىك حوكىمى ئىسلام دەگەرېتەوە هەمويان دەگەنەوە يەك و دەبنە كۆمەل و جەماعەتىكى گەورە لەسەر زەۋى دروست دەكەن^[۱]، ئەوە بۆچونى ئىمامى نەوهۇيە -رحمە اللە- ئەوهشىان (والله أعلم) راست و دروستترە لە بۆچونەكانى تر.

لە پاشان پىغەمبەر فەرمۇى (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «وَسْتَفْتَرَقَ أُمَّتِي عَلَىٰ ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةٌ، قَالُوا: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْجَمَاعَةُ» لە رىوايەتىكى تەفرمۇى «من كان على مثل ما أنا عليه اليوم وأصحابي^[۲]» گوتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمۇى ئومەتى من دابەش دەبىي بەسەر حەفتا و سى كۆمەل و تاقمە فەرمۇى هەر هەمويان بۆ ناو ئاگرى دۆزەخن ئىلا يەكىان نەبىي، گوتىيان: ئەو تاقمە كېنە ئەي پىغەمبەرى اللە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە ناچنە ناو ئاگر؟ فەرمۇى: ئەوە جەماعەتن (جەماعەت مەبەستى پىي ئەھلى سونە و جەماعەيە). ينجا يان

[۱] شرح النووي على مسلم، ج: ۱۳ ص: ۶۷.

[۲] وهو حديث حسن صحيح.

ئەوهى من لەسەر ئەنەن نەنە دەكەن و لەسەر ئەوه دەبن كە ئەمەرّى من و سەحابە كان چى دەكەين و لەسەرينە.

جا زاناياني ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن ئايە ئەو تاقمانە كىن كە بۇناو ئاگرى دۆزەخن؟ هەندىك دەفرمۇن ئەو تاقمانە ئەوانەن كە لە عەقىدەدا پەيدابون (لە خەوارىجە و بىگرە هەتا جەھمىيە كان و هەتاوه كو موعىتەزىلە كان و...هەندىك دەفرمۇنى ئەوانە ھەمويان بۇ ناو ئاگرن و دەيانژمىرن و كۆيان دەكەنە و دەيانگە يەنە حەفتا و دوو فېرقە جىڭە لە فېرقە ئەھلى سونە و جەماعە، ھەندىكىش لە زانايان دەفرمۇن نائەوانە جىڭە لە موسۇوانانن واتە لە جولە كە كان و لە نەسرانىيە كان، بەس ئەو بۇچونە لاوازە چونكە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمۇيەتى لە ئومەتى من ئەوانە دەبنە ئەوندە تاقم و كۆمەلە (خەوارىج و موعىتەزىلە وئەو بابەتە فېرقانە لە ئومەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بون جىابونە و گەيشتنە ئەوندە ژمارە و ئەو فېرقانە.

كەواتە ئىمە لەسەر رېيازى پىغەمبەر بىرۇن (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و سەحابە كان چىيان كردۇدە لە عەقىدە و بىرۇبۇرا لە پاپەندبۇن بە سونەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بەلكو ئىمە بىكەۋىنە ئەو بازىنەيە، واتە ئەوهى عەقىدە تەواوە ئەگەر كەم و كورتىيە كى كەميشى تىدابى بەلام اللهى تەواو ناسىبى لە ئەسماء و سيفاتدا بىنچىنە كانى ئەھلى سونە و جەماعە جىبەجى بىكا لە قورئانى پىرۇز وەربىرى لە سونەتى سەھىھى پىغەمبەردى دلسۇز وەربىرى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە بازنانە دەرنەچى ئەگەر تاوان و گوناھى تريشى ھەبى ئائەوه لەو تاقم و كۆمەلە حساب دەبى كە پىغەمبەر فەرمۇنى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە ئاگرى دۆزەخ رېزگاريان دەبى الله تعالى لەوانمان حىساب بىكا يا رەبى.

لە پاشان دەگەينە سەر ئەوهى كى بە ئەھلى سونە و جەماعە لە زانايانى پىشان دانراوه زۆر بە كورتى؟ سەحابە كان ھەر ھەمويان لەو تاقم و كۆمەلنە كە رېزگاربۇنە كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمۇنى ئەوانە رېزگاريان دەبى و دەچنە بەھەشت لە پاشان تابىعىن زۆربەي ھەرە

زوریان که میکی که م نبی که بونه موتعه زیله و خهواریج و ههندیکیان ئه گه رنا زوربهی هره زوریان له ئه هلى سونه و جه ما عهن زانايان ده فه رمون وه له پاشان تابیعی تابیعین له تابیعین که متر واته فیرقه کان زیادیکرد له سه رده می تابیعی تابیعین به لام ئه وانیش ئه وانهی که هه بونه زورن ژماره یان به رامبه ر به فیرقه کانی تر که له ئه هلى سونه و جه ما عه بونه له وانه ده یانزمهین هه ر چوار سه ر مه زهه به که ئه هلى سونه و جه ما عه بونه و عه قیده پاک بونه (ئیمامی شافیعی، ئیمامی ئه بو حه نیفه، ئیمامی مالیک، ئیمامی ئه حمده دی کوری حه نبهل) وه له پاشان ئه وانهی فه رموده یان گیراوه ته وه (ئیمامی بوخاری، ئیمامی مولسیم، ئیمامی ترمذی، ئیمامی نه سائی، ئیبنو ماجه) ئه وانه هه ره مويان له وانه حیساب ده کرین که ئه هلى سونه و جه ما عهن وه زوریکی تریش له زانايان، ههندیک له زانايان بوقونیان وايه ده لین ماتوریدی و ئه شعریه کانیش له بازنهی ئه هلى سونه و جه ما عهن له وانه ئیمامی سه فارینی -رحمه الله- ئه و بوقونهی هه يه ده فه رموی ئه وانیش له و ده رنا چن به س باقی زانا کانی تر ده فه رمون ئه وان له بازنهی ئه هلى سونه و جه ما عه دا نین ئه گه ر بیو نزیکترین تاقم و کومه لیشن له ئه هلى سونه و جه ما عه به تاییه تی ئه شعریه ت (والله أعلم بالصواب).

شەش روکنەكانى ئیمان:

وَهُوَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْبَعْثَ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ.

جا ابن تیمیة دیته وه سه ر مه تنه که و ده فه رموی ئه و عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ما عه که له را بردودا باسیان کرد که فه رموی ئه وانه فیرقه و تاقمهی ناجیه ن و واته سه رخرا ن وه سه رخراون له لا یه ن الله تعالی ئه وانه خاوه ن عه قیده یه کن که بریتیه له و عه قیده یه ئیستا باسی روکنە كانی ئیمان ده کا ده فه رموی (وَهُوَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْبَعْثَ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ) ده فه رموی ئه وانه خاوه ن ئه و بیرو بیرو و ئیمانه ن که ئیمان و بیرو بیرون به الله، به فریشته کان، به پهروکه ئاسما نیه کان، به ره وانه

کراو و پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، وہ بہ زیندو بونه وہ لہ دوای مردن، وہ بیرو بروابون بہ قہدری اللہ تعالیٰ چ خهیربی چ شهربی۔

جا لیره وہ پیویسته ئیمہ هلویسته بکھین و پیناسهی ئیمان بکھین ئینجا لہ دوای پیناسهی ئیمان و دیاری کردنی ئیمان لہ عہقیدہی ئہ هلی سونہ و جہماعہ دہ چینہ سہر ئہ وہی بزانیں ئایہ ئیمان و بروابون بہ اللہ چہند خاں ده گریتھوہ و مانا یہ چیہ۔

الإیمان لہ زمانہ وانیدا به مہعنای (الْتَّصْدِيقُ الْجَازِمُ) دی (والإِسْلَامُ) دہبی بہ و مانا یہ بؤی لیک بدهینه وہ نہ ک (الْتَّصْدِيقُ) ای روٹ ہر بلیں (الْتَّصْدِيقُ) و بہس چونکہ ئیمان زیاترہ لہ (الْتَّصْدِيقُ) بہ گویرہی عہقیدہی ئہ هلی سونہ و جہماعہ لہ زمانہ وانیش دہبی ئاوای بؤ لیک بدهینه وہ واتھ بہ راست دانانی کی سہدا سہدی وہ تھسلیم بونی شتھ کان بہ وہ دہ گوتھی ئیمان لہ زمانہ وانیدا، لہ عہقیدہی ئہ هلی سونہ و جہماعہ پیناسهی ئیمان ئہ وہیہ۔

سی روکنی پیویسته ئیمان لیکی بیتھ جی بؤی:

(التصديق بالجنان) هندیکیش لہ زانا یان ده فہرمون لہ جیاتی (الْتَّصْدِيقُ) بگو تھی (الإعتقاد بالجنان) باشترہ چونکہ (الإعتقاد) فراوان ترہ و پتھو ترہ، (الْتَّصْدِيقُ) بہ مہعنای بہ راست دانان دی هندیک لہ کردار و کردوہ کانی دل ده گریتھوہ بہلام ئہ گھر گوت (الإعتقاد) واتھ بیرو بروابون جیگیر کردنی لہناو دلان سہ بارہت بہ و شتانہی اللہ تعالیٰ فہرمویہ تی و پیغہ مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فہرمویہ تی و هینا ویتی لہ لای اللہ تعالیٰ وہ کھواتھ بیرو بروابون و بہ راست دانانی دلانہ یہ کھ مجھار۔

ئینجا لہ پاشان ده فہرمون (وَلِإِقْرَارِ بِاللُّسَانِ) ئہ وہی لہناو دلت کہ بیرو بروات پییہ و جیگیری ده کھی ئینجا دان پیدا ھینانی بہ زمانیش واتھ بہ زمانیش دہبی بیلییہ وہ۔

ئینجا سییہ میان ده فہرمون (وَالْعَمَلُ بِالجَوَارِحِ وَالْأَرْكَانِ) وہ کار و کردوہ کردن بہ ئہندامہ کانی لاشہت بہ وہی لہناو دلت کہ جیگیرت کردوہ و بروات پیبوہ و بہ زمان دانت پیدا ھینا وہ۔

جا لیرہدا ئایه کردہ وہ بُو ئیمان مدرج و شہرتی صحّتہ بہ راست دانانہ وہ راستیہ تی و دروستیہ تیہ ئه گھر عہمہلی لہ گھلدا نہبی ئیمان قبول دہبی یان نابی ئینجا یان شہرت و مدرجی کہ مالیہت و تھواویہ تھے؟ لیرہدا جیاوازی لہ نیوان فیرقہ کانی عہقیدہ و بیروبروا هئیہ، ئہو تاقمانہ زوربھی هئرہ زوریان کیشہ و گیروگرفتیان دروست کردوہ سہ بارہت بہ پیناسہی ئیمان لہ گھل ئه ھلی سونہ و جہ ماعہ بہ لام بُوچونی پہ سہندی ئه ھلی سونہ و جہ ماعہ ئیمان کردار تییدا مدرجی صحّتیشہ وہ مدرجی کہ مالیشہ.

مدرجی صحّتہ بہ مدعنای ئه وہی ئیمان تھواو نابی لہ لای ئه ھلی سونہ و جہ ماعہ و دروست نیہ ئه گھر جنسی عہمہلی لی نہیہ تھجی، جنسی عہمہل یانی خودی عہمہلی لہ سہ رہتا کہ یہ وہ دہبی لہ گھلیدابی ئه گھر فہر و جوزئہ کانیشی کہم و کورتی ھبی چونکہ عہمہل یہ ک شت نیہ ھندیک جار (نویڑ کردارہ، رُؤژو کردارہ، چونہ حہجی مالی اللہ تعالیٰ کردارہ، وہ فہرمان بہ چاکہ نہ ھی لہ خراپہ کردارہ)، جا کردارہ کان ھندیک جار کرداری دلانہ ھندیک جار ھی زمانہ ھندیک جاریش ھی ئهندامہ کانی لاشہ تھ و لہ روالہ تدا پیٹھوہ دیارہ.

کہ واتھ زورن فہر دکان و جوزئہ کانی عہمہل لہ بھر ئه وہی جنسی عہمہل دہبی لہ گھل ئیمان بیٹھ جھی ئه وہ عہقیدہ و بیروبروای ئه ھلی سونہ و جہ ماعہ یہ، هئر یہ کیک بلی من بروادرام بھدلہ وہ وہ جیگیری دکہم لہ دلما ئه وہی لہ اللہوہ ھاتوہ - جل شئنہ - بروام پیسی ھئیہ ئه وہی لہ پیغامبھر وہ (صلی اللہ علیہ وسلم) وہ رگیرا وہ و فہرمویہ تی بروام پیسی ھئیہ بہ لام بہ زمانیش وابلی بھس بلی کر دھوہی پی ناکہم، ھیچ عہمہل و کر دھوہی پی نہ کا ئه و کھسہ لہ عہقیدہی ئه ھلی سونہ و جہ ماعہ بروادر نیہ ئه و کھسہ لہ عہقیدہی ئه ھلی سونہ و جہ ماعہ موسلمان نیہ.

كەواتە عەمەل و كردار بۇ سەماندى بىرۇبرۇاي ناو دلان و دانپىداھىنانى زمان لە واقىعا دەۋەيانە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعەدا نىشانەيە و وە ئىمان و بىرۇبرۇاي پى تەواو دەبى و وە دروست دەبى و سەحىح دەبى ئەگەرنا وەرنا گىرى.

وە بەو مەعنایەش عەمەل ھەندىك جار مەرج و شەرتى كەمالىيەت و تەواو كردنى ئىمان و بىرۇبرۇايە جوزئە كانى عەمەل وە فەردىھە كانى عەمەل ئەگەر ھەموى ھاتەجى بە تەواوى و رېك و پىكى ئەو كەسە خاوهن ئىمانىكى راست و دروست و تەواوه، ئەگەر ھەموى نەھاتەجى بە ئەندازە نەبۇنى يەكىك لە كردارەكان كە پىيى كافر نەبى پىيى لە ئىسلام نەچىتە دەرەوە بۇ نمونە كەسىك گوناھىك دەكا يان كەسىك كەمته رخەم دەبى لە رۇز و گىرن يان ئەنجامى نادا و نايىكا ئەو كەسە پىيى دەگۇترى ئىمانى تەواو نىيە و ئىمانە كەى نوقسانى ھەيە كامىل نىيە مەرج و شەرتى كەمالىيەتى نەھىنا وە تەجى كە عەمەل و كردارە كە بە تەواوهتى بىكا كەواتە بەو مانا يەشەوە ھەندىك جار عەمەل و كردار دەبىتە مەرجى كەمالىيەت و تەواويەتى ئىمانىش.

بەلام ھەرچى مورجىئە كانى لە كۆن و لە نويىدا لە ھەركاتىك ھەبو بن كردار دوردەخەنەوە لە ئىمان، دەلىن ئىمان بەسە كە بلىيەن دانپىداھىنانى دلانە وە بە زمانىش بگۇترى ئەگەر كردارىشى لە گەل نەبى قەيدى ناكا و ئەو كاتە ئىمانە كە راست و دروستە، ئەو بۇچۇنىكى هەلەيە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە پىيى راژى نىيە (والله أعلم بالصواب).

جا لە پاشان الله تعالى لە قورئان دەفرەرمۇى و ئەو لەھۇى وەرگىراوه ئەو شەش روکنەي ئىمان كە دەلىيەن (إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْبَعْثَ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانُ
بِالْقَدَرِ خَيْرٌ وَشَرٌّ) كە ابن تيمية لە (عقيدة الواسطية) ھىنا وە تىيە وە الله تعالى دەفرەرمۇى:

**﴿لَيْسَ الْبَرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةَ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ﴾ [البقرة: ١٧٧]**

ئەوهش بەلگە بۇ رىز كردنى ئەو روکن و كۆلە كانەي ئىمان و بىرۇبرۇا.

ئینجا پیغەمبەریش (عليه السلام) فەرمویەتى كاتىك جوبرايىل دىتە لاي و لەناو سەحابە كاندا لىي دەپرسى لەو فەرمودە دور و درىزە كە لە سەحىھى بوخاريدا هاتوھ و وە لە سەحىھى مۇسلىمدا هاتوھ كە دەفەرمۇئى ئىمان چىھ؟ پیغەمبەریش (عليه السلام) لە وەلامى جوبرايىلدا دەفەرمۇئى: «إِيمَانُ أَنْ تَؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتَهُ، وَكِتَابِهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتَؤْمِنُ بِالْقَدْرِ خَيْرٍ وَشَرٍ»^[۱] كەواتە پىناسەئى ئىمانى بەھوھ كرد ئىمان پیغەمبەر فەرمۇئى (عليه السلام) ئىمان بريتىيە لەھەي بروابھىنى بە الله تعالى، وە بە فريشته كان، وە بە پەرتوكە ئاسمانىيە كان، وە بە رەوانە کراو و پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، وە بە رۆزى دوايى، وە برواش بىنى و ئىمانتھە بىي بە قەدرى الله بە خىر و بەشەرى.

ئينجا با بزانىن ئىمان بون بە الله تعالى ماناى چى دەگەيەنى؟ لە چەند خالىدا خۆى دەنويىنى؟ ئىمان بون بە الله تعالى يە كە مجار گوتمان ئىمان لە دلەوە لە زمانەوانىدا بە ماناى (التَّصْدِيقُ الْجَازِمُ وَالإِسْتِسْلَامُ) دى كەواتە ئىمان بە راست دانانىكى سەدا سەدى بەبى ئەھەي گومانت بمىنى وە تەسلىمى بى.

ئينجا لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەدا گوتمان ئەو سى رۇكەي پىويستە كەواتە ئىمان بون بە الله تعالى دەبى يە كە مجار بە گویرەي عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە تو روواتھە بى لە دلتادا جىڭىرى بکەي بە راستى دابنېي يە كە مجار بون و وجودى الله تعالى ئينجا دوايەربوبىت و پەروردگارىيەتى الله تعالى ئينجا دوايە ئولوھىت و خوايەتى الله تعالى لە پاشان ئەسماء و سيفاتە كانى چۆن هاتوھ لە قورئانى پىرۇز بەبى زىاد و كەم كردنى بەبى گۆرىنى ماناكانى وە لەفز و وشە كانى وە بەبى هاو نمونە هيىنانە وە بۆي بەبى چواندنى بە هىچىك لە ناو و سيفەتە كانى مەخلوق و دروستكراو و بەدىھىنراوه كانى وە بەبى چۈنۈھەتى و كەيفىيەت بۆ دانانى ئينجا ئەھەي لە حەدىسە سەحىحە كانى پیغەمبەریش هاتوھ

[۱] صحيح البخاري (4777) (50) (1397)، صحيح مسلم (9) (10) (14)، سنن النسائي (4991).

(وَسَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ) ئه وهش به زمان دانی پیدابنی وه به کرده وهش بیسه ملینی ئه و کاته توئیمان و بروات هه بوه به الله تعالى.

که واته يه که م خال پیویسته ئیمانمان به بون و وجودی الله هه بی، ئیمان به بون و وجودی الله تعالى بیسه ملینین الله بون و وجودی هه يه، به چهند به لگه ده سه ملینری؟ چونکه هه يه که سی بروادر و مولسان نیه پیویسته تو به به لگه عه قلی و جگه له شه رعی و نقلی بوی بسنه ملینی الله بون و وجودی هه يه.

که واته ئیمه چوار به لگه مان له دهسته بو سه ماندنی بون و وجودی الله تعالى:
به لگه يه که میان به لگه عه قلیه عه قل و هوش وه ژیری ده بسنه ملینی الله بون و وجودی هه يه.

به لگه دوه مهان به لگه حسیه به لگه هه ستھ و هرییه به هه ستکردن ده بسنه ملینی الله بون و وجودی هه يه.

به لگه سییه مهان به لگه فیطریه فیطره تی هه مو و مرؤف و ئینسانه کان هی ئازھل و حه یوانه کانیش ده بسنه ملینی که الله تعالى بون و وجودی هه يه.

به لگه چواره مهان به لگه شه رعی و نقلیه رهوانه کردنی پیغامبران (عليهم الصلاة والسلام) په یامه ئاسمانیه کان دهی سه ملینی الله تعالى بون و وجودی هه يه، زور به کورتی با هه رییه ک له و به لگانه نمونه یان بو بییننه وه.

به لگه عه قلی له سه ر بون و وجودی الله تعالى ئه و عه قله عه قله عه قلیه دا ویه تیه مرؤف ده بسنه ملینی الله تعالى بون و وجودی هه يه، له به رچی؟ يه کیک له خال و به لگه عه قلیه کان ئه وهیه ده لی (لکل حادث محدث) هه رشتیک به رپا بوبی هاتبیته دی وه له بوندابی ده بی شتیک هه بی وه که سیک هه بی به رپا کرد بی هینابیتیه بون و وجود، ماده م عیمه می مرؤف و جنۆکه کان و کهون و کائینات و ئاسمان و زه وی و ئه ستیره و ئه و بابه ته شтанه هه مویان

له بون و وجودن و له بهرچاومان ده بی کهس و زاتیک هه بی ئه و شتانهی هینابیته بون و وجود.

جا ئه گهر ده پرسین له بیبرواکانیش کی ده توانی بیسه لمینی منم مرؤفم هیناوهته بون و وجود؟ منم ئاسمانم راگرتوه و هیناومهته بون و وجود؟ ئینجا ئه گهر کهس نه بوو ئه وه بسەلمىنى و وه کەسىش نه يتوانيوه و ناتوانی ئه و کاته ده بی ئىمە بلېين زاتیک هە يە هیناويه تىه بون و وجود رايگرتوه و بهريوه ده با، وه ئه و زاتەش ده بی له پەرى توانا توانای هە بى، توانای هە بى ئه و شته ورده به و وردکارىيە وه کە مرؤفه کانن کە جىڭگاى سەرسورمانه بىھىنېتىه بون و وجود، واتە عىلىمېكى تەواوى هە بى وھ خىبرە و شارەزايىھە و وردىنې كى تەواوى هە بى لە ئىش و کارە كاندا ئە وەشيان لە کى دە وەشىتە وھ؟ لە الله تعالى - جل شئنه - کە خاوهن سيفەتى کە مالە، جا ئه گهر شتىكى بچوک لە بون و وجوددا بە بى به دىھىنەر وھ بە بى وەستا وھ بە بى دروستكار به دىنەھىت و دروست نە بىت و نە يە تە بون و وجود چۆن دە كرى و دە بى ئه وھ مۇو بونە وھر و كەون و كائيناتە ئه وھ مۇو مرۇف و جنۇكە بە بى زاتیک - جل شئنه - وھ بە بى به دىھىنەر يك ھاتبىتە بون و وجود؟ جارىكىان هەندىك لە مولحىد و بىبرواکان دەچنە لە سەرددەمى ئىمامى ئەبو حەنife دەچنە لاي، ئه و مولحىد و بىبروايانە لەو کاتە پەيدا بون دەھرىيە كانيان پى دەگوتن دەھرىيە كان بىروايىان نە بۇو بون و وجودى الله تعالى هە يە وھ پىيان وابوو شته كان ھەر لە سروشته وھ و لە خۆرە خۆرسكىيە و دروستبۇو (پەنا بە خواي رب العالمين) پىيان وانە بۇو زىندوبونە وھ هە يە چونكە ماركسىزمىيە تىش وھ ئه و بابه تە بىر وبۇچونانە درىزە پىدەر و وھ به دىھاتنى دەھرىيە كانه لە سەرددەمە كەي ئىمە و نويىكىرنە وھ ئەوان بۇو ئه وھ نە بى ماركس كەسىكى ئه وەندە به توانا بوبى لەو سەرددەمەدا ھەر لە خۆرە بىرىكى وا پۇچەلى كردىتە وھ، نا ھەر درىزە پىدەر ئەوان بۇو و ئه و شته ئى نوى كرده وھ و هىنايە وھ بون و وجود كە خۆشى پىيى به دېخت كرد وھ ژمارە يە كى زۇرىش لە مرۇفە كان پىيى به دېخت بون، كە پرسىان لە

ئیامى ئەبو حەنیفە، ئیامى ئەبو حەنیفە زاتیکی زۆر زیرە ک بوه (سرعة البدیة) ای هەبوه لە وەلامدانەوەی پرسیارە کان يانى خىرا وەلامى بۆ دەھات وەلامى زۆر لهجى بە تايىھەت وەلامى عەقلی و ژیرى، گوتیان باشە تۆ چۆن دەیسەلینىنى الله بون و وجودى هەيە؟ دەلّى لە يە ک لە ریوايەته کان ئەویش فەرمۇی ئیوه بېرىنەوە دوايە کا وەلامتان دەدەمەوە بىرىك لەو قىسىمان دەكەمەوە، دەلّى ئەوانىش رۇزىك دوو رۇزىكىان پىچۇو ھاتنەوە لای پىيان گوت دەی وەلاممان دەوى، گوتى وەلا من چەند بىرم كرددوھ مەڭغۇل و سەرقاڭ بوم بە كارىكى تر لەبەر ئەو نەمتوانى وەلامى تەواو بۆ ئیوه بەدەست بىنەم، گوتیان چىبوو ئەو ئىش و كارەي مەڭغۇل و سەرقاڭ بىو ئەو دەنە گرنگ بىن، گوتى مەڭغۇل بوم بەوەي بىستىم گوتیان كەشتىيە ک لەناو دەريادا شەپۇلى ئاو لىنى دەدا كاتىك ھاتە لىوارى دەرياكە و ھاتە وشكانى كۆمەلېك شتى لەسەر بۇو و بارى ھەلگرتبوو تەماشايان كرد ئەو كەشتىيە كەشتىوانى لەسەر نىيە كەس نىيە كەشتىيە كە لېبۈخەن ھەر كەشتىيە بەخۆى ھاتوھ و رۇيشتوھ و بارى لەخۆى بار كردوھ و ھاتوھ تە وشكانى، دەلّى ئەوانىش گوتیان باشە ئەو بەسى چىمان بۆ دەكەي؟ شىت بوى دىارە تۆ ئەبو حەنیفە؟ كى باوهە دەكە و چ عەقلېك ھەيە بىوابكەت كە كەشتىيە بەخۆى بگاتە وشكانى و بىتە لىوارى دەريا كەسىك نەبىن كەشتىوان بىن و بىهازوا؟ گوتى نەخىر من شىت نىم ئیوه شىتن، ئەگەر كەشتىيە كى وا بچوک سەبارەت بەو بونەوەر و كەون و كائيناتە بەو مرۆڤ و جنۇكانە كەوا هەنە دەبىن كەشتىوانىكى ھەبىن و بەریوبەریكى ھەبىن و لىخورپىكى ھەبىن ئىنجا بگاتە وشكانى و لىوارى دەريا، ئەي چۆن دەبىن ئەو ھەموو كەون و كائينات و بونەوەر ئەو مرۆڤ و جنۇكانە بەبىن زاتىك كە بەدىھىنابىن و بەرپۇھىانەوە بىا، دەلّى ئىنجا ژمارەيەكىان لەوى گوتیان (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله) بونە موسىمان.

لە ریوايەت و جارىكى تر دەلّى ھەندىك زاناى مولحىد و بىپروايى ھندى بون ھاتنە لای ئەبو جەعفرى مەنصر داوايان كرد كە يە ک لە زاناكانى ئىسلام بىن گفتوجۇيان لەگەل

بکا دهلى ماموستای ئەبو حەنیفە کە داواى لىكرا ئىيام ئەبو حەنیفە مىردى مندالەيە ک بۇ
رەوانەیى کرد و ئەو گفتۇگۆيەی لە گەلدا كردىن.

كەواتە بەلىن ھەموو شتىكى کە لە بون و وجود دابىن دەبىن بەدېھىنەرىكى ھەبىن وەستايىھە کى
ھەبىن زاتىكى ھەبىن ھېنابىتىيە بون و وجود، جا بچوكتىرين شت ئەگەر قەلم و دەرزىيە كىش
بىن دەبىن وەستا و دروستكارىكى ھەبىن ئەو بونەور و كەون و كائيناتەش دەبىن
بەدېھىنەرىكى ھەبىن بەرپىوبەرلىكى ھەبىن جا بەدېھىنەر و بەرپىوبەرلى ئەو بونەورە ئەو
دەبىن زاتىكى ھەبىن خاودەن عىلەملىكى تەواوبىن دەسەلات و توانايدىكى تەواويسى ھەبىن
لەسەر ئەو ھەموو ئىش و كار و بەدېھىنراوانە ئىنجا لىيى دەۋەشىتەوە بەدېھىنابىن ئەو يىش
ھەيە و كېيە؟ اللەيە - جل شئنە - بەدېھىنەرلى ھەموو بونەورە و مروقەكان و جنۇكەكانە.

بەلگەي دوھميان بەلگەي حسى و ھەستەورىيە، بە حسى و ھەستەورى دەسەلىنلىرى کە
الله تعالى بون و وجودى ھەيە، نمونەيە کى زۆر كورت دەبىنى مروقە بىرۋادارە مۇسلمانە كان
لە تەنگانە يان لە خۆشى واتە لە خۆشى و لە ناخۆشى ھەندىكى جار پەنا دەبەنە بەر الله
تعالى لەبەرلى دەپارپىنه و دۆغا و نزا دەكەن، ئەو دۆغا و نزايەش دەستبەجى ھەندىكى
جار دىتەجى جىبەجى دەكىرى جا ئەو كەسە لەبەر الله پاراوهتەوە جا ئەو دەسەلات و ئەو
ئىشە و جىبەجى بونە كەشى ھەندىكى جار لە دەسەلاتى مروق و هىچ كەسىكى تردا نىيە،
كە بۆي دىتەجى ئەو باشترين بەلگەي ھەستەورىيە کە ھەستى پىدەكىرى بەبەر چاوان
كە الله تعالى بون و وجودى ھەيە، ئەو داواى لە زاتىكى كردوھ كە اللەيە وھ ئەو شتەيى بۆ
بىننەتەجى شتە كەش ھاتوهتەجى، كەواتە ئەگەر الله بون و وجودى نەبىن (پەنا بە خواى
رب العالمين) چۆن شتە كە ھاتەجى؟ خۆ ئەو داواى لە كەسى تر نەكىدوھ؟ وھ كەسى تر
دەستى تىدا نەبوھ لە شتە كە و لە دۆغا و پارانەورى ئەو كە داواى كردوھ بۆي بىتەجى
بىھىننەتەجى؟ كەواتە ئەو دەيسەلىنلى بەلگەيە کى ھەستەورى و حسىيە ھەستى پىدەكىرى
كە الله تعالى بون و وجودى ھەيە - جل شئنە -.

وه له هه موو دروستکراوه کانیش ده سه لاتی خوای رب العالمین ده دره و شیته وه به بره چاوان دیاره ههستی پیده کری، ئهو ئاسمانه کی توانيویه تی رایگری؟ چونکه به لگهی حسی و عه قلی ههندیک جار تیکه له لکیشن له گهله کیش ده گونجین هم به به لگهی عه قلی و هم به به لگهی حسی ده سه ملینری و که پرسیار ده کهین کی له توانای ههیه ئهو ئاسمانه رابگری؟ تو ده بینی سه قفیک سه به یه ک بو سه ری خانویه ک یان بینایه ک ئه گهه بیست مهتر به پهنجا مه تربی چهندین دینگه و حیساباتی بو ده کری ئینجا به ئاسانیش راناوهستی هه موو موههندیسیک و ئهندازیاریکیش له خویرا نابینی هه موو سه قفیک بریار برات و ئهنجام بدری بهو ئهندازه که مه بهو مه سافه که مه یه عنی ئه ونده مه تربی ئهی ئهو ئاسمانه هه زارهها و مليونهها ئه وندی زه ویه یانی ئه گهه لیکی ده دهیه وه چون راگیراوه ئهو ئاسمانه؟ کی رایگرتوه؟ ههستی پیده کهین، ئه وه به لگهیه له سه ریون و وجودی الله تعالی. هه روکو یه کیک له ئه عربیه کان که لیکی ده پرسن تو به چی و به چ ریگایه ک گهیشتیته الله ناسی ریون و وجودی الله سه ماند و بروات پیی هینا، ده فه رموی: (الأثر تدل على السیر، والبُرَة تدل على البعير) شوینی پیی که سان و مرؤقان ئه گهه دیاربی له ریگا و شوینیک به لگهیه له سه ریوه ریبوار به ویدا روشته و ئه گهه قشپلی حوشتریش به لگهیه له سه ریوه حوشتر له وی بونی هه بوه، ده فه رموی الأرض ذات الفجاج، والسموات ذات الأبراج، والبحر ذات الأمواج، أفلأ تدل على اللطيف الخبير؟) یان (على الواحد القهار) به گویره ریوایه ته کان، ده فه رموی ئه و زه ویه که چهند دور و دریزه و که لینی ههیه که له برهی ههیه شاخی تیدایه به رز و نزمی تیدایه، ده فه رموی ئه و ئاسمانهی ئه و هه موو ئه ستیرانهی پیوه دیاره، وه ئه و ده ریا و به حریه که ئاوا شه پول و مه وج ده دا خاوهنی شه پول و مه وجه کانه، ئایه ئه وانه به لگه نین نابنه به لگهی ههسته و هری و عه قل و ژیری له سه ریون و وجودی خوای په روه ردگاریکی زور و ردزانی کارله جنی - جل شئنه؟ خوایه کی تاک و تنهها؟ به لی ده بنه به لگه.

ئينجا بەلگەي فيطىرە فيطىرە و سروشتى ئىنسان ئىنسان هەر لە ئەوهلەوە فرچىكى بەوە گىرتۇھە فيطىرە خاوهن تەوحىدە خاوهن الله بەيە كىرىتنە - جل شئىنە، لە ئەوهلەوە كاتىكى الله تعالى لەپىشى باوکە ئادەمەوە زورىيەتى ئادەمى دەرهىندا و بەلینى لەگەل بەست: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ [الأعراف: ١٧٢] هەر ھەموو مەرقە كان الله تعالى پىيى فەرمۇن من پەروردگارى ئىيۇھە نىم؟ گوتىيان بەلىٰ تۆ ئەھى، كەواتە بونە خاوهن تەوحىد بونە خاوهن الله بەيە كىرىتن بىروايان هىننا.

فيطىرەت و دلى ئىنسان يە كەمىن جار الله بەيە كىرىتنى تىدايە كە پىغەمبەريش دەفرمۇى (عَصَمَ اللَّهُ عَزَّ ذَلِكَ): «كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ» ھەموو مەندالىك و كۆرپەلەيەك كە دەبى لەسەر فيطىرەتى الله بەيە كىرىتن دەبى - جل شئىنە - يانى خاوهن تەوحىدە «وَأَبْوَاهُ يَهُودَانِهِ، أَوْ يَمْجَسَانِهِ، أَوْ يُنَصَّرَانِهِ^[١]» واتە: ، بەلام دايىك و باوکى لە دوايى لە فيطىرەت لايدەدەن يان دەيىكەن بە جولە كە يان دەيىكەن بە ئاگر پەرسەت يان دەيىكەن بە دىيان بە نەسپانى.

كەواتە فيطىرەتى ئىنسان لە چ كاتىكدا بەدىار دەكەۋى؟ لەو كاتە بەدىار دەكەۋى ئەو كەسەى كە دەلىٰ هېچ بىرام بە بون و وجودى الله نىيە چونكە لەبنى ھەرەبنى دلى فيطىرەتە كە تەوحىدى تىدايە لە كاتى ساتىمە كەنەنەك لە دونيا ناخوشى ھاتنە رېڭايەك فيطىرەتە كە بەدىار دەكەۋى ھەموو پەرده كان و غوبار و ئەو شتانە لە دلىدا كۆبۈھە و فيطىرەتە كە شاردۇھە لە ئىلحاد و بىدىنى و بىي بىرپەوايانە ھەندىك جار لە كاتى ساتىمە بىردىك دەلىن الله بون و ئەو مولحىد و بىدىن و بىيرپەوايانە ھەندىك دەرىپەن دەرىپەن خۇيان و وجودى نىيە دەيەها پەرتوك و موحازەرە لەسەر دەخويىنە و دەنوسن و دەددەن خۇيان و خەلکى و لىٰ راھەھىن ئىنجا كە ساتىمەيەك دەكەن بەسەر زمانياندا دى دەلىٰ يَا الله، ئىيە گەر بون و وجودى نىيە بۆچى ھاوارى لى دەكەى؟ ئەى كەسى بىرات بە كارل ماركس ھەيە بۇ نمونە سەرۋىكى (حىزبى شىوعى كوردىستانى) (عەزىز موحەممەد) كاتى كە

[١] صحيح البخاري (١٣٨٥) (١٣٥٨) (١٣٥٩)، صحيح مسلم (٢٦٥٨)، سنن أبي داود (٤٧١٤).

موئته مەرىك بۇو له سالى (۱۹۹۲) له (سوريا) پىيى لە داو و لە وايەرى لاقىتە يە ك ئالا كە چوو وتار بخويىنېتە وە ئە و هەمۇ خەلکە و ئەندامانى حىزبى شىوعى هەمۇ دونيا دانىشتىون، كە تەقدىرى الله تعالى الله تعالى دەيھە ئاوا پىيان بسەلمىنى كە فيطرەتە كە لە گەل ئە وە دايە كە الله بون و وجودى هەيە كە پىيى تى ئالا دەمى گەيشتە لاي لاقىتە كە و مايكروفۆنە كە گوتى يا الله، هەمۇ قاعە كە دەنگى دايە وە ئە وە لە قاعە كە بۇو هەمويان بىرۋايىان بە بون و وجودى الله نە بۇو ئەندامانى حىزبى شىوعى هەمۇ دونيا بون ئە و كەسەش كەسىكە كە شىوعىت يە كەم جار كە هاتوھە عىرٽاق و كوردىستان ئە و هىناوېتى ئىنجا لە گەل ئە وە دا هەمۇ لە قاقاى پىكەنینياندا هيچيان پى نە مايە وە.

كەواتە پىويىستە گەمهيان بە عەقلى خۆيان بىت و بە هەلسوكە و تى خۆيان بى كە الله تعالى هەلىدایە وە فيطرەتە كە بەلى ئە گەر الله تعالى بون و وجودى نېھ بۆ ھاوارت نە كرد يَا كارل ماركس؟ ئە گەر الله تعالى بون و وجودى نېھ بۆ ھاوارى ئە وانت نە كرد لە وى ئەندامە كانى تر لە هانات بىن نەھىلەن بەربىتە وە؟ دىارە نەك بىرۋات وايە الله تعالى بونى هەيە و فيطرەت لە گەل ئە وە دايە فيطرەت ئە وەش دەسەلمىنى كە الله دە توانى لە هانات بى بەرت نە داتە وە.

وەختى خۆى ستالينىش دەلى كچىكى هەبو واي راھىنابۇو لە گەل دەوروبەرە كەى، ستالىن ئە و كەسەيە كە لە دواى لىينىن هاتە سەر حوكم لە ئىتىحادى سۆفيەتى، كە كارل ماركس ئە و نەزەريە دانا لىينىن هات لە شۆرپشى ئۆكتۆبەر (۱۹۱۷) كە قەيسەريە كانيان لە روسيا لەناو بىرەتە سەر حوكم، ئەوانە قوتابى كارل ماركس حىساب بون لە سەر ئە و پىبازە دەرپىشتن، گوتىان ئىمە ئىشىدە كەين بە كارل ماركسىيەت و ماركسزمىيەت ئە و بە رنامەيان هىنا و ئىشى پىبکەن نە دە گۈنچا تە و او ئىشى پىبکەن چونكە كەم و كورتى يە كىجار زۆرە، هەستان هەندىكىيان لى بىرە و هەندىكىيان لى زىاد كرد، لىينىن ناوى لىنرا لىنى نزمىيەت، لە دواى ئە وە ستالينىش بە لىينىن رازى نە بۇو لە هەمۇ ئىش و كارە كانى ئە وى لادا كە

خۆى هاتە سەر حۆكم بوه سەرۆكى وەزیرانى ئىتىحادى سۆفيەتى ناوى لىّنا ستالىن نزمىھەت، ستالىن كەسىك بۇو زۆر دىكتاتۆر و خوین پېش بۇو دەيگۈت ئەگەر ھەمۇ دۇنيا بىكەمە پېنج بەش يەك بەش بىيىتە لىنى نزم يان ستالىنزم ھەر چوار بەشە كەى تر ھەموى قەتل و عامكەم لەلام زۆر ئاسايىھە، جەيشى ئەحمدەر يان ھەبۇۋ ئەگەر ناوى ستالىن ھاتبا دەبا تەحىيە بىكرا با نەك بىيىرا با، ئىنجا رۆژىك ھەلخلىسکا لە بەفردا لەبەر دەرگای مالىان سىكىتىر و پياو و حىمايە كانى ھەموى لەگەللىدابون، كچە كەشى لەگەللىدابو كە كچە كەى خۆى وا پەروردە كردىبو و شەى الله نابى بەسەر زمانى دابى چونكە الله بون و وجودى نىھە خوراقياتە موسىمان وادەلەن ئاوا، لەبەر دەرگای خۆيان كچە كەى لە شوينى دەرۋىشت ستالىن ساتىمەى برد و ھەلخلىسکا لە بەفرە كە يەك بە دەنگى بە روسى ھاوارى كرد گوتى يا الله! كچە كەى توند گرتى هيشتا ھەلنىستابۇوه گوتى باوکە ئەوە تۆ چەند سالە بە من دەلېي نەلېي الله ئەى تۆ بۆ ھاوارى اللەت كرد؟ دەلېي ستالىن وەلامى نەبۇ داما و زەنگى زەرد ھەلگەرەستايىھە سەرپىيان، گوتى باوکە ئەى بۆ ھاوارى سىكىتىرە كە و حىمايە كانت نەكەد لە پىشته وە؟ جا ھەندىك دەلېن كچە كەى لەو قۆناغەيە وە لەسەر ئەو قىسىمەيە كارى تىكىد و دوايە لە دلدا بۇو بۇو موسىمان بەس نەيوىرابو خۆى ئاشكرا بکا برواي ھىنابو بە الله تعالى، ئەوەش فىطەت سروشت فرچكى ئىنسان دەيسەلمىنى كە الله تعالى بون و وجودى ھەيە.

ئىنجا بەلگەى نەقلى و شەرعى هاتنى ھەمۇ پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) وە دابەزىنى قورئانى پىرۇز ئەوانە ھەرمۇيان بەلگەن بەلگەى نەقلى و شەرعى لەسەر بون و وجودى الله چونكە پىغەمبەران دەلېن پىغەمبەرى اللهين ئىزافە دەكىن بۆلای الله تعالى ئەوانى زەوانە كردوھ و ناردويەتى، كەواتە ديارە الله بون و وجودى ھەيە - جل شئنه - وە پەيامەكان دەلېن پەيامى خوايى ھى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) قورئان دەگۇترى (كلام الله) كەواتە ھەمۇ قورئان و ھەمۇ پىغەمبەران و زەوانە كردىيان و وە

په یامه کانی که هیناویانه په رتوکه ئاسما نیه کان هه موی به لگه یه کی نه قلی شه رعی له سه ربون و وجودی الله تعالیٰ.

له پاشان دیئنه سه ر (الإِيمَانُ بِالْمَلَائِكَةِ) بیرونبرابون به مه لائیکه ت و فریشته کان، ده بی له دلماں جیگیری کهین و بروامان وابی که مه لائیکه ت و فریشته کان بون و وجودیان هه یه، مه لائیکه ت و فریشته کان نه نیرن نه می، مه لائیکه ت و فریشته کان ژماره یان له بن نایه و نازانین ئیمه له زوریان، وہ مه لائیکه ت و فریشته کان بروامان وابی دروستکراو و به دیهی نراون له نور و رونا کی که پیغه مبهر دفه رموی (عَزَّلَ اللَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ) مرؤقه کان به دی هاتون له باوکه ئاده مه وہ بوکه ئاده میش له خوّل و گل وہ دفه رموی مه لائیکه ت و فریشته کانیش «خُلَقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ^[۱]» ئه وانیش له نور و رونا کی به دی هاتون وہ جنّوکه و شهیت ایش دفه رموی له ئاگر دروست بونه و به دی هاتون، ئینجا بیرونبرامان وابی مه لائیکه ت و فریشته کان تو ایان زور زیارتہ له مرؤف و له جنّوکه کانیش الله تعالیٰ ئه و تو ایهی پی به خشیون به چرکه و به له حزات ده تو ان له ئاسماں بگنه زه وی، به چرکه و به له حزات ده تو ان له هه ر شوینیک دور ترین شوین بی پی بگهن الله تعالیٰ ئه و تو ایهی پی به خشیون، وہ بیرونبرامان وابی هم له دله وہ که مه لائیکه ت و فریشته کان ههندیکیان ئیشی تایبہ تیان پی به خشراوہ و که ناویشیان بوق ئیمه دیاریکراوہ، له وانه جوبرائیل گه ورہی هه مو و مه لائیکه ت و فریشته کانه ئیشی تایبہ تی جوبرائیلیش هینانی و هجی خواییه بوق پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، وہ مه لائیکه ت و فریشته ی سه ر په رشتیاری عه زابه کانی الله شه - جل شئنه - که عه زابی ئومه ته کان دهدا، وہ له پاشان ئیسرا فیل ئه ویش مه لائیکه ت و فریشته یه کی گه ورہیه له دوای جوبرائیل دی که ئه ویشیان فوی نه فخی سوری به دهسته الله تعالیٰ ئه و ئه رکھی پی سپاردوه بوق دونیا تیکچون و تیکدانی که فو ده کریتہ سور ئه وہ فو و ده کا، له پاشان میکائیل که مه لائیکه تیکی گه ورہیه ئه ویش ئه رکی

[۱] صحيح مسلم (۲۹۹۶)، مسنند أحمد (۲۵۱۹۴) (۲۵۳۵۶).

باراندنسی باران و وه ههور که ئاوی لى دابه زى الله تعالى پىی به خشیوه، وه له پاشان ملك الموت که له ناو ئیمه به عزرائیل بەناوبانگە، که عزرائیل و شەیه کە و ناویکە نه له قورئان هاتوه بۆ ملك الموت نه له حەدیسی سەھیحی پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هاتوه نه له ئەثاریکى سەھیحیش هاتوه، تەنها هەندىك ئەثار و قسەی زەعیف و لاوازى له سەرە، وه نه گوترى باشتره بەلام بۆ ئەوهى خەلک تىی بگا هەموو جار بلىي کە له ناو ئیمه بەناو بانگە به عزرائیل ئاوا بگوترى ئاساییه بەلام ناوی راستەقینەی خۆى ملك الموت ھ الله تعالى بەوه ناوی دەركدوه و بردوه، ئەویش ئیش و کارى كىشانى گيانى مرۆقەكان و وە مەخلوق و بەدیھىنراوه كانى له دەستە الله تعالى پىی سپاردوه، ئىنجا هەندىكىش له مەلائىکەت و فريشته كان هەلگرى عەرېشى الله تعالى ن (حملة العرش)، وە هەندىك لە مەلائىکەت و فريشته كان سەرپەرشتىيارى بەھەشتىن، هەندىكىيان سەرپەرشتىيارى دۆزەخن، وە هەندىك لە مەلائىکەت و فريشته كان ئىشى ترييان پى سپىردرابو کە نوسىنى چاكە كانى مرۆقەكان يان خراپەكانى مرۆقەكان، هەريەک لەو مەلائىکەت و فريشتنە دەبى و وجوديان هەيە ئەو خالانەی گوتىمان هەيانه وە له پاشان بىرپامان وابى مەلائىکەت و فريشته كان: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ﴾ [التحريم: ٦] سەرپىچى فەرمانى الله ناکەن ئەوهى پىيان بگوترى و فەرمانيان پى بکرى له لاي الله تعالى دەستبەجى جىبەجى دەکەن، وە مەلائىکەت و فريشته كانىش دەمن بۆچونى راجيھى ئەھلى سونە و جەماعە بىرپەرامان دەبى وابى ئىنجا له دوايى زيندو دەبنەوە بە هەمېشەيى نامىنەوە ئەو مەلائىکەت و فريشتنە جىهانىكى سەربەخۇن الله تعالى دايىاون وە بەدیھىنراوى الله تعالى ن ئەوانىش دەبى ئەو بىرپەرامان وابى.

له پاشان دىيىنه سەر بىرپەرابون بە پەرتوكە ئاسمانيه كان، پەرتوكە ئاسمانيه كان دەبى ئىمە بىرپەرامان وابى کە الله تعالى بۆ هەر رەوانە كراو و رەسولىك پەيامىكى ناردوه پەيامى تايىھەت چونكە ئەو زاتەيە کە پىناسەمان كرد لە رابردو دەبى نىرىنەبى بۆچونى راجيھى

ئەھلى سونه و جەماعە مىيىنه و ئافرهت رەسولى تىدا نىھ ئىختىلافى لەسەرە بەلام ئەو بۆچونە بۆچونى راجىح و پەسەند و زۆربەى ئەھلى سونه و جەماعە يە، وە لە پاشانە كە دەبى لە مرۆقە كان بى لە جنۇكە نەبى، وە لە پاشان رەسول پەيامىكى تايىھەتى بۆ دى لەلای الله تعالى فەرمانى پىدە كرى راپىگە يەنى ئەوە رەسولە.

ئەو رەسولانە ژمارەيان چەندە؟ هەندىك لە زانايانى ئەھلى سونه و جەماعە دەفرمۇن نابى لە ژمارەيان بېيچىرىتە وە بەلام ھەندىكىش لە زانايانى ئەھلى سونه و جەماعە دەفرمۇن مادەم ریوايەتمان بەدەست ھەبى كە ئەگەر تەواو سەھىھىش نەبى حەسەنىش بى قبولە و وەرگىراوه لەلایەن ئەھلى سونه و جەماعە ژمارەيان دىاريکراوه كە سى سەد و پازدە رەسولن لە ھەموو پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەفرمۇن دروستە ئىمە بلىيىن ژمارەشيان ھەيە ئەوەش ئىختىلافى لە نىوان ئەھلى سونه و جەماعە لەسەرە.

جا ھەر رەسولىك پەرتوك و پەيامىكى ئاسمانى بۆ ھاتوھ بە كورتى ئىمە دەبى بىرۇامان وابى الله تعالى پەرتوك و پەيامە ئاسمانى كەن زۆر بونە بە ژمارەى رەسول و رەوانە كراوه كەن بوه كە ناردویەتى بۆ سەر زەۋى بەلام ئەوە لە ئىمە دىارە بە ناوەوە دەبى ئەوانە بە ناوەوە بىرۇامان پىيى ھەبى ئەوانى تريش بە كورت و پوختى.

جا يە كەميان سوھوفە سوھوفى ئىبراھىم وە سوھوفى موسا ھەندىك دەلىن تەوراتە كەيەتى لەبەر ئەوە دەلىن پىنج پەرتوكى ئاسمانى ھەيە ناوى دىاريکراوبى، ھەندىكىش دەلىن سوھوف جياوازە لەگەل تەورات سەرەتا سوھوفى بۆ ھاتوھ موسا ئىنجا لە دوايە تەوراتى بەسەر دابەزىيە، ئەگەر گوتمان سوھوف جياوازە لەگەل تەورات دەلىن شەش پەرتوكى ئاسمانى ھەيە كە ناويان دىاريبي لە ئىمە بىزانىن بەسەر چ رەسول و رەوانە كراويك دابەزىيە، ئەگەر بلىيىن سوھوف ھەر تەوراتە ھى موسا دەلىن پىنج پەرتوكى ئاسمانى ھەيە ناويان دىاريبي و ناوى پىغەمبەر و رەوانە كراوه كانىش دىارە كە بۆيان رەوانە كراوه، يە كەم سوھوفى ئىبراھىم، دوھم تەوراتى موسا، سىيەم زەبورى داود،

وە چوارەم ئينجىلى عيسا، وە پىنچەم قورئانى پىرۆزى محمد المصطفى (عليه السلام)، كە ئەوانە بەسەريان دابەزىيە لەلاي الله تعالى.

تەنھا قورئان الله تعالى بەلېنى پاراستنى داوه و پاراستوشىھەتى تاوه كو ئىستا باشترين بەلگە يە ئەوه لەسەر راستىھەتى قورئان و وە هاتنى پىغەمبەر و (عليه السلام) ئايىنى ئىسلام، تا ئىستا كەس نەيتوانىيە نمونىھى قورئان بىنېتھەوە و وە قورئان تىكبدات و لېنى بشىۋىننى لەبەر ئەوهى الله تعالى فەرمۇيەتى دەپارىزم وە پاراستوشىھەتى، بەلام پەرتوكە ئاسمانىھە كانى تر الله تعالى بەلېنى پاراستنى نەدابوو لەبەر ئەوه كەم و كورتى هاتە ناو، جا ئىمە دەبى ئاوا بە كورتى و پوختى ئىمانمان بە پەرتوكە ئاسمانىھە كانھەبى، وە قورئانىش زياتر لە ھەر ھەمويان ئەركىشە لەسەرمان بروامان پىيىھەبى كە مەنھەجى ژيانە ژيانى خۆمان وە كو كە تەلۆكىك لە قورئان تەماشا بکەين و بروانىن و وەربگرىن لەسەرى برقىن، ئىنجا لە پاشان پىمان وابى قورئان (كلام الله) يە مەخلوق نىيە واتە بەدىھىنراو نىيە چونكە (كلام الله) سىفەتىكە لە سىفەتەكانى الله، الله تعالى چۆن زاتى مەخلوق نىيە و خالىقە خۆى بەدىھىنرە بەدىھىنراو نىيە وە ئاواش سىفەتەكانىشى الله تعالى بەدىھىنراو نىن و مەخلوق نىن، كە موعتەزىلە كان دەيانگوت قورئان مەخلوقە (پەنا بە الله) ھەر لەسەر ئەو وشەش بۇو ئىمامى ئەحمدە كە دانەبەزى لە بۆچونى ئەھلى سونە و جەماعە دەيگوت قورئان مەخلوق نىيە ئەو ھەموو عەزاب و ئازار و ئەشكەنجهى بە دەستى موعتەزىلە كان بىنى.

ئىنجا قورئان دەبى ئىمە زۆر پىزىشى لى بىنېن وە خويندنهوھى عىيادەتە موعجىزە يە و دەستە وەسانكارى بەرامبەرە كانىتى لەوهى نمونىھى ئەويان پى نايەتەوە، وە بىكەينە مەنھەجى ژيانمان و ئىمان و بروايەكى تەواومان پىيىھەبى،

لە پاشان (الإِيمَانُ بِالْرُّسُلِ) دەبى ئىمە بىر و بروامان ھەبى لەدلهەوە و بە زمانىش بىللىين و بە كردهوھىش بىسەلمىنېن كە رەوانە كراوانى الله تعالى كە ھەم رەسولن ھەم نەبىن، جياوازىشيان ھەيە لەلاي ئەھلى سونە و جەماعە، ھەندىك لە زانايانىش پىيان وايە دەلېن

يەك پىناسە هەردوکيان دەگرىتەوە بەلام ئەوە راجىح و پەسەندترە كە جياوازىيان ھەيە
ھەريەك پىناسەسى سەربەخۆى خۆى ھەيە رەسول و نەبى.

رەسول ئەو زاتانەن كە ماوەيەك پىش ئىستاش بۆمان گوتىن كە ھەر نىرىنەيەك لە¹
بۆچونى راجىحى ئەھلى سونە و جەماعە، وە مروقىبى، وە لە پاشان رېسالەيەك و پەيامىكى
خوايى بۆ دابەزىبى، فەرمانى پىكراپى ئەو پەيامە رابگەيەنى ئەوە رەسولە بەلام نەبى
ھەندى لە زانايان دەفرەرمۇن پىناسەرى رەسول دەيگرىتەوە ئەوانى تر دەفرەرمۇن نەخىر نەبى
پەيامى سەربەخۆى بۆ نەھاتوھ لەسەر پەيامى رەسولىك پىش خۆى فەرمانى پىكراوە
خەلکى رابگەيەنى، ھەندىكىش دەفرەرمۇن نەخىر پەيامى بۆ ھاتوھ و بەس فەرمانى پى
نەکراوە خەلکى رابگەيەنى، جياوازى ھەيە لە نىوان زانايانى تاناھەت ئەھلى سونە و
جەماعەش.

جا دەبى ئىمە بپروامان ھەبى الله تعالى رەسول و نەبىيە كانى رەوانە كردۇھ ئەوانە لە ھەموو
مروقەكان گەورەترن لەلايى الله تعالى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە لە فريشته و
مەلاتىكەتەكانيش بەرز و بەریز ترن رەسولەكان وە نەبىاكان، وە لەناو ئەو رەسولانەش
ئەو نەبىانە و پىغەمبەرانەش (عليهم الصلاة والسلام) ژمارەيەكىان رەسولن وە زۆربەشيان
نەبىن، رەسولەكان پلەدارترن لە نەبىيەكان لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە، لەناو
رەسولەكانىشدا بىست و پىنجيان لە ھەموو پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە رەسول
و نەبى لە قورئانى پىرۆز ناويان ھاتوھ ئەوانى تر ناويان نەھاتوھ ئىمە بە موجمەلى و بە
كورتى بپروايىان پى دەھىننەن ھەر ئەۋەندەيلى دەزانىن، ئىنجا لەناو رەسولەكانىش لە
ھەمويان پلەدارتر ئولول عەزمن پىنج پىغەمبەرە ديارىكراوە كە (عليهم الصلاة والسلام) كە
بۆچونى راجىحى ئەھلى سونە و جەماعە و جمهور لە گەل ئەۋەدايە ئەو ئولول عەزمانە
ئەوانەن (نوح، ئىبراھيم، موسا، عيسا، محمد المصطفى (عليهم الصلاة والسلام)), وە لە

پاشان لهناو ئەو ئولول عەزمانەش دوانىان پلەدارتن لە سيانە كەى تر (ئىبراهيم (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، وە محمد المصطفى (عَلَيْهِ السَّلَامُ)).

ئىبراهيم (أب الأنبياء) باؤك و باپىرىھى پىغەمبەرە كانى ترە زۆربەى پىغەمبەران نەوهى ئىبراهيم پىغەمبەرن (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (عليهم الصلاة والسلام)، وە لە پاشان ئىبراهيم (خليل الله)ىھ هەرە خۆشە يىستى الله تعالى يە - جل شئنە-. ئىنجا لهنىوان ئەو دوانەشيان محمد المصطفى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پلە دارتە لە ئىبراهيمى باپىرىھى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لەبەر ئەوهى (خاتم الأنبياء) محمد المصطفى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (سيد المرسلين) محمد الْمُصْطَفَى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە كۆتايى هەموو پىغەمبەرانە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (خليل الله)شە محمد الْمُصْطَفَى (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

جا كە دەلىيىن پلەدارترە ئەو پىغەمبەر و رەوانە كراوه لەوهى تر مەعنای ئەوه نىھ ئەوي تر بە كەم تەماشا بىكىرى ئەوه جائىز و دروست نىھ لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە هەمويان لەپەرى پلەدان بەس هەندىكىيان لەلائى الله تعالى پلەيان بەرزترە ئەويتريش پلەدارە بەبى ئەوهى كەم و كورتى بۇ بىريار بىدەين و بىتە ناو مىشكىمان، بىرامان پىيان هەيە هەر هەمويان راستن الله تعالى رەوانەي كردون و هەر قەوم و نەتهوھيە كە رەوانە كراويىكى خۆى بۇ رەوانە كراوه هەموشيان بانگەوازىيان كردوه بۆلائى الله تعالى كە تەنها الله بېرسن لە طاغوت و شيرك و كوفر بەدور كەونەوە: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [النحل: ٣٦] الله تعالى دەفرەرمۇي بىڭۈمان ئىمە بۇ هەموو ئومەتىك و گەلىك رەوانە كراو و پىغەمبەرىكىمان رەوانە كردوه كە داوايان لېكىردون لە گەل و نەتهوھ كانيان وەرن تانها الله بېرسن وە بە دوركەونەوە لە طاغوت و ئەو پەرسنراوانەي جگە لە الله دەپەرسنلىن - جل شئنە-.

ئىنجا پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) مژدهدر و ترسىنەرن: ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ﴾ [النساء: ١٦٥] پىغەمبەران موژدهدرن بە بەھەشتى پان و بەرين بۇ ئەو كەسانەي شوينيان دەكەون و بىروا بە الله دەھىن وە ترسىنەرن بە دۆزەخى

سوتین و عه زابی الله تعالی بۆ ئەو کەسانەی سەرپیچی ئەمر و فەرمانە کانیان دەکەن شیرک و ھاوېشى پەيدا دەکەن گوناح و تاوان ئەنجام دەدەن بۆ ئەوهى خەلک و مەردوم و مروقە کان بەلگە بە دەست نەبن بەسەر الله و - جل شئنه - بلىن نەمانزانى کامە رېگای راستە و پىيى دەچىنە بەھەشت کامە ھەلە و چەوتە و پىيى دەچىنە ئاگرى دۆزەخ و جەھەنەم بەلگە يان بە دەستەوە نەمینى لەبەر ئەوە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) الله تعالی رەوانەی کردن و وە لە پاشان پەيامى پى ناردن و موژدەدر و ترسىنەر بون.

ئىنجا پىغەمبەرى خۆمان موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) چەند ئەركىكى لەسەرمان زیاتر ھەيە (يەکەم پىغەمبەران موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پىغەمبەرى ھەموو جىهانە و ھى ھەموو مروق و جنۇكە کانە دەبى ھەموو بىواى پى بىنن، ئەوهى بىواى بە پىغەمبەر موحەممەد نەبى (صلی اللہ علیہ وسلم) بىرادار نىيە بە کافر حىسابە وە دەچىتە دۆزەخ تەنانەت ئەگەر عىسا و موساش پىغەمبەر دەفرمۇى (صلی اللہ علیہ وسلم) زىندوبان لەسەر رپۇ زەویبان دەبا شوينكەوتەی موحەممەد بکەون (صلی اللہ علیہ وسلم) نەک ئومەت و خەلکە کانیان بە خۆشىيان پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، ئەركى سەرشانى ئىمە بەرامبەر بە پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەبى پىغەمبەران پى لە ھەموو پىغەمبەران گەورە تربى، وە بىواى پى بىنن كە راستگۇ بوه لە ھەموو گۇتنەكانى وە شوينى بکەوين ئىقتىداي پى بکەين بىكەين سەرمەشقى خۆمان، وە لە پاشان خۆشمان بوى بە ئەندازە خۆشويستنى الله نەبى خۆشەويسىتى كەى يەعنى پلهىيەك لە خۆشەويسىتى الله نزمتربى وە لە خۆشەويسىتى ھەموو دەرۋەپەر و خۆشمانەوە زىاتربى خۆشەويسىتى كەى ئەو لەناو دلەنەوە لە ھەموو كەس و شتىكەمان خۆشتەر بوى، ئىنجا بەرگرى دەبى لېكەين سونەتە كانى زىندو بکەينەوە وە بەرگرى لە سونەتە كانىشى بکەين بانگەوازىشى بۆ بکەين) ئەوانە ئەركى پىغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) لەسەر شانى ئىمە كە ئىمە بىپارىزىن و وە ئەنجامى بەدەين بەرامبەر بە پىغەمبەران موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) وە گومانىش نەبەين و وە بىراشمەن وانەبى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لە ھەموو غەيىشى زانىوە، ئەوە زۆرجار خەلک ھەلە دەكا يان خۆشەويسىتى پىغەمبەر

دەباتە ئاستى خۆشەویستى الله (پەنا بە خواى رب العالمين) ئەوه خالىكى يە كجار ورد و دەقىقە دەبى لىيى وردىنەوە ئىمە الله مان لە هەموو كەس و شتىك خۆشتەر بوي تەنانەت لە پىغەمبەر يش (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) دەبى خۆشتەمان بوي ئىنجا لە دواى ئەو پىغەمبەر موحەممەدمان خۆشبوى (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) لە پىناو الله تعالى بە پلهى دوھم لە دواى خۆشەویستى الله تعالى، پىشمان وا نەبى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) غەيى زانىوھ ئىلا ئەو غەييانەى كە الله تعالى پىي راگەياندۇھ ئەویش لە الله وھ بوه - جل شئىھ - لە خۆيرا نەبوھ.

(الإِيمَانُ بِالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ) ئىمان بەزىندوبونەوە، بۆچى ابن تىمیة -رحمە الله- نەيفەرمۇھ (الإِيمَانُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ)؟ چونكە لە فەرمودەكەي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) (الإِيمَانُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ) هاتوھ. (والله أعلم) زياتر لەبەر ئەوھىي پىداگرى لەسەر كردۇھ وەكى وەلامدانەوەي ھەندىك لە ئەھلى فەلسەفە، چونكە ھەندىك لە ئەھلى فەلسەفە بۆچونيان وايى كە زىندوبونەوە وەكى و زىندوبونەوەي ئەھلى سونە و جەماعە بىرايان پىيى ھەيە لە قورئان باسکراوھ و لە فەرمودە سەھىحە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) هاتوھ ئەوان ئاوا نالىن و ئەو جۆرە بىرايەيان پىيى نىيە، بەلكو ئەوان بۆچونيان وايى كە دەلىن (بِالْيَوْمِ الْآخِرِ) رۆژى دوايى ھەيە بەلام زىندوبونەوە كە زىندوبونەوەي تەنها بۆ رۆح و گىان بۆ لاشە و جەستە نىيە بەلام لە عەقىدە و بىرۇبرۇاي ئەھلى سونە و جەماعە دىارە رۆژى دوايى زىندوبونەوەي تىدايە زىندوبونەوەش بۆ رۆح و گىانيشە بۆ لاشە و جەستەشە لەبەر ئەوھ زىندوبونەوە پىيى دەگوتى (إِخْرَاجُ النَّاسِ مِنْ قُبُورِهِمْ أَحْيَاهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِلْقَضَاءِ وَالْجَزَاءِ) واتە دەرچون و هاتنە دەرى مەرۇف و مەردوھ لە گۆرەكانىيان كە زىندو دەكىنەوە لە رۆژى دوايى بۆ ئەوھى حىسابىان لە گەل بکەي و مەحکەمە خوايان لە گەل بکرى - جل شئىھ - پاداشت بدرىنەوە ئەوانەي شايىستەي پاداشتن تۆلەيان لى بىتىندرىتەوە ئەوانەي شايىستەي تۆلە لى سەندنەوەن، ھەر لەو پىناوهىي (والله أعلم) ابن تىمیة واي فەرمۇھ كە گوتويەتى (الإِيمَانُ بِالْبَعْثِ) نەيگوتوه (الإِيمَانُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ).

کەواته سەبارەت بە زیندو بونه و رۆژى دوایى دەبى ئىمە بىر و بروaman وابى کە رۆژىك
ھەيە الله تعالى فەرمان دەكە با به ئىسىرافىل فوبکا به صوردا ئەوهى مردو لەناو گۆرە كانيدا
زیندو دە كرىته وە، يە كەمین كەس كە زیندو بىكىتە وە پىغەمبەرى پىشەوايە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە
فەرمودەيە كە دەفەرمۇي من يە كەم كەسم لە گۆرە كەم زیندو دە كرىمە وە دەپوانە
عەرشى الله تعالى دەبىنە موسا له وى وەستاوه جا نازانى ئايە موسا مەدەنى بەسەردا نەھاتو
و ئىلا له و كاتەيى صەعقة گرتويەتىه وە كە الله تعالى فەرمانى كردو لە كاتى ژيانى بو
صەعقة رۆژى قيامەتى بەسەردا نەھاتو و لەناو نەچوھ يان ئەوهى پىش من زیندو
كراوهەتە وە بە درىزى (إن شاء الله) بە پشتىوانى الله تعالى يە كىكە له و بىگانەيى کە لە
كۆتايى پەرتوكە كەيدا ابن تيمية -رحمە الله- باسى ليوھ كردو له وىوھ بە درىزىتر باسى ليوھ
دەكەين ئىنجا کە مەرددوم و خەلک و مروقەكان وە جنۇكە كان كۆ دە كرىنە وە لە مەيدانى
حەشر و حىسابدا له وى حىسابيان لە كەلدا دە كرى هېچ شتىك و ننابى هېچ كەسىكىش
ناتوانى رابکات و خۆى بىزىتە وە دزه له و رۆژە بکا لە بەر ئەوهى الله تعالى دەفەرمۇي:
﴿وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ [الكھف: ٤٧] ئە و رۆژە هەر ھەمويان كۆ دە كەينە وە
كەسىك بە جى ناھىلىن و لە بيرمان ناچى هەر ھەمويان دەھىنەن لە وىدا دايىندەنلىن و
كەسىك ناتوانى خۆى بشارىتە وە حەشاربدا له و رۆژە.

ئىنجا دىيىنه سەر (الإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرٌ وَشَرٌ) دەبى بىر و برواشمان وابى وە كۆ ئەھلى سونە و
جەماعە بە قەدەرى الله تعالى چ خەير چ شەر، قەدەرى الله تعالى و اپىناسەي دە كرى
زانىيان دەفەرمۇن (ھو علم الله تعالى بمقادير الأشياء وأزمانها قبل إيجادها ثم إيجادها)
دەفەرمۇن زانست و زانىارى الله تعالى يە بە و شتانەيى کە تەقدىر و ئەندازە كراوهە هي
زەمەن و كاتە كانيان وە خودى شتە كانيش پىشى هاتنە كايە وە دروست كەردىيان وە لە
پاش درووست كەردىشىيان.

جا كەواتە ئەھلى سونە و جەماعە ئەوھ بىرۇبىروايەتى كە دەبى ئىمە دان بىنیئەن و بەراستى دابىنیئەن بىرۇبىروايەكى سەدىمان ھەبى كە الله تىعاليٰ خاوهەن عىلەم و زانست و زانىارىيەكى ئەوھلى و ئەزەليە كە دەورى ھەموو شتە كانى داوه و ھەموو شتىك لە عىلەمى الله تىعاليٰ دايە و الله تىعاليٰ هېچ شتىك نىيە - جل شئنه - پىيىوھ شارەزانەبىٰ و عىلەم و زانستى پىيى نەبىٰ، كەواتە هېچ شتىك لە عىلەمى الله تىعاليٰ بەدەرە نىيە ئەوھى راپردوھ و ئىستايە و داھاتوھ، لەبەر ئەوھى زانايانىش دەفرەرمۇن ئەھلى سونە و جەماعە چەند مەرتەبەيەك و پلە و پايەيە كەن ھەيە بۆ قەدەرى الله تىعاليٰ بە درىڭى لە شوينى خۆى لەو شوينەي كە ابن تىيمىيە دەفرەرمۇي (و تؤمن الفرقة الناجية أهل السنة والجماعة بالقدر خيره و شره ، والإيمان بالقدر على درجتين) دەگەينە سەرى (إن شاء الله) لهوئى بە درىڭىزتر باسى دەكەين، وە الله تىعاليٰ ش دەفرەرمۇي: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۲] الله تىعاليٰ ھەموو شتىكى بەدى ھىناوه.

خەلق مەعنای چىيە؟ لەگەل سونع جياوازى ھەيە، خەلق بەو مانايدىت (إيجاد شيء من العدم) شتە كان لە نەبونەوە بەھىنەتكە بون، ئەوھ تەنها لە دەسەلات و تووانى الله تىعاليٰ يە بەلام صونع (تحويل شكل إلى شكل آخر) صونع ھەندىك جار لە وىنە و دىمەنىك دەيگۈرۈ بۆ وىنە و دىمەنىكى تر، ئەوھ مروقەكانىش الله تىعاليٰ ئەو تووانىيە پى بەخشىون، بۆ نمونە دارتاشىك كاتىك دار گوئىزىك دەھىنە لە نەبونەوە ئەو دار گوئىزە نەھىناوه تە بون، دەبى بەو دارتاشە بگوتى خاليق، چونكە لە نەبونەوە دار گوئىزە كە الله تىعاليٰ شىنى كردوھ و ھىناويەتىيە بون ئەو خاليقە - جل شئنه - بەلام دارتاشە كە تەنها لە شىۋە و شەكلىك دەيگۈرۈ بۆ شىۋە و شەكلىكى تر كە دەيكاتە كورسى و مىزىك يان دەرگايەك لە دارە كە شىۋە و شەكلە كەي دەگۈرۈ ئەو تووانىيەش الله تىعاليٰ پىيداوه.

جا هر شتیک له نه بونهوه که الله تعالی هیناویه تیه بون ئهندازه و ته قدریکی بۆ داناوه هیچ شتیک نیه به بئی ته قدری الله تعالی وه به بئی عیلمی الله تعالی وه به بئی هینانه کایه وهی الله تعالی له خهیر و له شهره کان به لام الله تعالی له شهره کان به رییه ته نهانه مولله تیکه ده ماندا و کاتیک ئیمه به ههواو هه و هس و نه فسی خۆمان یان به و هسوه سهی شهیتان یان به دهستی خۆمان هه لیده بژیرن مولله تمان پیدهدا و بۆمان ده هینیتھ کایه وه تاوه کو تاقیکردن وه که دروستبئی به دهستی خۆمان هه لمان بژاردوه و ئه و کاته ئه گەر تۆلله شمان لى دهستینیتھ وه لە بەر ئه و هی پیغەمبەرانی ناردوه (عليهم الصلاة والسلام) حوجھی لە سەرمان کردوه راست رەوانی وھ خراپە و هەلھ چوتى و کوفر و شیرکی به ئیمه نیشانداوه لە ریگای پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، ئه و کاته ئه و پەری دادوھ رییه که تۆلله مان لى بستینیتھ وھ لەو کاته تاوان و خراپە دەکەین یان ریگای خراپ و نالە بار دە گرینە بەر.

ئا ئه و بۇو بە راستی شەش پوکنه کانی ئیمانی که پیده گوترى لە عەقیدەی ئەھلى سونە و جەماعە کە لە ئايەتى پیرقۇزى قورئان ھاتوھ وھ لە فەرمودەی سەھىھى پیغەمبەری دلسۆز (عَلَيْهِ السَّلَامُ) تۆمار بۇو و بۆمان خستنە رۇو و تەفسىرمان کردن لە رابردودا، ئه و انە هەر ھەموى عەقیدەی ئەھلى سونە و جەماعەیە بە کورتى و پوختى ئه و شەش کۆلە کەیە ھەموو باپە تەکانی عەقیدە و بېرۇبرۇا لە خۆوە دە گریبە کورتى و پوختى ئه و شەش کۆلە کەیە ھەموو باپە تەکانی عەقیدە و بېرۇبرۇا لە خۆوە دە گری، لە بەر ئه و ھی زانایانی ئەھلى سونە و جەماعە کاتیک دەستیان کردوه بە نو سینە وھی عەقیدە ھاتونە ئه و شەش کۆلە کە یان هیناوه باپە خیان پیداوه تەفسىریان کردوه وھ هەر پرسیاریک دروست بوبئی لە سەر دەمە کانی خۆیان وە لامیان بۆ داناوه بە لگە یان لە قورئان و سونە بۆ هیناوه تە وھ بە راڤە و لیکدانه وھی سەلەفی سالحە وھ ئه و کاته ھیچیان بۆ ئیمه نەھیشتە تە وھ چونکە عەقیدە و بېرۇبرۇا شتیکی دامەزر اوھ وھ هە لھینجر اوی قورئانی پیرقۇز و سونە تى پیغەمبەری

دلسوزه (عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ) به تىگه يشتنى پىشىنانى چاک ئەو كاته هېچ دوو دلىه کى نامىنىتە وە بۇ هېچ كەسىك بە تەواوهتى لىيى حالى دەبىن و تىيدە گەين، وە ئىختىلاف و جياوازىيە كى ئەوتۆ نىيە لە بوارى عەقىدە و بىرۇپرۇا لە نىوان ئەھلى سونە و جەماعە ئەھلى سونە و جەماعە زۆربەيان و هەمويان يەك دەنگن بە تايىەت لەو شتانەي كە ئىختىلاف و جياوازى بە خۆيە وە هەلناڭرى وە تەنها جياوازىيان هەيە لەگەل تاقم و كۆمەلەكانى تر ئەوانەي دەرچونە لە رىپازى ئەھلى سونە و جەماعە وە عەقىدە و بىرۇپرۇايان وە كو پىغەمبەر و (عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ) هاودەلە بەریزە كان نىيە جائە و پەرتوكىيک يان هەر قسەيەك كە دەربارە ئەو شەش روکنانەبى پىيى دەگۇترى عەقىدە و بىرۇپرۇا يان پىيى دەگۇترى ئىمان يان پىيى دەگۇترى تەوحيد يان پىيى دەگۇترى (علم الكلام) كە زانايانى پىشان ئەو ناوانەيان بۇ بەكارھىناوه. جا هەندىكىيان هەن زياتر هاتون بايەخيان بە ئەسماء و سيفات داوه چونكە لە سەردەمى ئەوان ئەو كاته ديارە كىشە لەو بابه تەھەبوھ تاقم و كۆمەلەكان قسەيان لەو شتانە كردوھ ئەوانىش وە كو وەلامىك و رۇنكىردنەوە بۇ عەھلى سونە و جەماعە و وە بۇ مەرۇف و مەرددوم و موسىمانەكان و وەلامىك بۇ تاقم و كۆمەلەكان بايەخيان بەھەداوه، هەيانە زياتر بايەخيان بە هاتنى رۇڭرى دوايى و وە زىندوبونەوە و عەزاب و خۆشىيە كانى گۆر داوه وە كو وەلامىك بۇ ئەھلى فەلسەفە و ئەوانەي لەو شتانە قسەيان كردوھ.

که واته زانایانی ئەھلى سونه و جەماعە گومانى باشى ئەوهيان پى دەبەين هىچ شتىكىيان
لە خۆرە كردوه و بۇ خۆ هەلگىشان و پىداھەلگوتن نەبوه كە پەرتوك و شتىكىيان نوسيوه
يان كار و كرده و يەكىان كردوه ئىلا كاريڭ بولە كە جىڭگاي خۆي بۇ وەلامدانە وەي تاقىم
و كۆمەلە كانى دېز بە ئەھلى سونه و جەماعە بولە يان بۇ رۇنكردنە وە بولە بۇ موسىمانە كان
تاوه كو بەرچا و يان روناڭ يېز و وە يە رىئە و ئىكە راست و رەوان و دروستدا بىرقۇن.

جا ابن تیمیة -رحمه الله- دئ سه بارهت به بهشیک له ئیمان به الله تعالیٰ که ته وحیدی ئەسماء و سیفاته دئ دریزه‌ی پیده‌دا و زیاتر و چاکتر بۆمان رونده کاته‌وە چونکه ئەو کیشە

لە سەرددەمى ئەو كىشىھىدە كى گەورە بوه، تاقم و كۆمەلە كانى جىگە لە ئەھلى سونە و جەماعە باس و قىسەيان لەسەر هەبۇھە دى شىدە كاتەوە زىاتر و بە وردتر تىمان دە گەيەنى كە رېرىھوی ئەھلى سونە و جەماعە سەبارەت بە ئەسماء و سيفاتى الله تعالى چۈنە بۆمان لە قالب دەدا چوار چىۋەيدە كىان بۆ دادەنى بە بەلگە ھىنانەوە قورئان و وە سونەتى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەو كاتە چاكتىر لېيى حالى دەبىن.

(الإِيمَانُ بِاللهِ) وە كو لە راپردوش باسماڭ كە گوتىمان چوار خال لەخۇوە دەگرى: يە كە مىيان (الإِيمَان بِوجُودِهِ) بىرۋېراپۇن بە بون و وجودى الله تعالى، دوھمىيان (الإِيمَان بِرَبوبِيَّةِ) بىرۋېراپۇن بە پەروردگارىيەتى الله تعالى، وە سىيىھەمىيان (الإِيمَان بِأَلوهِيَّةِ) بىرۋېراپۇن بە خوايىتى الله تعالى كە تەنها ئەو شايىستەي پەرسىنە، وە چوارەمىيان (الإِيمَان بِأَسْمَائِهِ و صفاتِهِ) بىرۋېراپۇن بە ناوه زۆر جوانە كانى الله تعالى و سيفاتە بەرزە كانى.

جا باسى ئەوەمانكىد تاپاھىدە كى چاک كە (الإِيمَان بِوجُودِهِ) ماناڭ چىيە، ئىستا لە پىشە كى ئەو بىرگەى ابن تىممىتە پىش ئەوە بخويىنەوە دەلىيىن (الإِيمَان بِرَبوبِيَّةِ) بىزانىن ماناڭ چىيە، (الإِيمَان بِرَبوبِيَّةِ) يان (توحيد الربوبية) ئەوە پىناسە كە يەتى بە كورتى و پوختى (إِفراد الله سبحانه وتعالى بالخلق، والملك، والتدبیر) ئەوە پىناسە كە يەتى بە كورت پوختە كە عثىمەن يىش ھىنانەتىيەوە -رحمە الله- لە شەرەجى (العقيدة الواسطية) كە دەفەرمۇئ واتە ئىمان و بىرۋېراپۇن لە دلەوە جىيگىرى بىكەى بە زمانىش دانى پىدا بىنى بە كرددەوە بىسەلمىنلىنى كە الله تعالى تاكو تەنهايە لە خالق و بەدىھىنان لە نەبۇونەوە كە شت دەھىنېتە بون تەنها ئەو خالىقە تەنها ئەو بەدىھىنەرە تەنها ئەوە شتە كانى دروستكىردوھ و لە نەبۇونەوە ھىنانەتىيە بون، لە پاشان (والملَكُ، والتَّدْبِيرُ) مولكىش واتە الله تعالى خاوهنى راستەقىنەي شتە كانە ھەر ئەو يىشە دەتوانى تەسەرە فيان تىدا بكا و ھەرچىيە كىان بەسەر بىنى ئىنجا الله تعالى - جل شئىھە - خاوهنى تەدبىرە يانى بە تەدبىركەن تەدبىر يانى بەرپۇھە بىردن، لەوپەرى بە رېك و پىكىش الله تعالى يە ئەو شتانەي ھىنانەتە كايەوە و ئەو خاوهنىانە و بەرىشىانەوە دەبا،

شەو و رۇڭرى بۇ ئىمە لە ئەندازەيە كى زۆر رېك و پىكى گونجاو دادەھىنىت و ھىناویەتىيە كايەوە، ئاسمانى راگرتوه الله تعالى، زھوى لە ژىر پىي ئىمە داناوه، ئىمە دروستكردوه بە ئەندازەيە كى زۆر جوانى رېك و پىك كە كەس ناتوانىت شتىكى وا دروستبكا و بنىاد بنى، كەواتە الله تعالى خاوهنى تەدبىرە بەرپىوبەرېكى لهوپەرى تەواویەتە بۇ بەدېھىنراوه كانى.

ھەندىكىش لە زانايىان واى پىناسە دەكەن دەلىن (إفراد الله سبحانه وتعالى بأفعاله) واتە الله تعالى بە تاڭ و تەنها دابىنى لە كار و كردهوھ كانى، چونكە تەوحيدى رېبوبىيە پەيوەندى و پەيوەستى ھەيە بە كردارەكانى الله تعالى خەلق فيعلى الله تعالى يە كە لە نەبونەوە شت دەھىنىتە بون، مولىك فيعلى الله تعالى يە كە خاوهنىتىيان دەكى، وە تەدبىر فيعلى الله تعالى يە كە بەرپىوهيانەوە دەبا، رېزق و رۇزىدان فيعلى الله تعالى يە تاڭ و تەنهايە تىيدا كە رېزق و رۇزى خەلک دەدا، ۋىلاندن كارى الله تعالى يە كە گىانلەبەرە كان گىانى پى به خشىن و دەيانزىيەنى، وە مرانىن كارى الله تعالى يە كە گىانلەبەرەن كاتىكى ديارىكراوى بۇ داناون و دەيانمىرىنى وا پىيدا بېرى ھەتا كۆتايمى... ھەموو فيعل و كارەكانى الله تعالى الله تعالى لىيى بە تاڭ بىگرى ئەوھىيە تەوحيدى رېبوبىيە.

كافر و موشرىكە كان بىروايىان بە تەوحيدى رېبوبىيە ھەبوھ اللهيان پى تاڭ و تەنها بوھ لەرۈى دروستكردن و ھىنانە كايەوەى مرۆف و بونەوھەرە كان و جنۇكە كان و بەدېھىنراوه كان، تەنانەت ئەبو جەھلىش ئەو بىرۇبىروايىي ھەبوھ، بەلام كىشە لە تەوحيدى ئولوھىيە ھەبوھ لەلايەن كافر و موشرىكە كان لە دىرىين زەمانەوە تا بە ئىستاش دەگا تا قىامەتىيش دادى زۆربەي ھەرە زۆريان كىشەيان دياره لە تەوحيدى ئولوھىيە و ئەسماء و سيفات ھەبوھ بە تايىەت كافرە كان لە تەوحيدى ئولوھىيە و لەناو موسىمانانىشدا ئەو تاقم و كۆمەلەنەى دروست بون كىشە زۆريان لە ئەسماء و سيفات ھەبوھ بەلام لە تەوحيدى رېبوبىيە كىشەيە كى ئەوتۇنەيە، لەبەر ئەوھىيە ئەھلى سونە و جەماعە رېپەروى باھەتى وە كو ابن تىمية

و ابن القيم الجوزية بايەخ زياتر بە تەوحيدى ئولوھىھ و ئەسماء و سيفات دەدەن بەلام تاقم و كۆممەلە كانى تر لهوانە ئەشعەريە كان بايەخ زياتر بە تەوحيدى رېبوبىيە دەدەن ئەوهش بۇھتە رەخنەيەك لەسەريان چونكە تەوحيدى رېبوبىيە ئەو دور و درىزىيە ناوى سەماندى بون و وجودى الله تعالى بۇ بىرۋاداران كىشىيەكى ئەوتتۇي لەسەر نىيە تەنانەت لەگەل كافر و بىن بىرۋاكانىش (والله أعلم بالصواب).

ئىنجا (توحيد الألوهية) بە ماناى ئەوه دى (إفراد الله سبحانه وتعالى بالعبادة) كە تەوحيدى عىبادەشى پى دەگۇترى واتە: واتە الله بەيە كەرتن لە خوايەتىدا لە پەرسىتش و عىبادەتدا، بە مەعنای ئەوه دى الله بە تاڭ و تەنها بىزانى لە دلتا ئەوه جىڭىرى بىكەي بە زمان بىلىي بە كردهو بىسەلمىنى كە الله تعالى لە عىبادەت و پەرسىشدا هەر تەنها ئەوه شايىستە پەرسىن نابى شىرك و ھاوبەشى بۇ ئەنجام بىرى و بىرى، عىبادەتىش دىارە دوو پىناسەھى ھەيە بە مەعنای خاس و تايىھەتىھى كەي بەو ئەمر و فەرمانانە دەگۇترى كە الله تعالى بە بەندە كانى كردوه الله تعالى بېرسىن، سنور و بازنهيەكى دىاريکراوى بۇ داناوه وە كو (نوىز كردن، رۇزگەرتن، زەكتىدان، حەجكىردن، جەنگ و جىھاد كردن. فەرمانكىردن بە چاکە رېتىگرى لە خراپە) ئەوانە پىيان دەلىن عىبادەت و پەرسىشى الله تعالى ئەگەر ئەنجامتدا تو بويىتە عەبدى الله تعالى بەبى شىرك و ھاوبەشى بەندايەتى اللهت كردوه و عىبادەتى تايىھەت ئەنجام داوه بەلام عىبادەت بە ماناى گشتىھى كەي ئەو پىناسەى بۇ ھەيە كە لە پايدۇش ئاماژەمان پىدا و رونمان كردهو (اسم جامع لكل ما يحبه الله ويرضاه من الأقوال والأفعال الظاهرة والباطنة^[۱]) كە ابن تيمية ئەو پىناسەى كردوه الله پاداشتى بىداتەوە لە پەرتوكە نايابە كەي كە بەناوى (العبدية) يە دەفەرمۇي واتە عىبادەت ناوىكى كۆكەرەوهى بۇ ھەموو ئەو شتائەي كە الله تعالى خۆشى دەۋى وە الله تعالى پىنى رازىيە لە قىسى و گۇتنە كان لە عەمەل و كردارە كان ئەوانە رۇالەتن وە ئەوانە نادىيار و پەنهانىشىن.

[۱] العبودية لشيخ الإسلام ابن تيمية ص ۸.

ئينجا دوو روکنى ھەيە عىبادەتى الله تعالى:
روکنى يە كەميان ئەوپەرى خۆ بە زەليل دانان و خۆ بە كەمگەتن روکنى يە كەمى عىبادەتە،
عەگەر كەسيك بلى من عىبادەت دەكەم خۆى پى كەم نەبى بەرامبەر بە الله تعالى و
خۆى زەليل ناكا لە گەل عىبادەتە كەى ليى قبول نىيە عىبادەت بە خۆزلى زانىنەوە بەرامبەر
بە الله تعالى و بە منهت كردنەوە قبول نابى لەلاي الله تعالى.

روکنى دوھمى عىبادەت خۆشەويسىتىيەوە ئەگەر كەسيك خۆى لهوپەرى زەليليش دابنى
لە عىبادەت و پەرسىتىشە كان بەلام بە نادلى بىكا و خۆشى نەويت و حەز و ئارەزوى خۆى
وە گەل نەخائەوكتە قبول نىيە لەلاي الله تعالى.

لەبەر ئەوھىيە ابن القيم دەفرەرمۇي روکنى عىبادەت بريتىيە لهوپەرى خۆزەليلىكىرن و
لەوپەرى خۆشەويسىتى دەربىرين بۆ الله تعالى و جىبەجىڭىرىنى فەرمانەكانى.

جا تەوحيدى ئەسماء و سيفاتىش بريتىيە لهوھى دان پىداھىنانى ھەموو ناوه زۆر جوانەكانى
الله تعالى ئەوھى لە قورئانى پىرۇز ھاتوھ ئەوھى لە سونەتى سەھىھى پىغەمبەرى دلسۆز
ھاتوھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە ھەموو سيفەتە بەرزەكانى الله تعالى ش ئەوھى لە قورئان و سونە ھاتوھ
بروامان پىيەن بىن بىن بىن دانى پىداپىن بە زمان بە كردەوە
بىسەلمىن، كە ئەو ناو و سيفەتانەي الله تعالى نە لييان زىاد بىن بەن نە لييان كەم بىن
نە گۆرانكارىييان بەسەردا بىن بىن واتا راستىيەكانى بۆ بېيار بىن بەن بىن ئەوھى گۆرانكارى
بەسەر و شەكاندا بىن بىن بەسەر مانايدىاندا بىن بىن بەن ئەوھى داييرپىن بىن و پەكى بخەين
تەعطلى بىن بەن بەن ئەوھى هاو وينه و هاو نمونە بۆ الله تعالى بېيار بىن لە ناو و
سيفەتە كانى وە بەن ئەوھى چۈنۈھەتى بلىپىن و بېيار بىن بلىپىن (يليق بجلالە) لە خۆى
دەۋەشىتەوە الله تعالى ئەوھىشىان پىناسەتە تەوحيدى ئەسماء و سيفاتە.

مەزھەبى ئەھلى سونە و جەماعە لە ئەسماء و سيفاتدا بە ئىجمالى:

وَمِنَ الْإِيمَانُ بِاللَّهِ: الْإِيمَانُ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسُهُ فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ، وَبِمَا وَصَفَهُ بِهِ رَسُولُهُ مُحَمَّدُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمْثِيلٍ. بَلْ يُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ ﴿لَيْسَ كَمُثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱].

لە پاشان ابن تيمية -رحمه الله- بەشىك لە ئىمان بون بە الله بە درىڭى باس دە كە تەوحىدى ئەسماء و سيفاته بۆمان رۇندە كاتەوە الله پاداشتى بىداتەوە دەفرموى (وَمِنَ الْإِيمَانُ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسُهُ فِي كِتَابِهِ الْعَزِيزِ، وَبِمَا وَصَفَهُ بِهِ رَسُولُهُ مُحَمَّدُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمْثِيلٍ. بَلْ يُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ ﴿لَيْسَ كَمُثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱]) دەفرموى بەشىك لە ئىمان بون بە الله تعالى بىرىتىيە لە ئىمان بون بە وەسفانەي الله تعالى وەسفى خۆى پىكىردوه لە پەرتوكە كەى خۆى كە قورئانى پىرۆزە وە بە وەسفانەي كە پىغەمبەرى پىشەوا محمد المصطفى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەسفى اللهى پىكىردوه لە فەرمودە شىرىئە سەھىخ و راست و دروستە كانى، بەبى ئەوهى تەحرىفى لە گەلدارى تەحرىف يەعنى چى؟ تەحرىف يەعنى گۆران لادان دوو جۆريشى ھەيدە: هەندىك جار لادان و گۆرانكارى ھېنانە بەسەر و شەكە لە پىت و زاھىرى و لەفز و دەربىرىنە كان.

ھەندىك جارىش گۆران و لادانە لە مانا و واتاكەي.

ھەردوكىان نابى بەھىنەتەجى لەناو و سيفەتەكانى الله تعالى (وَلَا تَعْطِيلٍ) بەبى تعطىل تعطىل يەعنى بەتالىكىردنەوە و پەكخىستان، نابى ناوە كانى الله تعالى و سيفەتەكانى الله تعالى ئەوهى لە قورئان و سونە ھاتوھ پەكىان بخەين دەبى واتاكانىيان بۆ دابىنەن و بېرىار بدەين (وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ) بەبى چۆنەتى بۆ دانانى نالىن چۆنەتى نىيە ئەھلى سونە و جەماعە بەلام دەلەن ئىمە عىلەمان نىيە بە چۆنەتى كەن الله تعالى دەزانى -جل شئنە- چۆنە (وَلَا تَمْثِيلٍ) بەبى ھاو و ۋىنەھېنانەوە بۆيان و بېرىاردان بەوهى كە بىچۈننەن نمونە بۆ

بھیننینهوه و هاو وینهی بق بریار بدہین به هی دروستکراوه کان (پهنا به خوای رب العالمین)، به لکو ئه هلی سونه و جه ماعه که واناکهن و وانالین ئهی چی ده کهن و چون ئیمانیان هه یه؟ بیروبروایان هه یه به وهی بہ راستی و بیگومان الله تعالی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] ده فه رموئی هیچ که س و شتیک به الله تعالی ناچی له ناو و سیفه ته کانی هاو وینهی نیه وه الله تعالی یش له زات و ناو و سیفه ته کانی به هیچ شتیک ناچی وه لا گا ل ئه و دا الله تعالی ش سه میعه بیسہره بق هه ممو شته کان وه به صیرہ بینه ره بق هه ممو شته کان.

لیرهدا ابن تیمیة الله پاداشتی بداعته وه لهو برگه مه تنہدا ئه وه عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه یه جیگیری کرد و، وہ لامیکیشہ بق جه همی و مو عته زیله کان و باقی تاقمه کانی تر که هه ریه که یان به شیوازیک تیکه و تون له ئه سماء و سیفاتی الله تعالی، بق نمونه جه همیه کان تیکه و تون له بواری ئه وهی سیفه ته کانی الله تعالی زوربهی په ک دد خن و بریاری نادهن بق الله تعالی، بریار نادهن که الله تعالی سه میعه و بیسہره بق هه ممو شته کان یان الله تعالی به صیرہ یان عه لیمہ یان موتھ که لیمہ الله تعالی خاوه نی سیفه تی که لامه، به لکو ده لین سه میعه به بی سه مع عه لیمہ به بی عیلم به صیرہ به بی به صہر (پهنا به خوای رب العالمین) ئه و قسانهی ئه وان که په کی ناو و سیفاته کانی الله دد خن تعطیلی ده کهن کوفر و شیرکیشی پیوه دیاره چونکه الله تعالی ئه گهر تو بلی عه لیمہ به بی عیلم به مانای ئه وه دی کاتیک هه بوه الله تعالی عیلمی نه بوه ئه گهر گوتت الله تعالی کاتیک هه بوه عیلمی نه بوه به رامبهری عیلم چیه؟ جه هل و نه فامیه، (نعمود بالله) که واته به نار استه و خو سه ماند و گوتت الله تعالی کاتیک هه بوه (پهنا به خوای رب العالمین) (ولله المثل الأعلى) جه هلی هه بوه و نه فام بوه (پهنا به خوای رب العالمین)، لہ بہر ئه وه جه همیه کان بیرو بوقونه که یان رہ تکراوه یه ابن تیمیة -رحمه الله- که ئه و برگانهی هینا و ئاوا عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه بق ئیمہ له قالبدا له و شه پر نرخانهی له را بردودا باسماں لیوه کرد ه

دیاریمان کرد ئەوه و ھلامیکە بۆ جەھمیه کان و باقى تاقم و فیرقه کانی تر کە مونحەریف بونه و لایانداوه لازیرو و ریازی ئەھلى سونه و جەماعە سەبارەت بە ئەسماء و سیفاتی الله تعالی.

سیفەتە کانی الله تعالی وە ناوە زۆر جوانە کانیشى سەرچاوه بۆ ئیمە ابن تیمیة لیزە دیاریکرد و وە ئەھلى سونه و جەماعە ئەوه بیروبرپايانە قورئانی پیرۆز و سونه تى سەھیخ پیغەمبەری دلسۆزه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سییەمەمان نیه نابى عەقلی تىدا بە کار بىنی نابى سەرچاوه يە کى تر بىنیتە وە چونكە کەس نیه وە کو الله خۆی بناسى -جل شئنە- الله تعالی خۆی خۆی دەناسى و هەر ئەوه دەتوانى خۆیمان پى بناسىنى وە کەسیش نیه وە کو پیغەمبەری پیشەوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللهى ناسىبى، لە رېگاي وە حىھەوە الله تعالى ھەموو شتە پیویستە کانی بۆ مرۆڤە کان رۇن كردۇتە وە يە کەمین جار و بۆ يە کەمین کەس محمدەدە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە اللهەو بىستويەتى و وەریگرتەوە ئەویش راستگۆيە له پەرپەری راستگۆيى بە ئیمە راگە ياندوھ.

کەواتە ئیمە دەبى هەر ناوىکى الله تعالى ھەر سیفەتىکى الله تعالى کە لە قورئان تۆمار بوبى لە فەرمودە سەھیخە کانی پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھاتبى و بۆمان گىرداوەبى دەبى بیروبرپايه کى سەدا سەدى تەواومان پى ھەبى جىگىرى بکەين وو لە پاشان بىروای پى بىنین، بۆ نمونە الله تعالى کە دەفرەرمۇئى عەلیمە دەبى ئیمە بیروبرپامان وابى کە الله تعالى خاوهنى عىلەم و زانستى بوھ لە ئەھوھل و ئەزەلەوھ بەبى سەرەتا کاتىك نەبوھ الله تعالى عىلەم و زانست و زانيارى نەبوبى وە عىلەمە کەشى دەورى ھەموو شتىكى داوه ھىچ شتىك بەدەر نیه لە عىلەم و زانستى الله تعالى دەبى ئاوا بۆی بېيار بەھىن و بیروبرپامان وابى.

کەواتە سى خال و شت پیویستە لە ئەسماء و سیفاتى الله تعالى کە ئیمە وەریدە گرین: بۆ نمونە کە الله تعالى بلىيەن عەلیمە ئەوه ناوە بۆ الله تعالى بېيارماندا، دەبى بىشى سەلمىنن سیفەتى عىلەمى لى وەرده گىرى کە الله تعالى خاوهن عىلەمەنى دەوردەری ھەموو شتە کانە ھىچ شتىك نیه لە عىلەمى الله بەدەر بوبى لە ئەھوھل و ئەزەلەوھ بەبى سەرەتا وە

کۆتاشی نیه عیلم و زانستی الله تعالی، له پاشان ده بی ئاسهوار و شوینهواری ئهو ناو و سیفهتهی الله تعالی له خوشمان بینینه جی، بهوهی که زانیمان عهليمه الله تعالی هه ممو شتیکیش ده زانی ده بی بترسیین گوناح و تاوان و سه رپیچی فهرمانه کانی نه کهین چونکه عیلمی پیی هه یه و ده زانی وه تواناشی هه یه تولهشت لی بستینیته وه وه الله تعالی غەزەبیش ده گری له و که سهی که سه رپیچی فهرمانه کانی ده کا. ئاوا ده بی له خۆمان بینینه جی و لیی بترسیین که واته ده بی لیی نزیک بینه وه و لیی بترسیین و سه رپیچی فهرمانه کانی نه کهین وه هه روا با پییدا برقین باقی ناو و سیفهته کانی الله تعالی یش.

جا ابن تیمیة -رحمه الله- که فه رموشی (مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ) گوتمان تەحریف يە عنی چى؟ تەحریف بە مەعنای ئە و دى پیناسە کەی (تغییر اللفظ عن ظاهره ومدلوله) گۆرانکاری و گۆرینى له فز و شە و دەربىرینە کانه له روالله تى خۆیدا وه له بەلگە بونى له سەر واتا کانی، کە واته دوو بە شە تەحریف:

یان تەحریفی له فزییه له زاھیری و روالله تیه کەی هه روه کو الله تعالی دە فه رموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ۵] واته: الله تعالی فه رمویه تى الله تعالی ى رە حمان له سەر عەرپش (استوی) ای کرد و فه رموی (استوی)، (استوی) هەندىك له تاقم و کۆمەلە کان دەلین (إستولى) و دەلین کە واته (استوی) ای ان گۆری بە (إستولى) حەرف و پیتیکیان لی زیاد کرد گۆرییان و تەحریفیان کرد، ئەوان دەلین ئیمە تەئویلەن کرد و بە مانا یە کى لیوەشاوه بۆ الله تعالی بەلام تەئویل ئەگەر بەلگەی نە بی له قورئان و له سونە يان له ئە ثەری سە حیحی سە لە فی سالح وه کو ئىجما عیک لە سەر، ئە و تەئویلە قبول نیه و تەحریفه گۆرینى و شە کە یه له شوینى خۆی کە الله تعالی نەھی لیکردوه دەربارەی جولە کە کان دە فه رموی: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلَمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ و شە کان دە گۆرن له شوینى خۆیان و لايدەدەن شتیکی ترى له شویندا جىگير دە کەن.

ئينجا يان دهلىن: ﴿وَجَاءَ رَبَّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا﴾ [الفجر: ٢٢] دهلىن: ﴿وَجَاءَ رَبَّكَ﴾ شتىكى بۇ زياد ده كەن دهلىن (وجاء أمر ربک) (پەنا بە الله) يەعنى تەنها ئەمر و فەرمانى الله دى، فەرمانى الله لە هەموو كات و شوينىكدا دى لەوى الله نېفەرمۇھ فەرمانم دى الله تعالى دى چۈن دى؟ ئىمە نازانىن (يلىق بجلاله سبحانه وتعالى) دىت مەحكەمە خەلکە كە بىكا لە مەيدانى حەشر و حىسابدا ئەۋەيە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە. جۆرى دوهمى تەحرىف ئەۋەيە واتاكەي بگۇرى وە كۆئەۋەي كە دهلىن كاتى الله تعالى دەفرەرمۇي من خاوهن رەحىمەتم دهلىن رەحىمى الله (إرادة الإنعام)ە الله تعالى ويست دەكات كە بەخشىش بکات لەگەل مەرۆڤ و بەدى ھېنراوه كانى، بەس ئەھلى سونە و جەماعە دهلىن نەخىر رەحم و بەزەبى الله تعالى بە مەعنایە حەقىقىيە كە خۆي ئىمە بېيارى دەدەين بەس (يلىق بجلاله سبحانه وتعالى) وە كۆئى مەرۆڤە كان نېھ كە رەحم و بەزەبى دلى پىويستە و سۆزە و لە مەرۆڤدا ئەو شتانەيە ھى الله تعالى وە كۆئى مەرۆڤە كان نېھ بە دەنلىيە وە بەھى مەرۆڤە كانى ناچوينىن لەخۆي دەۋەشىتە وە -جل شئىھ- بەلام رەحم و بەزەبى نەك بلىيەن (إرادة الإنعام)ە و مانا كە بگۇرىن و تەحرىفى بکەين، يان الله تعالى كە دەفرەرمۇي پىغەمبەريش (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) كە باسى يەد و دەست دەكرى بۇ الله تعالى ئىمە دهلىن (يلىق بجلاله) ئەھلى سونە و جامەعە واتە ھەندىك تاقم و كۆمەل ھەيە دهلىن مەبەست پىيى نىعمەت و قودرەتە نەك دەستبى بۇ الله تعالى.

(تعظیل) بە مەعنای ئەۋە دى لە زمانى عەربىدا بە مەعنای (الإخلاص) دى يانى بەتاڭ كەرنەوە يان پەك خىتن موعەطىلە كان پىيان دەگۇترى ئەوانەي خاوهنى تعظىلەن لەناو و سيفەتى الله تعالى پىيان دەگۇترى موعەطىلە، لەبەرچى پىيان دەگۇترى موعەطىلە؟ كە ئەنەھو لە ناو و سيفەتانە الله تعالى يان دارىناندۇھ واتايان بۇ نەگوتوھ و پەنچەريان كردۇھ لەويۆھ وايان كردۇھ كە الله تعالى -جل شئىھ- بەبى سيفەتە كان بىتە بەرچاوان ئىمانى پى

بینن ئەوهیان دروست نیه بەبى ناوە زۆر جوانە کانى الله تعالى واتاي بۆ لىك نادەنەوە هەروا بە روالەتى و بە سەر زار دەيھىن و دەيلىن.

کەواتە ئەوهش پىچەوانەی عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعەيە چونكە ئەھلى سونە و جەماعە بىرۇپوايان وايە كە ناو و سيفەتە کانى الله تعالى واتاي حەقىقى خۆى ھەيە وە بۆى دەھىننەوە بەبى ئەوهى گۆرانكارى بەسەر بىنن تەحرىفى بکەن بەبى ئەوهى پەكى بخەن واتاكانى بۆ وەردەگرن لە چوارچىوهى ئايەتە كان و فەرمودە سەحىحە کانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) وە بە فەھم و تىڭەيشتنى سەلەفى سالح و پىشىنانى چاڭ، كەواتە ھەموو ناوە زۆر جوانە کانى الله تعالى ئەھلى سونە و جەماعە جىڭىرى دەكا وە لەگەل سيفاتە بەرزە کانى وە مانا و واتاكانىشى بۆ دەلىت بە واتايە حەقىقىيە کانى وە مانا و زانىارى و زانستى بون بە چۆنیەتىه كەشى رەت دەكەنەوە ئىلا الله تعالى بۆخۆى دەزانى - جل شئنه - ئەوه عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعەيە.

وە لە پاشان فەرمۇي (وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمْثِيل) وە ئەھلى سونە و جەماعە بىرۇپوايان وايە بە سيفەت و ناوە زۆر جوانە کانى الله تعالى ئەوهى لە قورئان و لە سونە ھاتوھ بەبى تەكىف يانى چۆنیەتى بۆ دانان و زانست و زانىارى بىياردان دەربارەي چۆنیەتى ناو و سيفەتە کانى الله تعالى وە بەبى تەمثىلىش چواندىن ھاو وينە و نمونە ھىنانەوە بۆ ناو و سيفەتە کانى الله تعالى.

(تَكْيِيفٍ) چىھە ؟ چۆنیەتىه ئەھلى سونە و جەماعە كەيفيەت و شەھى كە كاتىك تەماشاي دەكەي ھەيئەتە شىيە و شىكلە بۆ شتە كە ئەوهیان رەت كردوھ تەوە دەلىن ئىيمە سيفاتى الله تعالى نالىن كەيفيەتى نىھ ئەوه رەتناكەنەوە بەلام ئەوه رەتە كەنەوە دەلىن ئىيمە عىلەم و زانست و زانىارىمان بە كەيفيەتە كەي نىھ الله تعالى خۆى دەزانى - جل شئنه - كەيفيەتى ھەيە و چۆنە ئىيمە ھېچى لى نازانىن عىلەمە كەي رەتە كەنەوە بۆلای الله تعالى بەس دەلىن

(یلیق بجلاله) الله تعالی ئهوه له گهوره بی خۆی ده وەشیتەوه له خۆی ده وەشیتەوه نازانین چۆنە.

ئەھلى سونە و جەماعە نمونە يان زۆرە لەوانە ئیمامى مالیک -رحمە الله- و ھەندىكى تر لە سەلەفى سالح دەربارەي ئىستىوا كە لىيان پرسىوھ فەرمۇيەتى ئەو پرسىارە بىدۇھىدە وە نابى بىرى بەلام كە دەشىكەي فەرمۇي (الاستواء معلوم) ئىستىوا واتە له زمانى عەرەبىدا و مانا يە حەقىقىيە كە شتىكى رۇن و ئاشكرا و زانرا وە ئەنەوە، بەلام (والكيف مجھول) فەرمۇيەتى چۆنیھىتى كە ئىمە نادىارە، چۆنیھىتى كە ئىمە نادىارە مانا ئەوه نىيە كە يېھىتى ئىمە نازانين كە يېھىتە كە ئۆزىنە عىلمان بە كە يېھىتە كە ئىمە نىيە عىلم و زانست و زانىارى بە كە يېھىتى و چۆنیھىتى كە ئىمە نادىارە و مەجھئە ئەوه رەتكىردىتەوه.

تەمثىلىش موستەلەھىكى قورئانيه، له قورئانى پيرۆز وو له حەدىسە سەھىخە كانى پىغەمبەرى دلسۆز (عَصَمَ اللَّهُ) باسى مىشل و تمثيل كراوه بۆ ناو و سيفەتە كانى الله باسى تەشىبەي تىدا نىيە، تەشىبە كە به شىكە له هاو نمونە ھىنانەوه ئەھلى سونە و جەماعە كە له پەرتوكە كانى عەقىدە باسيان كردە وە كو وەلامدانەوه يەك بۆ موشه بىھە كان بوه كاتىك ئەوانىش تاقمىك بونە و پەيدابونە و لارى بونە له عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە وە كو وەلامدانەوه يەك بۆ ئەوان ئەو وشە به كارھاتوھ، بەلام تەمثيل موستەلەھىكى قورئانيه فراواتىرە له تەشىبە، يانى كت و مت دوو شستان پىك بچوينى ئەوه زياتر تمثيل و هاو نمونايەتى يان له زۆربەي شتە كان پىككىان بچوينى بەلام تەشىبە پىك چواندەنە ھەندىك جار ئەگەر له يەك خال و له يەك سيفەتىش بى لە هەر ھەمووشى نەبى و له زۆربەي نەبى شتە كان پىك بچوينى، ھەردو كيان رەتكراوهن دەربارەي ناو و سيفەتە كانى الله تعالى نابى ئىمە پىمان وابى الله تعالى له زاتى له سيفەتە كانى وە له ناوە زۆر جوانە كانى بهەيچ كەس و شتىك ناچى الله تعالى هيچ ويچونىكى نىيە ناو و

سیفه‌ته کانی الله له گه‌ل ناو و سیفه‌ته کانی هیچ که‌س و شتیک و هیچ که‌سیکیش نیه له زاتی له سیفاتی له ناوه کانیان به هی الله بچن -جل شئنه-، له بهر ئه وه ئه و ئایه‌ته زوربهی پهروکه کانی عه قیده و ئه هلى سونه و جه ماعه ئایه تیک که زور به کاری بینن له ئه سماء و سیفات ئه و ئایه‌ته یه هه رددم له سه زمانیانه هه رددم له نوسراوه کانیان به دی ده کری و ده بینری الله تعالی ده فه رموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] بوه‌ته قاعیده و بنه مايه کی يه کجارت گه وره ئه هلى سونه و جه ماعه ده ستیان پیوه گرتوه که الله تعالی نه فی ده کا نه فی ته مثیلیه و هاو وینه و نمونایه‌تی ده کا بؤ ناو و سیفت و زاتی خوی که الله تعالی ده فه رموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ که‌س و شتیک له ناو و زات و سیفاتدا به الله ناچی وه الله تعالی بیش له ناو زات و سیفاتیدا به هیچ که‌سیک ناچی له گه‌ل ئه و دا ئه وه وه لامه بؤ کی؟ بؤ ئه وانه که ته شبیه و (ته مثیلیان ده کرد یه عنی ئیستا ئه وهی ره تکرده و الله تعالی واته ئیوه راست نین ته واو نیه عه قیده تان ئه می موشه بیهه کان ئهی مومه ثیله کان ئه وانه که هاو وینه بؤ الله تعالی داده نین و ناو و سیفه‌تی الله به هی به دیهی نراوه کان ده چوینن یان هی يه کیک له به دیهی نراوه کان به هی الله ده چوینن (پهنا به خوای رب العالمین)، له گه‌ل ئه و دا الله تعالی ئه وه نه بی ناو و سیفاتیشی نه بی ئه وه نه بی زاتیشی نه بی به لکو جیگیریشی ده کات ره دی مو عه طیله کانی پی ده داته وه ئه وانه که مو عه طیله ن و په کی ده خهن ناو و سیفاتی الله تعالی یان مو حه ریفه ن و ته حریفی ده که ن ره د و وه لامی ئه وانیش له و برگه که ته که هی کوتایدا هه یه که ده فه رموی: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الله تعالی له گه‌ل ئه و دا بیسنه ره وه بینه ریشه بؤ هه هه مو و شته کان واته سیفاته که ش جیگیر ده کا بؤ خوی الله تعالی، هه م ناوی سه میعه سیفه‌تی سه معیشی لی و هر ده گیری به مه عنای ده بیستی الله تعالی به بیستنیکی به ده ر له هه مو و بیستنی کان بیستنیک که له خوی ده وه شیته وه -جل شئنه- که وردترین و بچوکترین ده نگ و هه است و خوستی شته کان الله تعالی ده بیستی و به ده ر میه له بیستنی الله تعالی

تا گەورە ترینيان له يەك كات و ساتدا بەبى ئەوهى الله تعالى - جل شئنه - ئەوهى توش بىن (ولله المثل الأعلى) لى تىكچونىك يان تىنە كەيشتنىكى توش بىن (پەنا به خواى رب العالمين) ئەوانه بەدەرە و دورە له الله تعالى، وە كو مروقە كان كاتىك ئەگەر دوو سى كەس قسە يەكى بۆ بکا رەنگە لىتىك دەچى بەلام الله تعالى - جل شئنه - له يەك كاتدا ئەگەر هەموو بەديھىنراوه كان بدوين و قسە بکەن چ به پستە پست بىن چ تەنانەت ئەوهى لەناو دلىشيان داييان ناوە وە كو وەسوھسە و خەيال وە هەتاوه كو گەورە ترین دەنگ و قسە هەموى الله تعالى دەبىستى وە ئاگادارى ھەر هەموى دەبىن بەبى لى تىك چون (والله أعلم).

كەواتە ابن تيمية ئەوهى فىركىدىن و دايە ئىمە دەفرەرمۇى ئەھلى سونە و جەمماعە خاودنى ئەو بىرۋىروايدەن سەبارەت بە ئەسماء و سيفاتى الله تعالى جىڭىرى دەكەن هەموو ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى كە له قورئان هاتوھ كە له حەدىسى سەھىھى پىغەمبەر هاتوھ (عليه السلام)، وە هەموو سيفاتە بەرزە كانى الله تعالى كە له قورئان هاتوھ كە له حەدىسە سەھىھە كانى پىغەمبەر (عليه السلام) هاتوھ بەبى ئەوهى تەحرىفى بکەن يانى بىگۆرن چ له لەفز و رۋالەتى حەرف و پىتىكى لى بگۆرن چ له واتادا ماناکەى وە كو حەقىقى خۆى نەھىئىن و لىك نەدەنەوە، وە بەبى تەعطىل پە كىشى ناخەن واتايى بۆ دادەنلىن واتايە كى حەقىقى لىيۇشاۋە بۆ الله تعالى، وە بەبى تەكىف چۆنیەتىھەشى نالىن عىلەميان نىھ بە چۆنیەتىھەشى عىلەم بە چۆنیەتىھەشى رەتەكەنەوە، وە بەبى تەمثىل ھاۋ وىنە و ھاۋ نمونىھەنەوە بۆ ناو و سيفاتە كانى الله تعالى ئەوه رەتەكەنەوە و الله تعالى لە زات و ناو و سيفاتى بە ھېچ كەس و شتىك ناچى وە ھېچ كەس و شتىكىش بە الله تعالى ناچى - جل شئنه - ، ئەوه عەقىدە ئەھلى سونە و جەمماعە يە سەبارەت بە ئەسماء و سيفات.

خواسته مەزھەبى ئەھلى سونە و جەماعە لە ئەسماء و سیفاتى الله تعالى:

فَلَا يَنْفُونَ عَنْهُ مَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ، وَلَا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ، وَلَا يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ، وَلَا يُكَيِّفُونَ وَلَا يُمَثِّلُونَ صَفَاتَهُ بِصِفَاتٍ خَلْقِهِ.

له پاشان درىزه پىددادا و زياترمان بۇ رونده كاته وە ابن تىمية و دەفرەرمۇى (فَلَا يَنْفُونَ عَنْهُ مَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ) ئەھلى سونە و جەماعە رەتناكەنه و نەفى ناكەن و ئەو وەسفانەي الله تعالى وەسفى خۆى پېكىردوھ (وَلَا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ) ئەوانە هەموى تەئىكىد كردنەوەيە بۇ بىرگە كانى تر كە له پېشىردا فەرمۇى، وە ئەھلى سونە و جەماعە تەحرىفى وشەكان ناكەن لە شويىنى خۆيدا لايدەن و چ مانايان بىگۆرن چ وشەكان بىگۆرن و گۆرانكارى بەسەردا بىن لە زاهير و لەفزدا (وَلَا يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ) وە ئىلحاديش ناكەن، ئىستا دىيىن مانايان ئىلحاد لىك دەدەينەوە، ئەوپىش بە مانايان گۆرىنيش دى يان بە مانايان نەفى و رەتكىردنەوەش دى، وە نايگۆرن و رەتى ناكەنه و ئەسماء و ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى وە ئايەت و بەلگە كانى خوايى (وَلَا يُكَيِّفُونَ وَلَا يُمَثِّلُونَ) وە چۈنۈھە تىيە كەشى بىريار نادەن وە هاو وىنایەتىش بۇ الله تعالى بىريار نادەن (صفاتى بىصفات خلقە) وە سيفاتە كانى الله تعالى بە سيفاتە كانى بەدىھىنراوە كانى ناچوين و هاو وىنەي بۇ ناھىيىنەوە.

جا گۆرين (يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ) لە تەحرىف پېشىر گوتمان بە مانايان ئەوە دى هەندىك جار لەفزە كە دەگۆرن وە كو: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ۵] كە پېتىكى لى زىاد دەكەن دەلىن (إسْتَوْلَى) وە هەندىك جارىش ماناكە دەگۆرن كاتى كە دەلىن رەحمەتى الله تعالى بە مانايان (إرادة الإنعام) دىت كە الله وىستى بەخشىش دەكات نەك رەحم بە مەعنایە حەقىقىيە كە بۇ الله تعالى ئەوانە دەگۆرن يان الله تعالى كاتىك دەفرەرمۇى: ﴿وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ۱۶۴] دەيگۆرن و تەئوپىلى دەكەن دەلىن لىرەدا موسا فاعيلە الله تعالى مەفعولە، بەو مانايانى (وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) واى دەگۆرن

قیرائهت و خویندنهوه کهی و ماناکهی يهعنی موسا قسهی کردوه و الله بیستویه تی - جل شئنه- نه ک الله تعالی قسهی کردوه و موسا بیستویه تی، سیفه تی که لام ره تده کنهوه په کی دهخن و ته عطیلی ده کهن له الله تعالی به لام وانیه و ئه هلى سونه و جه ماعه ده فه رمون: ﴿وَكَلَمُ اللَّهِ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤] يهعنی الله تعالی قسهی کردوه وه قسه و که لامی الله تعالی حه قیقیه و راسته بوخوی دهیکا - جل شئنه- سه و ت و حه رفیکی ههیه و وه له الله ددوه شیته وه - جل شئنه- که لامیش سیفه تیکی زاتیه بۆ الله تعالی له ئه و هل و ئه زهل هه بیوه وه له هه مان کاتدا سیفه تیکی فعلیه هه ر کاتی ویستبیتی الله تعالی و بیه وی قسهی کردوه - جل شئنه- وه به رامبه ره کهی بیستویه تی قسه و که لای الله تعالی بۆ نمونه وه کو موسا پیغمه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، يان ههندیک جار ئه و ئایه ته به وه ده گورن ده لین الله تعالی فه رمانی کردوه داره که قسه بکا له جیاتی الله تعالی و موسا گویی لیبی يان فلاں فریشته (پهنا به خوای رب العالمین) ئه وانه سیفه تی نه قسه پال ده دریتھ لای الله تعالی، الله تعالی بوخوی تو ایه له سه ره مو شته کان وه سیفه تی که لامی ههیه به که لامی حه قیقی سیفه تیکی زاتیه بۆ الله تعالی وه هه م کردارییه هه ر کاتیک بیه وی قسه ده کا به که لامیکی حه قیقی ئه وه عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه يه.

یاخود ئه و ئایه ته وا ته فسیر ده کهن: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَاتٍ﴾ [المائدۃ: ٦٤] ده لین (یعنی قوته و نعمته) يانی ده سه لات و هیزی الله وه نیعمه و به خششی الله نالین دهست بۆ الله تعالی، ئه هلى سونه و جه ماعه ده لین يه د يه عنی دهست به لام دهستیک که له خوی ده وه شیته وه: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ١١] وه به هی هیچیک له مه خلوقاته کان ناچی هی مه خلوقه کانیش هیچیان به هی الله ناچی - جل شئنه- وه که یفیه ت و چونیه تیه کهی نازانین بوخوی ده زانی الله تعالی - جل شئنه-.

جا ئایه ته کان يه ک جار زورن ئه گه ر بیهینینه وه به به لگه به لام له به ر ئه وه لیره ئیمه هه موی باس ناکهین و نا یهینینه وه چونکه له دریزه پهروکی (الواسطية) هه مویان باسیان

لىيۇه كراوه و ئايەت و بەلگەى يە كجار زۆر هاتوه له شويىنە كانى خۆى چاكتىر و زياتىر رونى دە كەينەوه بە پشتىوانى الله تعالى.

كەواتە ئەھلى سونە و جەماعە ئايەته كان و ا تەفسير دە كەن بە حەقىقەتى خۆى بە رېك و پېكى بە تەواوهتى كە دەلىن: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا﴾ [الفجر: ٢٢] تەحرىفى ناكەن دەلىن يەعنى الله تعالى دىتە مەيدانى حەشر و حىساب ئىنجا چۆنیهتىيە كەى هاتنى چۆنە؟ ئىمە نازانىن (يليق بجلاله سبحانه و تعالى): ﴿وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤] الله تعالى دواوه و قسەى كردوه لەگەل موسا موساش گوئىبىستى گوتە كانى الله تعالى بوه چۆنە كەلامى الله تعالى؟ چۆنیهتىيە كەى نازانىن بەس كەلامىكى حەقىقىيە سەوت و حەرفى ھەيە (يليق بجلاله سبحانه و تعالى): ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ [المائدة: ٦٤] دەستانى الله تعالى كراوهەن ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن دەستە (يليق بجلاله): ﴿لَيْسَ كَمِثْلَهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١] نايگۈرۈن مانايمە كەى و بەلام لە الله دەۋەشىتە وە و چۆنیهتىيە كەشى بىريار نادەن.

لە پاشان دەفرمۇى (وَلَا يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ) ئەھلى سونە و جەماعە ئىلحادىش ناكەن لە ناوە زۆر جوانە كانى الله و بەلگە و ئايەته كانى الله، ابن القيم الجوزية زۆر بە جوانى باسى ئىلحادمان بۆ دەكا لەناوه زۆر جوانە كانى الله تعالى دەفرمۇى: (ھو العدول بەها وبحقائقها ومعانيها عن الحق الثابت لها^[١]) يەعنى لادانە لە مانايمە تەواو و راست و دروستە كانى لە حق و راستىيەتى ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى ئەوانەيى جىڭىرە بۆ الله تعالى.

لە پاشان دەفرمۇى ئىلحاد دەربارەي ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى دەفرمۇى چەند جۆرىيەكى ھەيە، كورتەيى پوخته كەى ئاوا دەفرمۇى:

[١] بدائع الفوائد ص ١٦٩.

دهه روئی ههندیک جار بت و سنهمه کا ناویان لی دهنری وه کو الله وه کو په رستراو (پهنا به خوای رب العالمین)، ئائهوانه ته حریفه و ئیلحاده له ناوی الله تعالى که گوردراؤه ناویکی الله تعالى بۆ بتیک به کار هاتوه و گورانکاریه کیان بە سەر هیناوه، بۆ نمونه وه کو (اللات) گوتراوه له (الإله) و هرگیراوه تییه کیان بۆ زیاد کردوه و کردویانه ته لات که ده لین ئه وه له ئیلاھه وه هاتوه و به مانا ئیلاھ دیت و ئه و ناویان ئیلحاد تیدا کرد يه عنی گورانکاریان بوسەر هینا له حه قیقه تی خویانیان گوری، وه (العزیز) وه و هریانگرت، ئه و دو و ناوه دو و بت و سنهم بون بون که قوره یشیه کان دهیانپه رستن و بروایان پی هه بون (پهنا به خوای رب العالمین).

دهه رموئی جوریکی تر له ئیلحاد بریتیه له وهی الله تعالى - جل شئنه - ناویک که لیی ناوه شیته وه هه ر له خورا بربیاری بۆ بدهی ناوی الله تعالى به و ناوه بینی وه کو نه سپانیه کان الله تعالى (نعمود بالله) به (أب) ناو ده بەن به باوک مە به ستیان پیی باوکی عیسایه (پهنا به خوای رب العالمین) ئه وه شیرک و هاو بە شیه، عه وه ش جوریکی تره له ئیلحاد له گورین له نه فیکردن و ره تکردن وهی ناوه زور جوانه کانی الله تعالى .

وھ جوریکی تریشی ئه وهیه سیفه تی نه قس بربیار ده دهن بۆ الله تعالى وھ کو جوله که کان گوتیان الله تعالى هه ژاره (پهنا به خوای رب العالمین) الله تعالى خاوهن کە مالیه ته و غەنیه و دھولە مەندە هیچ هه ژار نیه ره دی دانه وه الله تعالى .

وھ جوریکی تر ابن القيم دهه رموئی ئیلحاد له ناوه کانی الله تعالى بریتیه له وهی مانایه حه قیقى و ته و اوھ کانی ناوھ کانی الله تعالى بگوری حه قیقه ته کان بروات پیی نه بیی و ره تیان بکەیتھ وھ وھ کو جەھمیه کان ده لین الله سەمیعه بە لام سەمعی نیه عه لیمە بە لام عیلمی نیه بە صیرە بە لام بە صەری نیه ئه وھ ش، تە عطیلکردن و په کخستنی ناو و سیفه تی الله تعالى يه جوریکی تره له جوره کانی ئیلحاد له ناوھ کانی الله تعالى .

وە يان دەفرمۇئى ابن القيم جۆرىيکى تر لە ئىلحاد لە ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى پىچواندى سيفاته كانى الله تعالى يە بە مەخلوقە كان كە دەلىن ئەگەر كەسىك ھەيە و ھەندىك ھەنە لە موشه بىيھە كان دەلىن (يَدُ اللَّهِ كَأيْدِينَا) (پەنا بە خواى رب العالمين) دەستى الله تعالى وە كو دەستى مەخلوقە كانه وە كو ھى ئىمەيە ئەوە رەتكراوهىدە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە جۆرىيکە لە ئىلحاد لە ناوە كانى الله تعالى (وسمعە كىمعنا) بىستنى الله تعالى وە كو ھى ئىمەيە، ئەوانە ھەمويان ئىلحادە وە ئەھلى سونە و جەماعە رەتى دەكەنەوە بىروايان پىيى نىيە^[١].

بەلام ئىلحاد لە ئايەتە كانى الله تعالى وە كو ابن تيمية فەرمۇئى ئەھلى سونە و جەماعە پىيى رازى نىن و رەتىدە كەنەوە ئەوיש ئەوەيە واتا حەقىقى و تەواوە كانى ئايەتە كان دەگۆرۈرىن ئەوەي الله تعالى مەبەستىتى -جل شئنە- لا دەدرى مەبەستە كەى الله تعالى واتايەكى ترى بۆ دادەنرى ئەھلى سونە و جەماعە پىيى رازى نىن: **﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلَمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾** جولە كە كان كە وايان كردوھ و الله تعالى ش باسى كردونە.

ئىنجا كە فەرمۇئى (وَلَا يُكَيِّفُونَ وَلَا يُمَثِّلُونَ صِفَاتَهُ بِصِفَاتِ خَلْقِهِ): ئەوەش پىشتر باسماڭرد بە دور و درىزى.

كەواتە ابن تيمية -رحمە الله- دەفرمۇئى و مەبەستى ئەوەيە و تەئكيد دەكتەوە دلىامان دەكا كە ئەھلى سونە و جەماعە بىر و بىروايان وايە تەحرىف رەتىدە كەنەوە تەمثىل رەتىدە كەنەوە لە ناو و سيفەتە كانى الله تعالى وە تەعطىل رەت دەكەنەوە واتاي حەقىقى بۆ ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى دادەنلىن، وە تەكىف و چۆنۈيەتى عىيلم بون زانستى بون بە تەكىف و چۆنۈيەتى ناو و سيفەتە كانى الله تعالى رەت دەكەنەوە ئەوە بىر و بىرواى ئەھلى سونە و جەماعەيە، قەتاوقةت ئەھلى سونە و جەماعە ناگۆرن ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى سيفاتە زۆر بەرزە كانى الله تعالى ئەوە لە قورئان و لە سونە ھاتوھ چ لەفز و

[١] كتاب فائدة جليلة في قواعد الأسماء الحسنى، ص: ٤٦.

وشه کان بگورن به حهرف و پیتی تر بیننه شوینی چ مانای بگورن یان په کی ناخهن و مانای حهقيقی تهواوی لیوهشاوه داده نین بو الله تعالی، وہ له پاشانه که هاو وینه و هاو نمونه بو الله تعالی دانانین له ناو و سیفات و زاتی، وہ له پاشانه که چونیه تیه که شی عیلم و زانستی خویان رهت ده کنه وہ ده لین ئیمه نازانین چونیه تیه که چونه الله تعالی ده زانی - جل شئنه - دائمه نئه و وشه به سه زمانیاندا دی، ئه گهر ده لین الله تعالی سه میعه یان به صیره یان دهستی ههیه ده لین (یلیق بجلاله سبحانه و تعالی) له گهورهی و له خوی ده وہ شیته وہ الله تعالی - جل شئنه -.

پیڈاھه لدانی الله تعالی:

**أَنَّهُ سُبْحَانَهُ: لَا سَمِّيَ لَهُ، وَلَا كُفْءَ لَهُ، وَلَا نَدَّ لَهُ. وَلَا يُقَاسُ بِخَلْقِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى. فَإِنَّهُ
سُبْحَانَهُ أَعْلَمُ بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ، وَأَصَدَقُ قِيلَّاً، وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْ خَلْقِهِ.**

دوایی ابن تیمیہ له دریزهی و ته کانیدا ده فه رموی (أنه سبحانه: لَا سَمِّيَ لَهُ، وَلَا نَدَّ لَهُ، وَلَا يُقَاسُ بِخَلْقِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى. فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ أَعْلَمُ بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ، وَأَصَدَقُ قِيلَّاً، وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْ خَلْقِهِ) ده فه رموی له بھر ئه وہی الله تعالی پاک و بیگه رده له وہی هاو وینهی هه بی، الله تعالی هاو کوفی هه بی، الله تعالی نمونهی هه بی، وہ ده فه رموی الله تعالی قیاس ناکری ئه ندازه ناکری به سه ر به دیھینراوه کانی پاک و بیگه ردی و به رزی بو ئه و الله یه چونکه اللهی پاک و بیگه رد خوی شاره زاتره له هه ممو شاره زایان به خوی به زاتی خوی وہ به غهیری خوشی شاره زایه، وہ الله تعالی راستگو تره له هه ممو راستگویان له قسه و گوتن و فه رموده کان، وہ له هه ممو که سیک چاکتر قسه ده کات له مه خلوق و به دی هینراوه کانی، له بھر ئه وہ ئیمه ده بی هه ممو و هرگرین له الله تعالی و به هیچ شیوازیک قسه کان نه گوپین و ته حریفیان نه کهین ته عطیلی نه کهین ته مثیلی نه کهین وہ عیلمی خویان رهت کهین وہ به چونیه تیه کانی.

ئینجا کہ دھفه رموی (لا سَمِّيَ لَهُ) بہ بہلگہی ئهو ئایہ ته کہ اللہ تعالیٰ فہرموی: ﴿هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سَمِّيًّا﴾ [مریم: ۶۵]، وہ کہ دہلی (وَلَا كُفْءَ لَهُ) بہ بہلگہی ئهو ئایہ ته یہ کہ اللہ تعالیٰ
دھفه رموی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد﴾ [الإخلاص: ۴] اللہ تعالیٰ ہاو وینه و ہاو کوفی نیه
- جل شئنه، بہ بہلگہی ئهو ئایہ ته ش ابن تیمیۃ دھفه رموی کہ دھفه رموی (وَلَا نَدَدُ لَهُ) یہ عنی:
﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنَادَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۲۲] (أنداد) جہمع و کوئی نید یانی ہاو
وینه و ہاو نمونہ چ لہ روی خوشہ و یستی بؤ اللہ چ لہ هر بواریکی تر.

ئینجا ئهوانہ هدموشیان لیک نزیکن بہس ئهو و شہ لیک نزیکانہ ابن تیمیۃ ہینا و یہ تیہ وہ
و هدموی رہ تکردوہ ته وہ (بہ بہلگہی قورئانی) ہدیہ جیگیری کردوہ لہ عہقیدہ کہی خوی،
چونکہ سہمی و کوفء و نید زور لیک نزیکن مانا کانیاب پیکیش دہچن، یہ عنی وہ کو
الله نیه ہاو وینہی نیه ہاو کوفی نیه هدموی ئهو مانا یانہ دھگریتہ وہ.

وہ لہ پاشان کہ فہرموی (وَلَا يُقَاسُ بِخَلْقِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) یہ عنی نابیٰ ئیمہ بہ ہیچ
شیوازیک ہیچ کہس و شتیک بھینینہ ئاستی اللہ لہ زاتی لہ سیفاتی لہ ناوہ کانی بہلکو
الله تعالیٰ وہ کو ہیچ کہس و شتیک نیه و قیاس ناکری نہ لہ زاتی نہ لہ ناوہ زور
جوانہ کانی نہ لہ سیفاتہ بہر زہ کانی لہ سہر ہیچ کہس و شتیک، لہ بہر ئه و ہدیہ هندیک لہ
موعته زیله کان و ئه ہلی عہقل و تاقم و کوئمہ لہ کانی تری جگہ لہ ئه ہلی سونہ و جہماعہ
توشی لاریئی بونہ کاتیک کہ تو دہلیی اللہ تعالیٰ ئه وہ سیفہ تیتی ئه و دی بہ عہقلی خوی
دہلی مادہم بہ ہی مہ خلوق دہچی بہ ہی فلان دہچی من ہی فلانم بینیوہ قیاسی دہ کات
لہ سہر مہ خلوق و فلانیہ کان ئینجا هندیکیان رہتی دہ کہ نہ وہ و دہلیں چون دہبیٰ ئیمہ ئه وہ
بلیئین؟ ئه وہ توشی تہ شبیہ دہ بین توشی تہ مثیل دہ بین، نا کا کہ اللہ تعالیٰ ئه ہلی سونہ و
جہماعہ ئه وہا بیرو بروایان ہدیہ قیاس ناکری لہ گہل ہیچ کہس و شتیک تاک و تہ نہایہ
لہ زاتی و لہ ناوہ زور جوانہ کانی لہ سیفاتہ بہر زہ کانی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] اللہ تعالیٰ براندویہ تیہ وہ ہیچ کہس و شتیک لہ زات و لہ ناو

(فَإِنَّهُ سَبَحَانَهُ أَعْلَمُ بِنَفْسِهِ وَبِغَيْرِهِ) وشهی (أَعْلَمُ) که ابن تیمية فهرمومی الله تعالیٰ پاک و بیگه ردی بقئه و زور زانا تره به خوی وه به غهیری خوشی له مه خلوقات و به دیهینراوه کان له هه موو که س و شتیک، جا (أَعْلَمُ) دیاره سیغه یه که له زمانی عهربی پیی ده گوتري (اسم تفضیل) واته پله دارییه که پیی ئه دری له و نزمنتیش ئه گهر نه گاته ئاستی ئه ویش له عیلم و زانستیه وه که واته عالمیش هه یه و وه ئه گهر ئه ویش (أَعْلَمُ)، جا ههندیک له مووفه سیرین و زانايانی ئیسلام له ته فسیری ئایه ته کانی قورئانی پیروقز که (أَعْلَمُ) دی دیاره ئاوای ته فسیر ده کهن و لیکی ددهنه وه که ده لین (أَعْلَمُ) به مهعنای عالمه بقى الله تعالیٰ واته (اسم الفاعل) الله تعالیٰ زانايه به شته که بهلام ههندیک له زانايانی ترى ئه هلى سونه و جه ماعه له سه رده میه کان ابن عثیمین -رحمه الله- ده فهرمومی نه خیر مانا یه راستیه کهی خوی (أَعْلَمُ) که (اسم تفضیل)ه ئه وه بقى الله بپیار ده دری -جل شئنه- چونکه (أَعْلَمُ) له زمانی عهربیه وه که به مانا یه ئه وه دی که زانا تره بقى الله تعالیٰ جیگیره -جل شئنه- وه چاکتره ئه وه جیگیر بکهین وه کو الله تعالیٰ ده فهرمومی: **﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾** [النساء: ۱۲۲] واته بقى الله ده گونجی (اسم تفضیل) به کاربی به مانا یه حه قیقی و راستیه کهی له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه دا، که الله تعالیٰ بهو مانا یه ته واو ته واو زانا تره مه رج نیه شهريک و هاو بېشی هه بی يان له ئه و نزمنت له ئاستی شته کانی غه بی و پنهان يان له شته کانی که ناشی و ناگونجی مه خلوق و به دیهینراو شاره زاییان لیی هه بن بهلام بقى زیاتر موباله غه کردنه که (اسم تفضیل)ه که به کار دی بقى جیگیر کردنی حه قیقیه ت و راستیه تی و ته واو یه تی ترى ئه و وسف و سیفه تهی الله تعالیٰ یه -جل شئنه-.

الله تعالیٰ پیغه مبهه ره کانی هه لبڑارد به سه ره موو خه لکدا:

ثُمَّ رُسُلُهُ صَادِقُونَ مُصَدَّقُونَ؛ بِخِلَافِ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَيْهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ.

له پاشان الله تعالیٰ که فهرمومی له را بردودا گوتمان زانايانی ئه هلى سونه و جه ماعه ده فهرمون (وَأَحْسَنُ حَدِيثًا مِنْ خَلْقِه) که ابن تیمية ش توماري کردوه له مه تنی (الواسطیة)

واته الله له دواندن و قسه کانی -جل شئنه- قسه کانی له و په‌ری چاکیه و وہ جوانیه و ریک و پیکی و تھواوییه له هه موو مه خلوقات و به دیھینراوه کان الله تعالیٰ چاکتر و زیاتر و جوانتر قسه کانی جیگیره و لہجییه -جل شئنه-، جا گوتمان الله تعالیٰ کہ بُخُّوی -جل شئنه- ئه و نوتق و قسه و گوتناهی داوہ ته به دیھینراوه کانی له بھر ئه وہ له را بردودا گوتمان ئه هلی سونه و جه ماعہ ده فه رمون: ﴿أَلَمْ نَجِعَ لِهِ عَيْنَيْنِ * وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ [البلد: ۹-۸] الله تعالیٰ ده فه رموي ئایه ئیمہ دوو چاومنان پییان؟ نه داوہ زمانمان نه داوہ؟ دوو لیوہ کانمان نه داوہ؟ واته الله به خشیویه تی به مه خلوق و به دیھینراوه کانی، به لی اللہ تعالیٰ -جل شئنه- ئه و تو انایهی هه یه ئه و فه زل و به خشسانهی که وا کردوه بُخُّوشی له و په‌ری تھواوییه -جل شئنه- لہ و هسف و سیفه ته کانیدا لہ زانیاری و عیلمدا وہ له راستگویی و قسه لہ جیی و تھواوہ تی گوته کان و که لامہ کهی -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

لہ پاشان ابن تیمیة هاته سہر ئه وہ و فه رموي (ثُمَّ رُسُلُهُ صَادِقُونَ مَصْدُوقُونَ) فه رموي له پاشان رہوانہ کراوه کانی (رُسُل) ته بعهن جه مع و کوییه له زمانی عہربیدا کہ تاکہ کهی (رَسُلُّ)، رہ سولیشد ئه و زات و کہ سانهن کہ وہ حی و نیگایان له اللہ تعالیٰ وہ بُو دابہ زیوہ به په یام و په رتوکیکی تاییه ته وہ فه رمانیشیان پیکراوه کہ رای بگه یه نن به قهوم و گه لہ کانیان بہوانی کہ پیچہ وانهی ئه وانیش بونه، ئینجا ده فه رموي ابن تیمیة له پاشان الله تعالیٰ رہوانہ کراوه کانی خوی رہوانہ کرد پیغہ مبہران (عليهم الصلاة والسلام) (صَادِقُونَ مُصَدَّقُونَ) یان ههندیک جاریش خویندراوه یه به (صادقون مصدقون) هه ردوکیان مانا ده کهین کہ لہ هه ریه ک لہ نوسخه کانی (الواسطیة) هه ردوکیان تومار بوه و هاتوہ.

جا زانیانی ئه هلی سونه و جه ماعہ ده فه رمون واته پیغہ مبہران (عليهم الصلاة والسلام) ابن تیمیة مبہستی لیئی ئه وہ یه کہ راستگونه، (صادق) به مه عنای ئه وہ دی کہ قسه کهی هه واله کهی خہ بھرہ کهی کہ دهیدا تییدا راستگویه چونکه (صادقون) جه معی (صادق) ہ

(صادق) يىش (اسم ملن قام به الصدق) ناوىكە بۇ كەس و زاتىك كە راستگۆيى پىشەى بى و پىيى هەلبىتى لە قسە كانىدا راستگۆبى، صىدىقىش دياره لە زمانى عەرەبىدا (مطابقة الخبر للواقع يعني الصدق أن يطابق الواقع ما تقوله) واتە راستگۆيى ئەۋەيە قسە كە لە گەل واقع و شته بەرچاوىيە كە يەك بگرىتەوە لەو شتهى كە لە بوندايە بەوە دەگوتلىت راستگۆيەتى، واتە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) راستگۆ بونە لەو ھەوالى و قسەى كە گوتويانە لە گەل واقع تىكى كردوه تەوە.

جا لە پاشان (مُصَدَّقُون) بە مەعنای ئەوە دى دياره ئەگەر بلىيىن (مُصَدَّقُون) يەعنى واجبه لەسەر ئومەتە كانىيان پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە راستگۆيان دابنىن لە ھەوالى و خەبەرە كان كە هيئناويايە لە لايى الله تعالى، واتە بەراست دانراون لەلايەن ئومەتە كانىيان ئەوانەي شويىنيان كە وتونە ئەوە واتاي (مُصَدَّقُون)ە، بەلام (مَصْدُوقٌ) بە واتاي ئەوە دى دياره كە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) خۆيان راستگۆنە لە قسە كانىيان (عليهم الصلاة والسلام) چونكە (مَصْدُوقٌ) وە كو ئىبىنۇ مەسعود رېوايەتى كردوه لە يەكىك لە حەدىسە كان ئاوا ناوى پىغەمبەريش دەبا (عَنِ الْأَنْبَارِ) دەفرەرمۇي: «أَخْبَرَنِي الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ» واتە ھەوالى بە من داوه ئەو كەسە راستگۆيە كە پىغەمبەرە (عَنِ الْأَنْبَارِ)، (الْمَصْدُوقُ) كە تەصدىقى قسە كانىشى ھەيءەم لەلائى خۆيەوە و ھەم الله تعالى يىش تەصدىقى كردوه، واتە ئەوانە الله تعالى بەراستى داناوه قسە كەيان تەصدىقىان دەكا بە راستيان دادەنلى مۆرى راستگۆيى لەسەر قسە كانىيان دراوه ئەوە واتاي (مَصْدُوقٌ)ە.

لە پاشان دەفرەرمۇي (بِخَلَافِ الَّذِينَ يَقُولُونَ عَلَيْهِ مَا لَا يَعْلَمُونَ) پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بە پىچەوانەي ئەوانە بونە كە قسەيان كردوه دەربارەي الله تعالى و لەسەر الله تعالى و وەسفيان كردوه بەبى عىيلم و زانستى چونكە قسە كردن بەبى عىيلم و زانستى نەفامىيەتە بەراستى الله تعالى قبولى ناكا وە الله تعالى لييان وەرناغرى كە دەفرەرمۇي: ﴿وَأَنْ تُشْرِكُواْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَنًا وَأَنْ تَقُولُواْ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ٣٣]

واته ئىيە شيرك بۇ الله ئەنجام دەدەن بەبى ئەوهى ھېچ بەلگە يەكتان بۇ دابەزىبى لەلاى الله تعالى و بەلگە يەكتان له دەست بى لهو شيرك و ھاوبەشىه وە ئىيە قسە دەكەن لەسەر الله بەبى ئەوهى عىلمتان ھەبى و بىزانن و بە عىلمە وە قسە بىكەن، جا موعته زىلە كان و جەھمىيە كان بەلى لەوپەرى نەفامىيە وە باقى تاقىم و كۆمەلە كانى ترى دژ بە ئەھلى سونە و جەماعە قسە يان كردە دەربارەيى الله تعالى - جل شئىنە - چونكە الله تعالى - جل شئىنە - پاك و بىڭەردى لهو قسانەيى كە موشريك و كافرە كان دەربارە يان كردە و هەلىان بەستوھ.

ئايە كىن ئەوانەيى كە پىچەوانەيى پىغەمبەرانن (عليهم الصلاة والسلام) قسە بەبى عىلم و زانسى دەربارەيى الله دەكەن؟ الله تعالى كە مەبەستى پىيى موشريكە عەرەبە كانە قورەيشىيە كان ئەوانەيى وەسفى اللهيان كردە بەبى عىلم وە ئەوانەيى شوين پىيى ئەوانىشيان هەلگرتوھ وە لە ئومەتە كانى پىغەمبەرانى پىشىتريش (عليهم الصلاة والسلام) كە دەربارەيى الله قسە يان كردە ئەوانە كافر بونە و بى بىردا بونە كە الله دەفرمۇى: ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ [الرعد: ٣٠] لە بى علمىيە وە ئەوانە چى دەكەن؟ كافريش دەبن بە الله تعالى بەو قسانەيى بەبى عىلمە وە دەربارەيى الله تعالى قسە دەكەن.

الله ستايىشى خۆى كرد بەوهى كە موخالەفەي پىغەمبەران بۇن وەسفيان پىيى دەكەد:

ولەذا قال: ﴿سُبْحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الصفات: ١٨٢-١٨٠]. فَسَبَّحَ نَفْسَهُ عَمَّا وَصَفَهُ بِهِ الْمُخَالَفُونَ لِلرَّسُلِ، وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ؛ لِسَلَامَةِ مَا قَالُواهُ مِنَ النَّقْصِ وَالْعَيْبِ.

جا لە پا شان ابن تيمية -رحمە الله- دەفرمۇى (ولەذا قال) ھەر لەبەر ئەوه شە الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿سُبْحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ * وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الصفات: ١٨٠: ١٨٢] الله تعالى ئەو ئايەتانەيى فەرمۇو ئەو ئايەتانە كە

ابن تیمیةش به به لگهی هیناوه و اته الله تعالی فه رمویه تی: ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ پاکی و بیگه ردی بو په روهردگاره که ت له شیرک و هاوبه شی و ئه و وه سف و هاولناوانهی پالیده دنه لای الله تعالی که الله تعالی خاوهن عیزه ته له و وه سفانهی دهیکه ن پاک و بیگه ردی بو ئه و وه سه لامی خوایی له سه رهوانه کراو و پیغه مبه ران بی (عليهم الصلاة والسلام)، وه هه موو سوپاس و ستایشه کان شایسته خوای په روهردگاری جیهانیانه و بو ئه و بی.

جا (سُبْحَانَ) له زمانی عه ره بیدا دیاره مه فعولی موتله قه ئه و مه فعولی موتله قه بو ته ئکید کردنده وهی فعلیکی پیش خویه تی که ته قدیر ده کری و اته (أسبح سبحانه) یه عنی من پاک و بیگه ردی بر یار ده ده م بو ئه و خوایهی که شایستهی ئه و هیه پاک و بیگه رد بی و ته ئکیدی ده که مه وه، جا (سُبْحَانَ) ش له زمانی عه ره بیه وه له قاموس و فه رهه نگه کان به مانای (ابعاد) دی یانی دور خستنه وه وه کو ده لین (سبحان فلان من کذا) یانی به دور بی فلانه که س له و شته یان ئه و شته له و به دور بی هه روه کو له لای عه ره به کان وا به کارهاتوه، جا (سُبْحَانَ) بو الله تعالی دیاره پاک و بیگه ردایه تی ئه وه ده گه یه نی له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه یانی الله به پاک و بیگه رد ده گرم له هه موو شیرک و هاو به شیه کان له ربوبیهت و په روهردگاریهت که مولحید و بی برو اکان پالیان داوه ته لای الله تعالی، وه (سبحان الله) مانای ئه وه ش ده گه یه نی یانی الله به پاک و بیگه رد ده گرم له هه موو شیرک و هاو به شیه کانی هاو به ش په یدا کاران و مو شریکه کانی له ئولوهیهت و په رستن و خوایه تی اللهد شیرک و هاو به شیان بو ئه نجام داوه، وه الله به پاک و بیگه رد ده گرم له ناوه زور جوانه کانی و سیفاته به رزه کانی که مانا کانی به حه قیقی خویان ده لین وه کو خوی ده لین وه چونیه تیه کهی نازانین به وهی له له الله ده وه شیتھ وه - جل شئنه - به بی ئه وهی نه فی بکهین و ره تی بکهینه وه و به هی هیچ که س و شتیکی بچوینین، وه له پاشان پاک و بیگه ردی بو الله تعالی له هه موو فه رمانه که ونیه کانی وه له هه موو ته قدیر و

ئه ندازه و ويسته كهونيه کانى الله تعالى كه هەموى له پەرى حىكمەت و تەواویيە ئەگەر ويست و ئيرادەي كهونى له گەل ھەر شتىكدا نابى وە هيچ شتىكى له خۆرا نە كردۇه الله تعالى بەبى بەلگە و بەبى حىكمەت و بەبى كارلەجىي - جل شئنه، وە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە (سبحان الله) بە ماناي ئەوهش دى پاك و بىڭەردى بۆ الله تعالى لە شەرع و فەرمان و يَا ساکانى كه دايىاوه و كەم و كورتى تىدا نىيە له پەرى تەواویيە ئەوه ماناي (سُبْحَانَ رَبِّكَ) دەگەيەنى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە، واتە پاك و بىڭەردى لە هەموو قسە و هەلبەستراو و دىعايە و گوتىنە کانى كه لە الله ناوهشىتەوە كەم و كورتىيە کان كە پىچەوانانى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لە هەر سەرددەم و كاتىكدا كە دەريان بېرىۋە و گوتويانە.

جا لە پا شان پىيوىستە هەلۋە سته لە سەر ئەوهش بىكەين (رَبِّ الْعِزَّة) ئايە بۆ الله دەشى و دەگۈنجى؟ بەلى ئەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە رەب بە مەعنای صاحىب دى واتە الله تعالى خاوهنى عىزەتە، عىزەت بۆ الله تعالى دىيارە بە سى مانا دى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەدا كە ئەو سى مانايە لە نونىيە بە شەرھى ئەبو عيسا ھاتوھ كە دانەرى بەرپىز دەفرەرمۇى:

(وهو العزيز فلن يرام جنابه أنى يرام جناب ذي السلطان

وهو العزيز بقوة هي وصفه فالعز حينئذ ثلاث معان

وهي التي كملت له سبحانه من كل وجه عادم النقصان^[١])

جا ماناي يە كەم كەواتە بە ماناي ئەوه دى عىزەت بە ماناي قەدەغە كردن و دەولەمەند بون بى راز و نياز و ئىحتىاج بون لە هەموو كەسىكدا وە دەولەمەندە له پەرى دەولەمەندى، بەلى الله تعالى ئەوهتا دەلى (وهو العزيز فلن يرام جنابه) يەعنى الله تعالى عەزىزە بە مانايەي كە ئىمتىناعى هەيە بە مانايەي الله تعالى دەولەمەندىكى تەواو دەولەمەندە بى

[١] الكافية الشافية / ٢ .٢١٨

رٗاز و نيازه له هەموو كەس و شتىك كەس ناتوانى هىچ زەرەر و زيان بەو بگەيەنى و بە هىچ كەسيك بگەيەنى بەبى و يىستى ئەويش، هەروه كو له فەرمودەي قودسى ھاتوه كە الله تعالى دەفەرمۇي: «إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرِّيْ فَتَضْرُونِي» ئىيە ئەنەندا كانم ناتوانى و له تواناتاندا نىيە و له ئاستى ئەوهدا نىن بتوانى زەرەر و زيانم پى بگەيەنن «وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي^[۱]» له ئاستى ئەوهشا نىن سود و قازانج و كەلک به من بگەيەنن.

وھ لە پاشان بە ماناي ئەوهش دى كە الله تعالى دەفەرمۇيت (وھو العزيز بقۇة هي وصفە فالعز حىنىذ ثلاڭ معان) عەزىزىشە بەو مانايەي كە قاھيرە و زالىھ بەسەر ھەر ھەموو شتە كان دەسەلاتى ھەيە، له پاشان دەفەرمۇي (وھو العزيز بقۇة هي وصفە) ئەوهش سىفەتى الله يە عەزىز بە مەعنای قوھت و دەسەلاتىش دىت، كەواتە بۆ الله تعالى عەزىز بەو مانايانه دى يان ئىمتىناع و دەولەمەندى بى رٗاز و نيازى له ھەر ھەموو شتە كانه وھ يان بە ماناي زالبۇن و قاھيرايەتى بەسەر ھەر ھەموو شتە كانه وھ يان بە ماناي قوھت و هېز و توانايە كى زۆر دى ھەموي له الله تعالى دەوهشىتەوھ و الله تعالى سىفەتى عىزەتى ھەيە بەو سى مانايانه.

ئىنجا له پاشان كە دەفەرمۇي: ﴿وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ سەلامى الله لەسەر پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، جا سەلامەتى خوايى واتە لەروى تىگەشتەنەوھ فەھم و تىگەشتى پىغەمبەرانى سەلامەت كرد وھ لە روى عبودىيەتەوھ وھ لە روى عەقىدە لە روى تبليغ لە ھەموو لايە كان: ﴿وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ واتە سەرامى خوايى لەسەر پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، چونكە سەلامەت مادەم پىتى (على)اي لە دواوھ ھاتوه و بۆسەر پىغەمبەران گوتراوھ كەواتە دەورى داون واتە لەسەريانەوھ ھەتا ژىرىيانەوھ و لە دەوريانەوھ بە سەريان سەلامەتى خوايى دارۋاھ و دەورى ھەموى داوه و لە ھەموو شتىك ئەوان سەلامەتن لەلائى الله تعالى وھ و وھ بى كىشە و گىر و گرفتن.

[۱] صحيح مسلم (۲۵۷۷)، سنن الترمذى (۲۴۹۵)، سنن ابن ماجه (۴۲۵۷).

جا له پاشان ده فه رموی ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الحمد) ئەلف و لامی ئىستىغراقى لەسەرە واتە هەموو حەمد و سوپاس و ستايشه كان له هەر حامىدىكى بۆ ھەر مە حمودىكى بۆ ھەر مە حمودوبىھى يەك بى به ھەر سىغە و دەربىرىنىك بى ھەموى شايستەي الله تعالى يە ئەوهى حەمد و سوپاس و ستايشه ھەموشى بۆ ئەوه ئەويش شايستەي ئەو حەمد و سوپاس و ستايشه يە كە الله پەر وەردگارى جىهانيانە، جائە گەر (الله) مەعنای رەبىش لە خۆوە دەگرى وە ئە گەر رەبىش ھات بە تەنھا مەعنای (الله) ش لە خۆوە دەگرى، كە لەوانە زاناي بەریز موحەممەدى كورى عە بدولوھ ھاب لە يەكىك لە پەرتوكە كانى دەربارەي عەقىدە دە فه رموی (رب) و (الله) دوو و شە و ناوى الله تعالى ن (إذا اجتمع افترقت) ئە گەر بە يە كە وە ھاتن الله ماناي تايىھتى خۆى ھەيە واتە مە عبد و پەرسىراوى راستەقىنه كە شايستەي پەر ستنە وە رەبىش بە مەعنای پەر وەردگارىيەت دى كە لە نەبونە وە شىت بىنېتە بون خاوهنىتى راستەقىنه ھەر ھى ئەوه ئەو بەریيانە وە دەبا، وە ئە گەر ھاتوو بە جياش ھاتن (الله) ھات لە راستەيەك مەعنای رەبىش دە گەيەنى ئە گەر رەبىش ھات بە تەذھا مەعنای (الله) دە گەيەنى، يان لەفزە كە خودى خۆى ئەوه دە گەيەنى يان بە لە خۆوە گرتى يان ئەوهى لازم و پىويست دەكت.

ئىنجا له پاشان دە فه رموی: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ يەعنى چى؟ (العالم كل ما سوئ الله عالم) جىڭە لە الله تعالى ھەموو بە دىيەنراوە كان پىيان دە گوتى جىهانى و پىيان دە گوتى عالەم چونكە ئەوان نىشانەن و بە لگەن لە عەلامەتەوە ھاتوھ لە سەر پەر وەردگارىيەتى الله تعالى لە سەر بون و وجودى لە سەر ئەوهى كە الله ئەوانى بە دى ھېناوە لە نەبونە و بە عىلمەوە لە بەر ئەوه أبو العتاهية لە شىعرىكىدا دەلى:

(وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَهُ آيَةٌ
تَدْلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ الْدِيْوَانُ^[۱])

[۱] ألا إننا كلنا بأئد عدد الآيات: ۵.

له هەموو بە دىھىنراوە كاندا ئەوهى بە دىھىنراوې كە شتە بە لگە يە كە هەيە لە سەر ئەوهى كە الله تعالى تاڭ و تەنھايىه شەرىك و ھاوبەشى نىيە.

سېفەته كان له نىوان نەفى كردن و ئىثبات كردن:

وَهُوَ سُبْحَانَهُ قَدْ جَمَعَ فِيمَا وَصَفَ وَسَمِّيَ بِهِ نَفْسَهُ بَيْنَ النَّفِيِّ وَالإِثْبَاتِ، فَلَا عُدُولَ لِأَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ عَمَّا جَاءَ بِهِ الْمُرْسَلُونَ؛ فَإِنَّهُ الصَّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ، صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ.

جا لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- دەلى (وَهُوَ سُبْحَانَهُ قَدْ جَمَعَ فِيمَا وَصَفَ وَسَمِّيَ بِهِ نَفْسَهُ بَيْنَ النَّفِيِّ وَالإِثْبَاتِ) ئەوهشىيان خالىكى گرنگ و بىنە مايە كى گرنگى ئەھلى سونە و جەماعە يە كە لە قاعيىدە كانى ئەسماء و سيفاتى الله تعالى يە نەفى و ئىثباتى تىدايە كە ئەھلى سونە و جەماعە نەفى و ئىثبات بە يە كجار كۆ دە كەنهوھ سېفەته سەلبىيە كان ئەوانەي ناوه شىتەوھ لە الله تعالى رەتى دە كەنهوھ وھ سېفەتى كە مالىيەت و تەواویيەتىش بۆ الله تعالى جىڭىر دە كەن، ھەروھ كو الله تعالى لە دەيە ها ئايەت واي جىڭىر كردۇھ و وايفەرمۇھ وھ پىغەمبەرىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە فەرمودەي سەھىحدا واي پاگە ياندۇھ، كە ابن تيمية دەفەرمۇھ: (وَهُوَ سُبْحَانَهُ قَدْ جَمَعَ فِيمَا وَصَفَ وَسَمِّيَ بِهِ نَفْسَهُ بَيْنَ النَّفِيِّ وَالإِثْبَاتِ) الله تعالى پاڭ و بىيگەردى بۆ ئەو كە كۆي كردۇھ تەوھ وھ سەفە كانى خۆي و ناوه كانى خۆي لە نىوان نەفى رەتكىرنەي سېفەته سەلبىيە كان و ناوه سەلبىيە كان وھ ئىثبات و جىڭىر كردىنى سېفەت و ناوه زۆرجوان و تەواو و كە مالىيە كان بۆخۆي - جل شئىنە- كە الله تعالى دەفەرمۇھ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلُهِ شَيْءٌ﴾ هېچ كەس و شتىك وھ كو الله تعالى نىيە لە زات لە ناوه زۆر جوانە كان لە سيفاتە كانى الله تعالى بە لکو الله تعالى ش وھ كو هېچ كەس و شتىك نىيە - جل شئىنە-، ئەوه نەفى بۇ وھ لە گەل ئەوهدا ئىثبات و جىڭىرىش دەكات بۆ خۆي الله تعالى سېفەته تەواوھ كان وھ ناوه زۆر جوانە كان دەفەرمۇھ: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الله لە گەل ئەوهدا بىسىرەي بىنەرە.

جا لە پاشان الله تعالى كە نەفى و ئىثباتى كردوه لە دەيەها ئايەت بۆخۆى سيفەته سەلبىيە كان چ سودىكى هەيە كە باسى ليّوه كراوه؟ ئەويش ئەوهىيە كە الله تعالى - جل شئنه- كە دەفرمۇي: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ لىرەدا سيفەتى تەواویيەتى بۆخۆى راگەياند الله - جل شئنه-: ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ وە خوايەتى الله تعالى يە - جل شئنه- لە پاشانىش دەفرمۇي هەر لە نەفسى ئايەته كە ﴿لَا تَأْخُذْ سِنَةً وَلَا نَوْمًا﴾ الله تعالى نە بۇرزان و خەوه نوچكەي بەسەردا دى و هەيەتى - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) نە نوستن نەوم بە مەعنای نوستنیكى دور و درىز ئەوه شى رەتكىردوه تەوه سيفەته سەلبىيە كانىيەتى. جا قازانج بۆ سيفەته سەلبىيە كان كە الله تعالى باسى دەكا لە چەند خالىكدايە، ئەو سيفەته سەلبىانە كە الله تعالى - جل شئنه- لە قورئانى پېرۇخ بۆخۆى باسيان ليّوه دەكا و رەتى دەكتەوه و نەفيان دەكا قازانجى هەيە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەدا:

يەك لە فائىدەكانى كە الله تعالى بۆخۆى دەفرمۇي: ﴿لَا تَأْخُذْ سِنَةً وَلَا نَوْمًا﴾ [البقرة: ٢٥٥] ئەوهىيە كە جىڭىرى ژيان و زىندوايەتى تەواو و كە مالىيەت بۆخۆى پېيىدە كا - جل شئنه-، وە هەندىك جار هەيە ئەگەر سيفەتىكى سەلبى الله تعالى باس دەكا جىڭىرى سيفەتىكى كە مالىيەت و تەواوى لە بەرامبەريدا پى جىڭىر دەبى كە ئەو سيفەته سەلبىيە الله تعالى رەت كردوه تەوه - جل شئنه- لە خۆيەوه وە هەندىك جارىش دوو سيفەتى كە مالىيەت و تەواویيەتى پى جىڭىر دەبى، بۆ نمونە: ﴿لَا تَأْخُذْ سِنَةً وَلَا نَوْمًا لَهُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] سيفەتى حەيات و زىندوايەتى الله تعالى - جل شئنه-ى لەوبەرلى كە مالىيەت و تەواوى پى جىڭىر دەبى، بەلام لە ئايەتىكى تر كە الله دەفرمۇي: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزُهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهَا قَدِيرًا﴾ [فاطر: ٤٤] ئەوه بەلكو دوو سيفەت جىڭىر دەكا يانى هيچ شتىك نىيە لە ئاسمانە كان و وە لە زەۋى الله تعالى دەستەوسان بکا - جل شئنه- كە سيفەتى عەجزى الله تعالى لە خۆى رەتكىردوه سيفەتىكى سەلبىيە بۆ جىڭىر كردنى ئەوه كە لە كۆتايى ئايەته كە دەفرمۇي: ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلَيْهَا قَدِيرًا﴾

واته دوو سیفه تی که مالیه تی بُخوی - جل شئنه- الله تعالیٰ بریاردا و جیگیری کرد، چونکه هه موو هّشمه ندیک ئه گهر و ردبیته وه لهو ناتوانی شتیک ئهنجام بدا و بیکا که عیلم و زانستی پی نه بی وه له پاشان ده سه لاتیشی به سه ردا نه شکیت و توانای نه بی به لام الله تعالیٰ که دانه ری ئا سمانه که واته عیلم و زانستی شی پی هه یه وه له پا شانه که الله تعالیٰ - جل شئنه- توانای دروست کردن که شی هه یه که له کوتایی ئایه ته که الله تعالیٰ وای فه رموو.

به لام تاقم و کومه له کانی تری پیچه و انهی ئه هلى سونه و جه ماعه دائیمه نه فیه کان هه ندیک جار و سیفه ته سه لبیه کان که ره تده که نه وه به دور و دریزی به جوزئیاته وه باسی ده کهن زور به دریزی به لام سیفه تی که مال بُو الله تعالیٰ زور به کورتی جیگیر ده کهن، جا هه ر بُو نمونه هه ندیک جار هه ر ئه و نده ده لین (وله صفات کمال) زور به موجمه لی و کورتی باسیده کهن به لام بُو جوزئیاته کان وه کو ئیامی باقلانی له کیتابی (التمہید) به نمونه هاتوه ته وه و ده لین به دور و دریزی باسی نه فیه کان ده کات ته نانه ت باسی ئه و شتانه ش ده کهن ئه و تاقم و کومه لانه ده لین هه ندیک جار ده لین (ليس بذی دم وليس بذی جوارح وليس بذی روح ولا بذی أبعاض...) پیايدا ده چن نه خوینی هه یه نه ئه ندامی هه یه نه گیانی هه یه وه نه به عض و هه ندی هه یه واته به ئه ندام... نه فیه کان زور دور و دریز ده که نه وه، به لام ئه هلى سونه و جه ماعه له الله تعالیٰ یان و هرگر توه - جل شئنه- به کورتی هه موو سیفه ته سه لبیه کان نه فی ده کهن وه جیگیر کردنی سیفه ته کانی ته اویه تیش که له قورئان و سونه ی سه حیح هاتبی جیگیری ده کهن به دور و دریزتر و به ریک و پیکتر. ئینجا له پاشان ابن تیمیة - رحمه الله- فه رموی (فَلَا عُدُولَ لِأَهْلِ السُّنَّةِ وَالجَمَاعَةِ عَمَّا جَاءَ بِهِ الْمُرْسَلُونَ) ئه هلى سونه و جه ماعه لانادهن لاری نابن له و راسته ریگایه که پیغه مبه ران هیناویانه (عليهم الصلاة والسلام) واته راست و ریک ریگای پیغه مبه ران ده گرنہ بہر (عليهم الصلاة والسلام)، ری پیغه مبه ران چ ریگایه که؟ (فَإِنَّهُ الصَّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ) ری

پیغه‌مبه‌ران راسته ریگای الله تعالیٰ یه - جل شئنه- ئه و ریگاییه که الله تعالیٰ دهه‌رموی: ﴿فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ * وَقِفُوْهُمْ إِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ﴾ [الصافات: ۲۳-۲۴] پیچه‌وانه‌ی ئه و ریگاییه که له قیامه تدا ئه وانه بین بوق ریگای ناو ئاگری دۆزه‌خ وه رایان بگرن ئا ئه وانه بهرپرسن، جا پیچه‌وانه‌ی ریگای ئه وان چیه؟ ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ﴾ [الأنعام ۱۵۳] خوای رب العالمین دهه‌رموی ئا ئه وهیه ریباز و ریگای راستی من شوینی بکهون که ریبازی ته‌وحید و الله به‌یه کگرن‌نه - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى). جا له پاشان الله تعالیٰ - جل شئنه- که ئه و ریگاییه به ئیمه نیشاندا و ریگای پیغه‌مبه‌رانه (عليهم الصلاة والسلام) (صِرَاطُ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ) ابن تیمیة دهه‌رموی ریگای پیغه‌مبه‌ران ئه و ریگاییه که الله تعالیٰ ناز و نیعمه‌تی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ران کردوه له‌سر ئه و ریگایه (مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ) له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ران و ئه وانه‌ی پیغه‌مبه‌رانیان به‌راست داناون له‌وانه ئیمامی ئه بو به‌کر و صدیقن وه شه‌هیده کان و وه پیاوچا کان.

جا به کورتی پیناسه‌ی ئه وانه ده که‌ین:

یه که میان ئایه بزنین پیغه‌مبه‌ران کین؟ پیغه‌مبه‌ران ئه وانه که الله تعالیٰ ره‌وانه‌ی کردون يان نه‌بین يان ره‌سولن.

وه له پاشانه که صدیقین کین؟ صدیقن ئه و که‌سانهن که الله تعالیٰ - جل شئنه- ناوی بردون له‌و ئایه‌ته: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنَّعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ [النساء: ۶۹] واته ئه وانه‌ی گویرایه‌لی فهرمانی الله و پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئا ئه وانه له‌گه‌ل ئه وانه که الله ناز و نیعمه‌ت و به‌خششی به‌سه‌ردا کردون که له پیغه‌مبه‌ران و راستگویان و ئه وانه‌ی ته صدیقی پیغه‌مبه‌رانیان کردوه (عليهم الصلاة والسلام) وه شه‌هیده کان و سالیحه کان باشترين هاوه‌ل و هاورین ئه وانه، صدیقه کان ئه وانه ته صدیقی پیغه‌مبه‌رانیان کردوه

(عليهم الصلاة والسلام)، صديق له سهر و هزنى فەعيله سىغەي موبالىغەيە و اته زۆر تەصدىقكەره و زۆر بەراستدانەرى پىغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام).

لە پاشان الله تعالى دەفەرمۇئ شەھىدە كان ئەوانەى بۆ بەرزىرىدەنەوهى و شەى (لا الله الا الله) دەجەنگەن و گيان لەسەر دەستن و گيان دادەنئىن و شەھىد دەبن و دەكۈزۈن ئەوانە شەھىدە كان.

سالىحونىش ئەوانەى ئەھلى سەلەحن لە رواھەتدا لە ئىيش و كارەكانىان لە هەلسوكەوتەكانىان لە رىش و ئىشيان پىيانەوە دىارە وە لە باطن و دلىشيانەوە پاكن چاكن، وە هەندىكىش لە زانايان دەفەرمۇن بەلكو لەو ئايەتە سالىحون ھەمويان دەگرىتەوە واتە عامىكە لە پىشىرىش خاصە كانى ھىننا پىغەمبەرانەر سالىحن واتە صدىقه كانىش ھەر سالىحن و شەھىدەكانىش ھەر سالىحن ئەوە راستەرىگای ئەھلى سونە و جەماعەيە كە رىگای پىغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام) وە رىگای راستى الله تعالى يە وە ئەو رىگايىيە كە الله تعالى ناز و نىعمەتى لە گەل پىغەمبەران و راستگۆيان و شەھىدە كان و وە سالىحە كان كردە الله تعالى لەوانمان بكا.

جەمع لە نیوان نەفى و ئىثبات لە قورئانى پېرۋىزدا:

وَقَدْ دَخَلَ فِي هَذِهِ الْجُمْلَةِ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي سُورَةِ الْإِخْلَاصِ الَّتِي تَعْدُلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ، حَيْثُ يَقُولُ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۴].

دانەر ابن تيمىيە -رحمە الله- دەفەرمۇئ (وَقَدْ دَخَلَ فِي هَذِهِ الْجُمْلَةِ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ فِي سُورَةِ الْإِخْلَاصِ الَّتِي تَعْدُلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ، حَيْثُ يَقُولُ: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۴]) ئەوهمان بۆ شىدەكتەوە و نمونەمان بۆ دەھىنېتەوە لە قورئانى پېرۋىز كە الله تعالى هەندىكچار لە هەندىك لە ئايەتەكان لە هەندىك لە سورەتەكان پىكەوە نەفى و ئىثباتى كۆ كردەتەوە. نەفى

ههندیک و هسف و سیفه تی کردوه له خوی و ههندیک و هسف و سیفه تیشی بخوی جیگیر کردوه ههر له ئایه تیک و ههندیک جار له سوره تیک، ههروه کو ده فه رموئی (وَقَدْ دَخَلَ فِي هَذِهِ الْجُمْلَةِ مَا وَصَفَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ) و اته ده چیته ژیرئه و رسته یهی که الله تعالی گوتمان ههندیک جار نه فی و ئیثبات ده کا بخوی نه فی و و ئیثباته که که خوی و هسف کردوه له سوره تی ئیخلاص به مهعنای ئه و هی ههر له سوره تی ئیخلاص ابن تیمیة ده فه رموئی و ه کو نمونه یه ک نه فیشی تیدایه ئیثباتیشی تیدایه و اته ره تکردنده و له سیفه ته نه قسه کان و و ه جیگیر کردنی سیفه ته ته و اوه کان، که سوره تی ئیخلاص ئه و نده سییه کی قورئانه ئه و هش جیاوازی له سه ره له نیوان زانايان ئه و نده سییه کی قورئانه مانا چیه؟ به کورتی ده بیلین ان شاء الله و ده گهینه سه ری به س با به کورتیه کهی ئه و نده بیلین، که ده فه رموئی الله فه رمویه تی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ئهی موحده مهد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له و هلامی موشریک و بی بروا و هاویهش په یدا کاران بلى الله تاکه: ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ الله تعالی صه مده صه مه دیش به چهندین مانا هاتوه له لای تویژه ره و انى قورئانی پیرۆز یه ک له مانا کان و اته سه ید و گه و ره یه ک که که س نایگاتی له سه یدا یه تی و گه و رایه تی بی راز و نیازه له هه مو و که س و شتیک و هه مو و که س و شته کان راز و نیازیان به وه محتاجن به و: ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ﴾ و ه الله تعالی نه مندالی هه یه و ه نه له که سیش بوه - جل شئنه: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ هیچ که س و شتیکیش هاو و ینهی الله تعالی نیه و ه ناگاته ئاستی الله تعالی.

جا لیره ئه گهر سه رنج بدھین و ته ماشا بکھین له سوره تی (الإخلاص) ده بینین سه ره تا الله تعالی ئیثبات کردنی خودایه تی بخوی کردوه و ه تاکایه تی بخوی کردوه که ده فه رمویت: ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ الله تاکه، الله جیگیر بونی سیفه تی خوا یه تیه بخوی الله به مهعنای چی دی؟ (المعبدوا المستحق للعبادة) و اته خوا یه کی شایسته بـ په رستن هیچ که س نیه الله بـ هیچ که س شایسته په رستن نیه ئيلا الله نه بـ، الله به مهعنای که و اته مه عبودیکی شایسته بـ په رستن دی ئه و ه بخوی جیگیری کرد، و ه له پاشان: ﴿أَحَدٌ﴾ بخوی جیگیر

کرد، و اته ئه و الله یه تاکیشە تاکە بەو مانایەی هیچ شەریک و ھاوېشى نیه و هیچ کەس لهئاستى الله نیه - جل شئنه -. ئینجا الله تعالى صەمەدیدى بۆخۆی جىڭىر كرد فەرمۇي:

﴿اللهُ الصَّمَدُ﴾ صەمەدېش گوتمان لە تەفسىرە كان ھاتوھ ھەندىك دەفەرمۇن بە ماناي سەيدىك و گەورەيەك كە كەسى ناگاتى لە پلەی سەيدايەتى و گەورايەتى لە ھەموو گەوران گەورەترە لە ھەموو سەيدان سەيدترە وە ھەندىكىش دەفەرمۇن و اته بى راز و نيازە دەولەمەندە لە ھەموو كەس و شتە كان ھەموو كەس و شتە كان موحتاجن راز و نيازىيان بە الله تعالى يە.

ھەتا ئىرە ئىثباتىرىدىن بۇو لە پاشان دەست پىدە كا الله تعالى نەفى دەكا ھەندىك لە سيفەتە سلىبىيە كان لەخۆى، دەفەرمۇي: **﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ﴾** الله تعالى منداڭ لەخۆى نەفى دەكا و رەتىدە كاتەوە كەواتە الله تعالى نە منداڭى ھەيە وە نە نەوهى ھەيە - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى) وە نە باوكىشى ھەيە و نە لە كەسيش بۇو، ئەوانەيى رەتكىرددەوە لەخۆى الله تعالى، ئەوھە سۈرەتى ئىخلاصە الله تعالى سەرەتا جىڭىرى سيفەتە كەمال و تەواوېيەكانى بۆخۆى كرد لە دواترىش ھەر لە نەفسى سۈرەتدا الله تعالى نەفى سيفەتە نەقس و سەلبىيەكانى لە خۆى كرد.

كەواتە الله تعالى لە سەرەتا كەيدا جىڭىرى خوايەتى دەكا بۆخۆى، كە ھەر ئەوھ شايىستە پەرسىن كەواتە ملکەچى بن دلگەچى بن وە بىپەرسىن كېنۋشى بۆ بەرن ئەوھ وەردە گىرى لە خوايەتى الله تعالى كە بۆخۆى جىڭىرى كردوھ، لە پاشان سيفەتى تاكايەتى الله تعالى بۆخۆى بېرىاردا و اته ئەو خوايە شەریک و ھاوېشى نیه تاک و تەنھايىھەم لە زاتىداھەم لە ناوه كانىداھەم لە سيفەتە كانىدا كە دەلىيىن تاک و تەنھايىھە لە ناوه كانى بە ماناي ئەوھ نا كە بلىيىن كەس نابى ناوىيەكى وە كوناوى اللهى ھەبى ھەندىك لە ناوه كان ھاوېشىن لەنىوان الله تعالى و مرۆف و بەدېھىنراوه كان بەلام لە ناوه رۆكدا لىك جودان لە مانا و واتا لىك جودان، دەكرى و دەشى كەسيك ناوى قاديربى وە كو الله تعالى ناوى قاديرە لە فز و

دەربرىن و پىته كان وە كۈيە كەن بەلام ناشىٰ و ناگونجىٰ قادرى الله تعالى مانا يە كى تايىھەتى هەيە كە لە الله دەۋەشىتەوە - جل شئە - كە: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ كە الله تعالى لەسەر هەمۇ شتىك توانايە هيچ شتىك نىيە لە تونانى الله بەدەربىٰ - جل شئە - (وللە المثل الأعلى)، قادرى بەندەكان و مروقە كانىش كە ناوى لىدەنرى قادر كەم و كورتە لە خۆى دەۋەشىتەوە سنوردارە ھەمۇ شتە كانى لە توناندا نىيە مروقە كەميكى كەم لە شتە كانى لە توناندا ھەيە واتە ئەوە ناگرېتەوە كە دەلىيىن الله تعالى لە ناوە كانى تاك و تەنھايە ئەوە هيچ نەقسى تىدا نىيە بۇ الله تعالى ئەگەر ھەندىك لە ناوە كانى الله تعالى ناوبىٰ بۆخۆى بەلام مانا كەمى كەمال و تەواويمەتە بۇ الله و لەخۆى دەۋەشىتەوە، بەلام ئەگەر مروقە كان خودى ئەو ناوەشيان لىبىٰ بەلام لە ناوەرۆكدا ھى مروقە كان لە واتادا كەم و كورتە وە دورە و جياوازى ھەيە لە ناوە كەمى الله تعالى و لە مانا كەمى ناوە كەمى الله تعالى.

جا خواى رب العالمين دەش فەرمۇى: ﴿وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَحْدَهُ﴾ [البقرة: ١٦٣] الله و پەرەردگارى ئىيە ئەي موحىد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پېيان بلىخوايە كى تاك و تەنھايە، يان: ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَحْدَهُ﴾ [المائدة: ٧٣] هيچ خوايە كى نىيە ئەوانەيى كە بە درۆ ناويان لىنراوه خوابت و سەنهە كان و ئەوانەيى جىڭە لە الله دەپەرسىرىن راست نىن ھەلەن بە درۆ ناويان لىنراوه وە خوانىن ئەوان خەلکىك ناوى لىناون خوا حەق نىيە ئەو ناوەيان بى بېرى و لىبىرى ئىلا زاتىك خوايە - جل شئە - كە الله يە ھەر ئەوە شايىستەي پەرسىن.

لە پاشان گوتمان ماناى صەممەدىيەت ديارە صەممەد بە ماناى ئەوە دى ھەندىك لە موفەسىرىين دەفرمۇن ئەسلى صەممەد لەوەوە ھاتوھ كە دل بۆلاي دەچى يان لە سەيدىك ھاتوھ كە ھەمۇ گەورايەتى و شتە كان بۆلاي ئەو دەچىتەوە، كەواتە صەممەدىش يەكىكە لە ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى وە واتاي ئەوەيلى وەردەگىرى كە دلە كان ھەمۇ بىرۇن بۆلاي الله تعالى ھەركەسىك راز و نيازىكى ھەبى لە الله داوا بىا - جل شئە - وە الله

تعالی له هه موو سه ید و گهوره کان گهوره تره و وه گهوره کانه - جل شئنه - ئه وهش جیگیر کردن بwoo.

له نه فیش الله تعالی گوتمان ره تیده کانه وه - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى) که مندالی هه بی و وه ره تیده کاته وه که له کهس بوبی، ئایه ته کانی قورئان زور نه فیکردن و ره تکردن وهی مندال بۆ الله تعالی تییدا ده بینری ئه وهش له بەر چیه؟ له بەر ئه وهیه چونکه موشريك و کافر و بی برو اکان زور جاران له زور هه لویستیان له زور ده بربینیان ئه و سیفه ته یان ده دایه پاڭ الله تعالی (پهنا به خواى رب العالمين) که الله تعالی مندالی هه یه جاريک فریشته کانیان ده کرده مندالی الله تعالی جاريک پیغەمبەرانیان کرد و ده ته (پهنا به خواى رب العالمين) مندالی الله تعالی، له بەر ئه وهیه الله تعالی ره تی ده کاته وه و زور له ئایه ته کان ئه وهی توّمار کردوه که الله تعالی پاڭ و بىگەردە له وه مەزن و گهوره تره که مندالی هه بی که ده فەرمۇي: ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ﴾ [الطور ۳۹] ئینجا چیان ده گوت؟ ده يانگوت فریشته کان کچى اللهن ((پهنا به خواى رب العالمين) خواى رب العالمين وا وەلاميان ده داته وه دەشى و ده گونجى ئیوه کورتان هه بی و کورتان پى باشتره الله تعالی کچى هه بی؟ نه خىر الله تعالی هېچ مندالىکى نیه نه کچ نه کور ئه وه سیفه تی نه قسە بۆ الله تعالی ره تیکردوه و خواى رب العالمين: ﴿وَقَالُوا أَتَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا * لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدَا﴾ [مریم ۹۰-۸۸] خواى رب العالمين ده يانگوت موشريك و کافره کان اللهی رەھمان مندالی هه یه (پهنا به خواى رب العالمين) نا ئه وه قسە یه کى بىسەر و بەرە قسە یه کى بى مانایه هەلبەستانە و درقیه خواى رب العالمين مندالی نیه، وە له پاشان جولە کە کان ده يانگوت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرِ ابْنُ اللَّهِ﴾ (پهنا به خواى رب العالمين) جولە کە کان ده يانگوت عوزهير کورى الله یه (پهنا به الله) ﴿وَقَالَتِ النَّصَرَى مُسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ [التوبه: ۳۰] وە نه سرپانیه کان ده يانگوت عيسا کورى الله یه (پهنا به خواى رب العالمين)، جا خواى رب العالمين ده فەرمۇي: ﴿مَا أَتَخَذَ صَحْبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ [الجن: ۳] الله تعالی ھاو سەریشى نیه وە

مندالىشى نىه ئەوانە سيفەتى نەقسن پىيويستى پى نىه - جل شئنه - خواى رب العالمين غەنئە ئەوه درۆ و دەلەسەيە موشريك و كافرە كان هەليان بەستوھ: ﴿أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ﴾ [الأنعام: ١٠١] چۇن دەشى و دەگۈنجى الله تعالى رەتى كردىتىھە و ھاوسرى ھەبى مندالى ھەبى؟ كەواتە نە ھاوسرى ھەيە و نە مندالى ھەيە ئەوانە سيفەتى نەقسن و: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ١١] واتە: الله تعالى بىراندىيە و ھېچ كەس و شتىك وە كو الله نىه وە الله تعالى يىش لە زات و لە ناوه كانى و لە سيفەتە كانى وە كو ھېچ كەس و شتىك نىه، يان دەش فەرمۇئى ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ٢].

كەواتە ئىمە دەبى خوايەتى الله جىڭىر بىكەين وە كو لە سورەتى ئىخلاص ھاتوھ وە ھەموو راژ و نيازە كانمان بىھىنە خزمەت الله تعالى و لە داوا بىكەين، ھەر ئەو راژ و نيازە كانى ئىمە پى جىبەجى دەبى چونكە الله تعالى لە ھەموو گەوران گەورەترە، ئىنجا ئەۋەش رەتكەينە وە كە سيفەتى نەقسە بلىيەن الله تعالى مندالى ھەيە حاشاكى الله تعالى الله تعالى دورە لەوهى مندالى ھەبى ھاوسرى ھەبى يان لە كەس بوبى - جل شئنه - ئەوانە راپگە يەنин.

لەبەر ئەوهشە پىغەمبەر ﷺ فەرمۇى سېيە كى قورئانە سورەتى ئىخلاص ھەندىك لە زانايان دەفەرمۇن ماناکەى ئەوهىيە لە پلە و پايە و فەزلىدا چونكە ھەموو عەقىدەي لەخۆوە گرتوھ چونكە تەوحيد و يەكتايى الله تعالى رادەگەيەنى سورەتى ئىخلاص، وە قورئانيش دابەشە بۆ سى بەش ھەندىك لە موفەسىرىين دەفەرمۇن يان ئەحكامى شەرعىيە يان چىرۇك و سەرگۈزشتەيە قورئان يان عەقىدەيە، جا سورەتى ئىخلاص بەشى عەقىدەي لەخۆوە گرتوھ دوو بەشە كەى تىدا نىه لەبەر ئەوهىيە پىغەمبەر فەرمويەتى ﷺ سېيە كى قورئانە ئەوه بۆ چونىكى زانايان.

وە لە پاشان ھەندىكى تر دەلىن نەخىر لەبەر ئەوهى قورئان زۆر زۆر گەورەيە بەلام سورەتى ئىخلاص عەقىدەي واي تىدايە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە پلە و پايە دەلى ئەگەر قورئان ھەر ھەموى بەرز و مەزىنە بەلام سورەتى ئىخلاص ئەوهندەي سېيە كى قورئانى مەزىنە لەبەر ئەوهى چونكە دەربارەي الله تعالى يە وەسفى الله تعالى دەكا.

آية الكرسي هەمەلايەنترىنى وشەكانى نەفى و ئىثبات:

وَمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي أَعْظَمِ آيَةِ فِي كِتَابِهِ حَيْثُ يَقُولُ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذْهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا -أي لا يكرثه ولا يثقله- وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] أي: لا يكرثه ولا يثقله؛ ولهذا كان من قرأ هذه الآية في ليلة لم يزل عليه من الله حافظ

ولا يقربه شيطان حتى يصبح.

لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- دەفرەرمۇى (وَمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي أَعْظَمِ آيَةِ فِي كِتَابِهِ حَيْثُ يَقُولُ) واتە ئەوهش وە كۆ سورەتى ئىخلاص الله تعالى نەفى و ئىثباتى جىڭىر كردۇدە لە يەكىكى تر لە ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز نەفى ھەندىك لە وەسف و سيفەتە نەقسەكانى كردۇدە لە خۆى وە جىڭىرى ھەندىك لە سيفەت و ئاوهلناوه كەمالەكانى كردۇدە بۆخۆى، ئەويش چ ئايەتىكە؟ لە مەزنترىن ئايەتى پەرتوكى خوايى كە (آية الكرسي) پى دەلىن، كە دەفرەرمۇى: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذْهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] ئىنجا دەفرەرمۇى (أي: لا يكرثه ولا يثقله؛ ولهذا كان من قرأ هذه الآية في ليلة لم يزل عليه من الله حافظ ولا يقربه شيطان حتى يصبح) ابن تيمية دەفرەرمۇى الله تعالى نەفى و ئىثباتى بە يەكجار ھىناوه لە يەكىكى تر لە ئايەتەكانى

په رتوکه مەزنه کەی خۆى كە قورئانى پيرۆزه و (آية الكرسي)ه عەويش دەفرمۇي: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ الله هيچ پەرستراویکى حەق نىھ جگە لەۋە خوايەش: ﴿الْحَىٰ﴾ ھەميشە زىندوھ اللە تىعالي و ھەميشە اللە تىعالي بەبى دابىان لە زىندویتى بەرددوامە و ھەميشە اللە تىعالي بى سەرەتايە و ھەميشە كۆتاشە: ﴿الْقَيْوُمُ﴾ و ھەميشە كى بەخۇوھ وەستاویشە بى راز و نياز و ئىتحىاجە بۆ وەستانى اللە تىعالي و ھەميشە بۆ بەرددوامى راز و نيازى بە هيچ كەس و شتىك نىھ -جل شئە- بەلكو ئەوھ راگرى شتەكانى تر ھى مەخلوق و بەدېھىنراو و دروستكراوه كانى: ﴿لَا تَأْخُذْ سِنَةً وَلَا نَوْمًا﴾ الله تىعالي نە بۆرژانى ھەيە نە نوستنيشى ھەيە بە دور و درىڭى ئەوانەي رەتكىدوھە و ھەيە خۆى.

كەواتە سەرەتا اللە تىعالي و ھەميشە بۆ خۇوھى كە ئايەتە شدا ئەو سيفەتانەي خوايەتى كە ھەر ئەوھ شايىستە پەرستن بۆ خۇوھى جىڭىرى كرد رەتى خوايەتى و پەرستشى ھەموو پەرستراوه ناھەق و باتىل و پۈچەلە كانى رەت كرددوھ بەو بىرگەي كە دەلى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئىنجا لە پاشان جىڭىرى حەيايەتى و قەيوممايەتى بۆ خۇوھى كرد اللە تىعالي و ھەيە لە پاشان لېرەشە و ھەميشە دوبارە هات نەھى و رەتكىدنەوە خەو و بۆرژانى لە خۆى كرد.

و ھەيە لە پاشان دەفرمۇي: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ﴾ جىڭىرى مولىكايەتى و خاوهنىتى خۆى كرد بۆ ھەموو ئاسمانە كان و ئەوھى لە ئاسمانە كانە و ھەمەموو زەھى و ئەوھى لە زەھىيە اللە تىعالي خاوهنى ھەر ھەمويانە: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ جا كى ھەيە و لە توانيدا ھەيە شەفاعەت و تىكاربى لەلائى اللە تىعالي مەگەر بە مۆلەتى خوايى مەگەر ئەوھى اللە مۆلەتى دەدا ھەر ئەو دەتوانى: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ الله تىعالي زانايە عىلەم بۆ خۇوھى جىڭىرى دەكا لېرە زانايە و شارەزايە بەوھى لە پېشيانە و لە پاشيانە واتە لە راپىدو و لە داھاتو و ھى ھەركەس و شتىك دەبى: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ﴾ مەردومن و بەندە كان عىلميان نىھ دەورى دابى بە هيچ شتىك لە شتەكانى اللە تىعالي: ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ ئىلا ئەو شتائەيى اللە تىعالي مۆلەت بىدا كە عىلەملى لى بەدەست بىنن: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُهُ﴾

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴿ كورسی الله تعالیٰ فراوانہ بے قہدہر ئاسماںہ کان و زہوی: ﴾ وَلَا يَؤْدُهُ ﴾
حِفْظُهُمَا ﴿ راگرتنيشيان لهلاي الله تعالیٰ وہ هیچ ماندوبون و بار قورسيه کی نیہ: ﴾ وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿ وہ الله تعالیٰ بہ رزیکی مہذنہ .

جا ابن تیمیة ده فه رموئی (أي لا يَكْرِثه ولا يُثْقِلُه) به مهعنای ئەوهى بارقورسى و بارگرانى و ماندوبون دروست ناكا بۆ الله تعالى راگرتنى ئاسماهه كان و زهوى (ولهذا كان من قرأ هذه الآية) له بەر ئەو گەورايەتىيە و ئەو نەھى و ئىشباتىيە كە تىيدا يە كە وەسەھ کانى الله تعالى ئى تىدا باسکراوه ابن تیمیة ده فه رموئی هەرىيەك ئەو ئايەتە بخويىنى لە شەۋىكدا بەردەوام لەلايى الله تعالى پارىزراو دەبى (ولا يقربه شيطان حتى يصبح) شەيتانىش ناتوانى توخنى كەھى و نزىكى بکەھ وىتە وە تا بەپانى دە كاتە وە ئەو كەسە.

جا (آیة الکرسی) موافق سیرین ده فه رمون له بھر ئەو گەورە ترین ئایەتی قورئانی پیرۆزه کە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) هەوالى ئەو ھیداوه کاتیک لە ئوبەی کورپی کە عب لیپی ده پرسن کامە ئایەت لە هەموو ئایەتە کان گەورە ترە لە قورئانی پیرۆز ده فه رمۆی (آیة الکرسی)، ئەو یش له بھر ئەو ھیداوه چونکە کۆکەره وە ناو و سیفەتە کانی الله تعالیٰ يە هەم نەفی تیدایە رە تکردنە وە سیفەتە سەلبیە کان و کەم و کورتە کان وە هەم ئىثبات و جىڭىرى سیفەتە کە مال و تەواویە کانىشى تیدایە بۆ الله تعالیٰ، وە پیغەمبەر يىش فەرمۇی: «مَنْ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ فِي لَيْلَةٍ لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظًا» ابن تیمیة لەو فەرمودەی وەرگرتۇھ بېرگە کەی کۆتاپى قسە کانى خۆى کە ده فه رمۆی پیغەمبەر فەرمۇی (صلی اللہ علیہ وسلم) هەر يە كىيک (آیة الکرسی) بخوينى لە شەويىكدا بەردە وام الله تعالیٰ لەو شەوە دەپارىزى «وَلَا يَقْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّىٰ يُصْبِحَ [۱]» شەيتان ناتوانى تو خنى، كەۋىي و نزىكى، بىتتەوە هەتا ئەو كەسە يەيانى دە كاتەوە.

جا که ده لیین: ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ئیمەی مرۆقیش ژیانمان ھەیە بەلام ژیانی ئیمەی مرۆق ئەو کاتە تەواوه کە مردنى بەدوادا دى یانى مردن ژیانمان تەواو دەکا، لەبەر ئەوهى مرۆق

[١] الدّاوِي: ---، المُحدَث: ابن نَاز، المُصْدَر: مُجمُوع فتاوِيَّ ابن نَاز، الصَّفَحَةُ أو الرَّقْمُ: (٤٥٤/٣).

ئەگەر هەر بىزى ھەر زۆر زۆر بىزى تەواو نىيە، لەبەرچى؟ چونكە پىر دەبى پە كى دەكەۋى كەم و كورتى توش دەبى پىيوىستى بە مردنه، بەلام الله تعالى كە دەلىيىن: ﴿اللَّهُ﴾ ژيانىكى ھەميشەيىھ قەت كەم و كورتى توش نابى لە ئەوەل ئەۋەل ژيانەي ھەبوھ تا كۆتاش ئەو ژيانەي ھەر دەبى - جل شئنه - ھەر زىندوھ الله تعالى، كەواتە لەپەرى تەواوېتە ھى الله تعالى ھى ئىمە كەم و كورتى ھەيىھ، جا ژيانى ئىمە كۆمەلىك شتى كەم و كورتى تريشى بەسەردا دى ھەندىكجار بى ئاگا دەبىن پىيوىستمان بە نوستن دەبى لە ژيانى خۆماندا ھەندىك جار دەچىنە غەبوبە و لە ھۆش خۆمان دەچىن، ئەوانە لە الله تعالى بەدەرە و دورە لە الله تعالى قەت ليى ناوەشىتەوە، ئەوانە سىفەتى نەقسەن بۇ ئىمە ئىنسان دەگۈنجى بەلام بۇ الله تعالى ناگۈنجى - جل شئنه - .

وە كە دەلىيىن الله تعالى ﴿الْقَيُّومُ﴾ بە مەعنای (القائم بنفسه المقيم لغيره من خلقه) يانى خۆى الله تعالى موحتاجى كەس نىيە بۇ وەستانى و بۇ ژيانى و بۇ زىندوايەتى خۆى - جل شئنه - وە ھەموو كەس و شتە كان موحتاجى ئەون ئەو راگرى ھەموو شتە كانه الله تعالى لە راگرايەتى خۆى و ژيان و زىندوايەتى خۆى موحتاجى كەس نىيە بى راز و نيازە لە ھەموو كەس و شتىك بەلام شتە كان و بەدىھىنراوە كان ھەمويان موحتاجن بە الله تعالى بۇ راگرايەتىان جا ھەر ھەموى راگرتوه بەوهى رزق و رۆزيان دەدا الله تعالى ھى بەندە كانى دەيانزىنى وە چاودىرە بەسەريانەوە - جل شئنه -، ھەموو دەمىك الله تعالى ھەستان و دانىشتنه كانيان بۇ دەكات دەسەلات و توواناي ئەوهيان پى دەبەخشى كە بگەرىن و بسۈرىن و بىزىن ئەوه ھەموى الله تعالى يە - جل شئنه - پىيان دەبەخشى .

وە لە فەرمودەي سەھىھىش ھاتوه سەبارەت بە بۆرۋان و نوستنى الله تعالى دوبارە پىغەمبەريش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) رەتىكىردوھ تەوە دەفەرمۇى: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ»^[۱] الله تعالى بە دىلنيايمەوە و سەدا سەد نانوى وە نابى الله تعالى ش بنوى واتە ليى ناوەشىتەوە

[۱] صحيح مسلم (۲۹۳) (۱۷۹)، سنن ابن ماجه (۱۹۵) (۱۹۶)، مسنـد أـحمد (۱۹۵۳۰) (۱۹۵۸۷) (۱۹۶۳۲) .

بنوی له بهر ئه وهی نوستن بی ئاگاییه سیفه تی کەم و کورتیه، له بهر ئه وهی الله تعالی لە شەو و رۇز لە هەموو چركە و له حزه کان هەموو مەردوم و بەدیھىنزاوە کان موحتاجن بەوهی الله تعالی رايان بگرى ئاگای لېيان بی مادەم موحتاجن بەوه الله تعالی كەواتە - جل شئنه- نابى هىچ چركە و له حزه يە كىش هەبى بى ئاگابى جا نوستنيش بى ئاگاییه له بهر ئه وه الله تعالی قەتاوقة نانوی و وە بۆرۋانىشى توش نابى.

له پاشان فەرمۇي: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ يەعنى ئه وهی له ئاسماňه کان و ئه وهی له زەوی هەيە الله خاوهنىانه - جل شئنه- خاوهنى راستەقىنە.

رەنگە هەبى بېرسى بلۇ باشە ئەي بۆخۇشمان ئىمە خاوهنى شتە کانى خۆمان نىن؟ بۆ نمونە من خانويە كم هەيە ئايە خاوهنى ئەو خانوهى خۆم نىم؟ له تاپۆكەي بەناوى من نىھ؟ من ناتوانم خاوهنىتى يەعنى تەسەرپوف تىكىردن تەسەرپوفى تىدا بىكەم بىكىرم بىفرۇشم؟ ئىمە دەلىيەن ئىمەش خاوهنىن بەس خاوهنىكى كەم و کورتىن ئەو خاوهنىتىھەش الله تعالى بە ئىمەي بەخشىوھ، بۆ نمونە ئەگەر تۆ خاوهنى ئۆتۈمىبىلىكى بەناوى خۆتە و بە پارەي خۆت كېرىوتە خاوهنىتىھەكەت كەم و کورتە تا سەر نىھ كاتىك دى دەبرى و خاوهنىتىھەكەت لى دەستىنەتەوە الله خاوهنى راستەقىنە تۆ و ئۆتۈمىبىلە كەي تۆشە كە بە تۆي بەخشىوھ چونكە ئەو دەتوانى بىت مەرىنى بىت ژىننى تەسەرپوفت تىدا بىا بىا هەرچى بىھوئى له گەلت بىا - جل شئنه-، كە تۆ مردى خاوهنىتىھەكەت نەما دەبىتە میرات له پاشت بەجى دەمىنى كەسىكى تر دەبىتە خاوهنى شتە كەي تۆ خاوهنىتىھەكەي تۆ كەم و کورتە.

يان دەفەرمۇي: ﴿مَنْ ذَا أَلَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا يَإِذْنَهُ﴾ باسى شەفاعەت و تکا دەكا شەفاعەت و تکا خواى رب العالمين بە هەندىك كەسى بەخشىوھ و مۆلەتى داون شەفاعەت و تکا بکەن، له وانه پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، لوانه زاناكان، له وانه پياو چاك و وەلیە کانى له الله نزىك) ئەوانه خواى رب العالمين مۆلەتىيان پىدەدا له قيامەتىش تکا كاربن بۆ هەندىك خەلک و كەسە کانى گوناحكار و تاوانبار.

جا الله تعالى كە فەرمۇشى ھەموو عىلەم و زانستى و زانىارىيە كان ئەوهى مەرۆف و مەردوم بىزانى الله تعالى پىيى بەخشىيە - جل شئنە، ھىچ كەس لەخۆيەوە شت نازانى ئەو عىلمە ئىيمە ھەمانە كە ئىيجىگار ئىيجىگار كەمە ھەموى لە اللهوەيە - جل شئنە - جا عىلەمى ئىيمەش دەورى الله نادا - جل شئنە - بەلام عىلەمى الله تعالى دەورى ھەموو مەردومى داوه - جل شئنە - دەفەرمۇى: ﴿عَلِمَ الْغَيْبٌ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدٌ﴾ الله تعالى زانا يە بە پەنهانە كان به شتە نادريارە كان وە غەيىب و پەنهان و نادىارە كان كەس ھىچى لى نازانى و بۆى ئاشكرا نابى: ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ﴾ ئىلا ئەگەر كەسىك الله تعالى لە پىغەمبەرە كانىيەوە رازىبى بەوهى غەيىب و پەنهانىكى بۆ ئاشكرا بىي ﴿فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدا﴾ [الجن: ٢٦-٢٧].

وە لە پاشان الله تعالى فەرمۇى: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ كورسى الله تعالى - جل شئنە - جىڭىرە بۆ الله وە يە كىكە لە بەدىھىنراوە كانى الله تعالى، كە عەرپى الله تعالى ئەويشيان يە كىكە لە بەدىھىنراوە كانى الله تعالى جىڭىرە بۆ الله تعالى، جا پىناسە كورسى الله تعالى هاتوھ دەفەرمۇن: «ما السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ فِي الْكُرْسِيِّ إِلَّا كَحَلْقَةٍ مَلْقَأَ بِأَرْضٍ فَلَاءً^[١]» فەرمۇى ھەر حەوت ئاسمانە كان سەبارەت بە كورسى الله تعالى وە كو ئەلچەيە كە ھەلىدەيتە زەويىھە كى پان و پۇرى چۆلەوانى و سەحرا، يانى ئەوهندە بچوکە سەبارەت بە كورسى الله تعالى ئەوهندە گەورەيە - جل شئنە - وە عەرپىش و كورسييە كەشى، لە شويىنى خۆيدا بە درىزى باسى عەرپىش و كورسى ئەو بابەتە شتانە دەكەين لەبەر ئەوه لېرە ھەر ئەوهندامان گوت بە كورتى.

الله تعالى دەفەرمۇى: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ الله تعالى بەرز و مەزنە بەرزايەتى كە سيفەتى علوھ كە ئەھلى سونە و جەماعە جىڭىرى دەكەن بە حەقىقەتى خۆى بۆ الله تعالى

[١] الراوى: [أبو ذر الغفارى]، الألبانى، التعليق على الطحاوية (٣٦)، هذا القدر فقط صح مرفوعا، أخرجه ابن أبي شيبة في ((العرش)) (٥٨) واللفظ له، وابن حبان (٣٦١)، وأبو نعيم في ((حلية الأولياء)) (١٦٧/١).

بەبى ئەوهى چۆنیه تىيە كەى بىزانن بەوه تەفسىرى دەكەن كە علوى زاتى هەيە الله تعالى
ھەم زاتە كەشى بەرزە: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ [طه: ٥] ئاواي تەفسىر دەكەن وە
ھەم سيفەت و ناوه كانىشى بەرزە و لەۋەپەرى بەرزىيە و كەسى ناگاتى و سيفەت و ناوى
كەس نايگاتى: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ [الأنعام: ١٨] الله تعالى دەسەلاتىكى بەرزا
مەزنه بەسەر ھەموو بەندە كانىيە وە: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [المائدة: ١٢٠] لەسەر
ھەموو شتىك توانييە الله تعالى بەرزا يە كەى لەوهدايە - جل شئنه.

جا ابن تىيمىة كە فەرمۇشى ئەو ئايەتە بخويىندرى لە شەوېكدا لەو فەرمودەي كە پىشتر
خويىندمانە وە رىگرتوه بەلى (آية الكرسي) زۆر گرنگ و موھىمە كە ئىمە بايەخى پىبدەين
بىخويىنин پارىزەرە بۆمان الله تعالى - جل شئنه - ئەو بەخشىشەمان لەگەل دەكا، ئەگەر ئىمە
بە دل و گيانە وە لىي تىبىگەين و بىخويىنин، جا گەورەترين ئايەتى قورئانىشە لەبەر ئەوهى
ئەوهتا لە ئوبەي پىرسرا كە كامە ئايەت لە ھەموو ئايەتە كان پىغەمبەر (صلوات الله علیه و آله و سلم)
مەزنتە لە پەرتوكى الله و قورئانى پىرۇز؟ ئەو يىش گوتى: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ
الْقَيُّومُ...الآيَة﴾ پىغەمبەر يىش (صلوات الله علیه و آله و سلم) دەستى لەسەر شانى دانا و فەرمۇي ئەو عىلەم و
زانستىتە لى پىرۇز ئەي باوکى مونذىر^[١]، واتە قىسە كەت راستە و پىكاوتە ئەي ئوبەي
كورى كەعب كە دەلىي مەزنتەن ئايەت لە قورئانى پىرۇز (آية الكرسي). ھ

جەمع لهنىوان (علوه وقربه وأزليته وأبديته):

وَقَوْلُهُ سُبْحَانَهُ: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ٣]
وَقَوْلُهُ سُبْحَانَهُ: ﴿وَتَوَكَّلَ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ٥٨].

ابن تىيمىة - رحمە الله - لە مەتنە كە دەفەرمۇي (قوله سبحانه): ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ٣]، وَقَوْلُهُ سُبْحَانَهُ: ﴿وَتَوَكَّلَ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا
يَمُوتُ﴾ [الفرقان: ٥٨] ليئەدا ئەو دانەرە بەرپىزە دى ھەندىك لە ناو و سيفەتە كانى الله

[١] صحيح مسلم (٨١٠) (٢٥٨)، سنن أبي داود (١٤٦٠)، مسنـدـ أـحمدـ (٢٠٥٨٨) (٢١٢٧٨).

تعالی جیگیر ده کا که لهو ئایه تانه الله تعالی هندیک له ناوہ زور جوانه کانی بخوی داناوه که سیفه ته زور بهزه کانیشی لی و هرده گیری لهوانه سیفه تی علو و به رزیا یه تی لی و هرده گیری هی قورب و نزیکایه تی وہ هی ئه وہ لیت و بی سه ره تایی وہ هی ئه بہ دیت و بی کوتایی لی و هرده گیری، با بیین یه ک به یه ک ئایه ته کان شبکه ینه وہ و ته فسیری بکهین به شیوازیک که ئه هلی سونه و جه ماعه کرد و یانه چاکتر لی حائی ده بین و تی ده گهین.

خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّهْرُ وَالبَاطِنُ﴾ یانی زاتی الله تعالی ئه وہ له، ئه وہ ل به مانای چی دی؟ هه ر پیغه مبهر (علیه السلام) بخ نیمه ته فسیر کرد و چونکه هندیک جار ئایه ته کانی قورئان جوریک له جوره کانی ته فسیر ئه وہ یه به ئایه ته فسیر ده کری پیی ده لین ته فسیری مه ثور یان به حه دیسی پیغه مبهر (علیه السلام) ته فسیر ده کری به و بابهت و جوره ته فسیره ده لین ته فسیری مه ثور و اته ته فسیری که ئایه ت به ئایه ته فسیر ده کری ئایه ت به حه دیس ته فسیر ده کری له گه ل ئه وہ دا جوریکی ترمان هه یه له ته فسیر (التفسیر بالرأي) پی ده لین به بخونی زانیان به گویره ورد بونه وہ له لایه نه زمانه و ائیه که ی و وہ به هندیک به لگه و چهندین بنہ ما لهو چوار چیوہ دا ته فسیری ئایه ته کانی قورئان ده که ن، جا لیره دا پیغه مبهر (علیه السلام) له دواعا و نزا و پارانه وہ لی لہ بہر الله تعالی که دهیکات که شهوانه خویندویه تی له کاتی ئیستیفتاحی نویزه کانیدا که پیغه مبهر (علیه السلام) ده فه رموی: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ» ئهی الله تعالی تو یه که می له پیش تو هیچ که س و شتیک نه بوه، ئه وہ ل هر بخوشمان ئه گه ر سه رنجی بدھین یه که م به مانای چی دی؟ به مانای ئه وہ دی له پیشی هیچ نیه چونکه له پیش ژماره یه ک چی هه یه؟ هیچ ژماره یه ک هه یه؟ نه خییر، سفر یه سفریش حیسابی بخ ناکری سفر یانی هیچ، که ده لین لہ پیش یه ک هیچ نیه به مهعنای سفر یه سفریش یانی هیچ، که و اته پیغه مبهر فه رموی (علیه السلام) «اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ» و اته ته فسیری ئایه ته که ﴿هُوَ الْأَوَّلُ﴾ خوای رب

العالمين كە فەرمۇى بە ماناى ئەوه دىت واتە تۆ يە كەمى ئەى الله تعالى هىچ كەس و شتىك لەپىش تۆ نىھ، لە پاشان دەفەرمۇى «وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ» وە تۆش ئەى الله تعالى ئاخىر و كۆتايى لەدواى تۆوه هىچ كەس و شتىك نىھ، جا ئاخىرىش ھەر بەو ماناىھ دى، ئەگەر شتىك بلىيىن ئەوه ئاخىر بە مەعنای ئەوهىھ كۆتايىھ تەواوه هىچ كەس و شتىك لەپاش ئەو نىھ، وە دەش فەرمۇى «وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ» تۆ دىيارى و بەرزى ئەى الله تعالى هىچ كەس و شتىك لە سەروى تۆ نىھ، وە لە پاشان دەفەرمۇى «وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ» تۆ باطىنى ئەى الله تعالى هىچ كەس و شتىك لە دىيوي تۆ نىھ، ئىنجا پاشان دەفەرمۇى «اَقْضِ عَنَا الدِّينَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ» لەبەر الله دەپارىتەوە دەفەرمۇى قەرزە كانمان لەسەر ئەدا بکەي و بىدەيتەوە وە دەولەمەندمان بکەي لە فەقير و هەزارى.

كەواتە ابن تيمية -رحمە الله- ئەو بەلگانەى ھىنایەوە بە ئايەتى قورئانى بۆ ئەوهىھ كە بۆمان بىسەلمىنېت و پىمان نىشان بدا و زانىارى ئەوهمان فيربىكا كە ھەرييەك لە ناوانەى الله تعالى كە لە قورئان تۆمار بوه سى دىلالەتى ھەيە لە عەقىدە و بىرۇبرۇاى ئەھلى سونە و جەماعە (دىلالەت يان دەلالەت بە يەك مانا دى) جا دىلالەت و دەلالەت ماناى چىيە؟ يانى بەلگەيە لەسەر سى شت و وە سى رېيگاوه بەلگەدارە لەسەر شتە كان:

يە كەميان (دلالة على ذات الرب بالموافقة) ھەرييەك لە ناوانە بەلگەيە لەسەر زاتى الله تعالى بە مو طابەقە، مو طابەقە يانى چى؟ مو طابەقە و شەيەك بە كاردى بۆ دوو شت كە رېيکىن لېك جىاواز نەبن و زىادەيى و كەميان لەسەر يەك نەبى، ئىستا كە ئەو دوو دەستانەى خۆم لەسەر يەكىان دادەنېم پەنجه كان بە تەواوهتى لەسەر يەك دابىدرى بەبى ئەوهى لېك درېزتر و كەمتر و زيا تر و ئەوانە بن بەوە دەگۇترى ئىستا من ئەو دەستەم طەبق كرد لەسەر ئەو دەستە، مو طابەقە دروست بۇو يانى رېك و پېك وە كو يەك بەبى زىادە و كەمى، جا كە دەلىيىن ناوه كانى الله تعالى لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە

هەندىك جار دىلالەتى موطابەقە يى هەيە لەسەر زاتى الله تعالى، بۇ نمونە الخالق زۆر جاران زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەيھىنە و دەفرمۇن ھەر سى دىلالەتە كەى تىدايە، الخالق بە موطابەقە ناوه بۇ الله تعالى واتە بەدېھىنەر يانى رېك و پېك ناوىكە لە الله دەۋەشىتە و بەبى زىاد و كەم و بەلگە يى لەسەر زاتى الله تعالى بە موطابەقە.

و بە دىلالەت و دەلالەتى دوھم (دلالة على الصفة المشتقة بالتضمن) ھەندىك جار بەلگە يى لەسەر ئە و سيفەتە كە وەردە گىرىت لە ناوه بە لەخۇوھ گرتە و، تەضەمۇن يانى لە خۆيە و دەگرى نەك بە موطابەقە، واتە ھەر ناوىك لە ناوه زۆر جوانە كانى الله تعالى لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە سيفەتىكى لەخۇوھ گرتوھ و لىيى وەردە گىرى ناوىكى روت نىيە و بە كو ناوى مرۆفە كان و دەنەنەرە كەن، بۇ نمونە بەدېھىنراوھ كان بۇ نمونە ئەگەر مروقىك بە نمونە بەھىنە و ھەندىك جار دوو ناۋى سى ناوى ھەيە مەرج نىيە ئە و ناوهى ئە و كەسە سيفەتى لىيى وەربىگىرى، ھەندىك جار سيفەتە كەى پېچەوانە يە رېك و پېك نىيە و لەخۇوھ ناگرى ئە و ناوه سيفەتە كە كە بەلگە بى لەسەرە، بۇ نمونە ھەندىك جار كەسىك ھەيە ناوى رەحيمە بەلام ھىچ رەحم و بەزەيى نىيە و بە خەلکى ناگەيەنى زۆر زالىمە زۆر سته مكارە زۆر دل رەقە يانى پېچەوانە يە، كەسىك ھەيە ناوى عەبدوللايە بەلام لەگەل ئە و دا عەبدى تاغوتانە و ھى زالماھ و ھى بىت و سەنەمە كانە و ھى خواى رب العالمين ناپەرسىتى، كە واتە ناوه كەى سيفەتە كەى لىيى وەرناگىرى، ئىسم و موسەما موطابيق نىيە لە ويىدا، بەلام ھى الله تعالى - جل شئە - لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە يە كە لە بەلگە كانى ناوه كانى ئە و ھى بەلگە دەبى لەسەر سيفەتىكى ليۋەشاوې لە ناوه وەردە گىرى كە لە خۇوھ يە و ھى گرتوھ، بۇ نمونە كە دەلىيىن الله (الخالق)ە يان (الأول)ە يى ان (الآخر)ە يامن ھەر يە كىيکى تر لە ناوه زۆر جوانە كانى الله تعالى سيفەتىكى لەخۇوھ گرتوھ و ئە و كاتە ماناي سيفەتىك دەدا دەبى بىتە مىشكەت بىر و بىروات وابى كە دەلىيى الله خالقە واتاي سيفەتى خەلقى لە خۇوھ گرتوھ كە دەلىيى الله عەليمە سيفەتى عىلمى لە خۇوھ گرتوھ

یه عنی کہ دہلیٰ اللہ خالقہ بہ مہعنای ئه وہ نیہ سیفہ تھے کہ نہ یہ تھے جیٰ دم و دہست ئوتوماتیکیہن لہ عہ قیدہی ئه هلی سونہ و جہ ماعہ دہبیٰ بیتھ میشکت بیرو بروات وابیٰ کہ دہلیٰ اللہ خالقہ مہعنای سیفہ تی خہلقی ہے یہ و بہ دی دہھینیٰ کہ دہلیٰ اللہ عہ لیمہ یانی سیفہ تی عیلمی ہے یہ و دہزانیٰ و زانستی ہے یہ۔

ئینجا لہ پاشان دیلالہ تی سییہم لہ عہ قیدہی ئرھلی سونہ و جہ ماعہ بُو ناوہ زور جوانہ کانی اللہ تعالیٰ ئہ ویش (دلالة على بقية الصفات بالالتزام) ہہریہ ک لہ ناوہ زور جوانہ کانی اللہ تعالیٰ ہندیک جار بہ لازم بون و پیویست بون پہ یوہستہ بہ ناوہ کانی تری اللہ تعالیٰ، کاتیک دہلیین اللہ (الخالق)ہ، (الخالق) بہ دیلالہ موطابہ قہ و ریک و پیکی بہ لگہ یہ له سہر زاتی اللہ تعالیٰ بہ دیلالہ تھے ضہمون و لہ حّووہ گرتنهوہ سیفہ تی خہلقی لی وہ رده گیری بہ دیلالہ ئیلتیزام بہ لگہ یہ له سہر ناوہ کانی تر ناوی تر دہبیٰ بُو اللہ بپیار بدهی و نوہ زور جوانہ کانی تر وہ سیفہ تی تر لہ حّووہ دہ گری، بُو نمونہ (الخالق) خہلق و بہ دیھینان بہ بیٰ سیفہ تی قودرهت و عیلم نابیٰ ہیچ کہس و شتیک نیہ بہ گویرہ عہ قل و ژیریش ہیچ شتیکی پیٰ بہ دی بیٰ مہ گھر دہبیٰ عیلمی بہ و شتہ ہہ بیٰ چوبیتہ بنج و بنہوانی شتہ کہ ئہ وہ بُو مہ خلوق و بہ دیھینراوہ کانیش وایہ وہ دہبیٰ قودرهت و دہ سہ لاتیشی له سہر بہ دیھینانی ہہ بیٰ، جا کہ دہلیین اللہ تعالیٰ خالقہ بہ لیٰ ناوہ بُو اللہ تعالیٰ بہ موطابہ قہ بہ لگہ یہ له سہری وہ سیفہ تی خہلقی لی وہ رده گیری بہ تھے ضہمون و لہ حّووہ گرتن وہ بہ ئیلتیزامیش لہ ناوی (الخالق) چی وہ رده گیری؟ دہبیٰ سیفہ تی قودرهت بپیار بدهی کہ اللہ تعالیٰ دہ سہ لاتہ تو انا یہ له سہر ہہ مو شتیک کہ بہ دی دہھینیٰ، وہ سیفہ تی عیلم زانست و زانیاری بہ شتہ کہ۔

جا کہ واتھ کہ دہلیین ئہ وہل بہ لگہ یہ له سہر چی؟ چی لی وہ رده گیری بُو اللہ تعالیٰ لہ عہ قیدہی ئه هلی سونہ و جہ ماعہ؟ ئہ وہی لی وہ رده گیری کہ بہ لگہ یہ له سہر ئہ زہلیہ تی اللہ تعالیٰ وہ کو زاتی وہ کو سیفاتہ کانی وہ کو ناوہ زور جوانہ کانی، ئہ زہلیہ تی بہ مانای

ئەوه دى و شەيە كە لە قورئان نەھاتوھ لە حەدىسى سەھىھى پىغەمبەرىش نەھاتوھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) بەلام ئەھلى سونە و جەماعە لە وەلامى تاقم و كۆمەلە كانى تر ھەندىك جار بەكارى دەھىن بە ماناى ئەھەن دى ئەگەرنا لە شوينى ئەزەل ئەھەن بە كارھاتوھ لە قورئانى پىرۇز وە لە حەدىسى پىغەمبەرى دلسۆز (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ)، ئەزەل و ئەھەن بە مەعنای بى سەرەتا يانى هيچى لەپىش نەھاتوھ اللە تعالى -جل شئنه- بى سەرەتا، وە ئاخىر سىفەت و ناوى ئاخىر بۆ اللە تعالى بەلگەيە لەسەر چى؟ لەسەر ئەبەدېت و بى كۆتايى اللە تعالى كۆتايى نىھ -جل شئنه- وە كو ناوه زۆر جوانە كانى سيفاتە بەرزە كانى وە كو زاتىشى -جل شئنه- (وللە المثل الأعلى)، زاھىر بەلگەيە لەسەر بەرزىيەتى اللە تعالى يەعنى ئەھەن دەگەيەنى سىفەتى بەرزى لى وەردەگىرى، وە باطىن بەلگەيە لەسەر نزىكى و لەگەلبۇنى اللە تعالى لەگەل ھەموو شتەكان و مەخلوقە كانى بە عىلەم و قودرەتى لەگەلىيانە، جا لەگەل بۇنى بىرۋاداران بە سەرخىستن يىشىان وە لەگەلبۇنى شتەكانى تر تەنها بە راگرتىن و تاقىكىرىدەن وەيان و وە عىلەم و قودرەتەوە لەگەلىيانە، كەواتە هەرييەك لە ناوه زۆر جوانە كانى اللە تعالى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە ئىلا دەبى سىفەتىكى لى وەربىرى نابى بلىي ناوىكى رۇتە بۆ اللە تعالى -جل شئنه-.

لە پاشان اللە تعالى دەفرەرمۇئى كە ابن تىمیة هىنناويەتىيەوە لە مەتنە كەى: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ [الفرقان : ٨] دەفرەرمۇئى پشت بېھستە بە زىندویەك كە نامرى قەت قەت نامرى، ئەو زىندوھى قەت قەت نامرى كىيە؟ اللەرى -جل شئنه-، كەواتە لىرەدا ناوى (الحي) بۆ خۆى بىياردا اللە تعالى، وە لە شوينى تر و چەندىن ئايەتى ترىش ئەھەن بۆخۆى بىيارداوە، (الحي) يانى چى بۆ اللە تعالى؟ (الحي) بە مەعنای زىندویەكى لەوپەرە تەواوى زىندو ژيان و زىندوایەتى اللە تعالى كەم و كورتى نىھ، بۆخۆشى تەئكىدى كەدوھەتەوە اللە تعالى لە ئايەتە، واتە لە ئايەتەدا ھەم ئىثباتى تىدايە وە كو لە راپردا باسماڭىرد گۇتمان يەك لە قاعىدەكانى ئەھلى سونە و جەماعە ھەندىك جار ناولو.

سيفه ته کانی الله تعالى هم نه فی تیدایه بۆ سيفه ته سه لبی و نه قس و کهم و کورته کان وه ئىثباتىشى تیدایه بۆ سيفه ته ته واوه کان، لىرە (الحي) ناوی الله تعالى يە له ناوه زۆر جوانه کانی ته واوى که سيفه تى زيندویه تىه کى ته واوى سه دا سه دى لى و هرده گيرى بۆ الله تعالى، وە بە هەمان شیوه نه فی مردىشى تیدایه که سيفه تىكى سه لبیه که کهم و کورتىه الله تعالى نىه تى جل شئنه.

جا الله تعالى ئايە تە کان زۆر زۆرن هەندىك جار دوو ناو پىكەوە دەھىنى بۆ خۆى لە كۆتاپى ئايە تە کان ئەو دوو ناوەش کە پىكەوە دىن لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە زياتر و چاکتر و جوانترى دە کا ته واوترى دە کا ئەوە نەبى بى حىكمەت بى الله تعالى هەر ئاوا (پەنا بە الله) بە هەرەمە کى شتە کە هاتېتەوە دوو ناوی الله تعالى لە پاڭ يە ک دانرابن، لە هەر ئايەت و شويئىك كاتى الله تعالى دوو ناوی خۆى پىكەوە دەھىنى حىكمە تىكى تیدایه وە ليزانىن و کارلە جىيە کى تیدایه وە ناوە کان بەھىزتر و جوانتر دە کا وە کە مالىيە تى زياترى پى دە به خشى ئەوە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە يە.

بۆ نمونە خواى رب العالمين دە فەرمۇى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران: ٦] هىچ پەرسەتراوىكى حەق و رەوانىيە جگە لە الله ئەو الله يە کە (الْعَزِيزُ) ھە زال و دە سەلاتە بە سەر ھەموو شتىكدا وە (الْحَكِيمُ) ھە کار لە جىشە، ئەوە بى زان مانا كە ئىچى دە کا، هەندىك جار ئە گەر بلىي کەس و شتىك زال دە سەلاتدارە (پەنا بە خواى رب العالمين) بۆ الله لىي ناوەشىتەوە بەلام بۆ مەخلوق و بە دىھىنراوە کان هەندىك جار تۆ يە كسەر بىرى ئەوەت بۆ دى بە دە سەلاتە کە ئىزولم و سەتم بکا بەلام کار لە جىيى نە کا وە كو لە كوردهوارى دەلى هەندىك خەنى بکا و هەندىك گەنى بکا بەلام الله تعالى -جل شئنه- کە دەلى (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) خواى رب العالمين زالىكى دە سەلاتدارە کارە كانىشى ھەموى لە جىيە و عە دالە تە، بى زان ناوە کە ته واوترى كرد بەھىزترى كرد واتاكە، لىرە (الْعَزِيزُ) لە گەل (الْحَكِيمُ) بە ته واوه تى تىمان دە گەيەنى ھەروا دانەنراوه ناوە کان لە گەل يە ک و پىكەوە، يان لە

هەندىك شوين الله تعالى دەفرمۇئى: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [يۇنس: ۱۰۷] خواى رب العالمين لېبوردە بەزەيىھە، لېبوردە بەزەيىھە كەواتە دەبورى لەپاش ئەوهى لېشت دەبورى رەحم و بەزەيىشت پىدە كا يانى رەنگە پلەشت باداتى رەنگە پاداشتىشت باداتەوە هەر لېبوردن نەبى تەنها.

كەواتە ئەو ناوە زۆر جوانانەي الله تعالى كە له كۆتايمى ئايەتە كان هەندىك جار لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە بە يەكەوە دىن يانى لەپال يەك دىن ئاوا دانەنزاوە حىكمەت و كارلهجىيى و لىزانى لىيە، جا ھەريەك لە ناوە كانى اللهش گوتمان سيفەتىكى لى وەردەگىرى.

جا با بزانىن (الْحَيٌّ) سيفەتى چى لى وەردەگىرى كە الله تعالى له ئايەتە هيىنai؟ سيفەتى حەياتى لى وەردەگىرى (الْحَيٌّ) ناوە بۆ الله تعالى سيفەتى زىندويەتى و ژيانى لى وەردەگىرى زىندوايەتى الله تعالى - جل شئنه - لەپەرەي تەواوپىيە كەم و كورتى نىيە ئىمەش زىندوين بەلام زىندوايەتى ئىمە كەم و كورتە ھەمو دەمەك ئەگەر ئەوهى ھەيە لەناو بچى زىندوايەتىيە كەمان گيامان بکىشىرى مەدەنمان بەسەرداپى وە لە ژيان و زىندوايەتى هەندىك جار پىويستمان بە خەوە ئەگەر نەخەوين ئىرەلاق دەبىن ناتوانىن ھۆشمان لەسەرخۇ نامىنىي جا زىندوايەتىيە كەي الله تعالى ئەو نەقس و كەم و كورتىانەي نىيە، وە تەئكىدىش دەكتەوە زىندوايەتىيە كەي الله تعالى له ئەوەل و لە ئەزەلە بى سەرەتا وە تا ئەبەدىش بەبى كۆتا وە تەئكىدىش دەكتەوە مەدەن و سيفەتى نەقسى وە كۆ مەدەن بەسەردا نايە (والله أعلم).

جيڭىر كەدەن سيفەتى (العلم) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ [التحرير: ۲]، ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ۱]، ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ [سبأ: ۲]، ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا

حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴿ [الأنعام: ٥٩]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْشَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بَعْلَمَه﴾ [فصلت: ٧٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ١٢].

له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- چهندین ئایه‌تی تر ده‌هینیته وه له‌سهر جیگیر کردنی سیفه‌تی عیلم بۆ الله تعالى وه ناوه زۆر جوانه کهی الله تعالى که عالمایه‌تی و زاناییه که ده‌فرموی:

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [النور: ٥٩] الله عالمیمه زاناییه عه‌لیم نه ک هه‌ر زانا زۆر زاناییه له‌بهر ئه‌وهی سیغه‌ی موباله‌غه‌یه له‌سهر وه‌زنى فه‌عیله وه عیلمه کهی ده‌توانی بگه‌یه‌نى و وه حه‌کیمه الله تعالى کار له‌جییه یانی عیلم و زانست و زانیاریه کانی له شوینی خۆی به کار ده‌هینی کار له‌جییی پئی ده کا، وه له پاشان ده‌فرموی:

﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ١] وه الله تعالى ده‌فرموی الله -جل شئنه- (الْحَكِيمُ) یه‌عنی کارله‌جییه (الْخَبِيرُ) یه‌عنی عیلم و زانستیه کهی وردکاری تیدایه له بنج و بنه‌وانی زاهیر و باطینی هه‌مو و شته کان ده‌زانی - جل شئنه-، وه له پاشان ابن تیمیة هیناوهه‌تیه وه الله تعالى فه‌رمویه‌تی:

﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ [سبأ: ٢] الله تعالى ده‌زانی ئه‌وهی له‌ناو زه‌ویدا هه‌یه و له‌ناخی زه‌ویدا هه‌یه له مردوه کان له مه‌عدن و کانزا کان له هه‌ر شتیک که هه‌بئی الله عیلم و زانستی پئیی هه‌یه وه ئه‌وهی له زه‌ویش ده‌رده‌چی له روه‌ک و گۆل و مه‌عدن و کانزا و هه‌ر شته کان هه‌یه الله عیلم و زانستی پئیی هه‌یه وه ده‌ش فه‌رموی ئه‌وهی له ئاسمانیش داده‌به‌زئ الله تعالى عیلم و زانستی پئیی هه‌یه ئه‌وهی به‌ره و ئاسمانیش هه‌لدە کشئ له زه‌ویه وه عیلم و زانستی پئیی هه‌یه.

که‌واته ئه‌وانه هه‌موی ناوی علمایه‌تی و زاناییه‌تی و زۆر زانایی الله تعالى بئی پئی جیگیر ده‌بئی له عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه وه سیفه‌تی عیلم بۆ الله تعالى وه سیفاتی حیکمەت وه سیفه‌تی خیبره و وردانی و وردکاری لئی و هرده‌گیری بۆ خوای رب العالمین.

وە ئایەتىكى تر بە بەلگە دەھىنىتەوە ابن تىمیة دەفرمۇي اللە تعالى فەرمۇي: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ [الأنعام: ٥٩] اللە تعالى دەفرمۇي اللە خاوهنى كىليلە كانى غەببىيە بە ماناي ئەوهى ئەو شته پەنهان و ناديارە كان عىلم و زانستى لهلاى اللە يە - جل شئنه - وە هيچ كەس نىھ ئەو غەبب و پەنهانانه بزانى ئىلا خۆى نەبى - جل شئنه - تەنانەت لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە فريشته كان و پىغەمبەرانىش (عليهم الصلاة والسلام) هيچ لە غەبب و پەنهانە كان نازانى مەگەر غەبب و پەنهانىك اللە ويستبىتى - جل شئنه - پىيان بلى و پىيان رابگەيەنى و بويان ئاشكرا بكا، وە دەش فەرمۇي: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ اللە تعالى شارەزايە و زانايە بەوهى لە وشكانى ھەيە و لە دەريا ھەيە: ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ هيچ گەلايەك نىھ لە دارىش بودرى ئىلا اللە تعالى عىلم و زانستى پىيى ھەيە: ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ﴾ وە هيچ دانەوېلەيە كىش نىھ لە تارىكايى ناو ناخى زەۋى كە حەشارىش درابى و شاردراپىتەوە ئىلا اللە عىلم و زانستى پىيى ھەيە: ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ هيچ شتىكى تەر و وشكىش نىھ ئىلا اللە تعالى عىلمى پىيى ھەيە و نوسيويەتىيەوە لە پەرتوكى رون و ئاشكرا كە (اللوح المحفوظ)، وە لە ئایەتىكى تر دوبارە ابن تىمیة بە بەلگە دەھىنىتەوە دەفرمۇي: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ [فصلت: ٤٧] جا هيچ بارىك ھەلناگىرى لەلايەن ئافرهتانەوە و مىيىنانەوە لە مندال و لە ھەلگىرنى ھەر شتىك وە داشى نانىن ئىلا بە عىلمى اللە تعالى يە لە سەرەتاواھ تا كۆتا اللە تعالى عىلم و زانستى بە كۆرپەلە و مندال و ھەموو شته كان ھەيە، وە لە سورەتىكى تر دوبارە ابن تىمیة بە بەلگەى دەھىنىتەوە بۆ جىڭىر كردى زانىن و زانىارى و زانايى و زۆر زانايى اللە تعالى - جل شئنه - وە كو ناوه زۆر جوانە كانى و سيفەتى عىلمى كە لى وەردەگىرى دەفرمۇي: ﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ١٢] با بزانى اللە تعالى

له سه ره مو شتیک تو نایه وه به راستی و بیگومان الله تعالی عیلم و زانستیه که ه دهوری هه مو شتیکی داوه.

جا بابیین به دور و دریزتر باسی ناوه زور جوانه که هی الله تعالی بکهین که عالمیه ته و زاناییه و زور زاناییه وه له پاشان سیفه تی عیلمی که چون لئ و هرده گیری و چند ناو و سیفه تیکی تریش که له ئایه ته کان هه یه وه سیفه ته کانی که لیبان و هرده گیری.

ئه و ئایه تانه ابن تیمیة -رحمه الله- به به لگهی هیناوه ته و خوشی عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه له و دایه که هیچ قسمیه ک بی به لگه ناکهنه يان ئایه ته یان حده دیسی پیغامبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) به تایبہ تی له عه قیده دا سه رچاوهی ته و اوی سه ره کی عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه ن، ئه و ئایه تانه لهدوای یه ک که ریز کرد وه ابن تیمیة -رحمه الله- ئه و ئایه تانه به لگهنه لهدره ئه و هی الله تعالی یه کیک له ناوه کانی عه لیمه، یه کیک له ناوه کانی حه کیمه، یه کیک له ناوه کانی الله تعالی (عَلَّامُ الْغُيُوبِ) یانی هر زور زور شاره زایه و زانایه به شته پنهان و نادیاره کان، ئینجا سیفه تی عیلمی لئ و هرده گیری بـ الله تعالی، (الْحَكِيمُ) سیفه تی حیکمہ تی لئ و هرده گیری، (الْقَدِيرُ) سیفه تی قودره تی لئ و هرده گیری.

ئینجا خوای رب العالمین که ده فه رموی: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ﴾ ئه و ده یه وی عیلمه که هی خوی ته و او پیمان بناسینی که به ورد و درشتی شته کان عیلم و زانستی هه یه ته نهان چچهند نمونه یه که بـ ئیمهی هیناوه ته وه، ئینجا خوای رب العالمین که ده فه رموی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ یانی ئه و شتنه که پیشتر و وه ئه و شتنه که دواتریش هی مرؤقه کان و مه خلوق و به دیهینراوه کان هه یه هه موی الله تعالی -جل شئنه- عیلم و زانستی پیی هه یه، وه له پاشان که ده فه رموی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ هیچ شتیک له عیلمی الله تعالی مرؤقه کان نایزانن و دهوریان نه داوه ئیلا ئه و هی الله بیه وی -جل شئنه- پییان را بگه یه نی.

که واته له ئایه ته کهی یه کم که ده فهرومی: ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ [التحریم: ۲] ئه وه جیگیر کردنی دوو ناوی زور جوانی الله تعالیٰ تیدایه ابن تیمیة هیناویه تیه وه، (الْعَلِيمُ) ناوی یه که مه سیغهی موباله غهیه واته زور زانایه الله تعالیٰ (الْحَكِيمُ) ئه ویش ناوی الله یه -جل شئنه- واته کارله جی، وہ ئه وانه دوو ناون مه دح و پیدا هه لگوتن و ثه نائی اللهی پیده کری -جل شئنه- له ناوه زور جوانه کانی الله تعالیٰ ن، گوتمان هه ریه کی له و ناوانه له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه ده بی سیفه تیشی لی و هربگیری، جا عه لیم سیفه تی عیلمی لی و هر ده گیری وہ حه کیمیش سیفه تی حیکمه تی لی و هر ده گیری، جا حیکمه تیش بهو مانایه دی عیلم و زانستی مه عنای ده رک و په بیردن به شته کان به لام حیکمه تیش بهو مانایه دی دانانی هه ر شتیک له شوینی خوی له پیناو به رژه و هندیه کی ته واو به و ده گوتري حیکمه ت الله تعالیٰ -جل شئنه- هه مو و شته کانی له و په ری کارله جیه له پیناو به رژه و هندیه کی ته واوی لیوہ شاوهیه هیچ شتیکی له خورا نیه بی واتا نیه (ولله المثل الأعلى).

وہ ئایه ته کهی دوھم که ابن تیمیة هینایه وہ: ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [الأنعام: ۱۸] الله تعالیٰ (الْحَكِيمُ) اه (الْخَبِيرُ) یشه ئه وھش دوو ناوی بؤ الله تعالیٰ جیگیر کردوه، ئه ویش یه که میان (الْحَكِيمُ) دوباره یه عنی ئیش و کاره کانی له و په ری ته واویه الله تعالیٰ کارله جیه وہ له پاشان (الْخَبِيرُ) یش یه عنی الله تعالیٰ خاوهن خیره یه، خیره چیه؟ (العلم التام الكامل بالأشياء) زانست و زانیاری ته واوی سهدا سه دی به شته کان به و ده گوتري خیره (ظاهرها وباطنها) له روالت و له کاکله و ناوه پر کیدا له هه موی ئه گه ر عیلم و زانستیت به شتیک هه بوو (مع الإحاطة بذلك) ده وریدا عیلم و زانستیه که ته هی شته که تو خه بیری له و شته، جا الله تعالیٰ خیره کهی وہ کو هی مرؤقه کان نیه وہ کو هی به دیهینراوه کان نیه (ولله المثل الأعلى) سهدا سه ده ورد کاره ورد بینه الله تعالیٰ -جل شئنه- وہ خیره یه واته عیلم و

زانستی و زانیاری ته واوی سهدا سه دی به رو الله تی و به نواخن و به باطنیا یه تی هه مو و شتیک هه یه و وہ عیلم و زانستیه کهی دهوری شته کانی داوه.

ئایه ته کهی سییه م ئه و یه که خوای رب العالمین: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ [سبأ: ۲] لهو ئایه ته الله تعالی سیفهت و ناوہ زور جوانه کهی خوی که عیلم و زانستیه و زور زانیا یه دهی سه لیینی الله تعالی وہ جیگیری ده کا وہ سیفه تی کامیل و زور ته واوی لی و هر ده گیری له هه مو و روه کانیه وہ، الله تعالی هه وال دهدا لهو ئایه ته که لهو په ری عیلم و زانستی عیلم و زانستی هه یه وہ سیفه تی عیلمه کهی الله تعالی که مالیه ت و ته واوی هه یه وہ کهم و کورتی نیه به ورد ترین شت تا درش ترین شت هه مو و شته کانی نادیار و رو الله تی و ئاشکرا کان الله تعالی عیلم و زانستی پیی هه یه که فه رموی: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ﴾ الله تعالی ده زانی و زور زانیا یه بھوہی که له نواخنی زه ویدا هه یه نواخنی زه وی و له ژیر زه وی هه ر مه عددنیک هه ر کان زانیا که هه مرؤ قیک و مردویه ک وہ هه ر شتیکی لیبی له دانه ویله یه مه عددنه کان زانیه مرؤ قه مردوه کانن هه موی الله تعالی عیلم و زانستی و شارازه یی پیی هه یه، وہ ئه و ہی ده ریش ده چی له زه وی وہ کو روه ک وہ وانه شین ده بی هه موی عیلم و زانستی و شاره زایی پیی هه یه، ئه و ہی له ئاسما نیش داده به زی له باران و ته زره و به فرو هه ر شتیک الله تعالی عیلم و زانستی پیی هه یه، وہ ئه و ہی هه لدہ کشی به ره و ئاسما نیش له زه ویه وہ له هه لم و له غوبار و له تو ز و له هه ر شتیک الله تعالی - جل شئنه - عیلم و زانستی به هه ر هه موی هه یه، که و اته دهی وی بومان بسہ لیینی الله - جل شئنه - پیمان نیشان بدا که عیلم و زانستیه کانی الله تعالی سیفه تی عیلمی الله تعالی لهو په ری ته واوی و که مالیه ته کهم و کورتی نیه. وہ له ئایه ته کهی چوارہم ابن تیمیة که به به لگهی هینایه وہ الله تعالی فه رمویه تی: ﴿وَعِنْدَه مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ الله تعالی کلیلی پنهانی و نادیاره کانی له لایه و زانیا یه به شته نادیار و غهیبی و پنهانه کان ئیلا به خوشی ده زانی ئه و نادیار و پنهانانه چین عیلم

و زانستى پىيى هەيء، وە الله تعالى دەفرمۇى: ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وە دەش زانى لە وشكاني و دەريا چى هەيء چونكە دەريا جىهانىكى سەربەخۆيە لهنىو دەريادا سەدان وە هەزاران ھەندىك جار رەنگە دەگاتە ملىونەها شتى تىدايە لە گىاندار و بى گىان ئەوه الله تعالى عىلم و زانستى دەورى داوه بە ھەموو شتە كان ئەوهى لەناو دەريايە لە وشكانيش دەيەها و سەدەها و ھەزارەها شت ھەيء كە ئىمە نەمان بىنيوھەندىك جار لەلامان سەيرە الله تعالى ورد و درشتە كانى وشكانيش دەزانى عىلم و زانست و زانيارى پىيى هەيء، ئىنجا دەفرمۇى تەنانەت كەشتىكى زۆر سادەيە بەلام لەلايە كىشدا شتىكى ورده كە ئىمە ھەندىك جار عىلم و زانستىمان پىيى نابى كەوتە خوارەوهى گەلايەك و ھەلوھرىنى گەلايەك يانى گەلاي دار پەلكى دار، كە ھەندىك جار ئەگەر تۆ لە پال دارىك وەستابى ھەست پىي ناكەي كە گەلاكە دەوھرى عىلم و زانستىت پىيى نابى الله تعالى عىلم و زانستىيە كە ئەوهندە ورده ئەوهندە تەواوه -جل شئنه- ئەو گەلايە كە لە شويىنى خۆيدا كە دەكەۋىتە خوار و دەوھرى تۆ لەپالى و ھەستى پىي ناكەي الله تعالى عىلم و زانستى پىي ھەيء -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى)، وە لە پاشان دەفرمۇى: ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ﴾ وە دانەوېلە كە لە تاريکايى ناواخنى زەویدايە دنكە گەنمىك دنكە جۆيەك ھەريەك لەو شتانە عىلم و زانستى پىي ھەيء الله تعالى: ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ﴾ [الأنعام: ٥٩] ھەر شتىك كە تەربى يان وشك بى الله تعالى عىلم و زانستى و زانيارى پىي ھەيء وە نوسراوھشە لە (اللوح المحفوظ) و لە پەرتوكى رۇن و ئاشكرا.

كەواتە لە ئايەتە الله تعالى سەلەماندى -جل شئنه- عىلمى الله تعالى لەپەرى تەواوېيە بە ورد و درشتى شتە كانە وە چەندىن نمونەي بۆمنان ھىنایەوە.

جا پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆمان رۇندە كاتەوە لە فەرمودەيە كى سەھىحدا دەفرمۇى: «مفاتيح الغيب خمس» كلىلى پەنھانە غەيىب و نادىيارەكان پىنجن «لا يعلمهم إلا الله^[١]» ھىچ كەس

[١] صحيح البخاري (٤٧٧٨) (٤٦٢٧) (١٠٣٩)، مسند أحمد (٤٧٦٦) (٥١٣٣) (٥٢٢٦).

ئەو عىلم و زانستىيە بە كليلى پىنج پەنهانە كە نىھ ئىلا الله نەبى - جل شئىنە، ئىنجا لە پاشان ھات پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەو ئايەتەي: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمٌ أَلْسَاعَةٍ﴾ [لقمان: ٣٤] خويىندەوە.

وە ئايەتى پىنجەم كە ابن تيمية -رحمە الله- هىنناویەتىيە دەفەرمۇي: ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْشَى
وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمٍ﴾ [فصلت: ٤٧] ئەو ئايەتەش سيفەتى عىلمى لى وەردەگىرى بۆ الله تعالى كە الله تعالى ھەوالى داوه ھىچىك نىھ بکەۋىت لە حەمل و بارە كان كە ھەلدەگىرى تەنانەت كۆرپەلە لهناو سكى دايىكىشى چ ھى ئىنسان و مرۇقە كان بى چ ھى ئازەل و حەيوانە كان بى ئىلا الله تعالى عىلم و زانستى پىيى ھەيە كە دەكەۋى لەبار دەچى ھەرچىيە كى بەسەر دى، وە مردن و ژيانىش ئىلا بە عىلم و زانستى الله تعالى يىھ، كەواتە الله تعالى اللهى تاك و تەنها اللهى پاك و بىڭەرد - جل شئىنە- عالم و زانايە و زۆريش زانايە بە ھەموو شتە كان ھېچ شتىيک نىھ ون و بزرىي لە الله تعالى ئەوهى لە زەويىدا ھەيە و لەسەر زەويىشە ئەوهى لە ئاسماانە كان يىشدا ھەيە.

لە ئايەتى شەشم ابن تيمية -رحمە الله- بە بەلگە هىنناویەتىيە دوو سيفەتى الله تعالى قودرهت و دەسەلات و توانا وە عىلم و زانستىش دەفەرمۇي: ﴿لَتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ با بىزانن بەراستى الله تعالى بەسەر ھەموو شتىيک توانايە ھېچ شتىيک نىھ لە تواناي الله تعالى بەدەربى: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيًّا﴾ [الطلاق: ١٢] وە الله تعالى بەراستى و بىڭۈمان عىلم و زانستىيە كەى دەورى ھەموو شتىيکى داوه.

كەواتە سيفەتى قودرهت و عىلم بۆ الله تعالى لە ئايەته جىڭىر بۇو كە الله تعالى ھېچ شتىيک نىھ لە راپردو و لە ئىستا و لە داھاتوو دەسەلاتى بەسەردا نەبى وە ھېچ شتىيک نىھ لە راپردو و ئىستا و داھاتوو عىلم و زانست و زانيارى پى نەبوبى جا شتە كە پەنهان و نادىياربى وردىبى درشتىي وە ئاشكرابى، عىلم و زانستى بە ھەموى ھەبوھ وە دەسەلات و

توانای لهسەر هەموو شتە کان هەیە الله تعالىٰ -جل شئنه-، کەواتە عیلم و زانستى الله تعالىٰ لهوپەرى تەواوییە بە هەموو شتە کان بە ورد و درشتيەوە ئاشكرا و نادياريەوە لە ئاسمانە کان و لە زەوی لە هەر شوین و جىگايە کە بىی وە دەسەلات و تواناشى بەسەر هەر هەمويان هەیە.

ئەو تەئىك كىد كىردنەوە و پىداگرتەيى ابن تيمية -رحمە الله- و ئەو هەموو ئايە تانەي بەدواي يە كدا هيئاوه زىاتر بۇ جىڭىر كىردىنى عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەيە وە لە پاشانىش وە كو وەلامىكە بۇ ئەو تىرە و تاقمانەي كە جەگە لە ئەھلى سونە و جەماعەن و رەتى ئەو بابهە تە سىفە تانە دەكەنەوە لە الله تعالىٰ و تەعطايلى دەكەن و پەكى دەخەن و بىريارى نادەن، وە كو جەھمىيە کان و موعته زىيلە کان هەندىك جار بىروايان وابوھ كە الله تعالىٰ دەلىن عالمە بەبىي عىلەم سىفەتى عىلەمى لىنى وەرناگرن تەنها ناوىكى روت ئەوە لە الله ناوه شىتەوە -جل شئنه-، الله قاديرە بەلام سىفەتى قودرەتى بۇ وەرناگرن، وە هەندىك جار تەنانەت ئەشعەريە کانىش لە هەندىك و خال و سىفەتى الله تعالىٰ هەندىك ناوى بۇ بىريار دەدەن و سىفەتى لىنى وەرده گرن هەندىكىش لە سىفەتە کان پەكى مەعناؤ و واتاكەي دەخەن و بىريار نادەن و وە رەتى دەكەنەوە (پەنا بە خوايى رب العالمين).

جا الله تعالىٰ -جل شئنه- كە گوتمان لە كۆتايى ئەو ئايە تانە ئەوە دەسەلمىنин و دەھىنин كاتى كە ناوىك لە ناوه کانى ناوىكى ترى دەخاتە پاڭ لە كۆتايى ئايە تە كە دەيھىنى لەوپەرى كارلەجىي و لىزانىيە ئەوە نەبىي هەر وا دانرابىي واتايە كى پېر واتا و رېك و پېك و زىاتر و تەواوتى دەبەخشى، بۇ نمونە چەند نمونە يە ك بەھىنەنەوە.

الله تعالىٰ دە فەرمۇى: ﴿الَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نَسَاءِهِمْ تَرَبَّصُ أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُو فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [البقرة: ۲۲۶] دەلى ئەوانەي سويند دەخۇن لە خىزان و ھاوسەرە کانىيان، سويند خواردن بە تەلاق سويند نىيە زۆر كەس هەيە لەناو كوردهوارى وَا باوه دەلى سويندى گەورەي خواردوه بە مەعنای تەلاقى خواردوه، كاکە تەلاق هەر سويند نىيە تەلاق

مه خلوقيکه به ديهيئنراويکه نابي ئهو و شهى بۆ به کاربى ئه وهى سويند به تهلاق دهخوا و دهلى بە تهلاقم ئيختيلافى له سەرە لە بەينى زانايانى فيقهى ئايە تهلاقە كەى پى دە كەوهى يان ناكەوهى؟ وە ئايە بە سويند دادەنرى يان نا؟ هەندىك لە زانايان دەفەرمون سويند نيه و لەغۇھ و چونكە تهلاق مە خلوقة بەلام كەسە كە تاوانى گەورەي ئەنجام داوه بە مە خلوقيک سويندى خواردوھ پىويستى بە تەوبە و گەرانەوهى بۆلاي الله تعالى چونكە سويند خواردن بە جىگە لە الله تعالى شيركە يان كوفره جائىز نيه و دروست نيه، ئىنجا يان شيرك و كوفرى بچوکە لە ئىسلام نايباتە دەرەوه يان ئەگەر حوجەت له سەر كرد و رونكردنەوهيدا و پىي وابوو شته كەى سويندى پى خواردوھ هيئناويەتىه ئاستى الله تعالى لە روی گەورايەتى لە بەر ئه وه سويندى پى خواردوھ ئه وه دەبىتە شيرك و كوفرى گەورەش و لە ئىسلامىشى دەيياتە دەرەوه (پەنا بە خواي رب العالمين)، جا خواي رب العالمين لەو ئايەتە دەفەرمۇئ ئەوانەي سويند دەخۇن لە خىزان و هاوسمەرانيان سويند خواردن بە الله دەخۇن بە وەلاھ يان ناو و سيفەتە كانى الله تعالى كە لە گەلەيان كۆ نەبنەوه لە گەل خىزانيان، ئه وه جۆريکە لە جۆرە كانى نىوان ژن و مىرد كە رودەدا حوكىمىكى شەرعى تايىھتى هەيە الله تعالى لەو ئايەتە توّمارى كردوھ كە باسى تهلاق نيه ئىنجا دەفەرمۇئ الله تعالى با ئەوانە بىئىنەوه چوار مانگ ئەگەر سويندە كە يان هيئايەجى ئه وه ئەو كاتە حىسابىكە و ئەگەر نەشها تەجى حىسابىكى ترى بۆ دەكرى ئەگەر نەگەيشتە مودە و كاتى ديارىكراوى خۆى، بەلام ئىمە مەبەستمان ئه وهى لە كۆتايى ئايەتە كە خواي رب العالمين دەفەرمۇئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بە راستى و بىڭومان الله تعالى لېبوردەيە كى بەزەيىھ، ئه وه چى دەگەيەنى؟ ئه وه ئه وه دەگەيەنى كەواتە ئەگەر ئەو كەسانە گەرانەوه (تەوبەيان كرد) بۆلاي الله تعالى گەرانەوه و تەوبەيان بە نسيب بۇو بە راستى الله تعالى لېبوردەيە بەزەيشە يەعنى لېيان دەبورى رەحمىشيان پى دەكا، لېرەدا لەو ئايەتە ئه وهى لى دەوهشىتەوه.

به لام له مهسه لهی ته لاق الله تعالی غه فور و ره حیمی له ئاخیری ئایه ته که نه هیناوه به لکو دوو ناوی زور جوانی خوی تومار کردوه که لهوی بوه شیته وه که واتای ته واو لهوی ببه خشی که ده فه رموی: ﴿وَإِنْ عَزَّمُوا الظَّلْقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلَيْهِ﴾ [البقرة: ٢٢٧] ئه گه ر پیدا گریان کرد و عه زمیان جه زم کرد له سه ر جیابونه وه له گه ل خیزان و هاو سه ریان و ته لاقه که بهیننه جی به راستی الله تعالی سه میعه ده بیسی وه عه لیمه یانی ته لاقه کهی ئه وان ده بیستی چون ته لاقیان خواردوه فیل له الله ناکری، لیره ئه وهی لی ده وه شیته وه لیبورده بی الله لی ناوه شیته وه که الله تعالی باسی لیبورده بیکا له بھر ئه وه ناوی سه میعی بو خوی به کارهینا له ئاخیری ئه و ئایه ته وه عه لیمیشه الله تعالی عیلم و زانستیشی پی هه یه باسی ئه وه ناکا لییان ده بوری یان ره حمیان پی ده کا یه عنی ئاگایان له خوی بی ئه وهی عه زمی جه زم کرد له سه ر ته لاق قسه کانی نه گوپی الله تعالی سه میعه قسه کهی ده بیستی وه عه لیمیشه زانایه به قسه و شته کان و حوكمه کانیه وه له بھر ئه وه ده بی قسه کان وه کو خوی بلی و حوكمه که وه کو خوی بدا.

له پاشان الله تعالی -جل شئنه- له ههندیک ئایه ت ده فه رموی: ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [البقرة: ٢٠٩] له کوتایه کهی چونکه لهوی ئه و لیک و هشاوهیه و مانای ته واو ده دا، گوتمان عه زیز یانی ده سه لاتداری زال به سه ر هه مو و شتیکدا به عام ئه گه ر ده سه لاتداری زال بیته بھر گویچکه ت ههندیک جار تو بیر له وه ده کهیته وه زولم و ستھمی لی بوه شیته وه ئه و ده سه لاتدار و زالیه به سه ر هه مو و شتیک (پهنا به الله) له بھر ئه وه الله تعالی ده فه رموی ئه و ده سه لاته له شوینی خوی به کار ده هینی، له بھر ئه وهی مرؤقه کان گوتمان ههندیک جار ئه گه ر ده سه لاتی زال بن له سنوری مرؤقا یه تی خویان ههندیک جار حیکمہ تیان نیه له شوینی خوی به کاری ناهینن ئه وه نه بی له دژی دوژمن به کاری بیتن بو پاراستنی جه ما و هر و ژیر ده سته یان به کاری بیتن ههندیک جار هه ر له گه ل جه ما و هری خویان ئه و ده سه لات و زالیه به کار ده هینن زولم و ستھمی پی ده که ن کار له جی نابن.

وہ اللہ تعالیٰ لہ ئایہ تی تر دھرمی کیوں: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلَمُونَ﴾ [النحل: ۱۹] شتہ نہیں کانی خوت خوتہ و خہیا لاتی ناو دل و دھرونیشت اللہ تعالیٰ پیشی شارہ زایہ ئاگادارہ چھند شتہ کہ نہیں بی وہ ئہوانہ ئاشکراشی دہ کھی، کھواتہ هیچ شتیک لہ اللہ تعالیٰ بزر نیہ - جل شئنہ۔

لہ کوتایی ئہ و ئایہ تانہ دہ تو انین بلیین ابن تیمیۃ - رحمہ اللہ - کہ فہرمی و ہینایہ وہ بہ بہلگہ بو جیگیر کردنی ہندیک لہ ناوہ زور جوانہ کانی اللہ تعالیٰ کہ سیفہ تہ زور بہ رزہ کانیشی لی وہ رگیرا بہلگہی ئہ وہی ہدیہ و ئہ وہ جیگیر دہ بی لہ عہقیدہی ئہ ہلی سونہ و جہ ماعہ کہ اللہ تعالیٰ خاونی عیلم و زانستی و زانیارییہ کی تھواوی سہدا سہدا بہ بہلگہی عہقلی و نہ قلی ئہ وہ دہ سہملینری بو اللہ تعالیٰ، ئہوانہ کہ ئینکاری ئہ و بابہ تہ سیفہ تہ یان کردوہ وہ کو جہ ہمیہ کان وہ کو موعدہ زیلہ کان وہ ہندیکی تر لہ تیرہ کانی تر بہ راستی ہله یان کردوہ نہ یان پیکاوه سیفہ تی نہ قس (پہنا بہ خوای رب العالمین) پہلیان داوه بولای اللہ تعالیٰ کہ ئہوانہ منحہ ریف بونہ لا ری بونہ۔

ہندیکیش ہندیک جار تھؤیلی ئہ وہش دہ کہن کہ اللہ تعالیٰ دھرمی کیوں: ﴿وَسَعَ كُرْسِيًّا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی اللہ تعالیٰ فراوانہ بہ قہد ئاسماںہ کان و زہوی یانی ئاسماںہ کان و زہوی گرتوہ تھوہ وہ ئہ وہندہ فراوانہ، جا ہندیک لہ موعدہ زیلہ کان ئینکاری عیلم دہ کہن بہلام دہلیں کورسی لہ و ئایہ تھدا مہبہست پیشی عیلمہ یہ عنی عیلمی اللہ فراوانہ بہ قہد ئاسماںہ کان و زہوی، نا اللہ تعالیٰ لہ زوریک لہ شوینہ کانی تر عیلمی فراوانی خوی کہ دھوری ہہ مہو شتیکی داوه بخوی بپیار داوه لیڑہ کورسی ہہر بہ مانای کورسی دی ناپی تھؤیل بکری وہ کو ئہوان تھؤیلیان کردوہ، وہ کو ئہ شعہری و ماتوریدیہ کانیش ہندیک لہ سیفہ تہ کانی اللہ تعالیٰ جیگیر دہ کہن ہندیک جار ہندیکیشی رہت دہ کہن وہ بہ تایہت سیفہ تہ فیعلیہ کانی اللہ تعالیٰ، ہندیک جار ئہ شعہری و ماتوریدیہ کان تو شی شتی دژ بہ یہ کیش دہ بن ہندیک لہ سیفہ تی اللہ تعالیٰ بپیار دہ دہن وہ ہندیکی تر لہ

سيفاته فيعليه كانى رەت دەكەنەوە و دانى پىدا ناهىئىن وە كۆ سيفەتى (أُستوى) چونكە سيفەتى (أُستوى) سيفەتىكى فيعلى الله تعالى يە -جل شئنه-، جا رەتى دەكەنەوە و دەيگۆرن يان بە مەعنای (إِسْتَوْلَى) تەئويلى دەكەن و لە شوئىنى خۆى لاى دەدەن، ئەوانە هيچيان ئەھلى سونە و جەماعە پىيى رازى نىن، يان قەدەرييە كان ھەندىك جار سيفەتى عىلەم و زانسى الله تعالى دەربارەي شتە كان و رۇدانى شتە كان رەت دەكەنەوە دەلىن ھەر كەسيك بۆخۆى دەسەللاتە لەسەر ئىش و كارە كان كە دەيکانە كە الله تعالى بۆى بىنېتە بون كەسە كان بۆخۆيان خاودەن و بکەرى كار و كرددوھە كان بە حىسابى خۆيان لەبەر ئەوهى پاكايەتى الله تعالى رابگەن تەنزىھى الله لەو بکەن بلىن الله شەر دروست ناكا، بەلام عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە وانىھە بەلكو لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە الله تعالى ھەموو شتىك دەزانى وە عىلەم و زانسى پىيى ھەيە ھەموو شتىكىش ھەر ئەو بەدى دەھىنەن و دروستى دەكا تەنانەت خراپەكانىش وە كۆ مۆلەت كە كەسە كە بۆخۆى ھەلى دەبىزىرى بۆ ئەوهى تاقىكىردنەوە دروست بىي ئەوهىيە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە (والله أعلم بالصواب).

جىڭىر كەرنى سيفەتى (الرزق والقوّة والمتناة) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ [الذاريات: ٥٨].

دوايى دىيىن ابن تيمية لە درىزەي وته كانى لە مەتنى (الواسطية) دەفرەرمۇئ (وَقَوْلُهُ) واتە وته و فەرمودەي الله تعالى ش كە دەفرەرمۇئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ [الذاريات: ٥٨] الله تعالى بىيگومان و بەراستى رۆزىدەرىيەن خاودەن ھىزىيەن بەتىنە، كەواتە لە ئايەتەيەوە چىيان بۆ دەسەلمىندرى؟ ناوە زۆر جوانە كەي الله تعالى كە راپقىيەتە كە رۆزىدەرە الله تعالى لەپەرى تەواوى رېزق و رۆزى ھەموو بەندە و مەرقە كان و بەديھىنراوە كانى خۆى دەدا وە الله تعالى خاودەن قوھەت و ھىزىيەن بەتىنى سەدا سەدە -جل شئنه- ئەوهەمان بۆ دەسەلمىندرى.

کەواته ئەو ئايەتە دەتوانىن بلىئىن سى سيفەتى الله تعالى لە خۇوه گرتۇھ يە كەميان رېزق و رۆزىداني بەردهوامى بەدواي يەكەوه بۇ مەرۆف و بەندە و بەدىھىنراوه كانى.

دەميان سيفەتى قوهت و هىز بۇ الله تعالى.

سېيەميان سيفەتى مەتانەت و بەتىنى نەبپاوه يى لەپەرى تەواوى ھىزەكان بۇ الله تعالى. كەواته ئىمە لە سەرمانە بىرۋەرامان وابى بە گۈيە ئەو ئايەتە الله تعالى رۆزىدەرە ناوى رەزاقە وە سيفەتى رېزقانى لى وەردىگىرى رۆزىدەرە بۇ ھەموو بەندە و مەرۆفە كان و ئەوانەي پىويستيان بە رېزق و رۆزىيە بەدواي يەكەوه وە هيچ شەريك و ھاوبەشى نىيە لەو رېزق و رۆزىيە كە دەيدا وە كو بەخشىشىك دەبىھەخسى، داواي ھىچ شتىك ناكا لە بەرامبەريدا بەلکو تەنها داواي ئەوهىي ئىمە لە پىناؤ ئەوه دروست كردۇھ عىبادەت و پەرسىتىشى بىكەين، ئەوهى عىبادەت و پەرسىتىشى ناكا ھەر رېزق و رۆزى پى دەدا ئەوه جۆرىكە لە رەحم و بەزەيى الله تعالى وە لە عەدالەت و دادوھرىشى وە لە بەخشىشى خوايى -جل شئىه- كە دەبىھەخسى، وە لە پاشان بىرۋامان ھەبى كە الله تعالى لەپەرى تەواوى بەھىزە ھىز و توانييە كى لەبن نەھاتوى سەدا سەدى ھەيە وە هيچ ھىز و توانييە كى ناتوانى بەربەرە كانىي ئەو ھىز و توانييە كە الله تعالى بىكى -جل شئىه-، وە مەتانەش زياتر و كە دەلى مەتىنە يەعنى دەسەلات و ھىزەكانى الله تعالى پتەوه و زۆر بەھىزە ئەوهش دەبى جىڭىر بىكەين بەوهى كە لە الله دەوهشىتە وە -جل شئىه-.

جىڭىر كەرنى سيفەتى (السمع والبصر) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [النساء: ۵۸].

دوايە لە درىز كەرنەوى قسە كانى ابن تيمية دەفرمۇئ و ئايەتىكى تر دەھىنیتە وە -رحمە الله- دەفرمۇئ: (وَقَوْلُهُ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى: ۱۱]) وە

فه رمودهی خویش که ده فه رموئی ئه وه قاعیده و بنہ مایه کی سه ره کیه و ئه هلى سونه و جه ماعه هه ردهم له سه ر زمانیانه کاتیک ده ربارهی ئه سماء و سیفاتی الله تعالی ده دوین یان ده نوسن و تو مار ده کهن ئه و ئایه ته ده لینه وه و چه ندھا جار ده بیته وه که ده فه رموئی الله تعالی که ده فه رموئی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] الله تعالی هیچ شتیک له زاتی له سیفه تی له ناوی وه کو الله نیه وه الله ش - جل شئنه - له زاتی له ناوی زور جوانه کانی له سیفاته به رزه کانی وه کو هیچ مه خلوق و به دیھینراو و کھس و شتیک نیه له گھل ئه وه دا الله تعالی سه میعیشه بیسدره و به صیریشه بینه ره.

که واته: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وه لامه بؤ ئه وانهی مو مه ثیله نه و مو شه بیھه نه کاتی که ناو و سیفه ته زور به رزه کانی الله تعالی ده چوینن به به دیھینراو کان الله تعالی وه لامی دانه وه که الله تعالی له زاتی له ناوی زور جوانه کانی له سیفاته به رزه کانی به هیچ کھس و شتیک ناچی: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه لامه بؤ موعه طیله کان که په کی ناو و سیفه ته زور به رزه کانی الله تعالی ده خهن که وا جیگیری کرد الله تعالی سه میعه سیفه تی سه معی لی و هر ده گیری ناوی سه میعه و سیفه تی سه معی لی و هر ده گیری به صیره و سیفه تی به صه ری لی و هر ده گیری.

له پاشان هه ر ابن تیمیة ده فه رموئی (وَقَوْلُهُ) الله تعالی فه رمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ نَعِمًا يَعْظُمُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [النساء: ۵۸] ئه وه ش له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه ده بی پرو امان پیی هه بی که الله تعالی فه رمویه تی الله تعالی چاکترین ئاموژگاری کاره بؤ ئیو که ئاموژگاری تان بکا له گھل ئه وه دا بیگومان و به راستی الله تعالی سه میعه واته بیسدره سیفه تی سه معی لی و هر ده گیری وه به صیره بینه ره الله تعالی - جل شئنه - سیفه تی به صه ری لی و هر ده گیری.

که واته ئه هلى سونه و جه ماعه عه قیدهی وا یه بیسہ رایه تی الله تعالی ده بی ئیمه جیگیری بکھین بؤ الله تعالی، ئه و به لگانه ش بؤ ئه وه یه که الله تعالی - جل شئنه - ناوی زور

جوانه كەي سەمیعە سيفەتى سەمعى لى وەردىگىرى، ئەۋەندە فراوانىشە بىسەرى الله تعالى وە كۆھى مەخلوق و بەدېھىنراوە كان نىھ لەپەرى تەواوى و كەمالىيەتە وردىرىن شت بە پستە پست بىكەي تەنانەت خوت خوتە و خەيالاتىش بى ئەوهى لەناو دلىشت بى به زمانىش دەرت نەپەرى بە دەنگىكى زۆر نزمىش بىكەي بە دەنگىكى زۆر گەورە بىكەي بە هەر لەھجە و لوغەت و زمانىك بى لە هەر شوين و جىڭايەك بى هى هەر مەخلوق و بەدېھىنراوىك بى لە گەل ئەۋەدا ئەگەر ھەموو بەدېھىنراوە كان لە يەك كاتدا بدوين ئىلا الله تعالى دەبىستى بەبى ئەوهى لىي تىك بچى -جل شئىنە- يان قسىيەك بىستى و ئەويتر نەبىستى ئەوانە نىھ بۆ الله تعالى ھەموى لە يەك كاتدا لەپەرى تەواوى دەبىستى وە سەدا سەد ھى هەر ھەموشيان بەبى كەم و كورتى ئەوه عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەيە.

كە دەلىيىن بەصىريشە الله تعالى بە ورد ترىن شت وە ناسكترىن شت لە شوينى تارىك بى رۇناك بى لە هەر شوينىك ھەبى الله تعالى بىنەرە بە شتە نادىيار و دىيارە كان بە شتە ورد و درشتە كان لە هەر شوين و جىڭايەك ھەبى ئەو شتانە الله تعالى دەيان بىنى، وە ھەندىك جارىش الله تعالى ھەر شتى وردىشى باس كردوھ يان پالپىشى خۆى نىشانداوە -جل شئىنە- سەرخىتنى خۆى بۆ ھەندىك لە پىغەمبەرە كان (عليهم الصلاة والسلام) كە دەلى چونكە بىستن و بىنин دوشتن ھىزە توانايد بۆ الله تعالى سيفەتى كەمالىيەت و تەواویيەتە، وە كۆ دەفەرمۇيىتە موسا پىغەمبەر (ع) لە گەل ھارونى براي (ع) كە دەفەرمۇي: ﴿إِنَّى مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] بىرۇنە لاي فيرۇھون لېشى مەترسىن من لە گەلتان دام يەعنى پالپىشىتەن دەكەم سەرتان دەخەم وە راگرتان دەكەم ھيدايەت و رېنۈيپەتەن دەكەم وە لە پاشان: ﴿أَسْمَعُ﴾ دەبىستىم كە چى دەگۇتى و چى ناگۇتى بە وردىيە وە ھەموو شتە كان ھېچ شتىك نىھ بەدەربى لە بىستنى من، ئىنجا الله تعالى دەفەرمۇي وە دەشېيىم لەوىدا چى

ده گوزه‌ری فیرعهون چی ده کا و چی له گه‌ل ئیوه ده کا وه ئیوه چی ده که‌ن و ئه‌نجام ده‌دهن له‌وی.

ئه‌وه ئه‌وهشی بۆ ئیمه لى و هرده گیری له عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه ناوه زۆر جوانه کانی الله سيفه‌ته زۆر به‌رزه کانی الله تعالى ده‌بى ئاسه‌واریشی دیاربى له‌سەر ئیمه، ئاسه‌واری ئه‌وه دیاربى که الله ده‌فه‌رموی سه‌میعم ئیمه لی بترسین هیچ قسە‌یه ک نه‌که‌ین هه‌لبه‌بى و کەم و کورت بى تاوان بى گونکه الله تعالى ده‌بیستى بلىین وەلا کەس دیار نیه کەس ئاگای لى نیه الله تعالى له هەر شوینیک بى ده‌تبیستى، هیچ شتیک نه‌که‌ین و ئه‌نجام نه‌ده‌دین بلىین کەس نامان بینى و له پەنهان و نادیارین خۆمان شاردبیتەوە چونکه الله تعالى هه‌مو و شتیک ده‌بینى ترسمان لى بنیشى.

ئینجا ئه‌گەر دۆستایەتى الله بە‌ده‌ست بینى و پشتى پى بىه‌ستى بە‌رامبەر هەر هېز و قوه‌تیکى دونيا ترست نه‌بى بوه‌سته و راوه‌سته هەلويستت هەبى بپیارت هەبى پشت به الله بىه‌سته چونکه الله تعالى ده‌تبینى و ده‌سەلاتداره کەش ده‌بینى هېزه کەش ده‌بینى، ئینجا ئه‌گەر له‌گەلتداربى و پشتگیریت لیبکا الله تعالى توانيه بە‌هېزه بە‌سەر هه‌مو و شتیک، وله پاشان الله تعالى عیلم و زانستى پى هەيە ده‌بیستى کەسە که چی ده کا و چی ده‌لى زانیاری هەيە و زانستى هەيە بە‌ناو دلى کەسە کەش ئه‌وهی بۆ تۆ نایلى لە‌ناو دل و میشكى خۆی چ پیلانیکى هەيە زالىم و سته‌مكاره که کەواته ده‌شبينى.

خۆشى عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه له‌ودايىه که بە‌ناو و سيفه‌ته کان الله بناسىن جورئەتمان زىاد ده کا وه تە‌قوامان زىاد ده کا لی بى ده‌ترسیئين وه لی نزیک ده‌بینه وه هە‌ولدە‌دین پالپشتى ئه‌و بە‌ده‌ست بینىن، کەواته کەسیکى بە‌عیزه‌تى رپیک و پیکى بە دینى موتەقى دور بوه‌وه له گوناح و تاوان و وه ئه‌نجام ده‌رى خىر و چاکه کانمان لى ده‌ردە‌چى.

جىڭىر كردىنى سىفهتى (المشيئة والإرادة) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ : ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ [الكهف: ٣٩]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ٢٥٣]، وَقَوْلُهُ: ﴿أَحَلَتْ لَكُمْ بَهِيمَةً الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحْلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ [المائدة: ١]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدُ أَنْ يُضْلِلَ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانَمَا يَصَعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ [الأنعام: ١٢٥].

ئەمجارە لە مەتنى (الواسطية)دا ابن تيمية -رحمە الله- باسى جىڭىر كردىنى سىفهتى مەشىئەت و ئيرادە ويستى الله تعالى دەكا ئەو ئايەتىنى بە بەلگە بۆ دەھىنېتەوە و دەفرمۇئى الله تعالى فەرمۇيەتى (وَقَوْلُهُ : ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ [الكهف: ٣٩]، وە دەفرمۇئى الله دوبارە فەرمۇيەتى (وَقَوْلُهُ: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ٢٥٣]، وە دوبارە الله فەرمۇيەتى: ﴿أَحَلَتْ لَكُمْ بَهِيمَةً الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحْلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ [المائدة: ١]، وە دوبارە الله فەرمۇيەتى (وَقَوْلُهُ: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدُ أَنْ يُضْلِلَ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانَمَا يَصَعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ [الأنعام: ١٢٥]).

ئەو ئايەتىنى بە بەلگە ھىناوەتەوە دەربارە مەشىئەت و ويست و ئيرادەيى الله تعالى كە الله تعالى خاوهنى مەشىئەت و ئيرادە و ويستە لە هەر ئىش و كارىك كە بىھەۋى بىكىا (إذا شاء الله كان وإذا لم يشاء لم يكن) الله تعالى هەر شتىك بىھەۋى بىكىات دەبى ئەوەى نەشىھەۋى و ويستى له گەلدا نەبى ئەو ئىشە نابى، جا ئيرادەيى الله تعالى -جل شئنە- لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە دوو جۆرى ھەيە يان ئيرادە كەونىھە يان ئيرادە شەرعىيە دىيىن يەك بە يەك باسى لىيۇ دەكەين بەلام با ئايەتە كان تەفسىر بکەين بە كورتى و پوختى.

يە كەمین جار الله تعالى له سورەتى الكھف دەفرمۇئى كاتىك ئەو دوو كەسە دەكەونە بەرامبەر يەك كەسيكىان بپروادارى هەزارە وە كەسە كەي تريشيان دەولەمەندى بى بپروايمە، كە دەولەمەندە بى بپروايمە كە دوو باخچەي گەورەي ھەيءە و پارە و پول و شتى زۇرى ھەيءە و مال و مندال و عەشيرەتى ھەيءە پېيىوه مەغرور بوه، كەسە بپروادارە كە لە روبەرپەيدا پېيى دەلى: ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ خۆزگا ئەگەر تۆ ھاتبايە ناو باخچە كەت: ﴿قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ [الکھف: ٣٩] بتۈگتىيا ئەوهەيي الله تعالى بە منى بەخشىيە و مەشىئەتى لە گەل بوه كە پېيداوم وە هيچ ھىز و پشت و پەنايەك نىيە جىڭە لە پشت و پەناي الله تعالى پشت بەو بەسترابا واتە ھەموو ھىز و ھەموو ناز و ھەموو نىعمەتىك و ئەو باخچە كەي توش ھەر لە الله وەيە - جل شئە - ويسىتى ئەۋى لە گەلدا بوه ئەگەر ويسىتى ئەو نەبا نەدەبۇو.

جا لە پاشان لە ئايەته كەي دوھم دەلى لە الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقتَتَلُوا﴾ ئەگەر الله بىويستىبا يەكتريان نەدەكوشت و شەرى يەكتريان نەدەكرد: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ [البقرة: ٢٥٣] بەلام الله تعالى ئەوهەي بىيەۋى ئەو دەبى ئەوهەي اللهش بىيەۋى رۇددات بە دلنىيائى و سەدا سەد.

وە لە پاشان لە ئايەته كەي سېيەم الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةً الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحْلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ [المائدة: ١] الله تعالى دەفرمۇئى ئەي گەلى بپرواداران بۇ ئىيەم حەللاڭ كردوھ واتە حەرام نىيە و بۇتان حەللاڭ ئەو ئاژەل و حەيوانانەي وە كۈمەر و بىزىن و مانگا بۇ ئەوهەي بىخۇن و سەرى بېرىن و سود و كەلکى لى وەربىگەن و بۇتان حەللاڭ ئىلا ئەوهەي بەسەرتاندا دەخويندرىتەوھ بۇ ئەو كەسانەش كە لە ئىحرامدان راۋيان بۇ حەللاڭ نىيە وە لە پاشان دەفرمۇئى بەراستى و بىيگۇمان الله تعالى ئەوه دەبىتە حوكىمى و حوكىم دەدا كە دەيەۋى ئىرادەي لە گەلە.

وە لە ئايەتى پىنچەم دەفرمۇئى الله تىعاليٰ فەرمۇيەتى: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلإِسْلَامِ﴾ هەريەك الله تىعاليٰ وىستى لەگەلداپى و بىھەۋى ھيدايەت و رېنۈيىنى بىكا سىنە و دل و دەرونى فراوان دەكى باقى وەرگىرنى ئىسلام و تەسلىم بون بە الله تىعاليٰ واتە رېنۈيىنى دەكەت: ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضْلِلَهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيْقًا حَرَجًا كَانَمَا يَصَدَّ فِي السَّمَاءِ﴾ [الأنعام: ۱۲۵] هەر كەسيكىش الله تىعاليٰ ھيدايەت و رېنۈيىنى نەكەت بىھەۋىت گومراي بىكەت ئەو دلى بۇ يەك دەھىنېتەوە و تەنگى دەكە ھەروە كو كەسيك كە بەرزبىتەوە بەرەو ئاسماňەكان كاتىك توشى دل تەنگى دەبى و پالەپەستۆى دەكەۋىتە سەر.

ئەو ئايەتانە ھەر ھەموى ابن تيمية -رحمە الله- باقى ئەوەي ھىنناوهتەوە بىسىەلمىننى و جىڭىرى بىكا لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە كە بەلگەن لەسەر ئەوەي الله تىعاليٰ خاوهنى مەشىئەت و ئىرادەيە، ھەر شتىك مەشىئەت و ئىرادەي الله تىعاليٰ لەگەلداپى ئەو كار و ئىشە دەبى ھەر شتىك مەشىئەت و ئىرادەي الله تىعاليٰ لەگەلدا نەبى مەحالە ئەو ئىشە րوبدا و بىنى، ئەو ئىشە ئەگەر خراپ بى يان باش بى ئەو ئىشە چاڭ بى يان خراپ بى ئىلا دەبى مەشىئە و ئىرادەي الله تىعاليٰ لەگەلداپى، چونكە لە باسى قەدەرىش دىئىنە سەرى قەدەر چوار خالى تىدايە:

يە كەميان عىلمى الله تىعاليٰ دەورى ھەمو شتىكى داوه لە ئەزەل و ئەوەلەوە. دوھم الله تىعاليٰ ئەو عىلم و زانست و زانىارىيە نوسىوەتەوە لە (اللوح المحفوظ). سىيىھ ئىرادە و مەشىئەي الله تىعاليٰ لەگەل ھەر شتىكداپى دەبى لەگەل ھەر شتىكدا نەبى ئەو ئىشە رۇو نادا و نابى.

ئىنجا چوارەميان ئىجاد و ھىنانە كايەوەي شت و مەخلوق و بەدىھىنراوه كانە ئەگەر الله تىعاليٰ دروستى نەكا و نەيھىنېتە كايەوە كار و ئىشە كە خراپ بى يان باش بى ئىلا ئەو ئىشە بون و وجودى نابى.

جا ئيراده و مهشیئهی الله تعالى چهند تیبینی و خالیک ههیه ده بی لھسہ ری برقین و بدويین و رونی بکهینه وه له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه بۆ ئه وهی بەرچاومان رونبی، ئه هلى سونه و جه ماعه ده فەرمون ئيرادهی الله تعالى دابهشە بۆ دوو جۆر: (يە كەمیان ئيرادهی كەونی و قەدھری، دوھمیان ئيرادهی شەرعى).

ئيرادهی كەونی و قەدھری فراوانه هەموو شتیک له خۆوە ده گری له باش و له خراپه وه، واته ھینانه کایه وهی شته کان ئه گەر ويستى الله تعالى لە گەلدا نەبى ئه و ئىشانه نابى ئه وه ئيرادهی كەونیيە، تەنانەت كوفرى كافرانیش ئه گەر ئيرادهی الله تعالى لە گەلدا نەبى ئيرادهی قەدری و كەونیه كەی نابى، لە بەر چى ئيرادهی كەونی و قەدھری الله شى لە گەلدا دەبى؟ تا ئىشە كە روبدا و تاقىكىردنە و كە دروست بى ئە گەرنا ئىشە كە رونادا و نابى بەبى ئيراده و مهشیئه و ويستى الله تعالى.

كەواته ئيرادهی كەونی قەدھری زۆر فراوانترە له ئيرادهی شەرعى وە عام و گشتى ترە كاتیک ئیمانی ئیمان دارنیش ده گریتە وە كوفرى كافرانیش ده گریتە وە، وە ويستى الله تعالى لە وەشدا يە كە كافران ئیمان بىنن ئه وهی دەویت الله تعالى لیيانى داوا يە بەلام ئەوان بە دەستى خۆيان كە ئیمان هەلنا بىزىن و كوفر هەلە بشىزىن الله تعالى مهشیئەت و ويستى لە گەل ئه وە دا دەبى بۆيان بىنیتە كایه وە و كوفر كەيان بۆ روبدا تاوه كو تاقى بکرینە وە. ئيرادهی شەرعىش بريتىيە لە وە كارە خەير و چاكە كان كارە شەرعىيە كان كە الله پىي رازىيە - جل شئنه - ئه و بەرتەسكتەرە له ئيرادهی كەونی و قەدھری، هەموو ئىشىكى خەير و چاكە الله تعالى ئيرادهی كەونىشى لە گەلدا يە كە دروستى دە كا و دەيھىنېتە كایه وە وە ئيرادهی شەرعىشى لە گەلدا يە به مەعنای ئه وە پىي رازىيە الله تعالى - جل شئنه - وە پاداشتى ئه و كەسانەش دەداتە وە كە لیيان دېتە جى و يان دەيھىنە جى.

جا الله تعالى - جل شئنه - له قورئانى پيرقۇز بەلگەي بۆ هەر دوکيان ھيناوە تە وە ئه هلى سونه و جه ماعه له خۆرائىيە كاتیک دەلین ئه و دوو ئيرادانه بونى هە يە.

بۇ ھى يە كەميان ئيرادەي كەونى الله تعالى دەفەرمۇي: ﴿وَمَا تَشَاءُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التکوير: ۲۹] ھىچ شتىك نىھ ئىيە ويسىتى بىكەن و مەبەستان بى ئىلا ئەوە دەبى كە الله تعالى ويسىتى له گەلدايە و ئيرادە و مەشىئەي كەونى له گەلدايە چونكە الله پەروردگارى جىهانيانە - جل شئنه.-

وە ئيرادەي شەرعىش خواى رب العالمين دەفەرمۇي: ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُم﴾ [النساء ۲۷] الله تعالى دەيھەۋى ويسىتى له گەل ئەوەدايە كە لىتان خوش بىي و وە تەوبەتان وەربگرى و قبول بىا چونكە ئەوە ئيرادە شەرعىيە كەيە كە الله تعالى تەوبەي خوشدەۋى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَبَّينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة ۲۲۲].

جا خالىكى تر لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە سەبارەت بە ئيرادە و مەشىئەي الله تعالى ئەوھىي ئىيمەي بەندە عىلەم و زانستىمان نىھ الله تعالى چ ويسىت و مەشىئە و ئيرادەيە كى كردوھ و ھەيە لە (اللوح المحفوظ) چى نوسراوەتەوھ عىلەم و زانستى پىھبۇھ، تەنانەت بۇ خۆشمان كە ئىش و كارەكان دېتە پىشمان هەتا روو نەدا ئىمە نازانىن ئەو ئىش و كارە چىھ و چۈن دەبى؟ لەبەر ئەوھ نابى ئىمە وھ كوقەدەرييە كان ئەوھ بکەينە بىيانوو بلىيەن شتە كە لەسەرمان نوسراوە الله تعالى عىلەمى پىھبۇھ لە (اللوح المحفوظ) تۆمار كراوە وھ ئيرادە و مەشىئەي لە گەل ھەر شتىكدا ھەبى ئەو دەبى.

كەواتە نابى خۆمان بەردەينەوھ و بلىيەن ئىمە ئەو ئىشە كە بوھ و نوسراوە و لە (اللوح المحفوظ) ھەر بەسەرمان دى چونكە تۆ ئيرادەي اللهت لى ديار نىھ - جل شئنه- ھەتاوە كو نەھىتە كايەوھ و نەيىپىنى بەچاۋ، ئىمە نەمان دەزانى دويىنى كە ئەمپۇ لەو كاتژمۇرە لېرەدا كۆ دەبىنەوھ وھ لە پاشان ئەو دەرس و وانە دەخويىنەن و بۆمان دەكىرى، ئەگەر گومانمان دەبرد ئەگەر رى و شويىمان بۇ گرتبوھ بەر بەلام نەمان دەزانى دېتە جى پىك دەكەھوئى سەدا سەدىانە نا بەلام خواى رب العالمين دەيزانى - جل شئنه- لە (اللوح المحفوظ) يىش نوسىبۇ ئيرادە و مەشىئە و ويسىتىشى لە گەلدا بۇ كە ئىشە كە ھاتە جى ئىنجا بۇ ئىمە دەردە كەھوئى

که ئەوه ئیرادەی الله تعالى له گەل ئەوهدا بوه، له بەر ئەوه نابى بىكەينه بیانوو خۆمانى لى بەردەينه وە بلىيەن ئەو ئىشە ناكەين يان دەيکەين چونكە ئیرادەی الله تعالى نازانىن چۈنە هەتا نەيە تەجى و ھەتا نە كەۋىتە بەر چاوانمان و نەبىتە واقىع و رۇو نەدا، له بەر ئەوه يە دەبى ھەر دەم خۆمان ھانىدەين رېگا باشە كان بگرىنە بەر نىھەتمان باش بکەين گومانى باش بە الله تعالى بىھىن - جل شئە - بەر دە خەير بچىن ئىنجا ئەو كاتە ھەر شتىك بىتە پىش ئەوه ئیرادە و مەشىئەي اللهى له گەلدا بوه.

لە پاشان نابى ئىمە پىمان وابى الله تعالى كاتىك ئیرادەي كوفرى كردوه له كافرىك يان ئیرادەي گومرايى كردوه له كەسىك كە هيدىايت و رېنويىنى نەبوه يان گوناح و تاوانىك كە بەندەيە كى الله تعالى ئەنjamى دەدا ئیرادە و مەشىئەي الله تعالى شى له گەلە بەو مانايەي كە مۆلەتى دەدا بەو مانايەي كە بۆى دەھىنەتە كايەوه ئیرادە و مەشىئەي له گەلدا دەبى، ئەوانە تەنها له پىناو تاقىكىردنەوەي زولم و ستهم نىھە الله تعالى چ لە كافرە كەى كردىچ لە گومراكەى كردىچ لە گوناح كارە كەى كردى يان بە زۆر بەسەريدا سەپاندىچ بەلکو بىدىيان و بى بروايىان ئەوانە لە گوماندان لە بىر و بىردا ئەو بابەتە شتانە دەور و زىن ئەگەرنا الله تعالى - جل شئە - وە كو گوتمان لە مەراتىبەكانى قەدەرى الله تعالى كە دەگەينه سەرى بە درىزلىرىش باسى دەكەين الله تعالى عىلەم و زانستى و زانىارى هەيە بە هەموو شتىك و عىلەم و زانستى و زانىارى كەى دەورى شتەكانى داوه، وە لە پاشان لە (اللوح المحفوظ) نوسىويەتى ئىنجا بە مەعنای ئەوه دى كافرىك كە كافر دەبى الله تعالى عىلەمى پى هەيە لە ئەوهەل و ئەزەل ئەبو جەھەل كافرە بى بروايە چەند پىغەمبەر (وَسِيَّدُ الْجَنَّاتِ) دەعوهشى لە گەل بکا رېنويىنىشى بکا حوجە و بەلگەشى بۆ بىنەتەوە لە سەرىشى بکا ئىلا نابىتە موسىمان الله ئەو عىلمەي هەبوه - جل شئە - (ولله المثل الأعلى) لە (اللوح المحفوظ) يش نوسىويەتىيەوه لە بەر ئەوه الله تعالى ئیرادە و مەشىئەشى لە گەل ئەوهدا بوه كە ئەبو جەھەل كافرە و كوفرى لى بىتەجى و بەر دەوام بى لە سەر كوفرە كەى ئەوه نەبى

الله به زور لهسەر ئەبو جەھل ئەوهى دانابى بەلام عىلمى پى هەبوه الله تعالى له ئەھول و ئەزەلەوه كە ئەبو جەھل بۆخۆى عىناده كوفرى عىناد دەيگرى وە بۆخۆى موتە كەبىرە و خۆى بە زل دەزانى كوفرى تە كەبور دەيگرى پشت دەبەستىت بە بت و سەنهەمە كان و هەوا و نەفسى خۆى دەپەرسىن و واز دەھىنىت لە رېگاي الله تعالى و دژايەتى پىغەمبەر دە كا و (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) نابىته بروادار، ئىنجا لەبەر ئەوه الله تعالى ئىرادە و مەشىئەى لەگەل كوفره كە ئەودا دەبى ئىرادەى كەونى و قەدەرى وە بۆى دەھىنىتە كایەوه، كاتىك خۆى ئەبو جەھل دەيەۋى كافر بىن و بەردەواام بى لەسەر كوفره كەى لەبەر ئەوه رېنۈنلىنى ناكا الله تعالى رېنۈنلىيە تەوفىقىيە كە چونكە شايىستە نىيە ئەبو جەھل وە موسىرە و وە عىناده لەسەر كوفره كەى و خۆى بە زل دەزانى و ئىنجا تا مردىشى هەر لەسەر ئەو كوفره دەمېنىتەوه و بەردەواام دەبى.

جيڭير كىرىنى سىفەتى (المحبة والمودة) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة: ١٩٥]، ﴿وَاقْسُطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ٩]، ﴿فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَقِيْنَ﴾ [التوبه: ٧]، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ٢٢٢]، وَقَوْلُهُ: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ﴾ [آل عمران: ٣١]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْهُ﴾ [المائدة: ٥٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾ [الصف: ٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ [البروج: ١٤].

جا دىيىنه سەر سىفەتىيىكى تر لەو سىفەتانەى الله تعالى كە ابن تىمیة -رحمە الله- لە مەتنى (الواسطية) چەند ئايەتىيىكى بۇ توّمار كردۇ دەفرەرمۇى الله تعالى فەرمۇيەتى (وَقَوْلُهُ: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة: ١٩٥]) لېرەدا سىفەتى حوب وە مەحەببە بۇ الله تعالى بەو ئايەتە و چەند ئايەتىيىكى تر ابن تىمیة جىڭىرى دەكى، وە لە

سۈرەتىكى تر الله تعالى دەفرمۇى: ﴿وَاقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ٩]، وە لە پاشان لە سۈرەتىكى تر الله تعالى دەفرمۇى: ﴿فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَقِينَ﴾ [التوبة: ٧]. وە لە سۈرەتىكى تر دەفرمۇى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ٢٢٢]، وە لە سۈرەتىكى تر الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ﴾ [آل عمران: ٣١]، وە لە سۈرەتىكى تر الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بَقْوَمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهُ﴾ [المائدة: ٥٤]، وە لە سۈرەتىكى تر الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾ [الصف: ٤]، وە لە سۈرەتىكى تر الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ [البروج: ١٤].

ئەو ئايەتىنە بەلگەن لەسەر ئەوهى الله تعالى خاوهنى سىفەتى حوب و مەحەببەيە، ئەو حوب و مەحەببەيە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە به حەقىقى و واتاي دروستى خۆى هاتوھ و وەردەگىرى نەك وەکو تاقىم و كۆمەلەكانى تر نەفى بىرى لە الله تعالى وەکو جەھمیە كان و موعىته زىلەكان، يان ئەوهى تەۋىيل بىرى بە مەعنای تەۋىيلىكى تەحرىفى و ماناکەي بىڭۈردى كە باسى لىۋە دەكەين، با سەرتا ئايەتە كان تەفسىر بىكەين بە كورتى و پوختى.

الله تعالى دەفرمۇى: ﴿وَاحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [البقرة: ١٩٥] چاكەكارىن و چاكە ئەنجام بىدەن چونكە بەراستى و بىڭۈمان الله تعالى چاكەكارانى خۆش دەۋى. وە لە پاشان دەفرمۇى: ﴿وَاقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ٩] دادوھرىن و عەدالەت بىكەن چونكە الله تعالى دادوھر و عەدالەتانى خۆش دەۋى ئەوانەي دادوھريە كى تەواوى سەدا سەددە دەكەن.

وە لە پاشان الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ٢٢٢] بەراستى و بىڭۈمان الله تعالى تەوبەكارانى خۆش دەۋى وە ئەوانەي خۆيان پاك

ده کنهوه له گوناح و تاوان دل و دهرونیان وه لاشه و جهسته شیان دهستنویشی ده گرن به هه مان شیوه الله تعالی هردو جوره کهی خه لکه که که خویان پاک ده کنهوه به هردو جوره کهی خو پاک کردنوه خوشی ده وین.

وه الله تعالی ده فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ﴾ [آل عمران: ٣١] پییان بلی ئهی موحده مه (صلی اللہ علیہ وسلم) ئه گهر ئه وان الله تعالی یان خوش ده وی با شوینت بکهون ئه وه نیشانهی خوشویستنی الله تعالی یه الله تعالی یش ئه وانی خوش ده وی.

وه ده فه رموی: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ [المائدة: ٥٤] ئه گهر ئه وان دین و ئاین بگورن و له ریبازی الله لابدنه الله تعالی خه لکانیکی تر ده هینیت که الله یان خوشبوی و الله شه ئه وانی خوشبوی - جل شئنه - ده یان گوری.

له ئایه ته کهی تر الله تعالی فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَا كَانُهُمْ بُنِيَانٌ مَرْصُوصٌ﴾ [الصف: ٤] به راستی و بیگومان الله تعالی ئه وانهی خوش ده وی که ده جهنگن و کوشتار ده کهن له پیناو الله تعالی وه کو یه ک ریز راده و هستن که پتهون که لینیان نیه پشتی یه ک ده گرن هه روکو چون بینایه کی دامه زراو که لینی نه بی و دار ژابی وه کو قالبیک ئاوان قالبیک که بلیین له ماده ره ساس دار ژابی به مه عنای که لینی نه بی و کونی نه بی و مه نفه زی نه بی و ته واو یه ک پارچه حساب بی.

وه له پاشان الله تعالی ده فه رموی: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ [البروج: ١٤] الله تعالی غه فوره لیبوردهیه وه وه دوده و دیش له زمانی عه ربیدا خوشہ ویستیه کی ساع و سافه جوریکه له خوشہ ویستی یانی الله تعالی خاوهنی ود و خوشہ ویستیشه.

که واته له و ئایه تانه ده رکه و ت الله تعالی هم مه حبهی هه یه خاوهنی سیفه تی حوبه وه هم مه ودهی هه یه خاوهنی سیفه تی ود ۵۵.

جا ئه هلی سونه و جه ماعه ئه و ده سه لین بن بو الله تعالی - جل شئنه - که ده لین سه دا سه د الله تعالی که ده لین حوبم هه یه مه عنای حوبیکی حه قیقیه و ته واوه نه ک وه کو خه لکانیک

که دهلىن چون دهشى و ده گونجى له تيره و تاقمه کانى جگه له ئەھلى سونه و جەماعە الله تعالى حوبى هەبى يان بوغزى هەبى چونكە دهلىن ئەوه شتىكى عاطفيه ئىنسان له دلەوه دەست پىدەكا و غەریزەيە كە و چون دەبى الله تعالى خاوهنى ئەو شتانەبى؟ بەلام وە كو گوتمان ئەھلى سونه و جەماعە دەفرمۇن الله تعالى خاوهنى مەحەبەت و حوبىكە يان ودىكە كە لەخۆى دەوهشىتەوە -جل شئنه- جياوازە له گەل حوب و بوغز و ودى مرۆڤ و بەديھىنراوه کان وە لەبەر ئەوه تاقم و كۆمەلە کانى تر تىكەوتون لىرەش چونكە قىاسى دەكەن بەسەر ھى بەندەكان بەسەر ھى بەديھىنراوه کان، دهلىن چون دهشى و ده گونجى الله تعالى خاوهنى ئەو بابەته حوبەبى؟

جا الله تعالى -جل شئنه- كە فەرمۇيەتى و دەفرمۇي لەو ئايەتانه له هەندىكىش بەلکو ئەوه رەتدە كاتەوە هەندىك شتى خۆشبوى كە دەفرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ [القصص ٧٧] يانى لەپاڭ ئەوهى كە الله تعالى سيفەتى حوب بۆخۆى جىڭىر دەكائەوهش جىڭىر دەكائەندىك جار پىچەوانەي حوب هەندىك شتەيە خۆشى ناوى كە خۆشى ناوى واتە رقى لى دەبىتەوە الله تعالى، يان الله تعالى دەفرمۇي: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ﴾ [البقرة ٢٠٥] الله تعالى شتى خراب و پوچى خوش ناوى، يان: ﴿وَلَكِنْ كَرِهُ اللَّهُ أَبْغَاثُهُمْ﴾ [التوبه ٤٦-٤٧] الله تعالى هەندىك جار سيفەتى كەرە يانى دەكەرەتىنى شتە كە و رەتى دەكتەوە و پىيى چاڭ نىيە.

جا كەواتە ئەھلى سونه و جەماعە دەفرمۇن الله تعالى سيفەتى حوب و ودى هەيە وە هى بوغزى هەيە -جل شئنه- وە به واتا حەقىقى و راستىيەكەي كە لەخۆى دەوهشىتەوە -جل شئنه-، جا زۆر جاران لەوە تى دەكەون تيره و تاقمه کانى تر وە كو گوتمان رەتى دەكەن وە جىڭىرى ناكەن بۆ الله تعالى بۆ نمونە موعتەزىلە كان سيفەتى حوب يان ود يان بوغز بۆ الله تعالى هەر رەت دەكەن وە پەكى دەخەن جەھمىيەكانيش بە هەمان شىيە موعتەزىلە كان و جەھمىيەكان دهلىن ئەو سيفەتە له الله ناوەشىتەوە وە كو زۆربەي

سيفه ته کانی تريش واتاکهی نه ک حهقيقی هیچ واتایه کی لیک نادنهوه و بۆ الله تعالى بپیاری نادهن، وه ئەشعهريه کان دهلىن ناشی و ناگونجى الله تعالى خاوهنى حوبى بە مانا يه حهقيقی و دروستیه کەی ئیلا مانا يه کی ترى بۆ دهلىن، دهلىن چونکه مانا حهقيقیه کەی حوب بەو مانا يه دى: (میل النفس إلى المحبوب بسبب رقة تحصل فيه) دهلىن ئەوهیه کە مەيلی دهرونی بەندە کان و مرۆقه کان و کەسە کانه بولاي ئەو کەس و شتهی کە خوشی دهوي دهچى بهھوى ئەوهی دلى بۆ دېتەوه و دلى ناسك دهبي بۆی کە نەوعىك له رقه و سۆز و عەطف دروست دهبي له دليهوه، دهلىن ئەوهش سيفه تى نەقسە چون دهگونجى بۆ الله تعالى ئى بريار بدهين؟ دهبي الله تعالى پاك و بىگەربى لەوه و لەبەر ئەوه جىگيرى ناكەين، ئەي چى جىگير ده كەن؟ ئەشعهريه کان دهلىن حوبى الله و مەحەبەتى الله تعالى (إرادة الإنعام) دهلىن ويستى الله يه بۆ ئەوهی کە چەند بەخشىشىك بکات و نىعمەت بکات له گەل ئەو کەسەی کە خوشى دهوي نه ک بلىين حوبى بۆی هەيە بە حوبىكى حهقيقى، وە غەزەب و بوغزىش دهلىن (إرادة الانتقام) دهلىن ئەويش مەبەست لىي ئەوهیه کە الله تعالى دەيەوئى تۆلە بستىنېتەوه له بەرامبەره کەي نابى بلىين الله تعالى بوغزى حهقيقى هەيە يان غەزەبى حهقيقى هەيە.

جا لىرەدا پرسيا دە كەن ئەھلى سونە و جەماعە له ئەشعهريه کان دهلىن باشه ئىوه ئيرادە و مەشىئە بۆ الله تعالى جىگير ده كەن ئەويش دوو سيفه تى الله تعالى يە - جل شئنە- له قورئاندا هاتوه له فەرمودەي پىغەمبەر هاتوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بەر ئەوه ئەھلى سونە و جەماعە دهلىن ئەشعهريه کان له هەندىك شوين و جىگادا هەر قسە کانى خۇيان تىك گير دهبي بەوه دەيان گرن ئەھلى سونە و جەماعە دهلىن بۆچى له ئيرادە ئيرادەيش هەر پىناسە کەي ئەوهیه (میل النفس لجلب محبوب أو دفع مكرور) ئەويش بە مانا ئەوه دى مەيلی دهرون و نەفسە بۆ بەندە و مرۆقه کان بۆ ئەوهی کە شتىكى باش بىننە کايەوه بۆ خوشە ويستە کە يان وە شتىكى خراپ و پىناخوش رەت بکەنهوه لەسەريان، بۆ ئيرادە جىگير ده كەن و ئەو

مانايەشى ھەيە؟ بۆچى حوب جىڭىر ناكەن وە كۈرۈدە بلىن بەو نەوعەى كە لە الله دەۋەشىتەوە؟ وە كۆئەھلى سونە و جەماعە دەلىن لە الله دەۋەشىتەوە و (كما يلىق بجلاله و ذاته سبحانه و تعالى)، ئىنچا ئەشعەريه كان ديارە ولاميان نابى، لەبەر ئەوه ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن ئىيۇھ قسە كانتان تىك گىرە لەلایەك ئىرادە جىڭىر دەكەن بۆ الله و ھەر ئەو مانايەشى ھەيە مەيلى نەفسە بۆ بەندەكان بەلام ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن ئىيمە ئىرادە نالىين مەيلى نەفسە بۆ الله تعالى يىش وە ناشلىيەن ئەويش نىھ دەلىن بە مەعنایە حەقىقىيەكەى خۆيەتى و لە الله دەۋەشىتەوە -جل شئە- ئىرادەيى الله، ھى مروق و بەندە كان يىش لە خۆيان دەۋەشىتەوە كەم و كورتى تىدايە ھى الله تعالى لەوپەرى تەواوى و كەمالىيەتە، جا حوبىش ھەر وايە و دىش ھەر وايە لە سىفەتە كانى الله تعالى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن واجىڭىرى دەكەين بوغز و غەزەبىش ھەر وايە، جا ئەشعەريه كان لىرەدا قسەيان پى نامىنى بەرامبەر بە ئەھلى سونە و جەماعە.

جىڭىر كەردى سىفەتى (الرحمة) لە قورئاندا:

وَقُولُهُ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ [الفاتحة: ۱]، ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ [غافر: ۷]، ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ [الأحزاب: ۴۳]، ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [الأعراف: ۱۵۶]، ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ [الأنعام: ۵۴]، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ [يونس: ۱۰۷]، ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ [يوسف: ۶۴].

ئەمجارە ابن تىمیة لە مەتنە كەيدا بەلگە دەھىنیتەوە بۆ جىڭىر كەردى سىفەتى رەحمەت بۆ الله تعالى -جل شئە- بە گویرەي عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە الله تعالى خاوهنى رەحم و بەزەيىھ رەحرىتى ھەيە جا رەحم و بەزەيى الله تعالى يىش حەقىقەتى ھەيە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە بە شىوازىك كە لە خۆى دەۋەشىتەوە -جل شئە- (ولله المثل الأعلى).

له سه‌ره‌تای سوره‌تی (الفاتحة) الله تعالی ده‌فرمومی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ [الفاتحة: ۱] چونکه زانایان به یه کده‌نگی بۆچونیان وايه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئایه‌تیکه له ئایه‌ته کانی قورئانی پیرۆز ئینجا يان ئایه‌تیکه له سوره‌تی (الفاتحة) يان ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خویه په یوه‌ندی به سوره‌تی (الفاتحة) وه نیه له سه‌ره‌تای قورئان و سه‌ره‌تای سوره‌تاه کانی تر هاتوه: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ يانی به‌ناوی الله‌ی ره‌حمان و ره‌حیم، ره‌حمان که‌واته ناویکه له ناوه کانی الله وه ده‌شتوانین بلىین سیفه‌تیکیشه له سیفه‌ته کانی الله چونکه هه‌موو ناویکی الله تعالی ده‌بی لایه‌نی که‌م سیفه‌تیکی لى وه‌ربگیری، له عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه ناو عه‌لهم نیه بۆ الله تعالی به روئی وه کو مرۆقه‌کان هه‌ندیک جار ناویان هه‌یه به‌بی ئه‌وهی سیفه‌ته که‌یان لى بیت‌ه‌جی و مانای سیفه‌ته که‌ی لى وه‌ربگیری به‌لام هی الله تعالی هه‌ر ناویک له ناوه زۆر جوانه کانی الله تعالی لایه‌نی که‌م ده‌بی سیفه‌تیک له‌خووه بگری که ئه‌و ناوه له‌سه‌ری به‌لگه‌بی (الرحمن) سیفه‌تی ره‌حمه‌تی زمانی عه‌ربی سیغه‌یه که زیاده‌یی تیدایه به‌سه‌ر سیغه کانی تر چونکه حه‌رف و پیتی تیدا زیاد کراوه فه‌علان به مه‌عنای ته‌وسیعه و فراوانی دی، جا که‌واته که ده‌لیین (الرحمن) له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌علان به مه‌عنای (واسع الرحمة) دی الله تعالی خاوه‌نی ره‌حییکی يه‌کجار فراوانه ره‌حمه‌که‌ی هه‌موو شتیک ده‌گریته‌وه، وه هه‌ندیک له زانایان ده‌فرمون خاوه‌نی ره‌حییکی فراوانه هه‌موو شتیک ده‌گریته‌وه له دونیادا تایبه‌ته به دونیا، وه (الرحیم)‌یش له‌سه‌ر وه‌زنی فه‌عیله سیفه‌تی ره‌حمه‌تی لى وه‌ردہ‌گیری بۆ الله تعالی به مه‌عنای فاعیله، که‌واته الله تعالی ره‌حمی خوی ده‌توانی بگه‌یه‌نی، وه هه‌ندیکیش له زانایان ده‌فرمون (الرحمن) تایبه‌ته به دونیا (الرحیم)‌یش ده‌لین تایب‌ه‌ت‌ه به برواداران وه به رۆژی دوایی، زانا کانی تری ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه‌ش ده‌فرمون (الرحمن الرحیم) ئه‌و

تاپیهه تیایه تیان نیه هم به دونیا و هم به قیامهت هر دو کیان بُو دونیا و قیامه ته، (الرحم) له سه روزنی فه علان به مه عنای (واسع الرحمة) یه فراوانه رَحْمَةَ کهی، وہ (الرحيم) ای شله سه روزنی فه عیله به مه عنای فاعیله که رَحْمَةَ کهی ده توانی بگه یه نی بُو هر کھسیک و لہ هر شوین و جیگایہ ک بی.

وہ لہ پاشان الله تعالیٰ لہ ئایه ته کهی دوہم فه رمویه تی: ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ [غافر: ۷] په روہ دگار مان رَحْمَةَ و عیلم و زانستیه کهی تو فراوانه هه مو و شتیکی گرتوه ته وہ، ئه وہش سیفه تی رَحْمَةَ و عیلمی بُو الله تعالیٰ جیگیر کرد وہ لہ و ئایه ته. وہ لہ [الأحزاب: ۴۳] فه رمویه تی: ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ الله تعالیٰ رَحْمَةَ و به زہی بُو بہ بر واداران.

وہ لہ [الأعراف: ۱۵۶] الله فه رمویه تی: ﴿وَرَحْمَتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ رَحْمَةَ و به زہی کهی من فراوانه و هه مو و شتیکی گرتوه ته وہ.

وہ لہ [الأنعام: ۵۴] فه رمویه تی: ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ الله تعالیٰ له سه رخوی رَحْمَةَ و به زہی تومار کرد وہ و دان اوہ بہ واتای خاوه نی رَحْمَةَ و به زہی.

وہ لہ [یونس: ۱۰۷] ده فه رموی: ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الله تعالیٰ خاوه نی سیفه تی لیبوردنه لیبوردنه وہ رَحِيمِیشہ به زہی و به زہی هه یه.

یان که یه عقوب پیغہ مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) سه بارہت بہ یوسفی کوری (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که لیی ون بوو هه والیان بُو هینایه وہ فه رموی: ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرَحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ [یوسف: ۶۴] الله تعالیٰ له هه مو پاریزه ران پاریزه رتره وہ هر الله تعالیٰ له هه مو به زہی بہ خشان به زہی ترہ بہ مه عنای خاوه نی سیفه تی رَحْمَةَ و به زہی که الله تعالیٰ له و په پری رَحْمَةَ و به زہی.

جا ئه هلی سونه و جه ماعه بہ و ئایه تانه ده یسه لمیں وہ کو ابن تیمیہ هیناویه تیه وہ - رحمه الله - که الله تعالیٰ خاوه نی سیفه تی رَحْمَةَ ته رَحْمَةَ تیکی بہ مه عنای حه قیقی و راست و دروستی که لہ خوی ده وہ شیتہ وہ - جل شئنہ - بریاری بُو ده ده ده رمون ته نانه ت

پیغه مبه ریش (عليه السلام) له فه رموده سه حیدا فه رمویه تی: «اَرْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمُكُمْ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ»^[۱] ئیوه به زهی بنوین و بکهنه برامبه ر به وانه لاه سه رزه وی ههن الله تعالی ئاسما نیشه و ره حم و به زهی تان پیده کا، و اته ههم سیفه تی علو له و حه دیسه بق الله تعالی جیگیر کراوه که الله تعالی لاه سه ر عه رش - جل شئنه - (کما یلیق بجلاله) و ههم سیفه تی ره حمه ت و به زهی ش بق الله تعالی له و فه رموده جیگیر کراوه.

یان پیغه‌مبهر ده فه رموئی (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرَحَّمُ»^[۲] هه ریه کیک سوْز و به زهیی نه بی
الله تعالیٰ یش به زهیی و ره حمی پی ناکا، دیاره الله تعالیٰ خاوه‌نی سیفه‌تی ره حمه‌ته له به ر
ئه وه پیغه‌مبهر وای فه رموه (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

فه رموده کان زورن وه به لگه ئا يه تىه کانيش زورن به لام الله تعالى - جل شئنه - خاوهن ره حمه
ره حم و به زه يى الله تعالى يش به ووه دياره كه رزق و روزى به نده کانى دهدا تهناهه ت له
دونيا رزق و روزى دوژمنانى خوشى دهدا هي کافر و بى بروايانيش دهدا دهيانژينى
دهيانمرىنى شه وييان به سه ردا ده هينى رقزيانلىك هله لده کا ئه وانه هه ره موی ره حم و
به زه يى الله تعالى يه - جل شئنه - ده يكا وه فه زل و به خششى خواي رب العالمين ه - جل
شئنه -، به لام ئىمە له و وسف و سيفه تانه يى الله تعالى ده بى ئا شه وار و شويئه واره كەي
له خومان بىئينىه جى، به لام ئا شه وار و شويئه واريک هه يه كه زور جار هه يه به نده کان شه يتان
فيلىانلىك ده کا ده لىن پە كى خويان دەخەن يان تەمبەلىلى لىك ده کەن ده لىن الله به ره حمه زور
تە ماشاي فراوانى ره حمى الله ده کەن زور جار توشى تاوان و گوناح ده بن و كەمتەر خەم
ده بن له جىبە جى كردنى فەرمانه کانى الله و پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئه وە يان هه لە يه، ده بى له
بەرامبەر ئه وە يى كه الله تعالى ره حم و به زه يى كەي فراوانه وا تىدەگەي و حائى ده بى
بىشزانى الله تعالى (ذو انتقام)ه تۆلە سېنيشە وه الله تعالى - جل شئنه - غەزە بىشى هه يه

[١] سنن الترمذى (١٩٢٤)، سنن أبى داود (٤٩٤١)، مسند أحمد (٦٤٩٤) (٦٥٢٤) (٦٨١٧).

[٢] صحيح البخاري (٥٩٩٧)، صحيح مسلم (٢٣١٨)، سنن أبي داود (٥٢١٨).

وہ اللہ تعالیٰ -جل شئنه- تولہ دھسینیتہ وہ لہو کہ سانہی کہ سہرپیچی فہرمانہ کانی دہ کهن، جا لہبہ رئہ وہ نابیٰ ئیمہ بہ وہ دلی خومان خوشبکھین و شہیتان فیلان لیبکات بہلکو دہبیٰ هر دہم ئاگاداری خومان بین لہ بہرامبہ رہ حمی اللہ تعالیٰ کہ ئومیدمان پیی هہبیٰ داوا لہ اللہ بکھین پیمان بگھیه نی وہ بش ترسیین لہ عہزادب و لہ تورہیی اللہ تعالیٰ -جل شئنه- لہ غہزہبیٰ خوای رب العالمین لہ ئینتیقام و تولہ سہندنہ وہی اللہ تعالیٰ.

ہہر لہ یہ ک ئایہ تدا ہہندیک جار اللہ تعالیٰ جیگیری کرد وہ دھرمی: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ [غافر: ۳] دھرمی اللہ تعالیٰ لیبوردی گوناھہ کانہ وہ وہ رگری تھوبہ و گھرانہ وہیه یانی قبولکاری تھوبہ و گھرانہ وہیه وہ لہ گھل ئہ وہ یشدا اللہ تعالیٰ توند و تیڑہ لہ تولہ سہندنہ وہ و لہ عیقادانی کہ سانیک کہ سہرپیچی فہرمانہ کانی اللہ تعالیٰ دہ کهن، کھواتہ لہ یہ ک ئایہ تدا اللہ تعالیٰ ہم باسی لیبوردن و بہزہبیٰ خوی راگہ یاندوہ و تھوبہ قبولکردن وہ ہم باسی تولہ سہندنہ وہشی کرد وہ کہ اللہ تعالیٰ پہنامان بدا لہبہ ری بپاریینہ وہ کہ تولہ مان لی نہستینیتہ وہ چونکہ بہرگہی تولہی اللہ تعالیٰ ناگرین ئیمہ -جل شئنه-.

جیگیر کردنی سیفہتی (الرضی والغضب والاسخط والکرہ والمقت) لہ قورئاندا:

قولہ: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹]، ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجزَاؤهُ جَهَنَّمْ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ﴾ [النساء: ۹۳]، وقولہ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ [محمد: ۲۸]، ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ [الزخرف: ۵۵]، وقولہ: ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثُهُمْ فَثَبَطَهُمْ﴾ [التوبۃ: ۶۴]، وقولہ: ﴿كَبُرَ مُقْتَاً عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الصف: ۳].

لہ پاشان ابن تیمیۃ -رحمہ اللہ- لہ (الواسطیة) دیتہ سہر ئہ وہی کہ ئہ مجارہ بہ چہندین ئایہت سیفہتہ کانی رہ زامہندی و (الرضی) وہ لہ گھل ئہ وہ (الغضب) و تورہیی و (الاسخط) و ئہ سہف و (الکرہ) و (المقت) دھسہ لمیئنی بُو اللہ تعالیٰ.

لهو ئایه تانه ابن تیمیة -رحمه الله- به بەلگەی هیناوه ته وە کەم خاوهنى رەزامەندىيە و رېضايە، رەزامەندى و رېپاش بە مەعنایە حەقىقى و تەواویه کەی لە عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعە کە الله تعالى له شتىك رازىيە بەو شىوازە کە لىي دەوەشىتەوە، کە الله تعالى فەرمۇي: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ١١٩] دەربارەی ھاوه لانى پىغەمبەر (صلوات الله عليه) فەرمۇي الله لىيان رازىيە وە پلەی ئەۋەشى بەوان داوه کە ئەوانىش لە الله رازىن بە مەعنای خاوهن ئىمان و بىروايە کى پتەو و تەواون قەناعەتىكى بىڭۈمانىان ھەيدە بە الله تعالى و بە فەرمانە كانى و جىبەجىيى دەكەن.

وە لە ئایە تەكەی تر دەفەرمۇي: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ﴾ [النساء: ٩٣] ھەرييەك (من) سىغەي عومومە، ھەرييەك بروادارىك بە عەمدەن و ئەنقةست بىكۈزى الله تعالى دەفەرمۇي تۆلەکەی جەھەننەمە بە ھەميشەيى تىيىدا دەمېنىتەوە وە الله تعالى: ﴿وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ الله غەزەبى لى دەگرى: ﴿وَلَعَنَهُ﴾ وە بەر لە عنەتى خۆى دەخا.

جا بە ھەميشەيى مانەوهى کەسىك قاتىلى عەمد لە ئاگرى دۆزەخ لە عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعە ماناي ئەو نىيە دەرناچى ئەگەر كەسە كە برواداربى، وە ئایە بىكۈزىكى ئەنقةست كە بروادارىك دەكۈزى تەوبەي لى قبول دەبى؟ بۆچونى زۆربەي ھەرە زۆرى ئەھلى سونە و جەماعە ئەوھش راجىح و پەسەندە تەوبەي لى قبول دەبى تەنها ابن عباس لە يەك لە رېوايەتە كان دەفەرمۇي و لىي دەگىرەنەوە لىي قبول نابى، وە ئایە ھەميشەيى كە بۇناو ئاگرى دۆزەخ كاتىك نىيە لە ئاگرى دۆزەخ دەربچى؟ بەلى كاتىك دادى لە ئاگرى دۆزەخ دەردەچى بەلام ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن لەپىناو ئەوە الله تعالى واي فەرمۇھ بە مەعنای عەزابە كە زۆر زۆر گەورەيە و زۆر عەزاب دەدرى و دەمېنىتەوە ئەگەر تەوبە نەكا و نەگەریتەوە لاي الله تعالى و خۆى نەكاتە بەر

جیبەجیتکردنی فەرمانی الله و حەدى لەسەر جیبەجى نەکریت ئەو کاتە زۆر زۆر دەمیتەوە وە کو ئەوە وايە کە بە ھەمیشەیى لە ناوی مابىتەوە.

وە لە پاشان لە سورەتىكى تر دەفرەرمۇي: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ [محمد: ۲۸] ئەوەش لەبەر ئەوەی چونكە ئەوان شوينى ئەوە كەوتىن كە الله تعالى پىيى سوغطيانلى دەگرى بە مەعنای الله تعالى تورە دەبى لىيان وە حەزىيان بە رەزامەندى الله تعالى نەبوو رەزامەندى الله تعالى يان رەت دەكردەوە و پىيان خوش نەبوو. جا لە پاشان لە سورەتىكى تر الله تعالى دەفرەرمۇي: ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمَنَا مِنْهُمْ﴾ [الزخرف: ۵۵] لەدواى ئەوەي ئەوان وايانكىد الله تعالى ئەسەف لىيان بىگرىت دەلى تۆلەمان لىيان سەندەوە وە ئەوانمان نقوم كرد ھەر ھەمويان.

وە لە پاشان لە سورەتىكى تر دەفرەرمۇي: ﴿وَلَكِنْ كَرَهَ اللَّهُ ابْعَاثَهُمْ فَثَبَطَهُمْ﴾ [التوبه: ۴۶] الله تعالى حەزى پى نەبوو ئەوان بىنە مەيدان و ھەبن، چى لىكىردىن؟ تەمبەلى كىرىپەن بە كى خىستن نەھاتنە مەيدان بۆ جەنگ و جىھاد چونكە نىيەتىيان پاك نەبوو مونافق بون دورو بون دەغەل بون.

وە الله تعالى لە سورەتىكى تر دەفرەرمۇي: ﴿كَبُرَ مَقْتاً عَنَّ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الصف: ۳] لەلائى الله تعالى زۆر جىڭايى تۆلە سەندەوە و تورەبونە كە قىسىمە كەن نايھىئىنەجى بە كىدار ھەر بە قىسىمە دەيھىئىنەوە.

جا لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە سىفەتە كانى الله تعالى هەندىك جار دابەشكراوە بۆ چەند جۆرىك بە چەند رەچاو كردىك، دەفرەرمۇن هەندىك جار سىفەتە كانى الله تعالى يەكىك لە جۆرە كانى ئەوەي سىفاتى زاتى ھەيە وە سىفاتى فيعليشى ھەيە الله تعالى، سىفاتى زاتى ئەوانەن كە زاتى الله تعالى - جل شئە - بەرداۋام لە ئەزەل و ئەوەلەوە سىفەتە كەى لە گەلدا بوه كاتىك نەبوه نەيپۈبى الله تعالى - جل شئە - وە كو سىفەتى عىلەم كەلام وە لە پاشانە كە قودرهت ھەتا كۆتايى، جا سىفەتى فيعليشى ھەيە الله تعالى سىفەتە

فعلیه کان هر ده میک الله ویستی هه بوبی هاتوه ته جی هر ده میک نه یویستبی نه یهیناوه ته جی، جا ههندیک جار سیفه تیک دهشی و ده گونجی پیی بگوتری زاتی به ئیعتیبار و ره چاو کردنیک له هه مان کاتدا پیی بگوتری فعیش وه کو سیفه تی که لام، که لام ههندیک جار سیفه تی زاتیه بۆ خوای رب العالمین هر له ئه وەل و ئەزەلەوە الله تعالی سیفه تی که لامی هه بوه له گه لیدا بوه قەت لیی دانه براوه و کاتیک نه بوه نه بوبی وه هر کاتیکیش الله تعالی قسەی کردبی - جل شئنه - به وەی لیی ده وەشیتە وه ئە وە سیفه تی فعلی بوه که لامە کەی.

که لامیش له عەقیدەی ئەھلى سونە و جەماعە ده گەینە سەریشى که لامیکی حەقیقیه سەدا سەدییە به مانا يە راست و دروستیه کەیە تی کە سەوت و حەرفیشى هه بی بەس له الله ده وەشیتە وه هى الله - جل شئنه - چۆنیه تیه کەی ئیمە نایزانین عیلمان پیی نیه وه بە لام نا لیین که لامی نەفسیه ئەھلى سونە و جەماعە وه کو ئە شعریه کان وا دەلین و خەلکیکی تر له تیرە و تاقمە کان وا دەلین يان مو عە طیله کان و جەھمیه کان پە کى ئە و سیفه تەی الله تعالی دەخەن.

جا رەزامەندی الله تعالی تاقم و کۆمەلە کانی تر ههندیکیان رەتی ده کەنە وە به مەعنایە حەقیقیه کەی يان تەئویلى ده کەن، بۆ؟ چونکە دەلین رەزامەندی سەبارەت به مرۆڤ و بەندە کان بریتییە له (الانبساط القلب إلى المرضية عنه) يە عنی دەلین دل بۆ يە کەنە وە کرانە وە دل بەرامبەر ئە و شت و کە سەی تۆ پیی رازی، دەلین چۆن دەبی و دەشی بۆ الله تعالی وابی؟ کە واتە ئاثەوار و شوینە کەشی دەلین شادییە و خوشییە و گەشە و زەردە خەنەی سەر لیوان دەموچاو و رۆیە کە سیک رازییە ئاواي پیوە دیار دەبی بە لام دەربارەی الله تعالی بریتییە له عەقیدەی ئەھلى سونە و جەماعە دەلین ئیمە دەلین رازامەندی الله رەزامەندی کەی حەقیقی و راست و دروستیه بە لام چۆنیه تیه کەی نازانین و دل نیاشین وە کو ھى مە خلوق و بە دیھینراوه کان نیه چونکە الله تعالی له زاتی وە

له ناوه زور جوانه کانى له سيفاته بەرزه کانى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ وە کو هېچ کەس و شتىك نيه هېچ کەس و شتىكىش وە کو الله نيه: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشورى ۱۱]. الله تعالى له چەندىن ئايەتى قورئانى پېرۇز وە کو يە ک لەو ئايەتانه کە ابن تيمية -رحمه الله- هيئايە وە باسى رەزامەندى خۆى كردۇ دەربارە سەحابە كان زۇرجار دەفرەرمۇي: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹] كە دەلى: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ رېضا لېرەدا مەعنایە حەقىقىيە کەی دەبى بىيار بەدەين لە زمانى عەرەبى چۈن دى بەس بەو شىوازە لە الله دەۋەشىتە وە -جل شئىنە- بەبى ئەوهى ئىمە زانستىيان ھەبى بە چۈنىيەتىيە کەي.

لە پاشان فەرمودەي سەھىھىش ھەيە كە ھاتوھ پېغەمبەر دەفرەرمۇي ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ﴾ الله تعالى دەفرەرمۇي بەھەشتىيان «هَلْ رَضِيْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى؟» دەلى ئايە ئىۋە رازى بون بەوهى كە پېستان بەخسراوە و دراوه لە بەشتان لە بەھەشتىدا؟ ئەوانىش دەلىن: ئەى چۈن رازى نەبىن ئەى الله تعالى ئايە بۆمان ھەيە رازى نەبىن؟ يەعنى شتىكى وات بە ئىمە داوه دەبى ھەر رازى بىن «وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ» شتىكى وات داوه تە ئىمە بەراستى تۆ نەت بەخشىيە و نەتاۋە پېمان وايە بە هېچ كەسيك لە جىهانيان دەلى «أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا؟» ئايە دەموچاوى ئىمەت نورانى و سپىلکە ھەلنىڭ گەراندوھ؟ «أَلَمْ تَشَقَّلْ مَوَازِينَنَا؟» ئايە تەرازوی خىرى ئىمەت قورس نە كردۇ؟ لە پاشان دەفرەرمۇي «أَلَمْ تَدْخُلَنَا الْجَنَّةَ وَتَنْجُنَا مِنَ النَّارِ؟^[۱]» ئايە ئىمەت نەبردوھ تە بەھەشت و لە ئاگرى دۆزەخ قوتارت نە كردۇين؟ چۈن رازى نابىن؟ جا ئەو بابەتە بەلگەيە لەسەر ئەوهى كە ھەندىك جار رەزامەندى مەخلوق و بەدىھىنراو و دروستكراوه كان دەخوازى، ئايە رەزامەندى مەخلوق و دروستكراوه كان چىيە؟ قەناعەت بونە بەو شتەي كە دەيان درىتى لەبەر ئەوه ئەھلى سونە و جەماعە: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹] ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [المائدة: ۱۱۹] سەحابە كان بەوه ليکى دەدەنه وە ئايە رەزامەندى

سەحابە كان له الله تعالى له چىھەۋىدە؟ دەفرمۇن تەفسىرە كەى ئەۋەيدە قەناعەت و دلىان لەوە و قەناعەتىان ھاتوھ بەوەيى الله تعالى پىيى بەخشىون و پىيى داون، دەلىن بەلگەشمان ئەو حەدىسەيە كە تازە خويىندماňەوە پىيغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەلىتە بەھەشتىيە كان ئايە ئىيۇھ را زىن بەوەيى پىيم داون؟ ئەوانىش دەلىن چۆن بۆمان ھەيدە را زى نەبىن؟ ئەو ھەموو بەخشش و ناز و نىعمەتىانەت لەگەل كردوين، ئىنجا الله تعالى دەفرمۇي «أَحَلٌ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِيٍ فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا»^[۱] دەفرمۇي من بۇ ئىيۇھ حەلّ دەكەم رەزامەندى خۆم ليتىان را زى دەبىم تازە لە مەودا جارىكى تر تورە نابىم ليتىان كاتى كە دەچنە بەھەشت و كاتى تاقىكىرىدەنەوە كۆتايى پى دى و ھەر دەكەونە ناو رەزامەندى الله تعالى، جا رەزامەندى الله تعالى يىش لە ھەموو شتىيک گەورەتر و مەزنترە: ﴿وَرَضُونَ مِنَ اللَّهِ أَكْبَر﴾ [التوبه ۷۲] هيچ شتىيک نىيە لە رەزامەندى الله گەورەتر، كە ليت را زى بىيى الله تعالى ھەموو ناز و نىعمەتە كانت لەگەل دەكا تەنانەت رەزامەندى الله تعالى كار و شتىيکى مەعنەوى دلىياكارى زۆر خۆشە بۇ بەھەشتىيە كان كە پىييان دەبەخشى ئىلام ئەوە ناگاتە ئەۋەيدى كە بە چاوى سەر بە خزمەت الله دەكەون و الله تعالى دەبىن.

لە پاشان سوخوت سىفەتىيکە بۇ الله تعالى جىڭىرە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە وەكولە [محمد: ۲۸] تەفسىرمان كرد، سوخىطيش بىرىتىيە لە غەزەب جۆرىيەكە لە غەزەب توورەيى الله تعالى ئەويش پىيچەوانەيى رەزامەندى الله تعالى يە الله تعالى غەزەب و سوخىتى بۇخۇي بېيار داوه و جىڭىرى كردوھ ئەھلى سونە و جەماعەش دەفرمۇن بە مەعنایە حەقىقىيە كەى بەوەيى لە الله دەوەشىتىيە و - جل شئىنە - جىڭىرى دەكەين بەبى ئەۋەيدى چۆنۈيەتىيە كەى بزانىن، وە لە فەرمودەش ھاتوھ كە لە مەيدانى حەشر و حىسابدا باوکە ئادەم و نوح پىيغەمبەر و ئىبراھىم پىيغەمبەر (عليهم الصلاة والسلام) كە خەلکە كە دەچنە خزمەتىيان دەلىن داوا بکە و تىكابكەن بۆمان كە الله تعالى حەشر و حىسابمان دەست پىيىكە

[۱] صحيح البخاري (649) (7518)، صحيح مسلم (183) (2829)، سنن الترمذى (2555).

لەو مەيدانە رزگارمان بى، ئەوانىش لە وەلامدا دەلىن: «إِنَّ رَبِّيْ قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضُبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ» دەلىن ئەمپۇرۇڭ الله تىعالى غەزەبىكى گرتۇھە كى گرتۇھە لە پېشتردا ئەو غەزەبەي نەگرتۇھە هاو نمونەي ئەو غەزەبەي نەبوھ «وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ^[١]» وە لە مەودواش هەتا ھەتايى بەم جۆرە غەزەب ناگرى الله تىعالى، كەواتە سىفەتى غەزەب بۆ الله تىعالى وە سوخۇط ھەم لە ئايەت جىڭىر بۇھ وە ھەم لەو حەدىسەش غەزەب جىڭىر بۆ الله تىعالى بە مەعنایە حەقىقى و راستى و دروستى كەى دەبى بېيار بەھىن بۆ الله تىعالى بەلام چۈنىھەتىھە كەى نازانىن و (كما يليق بجلاله) وە لە پاشان الله تىعالى كە دەفرەرمۇ:

﴿وَكَرِهُوا رِضْوَنَهُ﴾ [محمد: ٢٨] كەواتە كەرھاندن و موقابىل و پىچەوانەي رەزامەندىيە كە بۆ خۆشى الله تىعالى بېيارى داوه - جل شئنه - خاوهن ئەو سىفەتەيە.

ئايەتى سىيەم كە الله تىعالى ئەويش باسى تورەبى زۆر و توندى خۆى دەكا - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى): **﴿فَلَمَّا ءا سَفُونَا أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾** [الزخرف: ٥٥] الله تىعالى دەفرەرمۇ: **﴿ءَاسَفُونَا﴾** ئەسەف بۆ الله تىعالى - جل شئنه - بە مەعنای ئەغضەبونا يەعنى لەو كاتەيى كە تورەيان كەردىن الله تىعالى دەفرەرمۇ، ئەسەفيش بە مەعنای تورەبونىكى توند و تىز و زۆر دىت نەك تورەبونىكى عادەتى و يان تەنها تورەبون بەلكو له زمانى عەرەبىيە وە يانى (غضبان غضبا شدیدا) وە بۆ الله تىعالى يش يەعنى الله تىعالى دەفرەرمۇ لەو كاتە ئىيمەيان زۆر تورە كرد بە تورەبىيە كى توند ئىنجا الله تىعالى دەفرەرمۇ تۆلەمانلى ستاندنهوھ و ئەوانمان غەرق كرد ھەمويان، تورەبونىكى ئەسەف بۆ الله تىعالى - جل شئنه - بە تورەبونىكى توند و زۆر دادەنرى ئەوھە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەيە بەو تورەبونەي كە لە الله دەۋەشىتەوھ - جل شئنه - تورەبونىكى حەقىقى و راست.

[١] صحيح البخاري (٤٧١٢) (٤٧١٣) (٢٢١٧) (٢٣٧١)، صحيح مسلم (١٩٤) (١٩٥) (٢٣٤٠)، سنن أبي داود (٢٢١٢).

ئايەتى چواردەمە كەى دەفرەرمۇي: ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤهُ جَهَنَّمُ خَلْدًا فِيهَا وَغَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴾ [النساء: ٩٣] جا: ﴿ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ ﴾ بۆ الله تعالى له و ئايەته كە دەفرەرمۇي ئەو كاتە هەر كەسيك ئىماندار و برواداريک بە ئەنۋەست بکۈزى ئەو تۆلە كەى جەھەنەمىكى ھەميشەيىھ تىيىدا و تورەبونى الله تعالى دەيگۈرىتەوە و دەكەۋىتە سەرى وە الله تعالى وەبەر لەعنەتى خۆى دەخات وە عەزابىكى مەزنى بۆ ئامادە كردوھ.

﴿ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ ﴾ لىرەدا له و ئايەتهش الله تعالى غەزەبى بۆخۆى جىڭىر كردوھ بە شىواز و جۆرىك كە له خۆى دەۋەشىتەوە - جل شئىنە - وە لەعنەتىش لەعنەتىدان له كافرە كان و وە له بىدىنە كان و لىرەش له قاتىل و بکۈزى مۇسلمانى عەمدەن الله تعالى - جل شئىنە - بۆخۆى جىڭىرى كردوھ، جا (لَعْن) له زمانى عەرەبى بە مەعنای بەدورخستەوە له رەحمى خۆى دى الله تعالى وە غەزەبىش سىفەتىكى فعلى و كردارى الله تعالى يە - جل شئىنە - الله تعالى خۆى پى وەسف كردوھ ئەھلى سونە و جەماعەش جىڭىرى دەكەن بۆ الله تعالى - جل شئىنە - بە شىوازىك كە له خۆى دەۋەشىتەوە و لە مەزنى خۆى دەۋەشىتەوە، نەك بلىن غەزەب مەبەست لىي ئەۋەيە دەيھەۋى ئىنتيقام بكا الله تعالى وە كو ئەشعەريە كان يان ھەندىك لە تاقمەكانى تر و ماتۆريديە كان وا دەلىن كە تەئويلىكى لادانه له وشە و كەلىمە كە بىياريان داوه، بەلكو تەواویتى ئەۋەيە غەزەب بە مەعنای حەقىقت و راستىتە كەى كە له الله دەۋەشىتەوە - جل شئىنە - دەبى جىڭىر بىرى بۆ الله تعالى، له ئايەتى سورەتى (النور) يىش الله تعالى دەفرەرمۇي: ﴿ وَالْخَمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّدِيقِينَ ﴾ [النور: ٩] له لىغان الله تعالى دەفرەرمۇي ئافرەته كە كاتى كە ئەگەر پىاوه كە بلى لە دىيار قازى مۇسلمانان كە ئەوھا وسەرە كەم توشى زىنا بوھ يان زىنای كردوھ ئەۋەكتە لىغانيان له بەيندا دەكى كە مەسەلەيە كى فيقهىيە شەرعىيە باسکراوه له ھەموو بابەت و پەرتوكە فيقهىيە كان كە پىنجەم جارە كە دەبى ئافرەته كە بلى غەزەبى الله تعالى لەسەر ئەو

ئافره تەيە ئەگەر ئەو پياوه راست بلىٰ و راست بكا، غەزەب لەو ئايەتەش ديارە بەلگە يە لەسەر ئەوهى كە الله تعالى يەكىك لە سيفەتە كانى غەزەبە غەزەبىك كە لە خۆى دەوهشىتەوە - جل شئنه - لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە.

وە ئايەتى پىنجەم كە الله تعالى دەربارە مۇنافق و دەغەل و دورۇھە كان دەفرەرمۇي:

﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ أَنْبَعَاثُهُمْ فَتَبَطَّهُمْ﴾ [التوبە: ٦٤] سيفەتى كەرھى بۆخۆى جىڭىر كردۇھە بە مەعنای الله تعالى لە كوردى كەرھە بە مەعنای كەرھاندن و پىناخۆشى و رەتكىرىدە وەش دى بەو مەعنایەي كە الله تعالى پىيى ناخۆشبوو دەريان بچويىنى مۇنافق و دەغەل و دورۇھە كان لە رىزى موجاھيد و جەنگاودە كانى الله تعالى لە بەر ئەوه الله تعالى ئەوانى هيىشىتەوە تەمبەلى كردن لە دەرچونە كە وە كو بلىي حەبسى كردن، جا لىرەدا سيفەتى كورھ بۆ الله تعالى جىڭىرە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە بەو شىوازە كە لىيى دەوهشىتەوە - جل شئنه -.

وە لە ئايەتى شەشم الله تعالى فەرمۇي: **﴿كَبُرَ مَقْتاً عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفَعَّلُونَ﴾** [الصف: ٣] يان لە ئايەتى [غافر: ١٠] دەفرەرمۇي: **﴿لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾** كەواتە الله تعالى سيفەتى مەقتى بۆخۆى بىرياردا و جىڭىرى كرد بەو شىوازە كە لىيى دەوهشىتەوە، مەقتىش لە زمانى عەربى (البغض شديد)ى پى دەگۇترى يەعنى تورەبونىيکى زۆر تورەبونى توند و تىز زىاتر لە تورەبونىيکى عادەتى ئەوهشى بۆ خۆى جىڭىر كرد الله تعالى كە تورەبونىش ھەممىمان دەزانىن پىچەوانەي خۆشەويسىتىيە، الله تعالى - جل شئنه - خاوهنى مەقتىشە ھەندىيک جار كە تورەبونىيکى زۆر و توند و تىز كە لە خۆى دەوهشىتەوە بە گویرەي عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە (ولله المثل الأعلى)، لە فەرمودەي سەھىھىش ھاتوھ كە پىغەمبەر دەفرەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) الله تعالى ئەگەر بەندەيە كى خۆشويىست بانگ دەكتە جوبرائىل كە دەفرەرمۇي: «إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا نَادَى جَبْرِيلَ» ئىنجا لە تەواوى فەرمودە كە كە تەواوى دەكا دەلىٰ ئەگەر رقىشى لە بەندەيە كى بويەوە دىسان بانگى جوبرائىل دەكا

الله تعالى «فقال: إني أبغض فلانا فأبغضه^[١]» دەفرمۇي الله تعالى من رقم له فلانه غەزەبم له فلانه ئەى جوبرائىل تۆش رقت لىيى بىي وە غەزەبت لىيى بىي، كەواتە لهو فەرمودەش سيفەتى غەزەب بۆ الله تعالى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) جىڭىرى كردۇھ بەو شىوازەى كە له الله دەۋەشىتەوھ (ولله المثل الأعلى).

كەواتە ابن تيمية -رحمه الله- لەبەر ئەھو ئايەتىنەي ھىنناویەتەوھ بەلگەن لەسەر چەندىن سيفاتى خەبەرى و ھەوالدان كە ئىختىارىشىن، الله تعالى -جل شئنە- بۆخۇى بىيارى داوه دەبى ئىمە وە كو ئەھلى سونە و جەماعەش بىيارى بەدەين و حەقىقت و راستىيە كانى بلىيىن، بلىيىن بەو پىودانەى كە له الله تعالى دەۋەشىتەوھ -جل شئنە- (ولله المثل الأعلى).

جىڭىر كردى سيفەتى (الإتيان والمجيء) لە قورئاندا:

قوله: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلْلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ [البقرة: ٢١٠]، ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ [الأنعام: ١٥٨]، ﴿كَلَّا إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكًا دَكًا * وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَّا﴾ [الفجر: ٢٢-٢١]، ﴿وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزَّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ [الفرقان: ٢٥].

لە پاشان دەگاتە سەر ئەھو ابن تيمية لە مەتنە كەى (الواسطية) دى جىڭىر كردى ئىتىيان و مەجيء و ھاتنى الله تعالى -جل شئنە- چ لە مەيدانى حەشر و حىسابدا چ ئەو سيفەتە بە گشتى بۆ الله تعالى جىڭىر دەكە لە ئايەتىنە كە ئەھو ئايەتىنە ھەمويان بەلگەن لەسەر ئەھى كە الله تعالى خاوهنى سيفەتى ئىتىيان و مەجيئە يەعنى ھاتن، وە ھاتنى الله تعالى يىش -جل شئنە- لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە مەبەست لىيى ھاتنە وە كو زاتى -جل شئنە- نەك وە كو ئەوانەي تەئويلى دەكەن و تاقىم و كۆممەلە كانى تر دەلىن ئەمر و فەرمانى الله دى قودرهت و دەسەلاتى الله دى عىيلم و زانستى الله دى، نەخىر قودرهتى

[١] صحيح مسلم (٢٦٣٧)، صحيح البخاري (٣٢٠٩) (٦٠٤٠) (٧٤٨٥)، سنن الترمذى (٣١٦١) .

الله تعالى و عيّل و زانستى و ئەمر و فەرمانى الله تعالى بەلكو له هەموو كات و له هەموو شوينىكى تر دى لە هەندىك شوينە كان راشكاوانە الله تعالى - جل شئنه- باسى قودرهت و دەسەلات و وە عىلمى خۆى كردوه و فەرمانى خۆى كردوه كە دى جا لىرەدا باسى ئەمر و فەرمان و عيّل و زانست و قودرهتى تىدا نىھ مەبەست لىيى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەمون زاتى الله تعالى يە دى - جل شئنه- بەو شىوازە لىيى دەۋەشىتە وە (كما يلىق بجلاله و عظمته).

جا ئايەتى يە كەم كە الله تعالى فەرمۇى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلْلٍ مِّنَ الْغَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ [البقرة: ۲۱۰] ديارە پىشىنانى چاك هەندىكىيان وا تەفسىرى دەكەن دەفرەمون فريشته كانن كە دىن وە كو پارچە پارچە (ظلل) يەعنى سېبەر چەند پارچە هەورىك ئەگەر تەواو هەور ئاسمان دانە گرى بەوە دەگوترى وە الله تعالى يىش هەر دەمىك بىھوئى ئەۋاتە دى، جا زانايانى سەلەفى سالح كەواتە جىاوازىيابان خستوھتە نىوان هاتنى الله تعالى وو لە پاشان هاتنى فريشته كان، دەلىن ئەۋاتەش ئاوا بەلكە يە لەسەرى يەعنى وە كو بلىي وە كو پارچە هەورىك فريشته كان دىن و ئاسمايان تەواو دانە گرتىپ پارچە يەك لەوئى و پارچە يەك لەوئى و بە موتەفەريقە و لەيەك جىايى ئەۋە هاتنى فريشته كانه و وا دىن، ئىنجا الله تعالى يىش دى - جل شئنه-، هەندىكىش دەلىن نا (ظلل) هەر مەبەست پىي فريشته كانه يەعنى الله تعالى دى بە جودا و ئەو (ظلل)ە كە هەر مەبەستى پىي خودى فريشته كانه نەك پارچە هەور و ئەو بابەتە شتانە.

كەواتە مەبەست لىرە ئەۋەيە هاتنى فريشته كان كە نىوان ئاسمان و زەۋى زۆرجار دادەگرن و بە پارچە پارچە و زۆرى دىن و ژمارەيان زۆرە مەبەستەن زياتر ئەۋە نىھ ابن تىمیةش - رحمە الله-، مەبەست ئەۋەيە كە الله تعالى يىش دى - جل شئنه- بۆ مەيدانى حەشر و حىساب ئەو كاتە حوكىمى خەلکە كە بدا و حاكمى رەھاي موتلەقى مەيدانى حەشر و حىسابىشە - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

و ه له ئایه ته کهی تریش الله تعالی فه رمویه تی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ [الأنعام: ١٥٨] ئهی ئهوانهی بی بروان کافرن وه برواتان به زیندو بونه وهی رۆژی قیامهت و ئه و بابه ته شستانه نیه ئایه ئیوه چاوه روانی ئه وه ده کهن له و مهیدانهدا که فریشته کان داده به زن له دونیادا فریشتهی عه زاب له دونیادا و وه له قیامه تیش دهیان بیننه وه دین بۆ لاتان و فریشته کان ده بینن به چاوی خۆتان یان چاوه روانی ئه وه ده کهن له مهیدانی حه شر و حیساب الله بی حومتان له نیوان بدا و یه کلا که ره وه بی حکم و فه رمانه کانی له نیوان تان و حیساب له گه ل بەندە کانی خۆی بکا یان هەندیک له عه لامهت و ئایه ت و نیشانه کانی الله تعالی تان بۆ سه ربی.

ئه هلى سونه و جه ماعه ده فه رمون ماده م الله تعالی له و ئایه ته جیاوازی خسته نیوان هاتنى فریشته کان و وه هاتنى هەندیک له عه لامهت و نیشانه کانی الله تعالی ئینجا هاتنى خوشی باسکرد دیاره مه بەست له هاتنى الله تعالی زاتیتی هاتنیکی حه قیقیه نه ک ئه مر و فه رمانه کانی یان هەندیک له دروست کراوه کانی وه کو فریشته یان هەندیک له ئایه ت و بەلگه کانی که دهینیری بەلکو زاتی دى - جل شئنه - به و شیوازهی که له خۆی ده وه شیتە وه (ولله المثل الأعلى) ئیمه که یفیه ت و چۆنیه تیه که شی نازانین.

له پاشان الله تعالی له سوره تی [الفجر: ٢١-٢٢] الله تعالی فه رموی: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّا دَكَّا * وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَّا صَفَّا﴾ ئه و کاتھی باسی قیامهت ده کا الله تعالی - جل شئنه - که زهوي به ته واوه تی لیک ده کشی و وه نامینی وه له پاشان الله تعالی ده فه رموی - جل شئنه - وه الله دیت خوای په روهر دگارت ئهی موحه مهد (علیه السلام) له و کاتھی فریشته کان پۆل پۆل وه ستاون له مهیدانی حه شر و حیساب بۆ ئه وهی مه حکه مهی بەندە کان دهست پیبکا، ئه و هاتنهی الله تعالی ش له و ئایه ته جیگیره مه جیئی الله تعالی هاتنى الله تعالی وه کو حه قیقه تیک له عه قیده و بیرون بروای ئه هلى سونه و جه ماعه هه روھ کو له خۆی ده وه شیتە وه - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى).

وہ له ئایه ته کھی چوارہم الله فه رمویه تی: ﴿وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزَّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا﴾ [الفرقان: ٢٥] ئے و رُؤْزِهِ کے رُؤْزِهِ قیامہ ته ئاسماں کان لہت دھبی و پارچہ پارچہ دھبی وہ هر روہ کو پارچہ ههور دیار ده کھوئی چون ههور هندیک جار پارچہ پارچہ ئاسماں بہ موتھ فه ریقه هه موو ئاسماں دانہ گرتوہ ئاسماں ایش وہ کوئه و ههورہ که پارچہ پارچہ دیتھ بھرچاوان و دھبی ئاوا پارچہ پارچہ دھبی و لیک جیا دھبیتھ وہ پارچہ کان و لہناو دھجی که هاتنی رُؤْزِی قیامہ ته ئے و کاتھ جا الله تعالیٰ دھ فه رموئی فریشتھ کانیش ئے و کاتھ دین بہ دابھ زینیکی تھواو جا الله تعالیٰ یش - جل شئنه - بہ جیاواز دی جگہ لہ فریشتھ کان، لیڑھدا بُوئے وہی سونه و جھماعه ئے و ئایه ته بہ بھلگہ دھیتنہ وہ واتھ دابھ زین و هاتنی فریشتھ کان جیا یا لہ گھل هاتنی الله تعالیٰ، وہ له ئایه ته کان الله تعالیٰ که هاتنی فریشتھ کانی بہ جیاواز هیناواه هاتنی خوشی بہ جیاواز هیناواه دیارہ هاتنی الله تعالیٰ جیاواز وہ هاتنیکی حه قیقی و راست و دروستھ بھوہی لہ خوی دھوہ شیتھ وہ - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى).

جا لیڑھدا زانا یانی ئے هلی سونه و جھماعه دھ فه رمون ئے هلی بیدھ ع وہ تاقم و کوئمہ لہ کانی تر جگہ لہ ئے هلی سونه و جھماعه لہ ئے شعہریہ کان و مو عتھ زیلہ کان وہ لہ شیعہ و باقی کوئمہ لہ کانی تر بگرہ هه مویان هاتنی الله تعالیٰ یان رہت کردوہ تھوہ وہ کو زاتی - جل شئنه - بُو مهیدانی حه شر و حیساب بھوہی کہ لہ خوی دھوہ شیتھ وہ هه ریہ ک تھئویلیک دھلی بہلام زیاتر ئے و تھئویلہ دھلین ئے مر و فه رمانی الله دی لہ و رُؤْزِهِ دا یانی نالیں زاتی الله تعالیٰ - جل شئنه -، دھلین کہ الله فه رمویه تی: ﴿وَجَاءَ رَبَّكَ﴾ [الفجر ٢٢] یه عنی (جاءَ امر رَبَّكَ) یه عنی فه رمانی الله په روہ ردگارت دیت لہ و رُؤْزِهِ دا، دھبی حه رفیکی تیدابی حه رفه که ش ئے مرہ وہ گھلی دھخن و دھلین ئاوا واتا کھی تھواو دی، بہلام ئے هلی سونه و جھماعه ئے وہ رہ تدھ که نہ وہ وہ پیشی رازی نین دھلین نہ خیر الله تعالیٰ لہ هندیک شوین فه رمویه تی: ﴿أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبَّكَ﴾ [النحل ٣٣] لہویدا بہ راشکاوی دھ فه رموئی الله تعالیٰ

ئەو كاتەي فەرمانى اللهى پەروەردگارت دى، كەواتە لەۋى مادەم باسى فەرمان و ئەمرى كردوه لە شويئىكى تريش باسى نەكردوه لەو شويئىكى كە باسى نەكردوه و دەفرموى: ﴿وَجَاءَ رَبَّكَ﴾ مەبەست لىيى هاتنى زاتى الله تعالى يە - جل شئنه- بەو شىوازە لە خۆى دەۋەشىتەوە - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) كەيفىەت و چۆنۈھە تىيە كەي ئىمە نايزانىن ئەوە بۆچونى ئەھلى سونە و جەماعە يە.

جيڭىر كردىنى سېفەتى (الوجه) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَيَقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ۲۷]، ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [القصص: ۸۸].

لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- لە (العقيدة الواسطية) گەيشتە سەر جيڭىر كردىنى وجه بۆ الله تعالى -جل شئنه- بە ئايەتى قورئانى پىرۇز كە لە ئايەتى يە كەم دەفرموى الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿وَيَقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ۲۷] ئەوهى لەسەر روى زەویيە ھەر ھەمويان لە كاتى هاتنى رۇزى دوايى و قيامەت دەچنەوە فەنا و لەناو دەبرىن تەنها وەجهى الله تعالى دەمىنى كە خاوهن جەلال و گەورەيى و مەزنىيە خاوهن ئىكراام و رېز و بەرېزىيە.

جا لە ئايەتى دوھم دەفرموى: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ [القصص: ۸۸] ھەموو شتىك لەناو دەچى هېچ شت نېھ بەمىنى ھەتا سەر و ھەتا ھەتا يې بى تەنها وەجهى الله تعالى نەبى. جا ئەھلى سونە و جەماعە بەو ئايەتانە جيڭىر دەكەن بۆ الله تعالى دەفرمۇن الله تعالى وەجهى ھەيە، وجە لە كوردى پىيى دەگۇترى رۇو يان بۆ مرۇقە كان پىيى دەگۇترى دەمۇچاوجا بۆ الله تعالى ئەگەر لىكىشمان دايەوە وجە ھەندىك جار بە مەعنای زاتىش دى لە ھەندىك شويئە كان ئەھلى سونە و جەماعە دەيسەلمىن، وە ھەندىك جارىش بە مەعنای رۇوش دى ئەو رۇوه لە خۆى دەۋەشىتەوە - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) وجە بە مەعنایە حەقىقىيە كەي لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە بەس دەلىن ئىمە چۆنۈھە تىيە كەي نازانىن،

هەندىك جاريش بە مەعنای لەپىناو اللە دى وچە وە كۆ اللە تعلى دەفرمۇي: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَوَةِ وَالْعَشِّيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ [الكهف ٢٨] ئەى پىغەمبەر (عليه السلام) تۆ ئارامبە لەگەل ئەوانەى كە بانگ و ھاوارى اللە تعلى دەكەن لە بەيانىان و لە ئىواران مەبەستىيان تەنها پى رەزامەندى اللهى، كەواتە لهۇي: ﴿وَجَهَهُ﴾ موڤەسىرىن واى تەفسىر دەكەن دەلىن مەبەست پىيى لەپىناو اللهى - جل شئنه - رەزامەندى اللهى لهۇي مەبەست پىيى وەجھى حەقىقىيە كەى نىيە بە مەعنای ئەوهى روی اللە تعلى (ولله المثل الأعلى)، يان له و ئايەتە دەلى: ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ [الإنسان ٩] ئىمە خواردىنان پى دەدەين تەنها لەپىناو اللە لەپىناو رەزامەندى الله.

وە لە پاشان وەجھى الله تعلى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن نور و رۇناكىيە كى زۇرى هەيە بەس ئىمە نازانىن چۆنیەتىيە كەى چۆنە وە كۆ لە فەرمودەي پىغەمبەر (عليه السلام) ھاتوه، كاتىك پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) كە لە تەفسىرى ئە و ئايەتە ئىمامى بوخارى ھىنناوېتىيە وە: ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ﴾ [القيامة: ٢٢] وە ئىمامى موسىلىمېش ھىنناوېتىيە وە لە سەھىحە كەى لە باب و باس و خواسى (إِثْبَاتُ رُؤْيَاةِ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ رَبَّهُمْ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) لە جىڭير كەدنى بىنىنى برواداران بۆ اللە - جل شئنه - لە رۆژى دوايى، جا پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام): «وَمَا بَيْنَ النَّاسِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ» لە نىوان برواداران لە رۆژى دوايدا (الله تعلى لەوانمان بىكا و بە نسيمان بىكا) دەفرمۇي وە لە نىوان تەماشا كەدن و بىنىنى پەرەردگاريان «إِلَّا رِدَاءُ الْكِبِيرِيَاءِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ^[١]» تەنها پەرەدەي كىبىرييا هەيە لە نىوان بەندە مرۆقە بروادارەكان و اللە تعلى لەسەر وچە و روی اللە تعلى تەنها ئە و پەرەدەيە ئەويش لە (جَنَّةِ عَدْنٍ)، (و كقوله -عليه السلام- عن ربہ) يان لە فەرمودەيە كى ترىشدا پىغەمبەر (عليه السلام) دەربارەي ئە و پەرەدەي لە نىوان برواداران و وەجھى الله تعلى هەيە دەفرمۇي «حِجَابُهُ النُّورُ» پەرەدەيە كى نورىن هەيە (روناكى) «لَوْ كَشَفْهُ لَأَحْرَقَ سُبْحَاتُ

[١] صحيح مسلم (١٨٠)، صحيح البخاري (٤٨٧٨) (٤٨٧٩) (٧٤٤٤)، سنن الترمذى (٢٥٢٨).

وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُّهُ مِنْ خَلْقِهِ^[١] ئەگەر بىئۇ پەرده كە لابدىرى هەر ھەموو شتە كان رەنگە له دور بە دورى و رۇناكىيە وە رۇناكى وجه و روی الله تعالى (ولله المثل الأعلى) چۆنیەتىھى كەي ئىيمە نايزانىن ھەموو شتە كان ھەتا چاوى بەندە و مەخلوقە كان حۆكم دە كا و دەيىپىنى دەيسوتىنى، لە پاشان پىغەمبەر ﷺ لە فەرمودەيە كى تر دەفەرمۇى: «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ»^[٢] خۆمان بە اللهى مەزن پەنا دەدەين بە روی بەرز و بەرىزى الله تعالى - جل شئنه-.

كەواتە ئەوانە ھەموى بەلگەن لەسەر ئەوهى كە الله تعالى دەشى و دەگۈنجى ئەھلى سونە و جەماعە جىڭىريان كردوھ بگۇترى وەجهى ھەيە وەجهىك بە مەعنایە حەقىقىيە كەي كە لە خۆى دەۋەشىتە وە - جل شئنه- وە چۆنیەتىھى كەي ئىيمە نايزانىن، جا كە دەش گۇترى: **﴿وَيَقَنَّ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾** [الرحمن: ٢٧] بە دلىيائىھە وە ئەوهەش دەگەيەنى كە زاتى الله تعالى دەمىننى - جل شئنه- دەمىننىتە وە و لەناوچونى بۆ نىيە موفەسىرىن واش دەفرەمون، ئەھلى سونە و جاماعە دەلى ناشى و ناگۈنجى ئىيمە ئەگەر گوتمان زاتى الله تعالى دەمىننى و واشى تەفسىركەين وەجهى الله تعالى يش جىڭىر نە كەين چونكە بە دەيەها بەلگە لەسەر ئەوهى لەو فەرمودانە خويىندمانە و وە لە ئايەتە كانى قورئانىش و هەندىك ئايەتى تىريش كە ابن تىمية - رحمە الله - نەيەنناوەتە وە لەسەر ئەوهى الله تعالى خاوهەن وەجهىكى حەقىقىيە بە مانا يە راست و دروستىھى كەي بەبى ئەوهى ئىيمە مانا كەي تەئویل كەين و تەحرىف كەين و تەعطىل كەين و ھاو وىنەشى بۆ ناھىيىنە و وە لە پاشانە كە چۆنیەتىھى كەشى نازانىن و بېيارى بۆ دەدەين ئەوه عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە يە.

[١] صحيح مسلم (١٧٩)، سنن ابن ماجه (١٩٥) (١٩٦)، مسنـد أـحمد (١٩٥٣٠) (١٩٥٨٧) (١٩٦٣٢).

[٢] سنن أبي داود (٤٦٦).

جىڭير كردىنى سىفهتى (اليدين) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدِي﴾ [ص: ٧٥]، ﴿وَقَاتَ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةً غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَاتٍ يُنْفَقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ [المائدة: ٦٤].

لە پاشان ابن تيمية -رحمه الله- لە (العقيدة الواسطية) گەيشتە سەر ئەمچارە جىڭير كردىنى دەستە كان بۆ الله تعالى (اليدين)، ئەو ئايەتانەي بۆ ئەوه ھىناوەتەوە ابن تيمية -رحمه الله- كە جىڭيرى بکا الله تعالى خاوهنى دەستەكانە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە كە بىيار دەدرى دوو دەست كە لە الله دەۋەشىتەوە -جل شئىھ- چۆنیھتىھ كە ئىمە نايزانىن (ولله المثل الأعلى).

لە ئايەتە كە ئىمە كەم الله تعالى فەرمۇى: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدِي﴾ [ص: ٧٥] ئەوه دەربارە ئەوه يە الله تعالى شەيتان و ئىبلىسى دواندوھ و خىطابى لە گەل كردوھ فەرمويەتى چى تۆى قەدەغە كرد ئە ئىبلىس ئەوهى بە هەردوو دەستەكانى خۆم دروستم كردوھ و بەديم ھىناوە كە باوکە ئادەمە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بەو دەستانە كە لە الله دەۋەشىتەوە و چۆنیھتىھ كە ئىمە نايزانىن بە گوېرىھ عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە كە تۆ كېنوشى بۆ بەرى و سوجىدە بۆ بەرى.

جا سوجىدە بىرىنى ئىبلىس و داواى الله تعالى بۆ ئەوهى بۆ ئادەمى بىاچ سوجىدە و كېنۇشىك بوه؟ ئايە سوجىدە و كېنۇشى رېز و ئىختىرام بوه يان سوجىدە و كېنۇشى عىبادەت و پەرسىتش بۇو؟ لېرەدا ئەھلى سونە و جەماعە دىارە جياوازىييان ھەيە ھەندىكىيان دەفرمۇن سوجىدە و كېنۇشى رېز بوه ھەندىكىشىيان دەفرمۇن ئىمە نابىي هېچ بەلگەيە كەمان لە دەست نىھ ئەو تەئوile بىكەين، لەوانە عىتىمىن -رحمه الله- دەلى بەلکو دەبىي ئىمە بلىيەن سوجىدەيە كى حەقىقى و تەواو بوه ئەگەر ھى عىبادەتىش بوه جا تەنها بۆ الله ھەيە -جل شئىھ- ئەو ئەمر و فەرمانە بکا ئەو ھەر ئەمر و فەرمانىك بکا لىيى و ھەرگىراوە كە لە ئىبلىس ئەو داوايەي كردوھ بۆ باوکە ئادەم (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ئەوه دەشى و دەگۈنجى الله ھەر داوايەك بکا ئەوه لە الله

دهوهشیتهوه و بۆ ئه و دهشی و ده گونجی بۆ هیچ به دیهینراو و مه خلوق و که سیکی تر ناشی و ناگونجی، که اوته ده فه رموئ ده بی ئیمه بلىین سوجده و کرنوشیکی حه قيقى بوه نه ک ئیلا هى ئیحاتیرام و ریز به لام ئیبلیس نه يبردوه وه ئه وش ماناى شيرك و هاو بهشی ناگه يهنى له بەر ئه وھی چونکه الله تعالى بۆخوی ریيداوه و فه رمانی کرد وھ که ئیبلیس ئه و سوجده و کرنوشە بەری بۆ باوکه ئادەم بە لام که نه يبرد سەرپیچی فەرمانە کەی کرد وھ بەر لە عنەتى الله تعالى كەوت.

جا جگە لە ئەھلى سونە و جەماعە سيفەتى دەست بۆ الله تعالى رەت دەكەنە وھ تەحرىفی دەكەن جەھمیە کان پەكى دەخەن لیکى نادەنە وھ موعتەزىلە کان نەفی دەكەن وھ ئەشعەريە کان وھ هەندىكى تر لە تىرە کانى تر تەئویلى دەكەن تەحرىفی دەكەن ماناى دەگۆرن بەھوھ لیکى دەدەنە وھ يەعنى بە قودرهتى خۆم لىرەدا کە ئەنھو الله تعالى فەرمويەتى: ﴿خَلَقْتُ بِيَدِيَ﴾ يەعنى (خَلَقْتُ بِقَدْرِتِيَ) ئى الله تعالى پیویست ناكا بلى (بقدرتى) هەر دوو قودرهتە کانم ئەگەر وابا دەيگوت (بقدرتى) بە يەك قودرهتم بە يەك دەسەللاتم بە دەسەللاتە کەم دروستم کرد وھ، جا لىرەدا کە واي فەرموھ هەندىك دەلىن ئاخىر قەيناكە مەبەستى پىي ئە و بە (بقدرتى و بنعمة) هەم نىعمەتم لە گەلى بۆھ هەم قودرهتم لە گەلى بۆھ، ئائەوانە تەئویلە و بە لگە و شتىكى ئە و توی لە سەر نىھەتا جىڭىر بىي.

ئەھلى سونە و جەماعە و لاميان دەدەنە وھ پىيان دەلىن، باشه ئیبلیس يەكىك نىھە لە مەخلوقات و بە دیهینراوى الله تعالى؟ بە دلنىايىھوھ هەمومان دەبى بلىين بەلى، باشه ئەھى ئیبلیس بۆي نىھە ئەگەر الله تعالى مەبەستى پىي ئە و بى بلى بە قودرهتى خۆم دروستم کرد وھ بلى باشه الله تعالى منىشت بە قودرهتى خۆت دروست کرد وھ چ جياوازىيە كم لە وھ هەيە لە گەل ئادەم؟ چونکە لىرە ئە و ئايەتە سياقه کەي ئە وھى لى دەوهشیتهوه کە الله تعالى پله و پايەيەك بە ئادەم دەبەخشى ئە و پله و پايەيە ئیبلیس نىھەتى ئە و پله و پايە مەخلوق و بە دیهینراوه کانى تر نيانە لە بەر ئە وھى ئە ئیبلیس کرنوشى بۆ بەرە چونکە ئادەم خاوهن

پله و پایهی ئه و یه به دهسته کانی خۆم بە دیم هیناوه و دروستم کردوه بە دهستانهی له الله ده و شیتە وە - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى) ئىمە چۆنیه تیه کەی نازانین، ئەگەر مەبەست پیی قودره تبا ئەھلى سونه و جەماعە دە فەرمۇن قسە کە شیان زۆر مەنتيقيه زۆر واقيعىه زۆر لە جىيە دە يتوانى ئىبلىس بلى باشە الله تعالى تو منىشت بە قودره تى خۆت دروست کردوه ئە و چ پله و پایهیه کە هەتا من كېنۋىشى بۆ بەرم؟ بەلام ئىبلىس نەيتوانى ئاوا بلى ئە و پله و پایهیه کە الله تعالى بە خشىويەتى بە ئادەم چونكە مەبەست له وى: **﴿بِيَدِيَ﴾** قودرهت و نىعمەت نىھ وە كو ئەوان دەلىن وە كو ئەھلى سونه و جەماعە دە فەرمۇن بە لکو دەستى حەقىقىيە بە واتايەيى لە الله ده و شیتە وە - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى) و ئىمە چۆنیه تیه کەی نازانين.

وە وەلامى دوهمى ئەھلى سونه و جەماعە بۆ ئە و تاقم و كۆمەلانەي تەئویل دە كەن و تەحرىف دە كەن واتايى: **﴿بِيَدِيَ﴾** دەلىن باشە الله تعالى له وى بە تەثنىيەي هینا بە دوى هینا بە يە كى نەھینا كە دە فەرمۇي: **﴿لَمَا خَلَقْتُ بِيَدِيَ﴾** فەرمۇي بە دیم هیناوه بە دوو دەسته کان نەي فەرمۇ بە يە ك دەست يان (بىدىنا) كە مەعنای ئە و بگەيەنىت بلى بە قودره تمان يان بە قودره تە کان نەي فەرمۇو الله تعالى (بقدرتىنا) چونكە قودره تى الله تعالى شامىلە گشتىگىرە هەموو شتىك دە گرىتە وە: **﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** نابى قەتاوقةت حەسر بکرى لە ژمارەيە كى ديارى كراودا ئە و شانەيى كە شامىل و عام و گشتىن، عام مەعنای چىيە؟ هەتا لە (أصول الفقه) يىش كە دە خويىندرى، دەبى لە فزىكى شامىل بى هەموو فەردە کان و تاكە کان لە خۆيە و بگرى جا و شەي قودرهت عام و گشتى و شامىلە هەموي لە خۆ و دە گرى نابى حەصر بکرى چونكە پىناسەيى عام و ادە كرى تەنانەت لە (أصول الفقه) يىش: (غىر منحصر على فرد) و شەيە كى شامىل بى نابى حەصر يىش بکرى و كورت هەلبەيىندرى لە سەر تاك و فەردىك يان چەند تاك و فەردىك ئە و كاتە له عام و گشتىيە تى دەرده چى، كەواتە يان دەبى بە گۈيە قسە ئىيە ئەھلى سونه و جەماعە پىيان دەلىن قودره تى الله

تعالی بلیٰ عام و گشت نیه گشتگیر نیه و هه موی ناگریته وہ ئی نهودش پیچه وانهی: ﴿وَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ يان نابی حه صری بکھی له دوو ژمارهدا که وہ کو الله تعالی دهسته کھی حه صر کردوہ لهدوان وہ کو ته نیه هیناوتی بہس قودره ته که ئه گھر بلیٰ عامه نابی بلیٰ حه صر ده بی و کورت هه لدی لہ دوان، بؤ گوتويه تی دوو قودره تم؟ چونکه وشهی عام نابی کورت هه لبھیندری لہ ژماره یہ کی دیاریکراو لہ چند فه ردیکی دیاریکراو. جا بهو وہ لامه وہ ئه هلی سونه و جه ماعه به ته واوه تی بر دیانه وہ لہ تاقم و کومه لہ کانی تر که ده فرمون دوو دهستی حه قیقیه بؤ الله تعالی -جل شئنه- ئیمه چونیه تیه کھی نازانین جیگیری ده کھین بهو پیو دانهی وہ بهو واتایهی که لہ الله ده وہ شیتھ وہ -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

له پاشان الله تعالی لہ ئایه تی دوہم فه رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ جوله که کان گوتیان الله (پهنا به الله) دهستگرہ لہ به خشین به واتای ئه وہی (پهنا به خوای رب العالمین) بؤ مرؤقه کان مه غلو له و دهستگر به رہ زیلی و قرچوکی ده گوتری که زور به خشہر نیه و دهستکراوہ نیه یانی نابه خشی، لہ زمانی عہرہ بیدا ئه وہ وا به کار ده هیندری ئه گھر کھس و مرؤقیک رہ زیل بی قرچوک بی دهستگر بی به خشہر نه بی یان به غیل بی بؤی به کار دی، یه عنی جوله که کانیش زانیو یانه الله تعالی خاوه نی دهسته -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) یه دیان بؤ به کار هیناوه به مه عنای حه قیقی و راستیشی که دی پیویست به ته ئویل ناکات ئینجا الله تعالی ده فرموی: ﴿غُلْتُ أَيْدِيهِمْ﴾ دهستی ئه وان بقوچی و نه کریتھ و دواعیه لیکان ده کا الله تعالی -جل شئنه- فه رمانه به سه ریاندا دهدا: ﴿وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾ به هؤی ئه و قسہ و بیڑیزیانه یان به رامبهر به الله تعالی خویان وہ بھر لہ عنہ تی الله گرت و لہ عنہ تیان لیکرا، الله تعالی لہ وہ لامیاندا ده فرموی: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَاتٍ﴾ به لکو دهسته کانی الله تعالی کراوہن -جل شئنه-: ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاء﴾ [المائدۃ: ۶۴] الله تعالی چونی بوی ئاوا ده بھ خشی و دهیدا به قسہی هیچ کھس و شتیکی ناکا -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

كەواتە: ﴿يَدَاهُ﴾ لىرەدا جىڭىرى كرد الله تعالى بۇخۇى كە خاوهنى دوو دەستە كە لهخۇى دەوەشىتەوە (ولله المثل الأعلى) بە مەعنایە حەقىقى و راست و دروستىھە كەى بەس ئىمە چۆنیەتىھە كەى نازانىن.

وە پىغەمبەر (عليه السلام) لە چەندىن فەرمودە جىڭىرى كردۇ كە الله تعالى خاوهنى دەستە بە مەعنایە حەقىقىھە كەى كە له خۇى دەوەشىتەوە -جىل شئىنە، لە يەك لە فەرمودە كان پىغەمبەر دەفەرمۇى (عليه السلام): «المقسطون يوم القيمة على منابر من نور على يمين الرحمن» دادوەرە كان لە رۆزى دوايى واتە ئەوانەي قىست دەكەن دادوەرى دەكەن عەدالەتىكى حەقىقى و تەواو دەكەن ئەوانە لەسەر مىمبەر و شوئىنى بەرزى نورىن و رۇناكىن لە راستى اللهى رەحان -جىل شئىنە - «وَكُلْتَا يَدِيهِ يَمِينٍ مَبَارَكَةٌ» پىغەمبەر دەفەرمۇى (عليه السلام) هەردۇ دەستە كانى الله راستەن موبارەكىن پىرۆزىن «الذين يعدلون في أنفسهم وأهلهم وما ولوا»^[۱] موقسىطىن كىن؟ ئىنجا تەفسىرى كرد پىغەمبەر (عليه السلام)، ئەوانەي دادوەرن داربارەي خۆيان عەدالوت لەگەل خۆشىبان دەكەن لەگەل ئەھل و دەوروبەريشىان دەيکەن وە لەگەل ئەوانەش كە ئەوان بەسەريان فەرمان رەوان.

جا لىرەدا پىغەمبەر (عليه السلام) جىڭىرى كرد لەو فەرمودە سەھىحەدا كە فەرمۇى دوو دەستى الله نەيفەرمۇ دەستىكىش وە فەرموشى دەستە كانى الله تعالى «وَكُلْتَا يَدِيهِ يَمِينٍ» وە هەردۇ دەستى الله تعالى راستەيە واتە خىر و بەرە كەتىش لە راستەدا هەيە بەوهى كە لە الله دەوەشىتەوە -جىل شئىنە - (ولله المثل الأعلى) كەواتە جىڭىربۇ لەو فەرمودەش كە الله تعالى دوو دەستى هەيە بەوهى لهخۇى دەوەشىتەوە چۆنیەتىھە كەى ئىمە نايىزانىن.

لە فەرمودەيە كى تر لە ئەبو ھورەيرەوە كە پىغەمبەر (عليه السلام) فەرمويەتى: «يَمِينُ اللَّهِ مَلَأَى، لَا تَغِضَّهَا نَفْقَةٌ، سَحَاءُ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ، أَرَأَيْتَمَا أَنْفَقَهُ مِنْذُ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ، فَإِنَّهُ لَمْ

[۱] أخرجه مسلم برقم (۱۸۲۷) في الإمارة، باب: فضيلة الإمام العادل وعقوبة الجائر، عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما.

يغض ما في يمينه، وبidealه الأخرى القسط يخض ويرفع^[١] دەفرمۇئ راستهى الله تعالى پىغەمبەر دەفرمۇئ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پىرە وە كو له كوردى دەگۇترى پىر و تەزى تەزى به لەھجە بادينى به مەعنای تەواو پىر، پىرە هيچ نەفەقه و بەخشىنىك لىيى كەم ناكاتەوە ئەۋەندە زۆرى لەلايە الله تعالى، به شەو و رۇڭز كە بېھىسىن، ئايە دەبىن لەوەتەي ئاسماھە كانى بەدى هېنناوه و زەۋى بەدى هېنناوه، راستهى الله تعالى هيچى لىيى كەم نەبوھەتەوە ئەۋەندەشى بەخشىوھ و داوىشىھەتى - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى)، وە بە دەستە كەي تريش دادوھرەيە لىيى بەرز و نزم نابى.

كەواتە لىرەشدا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دوبارە دوو دەستى بۇ الله تعالى جىڭىر كرد بەھى كە له الله دەۋەشىتەوە (ولله المثل الأعلى) وە چۆنیھەتىھە كەي نازانىن.

وە له تەفسىرى ئەو ئايەتەش كە الله تعالى دەفرمۇئ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبَضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمُوتُ مَطْوَيَّتُ بِيَمِينِهِ﴾ [ال Zimmerman: ٦٧] ابن كثیر لە تەفسىرى ئەو ئايەتە دەفرمۇئ ئەو نمونەي وە كو ئەو فەرمودەي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە دەفرمۇئ: «يُطَوِّي اللَّهُ السَّمَاوَاتِ بِيَمِينِهِ وَيَقْبَضُ الْأَرْضَ بِيَمِينِهِ»^[٢] الله تعالى ئاسماھە كان لول دەدا و دەپىچىتەوە بە راستەي وە زەۋىش دەگۈز بە راستەي.

كەواتە دوبارە لىرەش ئەو بەلگەيە لەسەر ئەھى كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دوو راستەي بۇ الله تعالى جىڭىر كرد ئەوەش حەقىقەت و راستىھەتى هەيە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە بەلام چۆنیھەتىھە كەي نازانىن و بۇي جىڭىر دەكەين بۇ خواى رب العالمين بەھى لە خۆى دەۋەشىتەوە - جل شئنه-.

[١] صحيح البخاري (٧٤١٩) (٤٦٨٤) (٧٤١١)، صحيح مسلم (٩٩٣)، سنن الترمذى (٣٠٤٥).

[٢] أخرجه البخاري برقم (٧٣٨٢) في التوحيد، باب: قول الله تعالى: (ملك الناس)، ومسلم برقم (٢٧٨٧) في صفات المنافقين، باب: كتاب صفة القيامة والجنة والنار، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

وہ لهو فه رمودهی پیغه مبه ریش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که ده فه رموئی: «قلوب العباد بين أصابع الرحمن يقلبها كيف يشاء»^[۱] دلی به نده کانی الله له نیوان دوو په نجهی الله ن له په نجه کانی الله تعالیٰ ره حمان و هریان ده گیری الله تعالیٰ هه چونیکی بوی یانی هه لگیر و و هر گیری دله کان ده کا قه لبیان ده کا له باشه بؤ خراپه له خراپه باشه به لام خراپه کان به دهستی خوی به نده که هه لی ده بثیری و الله عیلمی پیی هه یه له بھر ئه وه الله تعالیٰ جل شئنه- ریگای پیده دا که خراپه که ببی (والله أعلم بالصواب).

له پاشان له فه رمودهی کی تر هاتوه ده فه رموئی: «يَطُوِي اللَّهُ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى» ئاسمانه کان له رؤژی دوایی الله ده پیچیته وه لولیان دهدا له پاشان به راسته ده یانگری «ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ» له پاشان ده لی من پاشام «أَيْنَ الْجَبَارُونَ؟» کوان ئه وانهی که خویان به زل و گهوره دهزانی له سهر روی زهوي لاف و گه زافی زلی و گهورهی و مه زنی یان لی دهدا؟ «أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟» کوان ئه وانهی که لوتبه رز بون؟ «ثُمَّ يَطُوِي الْأَرَضِينَ السَّبْعَ، ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِشَمَالِهِ» له پاشان حهوت ته بھه زهويه که ئه ویش ده پیچیته وه و لولیان دهدا الله تعالیٰ، جا له پاشان به شیمال و چه پهی ده یگری «ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَارُونَ؟ أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟»^[۲] جا له پاشان دوباره ده فه رموئی من پاشام وه خاوهنی راسته قینهی هه موو به دیھینراوه کانم کوان ئه وانهی خویان پی مه زن و به رز و گهوره بwoo؟ کوان ئه وانهی فیزی ئه ویان لیده دا خویان پی لوتبه رز بwoo؟ جا ابن عباس ده فه رموئی: (ما السماوات السبع والأرضون السبع في كف الرحمن إلا كخردلة في يد أحدكم)^[۳] ده فه رموئی ئه و ئاسمانه و حهوت ئاسمانه که و حهوت زهويه که ته بھه زهوي ده فه رموئی له چنگی الله تعالیٰ و له که فی الله ره حمان وه کو خه ردله یه کی زور بچوکه له دهستی ئیوهی

[۱] سنن الترمذی (۲۱۴۰)، سنن ابن ماجه (۳۸۴۴)، مسنند أحمد (۱۲۱۰۷) (۱۳۶۹۶).

[۲] صحيح مسلم (۲۷۸۸)، صحيح البخاري (۷۴۱۲)، سنن أبي داود (۴۷۳۲).

[۳] القول المفيد على كتاب التوحيد [ابن عثيمين] ج: ۲ ص: ۵۳۵.

مرۆقدا، ئاواى تەشبيه دەكا ئاواى دەھینىتەوە ابن عباس -رضي الله عنها- (ولله المثل الأعلى) گەورەبى الله تعالى بەديار دەخا.

كەواتە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئەوەيدە كە جىڭىرى دەكەن دەفرمۇن الله تعالى خاوهنى دوو دەستە هەرددەمى بىھەۋى دەيانكاتەوە دەيانقوچىنى وە بەرز و نزەمان دەكا وە پەنجەبى ھەبە كە لە فەرمودە كەبى راپىدوو سەلاندمان بەلام چۆنە ئىمە چۆنیەتىبە كەى نازانىن حەقىقەتىشى ھەبە و جىڭىرىشى دەكەين (ولله المثل الأعلى).

باشە ئىمە لە كۆتايمى كەبى ئەوە بلىيىن بۆچى ئەو سيفەتائى الله تعالى بخويىن و الله تعالى بۆ ئىمە بىريار داوه و لە قورئانى پېرۇز ھاتوه و لە حەدىسى سەحىھى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) مەبەست لە شارەزابۇون لەو سيفەتائى الله تعالى چىيە؟

يە كەم خال ئەوەيدە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئەوانە سيفەتى كەمال و تەواوېتەن ئەگەر ئەو سيفەتائى نەبى ئەو كاتە تۆ الله تعالى -جل شئىنە- بە تەواوى و سەد لە سەدى ناناسى لەبەر ئەوە پېۋىست بوه الله تعالى -جل شئىنە- بۆ بەندەكانى كە رەوانەى كردۇ و شى كردۇ تەوە بۆ پىغەمبەرىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ).

لە پاشان خالى دوھم و قازانجى دوھم ئەوەيدە واجب و پېۋىستە لەسەر ھەموو مۇسلمان و بىردا دارىك شوينى دەقەكانى قورئان و حەدىسى سەحىھە كانى پىغەمبەر بکەۋى (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) كە اللهى تىدا وەسف كراوه لە ھەموو ئەوانى تر لەپېشتىرە بەبى تەحرىف و تەعطىل و تەمثىل و تشبيه (باسى تەعطىل و تەحرىف و تەمثىل و تشبيه و تەكىفمان كرد لە پېشتىر پىناسە كەمان كرد ئىستا ناچىنەوە سەرى).

وە خالىكى تر ئەوەيدە كە ئەگەر وەسفە كان بەديار بکەون گەورايەتى مەوسوف بەديار دەخا، تۆ چەندىك كەسىك وەسفى زياتر شارەزابى ئەوەندە لەلات خۆشەۋىستە دەبى ئەوەندە لەلات بەرز و مەزنەر دەبى كە سيفەتەكانى لەپەرى تەواوى و رىك و پىكى بى، جا الله تعالى يىش سيفەتەكانى لەپەرى تەواوېيە چەند ئىمە بە سيفەتەكانەوە

بیناسین ئه وندە چاکتر لیی نزیک ده بىنه وه ئه وندە چاکتر خۆشمان ده دوی، هەر لهو پىناوانە يە كە ئەھلى سونە و جەماعە بەلگە کانى ئايەتى قورئان و فەرمودە کانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) جىڭىر دە كەن و دەيھىنە وە هەتاوه كۈئىمە چاکتر و زىاتر له الله بىرسىن و لیی نزیك بىنه وە.

جىڭىركەدنى سىفەتى (العين) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ٤٨]، ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوَاحِدِ وَدُسْرِ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَنْ كَانَ كُفُرًا﴾ [القمر: ١٣ - ١٤]، ﴿وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةَ مَنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ [طه: ٣٩].

ئەو ئايەتانە ابن تيمية بە بەلگەى ھىناوهتە و بۇ جىڭىر كەدنى چاۋىك كە لە خۆى دەۋەشىتە وە (ولله المثل الأعلى) بەبى تەحرىف و تەعطىل و تەمىشىل و تەكىف و چۆنیەتىھى كەن ئىمە نازانىن ئەھلى سونە و جەماعە وادە فەرمۇن. ئايەتى يە كەم ماناي ئەوهىدە: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ [الطور: ٤٨] واتە ئارامىگىرى بۇ فەرمانى الله تو بە چاۋى ئىمە بە مانايەى دەتىپەنن بە چاۋ لە ئىمە دىيارى وە بىز نى كە دەشت بىنن بە ماناي دەتپارىزىن ئاگاشمان لېتە هەروە كۆ الله تعالى لە ئايەتىكى تر دە فەرمۇيىتە ھارون و موسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ): ﴿إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٦٤] بىرۇنە لای فىرعەون و مەشترىسىن چونكە من لەگەلتاندام، ئەو مەعىيەى الله تعالى بۇ بىرۇداران و پىغەمبەران مەعىيە يە كى خاصە، يانى نەك ئىلا بە قودرهت و عىلىم لەگەلتاندام بە مەعناي ئەوهى سەرىشتان دەخەم پىشتىگىرىشتان دە كەم بۇ بىرۇداران مەعىيەى خاصە و بۇ تىكىرىاي مەخلوق و بەدېھىنراوه کانى تر مەعىيەى عامە، وە لە پاشان دە فەرمۇى: ﴿أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٦٤] دە بىستىم و دە بىنم ئەوهى لە وى دە كرى، كەواتە الله تعالى - جل شئىنە - خاوهن ئەو سىفەتانە يە ئەھلى سونە و جەماعە بۇي جىڭىر دە كەن.

له ئايىتى تر الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿الَّذِي يَرَكَ حِينَ تَقُومُ﴾ [الشعراء: ٢١٨] لەو كاتەنلىك دەھەستىتەوە و لە پىياندای الله تعالى دەتبىنى، يان الله تعالى لەو ئايىتەنلىك رابىدو دەھەرمۇي: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنَا﴾ [الطور: ٤٨] بە معنى (نراك) دەتبىنى.

ئەوانە ھەموى بەلگەن لەسەر ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن ئەو مانايىھى لىن وەردە گىرى كە الله تعالى سىفەتى عەينى بۆخۇى جىڭىر كردوھ - جل شئنە - عەينىك كە لەخۇى دەۋەشىتەوە بە معنى (ولله المثل الأعلى) چۈنۈتىھە كەشى نازانىن. ئەگەر پرسىيارى ئەوھ بىرى باشە بۆ الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿بِأَعْيُنَا﴾ (نا)ى ضەمەرى جەمعى بۆ بەكارھىناوە بۆ بە تاك نەيەنناوە بە تەثنىيە نەيەنناوە؟ زۆرجار (نا) و ضەميرى جەمع لە زمانى عەربىدا بۆ عەزەمەت و تەعزىم و گەورەيىھ يەعنى بەكاردەھىندىرى، جا الله تعالى لەبەر گەورەيىھ سىفەتە خۇى بەكارى ھىناوە وادەھەرمۇن زانايان، (نا)ى بەكارھىناوە كە زاتى الله تعالى ھەم مەزن و گەورەيە وە ھەم جىڭىر كردنى ئەو سىفەتەش بۆ الله تعالى گەورايىتى تىدايە الله تعالى (نا)ى ضەمەرى بەكارەنناوە كە ضەميرى جەمعە و كۆيە.

وە لە فەرمودەي پىغەمبەرىش ھاتوھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) كە بەلگەبى لەسەر ئەھلى الله تعالى چاوى ھەيە چاوىك كە لە خۇى دەۋەشىتەوە عەينىك كە لە خۇى دەۋەشىتەوە كە دەھەرمۇي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ): «إِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرٍ^[١]» دەربارەي دەجال كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) دەددۈي و قسان دەكە دەھەرمۇي دەجال ئەعوهپە يەعنى خىلە چاوە كانى راست و رەوان و تەواو نىيە و لە ناوهپەراست نىيە خىلە دەجال، يان لە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) كە چاوىكى كەپاتە وە چاوىكى كراوهى، كەپاتە وە كو پارچەيەك لە گۆشت و ئەوانەي بەسەردا ھاتبى هەرھىچى پىوه دىار نىيە كە چاوىشە وە كو باس و خواسى دەجال وادەكە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)، جا دەجال كە دەلى من خوام و لە گەل ئەوهدا يەك چاوى ھەيە و چاوىكى كەپاتە يان خىلە بەلام اللهى

[١] صحيح البخاري (٤٤٠٢) (١٧٤٢) (٣٠٥٥)، صحيح مسلم (٦٥) (٦٦) (١٦٩)، سنن أبي داود (٤٦٨٦) (٤٧٥٧).

په روهردگارتان ئەعوه‌ر نیه، که دهلى ئەعوه‌ر نیه مەعنای چى ده گەیەنى؟ که گوترا فلان کەس ئەعوه‌ر نیه يەعنى خىل نیه خىلیش لە زمانى عەرەبى عادەتن يەک چاو خىل نیه کەواته بە دوو چاوی راست و رەوان دەگوترى کە دهلى فلان کەس خىل نیه، ئەھلى سونه و جەماعە دەفرمۇن کەواته ئەو فەرمودەيە بەلگەيە لەسەر ئەوهى کە پىغەمبەر جىڭىرى كرد (عَصَمَ اللَّهُ) هەردوو چاوه کانى الله تعالى سەلامەتن خىل نین وە نابىنا نیه الله تعالى بەس هەموو ئەو مانايانە و جىڭىر كردى چاو بۆ الله تعالى بە مانايە حەقىقىيە كەشى چۆنیه تىيە كەى نازانىن (كما يليق بجلاله سبحانه وتعالى).

وە ئايەتى دوھم کە ابن تيمىة هىنباوېتىيە وە الله تعالى فەرمويەتى: ﴿ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوَاحِدَسِرِ * تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاء لَمَنْ كَانَ كُفِّرَ ﴾ [القمر: ۱۳ - ۱۴] ئەوهش دەربارە نوح پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) کە لهو كاتھى سوارى كەشتىيە کە دەبى نوح پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) له گەل ئەوانەي کە له گەلى سوار دەبن بپوادارە كان کە ئەو كەشتىيە دروستكراوى دەستى نوح پىغەمبەر بۇو (عَصَمَ اللَّهُ) له دار و له بىزمارى ئەو كات و هەر شتىيک لهوانەي کە كەشتى پى دروست دەكرا دروستى كردى بۇو نوح پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) چونكە الله تعالى فەرمانى پىدا بۇو کە سوارىن و بهو كەشتىيە وە الله تعالى قوتاريان دەكا لهو عەزابەي کە رەوانەي دەكات کە وە كۈغەزەبىك له قەومى نوح الله تعالى دەيگرى، جا الله تعالى کە دەفرمۇئ نوحمان باركىد لەسەر تەختە دارە كان کە لىك بەسترابونە وە چ بە بىزمار و به هەر شتىيکى ئەو كات کە دارى لىك دەبەستىيە وە، جا سوارى ئەو كەشتى بونەي نوح و ئەوانەي بپواداربۇن له گەلى الله تعالى کە سوارى كردن و يارمەتىدان دەفرمۇئ: ﴿ تَجْرِي ﴾ ئەوه دەپوا ئەو كەشتىيە ﴿ بِأَعْيُنِنَا ﴾ بە چاودىرى ئىمەوە به بىينىنى ئىمەوە واتە دەيانپارىزىن چاودىرىييان دەكەين کە لهناو نەچن.

جا ئەوهش دوبارە الله تعالى فەرمۇئ: ﴿ بِأَعْيُنِنَا ﴾ وە كۈ لە ئايەتە كەى سورەتى (الطور)ىش ھەر فەرمۇئ ئەوهش جىڭىر كردى ئەوهى تىدايە کە الله تعالى خاوهنى

چاوه سيفه‌تى چاو و عهينى هه يه (ولله المثل الأعلى) جا ئيمه بۆي جيگير ده كهين وه كو ئه هلى سونه و جه ماعه به لام چونيه تىه كهى نازانين.

له ئايته كهى سىيەم كه ابن تيمية به به لگهى سىيەمى هيئاوه ته وه بۆ جيگير كردنى چاو و عهين بۆ الله تعالى ئه ويش الله تعالى فه رمويە تى: ﴿وَالْقِيَّٰتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مَّنِي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي﴾ [طه: ۳۹] الله تعالى هه وال ده دا كه بهندە كهى خۆي موساي خوش ده وئى وه ليى نزيكه كه الله تعالى جورىك له جوره كانى مە حە بهت و خوشە ويستى تايىه تى بۆ موسا هه يه (عَلَيْهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ) لە بەر ئه و دە فەرمۇي وە كو بلنى پەر وەردەت دە كەين ئەي موسا لە ژىر چاودىرى ئىيمە وە و بە بىنېنى ئىيمە وە و بە پاراستنى ئىيمە وە تو پەر وەردە دە بى و پىدە گەي ئىيمە دە تپارىزىن لە هەموو ناخوشىه ك.

ئىنجا الله تعالى فه رموي: ﴿عَلَى عَيْنِي﴾ ئه وەش به لگهى ئه هلى سونه و جه ماعه دە فەرمۇن لە سەرييەك چاو بۆ الله تعالى - جل شئنه، جائە گەر بگوتى باشە لىرەدا باسى تاک كراوه دە لىيىن تاک هەندىك جار و شە كە جنسە جنس لە زمانى عەربى زياتر لە يە كىش دە گرىيەتە وە، مە بەست لىيى لە و ئايته ئه هلى سونه و جه ماعه دە فەرمۇن عەدەت و ژمارە ديارىكىدىن نىيە مە بەست جنسە كە يە جنسىش فەردى هه يه لە زمانى عەربىدا ئە وە شارە زابى دە زانى، بە به لگهى ئه وەش ئه هلى سونه و جه ماعه دە فەرمۇن ئىيمە حە دىس و فەرمودە پىغەمبەرە (عَلَيْهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ) جيگيريان كردوه بۆ الله تعالى كە الله تعالى خاوهنى دوو چاوە بە حە قىقى و پاستى كە لە خۆي دە وەشىتە وە چونىھ تىه كەي ئىيمە نايزانىن.

لە پاشان ابن تيمية لە سەرەتا و تا ئىستا و هەندىكى ترى ماوه ئايىت دە هىنىتە وە بە ئايە تى قورئانى پىرۇز سيفە تە كانى الله جيگير دە كا لە پاش ئايته كان ئىنجا دەست بە فەرمودە كان دە كا فەرمودە و حە دىسى پىغەمبەر يش دە هىنىتە وە (عَلَيْهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ) لە مەتنى (الواسطية).

جىڭىر كىرىنى سىفەتى (السمع والبصر والرؤى) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجَهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [المجادلة: ١]، وَقَوْلُهُ: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ [آل عمران: ١٨١]، وَقَوْلُهُ: ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرَسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾ [الزخرف: ٨٠]، ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦]، ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ [العلق: ١٤]، ﴿الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ وَتَقْلِبَكَ فِي السَّاجِدِينَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الشعراء: ٢١٧-٢١٩]، ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ [التوبه: ١٠٥].

ئەو ئايەتانەي ھەموو كىردى بەلگە ابن تيمية -رحمە الله- تۆمارى كرد لە (العقيدة الواسطية) بۇ جىڭىر كىرىنى سەمع و به صەر و روئىيە بۇ الله تعالى.

جا ئايەتى يەكەم كە الله تعالى فەرمۇى: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجَهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ [المجادلة: ١] ئەو ئايەته بەلگەيە راشكاوانە له سەر ئەوهى كە الله تعالى جىڭىر كىرىنى سەمع بۇ خۆى بېرىار دەدا كە الله تعالى بىسەر بۇ بۇ ئەو قسە و گوتنهى ئەو ئافرەته كە خەولە بۇو شكايدەت و سکالاىيەت و سکالاىيەت بۇو له پياو و ھاو سەرە كەى خۆى بىرىدىيە لاي پىيغەمبەر ﷺ الله تعالى دەفەرمۇى بىڭۈمان الله بىستى قسە و وتهى ئەو گفتۇگۆيە ئەنۋەن تۆ و خەولە ئەي پىيغەمبەر ﷺ سکالا بۇو دەربارە ھاو سەرە كەى شكايدەت و سکالا كەى ھىنداوە بۇ لاي الله الله تعالى دەبىستى ئەو گفتۇگۆيە ئەنۋەن ئىۋە چونكە بەراستى الله تعالى بىسەر و بىنەرە، جا لە پاشان زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن ئەوه بەلگەيە الله تعالى جارىيەت بىيغە و دەربېرىنى ماضى لەو ئايەتهدا بۇ خۆى جىڭىرى كىردى بىسەر بۇو وە جارىيەت بىيغە و دەربېرىنى موضارىع.

جارى يەكەم كە لە ئايەتى يەكەم دەفەرمۇى: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجَهَا﴾ لەو ئايەته دوھمىش دەفەرمۇى: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

أَغْنِيَاءَ [آل عمران: ۱۸۱] ئەوانە هەردوکیان بە سیغەی ماضین جىڭىرى كردۇه الله تعالى، جا بە سیغەی ماضى بە لگە يە لهسەر ئەوهى رۇداوه كە و حەدەتە كە و فعلە كە و شتە كە هاتوه تەجى را بردۇ بۇھ وە جىڭىرى كردۇنە كەشى بەھىزىرە، كەواتە الله تعالى له پىشتر كە ئەوان وايان گوتوه و الله تعالى ئەوانى بىستوھ لەو كاتەيى كە وايان گوتوه و لە را بردۇ كەھى.

وە جارى دوھم بە سیغەی موضارىع دەفەرمۇى: ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾ الله تعالى دەبىستى بە مەعنای لە داھاتوش كە ئەگەر قسە دەكەن و گفتۇگۆ دەكەن ھېشتا نەش گەشتوھ تە سەرى يان دەستان پىكىردوھ و ھېشتا كۆتايى پى نەھاتوه ئەويش ھەر دەبىستى، چونكە موضارىع بە لگە يە لهسەر حاىل و ئىستا وە لهسەر ئىستىقىبال و داھاتوو.

كەواتە الله تعالى ئىستاش دەтан بىستى ئەھى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەو گفتۇگۆيە لە نىوان تۆ لە گەل خەولە ئەو ئافرەتە سەحابىيە ھەيە وە لە داھاتوش دەтан بىستى، ئەوانە ھەمويان بە لگەي راشكاوانەن لهسەر ئەوهى كە الله تعالى سەمعى ھەيە و دەبىستى (ولله المثل الأعلى) بەوهى كە لىيى دەوھشىتە وە بە حەقىقى و راستى ئىمە چۆنیھە تىيە كەھى نازانىن.

وە لەو ئايەتە تىريش كە فەرمۇى: ﴿إِنَّمَا مَعَكُمَا أَسْمَاعُ وَأَرَى﴾ [طه ۴۶] الله تعالى دەفەرمۇيىتە موسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە دەفەرمۇيىتە ھارون پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە من لە گەلتاندام و دەтан بىستىم و دەتان بىينم، ئەوهش لەۋى بە سیغەی موضارىع جىڭىرى كردۇ واتە ئىيە بىرۇن لە داھاتودا كە دەگەنە لاى فيرۇھون من دەтан بىستىم و دەشтан بىينم، كەواتە بە لگە يە لهسەر ئەوهى الله تعالى - جل شئنە - سىفەتى سەمعى ھەيە وە دەشبيستى وە حەقىقىشە بەلام (ولله المثل الأعلى) چۆنیھە تىيە كەھى ئىمە نايزانىن ئەوه بۆچۈنى ئەھلى سونە و جەماعەيە.

جا سەمع و بىستنى الله تعالى - جل شئنە - ھەندىيىك جار بە ماناى تەھيد و پشتگىرى كردۇ بۇ كەسە كە، ھەندىيىك جار بە ماناى تەھدىدە و تۆلە لىساندۇھەيە و ترساندىيەتى، وە

ههندیک جاریش به ماناوی ورد و درشتی جینگیر کردنی سه معیه ته بۆ الله تعالى که الله تعالى بیسەری هەموو شته کان ده بی بە ورد و درشتیه وە، جا بیستنی الله تعالى بیش - جل شئنه- بیستنیکی فراوانه هیچ شتیک نیه الله تعالى نه بیستنی - جل شئنه- دهوری هەموو شتیکی داوه بە بیستنیه وە تەنانهت دایکه عائیشە - رضی الله عنھا- کاتنی که ده فەرموی لەو ئایە ته که الله تعالى وە کو بە سەر پیغەمبەر (عليه السلام) دایبەزاند فەرموی: ﴿قد سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَدِّلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ خەولەی کچى ثە عله بە له گەل پیاوە کەی کاتنی که ظیهاری له گەل کردوو ھاتە خزمەت پیغەمبەر (عليه السلام)، دایکه عائیشە ده فەرموی من لیيان نزیک بوم هەر لەو دیوی حوجره کە بوم بە لام له هەموو قسە کان نە دە گەیشتم ئە وەها بە سەبرى و هیواشى خەولە له خزمەت پیغەمبەر دە يکرد (عليه السلام) بە لام الله تعالى له سەروی حەوت ئاسمانانه وە بە ورد و درشتی له هەموو قسە کان بیستى و وە ئایەتى بە سەر دابەزاندن، کەواتە دایکه عائیشە ده فەرموی پاکى و بىگەردى و گەورەبى بۆ ئەو الله یە کە بیستنە کەی زۆر فراوانه و وە زۆر دەقیق و وردە.

ئینجا ئەھلى سونە و جەماعە جینگیری دە کەن کە بە لى الله تعالى خاوهنى سيفەتى سەمعە وە بە صەرە وە روئىيە بە حەقىقت و راستى بە لام ئىمە چۈنیيەتىه کەی نازانىن بە لام جینگیری دە کەن وە کو واتا تەواوە کەی وە چۈنیيەتىه کەش و زانستى بە چۈنیيەتىه کەی رەت دە کەينە وە هیچى لى نازانىن.

ئەو بە لگە کە يە کە دایکه عائیشە ده فەرموی: «الحمد لله الذي وسع سمعه الأصوات، لقد جاءت المجادلة تشکو إلى رسول الله وأنا في ناحية من البيت، ما أسمع ما تقول، فأنزل الله عز وجل- ﴿قد سَمِعَ اللَّهُ﴾ فدل ذلك أن الله يدرك بسمعه الأصوات على اختلافها^[۱]»

ده فەرموی سوپاس و ستايىش بۆ خوايە کى پەروەردگار کە بیستنە کەی زۆر فراوانه هەموى دە بیستنی بە ورد و درشتیه وە دە لى ئە وەی ھات کە گفتۇگۆی كرد له گەل پیغەمبەر (عليه السلام)

[۱] سنن النسائي (٣٤٦٠)، سنن ابن ماجه (١٨٨) (٢٠٦٣)، مسنـد أـحمد (٢٤١٩٥).

که خهولهی کچی ثه عله به بوو که سکالای هینایه خزمہت پیغہ مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له پیاو و هاو سهره کهی، جا ده لئی لهلایه کی ژوره که بوو من زور لییان نزیک بوم، به لام من هه موو قسه کانی ئه وانم نه بیست و گوئیم لئی نه بوو به لام الله تعالیٰ ئه و ئایه تهی دابه زاند و که بیسہر بوو بو هه موو قسه کان به ورد و درشتیه وہ، ئینجا دفه رموئی ئه وہش به لگه یه لہ سه رئه وہی که الله تعالیٰ به بیستنی خوی و به سه معی خوی هه موو ده نگه کان به جیاوازیه وہ ده بیستنی.

جا زور جار ئه هلی سونه و جه ماعه نمونه به وہ ده هیننه وہ ده لین سه مع و بیستنی الله تعالیٰ ئه وہندہ فراوانه له یه ک لہ حزه و چرکه دا ئه گھر هه موو مه خلوق و به دیھینراوہ کان بدؤین و قسه بکهن به جیاوازی لہ نیوانیان له زمان و لہ جھے کانیانه وہ به هه ر ده نگیک بیکھن به نزمی بیکھن یان به ده نگی بلند و زور بہر ز بیکھن یان به مام ناوهندی بیکھن هه ر داوا یه کیان هه بی لہ یه ک چرکه شدا الله تعالیٰ هه موی ده بیستنی به بی ئه وہی لیک تیک بچی - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى)، وہ ده شتوانی هه ر هه مویان پاداشت ئه گھر داوا ده کهن بیانداته وہ ئه گھر داوای توله یه توله یان بو بستینیتہ وہ ئه گھر بروادرن یان هه ر پاز و نیازیک هه بی بیان جیبہ جی بکا، ئه وہ گھوره بی الله تعالیٰ یه - جل شئنه -، به لام ئیمه مه خلوق و به دیھینراو ته نانه ت مرؤفہ کان ئه گھر نمونه مان پی بیتہ وہ سه بارہت به سه مع و به بینینمان کھم و کورتیمان یه کجار زوره، تو ئه گھر بیسہربی دوو کھس بدؤین و قسه ت له گھل بکهن چهند لیشت نزیک بن به یه ک زمانیش بی زوریش فه صیح و راشک اوانه قسه بکهن پهوان بیڑبن له قسه کانیان ئیلا لیت تیک ده چی ئه گھر دوو کھس له یه ک کاتدا بدؤین و قسه ت له گھل بکهن، ده لیتیه یه کیک بوهسته جاری با گوئی له وہ بگرم لیم تیک ده چی نازانم چی ده لئی ئینجا له دوایی گوئی له تو ده گرم و اته قسه کانی تو ده بیست و هه ست لئی را ده گرم، ئینجا ئه گھر ده نگیکی دور به دوریش بیت و مه ژغول و سه رقالت بکات ده نگه کهی ئه و نزم و کھم بکاته وہ دوبارہ لیت تیک ده چی، که واته مرؤف کھم و

کورته له بیستنه کانی بهلام الله تعالی لهوپه‌ری ته واوییه له بیستنه کانی، ئه وش ئه و ده گهیه‌نى وه کو گوتمان بنه ما یه ک له عه قیده‌ی ئه هلى سونه و جه ماعه ههندیک جار ناوه کان يه ک ده گرنه و ده گوتري مرؤقیش خاوه‌نى سه معه و بیسنه‌ره الله تعالی یش خاوه‌نى سه معه و بیسنه‌ره بهلام له مانا و له ناوه‌رۆکدا له واتایه حه قیقی و راستیه که یدا هی الله تعالی سه مع و بیستنه که زۆر فراوانه که مالیه‌ت و ته واویه‌تی پیوه‌یه بهلام هی مرؤقه کان زۆر کم و کورته و له خۆیان ده وشیت‌هه وه، هی الله له گهوره‌بی خۆی ده وشیت‌هه هی مرؤقه کانیش له کم و کورتی خۆیان ده وشیت‌هه وه ئه گهر له ناویشدا هاویه‌ش بن له ناوه‌رۆکدا زۆر لیک دورن هه ممو ناو و سیفه‌تے کانی الله تعالی هه ر وایه - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى).

وہ له ئایه ته که دوھمیش که الله تعالی فه رموی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ [آل عمران: ۱۸۱] ئه و ههندیک له موافقه سیرین ھینا ویتیانه و ده لین وہ کو سه بھب نزول و دابه زینی ئه و ئایه ته هۆکاره که هۆکاره که دیاره که سیک بو و بازرگانی ده کرد وه له گهوره جوله که کان، ئه و کاته ئه و گهوره جوله که دیاره که سیک بو و بازرگانی ده کرد وه له پاشان ده وله مهند بو وه له قسه و گوتنه کانی فه صیح و رهوانبیز بو وه پله و پایه‌یه کی هه بو و له نیو جوله که کاندا، جاریکیان ئیمامی ئه بو به کر ده چیتے بازاری جوله که کان بو کرین و فرۇشتىن به تاک و تەنها ئه و فینحاسه ده بىنی و بانگی لىدەکات و بانگه‌وازى له گه ل ئه نجام ده دا که ده لى و هر سه رېگای راست و تاوه کو که فینحاس تو نابىتە موسىمان؟ که فینحاس ئه و کاته دیاره قسه‌ی کرد و خەلکی جوله که ده ورە لى داون و له نیو بازاره که ئیمامی ئه بو به کر وای بینیو - رضی الله عنہ - دیاره فینحاسیش ئه و قسه‌ی ده کا ده لیتە ئیمامی ئه بو به کر ده لیت چۆن بیم برو ابینم به موحەمەد دیک که موحەمەد که ئیو من بیستومه ده لیت خواکه‌ی ئیو موحتاجه و ده یهه ویت که خەلکی قەرزى پیبدات دیاره فه قیر و هەزاره خوایه که ئیو من خوایه کی ده وله مهندم ده وئی ئه و قسانه ده کا و

ئه و ئایه ته هی ئه و یه، ئینجا ئیمامی ئه بو به کر لیی ده چیته پیش و مستیک له ده می ددا و ددانی ده شکینیت، ئینجا جوله که کان ده یانه وی تولهی لی بستیننه وه فینحاس لی ناگه ری و له گه ل ئیمامی ئه بو به کر دیته خزمہت پیغہ مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ده لی ئه بو به کر واى لیکر دوم، پیغہ مبهریش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فه رمومی لد بہ رچی ئه بو به کر؟ ئه و یش ده فه رمومی بہ رگرمی کرد له الله تعالی و له تو ئهی پیغہ مبهری پیشه وا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ئه و یش ده فه رمومی تولهی که سیک قسہ و بی ریزی بکا به رامبهر به الله و به پیغہ مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئه و یه ئهی فینحاس.

ئینجا زانیايان ئه و ده کنه به لگه ئه و انهی به سه حیح و راست و دروستی داده نین ده لین له هه ر جیگا و شوئنیک ئه گه ر کوفری و بی برواییه ک ده ببردا ئه و کاته تو بوت هه یه عه زمت جه زمکھی وہ کو عه زیمه ته وہ لیی بچیته پیش و له که سه که بدھی حیسابی هیچ شتیک نه که می ئایه چیت دیته پیش و چیت به سه ر دی و به تاک و تنهایی و ئه و انه هه موو کافرن و ئه گه ری ئه و یه بکوژریی هه رچیت به سه ربی ئه و عه زیمه ته، ئه گه ر کردت خهیرت پیده گا وہ ئه گه ری زوریش هه یه الله تعالی رزگاریشت بکا وہ کو ئیمامی ئه بو به کر هیچیشت به سه ر نه یه وہ زور جاریش وابوھ ئه گه ر لہ پینا و الله تعالی بی، ئه گه ر له گه ل ئه و ہشدا وہ کو رو خسہ تیک بؤشت هه بی خوت بیدهنگ که می و برقی ئه وی بھجی بیلی له ترسی ئه و ہی چونکه تو به تاک و تنهای و ره نگه ئه گه ری ئه و دت بیته سه ر بکوژریی و ئازار و ئه شکه نجهی زور بدریی به لام عه زیمه ته که ئه ولا ترہ و چاکترہ بیکھی (والله اعلم بالصواب).

ئینجا لیڑھوھ الله تعالی ده فه رمومی ئه و یان ئه مجاره ته هدیده ئه و یه يه که میان ئه و با به ته بیستنه بوو که الله تعالی ورد و درشتی شته کان ده بیستی وہ ئه و یه دوھ میان به لگه یه لھ سه ر ئه و ہی بیستنیکه و تھ دیدیشی پیوھ یه الله تعالی ئه و ئایه تھی دابه زاند به سه ر پیغہ مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لھ سه ر فینحاس و ئه وان لھ سه ر ئه و بچونھی موفھ سیرین فه رمومی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءِ﴾ [آل عمران: ۱۸۱] يه عنی بیگومان

الله تعالى بىستى ئەوانەى كە گوتىان الله تعالى فەقير و هەزاره (پەنا به خواى رب العالمين) تعالى وە ئىمە دەولەمەندىن، الله تعالى كە دەلى بىستى وە كو كە ئەنەھو لە زمانى عەرەبى ئەو بابهە و شە و دەربىرینانە بۆ ئەۋەندە دى يەعنى ئاگادارم بىستومە لەسەريان ناچى بە مەعنای حىسابىان بۆ دەكەم، ئىنجا لە كۆتايى ئايەتە كەش الله تعالى ھەر وا دەفرەرمۇي كە لەسەريان دەنوسرى ئەوانە كە (قتلة الأنبياء)ن پېغەمبەرانىشيان كوشتوھ (عليهم الصلاة والسلام) بەبى حەق و بە نارەوايى ئىنجا تۆلەيان لى دەستىئىرەتە وە.

لە ئايەتە كەي سىيەم كە ابن تىمية بە بەلگەي ھىنابۇۋە بۆ جىڭىر كردنى بىستىنى الله تعالى، الله تعالى دەفرەرمۇي: ﴿أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرَسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ﴾ [الزخرف: ٨٠] ئەو دەربارەي موشىرىكە كانى قورەيشى هات دابەزى ئەو ئايەتە دەفرەرمۇي موشىرىكە قورەيشى كەن وادادەنىن ئىمە نەينىيە كانىان نابىستىن ئەۋەدى بە پىستە پىست لەنیوان خۆياندا دەيلىن و بە دەنگى نزم كە دوانىان سىانىان پېكەوە كۆ دەبنە وە و دەيلىن ئىمە نايىان بىستىن بەلى دەشىيان بىستىن ئەو ئايەتە بەلگەيە لەسەر ئەۋە وە ئىمە رەوانە كراوى فريشىتە كانىشىمان رەوانە كردۇ دەسەريشىيان بنوسن و تۆمار بىكىت ئەوانىش لەسەريان دەنوسن.

لە پاشان لە ئايەتى چوارم دەربارەي موسا پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وە ھارونى بىراشى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە الله تعالى پەوانەى لاي فيرعەونىان دەكە، ئەمچارە بىستىنە كە لىرە بىستىنى تەھيدە سەرخستىنە پىشتىگىرى كردنە كە الله تعالى دەفرەرمۇي: ﴿لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] ئىيۇھ بېرىن وە مەش ترسىن: ﴿إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ چونكە من لە گەلتاندام ئەۋە مەعىيەتى تايىەتى پى دەلىن ئەھلى سونە و جەماعە، دەگەينە سەرى مەعىيەت و لە گەلدابونى الله دوو جۆرى ھەيە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە:

۱. مەعىيەت و لە گەلدا بونى گشتى و عام ھەيە كە لە گەل ھەموو كەسىكدا ھەيە الله تعالى - جل شئنه - لە خرآپ و باشه بە مەعنای بىستان و بە بىينىن و بە عىلەم و زانستى و بە دەسەلەتەوە لە گەل ھەموو شتىكدا ھەيە.

۲. وە مەعىيەتى خاڪى و تايىبەتىش ھەيە كە لە گەل بِرِّوادارانە وە كو لەو ئايىتە بە موسا و هارپون دەفرەرمۇي (عليهمَا الصلاةُ وَالسلامُ) ھى پشتگىرى كردنە و سەرخستنە وە لە گەلدا بونى هيىز و توانا پى به خشىنيانە وە پاراستىيانە.

الله تعالى كە دەفرەرمۇي بِرْقُون مەترىسن بِرْقُون لاي فېرۇھەون چونكە من لە گەلتاندام وە دەش بىستانم ھەر قىسىمە كى ورد و درشت دەكرى لەو ئەنەت ئەوهى بە دلى فېرۇھەونىشدا دى من ئاگادارم: ﴿وَأَرَى﴾ دەشىنىم، جا بىينىن بە مەعنای ئەوهى كە بە چا و شتە كان دەبىندىرى جا (ولله المثل الأعلى) الله تعالى - جل شئنه - كە رۇنمان كردهوە لە راپردودا لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە ھەموو شتە كان دەبىنى بە بىينىيەكى حەقىقى و راستى ھېچ شتىك ون نىيە لە الله تعالى و بىزبى و الله تعالى نەبىيىنى.

جا لە پاشان لە ئايىتى پىنجەم ابن تيمية -رحمە الله- كە بە بەلگەي ھىنایە وە الله تعالى فەرمۇي: ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ [العلق: ۱۴] ئەو دەربارەي ئەبو جەھلە كاتى كە پىغەمبەر (عليه السلام) روھ و كەعبە نويىزى دەخويند و دەيکرد ئەبو جەھل ھات گوتى تا كەي ئەي قورەيشىيە كان قەدەغەي ئەو مووحەمەدە ناكەن؟ ئەو جوین فرۇشتىنە بە بت و سەنەمە كانى ئىيمە كە كىنۋش دەبا بۇ خواتاڭ و تەنها كەي ئىنجا ھات لەو ئىغەمبەر قەدەغە بىكا (عليه السلام) لە نويىز كردنە كەي ئىنجا الله تعالى دەفرەرمۇي: ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ [العلق: ۱۴] ئايى نازانى ئەبو جەھل كە الله تعالى دەبىنى ئەو ھەلسۈكە و تەي كە لە گەل پىغەمبەرى (عليه السلام) دەكە و قەدەغەي دەكە؟ ئىنجا الله تعالى پىغەمبەرى (عليه السلام) ھەلھىنا لەسەر ئەوهى روھ و ئەبو جەھل بوه سېتىتەوە، كەواتە ھەموو جارىك نابى كەسى مۇسلمان بلى دەسەلەتەم نىيە و زەعيف و لاوازم لە ھەموو ئىش و كارىكدا لە بەرامبەر طاغوت و زالمان ئەو كاتە ئەگەر

خه لکیشت له گه لدا نه بی ده سه لاتیشت زه عیف و لا واژبی بلیی و هلا ته نازول ده که مه مو و شتیک ته نازولی لی نیه، هه مو و شتیک نابی تو که متهر خه می ئه وهی لی بکهی ده بی ههندیک جار مه و قیفت هه بی هه لویستت هه بی بوه ستیته وه له بهرامبه ری، وه کو قه ده غه کردن له نویژ قبول نیه ته نازول بکهی بؤ هیچ که سیک ئیلا ده بی نویژه که ت ئه نجام بدھی و بیکھی و حیساب بؤ بهرامبه ره که ت نه کهی چونکه ئه وه عیباده تی الله تعالی یه و له سه رته پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) روه و ئه بو جه هل و هستایه وه گوتی هه مو جاری دیم لیزه کرنوش ده بدم بؤ خوای په رو هردگارم و وه حیسابت بؤ ناکه م، ئینجا ئه و پیغه مبهر که ته هدید ده کا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هه ره شهی لیده کا الله تعالی یش ده فه رموی ئه گه ر واڑی نه هینابا:

﴿سَنَدُ الْزَّبَانِيَة﴾ [العلق: ۱۸] ئیمہ بانگی فریشتهی ده رگاوانی جه هنه نه م و سه رپه رشیاری جه هنه نه م مان ده کرد له سه رده م و نیو چاوان ئه بو جه هلیان هه ر له دونیادا را کیشا با بؤ ناو ئاگری دوزه خ، ئینجا الله تعالی ئه مریش ده کاته پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فه رموی به قسہی ئه بو جه هل مه که: **﴿وَأَسْجُدْ وَأَقْرَب﴾** [العلق: ۱۹] هه ردہم کرنوش و سو جدہ بؤ من بیه و لیم نزیک به ره وه و قسہ کانی ئه بو جه هل جیبھ جی مه که.

جا له و ئایه ته دا سه لمیندرا که الله تعالی ده بینی هه مو و شتیک ده بینی که فه رموی: **﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾** [العلق: ۱۴] و اته ئیستیفه امیکه پرسیاریکه دهی کا الله تعالی بؤ جیگیر کردنی سیفه تی بینینه بؤ خوی، که ده فه رموی ئایه نازانی ئه بو جه هل که ئیمہ ده بینین ئه و هه لسو که و ته ده کا؟ به لی ده بی هه مو که س بزانی که الله تعالی هه مو و شتیک ده بینی. له ئایه ته کهی شه شهم که به به لگهی هیناوه ته وه ابن تیمیة -رحمه الله- بؤ جیگیر کردنی سیفه تی سه میعایه تی الله تعالی -جل شئنه- وه بینینی الله تعالی ده فه رموی: **﴿الَّذِي يَرَكَ حِينَ تَقُومُ وَتَقْلِبَ فِي السَّاجِدِينَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾** [الشعراء: ۲۱۷ - ۲۱۹] الله تعالی پیغه مبهر ده دوینی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له و ئایه ته ده فه رموی ئه و خودایهی ئهی موحه مه د (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که تو ده بینی و توی لی دیاره ئه و کاتهی تو هه لدہ ستیته وه له شه وان بؤ شه و نویژی و

عیباده ته کان بۆ په رستشی الله تعالى: ﴿ وَتَقْلِبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ﴾ وە کە دەچیتە ناو هاوەلە کانیش ئەوان کاتیک نویزى بە جەماعەتیان لە گەل دەکەی و لە ریزى ئەوانە وە دەیانبینى و پەيدا دەبى تۆ لە ناویان و دەچیتە ناویان کە ھەموتان دەچنە کرپوش بۆ الله تعالى بە يەکەوە و بە جەماعەت ئەو کاتیش ھەر دەتبینى الله تعالى هاوەلە کانیش دەبینى چونکە: ﴿ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ الله تعالى بیسەرە و وە زانایە.

لە پاشان لە ئایەتە کەی حەوتەم کە ابن تیمیة بە بەلگەی ھینایە وە بۆ جىڭىر كردنى ئەو سيفەتانەی الله تعالى سەبارەت بە بینىنی الله تعالى بۆ شتە كان الله تعالى فەرمويەتى: ﴿ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ﴾ [التوبه: ۱۰۵] الله تعالى لەو ئایەتە بەندە كان ھاندەدا دەفەرمۇئى ئىۋە كار و كردار بىكەن ئىشى خۆتان بىكەن مەلىئىن وەلا ئەوە چۆن دەبى ئىمە ئەگەر بمانە وى حۆكمى ئىسلام بىگەر ئىننە وە زالىم و طاغوتە كان ئەوەندە دەسەلاتدارن ئىمە چىمان پى دەكرى؟ و مۇستەزۇھە فين ژىر دەستەين، نا دەست بىكەن بە ئىش و كارەكانى خۆتان عىلەم و زانستىيە کە پەيدا بىكەن وە دەعوە و باڭگەوازى لە گەل خەلکى بىكەن ئىنجامەلى من وەلا چۆن دەتوانم بخوينم تەمەن ئىكەن بەسەر بىدوھ عىلەم و زانستىي پەيدا بىكەم تازە چى فير دەبىم؟ ھەرييە کە لە ئىشە چاکە كان الله تعالى بەندە كانى ھاندەدا لەسەر ئەوە دەفەرمۇئى ئىۋە كار بىكەن: ﴿ فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ ﴾ جا لەپاش كار كردنە کەی ئىۋە الله تعالى كارەكانى ئىۋە دەبىنى کە ئىۋە دەيکەن و ئەنجامى دەدەن وە پىغەمبەر يىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) وە بىروادارانىش چونکە کە تۆ كارە كەت كردەم الله دەبىنى - جل شئىھ - ھەم لە پىغەمبەر يىش بە دىيار دەكەوىي (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) كار و كرددە كەت کە دەبىتە واقىع و تەماشاي دەكەن وە بىروادارانىش بە چاو دەبىنن تۆچ كارىيک دەکەي، ئىنجا الله تعالى لەسەر چاکىيە کان پاداشتت دەداتە وە پشتگىریت لى دەكەت سەرت دەخا.

به لگهش له و ئايته: ﴿فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُم﴾ يه عنى الله تعالى ده يىينى كرده وه كانتان له پاش ئه وه ئه نجامى دهدەن، كەواته بىينىن بۆ الله تعالى سيفه تىكە جىڭىرە به گوئىرى عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئە و ئايە تەشيان به لگە يە كە له به لگە كان.

كەواته ئەھلى سونە و جەماعە دەيسەلمىن كە الله تعالى سەمیعە خاوهنى سەمعە و دەبىستى بە ورد و درشتى شتە كانه وە، هەندىك جار سەمیعايەتى كەى و بىستى كەى الله تعالى بە ورد و درشتى وە كو دەلىت الله تعالى: ﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا﴾ [المجادلة: ۱] وە هەندىك جاريش بۆ ئەھندە ئە جىڭىر دە كا بۆ سەرخستى و پشتىگىرى كارىكىرن و پاراستىن بۆ بروادارە كان وە كو دەفرەرمۇيىتە موسا و هارون (عليهم الصلاة والسلام): ﴿إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ۶۴] وە هەندىك جاريش بۆ تەھدىد كەدنە وە سەرزەنلىت كەدن و هەرەشە كەدنە وە كو الله تعالى دەربارە ئىنچاس و ئەوان دەفرەرمۇيى: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ [آل عمران: ۱۸۱] (پەنا بە خواى رب العالمين) ئەھەش هەرەشە خوايىي بە مەعنای لەسەريان ناچىي الله تعالى ئەھى بىستوھ و وە لەسەريان دەنوسى و تۆلەيانلى دەستىنېتە وە.

جا بىينى الله تعالى يىش لە كۆتايى ئە و بىرگانەدا ئەھەش دەلىن كە هەندىك جار بهندە كان ئەگەر بىگەنە ئە و ئاستە كە هەستى ئە و بىھن الله تعالى دەبىن -جل شئىن- ئە وە زۆر گرنگە و پلهىيە كى زۆر پلهدارىيە لە عىيادەت و پەرسىشدا، كاتى كە پىغەمبەر (صلوات الله علیه) بە ئىحسان ناوى دەبا كە دەفرەرمۇيىت: «الإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَائِنَكَ تَرَاهُ» ئىحسان و چاكە كارى و پلهى بەر زى بپروادارى لە عىيادەت و پەرسىشدا ئەھەش تۆ الله تعالى بپەرسى هەر وا دابىنىي الله تىلى دىيارە و دەبىنى بپروادارە راستەقىنه كان ئەھندە دلىيا دەبن لە عەقىدە ئەھندە الله دەناسن -جل شئىن- ئەھندە لىيى نزىك دەبنە وە هەر دەم و ا هەست دە كەن و ا الله تعالى لە بەر چاۋىيانە و الله تعالى دەبىن، عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە و ا يە زۆر كورتە پوخته بە رېك و پىكى كە ئەنە هو تۆ الله تعالى دەبىنى -جل شئىن-، پلهى هەرە بەر زى

ئىحسان وا بکەى تو الله دەبىنى پلەى نزىمتر لەو ھەر لە ئىحسانە وە ئەۋەش ئەۋەيە: «فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَالَ^[١]» بزانى ئەو بەردەۋام دەتىبىنى و چاودىرە بەسەرتەوە، جائە وە گىنگە و موھىمە لە خۆمان بىھىننەجى و ئەۋەش بەوە دەبى كە زىاتر الله بناسىن بە ناو و سىفەتە كانىيە وە.

جيڭىر كىرى سىفەتى (المكر والكيد) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكَرِينَ﴾ [آل عمران: ٥٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [النمل: ٥٠]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا * وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ [الطارق: ١٥ - ١٦].

جا ئە و ئايە تانە بۆ ئەوە ھىنناويەتىيە وە ابن تيمية -رحمە الله- كە ئەھلى سونە و جەماعە بەو ئايە تانە ئەوە جىڭىر دەكەن و دەيسەلمىن كە الله تعالى سىفەتى مەكپۇر و كەيدى ھەيە بەلام رۇنكردنە وە دەھىنلىقى و رەھايى بلىيىن الله تعالى كەيد و مەكىرى ھەيە وە يان ناو بۆ الله تعالى دابتاشىن لەو سىفەتانە، ئەگەر بلىيىن الله مەكىرى ھەيە بتوانىن بلىيىن الله ماكىرە (پەنا بە الله تعالى) -جل شئىنە- ئەوانە رەتكراوەن لە الله تعالى تەنها وە كو سىفەتە كەى بەو قەيد و تايىپەتماندىيانە وە كە الله تعالى ھىنناويتى بۆخۆى دەبى بگۇتريتە وە نابى زىدە رەھى تىدا بىكىرى.

الله تعالى لە ئايەتە كەى يە كەم كە دەفرەرمۇى: ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْمَحَالِ﴾ [الرعد: ١٣] بۆخۆى بىيار دەدا الله تعالى دەفرەرمۇى الله شەديد بە مەعنای توند و تىزى دى يان بە مەعنای زۆرى دى لە زمانى عەرەبىيە وە مىحالىش بە مەعنای عقوبە دى بە مەعنای تۆلە سەندنە وە دى، يەعنى الله تعالى توند و تىزە لە تۆلە سەندنە وە كانىدا، كەسىك ئەگەر كاferبى و پىداگرى لەسەر كوفە كەى بىكادىن بى و عىنادبى لەسەر كوفە كەى وە كو ئەبو جەھل وە كو فېرۇھون ئەوانە الله تعالى لەگەلىيان: ﴿شَدِيدُ الْمَحَالِ﴾ بە مەعنای

[١] صحيح البخاري (٤٧٧٧) (٥٠) (١٣٩٧) (٧١٢١)، صحيح مسلم (٩) (١٤) (١٠) (٥٠)، سنن النسائي (٤٩٩١).

ئەوهى توند و تىزە لە تۆلە سەندنەوە لىيان چونكە ئەوان توند و تىزەن پىداگرن لەسەر كوفر و بى بىروايمە كانيان و وە لەسەر دژايەتى الله تعالى - جل شئنه -.

وە لە پاشان ابن تىمیة ئەو ئايەتەى بە بەلگە هىنناوه: ﴿وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ﴾ [آل عمران: ٥٤] ئەوه مەبەست پىيى جولە كە كان پىلانى شەھيد كردن و كوشتنى عيسا پىغەمبەر (صلوات الله عليه) دايىان رېشت و دايىانا ويستيان كە عيسا بىكۈن (صلوات الله عليه)، جا الله تعالى ئەو ئايەتەى بە وە دابەزاند كە دەفرەرمۇئ ئەوان لە پىلاندا بون مەكريان گىرا، جامە كە زانايانى ئەھلى لوغە دەفرەرمۇن چىيە؟ مە كر بە واتايى چى دى؟ مە كر بە واتايى دى كە ئەگەر لە ژىر بە ژىرىيە وە شتىك بىكەي بۆ ئەوهى بەرامبەرە كەت تەواو نەزانى لە كۆتايدا تۆ زالبى بەسەريدا و پىلانىكى لىنى بىكىرى و لە پاشانە كە زەرەر و زيانى پى بىگەيەنى ئەوه زىاتر بە مە كر دەگوتى لە زمانى عەرەبىدا، ئىنجا الله تعالى - جل شئنه - دەفرەرمۇئ لە پىلاندا بون جولە كە كان لە عيسا پىغەمبەر (صلوات الله عليه) بە حىسابى خۆيان فيلىان دەكەد لە الله تعالى يىش بە و پىلانە بەلام: ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَأْكِرِينَ﴾ [آل عمران: ٥٤] الله تعالى چاكتىرين ھەلوھىشىنەرەوهى پىلانە كانه و تۆلەسىنەرەوهى لە پىلانە كان لە بەرامبەريان چۆن ئەوان ئەنجاميان داوه ئەويش ئاوا تۆلەيان لىنى دەستىنېتەوه.

جا الله تعالى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەرمۇن نەيگو توھ و شەيە كى تر بە كار بىنلى دائىمەن خەيرى بە كار هىنناوه چونكە هي الله تعالى پىلان نىيە بە مەعنای كەم و كورتى يان بە مەعنای تۆلە سەندنەوەيە كى بى مەعنای پىلان دارپىز وە كو مرۆقە كان كە دەيىكەن يان لەسەر ناحەق و نارپەوايى لەبەر ئەوه الله تعالى دەفرەرمۇئ: ﴿خَيْرُ الْمَأْكِرِينَ﴾ چونكە مە كرە كەي الله تعالى چىيە؟ چاكەيە تەواوييەتە كە مالىيەتە تۆلە سەندنەوەيە لەبەرامبەر ئەو مە كر و خىدعايە كە كافر و بى بىرواكان دەيىكەن لەبەر ئەوه خەيرىيەتى پىۋەيە هي الله تعالى - جل شئنه - ئەوهى نىيە الله تعالى بەفرەرمۇيت يانى الله تعالى زۆر مە كر دەكات يان

تهئکید کردنہ وہ بُو مه کرہ کھی تیدابی نا مه کرہ کانی اللہ تعالیٰ خہیرہ هہموو جاریک
ئه هلی سونہ و جہ ماعہ ئه وہی لی وہردہ گرن.

کھواته جولہ کے کان چیان کرد؟ کوبونہ وہ لہ نیوان یہ کتردا پیلانیکیان دارپشت گوتیان
عیسا ده کوژین لہ کوئی ده کھینہ وہ، جا هہلوہ شاندنه وہی پیلانی ئه وان به چی بوو له لای
الله تعالیٰ یش مه کرہ کھی اللہ تعالیٰ؟ ئه وہ بوو نہ یہیشت ئه وان پیلانہ کے یان سه ربگری
کھسیکی تری ہاو وینہی عیسای پی نیشاندان و داینه بہردہستی کہ هندیک لہ
موفہ سیرین دہلین لہ خویان بوو ئینجا ئه ویان گرت و لہ جیاتی عیسا صہلبیان کرد و لہ
خاچیاندا و کوشتیان نہ یانتوانی کارہ کے یان بہرامبہر بہ عیسا (صلی اللہ علیہ وسلم) جیبہ جی بکھن، جا
الله تعالیٰ کہ دفہ رموی: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرِيمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُواهُ
وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكُنْ شُبَّهَ لَهُمْ﴾ [النساء ۱۵۷] ئه وہ بوو مه کرہ کھی اللہ تعالیٰ کہ دفہ رموی
جولہ کے کان دہلین ئیمہ مہسیح عیسای کوری مہریہ مہمان کہ رہوانہ کراوی اللہ یہ کوشتمان
بہلام ئه وان نہ یان کوشت ئه وان لہ جاچیان نہ دا ئه وہی کہ کوشتیان و لہ خاچیاندا کھسیک
بوو کہ اللہ تعالیٰ بہ عیسای چواند و ئه وان ئه ویان برد و پیلانہ کے یان هہلوہ شایہ وہ ئه وہ
مه کری اللہ تعالیٰ بوو بہرامبہریان بہس: ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ اللہ تعالیٰ دفہ رموی
ھہستیشی پی ناکھن: ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرَنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [النمل: ۵۰]
ھہستیشیان پی نہ کرد بہ مه کری اللہ تعالیٰ.

کھواته مه کرہ کانی اللہ تعالیٰ کہ هہلوہ شاندنه وہی مه کر و خیدعه و کھیدی دوڑمنی
ئیسلام و کافر و جولہ کے یان قہومی سالحہ ئه وان زور جار ھہستیشی پی ناکھن کہ
ھہلیدہ وہ شینیتہ وہ کہ قہومی سالحیش چیان کرد؟ ھہستان: ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا﴾ پیلانیکیان
دارپشت مه کریکیان دارپشت لہ نیوان یہ کتردا مہشوہرہ تیان بہ یہ کتر کرد پیلانہ کے یان لہ
چیبوو؟ لہو دا بوو کہ گوتیان با ئیمہ سالح بکوژین لہ ناوی ببھین، جا اللہ تعالیٰ
دفہ رموی: ﴿وَمَكَرَنَا مَكْرًا﴾ ئیمہ ش لہ بہرامبہر مه کرہ کانی ئه وان مه کریکمان کرد بہ

مەعنای ئەوهى لە الله دەۋەشىتەوە - جل شئىنە - بەلام ئەوان ھەستيان پى نە كرد ئەويش چىبوو؟ الله تعالى سالح پىغەمبەرى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) قوتار كرد لە دەستيان و نەيانتوانى پىلانە كە جىبەجى بىكەن.

وە لە پاشان ھەندىك جار مەكى الله تعالى ئىستىدراج كردى كافر و بى برواكانە يەعنى زياتر دەيانھېنىتە ناو كوفر و بىدىنە كەيان كە ئەوان بە دەستى خۆيان ئەو كوفر و بىدىنە يەيان ھەلبزاردوھ كە پىلان دادەرىزىن وە كو الله تعالى دەفەرمۇى: ﴿سَنَسْتَدِرْ جَهَنَّمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [الأعراف: ١٨٢] كافر و بى برواكان ھەندىك جار ئىمە هيواش ھىواشىدەيان ھىننەن نغرۇيان دەكەين لەناو بىدىنى و كوفرى و گومرايىھە كەيان كە بە دەستى خۆيان ئەو رىڭايەيان ھەلبزاردوھ بە بى ئەوهى ئەوان ھەستى پىيکەن و بىزانن.

پىغەمبەرىش دەفەرمۇى (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «إِذَا رأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ وَهُوَ مَقِيمٌ عَلَى الْمُعَاصِي» ئەگەر بىنیت الله تعالى بىھەخشى بە كەسىكى تاوانكار ئەويش بەرددەوامبى لەسەر تاوانە كەشى پىت وابى الله تعالى شتى پى بەخشىوھ، وە كو زۆرجار (پەنا بە خواى رب العالمين) ئەو كوفرى و بى برواييانە يان وشهى نەشياو لهنىوان مىلەتى كوردىش كاتى خۆى دەگوترا سەبارەت بە سەدام حوسىن كە دەگوترا ئەوهندە زالىمە ئەوهندە سەتكارە ئەوهندە بىدىنە، ھەبوو ئىمان لاوازبۇو يان بى بروا بۇو دەھات لەناو كورددەكان چى دەگوت ھەبوو لە كورددەكانيش دەيگوت، بزانە الله ئەو ھەموو شتەپىداوه ئەو ھەموو شتەشى داتى لەسەر كەواتە تاوان بىكە ئىنجا باشتىر پىت دەبەخشى (پەنا بە خواى رب العالمين)، پىغەمبەر دەفەرمۇى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەگەر تۆ بىنیت الله تعالى بە بەندەيدە كى دەبەخشى ئەو بەندەيدەش بەرددەوامە لەسەر گوناح و تاوانە كانى يەعنى فەزلىكى لەگەل دەكا بەخشىكى پى دەبەخشى «فَاعْلَمْ أَنَّهُ اسْتَدْرَاجٌ»^[١] بزانە ئەوه ئىستىدراجه لەلاي الله تعالى ئەوه نەبى

[١] أخرجه أحمد في المسند (٤/ ١٤٥) بسند ضعيف؛ فيه رشدين بن سعد. ھەرچەندە ھەندىك لە زانيان و موحەدىسىن دەفەرمۇن زەعىفە بەلام ماناڭەرى راستە.

پشتگيرى كاري بى بۆ ئە و بهنده يە ئە و نە بى سەرخستنى بهنده كە بى ئە و نە بى الله تعالى له گەل زولم و سته مە كە يدابى به لام جلھو دريئر كردنە بۆى هەتا هيواش هيواش زياترى بى ئايە دە گە رېتە و تەوبە دە كا؟ يان لە سەر كوفره كە ئى بەردى وام دە بى؟ كە واتە ئىستيدراج زياتر زانايان دە فەرمۇن بە مەعنای ئىمھال دى يە عنى وا زلىھىنان و ما وە يە ك مۆلە تدان ئايە چى دە كا لەناو كوفر و بى دينى كە ئى؟ و تۆزىك الله تعالى يان ما وە يە ك عەزابە كە خۆى لە سەری و گرتە و لىپى دواى دە خا، وە كو ئە و فەرمودەش كە پىغەمبەر (وَسَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ) فەرمۇي: «إِنَّ اللَّهَ لَيُمْلِي لِلظَّالِمِ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ»^[۱] الله تعالى هەندىك جار جلھو بۆ زالىم و سته مكاران دريئر دە كا لەناو زولم و سته مە كە يان ئايە بگەرېنە و ئە گە رنا حوجە بى لە سەريان ئە گەر ما وە يە ك دە توانن زولم و سته م بکەن ئە و مۆلە تە الله تعالى دە يانداتى بە لام ئە گەر بىانگرى لە دەستى الله رزگار بونيان نىھ - جل شئىنە - بە گرتىك دە يانگرى ناتوانن را بکەن و تۆلە تە و او يان لى دەستىنېتە وە.

جا ئاخىر ئايەت كە ابن تيمية - رحمە الله - بە بەلگە هيئا و يە تىيە و بە وەي الله تعالى خا وەنی سيفەتى كە يديشە بە وەي لىپى دە وە شىتە وە بە مەعنایە حەقىقىيە كە ئى كە هەلوە شىنەرە وەي كە يدى كافر و بى برواكانە لە بەرامبەريان بە و قەيدانە كە الله تعالى بۆ خۆى بى يارى دا وە ئاوا دە بى واتاي بکەن وە بلىيەن بە وەي لە الله دە وە شىتە وە: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ [الطارق: ۱۵-۱۶] الله تعالى فەرمۇي كافر و بى برواكان لە كەيد و پىلان گىرىيدان وە ئىمەش لە بەرامبەريان لە كەيدداين وە هەلوە شىنەرە وى كەيدە كانى ئە وان دە بىن.

جا ئە و بۆ الله تعالى - جل شئىنە - دە بى جىڭىرى بکەن و ئەھلى سونە و جە ماعە جىڭىرى يان كردوه بە لام نابى بەھىچ جۆر و شىۋا زىك ئەھلى سونە و جە ماعە يە كە دەنگن لە سەر ئە وە ئىمە لە كەيد بلىيەن الله تعالى كائىدە (پەنا بە خواى رب العالمين) وە ناوى بۆ هەلبىزىرىن لە

[۱] صحيح البخاري (۴۶۸۶)، صحيح مسلم (۲۵۸۳)، سنن الترمذى (۳۱۰).

مه کر بلیین الله ماکیره له خیدعهی الله که بۆخۆی وە کو فیعلیک ئەگەر برياری بدا ئىمە بلیین الله تعالى خادیعه (پەنا به خوای رب العالمین) ئەوانە دروست نیه له ئىستیهزا کە به کافره کانی دەکاتەوە الله تعالى يان به مونافيقە کان بلیین الله تعالى موستەھزىئە (پەنا به خوای رب العالمین) نابى ئەو ناوانە بگوترى بە هىچ شىۋازىك تەنها دەبى وە کو قەيد الله تعالى وە کو فیعل چۆنى بۆخۆی بە کار ھىناوە ئىمەش ھەر ئەوەندە بلیین و زیاترى لەسەر نەرۇین و بلیین بە مەعنایە حەقىقىيە کانی کە له الله دەوەشىتەوە برياری بدهىن و چۆنیەتىھى كەی ئىمە نايزانىن وە ناوىش بۆ الله تعالى لهو فیعل و سىفەتانەی الله تعالى دانارىزىن و نايھىئىنەوە.

جا ئەھلى سونە و جەماعە دەش فەرمۇن ناکرى و ناشى ئىمە بلیین الله تعالى -جل شئنە- بەو مانايىھى يە کە مەخلوق و بەدىھىنراوە کان له مەکر و له کەيد ھەيانە چونكە الله تعالى - جل شئنە- زالله بەسەر ھەموو شتىكدا -جل شئنە- توانيە، وە الله تعالى بى باکە بىمنەتە له ھەموو کەس و شتىك مودارات و موجامەلە و پىويىست نیه له ژىر بە ژىرى شتىك بکا و له سەرەوەش شتىكى تر چونكە مەکر و کەيد زیاتر ئەوەيە ھەتا وە کو زەربە و تۆلە سەندنەوەيەك يان پىلانگىرىيەك له بەرامبەرە کان لهلاين کەسان و مەخلوق و مرۆقە کان، جا الله تعالى -جل شئنە- له بەرامبەر ئەوان دەيکا و ئەنجامى دەدا بە راشكاوانە بە عەلەنى بەبى ئەوەي موجامەلە و موداراتى تىدابى بىباکە لىيان کە ئەوان فرت و فىل دەكەن کەيد دەكەن پىلان گىرى دەكەن الله تعالى يىش مەکر و کەيد دەكا له بەرامبەر كەيد و مەکرە کانی ئەوان ھەلیان دەوەشىنېتەوە زۆر بە ئاشكرايى وە ھەندىك جار پىلانە كە بەسەر خۆيان دەگىرىتەوە وە الله تعالى -جل شئنە- ئاشكرايانە بەبى ترس و بەبى باکى ئەنجامى دەدا (والله أعلم).

جيڭير كردى سيفهتى (العفو والمغفرة والرحمة) له قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿إِن تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا﴾ [النساء: ١٤٩]، ﴿وَلَيَعْفُوا وَلَيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [النور: ٢٢].

جا ليىرەدا له و ئايەتانه جيڭيره بۆ الله تعالى كە الله تعالى له كۆتاپى فەرمۇي: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُواً قَدِيرًا﴾ [النساء: ١٤٩] الله تعالى عەفوھ بە مەعنای زۆر عەفو دەكا و دەبورى الله تعالى -جل شئنه- وە قەدیرە دەسەلاتە بەسەر ھەموو شتە كان، وە له ئايەته كەى تريش فەرمۇي: ﴿وَلَيَعْفُوا وَلَيَصْفَحُوا﴾ [النور: ٢٢] جا با ئىمامى ئەبو بە كر ليبوردەبى و عەفو بىكا پەرىيکى نوى وە كو بلىي ھەلداتە و دلى پاكاتە وە ئايە حەزيانلى نىيە و پىيان خوش نىيە الله تعالى لييان ببورى و وە الله تعالى ليبوردە بەزەيىه.

جا له و ئايەته يە كەم الله تعالى -جل شئنه- سيفهتى عەفوی بۆخۆي جيڭير كردۇدە كە الله تعالى فەرمۇي: ﴿إِن تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوا قَدِيرًا﴾ [النساء: ١٤٩] جا يە كىيک لە ناوە زۆر جوانە كانى الله تعالى يىش عەفوھ الله تعالى سيفهتى عەفوی لى وەردەگىرى بە مەعنای ليبوردەيە و دەبورى الله تعالى عەفو دەكا بەرامبەرە كانيان ھەندىيک جار ئەگەر ھەلە لەگەل بکەن.

پىغەمبەريش ئەوهى جيڭير كرد بۆ الله تعالى (عَصَمَ اللَّهُ) كە دەفەرمۇي: «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ؛ فَاعْفُ عَنِّي»^[١] ئەى خواى پەروردگارم تو عەفوی واتە يە كىيک لە ناوە زۆر جوانە كانت عەفوھ وە سيفهتى عەفوی لى وەردەگىرى و دەبورى و عەفو دەكەى وە عەفۇشت خۆش دەۋى لەبەر ئەوهى لېم خۆشبە و عەفوم بکە.

جا عەفو پىناسە كەى ئەوهى بە مەعنای لە ھەلە كانى بەرامبەرت ببورى چاپۇشى ليپكەى ئەوه لەناو مروقە كاندا كاتىيک يە كىيک ھەلەت لەگەل دەكا چاپۇشى ليپكەى ليى ببورى لەسەرى حىساب نەكەى ھەلە و كەم و كورتىيە كان ئەو كاتە دلى لەگەل پاكەيتە وە، بۆ

[١] سنن الترمذى (٣٥١٣)، سنن ابن ماجه (٣٨٥٠)، مسنـد أـحمد (٢٥٣٨٤) (٢٥٤٩٥) (٢٥٤٩٧).

الله تعالیٰ یش به مانای ئهود دی الله تعالیٰ که ببوری له ههله و کم و کورتیه کان وه لهسەریان حیساب نه کات و کھسیک که ههله ده کات ئهود عه فوایه تى الله تعالیٰ یه - جل شئنه- بەرامبەر بە بەندە کان.

وە لە ئایەتە کەی دوھم الله تعالیٰ- جل شئنه- فەرمان دە کا بە ئیمامی ئەبو بە کر ئهودش له و رەداوه بۇو کە بوختانە کە بە عائیشە کرا- رضي الله عنها- کاتى کە گوتیان (پەنا بە خواى رب العالمين) کە دەستى بى بروایان و مونافق و دەغەل و دورۇھ کانى تىدابۇو ھەندىك مۇسلىمانىش پىیوه ھەلخەلەتان کە دايىکە عائیشە گوايە هەلهى كردۇھ و کارىكى ناشياوی بەدرەوشتى كردۇھ (پەنا بە خواى رب العالمين) لەبەر ئهود ئیمامی ئەبو بە کر يەكىك له و کەسانەی کە لىنى نزىك بۇو کە نەفەقهى پى دەبەخشى و بەخىوی دەكىدن ناوی مسطح كورى أثاثە بۇو ئەو پیاوه لهلاي ئیمامی ئەبو بە کر بۇو چونكە قسە كەی ئهويش گوترا بۇ ئیمامی ئەبو بە کر کە بپوايى كردۇھ ئەو بوختانەی کە بە دايىکە عائیشە کراوه ئەويش بپواي كردۇھ و رەنگە بلاۋى كردىتە وە تا رادەيە ک ئیمامی ئەبو بە کر لە دلى خۆى دايىنا بە قسەش گوتى تازە جارىكى تر من ئەو چاكەی له گەل ناكەم ئەو پارە و پولەي پى دەبەخشىم ئەو بەخىو كردىھى بۇي دە كەم لەسەرى دەبرىم جا الله تعالىٰ ئەو ئایەتەي دابەزاند و فەرمۇي: ﴿وَلَا يَأْتِلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةُ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينَ﴾ نەكەن بىېرن لە كۆتايمىش فەرمۇي: ﴿وَلِيَعْفُوا وَلِيَصَفَحُوا﴾ الله تعالىٰ فەرمۇي با لېبوردە بن عەفو بىکەن وە لە پاشان دلىان له گەلى پاک كەنەوە چونكە ئايىھە زەزيانلى نىيە و پىيان خوش نىيە: ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئايىھە ئەبو بە کر و سەحابە کان ئىيۇھ پىستان خوش نىيە الله تعالىٰ لېستان ببورى و لېستان خوشبى ئىيۇھش هەله و کەم و کورتىستان ھەيە: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [النور: ۲۲] وە الله تعالىٰ لېبوردە بەزەيىھ، جا ئیمامی ئەبو بە کر کە ئەو ئایەتەي پىيگەيىشت دەم و دەست دلى خۆى پاک كرده وە لە مسطوحى بورى وە نەفەقه و پىيەخشىنە کەی لەسەر بەرددە وام كرد.

ئەو ئايەتانه بەلگە بون لهسەر ئەوهى ابن تيمية -رحمه الله- هىنایە وە كە الله تعالى خاوهنى سيفەتى عەفوه وە لېبوردىيە ئەو دەبورى لە گوناح و تاوانە كان وە خاوهنى سيفەتى رەحمە بەزەيىھ، جا ئەو سيفەتانەش لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە بە مەعنایە حەقىقى و راستىيە كەى خۆيان دىن نەك واتايان بگۆرپىن و تەئوپلىان بکەين يان وە كو جەھمیە كان پەكى بخەين و برىيارى نەدەين بۆ الله تعالى، بەس ئىمە چۆنیەتىيە كەى نازانىن چۆنیەتىيە كە كە لە الله -جل شئە- دەۋەشىتە وە ئىمە عىلەم و زانستىمان پىيى نىيە.

جىڭىر كردنى سيفەتى (العزة) لە قورئاندا:

قَوْلُهُ: ﴿وَلَّهِ الْعَزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ [المنافقون: ٨]، وَقَوْلُهُ عَنْ إِبْلِيسَ: ﴿فَبِعِزَّتِكَ لَا غُوَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [ص: ٨٢].

جا ئەو ئايەتانه ھەردوکيان بەلگەن لهسەر ئەوهى كە الله تعالى خاوهنى سيفەتى عىزەتە، سيفەتىيەك لە سيفەتە كانى عىزەتە، عىزەت دەبى بۆ الله تعالى جىڭىر بکەين. عىزەت بە ماناى چى دى؟ بە ماناى (الغلبة والقوه والمنعه) دى بە مەعنای ھىز و زالبۇن و قەدەغە كردن ھەر شتىيەك كە نەيەھەوئى سەربگى دەتوانى قەدەغەي بىكاچ زەرەر و زيانبى بۆخۆى چ بۆ بەرامبەرە كانى خەلکە كە والىبىكا نەتوانى شتە كە ئەنجام بىدەن، كەواتە بۆ الله تعالى بە مەعنای زالبۇنى تەواو بە مەعنای دەسەلات و توanaxى تەواو دى وە بە مەعنای ھىزى تەواو دى.

وە الله تعالى -جل شئە- كە دەفەرمۇى: **﴿وَلَّهِ الْعَزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾** [المنافقون ٨] ئەو ئايەتەش ئەو كاتە دابەزى كە سەرۋى كە موناقەكان عەبدوللاي كورپى ئوبەي كورپى سەلول ئەو كاتە لە يەك لە جەنگە كان كە ويستىيان بگەرپىنە وە گوتى من دەچمە وە شارى خۆمان كە مەدينەيە ئىمە ئەعەز (پەنا بە خواى رب العالمين) واتە ئىمە زۆر خاوهن عىزەت و خاوهن دەسەلات و توanaxى ئەوانەي ئەذەلن (پەنا بە خواى رب العالمين) مەبەستى پىيى پىغەمبەر و (عَصَمَ اللَّهُ) ھاوهەلە بەرپىزە كانى بۇو، واتە ئەوانەي زۆر زەلەيلەن بى دەسەلاتن

ئهوان دهرده کهین و دهرده خهین، جا الله تعالى ئه و ئایه تهی دابه زاند که له پاشان پیغه مبه ریش (عَصَمِ اللَّهِ) عه بدولای کورپی عه بدولای کورپی ئوبهی کورپی سه لول که ئه و به راستی مسلمان ببو هه لویست و مه و قیفی ئه وهی نواند ئیمانیانه که بخوی دهرگای مه دینهی له باوکی گرت و گوتی تو واتگو توه و ئایه ت دابه زیوه و من لیت قبول ناکەم هه تا نه لیتی ئیمه زه لیله کانین و وه موحه مه (عَصَمِ اللَّهِ) ئه عه زه که يه زور خاوهن عیزه ته که يه دیاره ئه ویش وایگوت، و مونافق و ده غهٔل و دوروه کان هه روان له سه روھ هه ندیک جار ئه گھر مه کر و خیدعه و پیلانه کانیان سه ربگری قسە کان ده کەن و پیی له سه ر داده گرن ئه گھر سه روھی نه گرت ته نازول ده کەن و سه ریان شور ده کەن بیغیره ت و بی جورئه ت، جا الله تعالى فه رموی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ﴾ عیزه ت ته نهابو الله شایه نی عیزه ته که هه بیی: ﴿وَلِرَسُولِهِ﴾ وه پیغه مبه ره کهی الله تعالى ش الله تعالى عیزه تی پیی به خشیوھ و شایستهی ئه وهیه خاوهن عیزه ت بیی: ﴿وَلِلَّهِمُؤْمِنِينَ﴾ وه بروادره کانی راسته قینه ش هاوه لانی پیغه مبه ریش (عَصَمِ اللَّهِ) ئا ئه وانه ش خاوه نی عیزه تن الله تعالى پیی به خشیوھ و اته زالن به هیزن وه خاوهن توانان.

وھ له پاشان له ئایه ته کهی دواتر الله تعالى ده فه رموی ئیبلیس گوتی: ﴿فَبَعَزَّتِكَ لَاْغُوَيَّنَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [ص: ۸۲] به عیزه تی تو سویند ئهی خوای په رو دگار ئه وانه گومرا ده کەم نغرق ده کەم لا ریيان ده کەم نغرقیان ده کەم له ناو لا ریبون و گومرا یی هه مویان ئیلا ئه و بهندانهی يه کلا بونه ته وه بتو تو موخله صن ئه وانه ناتوانم و ده سه لاتم به سه ریاندا نیه الله تعالى جیای کردنه وھ.

جا لیره دا که واته شهیتان عیلم و زانستی هه بوھ له الله نزیک بوھ چاک چاک ده زانی الله تعالى خاوه نی عیزه ته له بھر ئه وھ سویند به عیزه تی الله ده خوا، هه تا الله تعالى پیگای پیبدای موله تی پیبدای کو تاقیکردن وھ بتوانی وھ سوھ سه و خوت خوتھ و خه یالاتی خوی ئه نجام بداله گھل بهنده کانی الله تعالى.

جائے هلى سونه و جه ماعه لیرهدا له طيفه يه کي خوش ده لین وه حه قيشيانه جيگيری ده کهن ده لین شهيتان به شهيتانی خوی ئیبلیس هندیک جار اللهی چاکتر ناسیوہ وه ده شناسی سیفه ته کان بۆ الله بپیار دهدا وه جيگیر ده کا چاکتر له جه همیه کان و موعلته زیله کان و فیرقه کانی تر که ئه و بابه ته ناو و سیفه تانه بۆ الله تعالیٰ جيگیر ناکهنه بە مەعنایه حه قيقى و ته واویه کەی خوی، ئه وەتا ئایه تى قورئانی پیرۆزه کە شهيتان وايگوتوه.

جا عیزهت سیفه تیکیشە بۆ الله تعالیٰ زیاتر ئه هلى سونه و جه ماعه ده فەرمون له (العزیز) و هرگیراوه کە ناوی الله تعالیٰ يه - جل شئنه -، کە الله ده فەرموی: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [العنکبوت ۲۶] الله تعالیٰ عەزیز عەزیز بە مەعنای زال دى زاله بەسەر هەموو شتە کان توانيه، ئىنجا ئەل حە کیمیشە کار له جیشە.

لەبەرچى زۆر جار له هەندیک شوین لە ئایه تەکانی قورئانی پیرۆز عەزیز و حە کیم پېیکە وە دین؟ چونکە عەزایزیه تى و زالبۇن بەسەر شتە کان توانيی رەھا ئاوا کە الله هەیه تى - جل شئنه - ئه وەی لى بىر ده كریتە وە زولمی لى بە بەرھەم بى چونکە بەندە کان مروقە کان کاتیک زالن بەسەر شتە کان و توانيان زۆرە چىش دەکەن؟ زولم و ستم دەکەن بەھۆی ئه و توانيه و زالبۇنە يان، جا الله تعالیٰ دەیھوی سەدا سەد ناوە زۆر جوانە کانی خوی کە پېیکە وە دەيانھىنى کە مالیه تى ته واویه تى پى بېھشىت و نىشان بىدا بە ئىمە الله تعالیٰ زالىکى خاوهن حىكمە تە ئەل حە کیمە کارلە جىيە، يانى زالايە تىھ کەی و دەسەلاتە کەی لە شوینى خوی بە کار دەھىنى نەک لە زولم و ستمدا (پەنا بە خواى رب العالمين) بۆ ئه وەیه لە گەل يە كتر دى، وە عەزیز كردن و عیزەت بە خشىنىش هەر لە دەست الله تعالیٰ يە لەبەر ئه و دەبى ئىمە لەبەر الله بپارىيە وە خوايە بە عیزە تمانکەی خوايە عیزە تمان پى بېھشى خوايە زالماڭەی بە دەسەلاتە تمان بکەی بەرامبەر بە کافر و بى بپرواكان چونکە الله تعالیٰ دەفەرموی: ﴿وَتُعَزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذَلَّ مَنْ تَشَاءُ﴾ [آل عمران: ۲۶] الله تعالیٰ يە کە عیزەت

دەبەخشى بە هەركەسيك كە بىھۇي پىيى بېھخشى وە ھەندىيڭ جار زەللىي دەكا واتە سەر شۆپى دەكا رىسايى دەكا هەركەسيك كە بىھۇي واى لەگەل بىكا.

وە زۆر جار ھەيە خەلکانىك وا سويند دەخۇن دەلىن بە رەبول عىزەت يانى لە عەرەبىشدا (ورب العزة) ئايىھە سويندە دروستە يانە نا؟ ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەمون دروستە چونكە الله تعالى خۆي بۆخۆي بېيارى داوه دەفرەموى: ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ [الصفات: ١٨٠] كەواتە وە كۈناو و سيفەتىك بۆ الله تعالى ئەگەر بلىيى رەبول عىزە يانى الله تعالى خاوهەن عىزەت بە مەعنای ئەوه دى الله تعالى -جل شئنه- (ورب العزة) يانى خاوهەن قوھەت و ھىزە خاوهەن دەسەلات و توانايدەھەمو شتىكى لە توانادا ھەيە بىكازالە بەسەر شتە كان لەبەر ئەوه جائىزە و دروستە بۆ الله تعالى بىگوترى.

جىڭىر كەرنى ناو بۆ الله تعالى و رەتكەرنەوهى ھاو وىنە و نۇمنە بۆ الله تعالى:
وَقَوْلُهُ: ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالإِكْرَامِ﴾ [الرحمن: ٧٨]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَاعْبُدُهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيَاً﴾ [مریم: ٦٥]، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد﴾ [الإخلاص: ٤]، وَقَوْلُهُ: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنَدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ٢٢]، ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحْبَ اللَّهِ﴾ [البقرة: ١٦٥].

جا لەو ئايىھە تانە الله تعالى بۆخۆي جىڭىرى كە الله تعالى خاوهەن ناوى زۆر جوانى بەرز و بەرىزە وە كۈنە بۆخۆي ھاو وىنەشى نىيە الله تعالى -جل شئنه- ھەم لە ناوە كانى ھەم لە سيفاتە بەرزە كانى ھەم لە زاتىدا.

جا ئايىھە تەكەي يە كەم كە الله تعالى دەفرەموى: ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ﴾ تەبارە كە بۆ الله تعالى دەشى و دەگۈنجى بەكار بەھىندرى بەلام ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەمون ناشى بۆ مرۆقە كان بەكار بەھىندرى مانايدەكى زىاد دەبەخشى بۆ مرۆقە كان كە بلىيى فلان مرۆق تەبارە كە (تبارك هذا الرجل) ئەوه جائىز و دروست نىيە بۆ ئەو دەبىي بلىيى (هذا الرجل مبارك) ئاوا جائىزە چونكە تەبارە كايەتى الله تعالى دەبەخشى بە مرۆقە كە مرۆقە كە موبارەك

کردوه پیت و بهره که تى تیخستوه هندیک جار ئه و نه بى به خوی به دهستی هینابى، جاته باره که بۆ الله تعالى به مهعنای بەرز و مەزن بۇو الله تعالى پاک و بیگەرد بۇو له هەموو سيفه تە کانى نەقس و كەم و كورتى بەلام مرۆقە کان قەتاوقة تاوا بەرز و مەزن نابن له خویانه و پاک و بیگەردیش نابن به پیت و بهره کەتیش نابن مەگەر الله تعالى پییان ببەخشى - جل شئنه-.

ئینجا الله تعالى دەفرەرمۇي: ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ﴾ بەرز و مەزن بۇوه پاک و بیگەردی ناوی خواى پەروردگارتانه ئەی پېغەمبەر (عليه السلام)، جا لىرەدا ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەرمۇن دەتوانىن بە دوو واتا تەفسىرى ئەوه بکەين ئايە بە مانای ئەوهى بلىيەن پیت و بهره کەت لەگەل ناوی خواى پەروردگارتە ئەی موحەممەد (عليه السلام) واتە ناوی الله لەگەل هەرشتىكدا بى و بسم الله لەگەل هەر شتىك بگوترى پیت و بهره کەتى دەخاتە ناو يان بە مەعنای ئەوه دى لىرەدا بە مەعنای هاۋ وىنەي نىيە الله تعالى لە ناوە كەي كە الله يە ناوی هەرە تايىەتى الله تعالى يە وە لە زاتىشىدا هاۋ وىنەي نىيە - جل شئنه- بە مەعنای سەمى هاۋ وىنایەتى بەكار دەھىنرى ئەو دوو واتايەي لى دەگرن.

جا لە پاشان لە ئايەتە كەي تر الله تعالى فەرمۇي: ﴿فَاعْبُدُهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِّيًّا﴾ [مریم: ٦٥] الله تعالى دەفرەرمۇت مەبەستى پى پېغەمبەر (عليه السلام) دەفرەرمۇي پەرستشى خوا و پەروردگارت بکە ئەی موحەممەد (عليه السلام): ﴿وَاصْطَبِرْ﴾ لە زمانى عەرەبى ئەگەر ئەوهى صەرفى خويندېي و شارەزابى: ﴿وَاصْطَبِرْ﴾ كە حەرفى (ت) بۇه تە (ط) لىرەدا بەو واتايە دى ئەو گۆرانىكارىيە يەعنى نەوەن ما موبالەغەيەك دەداتە فيعل و كارە كە يانى فيعل و ئارامىيکى زۆر بگەر لەسەر عبادەت و پەرستشە كەش كە دەيکەي و ئەنجامى دەدەي ئەی موحەممەد (عليه السلام)، ئەگەر بىگوتبا (وَاصْبِرْ) طائە كەي لەگەل نەبا سەبر و ئارامىيە كە كەمتر بۇو بەلام: ﴿وَاصْطَبِرْ﴾ يانى سەبر و ئارامىيە كى زۆر بگەر لەسەر عبادەت و پەرستشە كە بەو حەرفى (ط) زياتر مانا كەي بەخشى كە داواى صەبرى زياترى

لیده کا، له پاشان الله تعالی ده فه رموی: ﴿وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ سهبر و ئارامیه کی زورت هه بئی له عیاده تکردن و په رستشی خوای په رو هردگارت: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِّيًّا﴾ [مریم: ٦٥] جا ئیمه ده بئی له وه لاما هه مو مان بلىین و پیغه مبه ریش وايفه رموه (عليه السلام) بلىین (لا) نه خیز نابینین هیچ هاو وینه يه کی هه بئی الله تعالی، الله تعالی پرسیاره لیمان ده کا به لى پیغه مبه ریش (عليه السلام) به قسه و گوتنيش وه به کرداریش سه لماندی له ژيانی خوی الله تعالی هاو وینه نیه شهريک و هاو بهشی نیه.

جا ئه هلى سونه و جه ماعه لیره ش: ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِّيًّا﴾ [مریم: ٦٥] ده لىن دوباره ده توانيں هه ردو و مانای لى بگرین و لیی بهدست دى الله تعالی له ناوی تایبه تی خوی که الله يه که س ناتوانی ئه و ناوہ به کار بینی تایبه ته به الله تعالی بو که سیش نیه وه که سیش نه یتوانيو بکاري بینی چونکه الله به مه عنای مه عبد و په رستراوی راسته قینه شایسته په رستن دى که سیش ناتوانی ئه و ناوہ لیبی و ئه و سیفه تهی هه بئی له بھر ئه وھی ناویکی هه ره تایبه تی الله تعالی يه - جل شئنه، هه ندیک له ئه هلى سونه و جه ماعه ده فه رمون (اسم الله الأعظم) يشه له وانه ئیمامی ته حاوی وه ابن القیم الجوزیة وه له پاشان له سه ردھ میه کانیش شیخ عبد الله بن جبرین -رحمه الله- وه دکتور عمر بن سلیمان الأشقر یش پییان وایه الله (اسم الله الأعظم) وه به مانای ئه وھش دى یانی الله تعالی هاو وینه شی نیه له زاتی له ناوہ زور جوانه کانی له سیفاته بھر زه کانی: ﴿سَمِّيًّا﴾ به و مانایه ش دى.

وھ له ئایه ته کھی تر الله تعالی فه رموی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد﴾ [الإخلاص: ٤] واته الله تعالی هیچ که س و شتیک له ئاستی ئه ودا نیه هاو کوفی الله تعالی نیه ناتوانی بگاته ئاستی الله له زاتی له سیفاتی له ناوہ کانی به لکو الله تعالی تاک و تنهایه.

وھ له پاشان له ئایه ته کھی تر الله تعالی فه رموی: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنَدَادًا﴾ [البقرة: ٢٢] بو الله تعالی ئه نداد بربیار مه دهن ئه نداد جه معی نید به مه عنای هاو وینه دى جا چ له روی

بە مەعنای شەبىھە و مەثىل و شەرىك دى يانى شەرىك و ھاوبەش و ھاۋى وىنە بۆ الله
تعالى بىريار مەدەن چ لە ئاستى خۆشويىستىدا نابى كەست لە ئاستى الله خۆشبوى چ لە^{وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحْبَ اللَّهِ} [البقرة: ١٦٥] هەيە لە خەلکان بىيچىگە لە الله
ھەموو شتە كانى تر چونكە الله تعالى دەفەرمۇئى و تەئكىيد دەكتەوهە: ^{وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحْبَ اللَّهِ} [البقرة: ١٦٥]
تعالى يىان گەياندوھە ئاستى الله لەرىوی خۆشەوېستىيەوە وە كو الله خۆشيان دەۋىن (پەنا
بە خواى رب العالمين) كە موۋەسirىن دەفەرمۇن وە كو الله خۆشيان دەۋىن دوو ماناىلىنى
وەردەگىرى يان ئەوھىيە كە لە ئاستى الله خۆشيان دەۋىن ئەو كەسانە و ئەو شتانەشيان
سەدا پەنجا خۆش دەۋى اللهشيان سەدا پەنجا خۆش دەۋى ئىنجا سەدا سەدى
خۆشەوېستىيە كە يان بۆ رېك دەكەۋى كەدىانە شەرىك لەگەل الله تعالى لە
خۆشەوېستىي يان ئەوھىيە ئەوانىيان بە قەد الله خۆشىدەۋى بەو ماناىيە چۈن بروادارە كان
اللهيان سەدا سەد خۆشىدەۋى ئەوانىش ئاوا سەدا سەد ئەو كەس و شتانەيان خۆش دەۋى
(پەنا بە خواى رب العالمين) كە ئەوھشيان شىركە و ھاوبەشىيە وە دروست نىيە بەلکو
^{وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُ حُبًّا لِّلَّهِ} ئەوانەي بروادارى راستەقىنهن لەو موشىك و
ھاوبەشانە زىاتر خواى پەروردگارى خۆيانيان خۆش دەۋى ئەوان چۈن بت و
سەنەمه كانيان خۆشىدەۋى لە چ ئاستىيک بروادارە كان زۆر زىاتر اللهيان خۆشىدەۋى - جل

رەتكىرنەوە شىرك و ھاوبەشى لە الله تىعالى:

وَقُولُهُ: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَخْذُ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّلُّ وَكَبَرَهُ تَكْبِيرًا﴾ [الإِسْرَاء: ۱۱۱]، ﴿يُسَبِّحُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التَّغَابُن: ۱]، قَوْلُهُ: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا * الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَخْذُ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الْفُرْقَان: ۲-۱]، وَقُولُهُ: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ

من ولد و ما كان معه من إله إذا لذهب كُل إله بما خلق ولعala بعضاهم على بعض سبحان الله عَما يَصْفُونَ * عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَة فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿[المؤمنون: ٩٢-٩١]﴾، ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ٧٤]، ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَمَ رَبِّ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالإِثْمُ وَالْبَغْيَ بَغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأنعام: ٣٣].

سەرهەتا وە کو پىشە کى کورته يە ک باسى شىرك و ھاوبەشى و جۆرە کانىتان بۆ بىھەم: شىرك و ھاوبەشى يانى چى؟ شىرك و ھاوبەشى يانى ھا و ۋىنایەتى بىياردان بۆ الله تعالى كەسيك يان ھەر شتىك بىھەيتە شەريك و ھاوبەش لەگەل الله تعالى بىھەيتە ھا و ۋىنەي الله تعالى چ لە زاتدا چ لە سيفاتدا چ لە ناوه زۆر جوانە کانىدا، ئەوانە شەريكە و ھاوبەشىه و رەتكراوەيە و دروست نىھ.

تەوحيد و الله به يە كىگرتن - جل شئنه - دەبىتە سى جۆر و سى بەش كە به وەرگرتن و وردبۇنە وە ئەھلى سونە و جەماعە لە قورئانى پىرۆز و وە لە فەرمودە سەھىخە کانى پىغەمبەرى دلسۆز (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھەليان ھېنجاوه ئىستىقرايىان كردوھ و دەلىن سى جۆر لە تەوحيد و الله به يە كىگرتن ھە يە كە (توحيد الربوبية، و توحيد الألوهية و توحيد الأسماء والصفات)، بە ھەمان شىوه دەش فەرمۇن زانايانى بىر و بىردا زانايانى الله به يە كىگرتن و تەوحيد دەفرەرمۇن لە ئەھلى سونە و جەماعە شىرك و ھاوبەشىش ئە و سى جۆرەي ھە يە و اتە (الشرك الربوبية والشرك الألوهية والشرك في الأسماء والصفات).

شەريك و ھاوبەشايەتى لە رېبوبىيەت چىھە؟ ھەركەس و شتىك پىت وابى بەدىھىنەرە وە کو الله تعالى يانى خالىقە شىتە كان لە نەبۇنە وە لە توانايدا ھە يە بىھىنەتى بون يان شەريك و ھاوبەشى الله تعالى يە لە بەدىھىنراوە کانىدا، ئە و كاتە شىركەت كردوھ لە رېبوبىيەت و لە پەروەردگارىيەتى الله تعالى، يان ھەركەسيك بىنەتە ئاستى الله تعالى (پەنا بە خواى رب العالمين) لە رېزق و رېزىداندا پىت وابى كە ئە و كەسە ئە و شتە دەتوانى وە کو الله تعالى

رِزق و رِزقی بە دیھینراوه کان بدایان شەریک و ھاوبەشە لە گەل الله تعالیٰ لە دانی رِزق و رِزقیه کان ئەوھ شیرک و ھاوبەشیت ئەنجام داوه و كردوتە لە رِبوبیهت و لە پەروەردگاریەتی الله تعالیٰ.

بۇ نمونە زۆر جاران لە نیو کوردەوارى خۆشماندا ئەو شیرک و ھاوبەشیه ھەبوھ، لە سەرەتا کانی راپەرینى سالى (۱۹۹۱) ئەگەر بىتەوھ ياد و بىرتان كەسیک لەو كاتە ژیابىن و تەمەنیکى ھەبوبى زۆریک لە خەلکە كە كاتیک كە بار و زروفى ئېقتیسادى و ناتەواو بۇو لە ولاتە كەمان (لە کوردىستاندا) كە ئومەمى موتەحیدە (UN) يارمەتىيە كى خەلکە كە دەدا، خەلک دەيانگوت ئەگەر (UN) نەبىئىمە لە بىرسان دەمرىن (پەنا بە خواى رب العالمين)، ئەوھ شیرک و ھاوبەشى رِبوبیهت بۇھ خەلکە كە دەيگوت ئەگەر حوجەت لەسەر كەربلا بەرددەوام بان لەسەر قسە كانیان پى دەبونە موشریک و لە ئىسلامىش دەرددەچون، لەبەر ئەوھى چونكە كەس لە بىرسان نامرى ئەگەر ھەركەسیک يارمەتىيەت نەدا مادەم الله تعالیٰ رِزقىدەرە - جل شئە - ئەو دەتوانى رِزق و رِزقیه كەت دابىن بکا واتە رِزق و رِزقی تەنها لە دەست الله تعالیٰ يە.

ئىنجا نمونە کان زۆرن دەتوانىن زۆر زياتريش نمونە بىننەوە واتە شیرک و ھاوبەشى لە رِبوبیه تدا بە ماناى ئەوھ دى لە ھەرىيەك لە فعل و كار و كردەوھ کانى الله تعالىٰ كە الله تعالىٰ تىيدا تاک و تەنھايە پىت وابى كەسیک شەریک و ھاوبەشە لە گەل الله تعالىٰ لە ئەنجامدانىدا يان كەسیک وە كو اللهى پى دەكرى (پەنا بە خواى رب العالمين) لە ئەنجامدانى ھەر كار و كردەوھ يە كى تايىەت بە الله تعالىٰ ئەوھ كاتە شیرک و ھاوبەشیت كردوھ لە رِبوبیه تدا.

ئىنجا جۆرى دوھم لە شیرک و ھاوبەشى شیرک و ھاوبەشیه لە ئولوھيە تدا، ئەگەر پىت وابى ھەر كەس و شتىك لە ئاستى الله تعالىٰ يە يان شەریک و ھاوبەشى الله تعالىٰ يە

له کرنوش بۆ بردن و سوجده بۆ بردن و په رستنیدا ئەو شیرک و ھاوپەشیت ئەنجام داوە له عبادەت و له ئولوھیت و له خوایه تى الله تعالى - جل شئنه -.

نمونە کان زۆرن ھەر کەسیکت له ئاستى الله تعالى خۆشبوی چونکە يە ک لە کردەوە کانى دل مەحەبەت و خۆشەویستیه ئەو کاتە شیرک و ھاوپەشیت له ئولوھیتدا (پەنا به الله) بۆ الله تعالى بريار داوە، يان بە قەد الله تعالى له ھەر کەس و شتیک بترسیی پیت وابى ترسە کە وابى کە دەتوانى زەرەر و زیانت پى بگەيەنى يان دەتوانى سود و قازانچ و کەلکىك ھەيە پیت بگا و ئەو رەتىكاتەوە نەھېلى پیت بگا ھەريەك لەو ترسانەت ھەبى شیرک و ھاوپەشیت (پەنا به خواى رب العالمين) بۆ الله تعالى ئەنجام داوە له ئولوھیت و له خوایه تى الله تعالى، ئىنجا يان گویرايەلى سەمع و تاعەيە كى موتلەقى رەھات ھەبى بۆ ھەر بەرنامه يە ک بۆ ھەر کەسیک بۆ ھەر يەدىھىنراويك ئەو کاتە شیرک و ھاوپەشیت بۆ الله تعالى ئەنجام داوە ھەم ئولوھیت و ھەم لە رېبوبىتدا چونکە ھەموو بەرناھەي ژيانى شتە تايىەتە کان فەرمان و قەدەغە كردنە کان لە دەست الله تعالى يە ديارىكردنى حەلّ و حەرام لە دەست الله تعالى يە - جل شئنه - تايىەتە بەو ئەگەر تۆ لە کەس و شتیکى ترت وەرگرت (پەنا به خواى رب العالمين) شیرک و ھاوپەشیت ئەنجام داوە بۆ خواى رب العالمين.

ئىنجا مەرج نىھ ئەو شتە و ئەو کەسە کە دەپەرسترى جگە لە خواى رب العالمين دەكىتە شەرىك و ھاوپەش لەگەل الله تعالى ئەو کەسە مەرۆقىي جنۇكەبى يان گيان لەبەرىيکى تربىيەندىك جار شتە بى گيانە كانيش وە كو سەيد قوطب رونكىردنەوەي لەسەر دەدا و دەفرەرمۇي و پىكاوېتى و راستىشى فەرمۇھ بىر و بۆچۈن و ئايدولوجىيە كانيش ھەندىك جار ھەيە فکرەيە ک ديموکراتيەتىك عالمانىيەتىك وە سۆشىيال ديموکراتيەتىيە ک يان چەپ رەوايەتىيە ک كارل ماركسىيەتىك يان لىنى نزمىيەتىك ھەريەك لەو بەرناھە و فکرە و بىردىزە مەرۆق كردىنەي کە زادەي مىشك و بىر و بۆچۈن مەرۆقانە پىچەوانەي شەرىعەت

و یاسای الله تعالیٰ یه - جل شئنه - ئهو ریگایه و ئهو بەرنامه بگریتەبەر گویرایەلی بکا جىبەجىبى بکا لە ژيانى بپواى پى هەبى ئهو كاتە شىرك و ھاوېشى ئەنجام داوه (پەنا بە خواى رب العالمين) لە ئولوهىه تدا و وە لە رېبوبىيە تدا بۆ الله تعالیٰ وە دەبى ئهو كەسە زۆر ئاگادارى خۆى بى.

ئىنجا ھاواركىدىنەر كەسىك وە ھەر شتىك كە شتە كەى لە توانادا نىھە تەنھا ئهو شتە لە تواناي الله تعالىٰ یه بلىيى لە ھانام وەرە زەرەر و زيانىكەم لەسەر لابدە يان سود و كەلک و قازانجىكەم پى بگەيدەنە وە كو ھاوار كىرىدىنەر مەردە كە زۆرجار دەكى ئەگەر مەردە كە پياوېكى چاكىش بى ئافرەتىكى زۆر صالحەش بى ئەوھە ئەو كاتە بەرىئە لىن ھەتا تەنانەت پىغەمبەريش بى (عليهم الصلاة والسلام)، عيسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە دەپەرسىرى لەلايەن نەسەرانىيە كان لەگەل الله تعالىٰ (پەنا بە الله) كە بپيارى بۆ دەدرى كە كورى الله تعالىٰ یه (پەنا بە خواى رب العالمين) ئەوھە شىرك و ھاوېشى، عيسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لىيى بەرىيە بەلام ئەو كەسانەيى كە وادەكەن و وادەلىن پىۋە دەبنە موشىك و ھاوېش پەيداكار الله تعالىٰ لىيان ھەلناڭرى و قبول ناكا و تۆلەيان لى دەستىننەتەوە.

جا پىناسەي طاغوتىش پىويستە ھەلوھەستەيە كى كورتى لەسەر بکەين كە طاغوت چىيە؟ طاغوت (كل ما عبد من دون الله وهو راض) ھەر كەس و شتىك بپەرسىرى جگە لە الله تعالىٰ جا ئەو كەس و شتەش رازىيى بەو پەرسىنەيى كە بۆى ئەنجام دەدرى تاوه كو عيسا پىغەمبەر و (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە پىغەمبەران بە تىكرا و وە پياوچاكان و ئافرەتانى صالحە بىنىنە دەرەوە، بۆ؟ چونكە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) وە پياوچاكان و ئافرەتانى صالحە ئەگەر دەش پەرسىن رازى نىن بەوهى كە ئەو پەرسىنەيان بۆ ئەنجام دەدرى بەرىيە لىيى وە پىشى رازى نىن كەواتە ئەوان طاغوت نىن عيسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) طاغوت نىھە كە دەپەرسىرى بىجگە لە خواى رب العالمين ، گوتمان ھەر كەس و شتىك بپەرسىرى بىجگە لە الله طاغوتە بەلام بەو مەرجەي بۆخۆى رازىيى بەو پەرسىنەيى كە بۆى ئەنجام دەدرى

و پیی باش و خوشبی (پهنا به خوای رب العالمین) ئینجا ده بیته طاغوت، که واته بت و صنهمه کان وه يان ههر که سیک وه کو فیرعهون ده په رستران و ده په رستران رازی بون به وهی ئه و په رستنه يان بۆ ئەنجام ده دری ئهوانه طاغوت، به لام پیغه مبهرا (عليهم الصلاة والسلام) که به رین وه رازی نین بهو په رستنه ی بۆيان ئەنجام ده دری وه پیاو چا که کانیش به هه مان شیوه ئافره ته صالحه کانیش ئهوانه به رین و طاغوت حیساب نین و تاوان و گوناح له ئەستۆ و له ملى ئهوان نیه.

له پاشان شیرک و هاوبهشی هندیک جار له ئەسماء و سیفاته تو پیت وايه (پهنا به خوای رب العالمین) یه کیک له سیفه ته کانی خوای رب العالمین پیت وايه که سیکیش ئه و سیفه تهی تیدایه، بۆ نمونه الله تعالی (الرحمن) یه رەحم و به زهیه کهی فراوانه هه مو شتیک ده گریته وه، پیت وابی مرؤفیکیش و يان که سیکی کی تریش هه یه رەحم و به زهیه کی فراوانی هه یه له ئاستی الله تعالی (پهنا به خوای رب العالمین) ئه وه شیرک و هاو بهشیت له ئەسماء و سیفات بۆ الله تعالی برباردا، يان پیت وابی که الله تعالی الله یه - جل شئنه - الله مانای ئه وه یه (المعبود الحق) یه عنی په رستراویکی شایستهی په رستن و حهق و رەوا پیت وابی که س و شتیکی تریش هه یه شایستهی په رستنه که واته لیرەدا شیرکت کرد وه هم له عبادهت و ئولوھیه تدا بۆ الله تعالی وه هم له ئەسماء و سیفاتیشدا، ئه و سیفه ته تایبەتیه خوای رب العالمین که مه عبودی حهق وه په رستراوی حهق و رەوا یه پالت داوه لای یه کیکی تر و که سیک تر.

ئینجا ئه وه پیشه کیه ک بوو بۆ ئه و برگانهی که ابن تیمیة - رحمه الله - هیناویتیه وه له (العقيدة الواسطية) که ئه و ئایه تانه یه شیرک و هاو بهشی پی رەت ده کاته وه ئینجا دیینه سه رئایه ته کان و ته فسیریان ده کهین.

ئایه تی یه که م که هیناویه تیه وه الله تعالی ده فه رموی: ﴿وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلُّ وَكَبَرَهُ تَكْبِيرًا﴾ [الإسراء: ۱۱۱] پییان

بلی و سوپاس و ستایشه کان هه مو و بُو الله تعالی: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ﴾ (الْ) زوربهی زانايانی ئه هلى سونه و جه ماعه له سه رئه و بُو چونه که ئه لف و لامی ئیستغراقيه، ئه لف و لامی ئیستغراقي له زمانی عره بیدا بهو مانایه دی که کول له شوینیدا جیی بیتھو و يه عنی وشهی کول دابنی ئه گهر ئه لف و لامه که ت لادا مانای ته واوی بی، يه عنی که ده لیین (الْحَمْدُ لِلّٰهِ) (الْ) رهش ده که ينه و کوللى له شوین داده نیین يه عنی (کل حَمْدُ لِلّٰهِ) هه مو حه مد و سوپاس و ستایشه کان بُو الله تعالی، ئه و حه مد و سوپاس و ستایشانهی بُو هر که س و شتیک ده کری و ئهنجام ده دری وه ئه وهی نه شکراوه هر هه مو شایستهی الله تعالی يه وه بُو الله تعالی يه، وه (الله) لامه که بُو ئیستیحراقه يه عنی ئه و حه مد و ستایشانهی الله تعالی که ده کری و بُو ئهنجام ده دری الله تعالی شایستهی که بُو ده کری چونکه خه لکانیک ههن ههندیک جار ههیه سوپاسیان ده کری و شایستهی سوپاس کردن نین مه دحیان ده کری و پییان هه لده گوتري شایستهی ئه و نین به لام الله تعالی شایستهی ئه و حه مد و سوپاس و ستایشانهی که ده یکری، (الله) یش گوتمان به مه عنای مه عبودیکی حق و رهوا دی وه: ﴿الَّذِي لَمْ يَتَخَذْ وَلَدًا﴾ الله تعالی شی ده کاتھو و رونی ده کاتھو ده فه رموی پییان بلی حه مد و سوپاس و ستایشه کان بُو ئه و خوایهی که مندا لی نیه و وه نایی و ره تکراوهیه بُو الله تعالی که خاوه نی مندا لی بی (پهنا به خوای رب العالمین) وه کو مو شریک و کافره کان دهیانگوت، له بھر ئه وهی مندا لی سیفه تی نه قسه بُو خوای رب العالمین هه مو جاریک به لام زور جار مندا لی هی مه خلوق و به دیھینراوه کانیش ده بی به باوکی بچی، (پهنا به خوای رب العالمین) ئه گهر تو گوتت الله تعالی مندا لی ههیه هه سیفه تی نه قسه که واته له ئینسانه کاندا ئینسان بُو مندا لی ده بی؟ له بھر ئه وهی هه تا مندا لی ته واوکه ری بی هه تا سۆز و خوشە ویستیه کانی جیبە جى بی غەریزەیه کی ههیه ئینسان وه نیعمە تی الله تعالی يه که له گەلی ده کا سه ره رای ئه وهش ههندیک جار به باوکه که ش ده چى، جا الله تعالی نه مو حتاجه و بی نیازه له هه ر که س و شتیک الله تعالی وه مو حتاج

نېھ غەنیيە پىّويستى بە مندال نېھ وە ئەگەر (پەنا بە الله) گوتت فلانە كەس و فلانە شت وە كو نەسپانىيە كان دەلىن عيسا كورى اللهىيە و جولە كە كان دەلىن عوزهير كورى اللهىيە (پەنا بە خواي رب العالمين) نوسەيرىيە كان عەليللاھيە كان و عەلهو يە كانىش لە شىعە وە كو بنه مالەي (حافىظ ئەسەد) لە سوريا ئەوانىش دەلىن ئىمامى عەلى (پەنا بە خواي رب العالمين) بەشى خوايەتى تىدايە و وە كو نەسپانىيە كان پىيان وايە ئىمامى عيسا كورى اللهىيە (نۇزى بالله) ئەو كاتە دەبى كورە كە بە باوكى بچى نابى خواي رب العالمين ھاو وئىنەيە كى ھەبى -جل شئنە-، كەواتە ئەو شىرك و ھاوبەشىھ بلىيى الله تعالى مندالى ھەيە رەتكراوەيە سەدا سەد ھەم بە بەلگەي ئەو ئايەتanhى قورئانى پىرقۇز وە بە فەرمودەي پىغەمبەرى دلسۆز (عَصَمَ اللَّهُ مِنْ كُلِّ شَرٍ) بە عەقلى و بە مەنتىقى و واقىعىش لە الله -جل شئنە- ناوهشىتەوە: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ وە الله تعالى شەرييک و ھاوبەشى نېھ لە خاوهنىيەتى و دەسەلاتدا، كە الله تعالى خاوهنى ئاسمانە كانه ھى زەویيە ھى مروقۇ و بەدىھىنراوە كانه شەرييک و ھاوبەشى نېھ لەو بوارانەدا -جل شئنە- تاڭ و تەنھايىھ ھىچ كەس شەرييک و ھاوبەشى الله تعالى نېھ: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلُّ﴾ الله تعالى پىّويستى بە ھىچ يارمەتىدەرىيک نېھ كەسىك ھەبى يان شتىك ھەبى يارمەتىدەرىي الله تعالى بى چونكە الله تعالى تواني نەبوھ الله تعالى -جل شئنە- نەيتوانىيۇھ شتە كان بەرىيک و پىكى بىا چونكە يارمەتىدان و يارىدەدەر بۇ مروقۇ و مەخلوق و بەدىھىنراوە كان لە پىناؤ ئەوھىيە كەسە كە سەدا سەد شتە كەي لە توانادا نېھ دەبى كەس و شتىك يارمەتى بىا جا الله تعالى -جل شئنە- پىّويستى بە ھىچ وەلييک و يارىدەدەرىيک نەبوھ و نابى -جل شئنە- خۆى تاڭ و تەنھايىھ كە خاوهنى ئاسمانە كان و زەوى و ئەوهى لە نىوانىاندا ھەيە و ئەوهى لە ناوياندا ھەيە و ھى ھەمو بەدىھىنراوە كانه بەبى ئەوهى پىّويستى بە يارمەتىدان و يارىدەدەر ھەبوبى -جل شئنە- (ولله المثل الأعلى) جا كە وابى: ﴿وَكَبَرَهُ تَكْبِيرًا﴾ [الإسراء: ۱۱۱] الله تعالى بە گەورە و مەزن بىگرن بە بەردەۋامى چونكە گەورە و مەزنە -جل شئنە-

و ه خاوهنی هه موو شته کانه به دیهینه ره بۆ هه موو شته کان وه مندالی نیه شه ریک و هاو بهشی نیه هه موو شیرک و هاو بهشیه کان ره تکه نه وه الله به مه زن و گهوره بگرن به برد و ام - جل شئنه -.

ئه و ئایه تهی را برد و سوره تی (الإسراء) ههندیک له زانايان پیی ده لین ئایه تی (عیز) و اته ئایه تی عیزه ت مهندایه تی الله تعالیٰ يه که الله تعالیٰ پیویستی به هیچ که س و شتیک نیه زالله به سه ره هه موو شته کان.

له ئایه ته کهی تر الله تعالیٰ فه رمویه تی: ﴿يَسِّبُحُ لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التغابن: ۱] ئه وهی له ئاسمانه کان و زه وی ههیه پاک و بیگه ردی بۆ خوای رب العالمین ره ده گهیه نن ته سبیحی الله تعالیٰ ده که ن نه قس و که م و کورتیه کان شیرک و هاو بهشیه کان ره ت ده که نه وه له الله تعالیٰ دانده نین به وهی الله تعالیٰ پاک و بیگه ردی له شیرک و هاو بهشی له که م و کورتیه کان وه: ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ الله تعالیٰ ده سه لات و خاوه نیه تی ههیه بۆ هه موو شته کان: ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه حمد و سوپاس و ستایشی بۆ ده کری و شایسته یه ئه و حمد و سوپاس و ستایشانه بکری له سه ره هه موو ناز و نیعمه ته کان وه به بی ناز و نیعمه تیش هه ر شایسته یه چونکه خۆی خاوه ن سیفه تی که مال و ته واویه ته لیو شاوه یه حمد و سوپاسی بکری: ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التغابن: ۱] الله تعالیٰ له سه ره هه موو شتیک تو انا یه.

و ه ئه م جاره له سوره تیکی تر ابن تیمیة به به لگه هیناویه تیه وه بۆ ره تکردن وهی شیرک و هاو بهشی له الله تعالیٰ که الله تعالیٰ فه رمویه تی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا * الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۲-۱] ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ ته باره که له زمانی عه ره بیدا به مه عنای مه زنایه تی و پیت و بره که ت و برهی دیت بۆ الله تعالیٰ یش یه عنی بهرز و مه زنایه تی بۆ الله تعالیٰ که ئه و خودایه فور قان که قورئانه داییه زاندوه له لای

خۆیه وه به سه ر به نده کهی خۆی: ﴿عَلَى عَبْدِهِ﴾ که موحده مده (عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ)، جا له را برد و ش گوتمان ته باره که بۆ مرۆڤه کان ناشی و ناگونجی بپیار بدرئ نابی بلیی ته باره که فلانه شه خس لە بەر ئە وەی ته باره که بە رزی و مەزنی ته واوی ئیلا بۆ الله یه - جل شئنه - بە لام ده گونجی بلیی فلانه کەس (رجل مبارک) موباره که بە مەعنای پیت و بە رە کەت يان بە رز و مەزنیه کی تىدا یه، بەس کى پیی بە خشيوه واي لیکردوه؟ الله تعالی - جل شئنه - له خۆرا کەس ته باره که نیه خاوند بە رزی و مەزنا یه تى نیه ئیلا الله تعالی نە بى - جل شئنه -:

﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ئەو فورقانه که جیا کەرە وەیه له نیوان باطل و حەق و رەوايەتى لە نیوان شيرک و هاو بەشى و يەكتايى و الله بە يە كگرتەن - جل شئنه - تە وحید له بە رچى الله تعالی بە سەرى دابە زاند وه بە سەر بەندە کەی خۆی؟ تا بىکاتە ترسینەر بۆ جىهانيان بیان ترسینى لە شيرک و هاو بەشى لە تۆلەی خوايى لە ئاگرى دۆزەخ لە غەزەبى الله کە پېغەمبەر موحده مده (عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ): ﴿نَذِيرًا﴾ واتە ترسینەر بۆ جىهانيان لە عەزابى الله تعالی دەيان ترسینى وە لە شيرک و هاو بەشى دەيان ترسینى وە لە دەرئەنجامى گوناھ و تاوانە کانيان دەيان ترسینى: ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەو الله یه ئەو فورقانه دابە زاند وه و پېغەمبەر کەی موحده مده (عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ) كردو يە تى نە ذير بۆ جىهانيان ئەو خاونى ئاسما نە کان و زھو يە يە عنى راگريانه بە دىھىنە ريانه وە بە ریوه بە ريانه لە و پەرى بە ریوه بە دن هى ئاسما نە کان و زھو يە: ﴿وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ وە مندالى بۆ خۆی دانەنا وە وە دورە مندال لە الله تعالی - جل شئنه -: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ﴾ وە شەريک و هاو بەشى شىنى نیه الله تعالی: ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ لە هېچ شتىكى وە لە خاونى تى و دە سەلاتىشى: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وە هەموو شتە کانى بە دىھىنەنا وە: ﴿فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۲۱] هە روا بە دى نەھىنەنا وە وا زىشى لى هېنابن هەموى بە ئەندازە يە کى زۆر رېك و پېكى جوان لە ئە وە لە وە وە تا كۆتاش بە رېيانه وە دەبا و بە دىھىنەنا وە ئەندازە بۆ دانا وە بۆ هەموو شتىك.

وە لە پاشان لە ئايەتىكى تر الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ جا الله تعالى مندالى بۆخۆى دانەناوه وە الله تعالى -جل شئنه- مندالى نىھ وە كافر و موشريكە كان دەلىن: ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ وە الله تعالى له ئەوەل و ئەزەلەوە وە ئىستاش و تا داھاتوش و تائەبەد الله تعالى هېچ خوايەكى تر لەگەلى شەرىك و ھاوبەش نىھ چونكە ئەگەر خوايەكى تر لەگەلى شەرىك و ھاوبەشبا الله تعالى رۇنى دەكاتەوە و دەفەرمۇي: ﴿إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ﴾ ھەر خوايەكىان لهو خوايانە (پەنا به خوای رب العالمين) ئەگەر لەگەل الله ھەبان الله تعالى دەفەرمۇي ھەرىيەكە يان دەرۋىشت و شتىكى بۆخۆى بەدى دەھىندا و دروستى دەكرد بە ئەويتر رازى نەدەبوو: ﴿وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وە ھەندىكىان زال و بەرزتر دەبونەوە بەسەر خوايەكەى تر واتە مونافەسە لە نىوانىاندا دروست دەبوو وە رازى نەدەبون بە ئىشى يەكتىر، لە پاشان دەفەرمۇي: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ پاك و بىنگەردى بۆ الله تعالى له وەسف و كەم و كورتى و شيرك و ھاوبەشيانەي پالى دەدەنە لاي خوای رب العالمين موشريك و كافرەكان كە دەلىن خوايەكى تر شەرىكە لەگەلى (پەنا به خوای رب العالمين) له خاوهنىتى له مولىك و دەسەلات لە خوايەتى و پەرسىشدا (پەنا به خوای رب العالمين) يان دەلىن مندالى ھەيە (پەنا به الله) ئەوانە سيفەتى نەقس و كەم و كورتىن ھەموى رەتكراوەيە له الله تعالى: ﴿عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ الله تعالى زانايە بە پەنهان و ناديارەكان وە بە شتە روالەتى و ئاشكراكان ﴿فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [المؤمنون: ٩٢] بەرز و مەزىنە الله تعالى لهو شيرك و ھاوبەشيانەي بۆى ئەنجام دەدەن و بۆى دەلىن الله تعالى نىھەتى -جل شئنه-.

وە لە پاشان لە سورەتىكى تر الله تعالى دەفەرمۇي: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [النحل: ٧٤] ھاو وينە و نمونە بۆ الله تعالى مەھىنەوە و بىريار مەدەن بىلەن ئەوە وە كو الله يە (پەنا به خوای رب العالمين) ئەوە لە ئاستى الله يە (پەنا به خوای رب

العالین) چ له به دیهیناندا چ له خوایه تیدا چ له ناو و سیفه ته کانیدا وه به راستی و بیگومان الله تعالی ده زانی وه ئیوه نازان و شاره زان.

وه له ئایه تی کوتایی که ابن تیمیة -رحمه الله- هیناویه تیه وه بۆ ره تکردن وهی شیرک و هاویه شی الله تعالی فه رمویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَمَ رَبِّ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمُ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [الأنعام: ٣٣] پییان بلی ئهی موحده مه (عليه السلام) بیگومان و سهدا سه د په روهردگاره که م فه و احیشی حرام کرد و فه و احیش جه معی فاحیشه یان فاحیشه یه فاحیشه به مانای سنور به زینی دی له زمانه و انیدا چ سنور به زینی زمان بی چ هی دامین بی واته هه ر ته جاوز و سنور به زینیه ک پیی ده گوتری فاحیشه، زیاتر فاحیشه بۆ ئه وهش به کار ده هیندری گوناچ و تاوانه کانی لایه نی ناموسی و دامنه که ده یگریت وه، جائه و کات ئه گه ر وات به کارهینا به تاییه تی و خاسیه تیه که می به کارت هیناوه ئه گه رنا به مانا فراوانیه که می هه مو تو اوان و گوناچه کانی زمان که ته جاوز ده کات و سنور به زینی ده کات یان هی دامنه یان هی دهست و هه ر شتیکی تر هه ر پیی ده گوتری فاحیشه، که واته پییان بلی په روهردگارم فه و احیش فاحیشه کان و سنور به زینی و تو اوان و گوناچه کانی حرام کرد وه: ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ ئه وهی به ئاشکرا و رو الله تی ده کری ئه وهی به پنهانی و نادیاری ده کری هه موی ئاگاداره الله و حه رامی کرد وه: ﴿وَالْإِثْمُ﴾ یه عنی تو اوان و گوناچ زیاتر که به دهست و به ئهندامه کان ئه نجام ده دری به وه ده گوتری: ﴿وَالْبَغْيَ﴾ وه سنور به زینیه کان: ﴿بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ چونکه دیاره ههندیک جار ئه گه ر تو به سه ر که سیکدا به غی ده که می و ریک و راست له گه ل بۆ چونه کانیدانی و به سه ریدا زال ده بی هه مو جاری ناچه ق نیه ههندیک جار حق و ره وايه که سه که زالمه سته مکاره ده بی تو وای له گه ل بکه می به لام خوای رب العالمین فه رموی ئه و به غیانهی به ناچه ق که ده کری خوای رب العالمین هه مو ئه وانهی حرام کرد وه: ﴿وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ﴾ وه شیرک و هاویه شی بۆ الله

ئەنجام بدهى الله تعالى پىيى رازى نىه حەرامى كردۇھ كردۇيەتىھ تاوان و گوناحى مەزن و گەورە: ﴿مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ كە قەت بەلگەيە كىان پى نايەتەوە لەسەر شىرك و ھاوبەشىھ کان وە نە لە راپردو ھەيان بوه و نە لە ئىستا و نە ھەتا ھەتايى: ﴿وَأَنْ تَقُولُواْ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ يان قىسىمە كە بىكەن بلىن لەسەر الله تعالى بەبى ئەوهى عىلم و زانستيتان پىيى ھەبى و ھەر لەخۆردا قىسىمە کان بىريار بىدەن لەسەر الله تعالى.

جىڭىر كىرىنى سىفەتى (الاستواء) لە قورئاندا:

وَقَوْلُهُ: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ٥]، فى سَبْعَةِ مَوَاضِعٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ﴿الأَعْرَافُ: ٥٤﴾، وَقَالَ فِي سُورَةِ يُونُسَ -عَلَيْهِ السَّلَامُ-: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [يُونُس: ٣]، وَقَالَ فِي سُورَةِ الرَّعدِ: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [الرَّعد: ٢]، وَقَالَ فِي سُورَةِ طَهِ: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ٥]، وَقَالَ فِي سُورَةِ الْفُرْقَانِ: ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ﴾ [الْفُرْقَان: ٥٩]، وَقَالَ فِي سُورَةِ الْسَّجْدَةِ: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [السَّجْدَة: ٤]، وَقَالَ فِي سُورَةِ الْحَدِيدِ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ [الْحَدِيد: ٤].

لەو حەوت ئايەتانە الله تعالى لە قورئانى پىرۆز سىفەتى ئىستىواى بۆخۆى بىريار داوه، كەواتە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە بە يەك دەنگى بەبى ئىختىلاف و جياوازى سىفەتى علو و بەرزىيەتى بۆ الله تعالى بىريار دەدەن بەو ئايەتانە و چەندىن ئايەتى تر و وە چەندەها فەرمودە سەھىھى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وە سىفەتى ئىستىوايش كە سىفەتىكى فعليە بۆ الله تعالى بە مانايم راست و دروستىھ كەي بىريار دەدەن ئەھلى سونە و جەماعە بەبى تەۋىيل كىرىن و بەبى تەحرىف كىرىن و گۆرىنى و بەبى تەفوپىش كىرىن بلىن ئەوه ئىمە هيچى لى نازانىن و ماناکەي ديار نىھ و ھەر ئىستىوا دەلىيىن و بەس الله لىيى دەزانى -جىل

شئنه، ئەوانە ھەموى بەبىٰ ھاو وىنە ھىنانەوە بۆ الله تعالى لە ئىستىوا وە بەبىٰ تەشىھىكىدىن وە بەبىٰ چۈنیەتى بۆ دانان ئەھلى سونە و جەماعە جىڭىرى دەكەن سىفەتى ئىستىوا بۆ الله تعالى.

جا علو و بەرزايەتى الله تعالى سى جۆرە:

۱. يان علوى زاتە يانى زاتى الله تعالى بەرز و مەزىنە.
۲. وە يان علوى قەدرە يانى پلە و پايەتى الله تعالى بەرز و مەزىنە.
۳. يان علوى قەھرە بە معنای زالبۇن و دەسەلاتىبۇن الله تعالى دەسەلات و زالبۇنى بەرز و مەزىنە بەسەر ھەموو شتە كان.

جا خواى رب العالمين دەربارەي علوى قەھر دەفەرمۇى: ﴿وَإِنَّا فَوَقُهُمْ قَاهِرُونَ﴾ [الأعراف: ۱۲۷] ئىمە لهسەريانەوە دەسەلاتىن توانيي زالىن بەسەرياندا، وە لە پاشان دەفەرمۇى: ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوَقَ عِبَادِهِ﴾ [الأنعام: ۱۸] الله تعالى قاھير و زال و دەسەلاتە بەرزە بەسەر بەندە كانيەوە.

كەواتە دەگۇترى لە زمانى عەربىشدا ئەگەر كەسىك پاشايەك دەسەلاتدارىك دەسەلاتدارى خەلکانىك بىٰ لە ولات و شوينىك پىيى دەلىن چى؟ (الملک عالى على أهل البلد) ئەو پاشايە بەرزە بەسەر خەلکانى ئەو ولات و شوينەدا، ھەم بەرزە لە روى رېزى زياتر لى دەگىرى ھەم بەرزە لە روى دەسەلات زالە بەسەرياندا.

وە لە پاشان جىڭىريان كردۇھ ئەھلى سونە و جەماعە كە الله تعالى لە روى پلە و پايەوە وە لە روى قەدرەوە بەرزە بەسەر بەندە كان و بەسەر بەدېپىنراوە كان وە دەيەها ئايەت و فەرمودەي بۆ دەھىننەوە كە الله تعالى -جل شئنه- بۆخۇي سەماندويدەتى بەرز و مەزىنە بەسەر ھەموو شتە كانەوە لە روى قەدر و پلە و پايەدا پلەدارتە لە ھەموو كەسىك وە لە ھەموو شتىك.

وە لە پاشان الله تعالى دەفرمۇى: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] الله تعالى يەكىك لە ناوه کانى عەلیه كە سيفەتى علوى لى وەرده گىرى واتە الله تعالى بەرزە وە مەزنىشە، وە يان دەفرمۇى لە ئايەتىكى تر: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مَنْ فَوْقَهُمْ﴾ [النحل: ٥٠] سيفەتى فەوقىھەت بۆخۆى بېرىار دەدا الله تعالى يەعنى دەترسىن لە پەروەردگاريان كە الله تعالى لەسەر وە ئەوانە وە يە بەرزە بەسەريانە وە فەوقى ئەوانە.

يان هەندىك جار بەلگە كە بەوە دىتە وە ئەھلى سونە و جەماعە كە دەلىن ھەرشت بۆ الله بەرز دەبىتە وە ديارە الله تعالى بەرزە - جل شئنە -. ئەگىنا شت چۈن دەلىن بۆى بەرز بۆوە؟ كەواتە ئەھلى سونە و جەماعە دەيەها بەلگە دەھىتنە وە لەسەر جىڭىر كردى سيفەتى بەرزايدى تى الله تعالى ھەم لە زاتى زاتى بەرزە بەسەر شتە كانە وە، ھەم لە سيفەتە كانى الله تعالى بە مەعنای قەدر و پلە و پايەى وە بە مەعنای قاھيرايەتى و زالبۇنى بەسەر شتە كاندا، ئىنجا دەلىن يەك لە جۆرە كانى بەلگە ئەۋەيە الله تعالى راشكاوانە بەرزايدى خۆى راڭە ياندۇ وە دەفرمۇى: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] وە يەك لە بەلگە كان ئەۋەيە الله تعالى راشكاوانە باسى فەوقىھەتى خۆى دەكا: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مَنْ فَوْقَهُمْ﴾ [النحل: ٥٠] وە يەك لە بەلگە كان ئەۋەيە شتە كان لە نزمى دەلى بەرز دەبىتە وە بۆلائى الله: ﴿تَرْجُمَةُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ إِلَيْهِ﴾ [المعارج: ٤] فريشىتە كان وە رۆحىش لەگەلىاندایە هەندىك دەفرمۇن مەبەست پىيى جوبرائىلە وە رۆح و گىان كىشانى مروقە كانيش لە فەرمودەي سەھىخ ھاتوھ ئەۋىش بەرز دەبىتە وە بەرەو ئاسماھ كان، كەواتە ھەموو الله تعالى دەفرمۇى ئەوانە بەرز دەبنە وە بەرەو لاي الله مەعنای ديارە الله تعالى بەرزە - جل شئنە -. وە هەندىك جارىش الله تعالى فەرمويەتى: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلْمُ الْطَّيِّبُ﴾ [فاطر: ١٠] وشە كان ھەلە گىرىن يان دەبردىن و بەرز دەكىنە وە بۆلائى الله تعالى، يان هەندىك جارىش الله تعالى بەوە دەيسەلمىنى كە بەرزە كە شت لەۋە وە دادەبەزى كەواتە كە دەلىنى دابەزىن لە بەرزى شت دادەبەزى بۆ نزمى ديارە الله تعالى بەرزە - جل شئنە -. كە دەفرمۇى:

﴿مُنْزَلٌ مِّنْ رَّبِّكَ﴾ [الأنعام: ١١٤] قورئانی پیرۆز يان هەریەک لەو پەرتوك و پەيامه ئاسمايانه دابەزیوه لهلاي خواي پەروه دگارت ئەى موحەممەد (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، كە دەلى دابەزیوه بە مەعنای الله بەرزە - جل شئنه - داي دەبەزىنى بۆ نزمايمەتى، هەندىك جاريش الله تعالى بە راشكاوانه باسى ئاسمان دەكا كە الله تعالى له سەروى ئاسمايانه كانه: **﴿إِأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَااءِ﴾** [الملك: ١٦] (في) لىرە له زمانى عەرەبىدا بە چەندىن مانا دى بەس لىرە بە مەعنای (على) دى بە ئىتىفاقي ئەھلى سونە و جەماعە يەعنى (إَأَمِنْتُمْ مَنْ عَلَى السَّمَااءِ) ئايە ئىۋە ئەمېن يانى نەك الله تعالى (پەنا بە الله) (في) بە مەعنای ظەرفىيەت نىھ چونكە (في) بە مەعنای ظەرفىيەت شىرك و ھاوبەشىھ بۆ الله تعالى لىرە بىريارى بىدە پىت وابى الله لەناو ئاسماان دەورى الله تعالى داوه الله تعالى - جل شئنه - لهو غەنيھ، نا لىرە بە مەعنای (على) دى، يانى ئايە ئىۋە ئەمېن كە تاوان و گوناح و سەرپىچى الله تعالى دەكەن لهو خوايەى كە له سەروى ئاسمايانه كانه - جل شئنه - بەرزە لهوئى، وە هەندىك جاريش الله تعالى بە وشەى (رفع) بەرز بونەوە بۆلاي خۆى بە وشەى (رفع) ناوى دەبا ئەۋەش بەلگە يە لەسەر فەوقىيەت و وە لەسەر بەرزىيەتى الله تعالى كە دەفەرمۇى: **﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾** [النساء: ١٥٨] بەلکو الله تعالى بەرزى كرده و بۆلاي خۆى بۆ نمونە عيسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، يان هەندىك جاريش الله تعالى راشكاوانه بەرزىيەتى خۆى بەسەر بەدىھىنراوە كاندا رادەگەيەنى باسى ئەۋە دەكات الله تعالى كاتى كە فيرۇھون داوا دەكا له ھامان دەلى وەرە شتىيكم بۆ دروست بىكە من بەسەرى بىكەوم و بەرز بىمەوە بەلکو (پەنا بە خواي رب العالمين) شەپو بەر بەرە كانييى خواي موسا بىكەم دەلى: **﴿لَعَلَّى أَبْلَغُ الْأَسْبَابَ﴾** بەلکو بىگەمە ئەسباب و ھۆكارەكانه وە: **﴿أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ﴾** ئەو ھۆكارانەي بەرزم دەكاتە وە بەرە ئاسمايانه كان: **﴿فَأَطْلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾** لهوئى بىيىنم زالبىم بەسەر خواي موسا (پەنا بە خواي رب العالمين)، جا فيرۇھون ئايە نەيدەزانى ئەو ئەۋەي پى ناكرى؟ موفەسirin دەفەرمۇن بە دلنىيائىھە وە فيرۇھون دەيزانى بەس بۆ ئەۋەي دائىمەن سەركىدە كان زۆر شت

ههیه دهزانن واش نیه بهس بۆ گەمژە کردن و فیلکردن له جەماوەر و خەلکە نەزان و رەش و پوته کە هەندىك جار شتىك دەھىنە بەرچاوان و دروستى دەکەن به ئىعلام بە راگەياندن فيلە لىيان دەکەن، فيرعەون دەيزانى ناگاتە ئەۋى بەلام له دوايە گوتى ئەوه چومە و تىرىيكم ھاوېشتۇھە و سەريشى بەخويىن بوه ئەھا بىبىن خواى موسام كوشت (نۇزى بالله)، دەيزانى ئەوه گەمژايەتىھە و واشى نەکردوھ بەس بۆ سەر لىشىواندى خەلکە كە دەيزانى خەلکە كە گومانىكىان له فيرعەون دروست بوه كە فيرعەون نابى خوابى نابى وابى، گوتى ئەۋەتا ئەھا كاکە ئەوهى موسا دەيلى راستە دياره ئەۋىش خواى ھەيە ئاوايە بەلام من زالبوم بەسەر خوايەكە موسا (پەنا بە خواى رب العالمين)، كەواتە دەلى بىرۇم بەرھەو ئاسمانە كان ھەتا له ويۆھ خواى موسا بىيىنم (پەنا بە الله)، ئىنجا زانايان ھەندىك دەفرەمون فيرعەونىش چاكتىر له ھەندىك خەلکى ئەھلى تەئویل خواى ناسىوھ لەبەر ئەوهى گوتويەتى من دەچم لە ئاسمان واتە لە سەررووى ئاسمانەوه خوا دەبىيىم يانى سىفەتى علوايەتى بۆ الله تعالى بىريارداوه -جل شئە-.

ئىنجا لە پاشان بەلگەي يەك دەنگى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لەسەر بەرزايەتى الله تعالى، ھەتا ھى فيطرەت و سروشتىش هي مروقەكان و ھى حەيوان و ئازەلەكانيش بەلگەن لەسەر ئەوهى الله تعالى بەرزم، ئەى بۆ كە دۆعا دەكەى تو چاودەبرىتە ئاسمان و دەست بۆ ئاسمان بەرزم دەكەيتەوه ئەگەر پىت وانەبى الله لە سەرروى ئاسمانەكانه و بەرزم؟ ئەى بۆ مىرولەيەك لە سەردەمى سولەيمان پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە ئىمامى سىوطى رپيوایەتى دەكا لە يەكىك لە پەرتوكەكانى و دەفرەرمۇي سەنەدىشى سەحىحە كە ھەندىك جار لە شەرھى (الواسطية) و پەرتوكەكانى تر زۆر جار ابن عثيمىن يىش -رحمە الله- بە بەلگە دەيھىنەتەوه لەسەر فيطرەتى حەيوان و ئازەلەكان كاتىك دەلى سولەيمان پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) رۇيىشتۇھە بەرھەو ئەوهى كە بچىن نوېزى بارانە بىكەن لەبەر ئەوهى باران نەباريۇھ لەمېزە، لە رېڭادا دەگەنە مىرۇستانىك لەسەر پىت مىرۇستانە كە خۆى

راکشاندۇھ و ئەھ قاچقانەھى كە ھەيەتى بەرزا كىردوھ تەھ بەرھە ئاسمان، سولھەيمان راھدەھەستى (عَلَيْهِ الْكَلَمُ) دەفەرمۇئى نزىك دەبىتەھە لە مىرولە كە بىزانى چى دەللى، گوئىبىستى دەبى سولھەيمان پېغەمبەر (عَلَيْهِ الْكَلَمُ) زمانى تەير و تارى زانىيە و لىيى تىڭەيشتۇھ و حاھىبۇھ موعجىزەيە ك بۇھ بۇ ئەھ، سولھەيمان پېغەمبەر فەرمۇئى (عَلَيْهِ الْكَلَمُ) گوئىبىست بوم ئەھ مىرولەيە وادەللى ئەھى خواي پەروردگارم تۆ ئىمە مەحرۇم مە كە لە ئاودان و لە ئاو دابەزىنى ئاسمان بە گوناھى جەنگە لە ئىمە هى مرۆقەكان، جا دەفەرمۇن زانايان مىرولەش دەزانى الله لە ئاسمانە - جل شئنه - لە سەروى ئاسمانە كانە چونكە قاچەكانى بەرھە ئاسمان بەرز كىردوھ تەھ، كەواتە فيطرەتى ئىنسان و مرۆقەكانىش لە كاتى دۆعا كە وادەكەن مىرولەيە كىش كە وادەكە، كە دەپۋانىتە ئاسمان و دەست بۇ ئاسمان بەرز دەكەيەوە مەعنای الله - جل شئنه - بەرزە.

ابن القيم الجوزية لە پەرتوکە زۆر نايابەكەى كە نۇنىيەپى دەگۇترى كە شەش ھەزار و شەست سەد و ئەھەندە بەيتەيە ھىنناويەتىيەوە ئاخىرى ھەموو بەيتەكان بە نۇن تەواو بۇھ عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەي تىدا كۆ كىردوھ تەھ و پىاوه بەرىزە بەناوى (الكافية الشافية) وە بە قەسىدەي نۇنىيە مەشھورە و بەناو بانگە كە بە ئىختىلاف و جياوازىيەكانى عەقىدە و بېرۋەپۈشاھەوە ھەموى لەۋى كۆ كىردوھ تەھ لەۋى بىست و يەك جۆر لە بەلگەكان دەھىننەتەوە نەك فەردى بەلگەكان چونكە ھەندىيەك جار يەك جۆر لە بەلگەكان دەھەها حەدىسى لەسەرە و ئايەتى لەسەرە بەلام ھەموو جۆرەكانى كۆ كىردوھ تەھ لە بىست و يەك جۆر دەللى بەو بىست و يەك جۆرە كە ھەريەك لەو جۆرانە ھەندىيەك جار دەيەها يان سەدەها ئايەتە و حەدىسە بەلگەن لەسەر بەرزايەتى الله تعالى - جل شئنه -

كە دەفەرمۇئى:

(منها استواء الرب فوق العرش في

سبع أنت في محكم القرآن

وكذلك اطردت بلا لام ولو
كانت بمعنى اللام في الأذهان

لأنت بها في موضع كي يحمل الـ
باقي عليها بالبيان الثاني^[١]

وەلامى ئەشعەريه کان و ماتۆريديه کان و ئەھلى تەۋىل دەداتەوە لىرە، دەلىي يەك لە جۆرە کانى بەلگە لەسەر ئەوهى كە الله تعالى بەرزە و ئىستىواى كردۇ دەسەر عەرش بە مەعنایە حەقىقى و راستىيە كە خۆى كە چۈنیيەتىيە كە ئىمە نايزانىن بەوهى لە الله دەوەشىتەوە - جل شئىنە - دەلىي لە حەوت ئايەت الله تعالى وە كۆئە و ئايەتەنەي كە لە راپردوو باسمان كرد و ابن تيميةش - رحمە الله - هىنابويەوە دەلىي لە (محكم القرآن) يانى ئايەتە موحىكەمە کانە نەك موتەشابىيە کانە الله تعالى جىڭىرى كردۇ كە ئىستىواى كردۇ لەسەر عەرش، دەلىي ئەگەر بىيۇ ئىستىوا بە مەعنای (استولى) هاتبا دەلىي ئەو كاتە دەبا سەدا سەد الله تعالى لە يەك لە شوينە کان لامىكى بەگەل ئىستىوا خستبا لەو حەوت شوينانە لە هيچىك لە ئايەتە کانى قورئان لام لەگەل ئىستىوا نەھاتوھ كە لامى لەگەل نەھاتوھ نابى تۆ بە لامىشى ليكىدەيەوە دەلىي ئەگەر لە يەك ئايەتىش ئىستىوا بە (استولى) هاتبا لە يەك لەو حەوت ئايەتە دەمانگوت قەيناكە ئايەتە کانى تريش حەمل دەكەينە سەر ئەو ئايەتە كەواتە ئىستىوا بە واتاي (استولى)ش دى مادەم لە هيچ ئايەتىك الله تعالى ئىستىواى بە مەعنای (استولى) نەھىناوە يەعنى وە كو (استولى) نەيھىناوە و لامىكى لەگەل بىي كەواتە ماناى نابى (استولى)شى لى وەربىگىرى بەلگە كە زۆر لەجىيە.

[١] نونية ابن القيم الكافية الشافية - ط مكتبة ابن تيمية [ابن القيم] ص ٧٢

جا ئایه ئىستيوا بە چەند مانا دى مانايە حەقىقى و راست و دروستە كانى ئايە بە مەعنای (استولى) دى؟ نەخىر ئىستيوا مەعنایه دروست و راشكاوه كانى لە زمانى عەربىيە وە ابن القيم تۆمارى كردۇ لە نونىيە كەى دەلى بە چوار واتا دى هېچ مەعنای (استولى) لە گەلدا نىيە، ئەو چوار واتايە بۆ الله تعالى -جل شئنه- دەشىن و دەگۈنجى ئەھلى سونە و جەماعە بېيارى دەدەن دەلىن مەعنایه حەقىقىيە كەى ئىستيوا يە بۆ الله تعالى بەس ئىمە چۆننەتىيە كەى نازانىن (ولله المثل الأعلى)، كە لە نونىيە فەرمۇيەتى:

(فَلَهُمْ عَبَارَاتٌ عَلَيْهَا أَرْبَعٌ

قد حصلت للفارس الطعان

وهي استقر وقد علا وكذاك ار

تقع الذي ما فيه من نكران

وكذاك قد صعد الذي هو أربع

وأبو عبيدة صاحب الشيباني

يختار هذا القول في تفسيره

درى من الجهمي بالقرآن

والأشعرى يقول تفسير استوى

بحقيقة استولى من البهتان^[۱]

[۱] ابن القيم الكافية الشافية - ط مكتبة ابن تيمية [ابن القيم] ص: ۸۷.

دهه رموی ئیستیوا به چوار واتا دی له زمانی عهربیه وه زانایانی زور شارهزا له عهربی هه ر وايان فه رموه دهلى ئه وه تا چوار ماناکهی که سیک ئه گهر سوارچاکی ئه و مهیدانه بى که طه عنیش لیی بدا بهدوا گهرانی بۆ بکا ته حقیقی بکا هه ر ئه و چوار ماناکه دیتە بهر دهستی، يه که میان به مهعنای (استقر) دی ئیستیوا وه دوه میان به مهعنای (علا) دی واته به رز بوه وه سییه میان به مهعنای (ارتفاع) دی، وه چواره میان به مهعنای (صه عیده) دی دهلى ئه و زانا به ریزه که موجته هیدی مه زهه بی ئیمامی ئه حمده دیشه به ناوی ئه بو عوبه يده که پیاویکه زور زانا بوه له لوغه و له عهربیدا دهلى ئه و بۆچونه راجیح و په سهند کردوه له ته فسیره کهی بۆ ناوی ئیستیوا سیفه تی ئیستیوای الله تعالی - جل شئنه - ئه ویش شاره زاتره و چاکتر زانیویه تی له جه همی ده رباره قورئانی پیرۆز که جه همیه کان رهت ده که نه وه الله تعالی خاوه نی سیفه ته کان بی په کی ده خهن و ته عطیلی ده که ن، دهلى ئه و شاره زاتریشہ له ئه شعه ریهت که ته فسیری وه لیکدانه وهی ئیستیوايان کردوه به مهعنای (استولی) ئه وه بوختانه (پهنا به خوای رب العالمین) به و شه کراوه و به ئایه ته کانی قورئان.

جا ههندیک جار له قورئان به لگهی تریش ههیه ئینجا به لگه شی بۆ ده هیننه وه ئه هلی سونه و جه ماعه که له ههندیک شوین راشکاوانه لیی و هر ده گیری ئیستیوا به مهعنای (استقر) دی ئه و شه وه کو الله تعالی فه رموی: ﴿وَقِيلَ يَأْرُضُ أَبْلَعِي مَاءَكِ وَيَسَّأَءُ أَقْلَعِي وَغِيَضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِ﴾ [هود: ٤٤] الله تعالی ده رباره نوح پیغه مبهر (عليه السلام) دهه رموی به زهوي گوترا ئاوه کهت قوت ده وه کاتیک نوح پیغه مبهر (عليه السلام) ماوهیه ک رؤیشت له ناو ئاوه که له گه ل که شتیه که و ئه وانهی له گه لیدا بون به که شتیه که دهلى گوتمانه ئاسما نیش ئاوه کهت هه لکیشە وه وه ئاو نه ما وه له پاشان الله تعالی دهه رموی فه رمانه کهی الله جیبە جى بۇو ئینجا که شتیه کهی نوح پیغه مبهر (عليه السلام): ﴿وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِ﴾ له سه ر جودی (استقرار) ای، ئیستیوا لیرە موفه سیرین يه ک

دهنگن که ده لین به مهعنای (استقرار) دی یانی جیگیر بود لەسەر جودی لەھویوھەستا، ئەوھە بەلگە لەسەر ئەوھە کە ئىستىوا لە مۇستەلەھى قورئانى ھەندىك جار بە مهعنای (استقر) دی.

وھ بەلگە لەسەر ئەوھە ھەندىك جار بە مهعنای (ارتفاع) دی اللە تىعالي دەفرمۇي:

﴿كَزَرْعٌ أَخْرَجَ شَطَّهُ فَأَزَرَهُ فَأَسْتَغْلَظَ فَأَسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ﴾ [الفتح: ۲۹] وھ كۈزەرەتىك وايە كاتى كە دەردەچى لە زەھى ئەو زەرەعەتە تەواو توند دەبىي واي لىدى لەسەر پىيەكان و لقە كانى خۆى دەگرى بەرز دەبىتەوھ کەواتە ئىستىوا لىرە: **﴿فَأَسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ﴾** يانى (ارتفاع على سوقه) ئەگەر گەنمە ئەگەر ھەر شتىكە لە زەرەعەتە كە سوقە كە بلىيىن قاچكەيەتى كە لە زەھويەوھ بەرز دەبىتەوھ ئەو بەرۋومە دەچىتە سەرى قاچكە كە و لەسەر قاچكە كە دەبىي كەواتە بەرز بودوھ لەھى و ئىستىوا لىرە موھەسىرىين دەفرمۇن بە مهعنای (ارتفاع) دی.

وھ ھەندىك جارىش بە ھەموو مانا كان لىك دەدرىتەوھ: **﴿فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنَّتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ﴾** [المؤمنون: ۲۸] يانى ئەو كاتەي بەرز بويتەوھ و جيڭىر بوي تۆ و ئەوانەي لەگەلتەن لەسەر فولك بە مهعنای كەشتى دى، ئەوھە لىرەشدا كەواتە بە مهعنای جيڭىر بون و بەرزبونەوھ هات.

بەلگا كان زۆرن بەلام با بىيىن رۇنى كەينەوھ ئايە چەند بىر وبۇچون ھەيە دەربارە ئىستىوا هي تاقم و كۆمەلە كانى جىگە لە ئەھلى سونە و جەماعە؟ چونكە ئىستىوا سيفەتىكى خوايىيە فيطرەت فعلىيە كە ئەھلى سونە و جەماعە بۇچونىكى تەواو و تايىبەت و سەدا سەدىيان بۆي ھەيە كە ئەوھە راستە و دروست و صەوابە ھەموو تاقم و كۆمەلە كانى تر پىچەوانەن لەگەل ئەھلى سونە و جەماعە لە راڤە و تەفسىر و لىكدانەوھى ئەو سيفەتە، ھەرچى جەھمىيە كانى ئىنكارى دەكەن هي باقى سيفەتە كانى تريش دەلین ئەو سيفەتە واتاكەي وھ كۈسۈفت بۇ الله تىعالي نىيە و پەكى دەخەن، وھ لە پاشان موعىتەزىلە كانىش بە ھەمان شىيە، وھ

ئەشۇھەرىيە كانىش زۆر جار ئىنكار ييان ئەگەر نەشكىرىدىنىڭ راشقاوانە تەئويلى دەكەن تەحرىفى دەكەن ئەۋىشە ھەر جۆرىكە لە ئىنكار (پەنا بە خواى رب العالمين).

جا زۆر جار تەئويلى كانىش لەچى تەئويلى دەكەن؟ ھەندىك جار مەعنای ئىستىوا تەئويلى دەكەن بە مەعنای (استولى)، تەئويلى يەعنى دەيگۈرن وە ھەندىك جار مەعنای عەرپىش تەئويلى دەكەن ھەر نەك ئىلا ئىستىوا كە عەرپىش تەئويلى دەكەن بە مەعنای مولك بە مەعنای دەسەلات بە مەعنای شتى كە الله خاوهنىھەتى - جل شئنه - نەك بە مەعنای عەرپىش و بارەگايەكى تايىھەت بۆ الله تعالى، جا وەلام بۆ ئەوانە زانايانى لوغەيش دەتوانن وەلاميان بىدەنە وە ئەھلى سونە و جەماعەش وَا وەلاميان دەدەنە وە دەلىن باشە ئەگەر دەلىن ئىستىوا بە مەعنای (استولى) دى بىرقۇن لە زانايانى لوغە بېرسن ھى زمانى عەربى كە شارەزان، ئايىھە لە عەربىدا لە ھېچ شويىتىك ھەيە بەلگە ھەبى ئىستىوا بە مەعنای (استولى) بى مەعنایيھە قىقى و تەواوى و سەدا سەدىھە كەى؟ جائە گەر ئەۋە نىھە و عەرب وايىان بە كار نەھىناوه تۆ بۆ لە خۆتە وە دىيى ئە و مانايدى لى وەردە گرى؟ ئەوانىش دەلىن ئەۋە نىھە دىرىھ شىعرييەكىان ھەيە كە أخطل ديان بوه و نەسرانى بوه گوایە گوتويەتى:

(قد استوى بشر على العراق

من غير سيف أو دم مهراق)

ئەوهتا بشر زال بوه بەسەر عىراق ئىستىوا لەۋىدا دەلىن أخطل گوتويەتى بشر كاتىك عىرماقى گرتۇو بوه دەسەلاتدار لە عىرماق گوتويەتى ئەوهتە ئىستىواى كردوه بشر لەسەر عىرماق بە مەعنای (استولى) و زال بوه بەسەر عىرماق و موسەيتىر بوه بەبى ئەوهى شمشىر بوه شىنى بەبى ئەوهى خوين بىزىنى، دەلىن ئەۋە نىھە ئەشۇھەرىيە كان و ئەوانە ئەۋە ئەۋە دەكەن ئىستىوا لىرى لە قەولى أخطل لە زمانەوانىدا بە مەعنای (استولى) هاتوه؟ لە وەلاميان ئەھلى سونە و جەماعە يە كە مجار دەلىن ئەۋە بەيىھە درۆيە ليكۆلىنە وەمان دەلىن بۆيى كردوه لە ھېچىك لە پەرتوكە كان و نوسراوه كانى موسىمانان نەنوسراوه تەوه كەواتە

ده توانين بلیین هیچ که سیک به لگهی له دهست نیه که ئهو بەيته شيعره له نوسراوی مولمانان نوسرابىتەوە و به لگهیه کی جىگىرلى، کەواتە کى دەلی أخطل وايگوتوه؟ له پاشان ئەگەر أخطل واشى گوتې مادەم پىچەوانە ئايەت و حەدیسى سەحىحە و أخطل خۆشى نەسپانى بوه قسە ئەو رەتكراوە يە به ئايەت و حەدیس، جواب و وەلامى دوه مىش دەلین ئىستىوا له و شە و دەربىن و بەيته کە ئەگەر بلیین ھى أخطىشە شەرت نیه بە مەعنای (استولى) بى بۇ نايەي يە كىسەر بە مەعنای ئىستىواى له قەلەم بدهى؟ کە بلیین كاکە بە مەعنای (استقر) هاتوھ يان بە مەعنای (على) هاتوھ بەرز بوه تەوە بەسەر عىراقدا بۇ ئەوە نالىيى؟ بۇ يە كىسەر دەلین (استولى)؟ وە له پاشان وەلامىكى تريش ئەوە يە أخطل بەخۆى کە سیکى نەسپانى بوه قسە له نەسپانىيەك وەرناگىرى دەربارەي عەقىدە و بىرۇ بپوا كى دەلی ئەگەر واشى گوتې واش بوبى تەنها بۇ ئەوە واي نە گوتوه هەتاوە كو عەقىدە و بىرۇ بپواى مولمانان تىك بچى و قسە كە ئەو بە به لگه بىتەوە؟ کەواتە ئەوانە هيچيان بە لگە نىن لەسەر ئەوەي کە بلیین أخطل وايگوتوه و قسە كە وەربگىرى، جا ابن القيم - رحمە الله- له نونىيە كە دەفەرمۇى:

(و دليلهم في ذاك بيت قاله

فما يقال الأخطل النصراني^[١])

دەلی لەجياتى بچن بە ئايەت بە لگە بىننەوە له جياتى بە حەدیسى سەحىحى پىغەمبەر بىننەوە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە لگە ئەوانە ئەئويلى ئىستىوا دەكەن بە (استولى) شعرىكە گوايە أخطلى نەسپانى گوتويەتى، ئايەت له كوى؟ حەدیس له كوى؟ باشه قسە راشكاوە كانى ئەھلى لوغە له كوى کە هيئناۋىتىان هى عەرەبى؟ بۇ دەچى يەخەي بەيتىك دەگرى؟ کە گومان ھەيە أخطل وايگوتې ئەگەر واشى گوتې کە سیکى نەسپانىيە دەكىي بۇ دژايەتى ئىسلام و قورئان و حەدیس وايگوتې وە ئىنجا بۆشت ھەيە له شىعرەشدا ئىستىوا بە

[١] ابن القيم الكافية الشافية - ط مكتبة ابن تيمية [ابن القيم] ص: ٣٩

ئىستىوا لىك بىدەيە وە بە مەعنای (علی وارتفع) يانى بەرز بوده و زالبۇھ بەسەر عىراقدا بۆ دەلىٰي بە مەعنای (استولى)؟

كەواتە ئەوانە هيچيان بەلگە نىن و وە رەتكراوەن و ناشى و ناگونجى بۆ الله تعالى يىش - جل شئنه- ئەھلى سونە و جەماعە قىسىمە كى لەجى دەھىنە و دەلىن دەشى و دەگونجى بلىيىن الله (استواء على الأرض)؟ ئەشەعرىيە كان و هەموو بە يە كەنگى تاقىم و كۆمەلە كانى تر دەلىن نەخىر، ئى ئەگەر نەخىر ئەگەر بە مەعنای (استولى) بى دەبى بشى، چونكە الله تعالى ئايە زال نىھ بەسەر زەۋى؟ (نعاوذ بالله) ئەگەر بلىيى زال نىھ كوفرە و شىركە ئى ئەگەر بە مەعنای (استولى) بى دەبى بشى و بگونجى جائىزبى ئىمە بلىيىن (استولى على الأرض) الله تعالى چۆن (استواء على العرش) بە مەعنای (استولى) بى لهسەر قىسىمە ئەوان، ئەگەر ئىستىوا بە مەعنای (استولى) بى بە مەعنای ئەوهى دەشى و دەبى بشگونجى بلىيىن (استولى على الأرض) ((استولى على عبادە)) دەشى و دەگونجى؟ دەلىن ناشى ناگونجى بۆ الله وابگۇترى، ئى ئەگەر دەلىن ئىستىوا بە مەعنای (استولى) بى دەبى بگونجى چونكە (استولى) يانى بە واتاي زالبۇن و دەسەلاتدارە بەسەر جا الله تعالى - جل شئنه- كەس گومانى لهوھ نىھ زالە و دەسەلاتدارە بەسەر هەموو مەخلوقە كانى نەك ئىلا بەسەر عەرېش، ئەى بۆ دەلىن بەس لهسەر عەرېش؟ ئىنجا ئەوكات ئەوان خۆيان مەجبور كردوھ دەلىن بابە عەرېش خۆ بارەگايە كى تايىھەت نىھ بۆ الله تعالى عەرېش مولكى الله يانى (استولى على الملك) ئەوه ماناکەي وا لىك دەدەنە وە ئەوانەش هەر هەموو بى بەلگەن كەوا دەلىن.

ئەھلى سونە و جەماعە بۆچونيان وايە بىر و بىر و يان وايە كە: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ [طه: ۵] بە مەعنای ئەوهىيە اللهى رەھمان - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) بە مانا يە حەقىقىيە كەي ئىستىواي كردوھ لهسەر عەرېش كە بە مەعنای (علا وارتفع) دى يان بە مەعنای (صعد واستقر) دى بەنى ئەوهى چۆنييەتىيە كەي بزانىن وە كۆ باقى سىفەتە كانى ترى

الله تعالى ئىمە نازانىن و چۆنیهتى و كەيفيەتى كەن چۆنە ئايە (علا وارتفع) يان (صعد واستقر) ئىستىواى الله تعالى وە كو ئىمە ئىستىوا دەكەن لەسەر كورسى يان لەسەر مىزىك يان لەسەر زەۋى؟ نەخىر دلىيان وە كو ئەوە نىھ چونكە الله تعالى هاو وىنەن نىھ الله تعالى -جل شئنه- بە هيچ كەس و شتىك ناچى هيچ كەس و شتىكىش بە الله ناچى لە ذات لە سيفات لە ناوه زۇر جوانە كانىدا، چۆنیهتى كەن نازانىن ھى الله تعالى تاك و تەنھا يە لە ئىستىوا كەن بەلام بە مەعنایە حەقىقىيە كەن دى ئەوە كورتى و پوختى عەقىدەن ئەھلى سونە و جەماعەنە دەربارە ئىستىوا.

كەواتە لە ئايەتە كان كە ابن تيمية -رحمە الله- هىنايەن وە سەماندى كە الله تعالى لەسەر عەرپشە كە دەلىيىن ئىستىوا ئىستىوا بە مەعنای (علا وارتفع وصعد واستقر) دى لە زمانى عەرەبىيەن وە كو ابن القيم لە نونىھ كەن هىنناۋىتى و وە (استولى) مانا يە كى دورە كە بۆى لېك دەدەنەن وە هيچ بەلگە يە كىان نىھ ئەو زانايانە، ئەسلەن (استولى) ئەگەر بلىيى الله تعالى (استولى) اى كردو بە مەعنای ئەوەن وەن ئىلا ديارە لەسەر عەرپش دەسەلاتى هە يە نا الله تعالى -جل شئنه- لە هەموو شوين و جىڭايە كان دەسەلاتى هە يە ئەگەر بە مەعنای (استولى) يە ئەن بۆ ناشىن و ناگونجى بلىيىن (استواء على الأرض)؟ يانى جائىز نىھ و دروست نىھ لە بەر ئەوەن ئەگەر بە مەعنای (استولى) بى دەبى بشىن و بگونجى الله تعالى كە زالى بەسەر زەۋىشدا بەسەر هەموو مەخلوقات و بەديھىنراوە كانىدا، ئىنجا لە پاشان گوتمان لە لا يە ك تەئويلى ئىستىوا دەكەن بە (استولى) وە تەئويلى عەرپشىش دەكەن هەندىكىيان بە مولىك و دەسەلاتى الله تعالى، جا ئەگەر بلىيىن عەرپش مولىكى الله تعالى يە يانى (استولى على ملکە) الله تعالى زال بۇ بەسەر مولىك و ئەوانەن كە مولىكى الله تعالى يە لە هەموو مەخلوقات و بەديھىنراوە كان ئەوەشيان هەلە يە چونكە عەرپش مانا تايىەتى خۆى هە يە الله تعالى -جل شئنه- بە مانا يە هىنناۋىتى، ناگونجى و ناشىن ئىمە بلىيىن عەرپش مولىكى

الله تعالى يه -جل شئنه- بۆ ئيلا باسى عهريشى كردوه و به مولك ناوي بردوه؟ بهلگه و دهلى دهوى.

كهواته ئەھلى سونه و جەماعە دەفەرمون: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَ﴾ [طه: ٥] يەعنى الله تعالى لهسەر عهريش ئىستيواى كردوه به مانايە حەقىقى و راستەكەي ئىمە چۆنیەتىه كەي نازانىن (كما يلىق بجلاله سبحانه وتعالى).

جيڭىر كردىنى سيفەتى (علو) لە قورئاندا:

﴿يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ [آل عمران: ٥٥]، ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ [النساء: ١٥٨]، ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلْمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ١٠]، ﴿يَا هَامَانُ ابْنَ لَيْ صَرْحًا لَّعَلَّيْ أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ * أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطْلَعَ إِلَيْهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظْنَهُ كَادِبًا﴾ [غافر: ٣٦-٣٧]، وَقَوْلُهُ: ﴿أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ * أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ﴾ [الملک: ١٦-١٧].

جا لەو ئايەتانە ھەموو جيڭىر بوه سيفەتى علو و بەرزايەتى بۆ الله تعالى -جل شئنه- بە چەندىن ئىسلوب و شىواز الله تعالى -جل شئنه- بۆخۇي جيڭىرى كردوه كە الله تعالى بەرزە -جل شئنه- بەسەر ھەموو مەخلوق و بەديھىنراوه كانى ھەم لە پۈرى زاتى بەرزە ھەم لە سيفاتە كانى ھەم لە ناوه زۆر جوانە كانى -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

جا يەكىك لەو ئايەتانە كە بە بهلگە هيئاۋىيەتىه وە ابن تيمية -رحمە الله- باسى رەفعى تىدايە يانى بەرز بونەوە جا رەفع ھەر ئەوە بەخۆيەوە ھەلده گرى لە نزمى كە شتىك بەرز دەبىتەوە ديارە شتە كە بۆلای دەچىت بەرزە لە بەر ئەوە الله تعالى يىش بەرز كردنەوەي عيسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە لە زەۋى بوه كاتىك جولە كە كان پىلانى ئەوەيان بۆ دانا بىكۈژن الله تعالى يىش ئەوە بۇو يەھوذا كە يەكىك بۇو لە خيانەت كارە كان لە گەل عيسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) رېڭا و شويىنى عيساى بە جولە كە كان پىشاندا، ئەوکاتە الله تعالى يەھوذا چوھە ژورەوە و عيسا لە ويىدا نەبۇو لە بەرچاۋى يەھوذا نەمابۇو الله تعالى ھەلى كېشاپوو بەرهە

ئاسمان، يەهودا هەركە هاتە دەرەوە بە عیسا چوو بە بەرچاوى جولە كە كان هەر يەهودايان گرت و كوشتيان و وە لە پاشانە كە لە خاچياندا ئەوهش تۆلەبۇو اللە تعالى لە يەهوداى ستاندەوە ئىنجا ئەوكاتە اللە تعالى دەفرمۇي: ﴿يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ [آل عمران: ٥٥] بۆچونى راجح و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە: ﴿مُتَوَفِّيكَ﴾ مەبەستى پى مردن نىيە ئەلېرى بەلكو مەبەستى پى نوستىنى يەعنى دەدنويىن بە نوستويتىيەوە ھەلت دەكىشىم بەرەو ئاسمان كە هوشت تەواو لەخۆت نەبى چونكە زۆر زەحمەت و قورسە مروقە كان بە زىندویتى و بە ئاگايەوە بىرۇن بەرەو ئاسمانە كان لەبەر ئەوه اللە تعالى واى فەرمۇو يانى مردىنىكى وە كو نوستىن بى يان نوستىنىكى وە كو مردن كە لە كوردەوارى و لە عەرەبىشدا دەگوتى دەلىن نوستىن براى مردنه يان (النوم أَخَ الموت)، ئىنجا كە اللە تعالى دەفرمۇي: ﴿وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ ئەي عیسا من تۆ ھەلدە كىشىم و بەرزت دەكەمەوە بۆلاي خۆم، جا ئەوه ئەوه دەگەيەنى كە اللە تعالى بەرزە -جل شئىنە- لە سەررووى ئاسمانە كانە لەبەر ئەوه ئەو وشەى بەكارھىنا و ئاواي دەربى.

جا مەسەلەي رەفع بەرزيايەتى اللە تعالى و دەربىرىنى بە وشەى رەفع ئەوه ھىچ تەئويلىك بەخۆيەوە ھەلناگرى بەلام لەگەل ئەوهشدا تاقم و كۆمەلەكانى تر جگە لە ئەھلى سونە و چەماعە تەئويلىشى دەكەن، ئەوهتا ابن القييم وە كو لە نونىيە پىمان گوتىن دەربارەي مانا كردى ئىستىوا كە لە ئاخىرى بەيتە كە دەلى:

(ولهم عبارات عليها أربع

قد حررت للعالم الرباني

وهي استقر وقد علا وكذلك ار
تفع الذي ما فيه من نكران^[١]

[١] ابن القييم الكافية الشافية - ط مكتبة ابن تيمية [ابن القييم] ص: ٨٧.

دەللى ئەو عىبارەت و دەربىريانە لەو زانايىھى كە خوايىھى كە جىڭىرى كردوھ و ماناى لېكى داوهەتەوھ (استقر)ىھ ھەندىك جار ئىستىوا بە مەعناي (علا)ىھ وە بە مەعناي (ارتفاع)ىھ دەللى بەس (ارتفاع) كەس ناتوانى ئىنكارى بىكا ئەگەر ئەوانى تريش بتوانن ماناىھى كى ترى لى وەرگەن بەلام و شەى (ارتفاع) يانى بەرز بونەوھ كە الله تعالى دەفرمۇئى:

﴿وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ هېچ تەئويلىك بە خۆيەوھ ھەلناڭرى مەگەر بلىيىن بەرز بونەوھ كە دەللى بولاي من ديارە الله تعالى - جل شئنه- بەرزە (ولله المثل الأعلى) وە لە سەروى ھەموو مەخلوقات و بەدىھىنرەوھ كانىتى وە لە سەروى ئاسماھ كانە - جل شئنه-.

لە پاشان لە ئايەتە كەى تر الله تعالى فەرمۇى ابن تىمیة بە بەلگەى ھىنایەوھ بۆ بەرزى الله تعالى دەللى كاتىك جولە كە كان دەللىن ئىمە عيسامان كوشت الله تعالى دەفرمۇئى:

﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلَنَا مَسِيحًا عِيسَى ابْنَ مَرِيمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُבَّهَ لَهُمْ﴾

[النساء: ١٥٧] الله تعالى دەللى جولە كە كان قسەيان ھەيە و دەللىن ئىمە عيساى كورى مەرييەممان رەوانە كراوى الله كوشتىان بەلام نەيان كوشت لە خاچىشيان نەدا بەلکو ئەوھى وە عيسامان چواند و ھاتە سەر وىنەي ئەو لەبەر چاوى ئەوان كە يەھۇذا بۆھ ئەويان كوشت، ئىنجا لە كۆتايىھە كەى الله تعالى دەفرمۇئى: **﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾** بەلکو ئەي عيسا چى لىھات لەو ناوه؟ بۆ بزر بۇو؟ الله تعالى دەفرمۇئى بەلکو الله تعالى عيساى رەفع كرد و بەرز كردهوھ بولاي خۆى، ئىنجا ئەوان تەئويلاتە كان لەھۇيە دەست پىيەدەكت:

﴿وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ **﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾** دەللىن: **﴿إِلَيَّ﴾** مەبەستى پىيى خۆى نىيە يانى بۆ مولىكى من بۆ دەسەلاتى تايىھەتى من يان بۆ ئاسماھ كەى من بەرز بوهەتەوھ تەئويلىكى دورە، يان دەللىن: **﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾** دەللىن (إلى سمائه) (إلى أمره) (إلى مكان خاص) لە دەسەلات و مولىكى الله تعالى ئەوانە ھەموى تەئويلىل و گۆرانكارىيە بەسەر ماناىھە كەى دەھىنن و هېچ دەليل و بەلگەيە كىيان نىيە.

بەلگەیە کى تر كە ابن تيمىيە هىنناويەتىيە و بۇ جىڭىر كىرىنى سىفەتى بەرزى و علو بۇ الله تعالى الله تعالى فەرمۇي: ﴿إِلَيْهِ يَصُدُّ الْكَلْمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ [فاطر: ۱۰] واتە كىرده و چاكە كان لە تەسبىحات و زىكىرە كان و يادى الله (سبحان الله) و (الحمد لله) ئەوانە كەلىم و طەيىن مۇفەسىرىن دەفەرمۇن ئەو زىكىر و قىسە چاك و دۆغا و پارانەوانە بەرز دەبىتە و بۇلايى الله تعالى، كە (صَعِدَ) بە مەعنای بەرز بونە و دى لە نزمى و زەۋى شتىك بەرز بىتە و بەرەو ئاسمان و بەرزى ئەو وشەى صەعىدە بۇ بەكاردى جا الله تعالى كە فەرمۇي: ﴿إِلَيْهِ يَصُدُّ الْكَلْمُ الطَّيِّبُ﴾ يانى بەرز دەبىتە، تەنانەت ئەمۇق ئالەتىك ھەيە پىىى دەلىن مەصعەد، مەصعەد چىيە؟ مەصعەد يانى شتىكە تو سوارى دەبى لە نزمى بەرزا دەكتە و، كەواتە الله تعالى كە وشەى يەصعەدوى بەكار ھىننا كە فعلىكە وە دەلى كىرده و چاكە كان و تەسبىحاتە كان و كەلىماتى طەيىب و كە (سبحان الله) و (الحمد لله) زىكىر و يادە كانى الله تعالى يە بەرز دەبىتە و بۇلايى الله، ديارە الله تعالى بەخۆى بەرزە - جل شئىنە - وە لە سەرۇي ئاسمانە كانە لەبەر ئەو بۇلايى ئەو بەرز دەبىتە وە: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ كىرده و چاكە كان ئەو يىش ھەر بەرز دەبىتە و بۇلايى الله تعالى، جا لەو ئايەتەدا زانىيانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن الله تعالى لەنیوان وشەى صوعد و رەفع جەمع و كۆى كردونەتە و ھەردو كيان بە مەعنای بەرز بونە و دىن كەواتە ديارە الله تعالى - جل شئىنە - بەرزە و لە سەرۇي ئاسمانە كانە.

لە پاشان تەئوېلى دەكەن ئەوانە بە تەئوېلى نەزانانە بەلام الله تعالى وەرى ناگرى و قبۇلى ناکا ھەندىك جار بە عرۇج وە كو الله تعالى دەفەرمۇي: ﴿تَرْجُمَ الْمَلِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ [المعارج: ۴] ئەوەش بە مەعنای ئەو دى كە لە نزمى دىسان بۇ بەرزى وە كو مىعراجى پىيغەمبەريش (عليه السلام)، مىعراج يانى چى؟ يانى لە زەویدا بىرقى و بىرقى بەرەو ئاسمانە كان بەرزبىتە و بەرەو ئاسمانە كان، جا كەواتە الله تعالى كە دەفەرمۇي: ﴿تَرْجُمَ الْمَلِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ واتە بەرز دەبنە و فريشتنە كان رۇح و گىانى كېشراوى بەندە كەشيان پىيە و

لە گەليانە بەرەو لاي الله تعالى، كەواتە ئەۋەش ئەۋە دەسەلمىننى اللە تعالى - جل شئىنە- سىفەتى بەرزى ھەيە وە لە سەرۇي حەوت ئاسماňە كانە.

وە لە ئايىتە كەى تر لە سەرگۈزشتەمى فيرۇھون اللە تعالى - جل شئىنە- بۇمان دەگىرىتە وە دەفەرمۇيى فيرۇھون گوتى: ﴿يَا هَامَانُ ابْنِ لِيٍ صَرَحًا لَعَلَّيْ أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ هامان وەزىرى دەستە راستى فيرۇھون بۇو بانگى لېكىد و گوتى ئەى هامان وەرە بىنایەك و شتىكى بەرزم بۇ دروست بىكە بەلکو من بگەمە ھۆكارە كانى بەرز بونە وەم بەرەو ئاسمان: ﴿أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطْلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾ بەلکو بگەمە شوينە بەرزىيە كانى ئاسمان ھەتا لهوى تەماشا بىكەم و بىروانم بەسەر خواى موساوه، ئىنجا لە كۆتايىھەيدا دەلى: ﴿وَإِنِّي لَظَاهِرٌ كَادِبًا﴾ چونكە من وا گومان دەبەم كە موسا درۆزىن بى (پەنا بە خواى رب العالمين) خواى نەبىي و لهوى نەبىي الله تعالى.

جا ھەندىيىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن جا فيرۇھون گوتويەتى من خوام بەلام موسا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇيەتى تۆ خوانى خواى حق و راستەقىنە الله يە، دىارە فيرۇھونىش لىيى پرسىيە الله لە كويىيە؟ كوا خواكەى تۆ دەنا؟ مادەم دەلىيى خوام ھەيە لە موناقەشە و گفتۇگۇ ئەۋە ئەۋە لىيى دەۋەشىتە وە ئەو واتايىھەر واش دېتە بەر شاشەى عەقل و مەنتىقىشە قىسە كە، ئىنجا لە پاشان موسا دىارە پىيىگۇتوھ خواى من بەرزم لە سەرۇي ئاسماňە كانە لەبەر ئەۋە فيرۇھون دەلىيى من دەچم لە ئاسمان، ئەگەر قىسەيە كى وايى پى نە گوترا باشە فيرۇھون چۆن دەزانى الله تعالى لە ئاسماňە؟ جا كەواتە موسا بۇ ئەۋى سەماندوھ الله تعالى لە ئاسماňە و واتە لە سەرۇي ئاسماňە كانە وە فيرۇھونىش بۇ خەلکە كە ھەر وا دەلىيى، دەلىيى دەچم لە ئاسمان بىزانم خواى موسا بىيىنم و ھەرچەندە من وا گومان دەبەم (نۇزى بالله) موسا درۆزىنە، كەواتە ئەۋەش ئەۋە دەسەلمىننى اللە تعالى خاوهنى سىفەتى بەرزىيە وە لە سەرۇي ئاسماňە كانە.

له پاشان موعلته زیله و ئەشعه ریه کان وە جگە لهوانیش لە فیرقە کانی تر دەلین ئەوە گومانیکى فیرعەونى بوه ئەوە نابىتە بەلگە دەلین ئەوەش كە بلى و بىرۇ بىرۇ اىوابى بلى الله لە ئاسماھ ئا ئەوە خۆيان چواندۇھ بە فیرعەون يەعنى قسە كەيان عەكس كردۇھ تەوە، جا فیرعەون ئەوە دانى پىدا هيئاواھ دەلى من دەچم لەوي بىبىنمه وە ئىنجا لە بەرامبەر موسا وا دەلى ئىنجا ئەو قسە نابى هى فیرعەون بى چونكە فیرعەون پىيى وابوھ الله هەرنىھ (نعود بالله) ئاواى بەرامبەر خەلکە كە دەربىريوھ هەر گوتويەتى من خواامە، ئىلا دەبى موسا پىيى گوتېي و پىيى راگە ياندبى كە الله تعالى لە سەروی ئاسماھ کانه لەبەر ئەوە فیرعەونىش دەلى دەچم لەوي دەيدۇزمه و بىبىنمه وە تەماشاى بىكم يانى يان ئەگەر هەبى بىكۈزم (نعود بالله) وە ئەگەر نەشبى كە ئەمن گومانم وايە دەلىم موسا (نعود بالله) درۇزنىھ نىھ پىستان راپگە يەنم، چونكە فیرعەون دەلى: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ [النازعات: ٢٤] من پەروردگار و خواي مەزنى ئىيۇم (پەنا بە الله)، يان دەلى: ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ [القصص: ٣٨] من نەمزانيوھ و عىيلم و زانستىم نىھ كە هيچ خوايە كى تر هەبى جگە لە من، ئى ئەگەر ئەو قسانە وايە كەواتە ئىلا دەبى موسا پىيى گوتېي بە فیرعەون كە الله تعالى لە سەروی ئاسماھ کانه ئەگەرنا فیرعەونىش واي نەدە گوت.

وە ئايەتە كە تر كە ابن تيمية -رحمە الله- بەلگە هيئاويەتىھ و بۆ سەماندن و جىڭىر كەردىنى سيفەتى علو بۆ الله تعالى ئەویش الله تعالى فەرمۇي: ﴿أَأَمِنْتُ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ ئاييا ئىيۇھ ئەمېن لەوەي لە ئاسماھ ئەو زاتەي لە ئاسماھ كە الله بىيە -جل شئىھ- گوتىمان كە دەلى لە ئاسماھ ئەو (في)ھ بە معنای (علی)يە يەعنى لە سەروی ئاسماھ کانه ئەگەرنا ئاسماھ و هيچ شتىك لە مەخلوق و بەديھىنراوە كان ناتوانى دەورى الله بدا -جل شئىھ- الله زۆر لەوە مەزنتىر و گەورە ترە ئەو بۆخۆى دەورى ھەمو شتە كانى داوه وە عىيلم و زانستىھ كە ئەوە دەورى ھەمو شتە كانى داوه -جل شئىھ- (ولله المثل الأعلى) كەواتە الله لە سەروی ئاسماھ کانه، ئىنجا: ﴿أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ

تمور ئەوه عەزابىكتان بەسەر بىتىنى و نغۇرتان كا و ژىر زەويتان بکات و بتان باته خوارهوه له زەوى، يان: **﴿أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾** يان ئەمېن ئىۋە له خوايىك كە له ئاسماňوه دەرد و بەلاو بايەكتان بۆ بنىرىت، كەواتە ئەوانە هەردۇو ئايەتەكان بەلگە بون لەسەر ئەوهى الله تعالى دەيسەلمىنى و راشكاوانە دەفرمۇئى له و زاتەى لهو خوايىك كە له ئاسماň به مەعنای له سەروى ئاسماň كانە كەواتە ئەوهش بەلگە يە لەسەر ئەوهى الله تعالى خاوهنى سىفەتى علوه.

جا ھەندىك وا تەئویلى دەكەن (پەنا بە الله) موعتەزىلە كان ئەشعەريە كان ھەندىك لە تاقم و كۆمەلە كانى تر دەلىن: **﴿أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾** يانى (أمرە) ئەمېن ئىۋە له وھى كە ئەمرە كەى لە ئاسماň، ئى ئەمرى الله بۆ بەس لە ئاسماň يەعنى؟ دەبى لەلاي خۆبىنى - جل شئىنە- ئەوه تەئویلىيکى زۆر دورە يان دەلىن (أو من في السماء ملکه) يەعنى ئەوهى كە دەسەلاتى مولىكى لە ئاسماň، ئەوانە ھەموى تەئویلى دورن وە مەعنایە راستەقىنە كە تەواوى خۆى بە گۈيرە ئەوهى شارەزابى لە زمانى عەرەبى نايگەيەنى لەبەر ئەوه باشتىر و ئەولاتر وايە ئەو تەئویلانە وەلا بىرى بگۇترى مەبەست پىي زاتى الله تعالى يە - جل شئىنە- ھەر ئەوهى لى دەوەشىتەوە بەلام لە سەروى ئاسماň كانە (ولله المثل الأعلى) سىفەتە كەى علوى الله تعالى ئاوا دەبى جىڭىرى بىكەين.

جا ئەو تاقم و كۆمەلانە كاتى كە ئەو ئايەتانە تەئویل دەكەن وە قىسى بۆ دەھىنەوە كە مانا يە سەرەكى و ظاھيرىيە كە نايگەرىتەوە لە ھەرمۇيان نزىكتىر لە ئەھلى سونە و جەماعە ئەشعەريە كانن چونكە ئەوان دان دەنېن بە ھەندىك لە سىفەتە كانى الله تعالى بەلام يەك لە كېشە كانى ھەيانە لە گەل ئەھلى سونە و جەماعە مەسەلەي سىفەتى علوه بۆ الله تعالى وە ئىستىۋائە بۆ الله تعالى لەوانە كېشەيان ھەيە لە گەل ئەھلى سونە و جەماعە، لە ھەندىك بۆچونە كان بە گەل ئەھلى سونە و جەماعە دەكەون لە ھەندىك بۆچونە كان بە گەل موعتەزىلە كان دەكەون چونكە ئەشعەريەت خۆى لە خۆيدا له ناوه پەيدابۇو، سەرەتا

جهه میه کان و ئینجا موخته زیله کان هه بون که ته ئویلی ئه سماء و سیفاتیان ده کرد یان ره تیان ده کرده وه په کیان ده خست ته عطیلیان ده کرد به لام أبو الحسن الأشعري -رحمه الله- که يه کیک بوو له قوتابیه مەزنه کانی قوتا بخانهی موخته زیلا یه تى که زر باوکه کەی کە دایکی شوی کرد بۇو بە عبد الجبار الجاهی کە ئەو يه کیک بوو له زانا زۆر گەورە کانی موخته زیله دیارە دەرسى لە لا دەخویند، جاریکیان دەرسە کە نە گەيشتە عەقل و میشکى بیرى زۆر لیکرده و چەند پرسیاریکى لە ماموستا کەی خۆی کرد کە زر باوکیشى بوو وە له پاشان لیپی جودا بودو ئە وە بوو موتە وە کیلیش ئەو کاتە بوو کە هاتبۇھ سەر حۆكم خەلکە کە دەویرا بە ئاشکرا بلى من موخته زیله نیم چونكە موتە وە کیل کە هاتە سەر حۆكم لە پاش خەلیفە موخته زیله کان ئە وە بوو دونيا ئارامتر بويە وە کەسیک بوو پشتگیرى سونە تى پېغەمبەری کرد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەھلى سونە لە وى ژيانە و بوزانە وە لە ژىر دەستە بى رېگاریان بوو، ئەو خەلیفە کە هاتە سەر حۆكم لە وى أبو الحسن الأشعري ئەو بۆچونانە بۇ دروست بوو کە وە نیوان موخته زیله کان دەرسى لە لای ئەوان خویندبوو زۆر مەعلومات و بیرون بۆچونە کانی و ئەوانى لە لا مابوھ وە هاتە وە سەر ئەھلى سونە و جەماعە لە هەندىک شتە کان، کە واتە (کان متذبذباً بینھما بین هؤلاء و هؤلاء) يانى لە نیوان هەردوکیان دەھات و دەچوو لە كۆتا يە كەشى بۆچونى راجح و پەسەند أبو الحسن الأشعري لە ئەشەر ریا يە تیش ئە وە لە نیوان موخته زیلا یه تى و ئەھلى سونە و جەماعە بوھ گەپاوه تە وە بە تەواوه تى بۇ سەر رېبازى پېشىناني چاک و سەحابە کان، وە کيتابى الإبانة بەلگە يە لە سەر ئە وە کە زۆربەی هەرە زۆرى زانا يانى ئەھلى سونە و جەماعە دەلین هى ئە وە وە وە قسە کانىشى تۆمارە لە پەرتوكى تریش کە بە تەواوه تى بۇ تە وە ئەھلى سونە و جەماعە و هاتوھ تە وە سەر رېبازى هاوه لە بەریزە کانى پېغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و پېشىناني چاک. جا ئەو زانا يانەش هەندىک ھەن کە بە ئەھلى سونە و جەماعە حىسابن بە لام هەندىک جار لە خالىکى لە بىرگە يە ک لە سيفە تىك تە ئویلیان کردوھ و لا يانداوھ بە وەندە نابنە فيرقەی

ضاله له لاي ئەھلى سونه و جەماعە يانى له تاقمه گومرايە كان حىساب بىرىن يان لا بىرىن له ئەھلى سونه و جەماعە، لهوانه ئىمامى نەوهۇي ابن حجر العسقلانى له ھەندىك شوين ئەگەر تەئويلىشيان ھەبى بەلام له زۆر جىيە كانى تر موافقن له گەل ئەھلى سونه و جەماعە ھەر لە بازنهى ئەھلى سونه و جەماعە دادەنرىن بەلام دەگوترى ئا لهو خالى لە شتە تىپىنى و فلانيان له سەرە و وە لېكدانەۋەيان بۆ كراوه و عوزرىشيان بۆ دەھىنرىتە وە چونكە ئىنسانى باش و پاك بونە وا دەفرمۇن زانايانى ئەھلى سونه و جەماعە ئەوانەى لەدواى ئەوان ھاتون.

جىڭىر كىردى سىفەتى (المعية) لە قورئاندا:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحديد: ۴]، وَقَوْلُهُ: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يَنْبَئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [المجادلة: ۷]، ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ [التوبه: ۴۰]، وَقَوْلُهُ: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ۴۶]، ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُّحْسِنُونَ﴾ [النحل: ۱۲۸]، ﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: ۴۶]، ﴿كَمْ مِنْ فِتَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۴۹].

جا لەو ئايەتانە دەردە كەۋى كە الله تعالى سىفەتى مەعىەتى ھەيە و له گەل بەديھىنراوه كانىدايە، جائە و مەعىەتە له عەقىدە و بىرۇبرۇاي ئەھلى سونه و جەماعە دەبىتە دوو جۆر: (جۆرى يە كەميان پىيى دەگوترى له گەلداپۇنى عام و گشتى، جۆرى دوھميان پىيى دەگوترى مەعىەت و له گەلداپۇنى تايىەت).

گشتىيە كە له گەل ھەمو مەخلوقات و بەديھىنراوه كانىدايە - جل شئنە - له گەل كافر له گەل مۇسلمان له گەل ھەرمە مويان به گشتى، وە خاصە كە تەنها له گەل بىرۇداران و ئەھلى

تەوحيد و مۇسلىماناندایە وە پىيغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) لە سەرروى ھەمويان وە لە پاشان ھاوهلاني پىيغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پىشىنانى چاک وە پياوچا كان لە ھەمۇ سەردەمىكدا وە ئافرهتاني صالحە الله تعالى لە گەلەييان دايە بە لە گەلەبابونىكى سەرخستىيان و پشتگىرى كردىيان و رەحم پىكىردىيان و وە ئىش و كار ئاسان كردن بۆيان.

جا لە گەلەبابونى گشتى الله تعالى ئەو بەلگە يە لەسەرى موفەسىرىن دەفرمۇن: ﴿وَهُوَ
مَعَكُمْ أَئِنَّ مَا كُنْتُمْ﴾ [الحديد: ٤] كە يە كە مجار ابن تيمية ئەو ئايەتەي بە بەلگە ھىنايە وە يە عنى الله لە گەلتانە ئىوھ لە هەر شوين و جىڭايەك بن يە عنى لە گەل مەخلوق و دروستكراو و بە دىھىنراوه كانه الله تعالى لە هەر شوينىك ھەبن، ئىنجا يان دەفرمۇي: ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يَسْتَوْنَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ﴾ [النساء: ١٠٨] ئەوانە بەلگەن لەسەر ئەوهى الله تعالى مەعىيەتى گشتى لە گەلەبابونى گشتى و عام لە گەل ھەمۇ بە دىھىنراوه كانه چونكە ئەگەر لە گەلەياندا نەبىي راناوهستن ئىشىيان مەيسەر نابىي وە بەدى نەدەھاتن و كەم و كورتىيان تى دەكەۋى الله تعالى لە گەلەيانه رايگرتون ئىش و كاريان مەيسەر دەكا لە بەر ئەوهى هەتا تاقىكردنه وە ئىنتىحانىش دروست بىي، جا مەعىيەتى خاص و تايىهتىش ئەوهى كە الله تعالى لە گەل پىيغەمبەرانه (عليهم الصلاة والسلام) وە لە گەل پياوچا كانه لە گەل ئافرهتاني صالحە يە كاتى كە دەفرمۇي: ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
مَعَنَا﴾ [التوبه: ٤٠] پىيغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە ئەشكەوتە كە لە كاتى هيجرەت و كۆچكىرىنى دەفرمۇيىتە ئىمامى ئەبو بە كر غەمگىن مەبە چونكە بەراستى اللهمان لە گەلە لە گەلەبابونى الله لهوى يە عنى اللهمان لە گەلە بۆ ئەوهى پشتگىريمان بىا اللهمان لە گەلە بۆ ئەوهى سەرمان بخا، يان الله تعالى دەفرمۇيىتە موسا و هارون (عليهم الصلاة والسلام) بىرۇنە لاي فيرۇعەون مەترىن: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] من لە گەلتاندام بە مەعنائى لە گەلەbaboni تايىهتە ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن لەو ئايەتە يە عنى سەرتان دەخەم پشتتىان دەگرم مەترىن، وە لە پاشان الله تعالى دەفرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ

هُمْ مُّحْسِنُونَ [النحل: ١٢٨] الله تعالى له گهله ئهوانه‌یه که ته‌قوای الله ده‌کهن و له الله ده‌ترسین وه ئهوانه‌ی چاکه کارن به له گهله‌دابونیکی تایبیه‌ت و خاص و اته پشتیان ده‌گرئ سه‌ریان ده‌خا، يان الله تعالى ده‌فرمومی: **إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ** [الأنفال: ٦] الله تعالى به‌راستی له گهله ئارام گرانه يه‌عنی پشتیان ده‌گرئ پاداشتیان ده‌دادته‌وه سه‌ریان ده‌خا.

جا مه‌عیه‌تی گشتی و عام زیاتر به‌و مانایه دئی و ئه‌وهی له قهزا ده‌خوازی که عیلم و زانستی وه قورب و نزیک بونه‌وه وه چاودیری بون به‌سهر شته کان يه‌عنی الله تعالى که ده‌لیین له گهله مه‌خلوقات و به‌دیهینراوه کانه به گشتی وه کو مه‌عیه‌تی عام وه کو ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه فه‌رمویان که به‌شی يه‌کهم و جوری يه‌که‌می مه‌عیه‌ت و له گهله‌دابونی الله‌یه به مه‌عنای الله عیلمی پییان هه‌یه عیلمی له گهله‌لیاندايه الله لییان نزیکه الله تعالى چاودیره به‌سهریان به‌و مه‌عنایه‌ی موراقیبه و هه‌موو ئیش و کاره‌کانیان ده‌بینی هه‌رچی بکهن له الله بزر نیه -جل شئنه- به‌و مانایه دئی، مه‌عیه‌تی خاص و تایبیه‌تیش له عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه که جوری دوه‌مه ئه‌ویش ئه‌وه له قهزا ده‌خوازی و پیویست ده کا سه‌رخستن وه پشتگیری کردن وه پاراستنی شته کان وه فهزل و به‌خشیش له گهله کردنیان ئه‌و مانایانه‌ی لئی ده‌و‌شیت‌وه وه کو له عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه هاتوه.

له ئایه‌تی يه‌کهم الله تعالى فه‌رمویه‌تی: **هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ** ئه‌و خوایه‌ئه‌و خوایه‌یه -جل شئنه- که ئاسمانه کان و زه‌وی به‌دیهینراوه له شهش رپوژدا: **ثُمَّ** **أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ** له پاشان ئیستیوای کرد و به‌رز بوه‌وه به‌سهر عه‌رش: **يَعْلَمُ مَا يَلْجِ** **فِي الْأَرْضِ** عیلم و زانستی به‌وهی هه‌یه که ده‌چیت‌نه ناو ناخی زه‌وی و ده‌چیت‌نه زه‌وی: **وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا** ئه‌وهی ده‌رده‌چی له زه‌وی هه‌ر عیلم و زانستی پی‌هه‌یه: **وَمَا يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا** ئه‌وهی داده‌به‌زئ له ئاسمان و وه ئه‌وهی به‌رزیش ده‌بیت‌وه به‌ره و ئاسمان هه‌ر عیلم و زانستی پی‌هه‌یه: **وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ** ئه‌و خوایه له گهله‌لیاندايه ئیوه له هه‌ر شوین و جیگایه کبن به مه‌عنای لیتان نزیکه عیلم و زانستی له گهله‌لیاندايه

چاو دیره به سهرتان موراقیبه: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ الله تعالیٰ بهو شتانهی ئیوه دهیکەن بینهره وه ده بینى.

کەواته ئەو ئایه تە بەلگەيە لە سەر مەعیەتى گشتیایەتى الله تعالیٰ كە لە گەل ھەموو مەخلوق و بە دیھىزراوه کاندايە لە هەر شوینىك ھەن جا: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾ بە مەعنای ئەوهى يەعنى لە گەلتانە بە عىلم و دەسەلاتىيە وە، ئىمە بۆ نالىين الله وە كۈزاتى لە گەلتە؟ وە كۈزاتىشى لە گەلتە بە مانايدى كە الله - جل شئە - ئاگايى لېتە چونكە ئەگەر بلىيى وە كۈزاتى الله تعالىٰ لە گەلتە وە كۈزاتىمان يان دەبىي الله تەجزىئە بىرى (پەنا بە خواى رب العالمين) بەشىكى لە گەل تۆيە و بەشىكى لە گەل ئەوهە، دوايە ئەوهەش دەۋەشىتە وە و ئەوهەش دېتە خەيال و بەر شاشەي مىشكەت تۆ ھەندى كات لە مورافيقى لە قەزاي حاجەي، ئایە الله تعالىٰ دەشى و دەگۈنچى لە گەلتىدايى لە قەزاي حاجە؟ ئەوانە شوینى ناشياون، ئایە دەشى و دەگۈنچى كەسىك ھەيە گۇناحكارە دەچىتە شوينە گۇناحە كان دەچىتە بار و مەيخانە كان دەچىتە شوينى زينا خانە، ئایە دەشى و دەگۈنچى بلىيىن الله لە گەلدىيە وە كۈزاتى بە مەعنای الله تعالىٰ ش لە گەل ئەو چوھتە ئەو شوينە پىس و خراپ و ناشياوه؟ بە دلنىايە وە ناشى و ناگۈنچى بۆ ئىنسان و مرۆقە رەوشت بە رزە كان سەرەرای ئەوهە چۈن دەبىي بىگۈنچىنى بۆ الله تعالىٰ - جل شئە - (ولله المثل الأعلى)؟ الله تعالىٰ لە وە مەزنتر و گەورە تە، كەواته ئەھلى سونە و جەماعە كە واي تەئويلى دەكەن بە تەئويلىكى تەفسىريي دەلىن قەرينەمان لە دەستە وە سەلەفى سالھىش ئاوا ئەو ئایە تەيان تەفسىر كردۇ جا عەقىدە و بىرۇپرواش بە فەھمى ئەوان و لەوانە وە وەردە گىرى نەك لە خۆپا چونكە ئەوان نزىك بونە لە پىغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عەقىدە پاك بونە ئەوان چاكتىر تىڭەشتون (والله أعلم بالصواب).

لە پاشان ئایە تە كەى دوھم كە الله تعالىٰ - جل شئە - فەرمۇي ابن تيمية بە بەلگەي ھىنایە وە لە سەر ئەوهى كە الله تعالىٰ سىفەتى مەعیەتى ھەيە و لە گەلدابونى مەخلوق و

به دیهینراوه کان ئه ویش دهلى: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ الله تعالی ده فه رموی ئه گه رسی که سه هه بن به پسته پست لە نیوان خویان و به نه جوا قسه بکەن الله چواره میانه بھو مانا یهی ئاگای لیيانه و ده زانی چی دهلىن و انه زانن هەر ئه و سیانهن الله شەمیانه ئاگای لیيانه - جل شئنه- وە ئه گه رئه وان چوار بن الله پینجەمیانه بھو مانا یهی ئاگای لیيانه و لیيان نزیکه و ده زانی چی دهلىن ئه گه ر پینجبن الله شەمیانه - جل شئنه- ئه گه ر له وە کە متریش بن الله - جل شئنه- هەر ئاگای لیيانه و ده زانی چی دهلىن ئه گه ر له وە زیاتریش بن الله تعالی هەر ئاگای لیيانه و ده زانی چی دهلىن، ئینجا کەوابی: ﴿هُوَ مَعَهُمْ﴾ الله له گه لیانه بھو مانا یهی الله تعالی عیلمی پییان ھەیه چی دهلىن وە مو طەلیعه بھسەریانه وە - جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) وە مورا قیب و چاو دیره بھسەریانه وە لیيان نزیکه.

جا ابن عباس ده فه رموی ئایه تە کانی پیشتری ئه و ئایه تە بخویننە وە چاکتر بھ دیار ده کە وئى کە الله تعالی فه رمویه تى: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ الله تعالی له ئایه تى پیشتر فه رمویه تى ئایه نابینن الله تعالی ده زانی و شاره زا یه و عیلمی ھەیه بھ ئه وھی لە ئاسما نە کانه و ئه وھی لە زھوییه، ئینجا له پاشان بھ عیلم دهستی پیکردوه فه رمویه تى: ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ کەواته ئه وھی لە ئاسما نە کانه و ئه وھی لە زھوییه الله عیلمی پى ھەیه، ئینجا هاتوھ تە سەر ئه وھی فه رمویه تى: ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبَّهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾.

کەواته الله تعالی بھ مەعنای ئه وھی عیلمی له گه لیانه: ﴿هُوَ مَعَهُمْ﴾ لە سەرەتا باسی عیلمی کردوه الله تعالی قودره تى له گه لیانه لیيان نزیکه و مورا قیب بھسەریانه وە ئه وھی ده گه یەنی نە ک الله تعالی - جل شئنه- تە جزیئه یى (پەنا بھ خوای رب العالمین) یان وھ کو زاتی له گه لیانه له شوینی باش و خراپ بن هەر له گه لیاندا ده بى نا مە بەست لیی ئه وھ نیه

لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە الله تعاھى عىلمى و زانستىھە كەھى دەورى ھەموو شتە كانى داوه.

جا ئەو دوو ئايە تانە ھەردوکيان ابن تيمية هىنناویەتىھە -رحمە الله- بە بەلگە بۇ مەعىيەتى الله تعاھى لە جۆرى يە كەم كە مەعىيەتى عام و گشتىھە لە گەل ھەموو بونەوەرە كاندايە الله -جل شئىھە- بە عىلم و زانستىھە بە موراقە بە كردنەوە و بە لىنىزىكىھە.

وە ئايەتى سىيەم بەلگە يە بۇ مەعىيەتى خاص و تايىھەت كە تەنھا لە گەل ئىماندارانە لە گەل پياوچا كانە لە گەل پىغەمبەرانە (عليهم الصلاة والسلام) لە گەل ئافرەتە صالحە كانە كە ابن تيمية بە بەلگە ئىننايەوە بۇ مەعىيەتى الله تعاھى فەرمۇي: ﴿لَا تَحْزِنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾

[التوبه: ٤٠] پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كاتى كە كۆچ و هيجرەتى كرد لە گەل ئىمامى ئەبو بە كردا بۇ چون لەو ئەشكەوتە مانەوە ئەشكەوتى (ثور) وە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كاتى كە بىنى ئەبو بە كرى لە گەلدایە دلى ئىمامى ئەبو بە كرى دايەوە و ورەى بەرز كردهوە و ئىمانى جىڭىرتر كرد گوتى مەترسە ئەبى ئەبو بە كر: ﴿لَا تَحْزِنْ﴾ غەمگىن مەبە مەترسە: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ [التوبه: ٤٠] چونكە بەراستى ئىمە الله مان لە گەلە.

لە گەلدابونى الله لەۋى بەو مانايدى يانى لە گەلماھە بە تايىھەتى مەعىيەتى خاصە سەرمان دەخا پىشتىگىريمان لىدە كا ناھىيى ئىمە بکەوينە دەستى موشىك و كافرە كان وە الله تعاھى -جل شئىھە- غەم و پەزازەمان لادەدا دلىيامان دە كا جا ئەوە مەعىيەتى خاصى الله تعاھى يە لە گەل بپروادار و پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام)، كە ئەو فەرمودەيە مەشهر و بەناو بانگە كاتى كە ئىمامى ئەبو بە كر فەرمويەتى ئا ئەوە تان موشىكە كان خۆ تەماشاي بەرپىيان بکەن ئىمە دەبىن ئەبى پىغەمبەرى الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىغەمبەر دەفەرمۇي: «ما ظنك باشنىن، الله ثالثها^[١]» ئەبى ئىمامى ئەبو بە كر تو يەقىن و بېرۋېروا و يان گومانت چىھە بە

[١] صحيح البخاري (٣٦٥٣) (٤٦٦٣) (٣٩٢٢) (٢٣٨١)، صحيح مسلم (٣٠٩٦).

دwoo کهس که الله سییه میانه -جل شئنه-؟ له گه لیاندايہ بهو مهعنایهی یه عنی دهیانپاریزی سه ریان دهخا پشتگیریان لی ده کا ترست نه بی غه مگین مه به.

ئینجا له پاشان ئایه تی چوارم که ابن تیمیة به به لگهی هیناوه ته وه بو مه عیه تی خاصه ئه ویش که له گه لبونی تایبہ تی الله تعالی له گه ل پیغہ مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) یان له گه ل بروادران ئه ویش که الله تعالی فه رموی که موسا و هارون (عليهما الصلاة والسلام) دهیانه وی به ره و لای فیرعه ون بچن له سه ر فه رمان و ئه مری خوایی الله تعالی پییان ده فه رموی: ﴿لَا تَخَاف﴾ مه ترسین هه روکتان ئهی موسا و هارون (عليهما الصلاة والسلام) له بھر ئه وھی: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طه: ٤٦] من له گه ل تاندام به مه عنای له گه ل دابونیکی تایبہت سه رтан ده خدم پشتان ده گرم ده تان پاریزم ترستان نه بی وھ من ده بیستم و ده بینم، له بھر ئه وھی هارون و موسا چیان گوت له پیشتر؟ رویان کرده الله تعالی گوتیان: ﴿إِنَّا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغِي﴾ [طه: ٤٥] ئیمہ ده ترسین سنور به زینی بکا طوغیان بیگری فیرعه ون له به رامبہ رماندا یان زیده ره وی بکا شتیکی وا بیجیمان له گه ل بکا یان له ناو مان ببا ئهی خوای رب العالمین، الله تعالی دلنجی کردن مه عیه تی خاصی خوی بو را گه یاندن که له عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه مه عیه تی خاص له گه ل دابونی تایبہت له گه ل پیغہ مبه راندا (عليهم الصلاة والسلام) ده بی له گه ل بروادراندا ده بی ئه ویش بهو مانا یهی سه ریان دهخا دهیان پاریزی پشتگیریان لی ده کا -جل شئنه- (ولله المثل الاعلی)، جا زانایانی ئه هلی سونه و جه ماعه لیره: ﴿إِنِّي مَعَكُم﴾ ته فسیریان کردوه به مه عیه تی و له گه ل دابونی تایبہ تی الله تعالی به مه عنای سه رخستن و پشتگیری کردن و پاراستنی الله بو موسا و بو هارون (عليهما الصلاة والسلام).

وھ له پاشان الله تعالی -جل شئنه- له ئایه تیکی تریش ده سه لمینی که الله تعالی له گه ل ئه و که سانه یه که ته قوای الله تعالی یان هه یه که خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ١٢٨] الله تعالی له گه ل ئه وانه یه که ته قوای

اللهیان ههیه و له الله ده ترسین و پاریزگارن له تاوان و گوناھه کان چاکه کان ئەنجام ددهن وە ئەوانەش کە چاکه کارن و موحسین اللہ له گەلیانه بە له گەلدابونی تایبەت و خاص بە مەعنای سەریان دەخا دەیان پاریزی پشتگیرییان لى دەکا - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى).

وە بەلگەیە کى تر کە ابن تیمیة ھیناویه تیه وە بۆ مەعیەتی خاص و تایبەت کە الله تعالیٰ له گەل بپرواداران و پېغەمبەرانه (عليهم الصلاة والسلام) بە تایبەتی بە مەعنای سەریان دەخا دەیان پاریزی پاداشتیان دەداتەوە کە الله تعالیٰ فەرمویەتی: ﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [الأنفال: ٤٦] جا الله تعالیٰ دەفرەرمۇی سەبر و ئارامتان هەبى چونکە بەراستى الله تعالیٰ له گەل ئارام گرانە: ﴿مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ئەو مەعیەتە تایبەتە بە مەعنای کەسیک ئارامگربى الله تعالیٰ پشتى دەگرى سەری دەخا دەپاریزی پاداشتى زۆرى دەداتەوە، يان هەندىك لە موڤھسیرین دەفرەرمۇن سەبر له و ئايەتە: ﴿أَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: ١٥٣] مەبەست پىيى رۆژوھ يانى (أَسْتَعِينُوا بِالصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ) ئىۋە پشت بىھستن و دەست بگەن بە رۆژو و بە نويژ چونکە الله له گەل ئارامگراندایه يانى له گەل رۆژو واناندایه ئەگەر له ويىدا سەبر بە مەعنای رۆژو لېكى بدهىنەوە، وە هەندىك لە موڤھسیرىنىش دەفرەرمۇن ھەر بە مەعنای سەبرە يەعنى ئىۋە ئارام بگەن دەست بگەن بە ئارامگرتن و سەبرەوە و بە نويژەوە بە دلىيائى و سەدا سەد الله له گەل ئارام گرانە بە مەعنای له گەل ئارام گرانە يەعنى مەعیەتى خاصە يەعنى سەریان دەخا پشتیان دەگرى دەیان پاریزى.

وە له ئايەتە كەى تر کە ابن تیمیة -رحمە الله- بەو ئايەتەش جىڭىرى مەعیەتى تایبەتى الله تعالیٰ كرد بۆ بپرواداران كە الله فەرمویەتى: ﴿كَمْ مِنْ فَئَةَ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: ٢٤٩] چەند ژمارە كەم ھەن تاقم و كۆمەلی ژمارە كەم ھەن كە الله تعالیٰ زالى كردون و زالىان دەکا بەسەر ژمارە زۆرى بى بپرواكان ئەوهش بە مۆلەت و پشتگىرى اللهیە چونکە الله له گەل ئارام گرانە، ئەوهش له جەنگى بەدر دابەزى

يەعنى تەفسىرە بۆ ئومەتى پىغەمبەر (ع) بۆ جەنگى بەدر وە لە ئەسلى خۆشىدا طالوت و جالوت كاتى كە پىڭەيشتن الله تعالى لە كۆتايمىھە كە زمارە و كۆمەل و تاقمى طالوت زۆريش كەم بون الله تعالى بەسەرىخستان بەسەر جالوت كە زۆريش بون لەبەر ئەوهى بىرادار بون ئىماندار بون ئارامىگە بون الله تعالى لەگەل ئەوان بۇ، لە جەنگى بەدرىش چونكە موسىمانە كان لە چەك و تفاق و تەقەمەنى ئەوکات وە لە ھەمو بوارە كاندا لە زمارە ئەنگاوهەرە كانىشدا زۆر زۆر كەم و كورتىان ھەبۇ بەرامبەر بە موشىك و كافرە كان كافرە كان لەپەرى تواناي چەك و تەقەمەنى ئەوکات وە تفاق و پارە و پول و زمارە مىزۇش و جەنگاوهەرە كانىان زۆر زیاتر بۇ لە موسىمانان نۆ سەد و ھەندىك بون موسىمانان سى سەد و ھەندىك بون ئىنجا لەگەل ئەوه الله تعالى سەرىخستان، لەبەر ئەوه أبو الحسن الندوى دەفەرمۇئى زۆرجار سەركەوتىنە كانى الله تعالى لەگەل زمارە ئەمى بىرادارانە بۆ ئەوهى خوايەتى خۆى بسەلمىنى -جل شئىنە- يەعنى الله -جل شئىنە- لەويىدا چاكتىر دەسەلاتى الله بەديار كەوت ئەگەر موسىمانان زمارەيان زۆربا چەك و تفاقيان زۆربا جەنگاوهەرە زۆريان ھەبا ئەو كاتە خەلکىك نەيدەگوت الله سەرىخستان ئىمان لاوازە كان يان بى ئىمانە كان دەيانگوت باھە ئەوه زمارەيان زۆربۇ لەبەر ئەوه بە ئەبو جەھل و ئەوان وىران، چەك و تفاقيان زۆربۇ لەبەر ئەوه پىيان وىران، ئەوهندە ئەوان بون لەبەر ئەوه پىيان وىران، بەلام ئەو زمارە كەمە بە چەك و تفاقيكى كەم ئىنجا توانيان سەركەوتىن بە دەست بىن بە مۆلەتى الله تعالى، ئەوه سەلمىندرە شتىكى عەجايىيە ئەو زمارە كەمە ئەو ھەمو لەشكەرە زۆرە خاوهە عەداد و عودە ئەناو بىد كەواتە دەسەلاتى الله تعالى چاكتىر بەديار كەوت -جل شئىنە- (ولله المثل الأعلى).

لېرەدا پرسىيارىك دىتە پىشەوە لە ئەھلى سونە و جەماعەش دەكى ئايە لەگەلبۇنى الله و مەعىيەتى الله لەگەل سىفەتى علوى الله تعالى بەرزى الله تعالى تىك گىر نابن؟ چونكە ئىمە لە نزمىن ئىستا مەخلوقى الله تعالى يىن ئەگەر دەلى ئەلتدايە ئايە الله نزم

دهبیتهوه (پهنا به خوای رب العالمین)؟ که له گه لتدایه تو له نزمیدا ده‌ژی الله تعالیٰ یش به‌رزه -جل شئنه- ؟ ئه و کاته ئه هلى سونه و جه‌ماعه ده‌لین نه خیر الله تعالیٰ به‌رزیکی نزیکه لیت، ده‌بى وابگوتروی بۆ الله تعالیٰ قهت نابى بلى نزمه ئه گه رئیمه نزمیشین و الله تعالیٰ لیشان نزیکه به‌لام به‌رزیکی نزیکه لیمان، به‌رزیه که‌ی هه‌ر ده‌بى بۆ بپیار بدهی، الله تعالیٰ له به‌رزی خویه‌وه لیمان نزیکه ئیمه‌ی هه‌ر لئی دیاره به عیلم و زانستیه‌وه له گه لماندایه به قودرهت و ده‌سەلات‌وه له گه لماندایه به سەمع و بیستنه‌وه له گه لماندایه به بینینه‌وه له گه لماندایه -جل شئنه-: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] جا هیچ شتیک وه کو الله نیه ئه گه ر تو ده‌لینی چون دیتھ میشک و بیری لیبکه‌مه‌وه؟ ئه‌ی چون ده‌بى ئه گه ر من له شوینیکی به‌رز بم که‌سیک زور نزم بى ده‌بى بۆی نزم بم ئینجا له گه لیدا ده‌بم؟ کاکه ئاخر عه‌قلی خوت به کارمە‌ھینه ده‌رباره‌ی الله تعالیٰ قیاسی مەکه له گه ل مەخلوقیک له گه ل به‌دیهینراویک له‌بهر ئه‌وهی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هیچ که‌س و شتیک له زات و له سیفات و له ناو وه کو الله نیه الله‌ش -جل شئنه- له زات و له ناو و له سیفات وه کو هیچ که‌س و شتیک نیه: ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری: ۱۱] له گه ل ئه‌وه الله تعالیٰ بیسەری بینه‌ره، که‌واته له گه لداونی الله وه کو له گه لداونی مەخلوقه کان نیه توئه گه ر له گه ل شتیکدا بى ئه و جوره له گه لداونه‌ی تو نیه الله تعالیٰ که له گه ل مەخلوق و شتە کاندایه -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى)، که‌واته الله تعالیٰ -جل شئنه- له و په‌ری به‌رزییه له سەروی ئاسمانه کانه ئیستیوای کردوه له سەر عه‌رشه که‌ی خوی -جل شئنه- له گه ل ئه‌وهدا له گه ل هەموو مەخلوق و به‌دیهینراوه کانیشە وه له گه ل برواداران و پیغەمبەرانیشە (عليهم الصلاة والسلام) به مەعیه‌تی خاص و تایبەت (والله أعلم بالصواب).

جىڭىر كىرىنى سىفەتى (الكلام) لە قورئاندا:

وَقُولُهُ: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء: ٨٧]، ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلَاء﴾ [النساء: ١٢٢]، ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ [المائدة: ١١٦]، ﴿وَتَمَتْ كَلْمَةُ رَبِّكَ صَدْقًا وَعَدْلًا﴾ [الأنعام: ١١٥]، ﴿وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤]، ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَمَ اللَّهُ﴾ [البقرة: ٢٥٣]، ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: ١٤٣]، ﴿وَنَدَيَنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَبَنَاهُ نَجِيًّا﴾ [مريم: ٥٢]، وَقُولُهُ: ﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَئِنِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [الشعراء: ١٠]، ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنِ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ﴾ [الأعراف: ٢٢]، وَقُولُهُ: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجْبَتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ٦٥].

ئەو ئايەتانە ھەموى ابن تىممىيە بۇ ھىنایەوە؟ دەيھەۋى بىسىەلمىنى لە عەقىدە و بىرۇبۇراى ئەھلى سونە و جەماعە الله تعالى خاوهنى سىفەتى كەلامە، سىفەتى كەلامىش ھەم زاتىھ بۇ الله تعالى لە ئەھەنەل و ئەزەلەوە ھەبۇھە فىعلىشە ھەردەما و كاتىك لە ھەر زەمەن و شويىنىك و يىستبى الله تعالى قسە بىكا قسەى كردوھ و كەلامى ھەبۇھ.

ئىنجا كە دەلى: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء: ٨٧] كىن ھەيە لە الله تعالى راستگۆترىبى لە قسە و گوتىنەكان؟ بە دلىنایىھە ئېمە لە وەلامدا ھەمۇمان بە يەك دەنگى دەلىيىن كەس نىيە الله لە ھەموو كەس و شتىك راستگۆترە لە قسە و گوتىنەكان - جل شئىنە - (ولله المثل الأعلى).

ئەوھ ئەھە لىنى وەردەگىرى الله تعالى قسەى حەقىقى و تايىھەتى ھەيە - جل شئىنە - وە لەخۆى دەوەشىتەوە بە مەعنای حەديث چونكە بە قسە دەگوتى وە قسە كان و كەلامى الله تعالى لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعەدا حەقىقىتى ھەيە راستى ھەيە كەلامى نەفسى نىيە وە الله تعالى - جل شئىنە - (پەنا بە الله) ئەوھ نىيە لەسەر بەدىھىنراوېكى كەلام و قسە كەمى خۆى دەربېرى لە رېڭىڭى جوبىائىلە وەبى يان ھەر بەدىھىنراوېكى تربى كە ئەوھ بىرۇبۇچونى ھەندىك لە تاقم و كۆمەلە كانى جگە لە ئەھلى سونە و جەماعەيە، بەلکو الله تعالى بۇخۆى

- جل شئنه- دهدوى قسه ده کا پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) گۆيىسىتى بونه فريشته كان گۆيىسىتى ده بن، و الله تعالى ئهو كەلامەي كەھىيەتى سەوت و حەرفى حەقىقىشى هەيە بەس بەوهى كە لەخۆى دەۋەشىتەوە، چۆنە؟ ئىمە نازانىن چۆنیەتىيە كەى بەلام سەدا سەدين لەوهى ئەھلى سونە و جەماعە لەسەر ئەوه يە كەنگەن كە كەلامىكى حەقىقىه سەوت و حەرفى هەيە لەخۆى دەۋەشىتەوە - جل شئنه- چۆنیەتىيە كەى نازانىن.

جا ابن تىمية ليرى كە ئەوهى بەكارھىنا يە كەم ئايەت: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ [النساء: ٨٧] حەديث هېچ تەئويلىك بە خۆيەوە ھەلناگى ئىلا كەلامە و قسەيە قسەي حەقىقىه، كەواتە كىنەيە لە الله تعالى قسە كانى راستگۆترى؟ بە دلنىايەوە كەس نىيە ئەوه كەواتە ئەوهى پى دەسەلمىنرى الله تعالى خاوهنى سيفەتى كەلام و قسەيە. وە بەلگەي دوھم مەسەلەي قەول و قىلىي هيئايە گۆر لەو ئايەتەي بە بەلگە هيئايەوە ابن تىمية قەول و قىلىش ھەر بە قسە دەگۇتى جا قسەي حەقىقى و تەواو كە الله تعالى فەرمويەتى لە دەيەها ئايەت بەلگە ھاتوھەتەوە بەلام ابن تىمية ليرى تەنها ئەوهى بە بەلگە هيئايەوە: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ [النساء: ١٢٢] كىنەيە راستگۆترى لە قىل واتە لە قسە كەدن كەواتە قىل بە مەعنای قسە كەدن دى كىنەيە راستگۆترى لە قسە كەدن لە الله تعالى؟ بە دلنىايەوە كەس نىيە وە لە پاشان الله تعالى فەرموى: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ [المائدة: ١١٦] (قال) بۇ قسە كەدن كەواتە الله تعالى فەرموى واتە قسەي كەد كەواتە لەوي دەبىن جىڭىرى بکەين گوتى ئەي عيسايى كورى مەريەم، كەواتە ئەوهش ئەوهى لىنە دەۋەشىتەوە كە جىڭىر دەبىن الله تعالى كە قسەي كرد و: ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ بە مەعنای كەلامى هەيە كەلامىكى حەقىقى، وە لە پاشان: ﴿قِيلًا﴾ لەو ئايەتەي پىشتىر موفەسىرىن دەفەرمۇن بە مەعنای قەولەن دى كە مەصدەرە يەعنى كىنەيە كە قسە كانى ئەوهندەي قسەي الله تعالى راستگۆربى و تەواوبى؟ كەس نىيە.

ووه له پاشان له ئايته كهى تر الله تعالى فهربموي: ﴿وَتَمَتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ [الأنعام: ١١٥] ياني الله تعالى فهربموي قسه كانى خواى پهروه دگارت وشهى خواى پهروه دگارت راسته و دادوهريشه له وشهى كانى و قسه كانى كهواته كهلام ليرهش جيگير بولو بول الله تعالى.

ههروه کو پيغه مبهريش (عليه السلام) دههربموي: «أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ كَلِمَةً لَبِيدٍ» راستگو ترين قسه که شاعيريک كرديتى قسه کهی له بيد، کهواته به لگه له سهره ودهی که قسه کهلام ههندىك جار قهولى پيده گوتري و که دهلىي (قال) به معنای کهلام دى چونکه پيغه مبهريش (عليه السلام) «أَصْدَقُ كَلِمَةً» خوئه و قسانه که له بيد كردي يه ک وشه نه بولو چهند وشهيه ک بولو كردي و رسته يه ک بولو كردي، کهواته کهليمه به معنای کهلام دى وله و فهربموه پيغه مبهريش (عليه السلام)، وکه گوتى (قال) به واتاي قسه يه، کهواته الله تعالى که کهليمه بولخوي به کارهينا يه عنی قسه يه ئوه نه بى يه ک وشه بى، وله پاشان که قاله بولخوي به کارهينا يه عنی خاوهنى سيفه تى کهلامه به وده لېي دهه شيتھو - جل شئنه -.

جا له و ئايته که دهلىي: ﴿وَتَمَتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا مُبَدِّلًا لِكَلْمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الأنعام: ١١٥] تمت موشه سيرين دههربمون به معنای يه عنی (وحق وثبت) جيگير بولو وله حق بولو (ولا تبدل ولا تغير له) يه عنی نابى بگوردرى نابى گورانکاري به سه ردا بهنيرى نابى به ديلى بول بدقزرىته وه، کهواته (فلا مغير لأمر الله وقضائه وقدره) يه عنی قهزا و قهدرى الله وشه و ئه مر و فهربمانى الله کهلام و قسهى الله گورپينى نابى به سه ردا بابى جيگيره ته واوه وه خواى پهروه دگارت ئه موي موحده (عليه السلام) قسه کانيشى وشه و کهليمه کانيشى صيدقه راستگويي عهده دادوهريي و گورانکاري شى به سه ردا نايه ئه مر و فهربمانه کان و قسه و گوتنه کانى الله تعالى - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى).

[١] صحيح البخاري (٣٨٤١) (٦١٤٧) (٦٤٨٩)، صحيح مسلم (٢٢٥٦)، سنن الترمذى (٢٨٤٩) .

که واته که لیمه ناوه له ناوه کانی که لام هندیک جار هه تا ده گوتري (کلمة التوحيد)، (کلمة التوحيد) چیه؟ (لا إله إلا الله)، (لا إله إلا الله) یه ک وشهیه؟ نا رستهیه که که لامه که واته بهس که لیمه هندیک جار ناوه بُو که لام لیرهش هه ر وا گوتراوه بُو الله تعالى -جل شئنه-. له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- ئایه تیکی تری به به لگه هیناوه الله تعالى که فرمدی:

﴿وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ [النساء: ١٦٤]

به تهیکد و ته کلیمهن تهیکد کردنه ودهیه یه عنی وه کو مه صده ریک وه کو مه فعولیکی موظقه بُو که لامه پیی تهیکد کراوهیه یه عنی الله تعالى قسهی له گه ل موسا کرد به تهیکد و سهدا سه د قسهی له گه ل کرد، که واته ئه لیره هندیک له موفه سیرینی تاقم و کۆمه له کانی جگه له ئه هلى سونه و جه ماعه ئه و ئایه تهیان هه ر گوریوه ده لین (وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) ئه وکات (نعمود بالله) الله تعالى ده کنه (مفهول به) وه موسا ده کنه (فاعیل) ده لین موسا قسهی له گه ل الله کرد به لام له ریواتی جیگیری موتھ واتیر وا ده خوینریته وه

﴿وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ یه عنی الله تعالى فاعیله بُو قسه که یه عنی الله قسهی کرد له گه ل موسا نه ک موسا قسهی کرد له گه ل الله.

ئه واته وانهی وا ده لین هندیک له موتعه زیله کانن هاتنه لای ئه بو عه مری قاری گوتیان ئیمه حهز ده کهین ئه و ئایه تهی قورئای وا بخوینریته وه و وا له جی تره بلین: (وَكَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا) (پهنا به خوای رب العالمین) مه به ستیان پی ئه وه بوو هه تا سیفه تی که لام له الله تعالى رهت بکنه وه، جائه بو عه مر له وه لامیاندا چی گوت ئه و زانا به پریزه؟ گوتی باشه گریمان ئه وه ئه وهم وا خوینده وه به لام ئه چی له و ئایه ته ده که ن خۆ ئه و ته یویله به خۆیه وه هه لنا گری وه ئه و مه عنایه به خۆیه وه هه لنا گری به هیچ جوریک چونیشی بخوینریته وه هه مانای ئه وهی لی ده وه شیتیه وه و لیی و هر ده گیری که الله قسه کهی کرد وه -جل شئنه-. الله خاوهن سیفه تی که لامه که فرمدیه تی:

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لَمِيقَتَنَا وَكَلَمَهُ رَبُّهُ﴾ [الأعراف: ١٤٣]

له ویدا چی لی ده کهی؟:

﴿وَكَلَمَهُ رَبُّهُ﴾

به هیچ جوریک له بهر زه میره کهی که:

﴿وَكَلْمَهُ﴾ هی يه کهی سه ر کله مدهوه له گهـل: ﴿رَبِّه﴾ به هیچ نه و عیک مانای ناتوانی واى لـی و هربگـری که بلـی الله مـهـ فعلـه (پـهـناـ بـهـ اللهـ) مـوسـاـ فـاعـیـلـهـ، لهـ وـیدـاـ هـیـچـ قـسـهـ نـامـیـنـیـ ئـهـ وـانـهـیـ گـومـرـانـ ئـهـ وـانـهـیـ تـهـؤـیـلـ دـهـ کـهـنـ دـهـ بـیـ قـسـهـ بـنـ بـیـدـهـ نـگـبـنـ قـسـهـ یـانـ پـیـ نـامـیـنـیـ، جـاـ موـعـتـهـ زـیـلـهـ کـانـ قـسـهـ یـانـ پـیـ نـهـ ماـ لـهـ وـیـ چـونـکـهـ زـهـ مـیرـهـ کـهـیـ: ﴿كَلْمَهُ﴾ بهـ دـلـنـیـاـیـیـهـ وـهـ لـهـ پـیـشـترـ باـسـیـ مـوسـاـ کـراـوـهـ لـهـ زـمـانـیـ عـهـ رـبـیـشـ زـهـ مـیرـ دـهـ گـهـ رـیـتـهـ وـهـ بـوـ ئـیـسـمـ وـ نـاوـیـکـیـ نـزـیـکـتـرـینـ خـوـیـ وـ لـهـ پـیـشـ خـوـیـ هـاتـبـیـ جـائـهـ وـهـ زـهـ مـیرـیـ: ﴿كَلْمَهُ﴾ بـهـ یـهـ کـدـهـ نـگـیـ زـانـایـانـیـ لـوـغـهـ شـ دـهـ بـیـ بـوـ مـوسـاـ بـگـهـ رـیـتـهـ وـهـ، یـهـ عنـیـ قـسـهـ لـهـ گـهـلـ کـرـدـ، لـهـ گـهـلـ کـیـیـ کـرـدـ؟ـ هـیـیـهـ کـهـ بـوـ مـوسـاـ دـهـ گـهـ رـیـتـهـ وـهـ لـهـ گـهـلـ مـوسـایـ کـرـدـ، کـیـ لـهـ گـهـلـیـکـرـدـ قـسـهـ؟ـ: ﴿رَبِّه﴾ پـهـ روـهـ دـگـارـیـ مـوسـاـ لـهـ گـهـلـیـ کـرـدـ، کـهـ وـاتـهـ بـهـ هـیـچـ نـهـ وـعـیـکـ لـهـ وـ ئـایـهـ تـهـ مـهـ جـالـ نـهـ مـاـوـهـ بـوـ ئـهـ وـ تـاقـمـ وـ کـوـمـهـ لـانـهـ بـوـ موـعـتـهـ زـیـلـهـ کـانـ کـهـ بـلـیـنـ (پـهـناـ بـهـ خـوـایـ رـبـ الـعـالـمـینـ) خـوـایـ رـبـ الـعـالـمـینـ کـهـ لـامـیـ نـیـهـ بـهـ لـکـوـ مـوسـاـ کـهـ لـامـیـ کـرـدـوـهـ.

الله تعالى ئـهـ مـجـارـهـ باـسـیـ ئـهـ وـهـ دـهـ کـاـ: ﴿وَنَدَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْبَنَاهُ نَجِيًّا﴾ [مریم: ۵۲] نـیدـائـیـشـ بـانـگـ لـیـکـرـدـنـهـ بـهـ قـسـهـ وـ گـوـتنـهـ کـهـ وـاتـهـ اللهـ تـعـالـیـ کـهـ دـهـ لـیـ ئـیـمـهـ مـوسـامـانـ بـانـگـ کـرـدـ وـ نـیدـائـمـانـ لـیـداـ بـوـ مـوسـاـ کـهـ وـاتـهـ بـهـ قـسـهـ وـ گـوـتنـ ئـهـ وـ ئـهـ مرـ وـ فـهـرـمانـ وـ بـانـگـهـ مـانـ کـرـدـ کـهـ لـهـ خـوـمانـ نـزـیـکـ خـسـتـهـ وـ رـزـگـارـمـانـ کـرـدـ.

وـهـ یـانـ دـهـ فـهـرـمـوـیـ: ﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [الشعراء: ۱۰] ئـهـ وـ کـاتـهـیـ کـهـ خـوـایـ پـهـ روـهـ دـگـارـتـ ئـهـیـ مـوـحـهـ مـهـ دـ (عـلـیـهـ اللـهـ) بـانـگـیـ لـهـ مـوسـاـ کـرـدـ یـهـ عنـیـ بـانـگـ کـرـدـنـیـشـ دـیـارـهـ بـهـ قـسـهـ وـ گـوـتنـهـ.

ئـینـجاـ: ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنِ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ﴾ [الأعراف: ۲۲] اللهـ تـعـالـیـ بـانـگـیـ کـرـدـنـ هـیـ باـوـکـهـ ئـادـهـمـ وـ دـایـکـهـ حـهـواـ (عـلـیـهـمـ السـلامـ) ئـایـهـ منـ ئـیـوـهـمـ قـهـدـغـهـ نـهـ کـرـدـبـوـوـ لـهـ دـارـهـ هـهـرـدوـکـتـانـ بـوـ لـهـ بـهـ روـبـوـمـهـ کـهـ تـانـ خـوارـدـ کـهـ بـوـهـ هـوـیـ ئـهـ وـهـیـ لـهـ بـهـ هـهـشـتـ وـهـ دـهـرـیـ نـانـ؟ـ

كەواته بانگ كردن به قسه و گوتنه ئەوهش جىڭىر كردى سيفەتى كەلام بۆ الله تعالى -
جل شئنه- جىڭىر دەكا.

يان دەلى: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾ ئەو رۆزەي كە بانگىان دەكرى لەلاي الله تعالى وە: ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص: ٦٥] ئىيوه ئايە چ وەلامىكى پىغەمبەراتنان دايەوە؟
وەلامتنان دانەوە يان نا؟

ئەوانە هەموو بەلگەن لەسەر ئەوهى كە الله تعالى - جل شئنه- قسهى ھەيدە وە كەلامى
ھەيدە بە كەلامىكى حەقىقى سەدا سەدى نەك كەلامى نەفسى وە كو ئەشعەريە كان دەلىن
يان نەك كەلامىك سەوت و حەرفى نەبى يان نەك وە كو جەھميە كان و موعتەزىلە كان
كە هەر رەتى دەكەنەوە الله تعالى كەلامى ھەبى جا بۆ مرۆڤ و ئىنسانە كان كەلام نەبون
و قسه نەبون نەقس و كەم و كورتىيە بۆ الله تعالى - جل شئنه- خاوهەن سيفەتى تەواوېت
و كەمالىيەت هەر دەبى كەلامى ھەبى و ناكرى و ناشى بلىيەن الله تعالى (پەنا بە الله)
كەلامى نىيە.

كەواته سيفەتى كەلام لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ھەم سيفەتىكى زاتىيە بۆ الله
تعالى لە ئەوەل و ئەزەلەوە ھەبىوھ وە لەگەلەدا بويھ و لازم بويھ وە هەر دەشمىننەتە وە هەتا
ھەتايى بى كۆتا لە گەل زاتى الله تعالى، وە ھەم سيفەتىكى فعلىشە ھەر كاتىك الله تعالى
- جل شئنه- و يىستى يان بىھەۋى لە ئىستا و لە داھاتتوو قسهى كردۇھ - جل شئنه- كەلامى
ھەبوھ، ئىنجا كەلامە كەش حەقىقى و راستە ئەوھ نەبى نەفسى بى ئەوھ نەبى الله تعالى -
جل شئنه- ھەر بە سەر زارە كى بلىيەن كەلامى ھەيدە، بەلکو حەقىقىيە بەراستى ھەيدەتى
سەوت و حەرفىشى ھەيدە لەسەر بۆچۈنى زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە ابن تىممىتەش كە
پىداگرى لەوە دەكا و ابن القيم الجوزية و باقى زانايانى ترى ئەھلى سونە و جەماعە، ئەو
سەوت و حەرفانە بەس لە الله دەوەشىتە وە - جل شئنه- چۆنۈھەتىيە كەى ئىمە نايزانىن بە
مانايمە راست و دروستىيە كەى وەرى دەگرىن، وە دەيدەها جۆر لە بەلگەي ھىنایەوە يەك

لهوان باسی نیدائی کرد نیداء به که لام ده کری که الله تعالی که دفه رموی: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ﴾ [القصص: ٦٢] یان دهربارهی موسا پیغه مبهر (عليه السلام) دفه رموی: ﴿وَنَدَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الْطُّورِ أَلَّا يَمِنْ وَقَرَبَنَهُ نَجِيًا﴾ [مریم: ٥٢] ئینجا باسی موناجاتی کرد موناجاتیش به هه مان شیوه ئه ویش جوრیکه له بانگ کردن و قسه و گفتوجو کردن به لام هه رچی نیدائی بکه یتی، موناجات زیاتر له نزیکیه ودهی که زور لیک نزیکن قسه و گفتوجو بکری له نیوان دوو که س یان دوو لا یهند که زور له یهک نزیکن خەلکانیک ئه گەر لیيان دورترین هه است به قسه کان نه کەن و نه بیستن.

قرئانی پیرۆز کەلامی اللهیه:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ إِسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ [التوبه: ٦]، ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ٧٥]، ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَّنْ تَتَبَعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ﴾ [الفتح: ١٥]، ﴿وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَّبِّكَ لَا مُبَدِّلٌ لِّكَلِمَاتِهِ﴾ [الكهف: ٢٧].

ئه و ئایه تانهی بۆ ئه وه هیناوەته وه ابن تیمیة -رحمه الله- که جیگیری ده کا که قورئانی پیرۆز کەلامی اللهیه قورئانی پیرۆز فەرمودەی الله تعالی یه -جل شئنه-.

یه کەمین ئایه ت که تەفسیره کەی ئاوایه الله تعالی بە پیغه مبهری فەرموی (عليه السلام): ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ إِسْتَجَارَكَ﴾ ئه گەر یه کیک لە موشريك و هاوبەش پەيدا کاران هانا و پەناى بۆتۆ هینا که پەناى بدهی لە کوشتن و لە بريىن و لە زەرهەر و زيان پیگە يشتى و هاتە ناو بازنهی ولاتى ئىسلام ئە وکاتە تو پەناى بده ئەی موحەممەد (عليه السلام): ﴿فَأَجْرُهُ﴾ پەناى بده مەھىلە بکۈزۈرى مەھىلە بېردىرى مەھىلە بگيرى مەھىلە زەرهەر و زيانى پى بگات، لە بەر چى؟: ﴿حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ [التوبه: ٦] ھەتا بەلکو گوئى بگرى و گوپىستى کەلامی الله بى فەرمودەی الله بى واتە قورئانى بە سەردا بخويىنه وه کەلامی الله گوپىستى بەلکو

دلی نه ربی و هیدایت و رینوئی ببی جا لیره: ﴿يَسْمَع﴾ به مهعنای بیستان دی: ﴿كَلَام﴾ ای شئی زافهی کردوه ب قول ای الله تعالی هعنی قسه و فهرمودهی الله گوییست بی موفه سیرین ده فهرمون لیره مهبه استیش پیی قورئانه، که واته قورئان (کلام الله) یه وه له پاشان اللهش که لامی هه یه ئه و که لامه ده بیستری کاتیک ده خوینریته وه به سه ر خه لکان چ الله تعالی بخوی بفعه رموی ده بیستری وه کو موسای دوانده وه کو پیغه مبه ری (صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ) دوانده چ هر یه کیکی تر بیلیته وه که واته ئه وه سه لیمنرا الله تعالی خاوهن سیفه تی که لامه وه قورئانی پیروزیش که لامی الله تعالی یه.

وه له پاشان له ئایه تی دودم که به به لگهی هیناوه ته وه الله ده فهرموی: ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرِفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [آل بقرة: ۷۵] ئه و ئایه ته ش به به لگه هینایه وه که ده لی ئه و په رتوک و فه رمودانهی الله تعالی له پیش هاتنى پیغه مبه ری (صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ) له ته ورات و ئینجیل و باقی په رتوکه ئاسما نیه کانی تر که ئه وانیش (کلام الله) بونه فه رمودهی الله تعالی بونه الله تعالی ده فهرموی کۆمه ل و تاقمیکیان فه ریق یه عنی ههندیکیان کۆمه لیکیان تاقمیکیان له وانهی که گوییستی که لامی الله ده بون واته له به نو ئیسرائیل و له جوله که کان یان له دیانه کان یان له ئومه تانی پیشتر: ﴿يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ فه رمودهی الله گوییست ده بون دهیان بیست فه رمودهی الله و که لامی الله که ته ورات و ئینجیل و سو حوف و زه بور بوه: ﴿ثُمَّ يَحْرِفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ئینجا له پاشان ده هاتن ده یان گۆری ته حریفیان ده کرد چ پیته کانیان ده گۆری یان واتایان ده گۆری له پاش ئه وهی تیی ده گه پیشتن و فه همیان ده کرد و وه ریان ده گرت و ئینجا ده شیان زانی ئه و گۆرینه هه له یه هه ر ده شیان کرد.

ئه وه ش به لگه یه له سه ر ئه وهی که الله تعالی که لامی هه یه - جل شئنه - وه هه موو په رتوکه ئاسما نیه کان له سو حوفی ئیبراہیم و موسائه گه ر سو حوفی موسا جیابی له گه ل ته ورات که دوو بوجون هه یه گوتمان، ههندیک له زانایان ده فه رمون موسا هم سو حوفی به جیا به سه ر

دابه زیوه له پاشان تهوراتی به سه دابه زیوه، هندیکیش ده لین نه خیر تهورات ده توانيں بلین دوو ناوی هه بوه هم سوحفی پیگوتراوه هم تهوراتی پیگوتراوه، هر دوو بۆچونه کان بۆچونی زانایانی ئەھلی سونه و جه ماعهن، ئینجا له پاشان سوحفی ئیراهیم و سوحفی موسا و ئینجا زه بوری داود و تهوراتی موسا و وہ ئینجیلی عیسا و ئەوانه هر هه مویان ئەوانیش وہ کو قورئانی پیرۆز (کلام الله) بونه بهو ئایه ته الله تعالی سه ماندی و جیگیری کرد - جل شئنه -. که واته (کلام الله) الله تعالی خاوهن سیفه تی که لامه وہ په رتوکه ئاسانیه کان به قورئانی شده که لامی الله.

وہ له ئایه ته کهی سییهم که ابن تیمیة هیناویه تیه وہ ئەویش باسی سه رگوز شته مونافقه کانه له ئەعراب و ده شته کیه کان کاتی که الله تعالی فه رمویه تی: ﴿سَيَقُولُ الْخَلْفُونَ إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَبَعُكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُدْلِلُوا كَلْمَ أَلَّهِ قُلْ لَنَ تَتَبَعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ أَلَّهُ مِنْ قَبْلٍ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

[الفتح: ۱۵] ئەو ئایه ته ش الله تعالی که قه ده غهی ئەوانه ده کا که دابران له شوینکه و ته بونی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) کاتی که ده لین: ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ أَلَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَأَسْتَدِنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنَ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقْتَلُوا مَعِيَ عَدُوًا إِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةً فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلْفِينَ﴾ [التوبه: ۸۳] الله تعالی ده لین قبولیان مه که وہ ئەی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەوان بھ دوا که وتن نه هاتن له گه لت بۆ جه نگ و جیهاده که له پاشان بیانوو عوزر ده هیننه و ده لین جاریکی تر له گه لت دیین بلی جاریکی تر له گه لم مه یه ن چونکه ئیوه رازی بون به دانیشت و نه یه ن له گه لم و جه نگ و جیهاد نه که ن، یان هندیک جار هه بوه مونافق و ده غه ل و دور و کان له نیوه ریدا گه رانه وہ وہ کو جه نگی ئوحود، عه بدو لای کوری ئوبه کوری سه لول به خوی و به سی سه د که س هه لی خه له تاندن له مونافق و ده غه ل و دور و کانیش بون ئەوانی گه رانده وہ له ریگادا نه گه یشتنه مه یدانی جه نگ و جیهاده که ئەو و ئیش و پیشه که مونافق و دور و ده غه ل بونه.

ئينجا الله تعالى دەفرمۇي: ﴿كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ﴾ ئەوه مەعنای چىھە؟ ئەوه ھەر وا الله تعالى فەرمۇيەتى؟ يەعنى الله كەلامى ھەيە - جل شئنە، كەلامە كەيى الله تعالى يىش چىبوو؟ قورئانى پيرۋىزە كە دايىبەزاندوھ بەسەر پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يان ئەو بىرگەي ترى ئايەتە كە كە الله تعالى دەفرمۇي: ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَمَ اللَّهِ﴾ ئەوان دەيانەۋى فەرمودە و فەرمانى الله بىگۈرن - جل شئنە - كە پىشىان ناگۆردى سەبارەت بەوهى الله تعالى دەفرمۇي بىرقۇن و دەربچىن لەگەل پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جەنگ و جىھاد بىكەن ئەوان دوا دەكەون و دەيگۈرن و بىانوى نالەجى دەھىننەوە بۆ دەرنەچونە كە يان، جا كەواتە ئەوه سەلمىنرا كە الله تعالى خاوهن سىفەتى كەلامە وە قورئانى پيرۋىزىش (كلام الله) يە.

وە لە سورەتى الكەف الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلَمَاتِهِ﴾ [الكهف: ٢٧] لەو ئايەتە الله تعالى فەرمانى كردوھ بە خويىندنەوە ئەوهى دابەزىوھ بەسەر پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە وەحى و نىڭاوه كە قورئانى پيرۋىزە بەسەرلى دابەزىوھ ئينجا لە پاشان الله تعالى تەئكىد دەكاتەوە دەلى لە پەرتوكى خواى پەروردگارت ئەمى موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پەرتوكى الله تعالى يىش يەكىكە لە ناوه كانى قورئانى پيرۋىز واتە قورئان دابەزىوھ بەسەرت بىخويىننەوە كە قورئان كەلامە، كەلامى كىشە؟ (كلام الله) يە - جل شئنە - (ولله المثل الأعلى)، ئينجا بە تەدەبور وە كۆ عىبادەتىك و بە تېفکرىنەوە ئايەتە كان الله تعالى دەفرمۇي بىخويىننەوە، لە پاشان دەفرمۇي: ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلَمَاتِهِ﴾ گۆرانكارى نىھە لە كەلامى الله تعالى ئەگەر ئەمەرىكى فەرمۇو وە كەس ناتوانى بىگۆرۈ واتاكەي دىارە فەرمودەي الله يە وە الله تعالى ئەگەر ئەمەر و فەرمانىيکى دا گۆرانكارى بەسەردا نايە دەبى فەرمان و ئەمرە كەي وە كۆ خۆى جىيەجى بىكى.

لە سورەتى الأنعام ھەر تەئكىدى وە كۆ ئەو ئايەتە دەكاتەوە كە الله تعالى دەفرمۇي: ﴿وَتَمَتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الأنعام: ١١٥] الله تعالى دەفرمۇي تەواو و سەدا سەد گۆته و وشە كانى الله تعالى كە (كلام الله) يە

له و پهري راستى و دادو هريدا يه و گورانكارى نيه بۆ و شه و گوته کانى الله تعالى و ه الله - جل شئنه - سه مي عه بيسه ره و عه ليمه زانايه.

و ه زانايانى ئه هلى سونه و جه ماعه ده فه رمون ئه و قورئانى له بەر دەستى ئىمە يه دەبى و ا پىناسەي بىرى بلىين قورئانىكە دابەزىوھ بەسەر پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كەواتە ئه و ه سيفەتى علوايەتىشى بۆ الله تعالى جىڭىر كردوه - جل شئنه - چونكە دابەزىنى شت لە بەرزىيە بۆ نزمى كەواتە كە دەلىين قورئان لە الله و دابەزىوھ ديارە الله تعالى - جل شئنه - بەرزە و ه لە سەروى ئاسما نە كانە و ه يه، و ه لە پاشان دە گوتى قورئانى پيرۇز موعجىزە يه يە عنى دەستە و ه سانكارى بەرامبەرە كانە ئەوانەي دژايەتى دەكەن و دوژمنىن يان بروايىان پى نيه الله دەسە و سانى كردون لە و ه بتوانن و ه كو قورئان بىننە و ه و چەندجار تە حەداشى كردون و ه پىشىيان نەهاتوه تە و ه و هەولېشىان بۆ داوه، ئىنجا لە پاشان قورئان خويىندە و ه كەي عبادە تە پەرسىشە و ه كو باقى پەرتوكە كانى تر نيه، ئىنجا لە پاشان قورئان برىتىيە لە حەرف و مانا يە عنى هەم حەرفە هەم واتاي هە يه بە و حەرف و مانايانە شە و ه قورئانى پيرۇز (كلام الله) يه، ئىنجا لە پاشان قورئان كە كراوهە تە موسحەف و نوسراوه يه ئه و مەسحەف و نوسراوانە مەخلوقن بە دىھىنراون بە لام و ه كو كەلامى قورئان حەرف و پىت و مانا كانى قورئانى پيرۇز (كلام الله) يه و مەخلوق نيه و بە دىھىنراو نيه، (كلام الله) سيفەتىكە لە سيفەتە كانى الله تعالى هەم سيفەتى زاتىيە لە ئە وهل و ئەزەلە و هە يبوھ و هەم سيفەتىكى فعليشە هەر دەمای ويستبى قسەي پىكىردوھ و پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ي پى دواندوھ. ئىنجا لە پاشان قورئان كە دەلىين مەخلوق نيه سيفەتى الله تعالى يە بە و مانا يە كە (كلام الله) يه چەند خالىكى دىتە سەر و ردكارى لە سەر دە كە ين:

يە كەم كېشە دروستبۇو لە بەينى موعتعەزىلە كان و ئە هلى سونه و جه ماعه بە و هى موعتعەزىلە كان پىيان وايە (پەنا بە الله) (كلام الله) مەخلوقە پىيان وايە قورئان مەخلوقە، ئە و هى بلى قورئان مەخلوقە يان ئە و شه و دەربىرینە لە عەقىدەي ئە هلى سونه و جه ماعه

کوفرییه به هیچ جو ریک جائیز نیہ، ئه وہی بیلی و حوجھی له سہر بکری وہ نہ گھریتھوہ لیئی پیئی کافریش دہبی لہ عہقیدھی ئه هلی سونه و جھماعه، چونکہ قورئان (کلام اللہ) ایہ (کلام اللہ) سیفہ تیکی زاتی و ئہ زہلی اللہ تعالیٰ یہ - جل شئنہ - ئینجا له پاشان فعلیشہ، هه ریه ک بلی سیفہ تی اللہ تعالیٰ بہ دیھینراوہ سیفہ ته زاتیہ کانی کہ سہدا سہد له گھلی بوہ و تا کوتاش هه ر له گھلی دہبی کہ بلی بہ دیھینراوہ دہبی زاتھ کھش بہ دیھینراوبی (پہنا بہ خوای رب العالمین) جا له بہر ئه وہ ئه وہ کوفرہ جائیز نیہ بگوتری، جا له سہردہ می چندیک لہ خدیفہ کان له وانہ مہتمون کہ هاته سہر بوقونی موعتہ زیله کان له وہی بلی قورئان مہ خلوقہ (پہنا بہ اللہ) وہ قہناعہ تیان بہ مہتمون ھینا گھورہ زانا کانی موعتہ زیله کان له و سہردہ مہ کہ زانایانی ئه هلی سونه و جھماعه تاقی بکاتھوہ ئه وہی نہلی قورئان مہ خلوقہ دارکاری بکا بہ زبر و زہنگ پیئی بسہملینی کہ قورئان مہ خلوقہ (پہنا بہ خوای رب العالمین)، جا دھیہا زانایانی ئیسلامیان دھربھدھر بون کھوتنه موعانات و ناخوشی وہ ههندیکیشیان لییان درا و عہزیت دران و وہ زیندانی کران، له وانہ ئیمامی ئه حمدہ دی کوری حهنبھل اللہ تعالیٰ لیئی قبول کردبی ئه و تھحہ مول و سہبر و ئارامیہ له سہر میحنہت و ناخوشیہ کان، جا هه ر گوتراؤہ و مہ شہورہ له نیوان ئه هلی سونه و جھماعه کہ دھلین ئیمامی ئه بو بہ کر دینی ئیسلامی رزگار کرد لہ پاش پیغہ مبہر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لہ رقری ریدہ وہ ئیمامی ئه حمدہ دیش جاریکی تر نویی کرده وہ عہقیدھی ئه هلی سونه و جھماعه و دینی ئیسلامی رزگار کرد لہ چنگی موعتہ زیله کان له رقری میحنہ کہ ئه و بہلا و موسیبہ تانہی بہ سہرهات ئاخیری هه ر بہ و دھردی ئه و ئہ شکھنجه دان و ئازار دان و تھعزیبانہی له ناو سجن دھیاندا بہ و دھردہ وہ ئیمامی ئه حمدہ گھرایہ وہ لای اللہ و وہ فاتی کرد و بہ شہہیدی تھعزیب لہ پینا و قورئان ناوی دھر کردوہ ئیمامی ئه حمدہ، کہ (پہنا بہ اللہ) لیئی دھ گیرنہ وہ اللہ تعالیٰ لیئی خوشبوی لہ دھمی خوین دھھاتھ خواره وہ وہ لہ پا شہریشی ئه و پیا وہ بھریزہ خوینی داده نا ہه تا پییوہ بہ و دھردہ مرد لہ بہر تھعزیب و ناخوشیہ کان کہ رقریانہ

لیئی ده درا به دهستی جه لاده کانی دار دهسته کانی ده سه لاتی ئه و کات (پهنا به خوای رب العالمین).

ئایه قورئانی پیرۆز جیاوازی ههیه که ده لیین که لامی الله یه له گهـل که لامی ئینسان و مرۆقه کان؟ گومان له و نیه له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه قورئان که (کلام الله) یه حه رف و سه و تی ههیه حه قیقه تی ههیه به لام به و هی که له الله ده و هشیتہ و ه کو هی مرۆقه کان نیه و ه کو هی به دیهینراوه کان نیه هی به دیهینراوه کان جیاوازه له گهـل هی الله تعالی.

ئایه دهشی و ده گونجی بـلـیـن سـوـیـنـدـ بـهـ قـورـئـانـ دـهـ خـورـیـ؟ـ لـهـ عـهـ قـیدـهـیـ ئـهـ هـلـىـ سـونـهـ وـ جـهـ مـاعـهـ بـوـچـونـیـ جـیـاـواـزـیـ لـهـ سـهـرـهـ،ـ هـهـنـدـیـکـ لـهـ زـانـایـانـ پـیـیـانـ وـایـهـ نـابـیـ سـوـیـنـدـ بـهـ قـورـئـانـ بـخـورـیـ چـونـکـهـ مـوـسـحـهـ فـهـ کـانـ مـهـ خـلـوقـنـ بـهـ وـهـیـ کـهـ حـبـرـ وـ نـوـسـینـهـ کـانـ وـ چـ لـهـ مـهـ طـبـهـ عـهـیـ دـهـ کـرـیـ چـ بـهـ دـهـسـتـ دـهـ کـرـیـ نـابـیـ سـوـیـنـدـیـ پـیـ بـخـورـیـ ئـهـ وـ گـوـمـانـهـیـ دـیـتـهـ نـاوـهـ وـهـ،ـ بـهـ لـامـ زـۆـرـبـهـیـ هـهـرـهـ زـۆـرـیـ زـانـایـانـیـ ئـهـ هـلـىـ سـونـهـ وـ جـهـ مـاعـهـ (ـوـالـلـهـ أـعـلـمـ بـالـصـوـابـ)ـ بـوـچـونـیـانـ وـایـهـ سـوـیـنـدـ بـهـ قـورـئـانـ دـهـ خـورـیـ بـهـ وـ مـانـایـهـیـ کـهـ کـهـ سـهـ کـهـ دـهـ بـیـ بـرـوـایـ وـابـیـ کـهـ (ـکـلامـ اللهـ)ـ یـهـ سـوـیـنـدـ بـهـ (ـکـلامـ اللهـ)ـ دـهـ خـواـ (ـکـلامـ اللهـ)ـ شـ سـیـفـهـ تـیـکـهـ لـهـ سـیـفـهـ تـهـ کـانـیـ اللهـ تعالـیـ،ـ جـاـ بـهـ ئـیـتـیـفـاقـیـ ئـهـ هـلـىـ سـونـهـ وـ جـهـ مـاعـهـ رـاستـهـ وـ درـوـسـتـهـ وـ جـائـیـزـهـ سـوـیـنـدـ خـوارـدنـ بـهـ زـاتـیـ اللهـ بـهـ نـاوـهـ زـۆـرـ جـوـانـهـ کـانـیـ بـهـ سـیـفـاتـهـ بـهـ رـزـهـ کـانـیـ وـهـ بـهـ غـهـیرـیـ خـواـیـ ربـ العـالـمـینـ سـوـیـنـدـ خـوارـدنـ جـائـیـزـ نـیـهـ درـوـسـتـ نـیـهـ هـهـنـدـیـکـ جـارـ دـهـ بـیـتـهـ شـیـرـکـیـ گـهـ وـرـهـ ئـهـ گـهـرـ کـهـسـ وـ شـتـهـ کـهـ سـوـیـنـدـیـ پـیـ دـهـ خـوـیـ پـیـتـ وـابـیـ لـهـ ئـاـسـتـیـ اللهـ یـهـ (ـپـهـناـ بـهـ اللهـ)ـ لـهـ گـهـ وـرـهـیـ وـ لـهـ مـهـزـنـیـ وـ لـهـ بـهـرـیـزـیـ لـهـ لـاتـ يـانـ هـهـنـدـیـکـ جـارـیـشـ دـهـ بـیـتـهـ شـیـرـکـ وـ کـوـفـرـیـ بـچـوـکـ ئـهـ گـهـرـ پـیـتـ وـاـ نـهـبـیـ پـیـتـ مـهـ خـلوـقـیـکـ بـیـ تـهـنـهاـ هـهـرـ بـهـ سـهـرـ زـمـانـتـدـابـیـ سـوـیـنـدـ خـوارـدنـ بـهـ غـهـیرـیـ اللهـ جـائـیـزـ نـیـهـ وـ درـوـسـتـ نـیـهـ.

جا ئايە قورئان گەورەترە يان پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)؟ ئەو پرسىارە پرسىاريىكى بىدۇھىيە بەلام زۆرجار لەناو ئىمەدا دەكرى لەبەر ئەوە حەزمان لىيە لىرەدە بۆتان ရۇنى بىھىنەوە، لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئەو پرسىارە ئەگەر كرا بە كەسە كە بلى پرسىاريىكە سودت پى ناگەيەنى نە كردى باشتە داھىنراوە بەلام چونكە دەيکەي بۆ ئەوەي ھەموو گومانە كانت ھەلبۇھەشىنرىتەوە و رەت بىكىتەوە و پىيى بلى لە وەلامدا قورئان كە (كلايم الله) (كلايم الله) گەورەترە لە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) چونكە قورئان مەخلوق نىيە سيفەتىكە لە سيفەتە كانى الله تعالى كە (كلايم الله) بەلام پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) مەخلوقە، لەنیوان مەخلوقە كاندا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لەسەر بۆچونى راجح و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە لە ھەموو بەدىھىنراو و مەخلوقە كان گەورەترە، ئەگەر گوتىان ئەي عەرش گەورەترە يان پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە عەرشى الله؟ لەويىدا دەلىين پىغەمبەر گەورەترە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە بۆچونى راجحى ئەھلى سونە و جەماعە چونكە عەرشىش مەخلوقە پىغەمبەريش مەخلوقە (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، بەلام لە قورئاندا كە قورئان (كلايم الله) و مەخلوق نىيە و سيفەتى الله يە لە گەل پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كامەيان گەورەترن؟ بە دلىيابىيەوە قورئان گەورەترە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە (والله أعلم بالصواب).

كورئان دابەزىوه لە لاي الله تعالى بۆ زەھى:

وَقَوْلُهُ: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ [النمل: ٧٦]، ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ [الأنعام: ٩٢]، ﴿لَوْ أَنَزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ [الحشر: ٢١]، ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةً اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدْسٍ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدَى وَبُشِّرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ [النحل: ١٠٢]، ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمٌ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ [النحل: ١٠٣].

ابن تیمیة -رحمه الله- بهو ئایه تانه جىڭىرى ئەوه دەكى كە قورئان دابەزىيە لە ئاسماňە وە وە
لەلائى الله تعالى وە بۇ سەر زەۋى بۇ سەر مەرۆقە كان ئا ئەوهش ئەوه دەگەيەنى كە الله
تعالى سىفەتى علوى ھەيە و بەرزە وە لە پاشان ئەوهش دەگەيەنى كە قورئان پالدراوه تە
لائى الله تعالى (كلاام الله) يە كېيىكە لە سىفەتە كانى الله تعالى ئەوانە ھەمويان دەلىلىن وە
ئەوهش دەگەيەنى كە قورئان بەرز و پىرۇزە دابەزىيە لە ئاسماňە وە شتىيىكى سەر زەۋى نىيە
كە سىفەتى خواى رب العالمين وە درق و دەلەسە كە پىرى ھەلبەستلىرى ئىان
دەگۇترى قورئان (پەنا بە الله) ھى موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) بەو مانا يە كە ئەو دايىنا وە قىسى
خۆيەتى ئەوانە رەت دەبىتە وە بەو ئایە تانە مادەم دەلىيىن دابەزىيە لەلائى الله تعالى ئەوه
نەبى ھەر لە سەر زەۋى بوبى قورئانى پىرۇز.

جا ئه رکه کانی قورئانی پیرۆزیش له سه رئیمه له عه قیده‌ی ئه هلى سونه و جه ماعه چیه؟ ده بى ئیمه بروامان وابى قورئان (کلام الله) يه وه بروامان وابى الله تعالى که لامى هه يه به مه عنایه حه قیقی و راست و دروستیه کهی سهوت و حه رفیشی هه يه به وهی که له خۆی ده وه شیته وه - جل شئنه - ئیمه چۆنیه تیه کهی نازانین، وه له پاشان بروامان وابى (کلام الله) سیفه تیکی زاتیه له ئه وه ل و ئه زهله وه هه بیوه و بهردوام ده بیئ به بى کۆتا وه له پاشان سیفه تیکی فعلیشه هه ر ده مای ویستبی و بیه وئی الله تعالی ده دوئ و قسه ده کا، وه له پاشان بروامان وابى که قورئانی پیرۆز له لای الله وه دابه زیوه به سه ر پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، وه بروامان وابى قورئانی پیرۆز جو برائیل (علیه السلام) بۆ پیغه مبه ری هیناوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، وه ده بى بروامان وابى به قورئانی پیرۆز که مو عجیزه يه دهسته و هسانکاری به رامبه ره کانیتی که س ناتوانی وه کو قورئان بینیتی وه، وه ده بى بروامان وابى که قورئانی پیرۆز ئه وهی تییدا يه و تییدا جیگیر بوه هه موی راست و دروسته و سهدا سهده هیچ هه له و که م و کورتی و گومانی تیدا نیه، وه ده بى قورئانی پیرۆز بکهینه مه نه هج و به رنامه‌ی ژیانیشمان له و ده ستوره و له و یاسایه زیاتر مان نیه وه کو موسیمان شتیکی تر هه بى کاری پیبكهین بۆ

ژیانی رُوْزانه مان، وہ بِرَوَاشَمَان وَابِيْ قُورْئَان دَه گُونجَى و دَه شَىْ لَه وَتَهِ هَاتَوَه و دَابَهِ زَيَوَه هَهْ تَا كَوْتَا ژیانیش و هَهْ تَا قِيَامَه تِيش جِيَبَه جَى بَكْرَى لَه هَمَوَ بَار و زَرَوفَه كَانَدَا هِيَچ بَار و زَرَوفِيَّك نِيه بَلَيْيَن يَان گُومَان بَكْهِيَن كَه نَاشَى قُورْئَانِي تِيدَا جِيَبَه جَى بَكْرَى وَه كَوْعَهْ مَانِيَه كَان و بَيَّدِينَه كَان گُوتُويَانَه و دَه يَلِيَن، وہ بِرَوَاشَمَان وَابِيْ ئَه وَهِيْ قُورْئَان رَه تَكَاهَه وَه بَلَى نَاشَى نَا گُونجَى جِيَبَه جَى بَكْرَى لَه مَهِيدَانِي ژیانَدَا يَان كَار و شَتِيَّكِي تَر يَان يَاسَا و بَهْ رَنَامَه يَه كَى تَر چَاكتَرَه لَه قُورْئَان جِيَبَه جَى بَكْرَى يَان بَوْمَان حَهْ لَالَّه لَه قُورْئَان لَابَدَهِيَن يَاسَايَه كَى تَر لَه شَوَّيْنِي جِيَنْجِير كَهِيَن و ئَيَشِي پَيَبَكَهِيَن ئَه و كَه سَه كَافَر دَه بَيَّ بَه بَى بِرَوا حِيسَابَه لَه ئِيسَلام دَه رَدَهْ چَى، دَه بَيَّ ئَه و هَمَوَ بِرَوايَه مَان هَهْ بَى و هَهْ لَسُوكَه و تِيشَمَان تَايِيَهَت بَى لَه ئَادَابَه كَان لَه گَهْل قُورْئَانِي پِيرَقَز، كَه بَه بَهْ رَزِي تَه ماشَى بَكَهِيَن وَه لَه باوهَشِي بَكَرِيَن وَه ئَه گَهْر و يِسْتَمَان بِيَخْوَيْنِين بَه دَهْسَت نَوْيِرَه وَه بَه پَاكِيَه وَه رِوَه و قَيَبَلَه و رِوَگَه ئَه وَه اَنَه ئَادَابَن ئَه وَلَاتَرَه بَه دَانِيَشَتَنَه وَه زَور لَه لَامَان گَهْ وَرَه و مَهْزَن بَى لَه گَهْل اللَّه تَعَالَى تَوْ دَه دَوَيَّيَّ كَه قُورْئَان دَه خَوَيْنِي وَه ئَه وَلَاهِيَه و باشتَرَه كَه بِرَوَادَار رُوْزانَه بَه شَيَّكِي هَهْ بَى لَه قُورْئَان خَوَيْنِدَنَه وَه مَهْنَهْ جَى ژِيَانِيَّتِي وَه لَه گَهْلِي تِيكَهْل بَى يَان دَهْرَخِي بَكَا هَمَوَي لَه بَهْر بَكَا يَان بَه ئَيَتِقَان و رِيَك و پَيَكِيَه وَه قُورْئَان بِخَوَيْنِيَّتَه وَه رُوْزانَه بَه شَيَّكِي لَه قُورْئَان خَوَيْنِدَن هَهْ بَى. ئِينَجَا اللَّه تَعَالَى كَه فَهْرَمَوَي لَه سَوْرَهْ تَى النَّمَل اَبَن تِيمَيَه بَه بَهْلَكَهِي هَيَّنَايَه وَه كَه قُورْئَان لَه لَائِي اللَّه وَه دَابَهِزَيَوَه بَه سَهْر پَيَغَهْ مَبَهْر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، اللَّه تَعَالَى فَهْرَمَوَي بَه نُو ئِيسَرَائِيلِيَه كَان ئِيختِيَّالَف و جِياوازِيَّان هَهْ بَوَو لَه نَاو خَوَيَانَدَا كَه ئَه وَه تَه وَرَات وَاهِيَه و وَاهِيَه وَه اللَّه وَاهِيَه فَهْرَمَوَه و وَاهِيَه نَهْ فَهْرَمَوَه و هَهْر لَه نَاو خَوَيَانَدَا جَا اللَّه تَعَالَى لَه وَه لَامِي ئَه وَان بَوْ رُونَكَرَدَنَه وَه بَوْ بَه نُو ئِيسَرَائِيل دَه فَهْرَمَوَي: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْصُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ [النَّمَل: ٧٦] جَا قُورْئَان كَه دَابَهِزَيَه وَه قُورْئَانَه اللَّه تَعَالَى دَه فَهْرَمَوَي دَه دَوَيَّ وَه قَسَان دَه كَا دَه گَيْرِيَّتَه وَه بَه سَهْر بَه نِي ئِيسَرَائِيلَدا ئَه وَهِيْ زَورَبَهِي ئَه وَان كَه جِياوازِيَّان تِيَّيَا هَهِيَه، يَه عَنِي بَوْيَان يَه كَلا دَه كَاهَه وَه رُونَي دَه كَاهَه وَه كَه ئَه و جِياوازِيَّان وَاهِيَه و بَوْچَونَي

راست و دروست له گهـل ئەودایه نهـ ک لهـ گهـل فـلان و فـیسـارـی، جـا کـهـواتـه قـورـئـانـی پـیرـۆزـ کـهـ ئـهـوانـ دـهـدوـینـی اللـهـ تـعـالـیـ سـهـلـانـدـیـ جـلـ شـئـنـهـ دـابـهـزـیـوـهـ (عـلـیـ)ـیـ بـهـ کـارـ هـیـنـاـوـهـ: ﴿يَقْصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ﴿يَقْصُّ عَلَىٰ﴾ بـوـ چـیـهـ؟ لـهـ بـهـرـزـیـ شـتـیـکـ دـابـهـزـیـ بـهـسـهـرـ نـزـمـیـ (عـلـیـ)ـیـ بـوـ بـهـ کـارـ دـهـهـیـنـرـیـ

وـهـ لـهـ پـاشـانـ ئـایـهـتـیـ دـوـهـمـ کـهـ اللـهـ تـعـالـیـ فـهـرـمـوـیـهـتـیـ دـهـبـیـتـهـ بـهـلـگـهـ بـوـ جـیـگـیرـ کـرـدنـیـ ئـهـوـ بـوـچـونـانـهـ کـهـ اـبـنـ تـیـمـیـتـشـ هـیـنـاـوـیـتـیـ کـهـ اللـهـ تـعـالـیـ فـهـرـمـوـیـ: ﴿كِتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَرَّكٌ لِّيَدَبِرُوا إِلَيْتُهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَبُ﴾ [ص: ۲۹] ئـهـوـ ئـایـهـتـهـشـ هـهـرـ بـهـلـگـهـیـهـ لـهـسـهـرـ ئـهـوـهـیـ قـورـئـانـیـ پـیرـۆزـ دـابـهـزـیـوـهـ لـهـلـایـ اللـهـ تـعـالـیـ بـهـ پـیـتـ وـ بـهـرـهـکـهـتـهـ بـهـرـیـزـ وـ سـهـنـگـینـ وـ مـهـزـنـهـ قـورـئـانـیـ پـیرـۆزـ بـوـ ئـهـوـشـهـ تـاـئـیـوـهـ وـرـدـبـنـهـوـ وـ بـیـرـ بـکـهـنـهـوـ لـهـ ئـایـهـتـهـ کـانـیـ قـورـئـانـ وـهـ ئـهـوانـهـیـ خـاوـهـنـ عـهـقـلـ وـ هـوـشـیـشـنـ بـهـ بـیـرـیـانـ بـیـتـهـوـ وـ هـهـرـدـهـمـ لـهـسـهـرـ قـورـئـانـ بـرـقـنـ وـ کـارـیـ پـیـ بـکـهـنـ، وـهـ لـهـ پـاشـانـ اللـهـ تـعـالـیـ کـهـ فـهـرـمـوـیـ: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ﴾ [الأنعام: ۹۲] کـهـ اـبـنـ تـیـمـیـتـهـ وـهـ کـوـ ئـایـهـتـیـ دـوـهـمـ بـهـ بـهـلـگـهـ هـیـنـاـوـهـتـهـوـ، ئـاـ ئـهـوـ کـیـتـابـهـ کـهـ قـورـئـانـیـ پـیرـۆزـهـ دـامـانـ بـهـزـانـدـوـهـ بـهـ پـیـتـ وـ بـهـرـهـکـهـتـ وـ بـهـرـزـ وـ مـهـزـنـهـ قـورـئـانـیـ پـیرـۆزـ بـهـ مـهـعنـایـ دـامـانـ بـهـزـانـدـوـهـ يـهـعـنـیـ لـهـلـایـ اللـهـوـ دـابـهـزـیـوـهـ بـهـسـهـرـ پـیـغـهـمـبـهـرـ (وَسَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ).

وـهـ لـهـ پـاشـانـ اللـهـ تـعـالـیـ لـهـ سـوـرـهـتـیـ الحـشـرـ اـبـنـ تـیـمـیـتـیـ بـهـ بـهـلـگـهـیـ هـیـنـاـیـهـوـ کـهـ قـورـئـانـ دـابـهـزـیـوـهـ کـهـ اللـهـ فـهـرـمـوـیـهـتـیـ: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاطِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشِيَةِ اللَّهِ﴾ [الحـشـرـ: ۲۱] ئـهـگـهـرـ ئـیـمـهـ ئـهـوـ قـورـئـانـهـمانـ دـابـهـزـانـدـبـاـ بـهـسـهـرـ شـاخـ وـ کـیـوـیـکـ دـهـتـبـیـنـیـ دـهـتـرـسـانـ وـهـ رـپـادـهـچـلـهـکـینـ وـهـ لـهـبـارـ يـهـکـ دـهـچـونـ يـانـ دـهـتاـوانـهـوـ موـفـهـسـیـرـینـ دـهـفـرـمـونـ شـاخـ وـ چـیـاـ خـوـیـ لـهـبـارـ رـپـانـهـدـهـگـرتـ لـهـبـرـ گـهـوـرـهـیـ وـ مـهـزـنـیـ اللـهـ تـعـالـیـ وـ وـهـ سـامـ وـ هـهـبـیـهـتـیـ قـورـئـانـیـ پـیرـۆزـ، ئـهـوـشـ ئـهـوـ دـهـگـهـیـنـیـ کـهـ اللـهـ فـهـرـمـوـیـ: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا﴾ يـهـعـنـیـ ئـهـگـهـرـ دـامـانـ بـهـزـانـدـبـاـ دـیـارـهـ قـورـئـانـ دـابـهـزـیـوـهـ، وـهـ لـهـ پـاشـانـ اللـهـ تـعـالـیـ دـهـفـهـرـمـوـیـ: ﴿وَإِذَا بَدَّلَنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةً اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَنْزِلُ﴾ ئـهـگـهـرـ ئـیـمـهـ ئـایـهـتـیـکـیـانـ لـهـ شـوـیـنـیـ ئـایـهـتـیـکـیـ تـرـ دـابـنـاـبـاـ ئـهـوـهـ

الله تعالى زاناتره بهوهى دابەزىوه يان دادەبەزى بە ماناى قورئانى پىرۇز دابەزىوه، وە لە پاشان الله تعالى لهو ئايەتanh کە واى فەرمۇو دەفەرمۇى: ﴿بَلْ أَكْثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * قُلْ نَزَّلَهُ﴾ ئايەتىكى تر کە بەلگەيە لە سورەتى النحل بەلکو دايىھەزاندوه، كى دايىھەزاندوه؟ الله تعالى قورئانى پىرۇزى دابەزاندوه لەلائى خۆى، كى هىنناۋىتى قورئانه كە؟: ﴿رُوحُ الْقَدْسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ روح القدس کە جوبرايىلە له الله تعالى وە دايىھەزاندوه و هىنناۋىتى بۆسەر پىغەمبەر موحة مەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

كەواتە ئەو ئايەتanh ھەمويان بەلگەن لەسەر پلە و پايە و مەزنى قورئانى پىرۇز کە قورئانى پىرۇز دابەزىوه له الله تعالى وە دەبى ئىمە لىيى ورد بىنه وە تىيى بگەين وە لە پاشان لەسەرى بېرىن وە كو مەنھەجىكى ژيانى خۆمانى دابىتىن دەست بەوهو بگەين ھەمۇو ياسا و رېساكاني تر رەتكەينه وە جىگە له قورئانى پىرۇز نەيانكەينه مەنھەجى ژيانمان، وە ھەمۇو جياوازى و راجيايىھەك واز لىيىتىن لەبەر ئايەته كانى قورئان، قورئان بکەين مەسەدر و سەرچاوه بۆ يە كلا كردنە وە ئىش و كارە كانمان بۆ دوبەرە كىيە كانمان، وە ئەوانەش ھەمۇو بەلگەشن لەسەر ئەوهى کە قورئانى پىرۇز دابەزىوه لەلائى الله كە (كلام الله)يە وە قورئانى پىرۇز مەخلوق نىيە و بەديھىنراو نىيە بەلکو يە كىكە له سيفاتە كانى الله تعالى كە (كلام الله)يە.

ئايە گەمه و گالتە كردن و سوعبەت كردن بە قورئانى پىرۇز کە يەك لە برايەكانى پرسى دروستە يان دروست نىيە؟ نەخىر ئەوه دروست نىيە بە هيچ جۆرىيەك ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن نابى قورئان بکريتە هي گەمه و گالتە و گەپ كردن، نابى قورئان بکريتە ئەوهى ئايەتىك الله تعالى (كلام الله)يە دايىھەزاندوه بەسەر پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تۆ بەكارى بىنىتە وە بۆ شتىكى خواردن و خوارنه وە يەك وە كو هەندىك دەلىن: ﴿وَالْتَّفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾ [القيامة: ٢٩] دەبىتە پىكەنین لە كۆر و مەجلىسە كان كاتى كە مرىشكىك لەسەر خواردن دانراوه يان سور كراوهەتە وە يان بە ساغى، ئەوانە هەر ھەمويان بى رېزىيە لە گەل قورئانى

پیرۆز راست و دروست نیه قورئان لهوه گهوره تره ده بی ریزی لی بگیری نابی بکریته مايهی سوعبهت و گهمه و گالته و گهپ، هندیک جار سوعبهت و گهمه و گالته و گهپه که کوفریه، ئهو ئایه ته: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مُّثِلُّهُمْ﴾ [النساء: ١٤٠] ئهو که سانه ده گریته وه ئه گهر به هه لبزاردنی خویان ناچار نه کرابن و ئیکراهیان له سه رنه بی له شوینیکدا ئاماذه بن و دانیشتن وه کافر و موشریکه کان دهست بکهن به کوفر و شیرکیانه وه گهمه و گالته و گهپ بکهن به الله تعالی (پهنا به الله) به پیغەمبەری پیشەوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه به ئاینی ئیسلام و ئایه ته کانی قورئان، ئهو کاته تو لاسه رته به دهست يه که مجار به وه لام بیی و دارکاریان بکھی و قەدەغەیان بکھی بەرھەلستی بکھی لینه گه ریزی کوفریه کهیان سەربگری و بیلین، وه ئه گهر به دهست پیت نه کرا ده بی به زمان پوه و رویان بوهستیه وه و لییان قبول نه کھی و رازی نه بی، وه ئه گهر ئه وەشت پی نه کرا ده بی هه لبستی ئه وئی جی بیلی و لە گەلیان ئاماذه نه بی دابنیشی لە کاتی کوفر و شیرکه کھی دهیکەن و بەردەوانن له سه ری، جا ئه گهر دانیشتنی ئه وه نیشانهی ئه وەیه به دل تو رازی بوی به کوفر کەیان و کافر ده بی وه کو ئه وان، وه کو الله تعالی ده فەرمۇی: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَبِ أَنِ إِذَا سَمِعْتُمْ إِيمَانَ اللَّهِ يُكَفِّرُ بَهَا وَيُسْتَهْزِأُ بَهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مُّثِلُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفَقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ [النساء: ١٤٠] الله تعالی ده فەرمۇی بیگومان و بەراستى به سەرتانه وه دابەزیو له پەرتوکە خوايیه کھی کە قورئانی پیرۆزه ئه گهر ئیوھ بیستان ئایه ته کانی الله تعالی و قورئان پیيوھ کافر ده بون کافر کان و کوفریان پی ده کرد يان گالته و گهمه يان پی ده کرد ئیوھ لە گەلیان دامەنیشن هەتا قسە کانیان نه گۆرن و نه چنە وه سەر قسە يە کى ترو واز نه ھینن له کوفر و شیرکه کەیان جا ئه گهر ئیوھ لە کاتی کوفریه کەیان کە دهیان کرد و لە گەلیان مانه وه و دانیشتن بە بی ئه وەی بەرھەلستییان بکەن به دهست يان به زمان لییان هه لبستن وه يان بە جیيان بیلین دانیشتن و لە گەلیان مانه وه الله ده فەرمۇی: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مُّثِلُّهُمْ﴾ کەواته ئیوھ وەک ئه وان واته له

کوفري کردنە کەی وە ک ئەوان و وە کو ئەوان کافر دەبن چونکە الله دلنيايى كردىنە وە و تەئكيدى كرده وە فەرمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفَقِينَ وَالْكَفَرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ چونکە الله مونافق و دەغەل و دورۇھە كان پېيیوھ دەبىيە مونافقىكى ئىعتىقادى و مونافقىكى گەورە لە گەلەيان كە مايە وە لە مەجلىس و كۆرە كە الله دەفەرمۇي مونافق و دەغەل و دورۇكان لە گەل كافرە كان هەمويان پېكە وە كۆ دە كەمە وە لە ئاگرى دۆزەخ و جەھەنەم وە عەزابيان دەدەم.

جيڭير كردىنى بىينىنى الله تعالى لهلايەن بىرۋاداران له قىامەتدا له قورئاندا:

﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ * إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ [القيامة: ۲۲-۲۳]، ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ [المطففين: ۲۳]، ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةً﴾ [يونس: ۲۶]، وَقَوْلُهُ: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ [ق: ۳۵]. وَهَذَا الْبَابُ فِي كِتَابِ اللَّهِ كَثِيرٌ، مَنْ تَدَبَّرَ الْقُرْآنَ طَالِبًا لِلْهُدَى مِنْهُ؛ تَبَيَّنَ لَهُ طَرِيقُ الْحَقِّ.

ابن تيمية دەفەرمۇي (وَهَذَا الْبَابُ فِي كِتَابِ اللَّهِ كَثِيرٌ) جائە و باس و خواسە كە الله تعالى دەبىنرى بە چاوى سەر لهلايەن بىرۋادارانە وە لە رۇزى دوايى لە قورئانى پىرۇز زۆرە ئايەت و بەلگە كان (مَنْ تَدَبَّرَ الْقُرْآنَ طَالِبًا لِلْهُدَى مِنْهُ) بەلام بە مەرجىك كەسىك لە قورئان بىرۋانى و لىيى وردىتە وە تەدەبور بىكا و تىېگات وە مەبەست و خوازىارى ئەوهش بىن مەبەستى ئەوهشى هەبى كە وە کو رېنويىنى بە دوايى قورئاندا بىرات و رېنويىنى لىي وەربگرى (تَبَيَّنَ لَهُ طَرِيقُ الْحَقِّ) ئەوكات بۇي رۇن دەبىتە وە رېگاى راست و رەوا.

جا ھەندىك لە ئايەتە كان ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن راشكاوانە بەلگەن لەسەر ئەوهى كە راستە و خۆ بىرۋاداران بە چاوى سەر لە رۇزى دوايى الله تعالى دەبىن، ئەوه يە كېكە لە ناز و نىعمەتە زۆر گەورە و مەزىنە كان الله بە نسيمان بىكا يا رەبى، ئىنجا ھەندىك جارىش ھەيە لىيى ھەلدىھېنجرى و بە وردىبونە وە ئايەتە كە بە ناراستە و خۆ بەلگە يە لەسەر ئەوه.

ئه‌وانهی به راشکاوانه و راسته‌وحو خۆ به‌لگه‌ن يه ک لەوان ئه و ئایه‌ته‌یه که ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه به به‌لگه‌ی ده‌هینه‌وه که الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿وُجُوهٗ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ﴾ [القيامة: ۲۲-۲۳] الله تعالی فه‌رمویه‌تی رهو و ده‌موچاوانیک ههن ئه و رۆژه ده‌دره‌وشینه‌وه ده‌گه‌شینه‌وه، به يه ک حه‌رف و پیت مانايان لیک جیاوازه: ﴿نَّاضِرَةٌ﴾ که حه‌رفه که‌ی دوای ئه‌لفه که (ضاده) (اخت الصاد) به مانايان ئه‌وه دی بۆ دره‌وشانه‌وه‌یه بۆ روناکبونه بۆ جوانیه به‌لام: ﴿نَّاظِرَةٌ﴾ که حه‌رفه که‌ی پاش ئه‌لفه که (ظییه) (اخت الطاء) ئه و کاته به مانايان بینین دی زیاتریش ئه‌گه‌ر ته‌حه‌دای کرد لە رسته و جومله‌یه کدا بوو به ئیلا مه‌به‌ستی پی بینینی چاوی سه‌ره، ئینجا ئه و ده‌موچاوانه‌ی ده‌دره‌وشینه‌وه و ده‌گه‌شینه‌وه مه‌به‌ستی پی ئه‌وان ده‌روانه خوای په‌روه‌ردگاریان: ﴿نَّاظِرَةٌ﴾ یانی ده‌روانه خوای په‌روه‌ردگاریان ده‌بیینن به چاوی سه‌ره.

واته الله تعالی فه‌رمویه‌تی: ﴿وُجُوهٗ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ﴾ ده‌موچاوانیک واته مرۆڤانیک ههن لە برواداره کان بە‌ھۆی ته‌قوا و خییر و چاکه و برواداریانه‌وه ده‌موچاو گه‌شاوهن بريسکاوهن لە رۆژی دوايدا ئینجا ئه و ده‌موچاو بريسکاوانه ئه و بروادارانه ئه و لە الله ترسانه: ﴿إِلَى رَبَّهَا نَّاظِرَةٌ﴾ ئه‌وانهن به و ده‌موچاوه‌یان به و چاوه‌ی لەسەر ھەیانه ده‌روانه خوای په‌روه‌ردگاریان يه‌عنی ده‌بیینن.

جا زانايانی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه ده‌فه‌رمون ئه‌گه‌ر هاتوو (نه‌ظه‌ر) به حه‌رف و پیته‌که‌ی که (ظیی بی) نه‌ک (ضادبی) به مانايان ئه‌گه‌ر به ئیلای حه‌رفی جه‌پ ته‌حه‌دای کرد و په‌رییه‌وه به مانايان بینینی راسته‌وحو دی به چاو، به‌وه لیک ده‌دریت‌وه هەم لە زمانه‌وانیشدا هەم لە مانا و واتا‌یه کانیدا.

جا هەندیک لەوانهی که لاری بونه به تایبەت موعته‌زیله کان ئه‌وه چۆن ته‌فسیر ده‌کەن؟ ده‌لیئن: ﴿إِلَى رَبَّهَا نَّاظِرَةٌ﴾ به مانايان (إِلَى ثواب رَبَّهَا) ته‌ئویلی ده‌کەن و ده‌لیئن حه‌رفیکی تیدا‌یه يه‌عنی ده‌روانه پاداشتە‌کانی خوای په‌روه‌ردگاریان، ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه ده‌لیئن

وانیه ئەو ئایە تە پیویستى بە وە نېھ شتىكى بۇ تە قدیر و ئەندازە بکرى و بلىيى حەرفى تىدا يە
مانا يە كەى بە راست و دروستى دى، وە حەدىسىشمان لە دەستە هى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە لگە
لە سەر ئەوھى كە الله تعالىٰ راستە و خۆ دەبىنرى، جا ابن تىمیة هەر لە (الواسطیة)
ھىنا وىھە تىيە وە لە بەر ئەوھى ئىمە فەرمودە كە ناھىئىنە وە لە دواى ئەو ئایە تانە كە كردو يە تىيە
بە لگە بۇ جىڭىر كردنى سىفە تە كانى الله تعالىٰ چەند حەدىسىكىش دەھىنىتە وە ابن تىمیة
- رحمە الله، ئەو يىش جىڭىر كردنى ھەندىك لە سىفاتە كانى الله تعالىٰ پىدە كا جا لە وىوه
بە درىزتر باسى لىوه دەكەين فەرمودە سەھىحە كانىشى ھىنا وە تە وە كە بە لگەن لە سەر
ئەوھى الله بە چا وى سەر دەبىنرى.

ئىنجا ئايە تە كەمى سوپەتى (المطففين) يىشى بە بەلگە هىنناوە تە وە ابن تىميمە - رحمە الله - كە دەلىن الله تعالى فەرمۇيەتى: ﴿عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ﴾ [المطففين: ٢٣] بىروادارە كان لە سەر شويىنىك دادەنرىن لە بەھەشت: ﴿أَرَائِكَ﴾ تەبعەن جەمع و كۆى ئەرىيکە يە ئەرىيکە لە زمانى عەرەبىدا بە مەعنای (ما يُتَكَأْ عَلَيْهِ) دى ھەر شتىك بتوانى لە سەرى پاڭ بەدەيە وە ئەنىشك بەدەيە وە ئە وە پېيى دە گوتىرى ئەرىيکە، جا دەلىن ئەوانە ئەنىشكىيان داوهە تە وە و پالىيان داوهە تە وە لە پالىدانە وە دە بىن و دە روان، چى دە بىن و دە روان؟ ھەندىك لە زانايان بە وە يان ليك داوهە تە وە يە عنى (النَّظَرُ إِلَى اللَّهِ) لە سەر ئەرىيکە كە و بە پالىدانە وە و ئەنىشك دانە وە دە روانە الله تعالى و بە چاوى سەر الله تعالى دە بىن - جل شئە -. ھەندىكىش دەلىن ناز و نىعمە تە كان دە بىن هى بەھەشت جا ھەندىك بە و ئايە تە يىشتر واي نەفسىر دە كەن كە: ﴿نَاطِرَةٌ﴾ لە وى راشكاوانە الله تعالى فەرمۇيەتى الله دە بىن - جل شئە -. جا لىرە وەش دەلىن ھەر ئە وە دە گە يە نى، وە ھەندىكىش دەلىن نە خىر بەلگە يە لە سەر ئە وە ناز و نىعمە تە كان دە بىنرىن، جا ئە گەر بلىيىن ناز و نىعمە تە كان يىش گەورە ترین ناز و نىعمەت ئە وە يە كە ئىنسان بە چاوى سەر الله بېينى - جل شئە -.

جا ئایه ته کهی سییه م که ابن تیمیة به به لگهی هینایه وه - رحمه الله - له سه رئه وهی که الله به چاوی سه ر ده بینری له لاین بروادره کانه وه له رؤژی دوایی ده لی: ﴿لَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَة﴾ [یونس: ۲۶] ﴿وَزِيَادَة﴾ لیره ئه هلى سونه و جه ماعه ده فرمون ته فسیری ده کهن به وهی که له پیغه مبه ر پرسراوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وه سه حابه کان لیيان پرسراوه وايان ته فسیر کردوه به دلنيایيه وه ئه و ته فسیره له پیغه مبه رده و بوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) چونکه سه حابه هیچ شتیکی عه قیده و غه بیيات له خویانه وه قسه یان لی نه کردوه مه گهر له پیغه مبه ریان بیستبی (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، له وانه ئیمامی ئه بو به کر وه جگه له و له سه حابه به ریزه کان - رضی الله عنهم - که لیيان پرسیو: ﴿لَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى﴾ مه بهستی چیه؟ که ئه وانهی چاکه کارن و چاکه ده کهن حوسنا یان بو هه یه، حوسنا کوییه؟ گوتويه تی به هه شته «الجنة» چونه به هه شته، گوتیان ئهی باشه: ﴿وَزِيَادَة﴾ مه عنای چیه که الله تعالی فه رمویه تی «النظر الى وجه الله سبحانه و تعالى^[۱]» واته تیروانی بینی الله تعالی یه به چاوی سه ر لاین به هه شتیکانه وه که الله ده بینن به چاوی خویانه وه به بی په رده ئه وه ده گهیه نی.

ئینجا الله تعالی له ته او کردنی ئایه ته که فه رمویه تی: ﴿وَلَا يَرَهُقُ وُجُوهُهُمْ قَتَرَ وَلَا ذَلَّة﴾ ئه وه خوشیه کهی له و دایه یه عنی به رهه می ئه وهی که ده روانه الله تعالی ئه وانهی که بروادرن و به هه شتین چیيان لی دی؟ که زه لیلیان توش نابی چیتر سه ر شورییان توش نابی ناخوشیان توش نابی غه و په ژاره و گورانکارییان به سه ردا نایه یان ره نگیان هه ر گه شاوهیدا ده مینیتھ وه چونکه شتیکی یه کجارت خوش ده بینن و تام و چیزی تاییه تی خوی هه یه و لیی ده کهن.

ئینجا له پاشان ئایه تی دواتر که ابن تیمیة کردیه به لگه الله پاداشتی بداته وه بو بینی بینی الله تعالی ده لی: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيد﴾ [ق: ۳۵] الله تعالی فه رمویه تی زور زیاتریشیان بو هه یه له ناو به هه شتدا له ناز و نیعمه ته کان ئه وهی که بیانه وی وه له پاشان

[۱] صحيح مسلم (۱۸۱)، سنن الترمذی (۲۵۵۲) (۳۱۰۵)، سنن ابن ماجه (۱۸۷).

زیاده شیان ههیه به سه رئه ووه، ئه و زیاده به سه رئه ووه و اته فسیر کراوه له لایه نهندیک له موافقه سیرین یه عنی (بالنظر إلى وجه الله سبحانه وتعالى) به ته ماشا کردن و بینینی الله تعالی - جل شئنه - کۆمەلیک له سەله فی صالح وايان فەرمۇھ (أي: نزيدهم بشيء لم يخطر على بالهم وهو النظر إلى وجه الله تعالى) لە تەفسیرە كەی وادەلین ژمارەیەك لە سەله فی صالح لە موافقه سیرین دە فەرمۇن: ﴿وَلَدِينَا مَزِيد﴾ یه عنی ئىمە زیاد دە كەین بۆيان لە سەر ناز و نیعمەتە كەيان شتىکیان بۆ دە كەین كە ئهوان رەنگە بە دل و خەیالیشیاندا نەھاتبى ئه ویش بینینی الله تعالی یه بە چاوی سەر لە بەھەشت اللە بە نسیبمان بکا و لەوانمان بکا.

وە هەندیک لە زانیان دەش فەرمۇن ئه و ئايەتەش بە لگەی ئه وەیە كە ئه وە دە سەلمىنی لە سورەتى المطفین كە بە پىچەوانە وە الله تعالى دە فەرمۇی كافر و بى برواكان پەردە دروست دەبى لە نیوان الله تعالى و ئهوان ئهوان بە چاوی سەر نایبىن يە كىكە لە عەزابە كان بۆيان كە الله تعالى دە فەرمۇی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَ إِذْ لَمْ حُجُوبُونَ﴾ [المطففين: ١٥] نە خىر كافر و بى برواكان لە خواى پەروردگاريانە وە لە و رۆزە پەردە هەیە لە نیوانیان و نایبىن بە چاوی سەر، ئه وەش بە لگەیە لە سەر ئه وەی كە ئهوان: ﴿لَمَحْجُوبُونَ﴾ نایبىن و پەردە هەیە، كە واتە بروادارە كان بە و ئايەتە پېشترىش كە باسماڭ كە دە سورەتى المطفین كە واتە ئهوان دەبىن بە چاوی سەر بە پىچەوانە كافر و بى برواكان.

موعىتە زىلە كان بە بە لگەی ئه وە دەلین الله نابىنرىت بە چاوی سەر - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى) چونكە دەلین ئەی ئه وە نىيە الله تعالى فەرمويەتى: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ﴾ [الأنعام: ١٠٣] بىنین و چاوە كان پەي نابەن بە الله تعالى هەر الله تعالى پەي دەبا بە هەمو و بىنینە كان و بە چاوە كان، ئىنجا ئەھلى سونە و جەماعە وەلاميان دە دەنە وە دەلین كا كە ئىدرىاك لىرە پەي بىردىكە مە بەست پى ئىحاطەيە یه عنی هىچ بىنینىك ناتوانى ئىحاطەيە الله تعالى بکا - جل شئنه - هىچ عىلەم و زانستىيەك ناتوانى ئىحاطەيە الله تعالى

بکا هیچ ده سه لاتیک ئیحاطه‌ی تعالی بکا دهوری الله تعالی بدا - جل شئنه، بهو مانا یه يه ئه گه رنا ئه وه نابیتھ بھلگه له سه رئه وھی بلىین نابینری الله تعالی - جل شئنه، ده بینری وھ بھلام ئیحاطه ت پی ناکری تو الله تعالی له وھ گه ورہ تره - جل شئنه - ئه وھ بھلگه نیه له سه رئه وھی بلىی بھه شتیه کان نابینن بھلام ئیحاطه‌ی پی ناکه ن و ئیدراک لیره دا بهو مانا یه لیکیان داوه ته وھ.

وھ لھ پاشان مو عته زیله کان وھ تاقم و کومه لھ کانی تریش که به دواى ئه واندا چونه بھلگه يه کی تریش ده هیننه وھ دھلین ئه وھ نیه موسا پیغەمبھر (صلی اللہ علیہ وسیلہ) فه رمویه تیه الله تعالی: ﴿قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ﴾ [الأعراف: ١٤٣] ئهی الله تعالی پیشانم بده بتیبینم، جا لیره مو فھ سیرین و ئه هلی سونه و جھ ماعه ئه وھ بوقونیانه دھلین خو موسا پیغەمبھر (صلی اللہ علیہ وسیلہ) ده یزانی لھ دونیادا الله نابینری چونکه پیغەمبھری الله بو وھ بپرواشی وابو وھ بھلام بھنو ئیسپائیل ئه وندھیان سوئالی بی مانا لیده کرد بؤ ئه وھ بیتھ حوجه و بھلگه له سه ریان له سه ر قسھ کھی ئه وانه وھ فه رموی ئهی الله تعالی با بتیبینن یان با بتیبینم به چاوی سه ر هه تا بؤ ئه وان بسھ لمیئری که الله تعالی له دونیادا نابینری، ئینجا مو عته زیله کان دھلین ئهی ئه وھ نیه الله تعالی له وھلامی موسا فه رمویه تی: ﴿لَنْ تَرَنِ﴾ له نیش دھلین نه فیه نه فی ئه بھدی و هه تا هه تاییه به مهعنای نابینریم ناتوانی بمیینی هه تا هه تایی، جا هه تا هه تایی لیره وھ کو زانیانی لوغه ش ده فه رمون لهن هه مو جار نه فیه کی تھئیدی سه دا سه دی نیه بھلکو نه فیه کھی له نی بھ دلنياییه وھ بھ گویره کی عه قیده کی ئه هلی سونه و جھ ماعه وھ لھ لوغه ش هه و مانا یه راست و دروستره ئه گھر هه شبی هه تا قیامه تییه چونکه هه تا قیامه ت هه مو شتیک نیزامی تیک ده چی قیامه ت نیزام و سیستھ میکی نوییه و اته هه تا قیامه ت لهن نه فی ده کا ئه گھر قیامه ت هات زمانی عه ره بیش تیک ده چیتھ وھ قه و اعید و بنھ ما کانی عه ره بیش نامیئنی مرؤقه کان هه لدھ وھ شینه وھ و جاریکی تر سه ر له نوی زیندو ده کرینه وھ و ئاسما نه کان تیک ده چی و زه وی تیک ده چی و ره نگه زه ویه کی تر ده هینری

يان ئهو زهويه ئهو ديمهنه و شتانهی بهسەريه و ھي نامىنى دەبىتە زهويه کى تر و ھەموى تىك دەچى بنهمايد کانى عەرەبىش تىك دەچى، وە كۆئىمامى مالىك لە ئەلفىھ کەي کە مەسدەر و سەرچاوه يە کى گرنگى نەحو صەرفە فەرمۇيەتى:

(وَمِنْ رَأْيِ النَّفِيِّ بَلْنَ مُؤْبَداً)

فقولە اردد وسواد فاعضدا^[١])

دەفەرمۇي ھەرييەک گوتى لەن تەفيھ کى موئەبەدى سەدا سەدە يەعنى ھەتا ھەتا يە قيامەتىش ئەگەر ھات جائە و قەول و قسە رەتكە و وە قسە پېچەوانەي ئەوان پشتگىرى لىبکە و تەئىدى لىبکە و بلى راستر و دروستر و بەھېزترە.

ئىنجا ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن ئەى موعته زىلە کان ئەوە بەلگەيە لەسەر ئىۋە چونكە:

﴿لَنْ تَرَنِ﴾ يەعنى ئەى موسا من نابىنرىم و ناتوانى بمبىنى ھەتا قيامەت دادى نەفيھ کە

ھەتا ئەوكاتەيە، يەعنى لە دونيا نابىنرىم، بەلى ئەھلى سونە و جەماعەش دەلىن لە دونيا

الله تعالى نابىنرى، جائە وەتا الله تعالى سەبارەت بە نوح پېغەمبەر (عليه السلام) دەفەرمۇي: **﴿إِنَّهُ**

لَيْسَ مِنْ أَهْلَكَ إِنَّهُ عَمَلَ غَيْرُ صَلِحٍ فَلَا تَسْلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّمَا أَعْظُمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنْ

الْجَهَلِينَ﴾ [ھود: ٤٦] جا الله تعالى وە كۆ بە نوح پېغەمبەريشى گوت (عليه السلام) ئەوەي بە

موساشى گوت ھەروايدى لە واتاكەي ئىستا شى دەكەينەوە، الله تعالى نەيفەرمۇھ ئەى

موعته زىلە کان ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن بلى (إنى لا أرى) من نابىنرىم ئەگەر

بىگوتبا (إنى لا أرى) نابىنرىم مەعنای لە هىچ كاتىك نابىنرى الله تعالى بەس فەرمۇي:

﴿لَنْ تَرَنِ﴾ تۆ نامبىنى ئىۋەي مرۆقە کان نامبىنىن ھەتا كەي نامبىنى؟ ھەتا قيامەت دادى

ئىنجا لە قيامەت دوبارە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە كافر و بى بپروا نامبىنى بەلام

بپوادار ئەو كاتە بەلگەي ترمان ھەيە دەمبىنىن ئەوە بەلگەي ئەھلى سونە و جەماعەيە،

كەواتە دروست نىيە و ناتوانى و لە توانتاندا نىيە لە دونيادا من ببىن چونكە الله تعالى

[١] الكافية الشافية: لابن مالك ج ٣ ص ١٥١٥.

لەوە گەورە ترە - جل شئنە - كە بىيىرى لە دونيادا، و لە تواناي ئىمەدا نىھ لە قيامەت ئىمە دىزايىنىكى ترمان بۇ دە كرىتەوە يەعنى سەر لەنۋى دادەرژىيەوە بە هيىز و توانايە كى تر الله تعالى زىندومان دە كاتەوە ئەو توانا و هيىز و دىزايىنە لە قيامەت بۇ مروققە كان هەيە جياوازە لە گەل ھى دونيا لە توانا بەخشىنى الله تعالى بۇ مروققە كان له ويىوه هەندىك شت هەيە تەحەمولى دەكەي و دەبىينى و لە تواناتدا هەيە لە دونيادا ئەوەت لە توانادا نىھ، جائەھلى سونە و جەماعە الله پاداشتىيان بىداتەوە دەفرمۇن ئەوەتا كە الله تعالى فەرمۇي: ﴿وَلَكِنْ﴾

أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِّي أَسْتَقَرْتُ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي ﴿الأعراف: ١٤٣﴾ [ئا له ويىشدا الله تعالى رۇنكردنەوەيدا فەرمۇي بىروانە شاخ و چيايە كە ئەي موسائە كەر ئەو جىڭىر بۇو توانى لە بەرامبەر تەجەلای من و خۆ نىشاندانى من بە شاخ و چيايە كە بىمېننەوە ئىنجا لەپاش ئەوکات تۆش دەتوانى، يەعنى ئەگەر شاخىك بەو ھەموو هيىز و توانايەوە الله تعالى پىيى بەخشىوھ كە دىنگە و راڭرى زەوييە الله تعالى وايىردوھ ئەو خۆى نەگرى تۆ مروققىكى لە دونيادا دەڙى هيىزت وە كوشاخ نىھ وە كوشاخ پتەو نىھەر خوت ناڭرى، بەو مانايمەي الله تعالى نىشانى ئەوھى داوه كە من دەبىنرىم دەتوانم خۆم نىشان بىدەم - جل شئنە - بەلام لە دونيادا لەبەر ئىوهەمە تەحەمول ناكەن ناتوانن هيىزى ئەوەтан نىھ خۆ رابگەن لە بىنىنى من لە قيامەت ئەوھە دەتوانرى جائەوەش بەلگەيە كى ترە ھى ئەھلى سونە و جەماعە.

لە كۆتايدا سەبارەت بە بىنىنى الله تعالى لەلايەن بىروادارانەوە ئەوھىيە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) راڭساوانە فەرمويەتى لە شوينى خۆى بە درىيىتر باسى دەكەين كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمۇي: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ لَيْلَةً الْبَدْرِ»^[١] ئىوه بە دلىيائىيەوە لە قيامەت و لەدواي ھاتنى قيامەت پەروەردگارى خوتان دەبىنن ترون يەعنى بە چاو دەبىينن ھەروھ كو ئىستا مانگ ئەگەر لە چواردەبى دەبىينن، ئەگەر مانگ لە چواردەبى ئاسان دەبىرى جا

[١] صحيح البخاري (٥٥٤) (٥٧٣)، صحيح مسلم (٦٣٣)، سنن أبي داود (٤٧٢٩).

چون مانگ له چوارده ده بىنرى به ئاسانى ئا ئاوا به ئاسانى ئىوه ئىوه برواداران پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پەر وەردگارى خۆتان دەبىن لە قىامەتدا.

كەواتە ئەوانە ھەمويان بەلگە بون لە كۆتايدا بۆچونى ئەھلى سونە و جەماعە لەگەل ئەوهدايە بەو بەلگانەوە رەدى موعىته زىلە كان دەدەنەوە كە الله تعالى لەلاين بروادارە كانەوە بە چاوى سەر دەبىنرى لە قىامەت يەكىكە لە ناز و نىعمەتە گەورە و مەزىنە كان.

ناوه زۆر جوانەكانى الله تعالى وە سيفاتە بەرزەكانى لە سونەتى پىغەمبەرەوە

ثُمَّ فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فَالسُّنَّةُ تُفَسِّرُ الْقُرْآنَ وَتُبَيِّنُهُ، وَتَدْلُّ عَلَيْهِ، وَتُعَبِّرُ عَنْهُ، وَمَا وَصَفَ الرَّسُولُ بِهِ رَبَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنَ الْأَحَادِيثِ الصَّحَاحِ الَّتِي تَلَاقَاهَا أَهْلُ الْمَعْرِفَةِ بِالْقُبُولِ؛ وَجَبَ الْإِيمَانُ بِهَا كَذَلِكَ.

جا لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- دىيىتە سەر ئەو بەلگە دەھىنېتەوە لە سەر جىڭىر كردنى ناوه زۆر جوانەكانى الله تعالى وە سيفاتە بەرزەكانى لە سونەتى پىغەمبەرەوە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يەعنى بەلگەي ئەمجارە فەرمودەيىان بۆ دەھىنېتەوە كە سونەتى پىغەمبەريش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يەكىكە لە سەرچاوه كانى زانىن و شارەزابونمان دەربارەي ناو و سيفەتە كانى الله تعالى، هەتا ئىيرە بەلگە كانى قورئانى ھىنناوه سەماندى بۆ ئىيمە بەرىك و پىكى كە الله تعالى خاوهنى ناوه زۆر جوانەكان و سيفاتە زۆر بەرزەكانە وە ئەمجارە فەرمودە كان دەھىنېتەوە و دەلى سونەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھەندىيە لە سەر ھەندىيەك لە ناو و سيفەتە كانى الله تعالى، باسى ئەو دەكا دەربارەي (فِي سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)) باس و خواسە كە ئەمجارە دەربارەي سونەت و فەرمودە سەحىخ و دروستە كانى پىغەمبەرە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەربارەي جىڭىر كردنى ناو و سيفەتە كانى الله تعالى، ابن تيمية -رحمە الله- دەفرەرمۇي لە (الواسطية) (فَالسُّنَّةُ تُفَسِّرُ الْقُرْآنَ) سونەت و فەرمودە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) راۋە و تەفسىرى قورئانە

يەعنى قورئانى پى تەفسير دە كرى ئايىتە كان (وتُبَيِّنُهُ) وە هەندىك جار قورئان موجمەلە يەعنى كورت ھاتوھ ئايىتە كە، سونەت چى دە كا؟ موبەينە بۇ قورئانە كە يەعنى رۇنكەرەۋەيدە بە درىيىزتر پىت رادەگەيەنى، بۇ نمونة الله تعالى ھەلسوكەوتە كانى كە لە نويىزدا دە كرى لە قورئاندا الله فەرمۇيەتى؟ الله دەفەرمۇي: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ [العنكبوت ٤٥] نويىز بەرپا بىكەن، ئى چۆن ئىمە ئە و نويىز بىكەين؟ ئەوھە موجمەلە كورتە نازانىن چۆننەتى نويىز بەلام پىغەمبەر ھات (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە فەرمودە كانى خۆى بە فعل و كردارى خۆى بۇ ئىمەي رۇن كرددە دەفەرمۇي: «صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّيٌّ»^[١] نويىز بىكەن ھەرودە كو من بىيىن چۆن نويىز دە كەم، كەواتە سونەتى پىغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمودەي پىغەمبەر راڭە و تەفسىرە بۇ قورئانى پىرۇز وە هەندىك جارىش رۇنكەرەۋەيدە بە دور و درىيىز بۇ موجمەل و شتە كورتە پوخته كانى لە قورئاندا ھاتوھ (وتَدْلُّ عَلَيْهِ) وە هەندىك جار بەلگەيە لەسەرى (وَتُعَبِّرُ عَنْهُ) وە هەندىك جار فەرمودە كانى پىغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەعبىر دە كا لە ئايىتە كانى قورئان (وَمَا وَصَفَ الرَّسُولُ بِهِ رَبَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنَ الْأَحَادِيثِ الصَّحَاحِ الَّتِي تَلَقَّا هَا أَهْلُ الْمَعْرِفَةِ بِالْقَبُولِ؛ وَجَبَ الإِيمَانُ بِهَا كَذَلِكَ) جائە و فەرمودانەي كە ھاتوھ لە فەرمودە سەھىخ و راست و دروستە كان كە ئەھلى شارەزايىنى فەرمودە فەرمودە ناسەكانى كە قبولىان كردوھ و بە سەھىخيان داناوه لهو فەرمودانەي كە ئاوايىھ و پىغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الله تعالى يى وەسف كردوھ دەبى ئىمە چىبىكەين؟ واجب دەبى لەسەرمان پىويىست دەبى كە بىرۇامان پىييان بە هەر ھەموو فەرمودە سەھىخ و دروستە كان كە باسى سىفەتە كانى الله تعالى كردوھ. ئىنجا بەلگە لەسەر ئەوهى كە بەلى سونەتى پىغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەفسىرى قورئان رۇنكەرەۋەيدەتى وە بە دور و درىيىز موجمەلە كانمان تى دەگەيەنى و حالى دە كا بەلگەيە لەسەرى، ئايىتە كان زۆرن بە كورتى يەك دوو بەلگەيەك دىننەن كە الله تعالى دەفەرمۇي: ﴿وَأَنَزَلَنَا إِلَيْكَ الْذِكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [النحل: ٤٤] الله تعالى

[١] صحيح البخاري (٦٣١) (٦٢٨) (٦٣٠)، صحيح مسلم (٦٧٤)، سنن أبي داود (٥٨٩).

دهه رموی به سه ر تّووه ئهی موحده مه (عَزَّللهُ عَنِّي) زیکرمان دابه زاندوه زیکر يه کیکه له ناوه کانی قورئانی پیرۆز: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَرَلَنَا الْذَّكَرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفْظُونَ﴾ [الحجر: ۹] ئیمە به سه ر تّووه زیکر که قورئانه دامان به زاندوه وھ ئیمەش ده پاریزین پاریزه ری قورئانین، ئینجا له و ئایه تهش الله تعالی دهه رموی ئیمە قورئانمان به سه ر تّو دابه زاند ئهی پیغەمبەر (عَزَّللهُ عَنِّي)، ئیش و کاری تّو چیه؟ ئیش و کاری تّو ئه وھ يه رون بکەیه وھ ئه وھ ئایه تانهی قورئان بۆ خەلکه که که واته: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ که موجمهل و کورته خەلک لیی حالی نابی و تى ناگا نازانی نویژ چۆن ئەنجام بدا که فەرمانیان پىیدە کەم نویژ بکەن و بەرپای بکەن تۆ بۆیان رونکە وھ بۆ نمونه ئه وھ نمونه يه کيانه، بە فیعل و کرداری خوت بە گوتن و قسە کانی خوت کە نویژ چۆن ئەنجام دەدرى رۇکنە کانی چیه وھ فەرزە کانی چیه سونە تە کانی چیه.

ئینجا سەبارەت بە حەج ئه و کار و کرده وانهی حەجیش کورته پوختىکە له ئایه تە کانی قورئان هاتوھ کە الله تعالی فەرمويەتى لە سه ر مەردوم و خەلکه کانه لە سه ر مەرقۇ و بروادارە کانه حەجى مالى الله بکەن ئەگەر لە توانا ياندا ھەبى، جا پیغەمبەر ھات (عَزَّللهُ عَنِّي) کە کردار و فیعل و فەرمانە کانی الله تعالی لە حەجى بۆ ئیمە رون کرده وھ کە فەرمۇی: «خذوا عنّي مناسككم^[۱]» لە منه وھ وھ بگەن ئە وھ عبادەت و پەرسەتىشانەی ھى حەجى کە حەجى مالى اللهى پى ئەنجام دەدەن.

کە واته ئه وانه بەلگەن لە سه ر ئه وھى سونە تى پیغەمبەر (عَزَّللهُ عَنِّي) فەرمودە کانی پیغەمبەر (عَزَّللهُ عَنِّي) رونکە رەوھى قورئانی پیرۆزى و ئایه تە کانن وھ تەفسىرن بۆیان، وھ بە دور و درېزتر ئه وھ ئایه تانهی موجمهل و کورته پوختى پیغەمبەر (عَزَّللهُ عَنِّي) رونى دە کاتە وھ بە درېزى بۆ مانى باس کردوھ و حالىمان دە کا و تىھان دە گەيەنى، جا ئاھلى سونە و جە ماھە دە فەرمۇن کە سونەت وايە کە حەدىسە سە حىحە کانی پیغەمبەر وايە (عَزَّللهُ عَنِّي)، کە واته لە ھەر حەدىسىيکى سە حىح هاتبى ناوىكى زۆر جوانى الله يان سيفەتىكى بە رزى الله ئیمە واجب دە بى

[۱] صحيح الجامع (٧٨٨٢).

له سه رمان قبولی بکهین وہ وہ ریبگرین وہ رہتی نہ کہینه وہ، هندیک لہ تاقم و کومہلہ کان بچونیان وایه کہ حدیسه کان مادہم دابہش دہ کری و چند بہشیکی ههیه موتہواتیری ههیه و ئاحادی ههیه ئاحاد (ظني الدلاله) یہ له عهقیدہ وہ رناگیری۔

ئایه حدیس و فہرمودہی ئاحاد له عهقیدہ ئه هلی سونہ و جہماعہ وہ رده گیری بُو جیگیر کردنی بیروبوا و ئیمان و ناوہ زور جوانہ کانی اللہ و سیفاتہ بہرزہ کانی اللہ تعالیٰ یانه نا؟ تہ بعدن فہرمودہ کانی پیغہمبہری پیشہوا (علیہ السلام) زانیان دھفرمون له روی وہ رگرن و رہ تکردنہ وہ یان وہ گیرانہ وہ یان بُو ئیمہ دابہشہ بُو چند بہشیک، هندیک لہ فہرمودہ ناسان و موحده دیسین -رحمہم اللہ- دابہشیان کردوہ دھلین فہرمودہ پیغہمبہر (علیہ السلام) یان موتہواتیرہ یان ئاحادہ یان مہ شہورہ وہ هندیکیش دھفرمون (والله أعلم) بہس ئاحاد و موتہواتیر، موتہواتیر چیہ به کورتی؟ موتہواتیر دوو جوڑی ههیه یان موتہواتیری لہ فزییہ یان موتہواتیری مہ عنہ وییہ، موتہواتیر بہو فہرمودہ دھگوتری کہ لہ هر چین و تہ بہقہیہ کدا کومہلیک لہ مرؤفہ کان ئہ و فہرمودہ یان گیرابیتہ وہ کہ عهقلی مرؤف بلی ئہ و کومہلہ مرؤفہ پیکہ وہ کو نابیتہ وہ لہ سہر قسہیہ کی درؤین یان نارا است لہ بہر ئہ وہیہ بربیار دھدری فہرمودہ کہ وہ رگیراوہ و قبولکراوہ، وہ هریہ ک لہ وانہش کہ لہ چینہ کان لہ مرؤفہ کان کہ ریوایہ تیان کردوہ سیفہت و ئاوہ لناوی تایبہ تمہندیان ههیه (بہ راستگو ناسرابن، بہ ریزبن، درؤیان لی نہ بینرابی، وہ ژمارہ یہ کی وابن کہ عهقلی مرؤف بلی ئہ وانہ پیکہ وہ لہ سہر درؤ و شتی نارا است کونابنہ وہ) لہ هر چین و تہ بہقہیہ کدا واتہ لہ سہ حابہ ئینجا لہ تابیعی ئینجا لہ تابیعی تابیعی هه تا گہیشتوہ تہ دھستی فہرمودہ ناسیکی وہ کو ئیامی بوخاری یان زانیا یہ کانی تر و فہرمودہ ناس بُو ئیمہ گیردراوہ یہ بہو حدیسه دھگوتری موتہواتیر، موتہواتیر (قطعی الثبوت) ہ یہ عنی سہدا سہد جیگیرہ وہ ئہ وہی بروای بہ فہرمودہی موتہواتیر نہ بی زانیان دھفرمون کافرہ، لہ بہر ئہ وہی موتہواتیر ئہ وہ بہ خویوہ هه لناگری سہ حیحہ زہ عیفہ ئہ و بہش و دابہشانہ لہ گھل موتہواتیر نیہ، وہ ژمارہ فہرمودہ

موتهواتیره کان زور نیه له بهر ئه و ههندیک جار له لای ههندیک له زانايان له ههندیک له پهروکی تایبهتیش کوکراوهته و ژمارهی فهروموده کانی تر زیاتره، جا ئایه ژمارهی ئه و کهسانهی له هه رچین و ته به قهیه ک ریوایه تیان کردبی فهروموده موتهواتیر چهندبی وه کو مه رج دایان نابی؟ ههندیک له زانايان ده فهرومون نابی ژمارهیان له ده که س که متریبی ههندیک به حه و تی داده نین ههندیک به زیاتری داده نین ههندیکیش ده فهرومون به ژماره نیه بەلکو گرنگ ئه و ھیه ژمارهیان له سی و ئه و انه زیاتر بی، ئینجا که سه کانیش ئه و تایبه تمدنی و ئاوه لناو و خسلهت و سیفه تانهیان تیدابی که گوتمان راستگویی و پاکایه تی و درؤیان لی نه بینرابی، وه کو پیغه مبهر ده فهرومی (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «مَنْ كَذَبَ عَلَىَ مُتَعَمِّدًا فَلَيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ^[۱]» پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فهرومی هه ریه ک درؤم پی هه لبھستی با شوینی خۆی له ئاگری دۆزه خ ئاماھ بکات و ده چیتە ناو ئاگری دۆزه خ فهروموده یه کی موتهواتیره، موتهواتیری له فزی ئه و ھیه له لفز و ده ربینه کان له و شه کان وه کو يه کبن فهروموده که يه عنی بلىئين فلا نه زانا و فلا نه فهروموده ناس که ریوایه تی کرد و ده شوینیکی تریش که ریوایه ت کراوه ده ربینه کان له فزه کان پیتە کان حرفه کان کت و مت وه کو يه کبی، فهروموده موتھواتیری مه عنھوی ئه و ھیه له مانا دا يه کبن بەلام له لفز و ده ربیندا ئه گه ر يه کیش نه بن ئاساییه، ئه وه فهروموده موتھواتیری مه عنھویه که ده فهرومون پارانه و ده ست به رز کردن و بۇ دۇعا يه کیکه له و فهرومودانه که له فزه کان ههندیک جار وه کو يه ک نینه بەلام له مانا دا يه ک ده گرنھوھ فهروموده ناسان بە بەلگە ده يھىننە وه، ئه و ھیان بۇ مەعلومات و پیشە کیه ک و بەرچا و پونى بەلام ئه و ھی ئىیمە ئىشمان پییە فهروموده ئاحدە، فهروموده ئاحدە فهروموده ناسان ده فهرومون ئه و فهروموده یه له ته به قه و چینه کان با دوو ته به قه يان يه ک ته به قه يه ک که س ریوایه تی کردبی فهروموده که يان ئه و په ری دوو که س ریوایه تی کردبی نه گه يشتبیتە سی و ژمارهی ته و اتور يان مە شهر

[۱] صحيح البخاري (١٢٩١)، صحيح مسلم (٤)، مسند أحمد (١٨١٤٠) (١٨٢٠٢).

بهوهی ده گوتری فه رموده يه کی ئاحاد، يه عنی تاکه که سیک ریوايەتی كردى وە كو فه رمودهی «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ»^[۱] «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ» تەنها ئیامى عومەر ریوايەتی كردوه وە لە سەردەمى تابیعیش تەنها يەك کەس ریوايەتی كردوه بەو فه رموده ده گوتری فه رموده يه کی ئاحاد، ئینجا فه رمودهی ئاحادە لە روی وەرگرن و قبولکردن و دانپېداھینانى فه رموده ناسان چەند بەشیک و جۆرىکیان بۆ داناوه (ھەندىك جار سەھىحە، ھەندىك جارىش حەسەنە، ھەندىك جارىش زەعيفە، وە ھەندىك جارىش مەوزووە) جا سەھىحىش دەكەنە دوو بەش (الصحيح لذاته وال الصحيح لغيره، حسن لذاته وحسن لغيره) ئینجا زەعيف و مەوزوویش، فه رمودهی سەھىح ئەو فه رموده يه کە ئەوانەي فه رموده كەيان ریوايەت كردوه (زەبتيان بەھىز بوبى يەعنى وەھميان نەبوبى حىفزيان بەھىز بوبى، وە راستگۆ بوبى لە قسە كانيان ئەمانەت پارىز بوبى) دەبى ئەو دوو مەرجه سەرە كىيە لى بىتەجى كەسە كەي ئەو فه رمودهی ریوايەت كردوه، وە مەتنە كەشى پىچەوانە نەبى لە گەل دەقى ئايە تەكانى قورئانى پىرۆز يان فه رموده كانى موتەواتير و لە خۆى سەھىحتى پىچەوانە نەبى، ئەو كاتە ئەو فه رموده سەھىحە قبولە وەرگىراوه ئەگەر ئاحادىشە، ئینجا ئەو فه رمودهی كە ئاحادە بە درىشى ئىمە ناچىنە سەرى چونكە بابەتە كەي ئىمە بابەتىكى فه رموده ناسى يان علوم الحديث نىھ مصطلح الحديث نىھ بەلام مەبەستمان ئەوهىي ئايە بزانىن لە عەقىدە و بىرۇبۇرادا ئەو فه رمودانەي ئاحادىن كاريان پى دەكرى يان نا؟ فه رموده ئاحادە كان ئەگەر سەھىح بون ئەگەر حەسەن بون بەلام بەس زەعيف و مەوزوو نەبى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن ئىش و كارى پى دەكرى وەرگىراوه قبولە دەبىتە بەلگە، بەلام جگە لە ئەھلى سونە و جەماعە ئەشعەرييە كان وە تاقم و كۆمەلە كانى تريش زۆرجار رەتى دەكەنە وە ئىش و كارى پى ناكەن دەلىن فه رمودەي ئاحاد لەبەر ئەوهى زەنييە قەتعى نىھ ئىمە ئىشى پى ناكەين و

[۱] صحيح البخاري (١) (٥٤)، صحيح مسلم (١٩٠٧)، سنن أبي داود (٢٢٠١).

عه قيده گرنگه و موھيمه و نابي ئيشى پى بکرى، بهلام له روی جىڭير بونه و ئەھلى سونه و جەماعە دەفرمۇن ئاھاد زەنى نىھ بەلگو يەقىنيه هەندىك جار يەك كەس فەرمودەيە كى رپوايەت كردوه بە قەد پەنجا كەس فەرمودەيە كى موتەواتىر رېزى هەيە پلە و پايەيە هەيە راستگۆيە ئامانەت پارىزه بۆ نمونە عومەرى كورى خەتاب كە فەرمودەيە كى رپوايەت دەكى عومەر خۆ بەقەد پياوىك نىھ ئەگەر تەماشاي دەكەي لە روی راستگۆيى لە روی ئامانەت پارىزى لە روی لىۋەرگەتن لە روی بەرېزى و سەنگىنى لە ئىسلامدا لە تەرازوی ئىسلامدا عومەر زۆر گەورە و مەزنه زۆر بە ئاسان شتى لىن وەردەگىرى مادەم جىڭير بوبى عومەر فەرمويەتى عومەر بەسە كە دەفرمۇئى، كەواتە ئەھلى سونه و جەماعە دەفرمۇن فەرمودەكانى ئاھاد وەرگىراون مادەم جىڭىربى و سەحىخ بىن بۆ عەقىدەش چونكە يەقىنيه و زەنى نىھ جىڭىر بونە كەي ئا ئەوهىيە عەقىدەي ئەھلى سونه و جەماعە، لەبەر ئەوهىيە تاقم و كۆمەلەكانى تر دەيەها سيفەتى الله تعالى هەيە بابهتى عەقىدە هەيە چونكە حەدىسى ئاھاد بەلگەيە بۆي رەتى دەكەنە تەئويلى دەكەن قىسى لىن دەكەن بەلام ئەھلى سونه و جەماعە بە فەرمودە ئاھادانە جىڭىرى دەكەن پشتى پىن دەبەستن بەلگەي بۆ دەھىننەوە.

جىڭىر كردنى سيفەتى (النَّزُولُ) لە فەرمودەكاندا:

فَمِنْ ذَلِكَ مِثْلُ قَوْلِهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ): «يَنْزُلُ رَبُّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأَعْطِيهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ»^[۱]. مُتَفَقَّدٌ عَلَيْهِ.

ئىنجا دىيىنە سەر يەكىك لە سيفەتە كانى الله تعالى كە سيفەتى فيعليه بۆ الله تعالى ابن تىمیة جىڭىرى كردوه بە فەرمودەيە كى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) و ئەويش دابەزىنى الله تعالى و نزولى الله تعالى يە بۆ ئاسمانى دونيا ابن تىمیة دەفرمۇئى (فَمِنْ ذَلِكَ) يەعنى بەلگە لە

[۱] صحيح البخاري (۱۱۴۵) (۶۳۲۱)، صحيح مسلم (۷۵۸)، سنن أبي داود (۱۳۱۵) (۴۷۳۳).

فه رموده کانی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۆ جیگیر کردنی یە ک لە سیفه تە کانی الله تعالیٰ کە سیفه تیکی کرداری و فعلیه و دابه زینیتی بۆ ئاسمانی دونیا دە فەرموی ئە وەیه (مثُلْ قَوْلِهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نمونهی فه رمودهی پیغه مبهره (عَلَيْهِ السَّلَامُ) کە فەرموی: «يَنْزُلُ رَبُّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأَعْطِيهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ» کە واتە بە کورتى و پوختىھ کەی سەرەتا با بىکەينەوە کوردى ئىنجا دوايە دەچىن هەلۋىستى ئەھلى سونە و جەماعە بۆ ئەو فەرمودە دەردە خەين پیغه مبهر فەرموی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) «يَنْزُلُ رَبُّنَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا» داده بەزى خواى پەروردگارمان بۆ ئاسمانی دونیا «كُلَّ لَيْلَةً» هەموو شەویک «حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ» لەو کاتەی بەشى سىيىھەمى سىيىھە کى شەو کۆتاپىھ کەی دەمىننى «فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ» کى داوا و ھاوارم لېبکا من وەلامى دەدەمەوە «مَنْ يَسْأَلُنِي فَأَعْطِيهُ» هەر يە کىك پرسىارم لېبکا و داواي ھەبى لىم پىى دە به خشم «مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ» کى داواي لېبوردنم لېبکا لىي دەبورم.

جا فەرمودەيە کە بە راستى دەبى چاكى لى و ردېينەوە دەستى پىوه بگرین ھەموو راز و نيازە کانمان ئىش و کارە کانمان داخوازىھ کانمان ئەگەر بکرى و مۇسلمانىن بخەينە ئەو کاتە لە الله داوا بکەين بە دلنىايىھەوە وەلامت دە درىتەوە پشتت دەگىرى الله تعالىٰ لىت خوش دەبى لە قىس خۆمانى نە دەين.

جا ئەھلى سونە و جەماعە ئەو فەرمودە دە کەن بە لگە لە سەر ئە وەی جیگیرى دە کەن دەلین الله تعالىٰ یە ک لە سیفه تە کانی دابه زىن و نزولە بۆ ئاسمانی دونیا، ئەو دابه زىن و نزولە بە مەعنای حەقىقى و پاستىھ بە لام چۆنیەتىھ کەی ئىمە نايزانىن الله تعالىٰ - جل شئە - لە خۆى دە وەشىتەوە و بۆ خۆى دە زانى (ولله المثل الأعلى) ئە وە عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعە يە، وە کو ئە و ئايە تە: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا﴾ [الفجر: ۲۲] کە الله تعالىٰ فەرموی ئەو کاتەی الله تعالىٰ دى و فريشته كان پۆل پۆلن راوه ستاون رېز رېز، بەو مانا يە کە جاء و مجىء بۆ الله تعالىٰ مانا يە حەقىقىھ کەی دى کە رونمان كرده وە لە شويىنى خۆيدا نە ک

بلىين ئه مرى الله تعالى دى، جا وە كۈئە تەيان تەئویل دەكىد تاقىم و كۆمەلە كانى جگە لە ئەھلى سونە و جەماعە ئەو فەرمودەي پىغەمبەريش (عَزَّلَ رَبُّنَا) تەئویلى دەكەن دەيگۆرن تەحرىفى دەكەن جەھمىيەكان هەر رەتى دەكەنەوە و پەكى دەخەن وە موعىته زىلە كان و فيرقە كانى تر تەنانەت ئەشۇھەرىيە كانىش دەلىن دابەزىنى رەحمى الله يە بۆ ئاسمانى دونيا بەلام ئەھلى سونە و جەماعە وەلاميان بەدەستە بۆيان وەلامىكى ئاسان، دەلىن باشه رەحمى الله تعالى ئەو نەبىن هەر سېيەكى شەو دابەزىتە ئاسمانى دونيا لە هەموو كاتىك دابەزىوه لەسەر زەۋى وە دابەزىوه تە ئاسمانى يە كەم دادەبەزى بۆ هەموو شوينە كان، باشه ئەو تايىەتمەندىيە چىيە پىغەمبەر فەرموى (عَزَّلَ رَبُّنَا) ؟ ئىنجا هەندىك دەلىن جوبرائىلە دادەبەزى يان فريشته يە هەندىك دەلىن ئەمرى خواى رب العالمين، ئا ئەوانە هەموو قەيد خىتنە ناو ئەو فەرمودەي پىغەمبەر (عَزَّلَ رَبُّنَا)، وە جىڭىر نە كردى ئەو سيفەتەي الله تعالى يە ئەو سيفەتە فعلى و كىدارە وە رەتكىرنەوە يەتى وە تەئوپەلىكى تەحرىفيە گۆرپىنىتى لە مەعنایە حەقىقى و تەواوەتىيە كەي وە هەلھاتنە لەبرى، بەراستى راست و دروست نىيە لەبر ئەوەي ئەگەر دەلىن فريشته يە يان جوبرائىلە ئىن چۈن دەشىن و دەگونجى؟ خۆ جوبرائىل نالىن «مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ» هەر بەو بىرگەي ئاخىرى فەرمودە كە كىن داواى ليبوردنم لييىكى دەبورم، جوبرائىل ئەوەي لە دەستدا نىيە وە ئەوەش ناگەيەنى، وە لە پاشان ئەگەر دەلىن فەرمان و ئەمرى الله تعالى يە فەرمان و ئەمرى الله تعالى هەموو دەمىن دادەبەزى و هەموو دەمىن لە توانايدا هەيە لەسەر زەۋىيە و لە هەموو شوينە كانە، وە لە پاشان ئەگەر الله تعالى فەرمويەتى وە كۈئەپىغەمبەر دەفەرمۇن (عَزَّلَ رَبُّنَا) كىن لەبرم بىپارپىتە وەلامى دەدەمە وە ناشىن و ناگونجى ئەوە كەسيكى تربى، وە بەلگە كانيان زۇر لازە قسە كانيان زۇر بىن جىيە ئەوانەي كە دەلىن دابەزىنى الله تعالى نىيە هى رەحمىيەتى يان هى شتىكى ترە رەتكراوهەيە ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن دابەزىنىكى راست و دروستى حەقىقىيە بىيار دەدەين بۆ الله تعالى بەبىن ئەوەي چۈننەتىيە كەي بىزانىن.

جا لىرەوە ئەھلى بىدەع و وە موعته زىلەكان و ئەوانەي شويىنى ئەوانىش كەوتون و بۆچونيان وە كو ئەوان بوه پرسىارى نابەجى و داهىنراوى دەھىننەجى يان دەيکەن دەيورۇزىن، يەك لەوان دەلىن باشە ئەگەر الله دادەبەزىتە ئاسمانى دونيا ئايە عەرپشى بەتال دەكى و بەجى دېلىن چونكە ئىستىواى لهسەر عەرپشە؟ ئەوە پرسىاريکى عەقلى بىدەعىيە رەتكراوهى نە كردى ئەولاترە بەلام ئەگەر هەر دەشكىرى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن ئىمە نازانىن چونكە چۆنئەتىيە كەي دابەزىنى الله تعالى بە دەنلىيەوە و سەدا سەد وە كو ھى مەخلوق و بەدىھىنراوه كان نىيە، پرسىارى دوھمىشىان ئەوەيە دەلىن ئايە ئەگەر دابەزىيە ئاسمانى يەكم واتە ئاسمانى دوھم و ئاسمانە كانى تر دەورى الله دەدەن و دەبنە سەقف بۆ الله تعالى (پەنا بە الله)؟ ئىمە دەلىن ھىچ شتىك ئىحاطەي خواي رب العالمين ناكا بەلگەمان ھەيە لهسەر ئەوە ئەھلى سونە و جەماعە بە ئايەت و بە فەرمودە وە ئەوە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەيە، وە ناشزانىن چۆنە چۆنئەتىيە كەي تەنها الله دەزانى -جل شئىنە- ئىمە ھەر دان بەوەدا دەھىننە دابەزىنە كەي دابەزىنەكى حەقىقيە سەدا سەدىيە، ھەروە كو له زمانى عەربىدا نزول چ واتايەكى ھەيە يەنزيلوھ جائە و يەنزيلوھ الله تعالى عەرپش بەجى دېلىن عەرپش بەتال دەبى ئاسمان دەبىتە سەقفي، ئەوانە ھەموو سوئالى بىيجى و بىدەعىنە و ئىمە ھىچى لى نازانىن تەنها دەلىن الله تعالى دادەبەزى بۆ ئاسمانى دونيا بە دابەزىنەكى كە له خۆى دەۋەشىتەوە -جل شئىنە- (ولله المثل الأعلى) دابەزىنە كە حەقىقيە و راستىيە و مانايە كەي لوغەوى و زمانەوانى لى دەگىرى و وەردەگىرى ئىنجا چۆنئەتىيە كەشى رەت دەكەينەوە ئىمە عىلەم و زانستىيەن بە چۆنئەتىيە كەي نىيە عىلەم و زانستى بە چۆنئەتىيە كەي بىريار نادەين.

جيڭىر كردى سيفەتى (الفرح) لە فەرمودەكاندا:

وَقَوْلُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدٍ الْمُؤْمِنِ التَّائِبِ مِنْ أَحَدْ كُمْ بِرَاحَلَتِهِ^[۱]». مُتَّفَقُ عَلَيْهِ

[۱] صحيح مسلم (۲۷۴۴)، صحيح البخاري (۶۳۰۸)، سنن الترمذى (۲۴۹۸).

له پاشان هەر لە قسە کانی خۆی لە (الواسطية) ابن تیمیة دەگاتە سەر جىڭىر كردنى ئەمچارە سيفەتى فەرەح بۆ الله تعالى، فەرەح بۆ بەندە كان و مەخلوق و بەدىھېنراوە كان لە زمانەوانى و فەرەھەنگە كان ئەگەر تەماشاي بکەي بە كوردىيە كەي يەعنى شادومانى يەعنى كامەرانى يەعنى ئاسودەيى يەعنى بەختە وەريي يەعنى دلخوشى ئەو مانايانە ھەموى دەگەيەنى، بەلام بۆ الله تعالى ئىمە هەر فەرەح دەلىيىن وە بە مەعنایە حەقىقى و راستىيە كەي بۆ الله تعالى زياتر شادومانى دەۋەشىتەوە شادى ئىمە بلىيىن الله شاد دەبى بەو شتە چونكە دلخوشى ئەگەر بىيىن بىكەينەوە كورديوھ لىيۇھشاوه نىيە بۆ الله تعالى چونكە الله تعالى لە هيچ ئايەتىك لە هيچ حەدېسىيىك لە هيچ شويىنىك جىڭىر نەبوھ بۆي كە بلىيى خاوهن دلە الله تعالى (پەنا بە خواى رب العالمين)، ئەو يىش و شەرى دلى كە وەگەل بخەين ناشياو دەبى جا زياتر شادى بەكار بىيىن (والله أعلم) ئەوھى من لىيى حالىمە و تى دەگەم لە كوردىيە كەي باشتىر و ئەولاتر دەبى يان فەرەحە عەرەبىيە كە بلىيىن بە مەعنایە حەقىقى و راستىيە كەي، كە دەفەرمۇئى ابن تیمیة دەلىي پىغەمبەر فەرمۇيەتى (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) (وَقُوْلُهُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)) : «لَلَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدٍ مِّنْ الْمُؤْمِنِ التَّائِبِ مِنْ أَحَدَكُمْ بِرَاحْلَتِهِ» جا دەفەرمۇئى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) الله تعالى زياتر شادە و فەرەحە بە تەوبە و گەرانەوھى بەندە كەي بروادارى تەوبە كارى لە يەكىكى كە شادومانە دلخوشە بە راھىلە كە و گەرانەوھى ئەسپ و ولاخە كەي بارە كەي لەسەرە، ئەوھىش فەرمودەيە كى دور و درىزە ھەموو فەرمودە كە بىيىنەوە چاكتىر لىيى حالى دەبىن ئەو يىش ئەو فەرمودەيە كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمۇيەتى: «لَلَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدٍ مِّنْ أَحَدَكُمْ» الله تعالى شادترە و وە فەرەحتىرە بە تەوبە و گەرانەوھى بەندە كەي لە يەك لە ئىيە «كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضِ فَلَادَةِ» لەسەر پشتى ولاخە كەي بارىك ھەبوبى لە زەویيەك و بىبابان و چۆللايەتىك «فَانْفَلَتَتْ مِنْهُ» ئەو ولاخە لە دەستى دەربچى و برووا «وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ» وە لەسەر پشتى ولاخە كەي خواردن و خوارنهوھ و بارە كەي لەسەربى هى ئەو كەسە «فَطَلَبَهَا حَتَّى إِذَا أَئْسَ مِنْهَا» جا بخوازى و

بهدوایدا بگهربی و ولاخه کهی بؤ نه دوزریته و ههتا دهست بهرداربی و بئ ئومیدبی لیی «نام تحت شَجَرَةً» لهوی بخهوي و پال بکهوي له ژیر داریک «فَلَمَّا رُفِعَ رَأْسُهُ» یه عنی بخهوي و پال بکهوي مه بهستی بؤ چیه؟ له ههندیک له ریوایهت دهلى لینگی لئ راده کیشی بؤ مردن مه ئیوس دهبی و دهست بهردار دهبی خواردن و خواردنه وهی نه ماوه ناگاته وه ئاوه دانیه کانیش وا داده نئ چهند چركه یه کی تر ماوه یه کی تر بمری و ملک الموت لیی میوان بی و گیانی بکیشی ئینجا له و کاته «فَلِمَا رُفِعَ رَأْسُهُ» له دوای ئه وهی سه ری خوی هه لبری و بلند کرد چاوی هه لھینا بینی «فَإِذَا نَاقَتْهُ عَنْدَ رَأْسِهِ» ته ماشای کرد وا حوشتره کهی یان ولاخه کهی له سه ری و هستاوه «فَقَالَ مِنْ شَدَّةِ الْفَرَحِ» ئه وهندہ شاد دهبی ئه وهندہ فه رە حنایی بؤ دی ئه وهندہ دلخوش دهبی، چی دهلى؟ ئاگای له خوی نامیئنی و دهلى «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ» (پهنا به الله) ئهی الله تعالیی تؤ بهندی منی و من په روهر دگاری توم له نه زانینه ئاوای به سه ر زماندا دی بیرون بر روای وانیه «أَخْطَأَ مِنْ شَدَّةِ الْفَرَحِ» پیغه مبه ر فه رموی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هه لھی کرد له بھر زور شادومان بونی له بھر زور فه رە ح بونی، ئینجا که واته پیغه مبه ر ده فه رموی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئه وه چهند شادومانه چهند فه رە حی تو ش بوه الله تعالیی - جل شئنه - له و که سه زور شادومانتره الله تعالیی له و که سه زور فه رە حتره به تهوبه و گه رانه وهی بهندہ کانی.

له و فه رموده یه ئه وه و هر ده گیری له لا یه ن ئه هلی سونه و جه ماعه وه که ئیمه سیفه تی فه رە ح شادی بؤ الله تعالیی بپیار بدھین به مانایه حه قیقی و راستیه کهی به بی ته ئویل کردن و ته حریف کردنی به لام چونیه تیه کهی ئیمه نازانین عیلم و زانستیمان به چونیه تیه کهی نیه وه کو باقی سیفه ته کانی تر هم دابه زینی الله تعالیی بؤ ئاسمانی دونیا وه هم هاتنی بؤ رفڑی مه یدانی حه شر و حیساب و مه جیئی وه باقی سیفه ته کانی تری خه بھری الله تعالیی - جل شئنه - (ولله المثل الأعلى) ئه وه عه قیده کهی ئه هلی سونه و جه ماعه یه.

جا كەواتە له و فەرمودە دوو خالى زۆر گرنكى تىدايە پىيوىستە ئە و فەرمودە جىڭگاي بايەخە زۆر بايەخى پىبىدرى:

يە كەميان ئەۋەيە سيفەتى فەرەح بۇ الله تعالى جىڭگير دەكرى.
دوهەميان پله و پايەتى تەوبە و گەرانەوە بەندەكان لە تاوان و گوناھە كان لەلاي الله تعالى يە كجار گەورەيە پىيوىستە ئىيمە بەندە گوناھكارىن وە شەيتان و ھەوا و ھەۋەس و نەفس وە دونيا ھەندىك جار وازمان لى ناهىنى گوناھمان پى دەكا بە زوترين كات گرنگ ئەۋەيە بىگەرىيەنەوە بولاي الله تعالى ھەر دەم لە تەوبە كردن و گەرانەوەدا بىن وە بايەخى پى بدەين.

جىڭگير كردىنى سيفەتى (الضحك) لە فەرمودەكاندا:

وَقَوْلُهُ: (عَصَمَ اللَّهُ إِلَيْ رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ؛ كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ^[١]). مُتَفَقَ عَلَيْهِ.

لە پاشان يەكىكى تر لە سيفەته كان ابن تىمية كە بەلگەي بۇ دەھىنېتەوە لە فەرمودە پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ إِلَيْ رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ؛ كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ) سيفەتى ضەحکە واتە پىكەنин، پىكەنин وە ضەحک بۇ الله تعالى ابن تىمية لە پىيى ئە و فەرمودانەوە جىڭگير دەكا بۇ الله تعالى وە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە جىڭگيرە بە مانايدى حەقىقى و راستىيە كەي، بەبى تەئویل و تەحرىف كردن بەلام چۆنۈھە تىيە كەي ئىيمە نازانىن وە دلىاشىن لەۋى ئە و سيفەتanhى الله تعالى وە كۆھى مەخلوق و بەديھىنراوە كان نىيە چۆنۈھە تىيە كەشى نازانىن بەلام مانايدى حەقىقى و راستىيە كەي لى وەردەگرین و جىڭگير دەكەين بۇ الله تعالى، كە ابن تىمية دەفەرمۇئى پىغەمبەر فەرمۇى (عَصَمَ اللَّهُ إِلَيْ رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ؛ كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ) الله تعالى ضەحکى هەيە و واتە پى دەكەنى -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) بە دوو كەسان بە دوو مروق و پياوان كە يەكىان يەكىكى دەكۈزى وە دوايدى ھەر دو كىيان دەچنە بەھەشت، ئەۋەش دىمەنە كەي وايدى وە كۆ راھەكارانى فەرمودە كە دەفەرمۇن كەسى موسىلمان و كەسىكى

[١] صحيح البخاري (٢٨٢٦)، صحيح مسلم (١٨٩٠)، سنن النسائي (٣١٦٥) (٣١٦٦).

کافره، کافره که مسلمانہ که ده کوژئی مسلمانہ که شہید حیساب دهبی و دهچیته بههشت، لهدوایی کافره کهش مسلمان دهبی دوباره له مهیدانی جهنگ و جیهاد ده کوژری به مسلمانیه تیه وہ ئینجا ئه ویش دهچیته بههشت ئه گھر نهش کوژری به مسلمانیتی ده مری و وفات ده کا، که واته هه رد کیان بههشتی ده رده چن.

جا لهو فه رمودهی پیغامبر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئه وہی جیگیر کرد که اللہ تعالیٰ خاون سیفه تی ضه حکه، ضه حک وہ کو گوتمان بؤ مرؤقه کان بهو مانا یه دئی ئه گھر به شتیک سه ریان سور بمعینی و سه رسام بین پیکه نین ده یگری که سه که بهلام بؤ خوای رب العالمین دل نیاین وہ کو هی مرؤقه کان نیه، وہ ههندیک جاریش هه یه خه لکانیک بهبی سه بہب و هؤکار پیڈه که نن ئه و نمونه شه یه بؤ خه لک و مرؤقه کان کاتیک بهبی سه بہب و هؤکار پی ده که نن چی ده لین؟ ده لین (الضحك بلا سبب من قلة الادب) یعنی ئینسان هه ر له خورا پیکه نی هیچی نه بینی بی و جیبی سه رسامی نه بوبی ئه و کاته له بی ئه ده بیه و له که م ئه ده بیه و له نه زانینه وہ یه یعنی به ره و شتیکی جوان و به رز دانانری، جا مرؤقه کان ئه گھر شتیک بیین ههندیک جار پیکه نین ده یانگری وہ ضه حک ده یانگری بهلام بؤ اللہ تعالیٰ ئیمه ده لین پیکه نین و ضه حک که وہ کو هی مرؤقه کان نیه چونیه تیه که شی ئیمه نازانین عیلمہ ان پی نیه بهلام جیگیری شی ده که بن به مانا یه حقیقی و راستیه که ری بؤ اللہ تعالیٰ وہ کو لهو فه رموده سه حیحه هاتوہ ئه وہ عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه یه.

جا بؤ مرؤقه کان قه ده غه ش کراوه زور پیکه نین چونکه زور پیکه نین دل ده مرینی وہ کو پیغامبر فه رمویه تی (صلی اللہ علیہ وسلم): «إِيَاكُمْ وَكُثْرَةُ الضَّحْكِ فَإِنْ كَثُرَتِ الْضَّحْكُ تَمَيَّتِ الْقَلْبُ»^[۱] ده فه رموی ئاگادر بن هوشیارین له زور پیکه نین چونکه زور پیکه نین دل ده مرینی، ئینجا خوای رب العالمین یش هانمان دهدا بؤ زور گریان نه ک زور پیکه نین له ژیانماندا

[۱] مسند احمد (۸۰۷۶)، سنن ابن ماجہ (۴۲۱۷)، ههندیک له فه رموده ناسان له وانه شیخ عبد الله بن جبرینیش ده فه رموی حه سنه و وہ رگیراوه.

دەفرمۇى: ﴿وَتَضَحَّكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾ [النجم: ٦٠]، وە لە پاشان پىغەمبەر (عليه السلام) دەفرمۇى بە جوبرايىل وە كۆ مەدىكى بۆى دانراوە دەلى جوبرايىل: «ما ضحك منذ خلق الله النار»^[١] جوبرايىل پى نە كەنيوھ لە وەتهى الله تعالى ئاگرى بەدى هيئاواھ، دەبى مروققە كان ئاوا كەم پىبىكەن وە پىشىنان ھەبوھ ھەندىك جار گوتويانە ھەتا قودس رېزگار نە كرى ئىمە پىئنا كەنین يان ھەتا موسىمانان سەرنە كەون پى ناكەن ئىن چونكە پىكەنین لە خوشى و شادىيە موسىمان ئەگەر ولات و شويئىكى داگىر كراوبى شادومان نابى وە دلخوش نابى لە بەر ئەوھ كەمتر پى دەكەنى.

جىڭىر كەردى سىفەتى (العجب) لە فەرمودەكاندا:

وَقَوْلُهُ: «عَجَبَ رَبُّنَا مِنْ قُنُوطِ عِبَادِهِ وَقُرْبِ حَيْرِهِ، يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ أَزَلِينَ قَنْطِينَ، فَيَظْلُلْ يَضْحَكُ يَعْلَمُ أَنَّ فَرَجَحَكُمْ قَرِيبٌ»^[٢]. حديث حسن.

ئەمجارە ابن تيمية يەك لە فەرمودەكانى پىغەمبەرى (عليه السلام) هيئاواھ تەوھ كە فەرمودەيە كى سەھىح و جىڭىرە لەلايەن ابن تيمية و لەلايەن ھەندىك زانايانى ترى فەرمودەناس، كە سىفەتى عەجەب بۆ الله تعالى بېرىار دەدا كە لە كوردى بۆ مروققە كان عەجەب بە واتاي سەرسامى دى يان واق ورمان دى بەلام بۆ الله تعالى ھەر عەجەب بگوتى باشتىرە وە ئەولاترە چونكە سەرسامى وشەى سەرىي تىدايە سەرىيش بۆ مروققە كان و بۆ مەخلوق و ئەوانەيە، جا الله تعالى سىفەتى عەجەبى ھەيە بەھەي كە لە خۆى دەۋەشىتە وە - جل شئىنە- وە مانايدىنەن كە ئىمە جىڭىر دەكەين وە كۆ ئەھلى سونە و جەماعە ابن تيميةش واى هيئاواھ تەوھ بەلام چۆنۈيەتى كە نازانىن (ولله المثل الأعلى)، دەفرمۇى كە پىغەمبەر (عليه السلام) فەرمويەتى: (وَقَوْلُهُ: «عَجَبَ رَبُّنَا مِنْ قُنُوطِ عِبَادِهِ وَقُرْبِ حَيْرِهِ، يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ أَزَلِينَ قَنْطِينَ،

[١] صفة النار لابن أبي الدنيا، ص: ١٣٦.

[٢] أورده بهذا اللفظ ابن كثير في تفسيره عند تفسير قوله تعالى: أمحسنتم أن تدخلوا الجنة [البقرة: ٢١٤] وأورده بنحوه الإمام عبد الله بن أحمد في السنّة برقم (١١٢٠) وضمن حديث طويل عن أبي رزين العقيلي رضي الله عنه. وقد سبق تخریج الجملة الأولى من الحديث وهي قوله: عجب ربنا من قنوط عباده وقرب غيره. ولكن ذكره جميعهم بلفظ: ضحك ربنا.

فَيَظْلُلُ يَضْحَكُ يَعْلَمُ أَنَّ فَرَجَكُمْ قَرِيبٌ) لهو فهرمودهدا ابن تیمیة ئهوهی جیگیر کردوه که فهرمودهی تریش ههن بۆ جیگیر کردنی عهجهبی الله تعالی -جل شئنه- که ابن تیمیة سیفهتی عهجهبی به مانایه حهقیقیه کهی بۆ الله تعالی جیگیر کردوه (عليه السلام) بهلام عیلم و زانستی به چۆنیهتیه کهی رهت ده کهینهوه ئههلى سونه و جهماعه دهلىن نازانین چۆنیهتیه کهی چۆنە (ولله المثل الأعلى) الله تعالی بۆخوی دهزانى، جا سیفهتی عهجب وه کو ضهحك و وه کو نزول و دابهزین وه کو فهړح یه کیکه له سیفهته فعليه کان و کرداریه کانی الله تعالی -جل شئنه-، وه فهرمودهیه کی تریش هدیه که پیغامبر (عليه السلام) فهرمویهتی که الله تعالی عهجهبی ههیه لهو گهنجانهی که «لَيْسَتْ لَهُ صَبْوَةً»^[۱] ئه و گهنجهی که شههودت و ئارهزوو بازاپیهتی گهنجایهتی نیه یهعنی باپایهخی پینادا ئهوهشیان ههر ئهوهی پی جیگیر دهبی، يان الله تعالی له قورئانی پیرفز که فهرمویهتی: ﴿وَإِنْ تَعَجَّبَ فَعَجَّبَ قَوْلُهُمْ﴾ [الرعد: ۵] يان ده فهرموی: ﴿بَلْ عَجِبَتْ وَيَسْخَرُونَ﴾ [الصفات: ۱۲] له ههندیک له قیرائه ته کان هاتوه: ﴿بَلْ عَجِبَتْ وَيَسْخَرُونَ﴾ دهلىن بهو ئایه تهش جیگیره بۆ خوای رب العالمین ماده م ئه و قیرائه تهش ههیه و قیرائه تیکی جیگیره وه ئههلى سونه و جهماعه بروایان بهو قیرائه تهش ههیه که ئهوه ده گهیهنى الله تعالی فهرمویهتی: ﴿بَلْ عَجِبَتْ وَيَسْخَرُونَ﴾ جا من عهجب گرتwoo ده بم لهوهی که ئهوان ئیستیهزا و گهمه و گالتھ و گهپ ده کهنه بھئا کانی خوای رب العالمین بروایان پی نیه کافر و موشریکه کان يانی جیگای ئهوهیه که بروای پی بینن.

جا ئه و فهرموده کهواته ئهوهی پی جیگیر دهبی که پیغامبر فهرموی (عليه السلام) الله تعالی عهجب دهیگری بھ مهعنای عهجهبی ههیه -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى) له دهست بھرداربون و له قنوط، قنوط بھ مانای چی دی؟ یهئس و دهستبه رداربون و بیئ ئومیدییه، له یهئس و دهست بھرداربونی بھندہ کانی کاتیک بیئ ئومید ده بن له ره حم و بهزهیی خوای رب

[۱] مسنند احمد (۱۷۳۷۱).

العالمين وه له نزيك بونهوهى غيره کانيان «يَنْظُرُ إِلَيْكُمْ أَزْلِينَ قَنْطِينَ» الله تعالى تیتان دهروانى و ته ماشاتان ده کا ئىوه خوتان نزم ده کنهوه دهست به ردار ده بن بى تاقهت ده بن «فَيَظْلُلُ يَضْحَكُ يَعْلُمُ أَنْ فَرْجَكُمْ قَرِيبٌ» يەعنى له و کاتهى مەبەستى پى ئەوهىه که يەک بەلا و موسىبەتىکى بەسەردى شتىکى بەسەردى تەنگانه يەکى بەسەردى دهست له خۆى بەردەداتەوه بى ئومىد دەبى ئىنجا خواى رب العالمين واتان دەبىنى و ته ماشاتان ده کا عەجهبى دەبى لهوهى ئىنجا الله تعالى پى ده کەنلى چونکە دەزانى فەرەج و دەرگە بونهوه لىتان زور نزيكه نابى ئەوها دهست بەردارى خوتانبىن، جا له و فەرمودە کەواتە دوو سيفەتى الله تعالى فىعلى جىڭىر يەكىان عەجب يەكىشيان ضەحك و پىكەنین بهوهى له الله دەوهشىتەوه -جل شئنه-.

جيڭىر كردنى سيفەتى (الرجل) له فەرمودەكاندا:

وَقَوْلُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَهِيَ تَقُولُ: هَلْ مِنْ مَزِيدٍ حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا رِجْلَهُ [وَفِي رَوَايَةِ عَلَيْهَا قَدَمَهُ] فَيَنْزُوُنِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، فَتَقُولُ: قَطْ قَطْ [١].» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

وه له پاشان له فەرمودەيە کى تر ابن تيمية هيئاۋىيەتىيەوه بەھلگە بۆ جىڭىر كردنى سيفەتى رېجل و قەدەم بۆ الله تعالى -جل شئنه- کە رېجل و قەدەم بۆ مرۆڤە كان بە ماناى پى و قاچ دى، جا بۆ خواى رب العالمين يىش کە ابن تيمية بهوهى له الله دەوهشىتەوه بەو فەرمودە کە ئىستا دەيخوينىنەوه توّمارى كردوه له (الواسطية) و جىڭىرى كردوه ئەوهش عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەيە کە پىغەمبەر فەرموى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَهِيَ تَقُولُ» بەردەوام ئاگرى دۆزەخ خەلکى هەلدەدرىتە ناو ئەويش دەلى «هَلْ مِنْ مَزِيدٍ» نىيە زياتر بىتە ناوم (پەنا به خواى رب العالمين) «حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا رِجْلَهُ» هەتا الله تعالى خاوهن عىزەت رېجلى خۆى واتە ئەگەر بىكەينەوه كوردى قاچى خۆى خواى رب العالمين بهوهى کە له الله دەوهشىتەوه و چۈنۈيەتىيە کە ئىمە نازانىن يان له رېيوايەتىکى تر گۇتویەتى

[١] صحيح البخاري (٦٦٦١) (٤٨٤٨)، صحيح مسلم (٢٨٤٨)، سنن الترمذى (٣٢٧٢).

«عَلَيْهَا قَدَمَهُ» ههتا الله تعالى قهدهم به مانای پیی دی ئينجا (ولله المثل الأعلى) بهوهی له الله دهوهشیتهوه ئیمه چونیه تیه کهی نازانین ههتا ئهوهی دهخاته ناو دۆزهخ و جههنهم «فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ» بۆ يه ک دیتھوھ ئاگری دۆزهخ هەندیکی بۆ هەندیکی و دیتھوھ باریه ک «فَتَقُولُ: قَطْ قَطْ» بەس بەس الله تعالى به مەعنای ئهوهی ئاوا الله تعالى ئاگری دۆزهخ بىدەنگ ده کا لهوهی که بلى زياترم بۆ بى پر دەبىتھوھ.

ئهوهش ئه و فەرموده ئهوهی پى جىڭير دەبى که ابن تيمىة بۆ ئهوه به بەلگە هىناویه تیه وھ که الله تعالى خاوهنى سيفه تى رېجل و قەدەمە وھ کو له و فەرموده سەحىحە پىغەمبەر هاتوھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) بهوهی له الله دهوهشیتهوه ئیمه چونیه تیه کهی نازانین بەلام جىڭىرى ده کەين به مانا و واتايە حەقيقىيە کەی تەئویل و تەحرىفى ناكەين و دەلىيىن الله تعالى خاوهنى ئه و سيفه تەيە بەلام چۈنیه تیه کەی علممان پىيى نيه و شارەزا نىن و نايزانىن.

يان له فەرمودەيە کى تر که ئەبو سەعىدى خودرى فەرمودەيە کى دور و درىزە رېوايەتى کردوھ و ئىمامى بوخارى دەرىخستوھ و دەرى هىناوھ کە دەفەرمۇى: «أَنَا رَبُّكُمْ، فَيَقُولُونَ: لَسْتُ رَبَّنَا فَيُكَشِّفُ عَنْ سَاقِهِ أَوْ عَنْ سَاقِ، فَإِذَا رَأَاهُ الْمُؤْمِنُونَ خَرُوا سَجْدًا^[۱]» الله تعالى دەفەرمۇى من پەروردگارتانم له مەيدانى حەشر و حىسابدا جا ئهوانىش دەلىن تو پەروردگارمان نى يەعنى نازانن و نايناسنەوھ يان هەندىك لە بروادارە كان ئينجا الله تعالى ساقى خۆى ئاشكرا ده کا بۆيان، جا ساق بە قاچ دى بەلام بەوهى کە له الله دهوهشیتهوه - جل شئنه- چۈنیه تیه کەی ئیمه ئیمه نايزانىن، ئه و كاتەي کە ئهوه ئاشكرا ده کا هەمويان دەکەونە كېنۋش و سوجىدە دەزانن الله تعالى يە - جل شئنه- ئهوهشىيان فەرمودەيە و هاتوھ و ئهوهى پى جىڭىربوھ و ئەھلى سونە و جەماعە وادەفەرمۇن.

كەواتە رېجل بۆ الله تعالى سيفه تىيکى زاتىيە ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن له گەل قەدەم وھ جىڭىرە ئهوهش ئهوه ناگەيەنى کە يەكىك ئەگەر ئهوهى جىڭىر كرد دەبىتە

[۱] صحيح مسلم (۱۸۳) (۲۷) (۱۸۲)، صحيح البخاري (۲۲) (۴۵۸۱) (۸۰۶)، سنن الترمذى (۲۵۵۵) (۲۵۹۸).

موجهسىمە، ئىمە دەزانىن ھى الله تعالى وە كۈھى مەخلىق و بەدىھىنراوە كان نىيە وە چۆنئىھەتىھى كەشى علمان پى نىيە بەلام چونكە لە فەرمودەي سەحىخ ھاتوھ (مۇتفق عَلَيْهِ) بە باسى رېجىل و قەدەمى تىدايە، ئىمەش دەبى دانى پىدا بىنىن و وە بلىيەن ھەيە بە مانا يە حەقىقىيە كەي بەس چۆنئىھەتىھى كەي نازانىن ئەوھ بۆچونى ئەھلى سونە و جەماعەيە.

ئەوانى تر تەئويلى دەكەن ھەندىك دەلىن كاكە رېجىل بە مەعنای ئەوھەيە ھى (حملة العرش) لە مەلايىكە تەكانە ھەندىك دەلىن بە مانا يە خەلکىكى ترە الله تعالى دروستى دەكا دەيھا ويىتە ناو ئاگرى دۆزەخ و جەھەننەم ئا ئەوانە ھەمويان بە تەئويلى دادەنرىن و تەواو نىيە.

جا لە فەرمودەيە كى ترى سەحىحىشدا ھاتوھ كە ئاگرى دۆزەخ و جەھەننەم و بەھەشت يە كتر دەدوينىن و گفتۇڭو لەگەل يەك دەكەن دەلىن «اٽبَحَّاجَتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ» واتە كەوتىھە مۇناقەشە و گفتۇڭو و بەلگە بۆيە كە ھىنانەوە بەھەشت و دۆزەخ «فَقَالَتِ الْجَنَّةُ» بەھەشت گوتى «ما لِي لَا يَدْخُلُنِي إِلَّا ضُعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ؟» بۆچى ئىلا خەلکە ھەزارە كان و لاوازە كان و كەوتوھ كان دىنە ناو من؟ «وَقَالَتِ النَّارُ: فِي الْجَبَارُونَ وَالْمُتَكَبِّرُونَ؟» ئاگرى دۆزەخىش گوتى ئەوانەي لەناو مندان و خسترانە ناو من خەلکى خۆ بە زلزان بون خەلکى دەسەلاتدار بون «فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِلْجَنَّةِ» جا الله تعالى دەفەرمويىتە بەھەشت «أَنْتَ رَحْمَتِي، أَرْحَمْ بِكَ مَنْ أَشَاءَ» تۆرەحم و بەزەيى منى من ئەورەحم و بەزەيى بە كەسانىك دەبەم كە دەمەھەۋى كە ويىستم لەگەلەتى «وَقَالَ لِلنَّارِ: أَنْتَ عَذَابِي، أَعْذِبُ بِكَ مَنْ أَشَاءَ» تۆش عەزابى منى ئەي ئاگرى دۆزەخ ھەر كەسيك ويىستم لەگەلیدا ھەبى عەزابى دەددەم بە تۆ «وَلِكُلِّ مِنْكُمَا عَلَيْ مِلْوَهَا» ھەريەك لە ئىيەش لەسەرمە من پېرى بىكەمەوە، لە پاشان لە تەواوكىدى فەرمودە كە وا گوتراوە «فَأَمَا الْجَنَّةُ فَلَا يَزَالُ فِيهَا فَضْلٌ» يەعنى بەھەشت بە بەردەۋام ھەر بەشىك لە بۆشاىى تىدا دەمېنىتەوە «فَيَنْشِئُ اللَّهُ لَهَا خَلْقًا فَيُسْكِنُهُمْ إِيَّاهَا بِلَا عَمَلٍ» الله تعالى ھەندىك لە بەدىھىنراوە كان بەدى دەھىنلى بەبى كرددەوە دەيانبا بۆ بەھەشت

بەھەشتىان پى پى دە كاتە وە «وَأَمَا النَّارُ قِبْقَى فِيهَا فَضْلٌ» وە ئاگرىش بۇشاپى تىدا دەمىننى «فِيَضَعُ فِيهَا رَجُلٌ أَوْ قَدْمَهُ فِي نَزَوِيَّ بَعْضِهَا إِلَى بَعْضٍ^[۱]» جا الله تعالى قاچى خۆى پىيى خۆى بەوهى لە الله دەۋەشىتە وە - جل شئىھە - رېجل و قەدەمى خۆى دە كاتە ناو جەھەنەم بۇ يە كى دەھىننەتە وە ئىنجا جەھەنەم دەلى بەسە بەسە ئەمە الله تعالى.

ئەوە كەواتە ئەوانە بەلگەى حاشا هەلنى گىن بۇ جىڭىر كردىنى رېجل و قەدەم بۇ الله تعالى وە كو ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەمۇن وە ابن تىمەش وايگۇتوھە و واى ھىناوەتە وە لە (الواسطية) بەوهى كە لە الله دەۋەشىتە وە چۈننەتىھە كەمە ئىمە نازانىن.

جىڭىر كردى سىفەتى (النداء) لە فەرمودەكاندا:

وَقَوْلُهُ: «يَقُولُ تَعَالَى: يَا آدَمُ فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدِيْكَ. فَيُنَادِي بِصَوْتٍ: إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُخْرِجَ مِنْ ذُرِّيَّتَكَ بَعْثًا إِلَى النَّارِ^[۲]». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. وَقَوْلُهُ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيْكَلَمُهُ رَبُّهُ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجُمَانٌ^[۳]».

لە پاشان گەيشتىنە سەر ئەوە ابن تىمە لە (الواسطية) كەيدا فەرمودەيە كى تر دەھىننەتە وە كە الله تعالى فەرمويەتى و قودسيە ئەويشىيان جىڭىر كردىنى بانگ كردىنى الله تعالى يە نىداء بۇ ئەوە كەلامى الله تعالى يى پى جىڭىربى، نىدائىش گوتمان لە دور بە دورىيە وە مۇناجات لە زۆر نزيكىيە بەلام ھەردوکياب دواندن و قىسە كردنە، وە جىڭىر كردىنى سەوت و دەنگىش بۇ الله تعالى بەوهى لە الله دەۋەشىتە وە چۈننەتىھە كەمە ئىمە نازانىن ابن تىمە لە (الواسطية) تۆمارى كردوھ دەلى پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «يَقُولُ تَعَالَى: يَا آدَمُ» الله تعالى دەفرەرمۇي ئەمە ئادەم «فَيَقُولُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدِيْكَ» ئەويش دەلى فيدات بىم لە خزمەتدام ئەو وشە بۇ ئەوە بەكاردى واتە لە ئامادە باشىدام بۇ جىبەجىكىرىنى ھەموو شتە كان يان بە قوربانىت بىن خوايە «فَيُنَادِي بِصَوْتٍ» جا الله بانگى ليىدە كا بە دەنگ «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُخْرِجَ

[۱] صحيح مسلم (۲۸۴۶)، صحيح البخاري (۴۸۴۹) (۴۸۵۰)، سنن الترمذى (۷۴۴۹) (۲۵۵۷) (۲۵۶۱).

[۲] صحيح البخاري (۴۷۴۱) (۳۳۴۸) (۶۵۳۰)، صحيح مسلم (۲۲۲)، مسند أحمد (۱۱۲۸۴) .

[۳] صحيح البخاري (۷۴۴۳) (۱۴۱۳) (۳۵۹۵)، صحيح مسلم (۱۰۱۶)، سنن الترمذى (۲۴۱۵) .

من ذُرِّيَّتَكَ بَعْثًا إِلَى النَّارِ» دهلى به راستى خواى توئەي ئادەم فەرمانت پىيده کا هەندىك وە به شىك لە ناوە كانت ھەلدەيە ناو ئاگر و ديارىيان بىكەي بۆ ناو ئاگر.

جا «بِصَوْتٍ» ئەوه دەگەيەنى كە الله تعالى له كەلام و بانگ كردنه کانى بۆ مروقە کان و بۆ ھەركەسيك دەنگى ھەيە - جل شئنه - بهوهى لەخۆى دەوەشىتەوە چۆنیەتىھە كەي ئىمە نازانىن.

وە ھەر لە فەرمودەيە كى ترا بن تىمية ھەر لىرە هيئناوېتىھە دوبارە ئەوهى پى دەسەلمىنى دهلى پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا سَيُّكَلِّمُهُ رَبُّهُ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ تَرْجِمَانٌ» هيچىكتان نىھە يېچ كەسىكتان نىھە ئىلا خواى پەروردگارى دەيدوينى و قسەي لەگەل دەكا لەنیوان الله تعالى و ئەو كەسە يېچ تەرجومان و كەسيك نىھە يېچ واسىتە و نیوانىك نىھە يانى راستە و خۆ الله تعالى دەيدوينى و قسەي لەگەل دەكا.

جا ئەوانە ھەردوکيابان ئەو فەرمودانە ئەوه دەسەلمىنى خاونى سىفەتى كەلامە ھەروھە كو لە ئايىتە كە سەلاندىمان و ابن تىمية ئايىتى بۆ هيئاپە دەيدوينى و فەرمودانە بۆ دەھىنېتەوە، الله تعالى خاونى سىفەتى كەلامە و كەلامى الله تعالى حەقىقىيە وە كو ئەشعەريە كان دەلىن نەفسىيە يان وە كو خەلکانىكى تر كە ھەر دانى پىدا ناھىن يان كولابىيە كان و ئەشعەريە كان لەوە لىك نزىك دەلىن نەفسىيە وە تەعبيرە كەي لەسەر مەخلوقىكە و لە پىگای مەخلوقىكە سەوت و حەرفى بۆ نىھە، ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن وانىھە كەلامى الله تعالى حەقىقىيە راستە سەدا سەدىيە وە لەخۆى دەوەشىتەوە سىفەتىكى زاتىيە ھەم فعلىشە ھەردهماي و لە ھەركاتىك و لە ھەر شويئىك الله تعالى بىھەۋى دەتوانى بدۋى قسان بىكى سەوت و حەرفىشى ھەيە ئەو سەوت و حەرفانە بهوهى كە لە الله دەوەشىتەوە - جل شئنه -.

ئىنجا ئەو بىرگەش كە دەلىن «يَقُولُ تَعَالَى: يَا آدَمُ» ھەر جىڭىر كردنى كەلامى پى دەكرى «يَقُولُ» قەول لەچىيە؟ لە قسە كردنه كە پىغەمبەر دەفەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «يَقُولُ تَعَالَى» الله تعالى

دهه رموئی، فهه رموده يه عنی چی؟ يه عنی قسه که واته الله تعالی قسه هه يه - جل شئنه - که لامی هه يه بهوهی له خوی دهه شیته وه «**فَيَنَادِي بِصَوْتٍ**» ئه وهش شاهید و به لگه يه کی تر گوتمان، که واته وته و قسه الله تعالی ده نگیشی هه يه بهوهی که له خوی دهه شیته وه - جل شئنه -.

له پاشان ده لئی هیچ که سیک نیه له ئیوه ئيلا الله تعالی ده یدوینی و قسه هی له گه ل ده کا به بی ئه وهی ته رجومانیان له نیواندا هه بی، ئه وهش ئه وه ده سه لمینی که الله تعالی - جل شئنه - سیفه تی که لامی هه يه و قسه هی هه يه بهوهی له خوی دهه شیته وه وه قسه کانی حه قیقیه و راسته و سهدا سه دیه وه سه ووت و حه رفیشی هه يه بهوهی له الله دهه شیته وه.

جیگیر کردنی (العلو والفوقيه) له فهه رموده کاندا:

وَقَوْلُهُ فِي رُقْبِيَّةِ الْمَرِيضِ: «رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ، تَقَدَّسَ اسْمُكَ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، كَمَا رَحْمَتَكَ فِي السَّمَاءِ أَجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي الْأَرْضِ، اغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا، أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ، أَنْزَلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ، وَشَفَاءً مِنْ شَفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجْعِ؛ فَيَبْرَأُ[۱]». حديث حسن، روأه أبو داؤد وغيره، وقوله: «أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ[۲]». حديث صحيح، وقوله: «وَالْعَرْشُ فَوْقَ الْمَاءِ، وَاللَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ، وَهُوَ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ[۳]». حديث حسن، روأه أبو داؤد وغيره، وقوله للجاريۃ: «أَيْنَ اللَّهُ؟ قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ. قَالَ: مَنْ أَنَّا؟ قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ. قَالَ: أَعْتَقْهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ[۴]». روأه مسلم.

[۱] سنن أبي داود (۳۸۹۲)، حكم الحديث: ضعيف.

[۲] صحيح البخاري (۴۳۵۱)، صحيح مسلم (۱۰۶۴).

[۳] أخرجه ابن خزيمة في كتاب التوحيد برقم (۱۴۹) و (۱۵۰) و (۵۹۴) واللفظ له، والبيهقي في الأسماء والصفات رقم (۸۵۱)، وأبو الشيخ في العظمة رقم (۲۷۹)، والالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة (۳۹۶ / ۲). والدارمي في الرد على الجهمية ص ۲۶، ۲۷. وفي الرد على المريسي ص ۷۳، ۹۰، ۱۰۵. والطبراني في الكبير (۸۹۸۷). عن عاصم بن أبي النجود عن أبي وائل الأنصاري عن عبد الله بن مسعود. وصححه الذهبي في العلو كما في مختصره ص ۱۰۳، وابن القيم في اجتماع الجيوش ص ۱۰۰.

[۴] صحيح مسلم (۵۳۷)، سنن أبي داود (۹۳۰) (۹۳۱) (۳۲۸۲)، سنن النسائي (۱۲۱۸).

له پاشان ابن تیمیة هات و گهیشته سه رئه وهی ئەمجاره سیفه تى علو و فەوقیهت بۆ الله تعالیٰ ئەوانه تەبیعەت له ئایە تە کان جىڭىر بۇو بۇو بەلام ئەمجاره ابن تیمیة چى دە کا؟ چەندىن فەرمودەی ھىناوە تە وە به حەدیسیش جىڭىرىان دە کا لە بەر ئە وە به درىزى لە سەر كەلامىش نەرۇيىشتىن لە وى زىاتر قسە مان لېكىد و لېرەش به بىرمان ھىنانە وە جا سیفه تى علو و فەوقیه تىش ھەر وايە تە نەها فەرمودە كە دە خوینىنە وە به كورتى.

ئەمجاره دەلى پىغەمبەر فەرمويەتى (عليه السلام): «فِي رُقْيَةِ الْمَرِيضِ» دەربارە دۇعا گۆيى و خوينى دەلى پىغەمبەر فەرمويەتى (عليه السلام): «رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ» پەروردگارە كە مان ئە وە لە ئاسماň «تَقَدَّسَ اسْمُكَ» واتە پىرۆز بۇه و پىرۆزە ناوە كەت «أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ» فەرمانە كانت لە ئاسماň و لە زەویيە «كَمَا رَحْمَتَكَ فِي السَّمَاءِ» ھەر وە کە و رەحم و بەزەيت لە ئاسماň «اَجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي الْأَرْضِ» رەحم و بەزەيىيە كەت بخە زەویش «اَغْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا» لە گوناھە گەورە و بچوکە كەنمان خۆشىھەندىك لە زانايان دە فەرمۇن (حُوب) بە ماناي گوناھى (والله أعلم) گەورە دى (وَخَطَايَا) بە ماناي گوناھى بچوک دى مادەم پىكە وە هاتون لىرە فەرق و جياوازىيان ئە وە يە كە پىغەمبەر (عليه السلام) تەنها نەيگوتوه (خَطَايَا) (حُوب) اى لە گەل بە كار ھىناوە واتە ببورە لە گوناھە گەورە و بچوکە كەنماز «أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ» تو پەروردگارى باش و بۇنخۆش و پاك و خاوىنە كانى «أَنْزَلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ» دابەزىنە بەزەيى و رەحمەتىك لە رەحم و بەزەيى خۆت «وَشِفَاءً مِنْ شَفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجْعِ» وە لە چاک بونە و شيفا يە كە سەر ئە و ئىش و ژانە «فَيَبْرَأُ» جا لە فەرمودە كە ھەندىك پەريادىت هاتوھ دەلى چاک بودو كەسە كە و چاک دە بىتە وە ئەگەر ئە و دۇعا و پۇقىيە بۆ بخوينىدرى.

كە واتە ئە و فەرمودە چى تىدا بۇو ھە تا ئىرە؟ بەلگەي ئە وە تىدا بۇو دە فەرمۇي خواي ئىيمە لە ئاسماň (في السماء) يش گوتمان دايىم فيە كە بە عەلا لېكىدەنە وە بۆ الله تعالىٰ يانى لە سەروى ئاسماň كانە ھەر وە كو لە قورئانىش: ﴿إِمْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ [الملک: ۱۶] يانى

(علی السَّمَاءِ أَو علی السَّمَاوات) واته خواى سەروى ئاسماňه كان نه ک لەناو ئاسماňه و ئاسماň دەورى اللهى دابى پەنا بە خواى رب العالمين ئەوھ وانىھ و فيه كان بە ماناى عەلا دى لەو فەرمودە و لە ئايەتە كەى گوتىشمان.

(وَقَوْلُهُ) وە لە فەرمودەيە کى ترى پىغەمبەر يش (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) سيفەتى علو و فەوقىھەتى پىن جىڭىر دەبىن تىمية هىنناوېتىھە دەلى پىغەمبەر فەرمۇي: «أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ» ئايە ئىيۇھ من بە ئەمین نازانن و قىسىم لى وەرناگىن چونكە من ئەمىنى ئەو زاتەم كە لە ئاسماňه واتە لە سەروى ئاسماňه كانه (ولله المثل الأعلى) ئەوھ سيفەتى علو و فەوقىھەت لەو فەرمودە جىڭىر كرا بۇ الله تعالى.

(وَقَوْلُهُ) وە فەرمودەپىغەمبەر يش (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) ئەوھشى بە بەلگە هىنناوەتەوە ابن تىمية بۇ جىڭىر كردى علو و فەوقىھەتى الله تعالى ئەو دوو سيفەتanhى الله تعالى (ولله المثل الأعلى) دەلى پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ): «الْعَرْشُ فَوْقَ الْمَاءِ» عەرپى شى الله تعالى لەسەر ئاوە «وَاللَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ» الله تعالى لەسەر عەرپى شە «وَهُوَ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ» الله تعالى عىلەم و زانىارى ھەيە بەھە ئىيۇھ لەسەرين و دەيکەن، ئىمامى دارميش ئەم حەدىسەئى هىنناوەتەوە وە كو وەلامىك و رەدانەوەيەك لەسەر جەھمىيەكان كە دەلى جىڭىرە كە الله تعالى بە گویرە ئەو فەرمودە لەسەر عەرپى شە -جىل شئىھ- پىغەمبەر ھەر فەوقى بەكار ھىنناوە كە واتە ئىستىوا بە گویرە ئەو فەرمودەپىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) بە ماناى فەوقە يانى لەسەرە (علا وارتفع) يىھ.

وە فەرمودەيە کى ترىشى هىنناوەتەوە ابن تىمية -رحمە الله- بۇ جىڭىر كردى سيفەتى علوايەتى و فەقايەتى بۇ الله تعالى ئەويش ئەو فەرمودەي جارييەيە مەشهر و بەناو بانگە كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) گوتىھ جارييە كە: «أَيْنَ اللَّهُ؟» ھەتا بۇي دياركەھوئى ئايە ئەو جارييەيە (جارييە يانى كەنیزە ئەوانەي دەكىران و دەفرۇشان) ئايە ئەو كەنیزەيە موسىلمان و بىرۋادارە تا رىزگارى بىرى و وەبەر كەفارەتە كەى بخسترى يانە نا؟ پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) «أَيْنَ

الله؟) الله له کوئیه ئهی جاریه ئهی که نیزه؟ «قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ» ئه ویش گوتی له ئاسماهه فی به مهعنای عهلایه چونکه لهلای عهربه کان فی به مهعنای عهلاش دههات «قَالَ: مَنْ أَنَا؟» گوتی من کیم؟ «قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ» گوتی توش رہوانه کراو و پیغه مبهری الله (صلی اللہ علیہ وسلم) «قَالَ: أَعْتَقْهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ» جا پیغه مبهر فهرمومی (صلی اللہ علیہ وسلم) ئازادیکه ئه وہ ئیمانداره و بروادره ئه و که نیزه و جاریه يه، که واته گوتی الله له ئاسماهه.

لیره وہ لامی زور له جی هه يه له و فهرموده پیغه مبهر (صلی اللہ علیہ وسلم)، باشه ئه گھر دهلىن الله تعالی لہ هه مو شوینیکه ئه و تاقم و کومه لانه يان ناگونجی بلیین الله له کوئیه ئهی چون پیغه مبهر ئه و پرسیاره کرد (صلی اللہ علیہ وسلم)؟ (أَيْنَ) له زمانی عهربیدا بُو شوینه، ئهی چون پیغه مبهر (صلی اللہ علیہ وسلم) پرسیار ده کا له جاریه که الله له کوئیه؟ (أَيْنَ) يانی له کوئیه بُو شوینه، که واته ئینجا چون جاریه که دهلى «فِي السَّمَاءِ» به مهعنای (علی السَّمَاءِ) له سه روی ئاسماهه کانه پیغه مبهر (صلی اللہ علیہ وسلم) دهلى ئه وہ بروادره رزگاریکه ن ئازادیکه ن، که واته ئه وہ ش سه ماندنی ئه وہی تیدایه که الله تعالی لہ سه روی ئاسماهه کانه سیفه تی علو و فه و قیه تی هه يه ئیستیوای کردوه لہ سہر عہرش به مهعنای (علا وارتفاع) به مهعنایه حه قیقیه کهی لوغه وی بُوی جیگیر ده کری بہلام چونیه تیه کهی ئیمه نازانین بہ وہیه که له الله تعالی ده وہ شیته وہ، وہ ئایه تیشمان زور ھینانه وہ له رابردودا و به چاکی و به دریٹری باسی ئه وہ مان کرد له و شوینه که ابن تیمیہ ئایه تی ھینابووہ بُو جیگیر کردنی علو و فه و قیه تی الله تعالی - جل شئنه - له وانه ئایه ته کانی سورہ تی الملک: ﴿إِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ﴾ يان: ﴿أَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ﴾ که گوتمن فی به مهعنای عهلا دی له و شوینانه.

جىڭير كردىنى سىفهتى (المعية) لە فەرمودەكاندا:

وَقَوْلُهُ: «أَفْضَلُ الْإِيمَانَ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثُمَا كُنْتَ^[١]». حديث حسن، وَقَوْلُهُ: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ؛ فَلَا يَبْصُرُنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَا عَنْ يَمِينِهِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ، أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ^[٢]». مُتَّفَقُ عَلَيْهِ، وَقَوْلُهُ -(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)-: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالْقَاتِلُ الْحَبُّ وَالنَّوَى، مُنْزَلُ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخَذْتَ بَنَاصِيَتَهَا، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ؛ اقْضِ عَنِّي الدِّينَ وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ^[٣]». روایة مسلم، وَقَوْلُهُ -(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)-: لَمَّا رَفَعَ الصَّحَابَةُ أَصْوَاتَهُمْ بِالذِّكْرِ: «أَيُّهَا النَّاسُ! أَرْبِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ؛ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، إِنَّمَا تَدْعُونَ سَمِيعًا بَصِيرًا قَرِيبًا. إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ عَنْقِ رَاحِلَتِهِ^[٤]». مُتَّفَقُ عَلَيْهِ.

جىڭير كردىنى بىينىنى الله تعالى لەلايەن بىرۋاداران لە قىامەتدا لە فەرمودەكاندا:

قَوْلُهُ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَايَتِهِ، فَإِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلِبُوا عَلَى صَلَاةِ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَصَلَاةِ قَبْلَ غُرُوبِهَا؛ فَافْعَلُوا^[٥]». مُتَّفَقُ عَلَيْهِ.

[١] أخرجه الطبراني كما في مجمع البحرين برقم (٤٧)، وأبو نعيم في الحلية (٦ / ١٢٤) وقال الهيثمي في المجمع (١١ / ٦٥): رواه الطبراني في الأوسط والكبير وقال: تفرد به عثمان بن كثير ولم أر من ذكره بشقة ولا جرح. وهو في ضعيف الجامع رقم (١٠٠٢).

[٢] صحيح مسلم (٣٠٦)، سنن ابن ماجه (٢٤١٩)، سنن الدارمي (٢٦٣٠).

[٣] صحيح مسلم (٢٧١٣)، سنن أبي داود (٥٠٥١)، سنن الترمذى (٣٤٠٠).

[٤] أخرجه البخاري برقم (٦٦١٠) في القدر، باب: لا حول ولا قوة إلا بالله . ومسلم برقم (٢٧٠٤) في الذكر والدعاء، باب: استجباب خفض الصوت بالذكر. عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

[٥] صحيح البخاري (٥٥٤) (٤٨٥١) (٥٧٣)، صحيح مسلم (٦٣٣)، سنن أبي داود (٤٧٢٩).

مه وقیفی ئەھلى سونه و جەماعە لهسەر ئەو فەرمودانەی تىيىدا ئىثباتى سیفات كراوه بۆ الله تعالى:

إِلَى أَمْثَالِ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ الَّتِي يُخْبَرُ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ رَبِّهِ بِمَا يُخْبَرُ بِهِ؛ فَإِنَّ الْفِرْقَةَ النَّاجِيَةَ أَهْلَ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ يُؤْمِنُونَ بِذَلِكَ؛ كَمَا يُؤْمِنُونَ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ بِهِ فِي كِتَابِهِ؛ مِنْ غَيْرِ تَحْرِيفٍ وَلَا تَعْطِيلٍ، وَمِنْ غَيْرِ تَكْيِيفٍ وَلَا تَمْثِيلٍ.

ئەم ئومەته ناوهەراستە له نیوان ئومەتىاندا:

بَلْ هُمُ الْوَسْطُ فِي فِرَقِ الْأُمَّةِ؛ كَمَا أَنَّ الْأُمَّةَ هِيَ الْوَسْطُ فِي الْأُمَّمِ.

نیوهندى ئەھلى سونه و جەماعە دەربارە سیفات له نیوان جەھمى و موشهبىيەكان:
فَهُمْ وَسَطٌ فِي بَابِ صِفَاتِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بَيْنَ أَهْلِ التَّعْطِيلِ الْجَهْمِيَّةِ، وَأَهْلِ التَّمْثِيلِ الْمُشَبِّهَةِ.

نیوهندى ئەھلى سونه و جەماعە دەربارە كىدارەكانى الله له نیوان جەبرى و قەدەرييەكان:
وَهُمْ وَسَطٌ فِي بَابِ أَفْعَالِ اللَّهِ بَيْنَ الْجَبْرِيَّةِ وَالْقَدْرِيَّةِ.

نیوهندى ئەھلى سونه و جەماعە دەربارە وەعيىدى الله له نیوان مورجىئە و وەعيىدييەكان:
وَفِي بَابِ وَعِيدِ اللَّهِ بَيْنَ الْمُرْجَحَةِ وَالْوَعِيدَيَّةِ مِنَ الْقَدَرِيَّةِ وَغَيْرِهِمْ.

نیوهندى ئەھلى سونه و جەماعە دەربارە ناوهەكان موسەماي ئىمان و دين له نیوان حەرورىيەكان و موعتەزىلەكان وە له نیوان مورجىئەكان و جەھەمەكان:

وَفِي بَابِ أَسْمَاءِ الإِيمَانِ وَالدِّينِ بَيْنَ الْحَرُورِيَّةِ وَالْمُعْتَزَلَةِ، وَبَيْنَ الْمُرْجَحَةِ وَالْجَهْمِيَّةِ.

ابن تيمية -رحمه الله- دەفرموى (وَفِي بَابِ أَسْمَاءِ الإِيمَانِ وَالدِّينِ بَيْنَ الْحَرُورِيَّةِ وَالْمُعْتَزَلَةِ، وَبَيْنَ الْمُرْجَحَةِ وَالْجَهْمِيَّةِ) ئەھلى سونه و جەماعە وەسەت و ناوهەند و مام ناوهەندن له دەربارە ناوهەكان و موسەماي ئىمان و وە دين، لەنیوان حەرورىيەكان كە خەوارىجە كان وە له نیوان موعتەزىلەكان كە تاقم و كۆمەلىيکى ترن كە دەرچونە له بازنهى ئەھلى سونه و جەماعە، وە له نیوان مورجىئەكان و جەھەمەكان.

گوتمان حه‌روری له بهر ئه و ناوه‌یان لى نراوه خه‌واریجه کان چونکه دى و گوندیک هه بوه له نزیک کوفه له سه‌ردەمی ئیمامی عەلی له ویوه سەرەتا کۆبونه‌وه و بەرھەلس‌تی ئیمامی عەلیان کرد و وە دەرچون له فەرمان و ئەمرى کە بەناوی حه‌وارا بۇو ئه و گوند و دییه له ووه ئه و ناوه و نازناوھیان هەلگرت، له پاشان خه‌واریجه کان بۆچونیان وايە دەربارەی ئیمان دەلین هەر مروقیک هەر بەندەیە کى الله ئەگەر گوناھىکى گەورەی کرد پى له ئىسلام دەردەچى (پەنا بە الله) کافر دەبى، وە موعته زىلە کانىش دەلین هەر مروق و کەسیک هەر بەندەیە ک لە بەندە کانى خواى رب العالمين ئەگەر گوناھ و تاوانىکى کرد لە ئىسلام دەلین دەردەچى و بەلام ناگاتە بازنه‌ى کوفر له و نیوانەدا دەمیتتەوه له دونيادا (المنزلة بين المنزلتين) يانى شوئىنیک دەگرى له نیوان موسىمان بون و کافر بونى له ئىسلام دەردەچى بەھۆى تاوان و گوناھە کەی ناچىتە بازنه‌ى کوفرىش ئەوانىش ئەوهايان پى دەگوترى ئەھلى سونە و جەماعە وانلىن، له پاشان مورجىھە کانىش له سەرن يانى رېك پىچەوانەی خه‌واریجه کان و موعته زىلە کان و جەھمیە کان، ئەوانىش بۆچونیان ئەوهەيە مورجىھە کان بەلکو دەلین هەموو بروادارىک (کامل الإيمان)ە ئیمانە کەی تەواوه له ئەسل و بندەرە تدا ئیمانى هەموو کەسیک وە کو ئیمانى مەلايىكەت و فريشته کانه وە کو ئیمانى سەحابە و هاوه‌لە کانه، دەلین ئەبو بە كرى سەدىق له گەل بچوكترين و ئەدنای موسىمانان له ئیمان و بروادا له يە ک ئاستدان هيچ فەرق و جياوازىھە کيام نىھ، جا ئەھلى سونە و جەماعە له نیوهندى حه‌رورى و خه‌واریجه کان و موعته زىلە کان و وە مورجىھە و جەھمیە کان ناوەندن ئەھلى سونە و جەماعە کە دەلین هەر کەسیک تاوان و گوناھى کرد نە له ئىسلام دەردەچى مادەم تاوان و گوناھە کە شيرىك و کوفر نەبى بە تاوانە گەورە کانىش عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە وايە کە موسىمان له ئىسلام دەرناچى، وە له پاشانە کە ئیمانى هەموو موسىمانانىش وە کو يە ک نىھ و له يە ک ئاست نىھ بەلکو ئیمانى ئەبو بە كر له و پەرە ئیماندا

بۇه ئىمانى كەسىكى ترى گونا حكار لە ئومەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هەندىك جار نزمه، كەواتە ئىمان پلە پلهىيە ئەھلى سونە و جەماعە ئەوھ بۆچۈنيانە لەو ناوه راست و نىۋەندەدان.

نىۋەندى ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي سەحابەكان لە نىوان راھىزە و خەوارىجە كان:

وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ الرَّافِضَةِ وَالْخَوَارِجِ.

لە پاشان ابن تيمية دەفرمۇى (وَفِي أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ الرَّافِضَةِ وَالْخَوَارِجِ) ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي ھاوه لانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) سەحابە بەریزە كان -رضي الله عنهم- بىرپروايىان ناوه ندە لە نىوانى راھىزە كان واتە شىعە كاندان وە لە نىوان خەوارىجە كاندان واتە كەوتونەتە ناوه ند و ناوه راستى ھەم شىعە و ھەم خەوارىجە كان، لەبەر ئەوهى شىعە و راھىزە كان ئەوه ند زىادە رەھوی دەكەن لە خۆشويىتنى (أهل البيت) و ئىمامى عەلى و هەندىك لە سەحابە كان هەندىك جار تىدەپەرىن (پەنا بە الله) ئىمامى عەلى هەندىكىيان دەگەيدەننە ئاستى خوا و سيفەتى خوايەتى پى دەدەن (پەنا بە خواي رب العالمين) هەندىك جار سيفەتى پىغەمبەر اىيەتى پى دەدەن زىادەرەھوی دەكەن لە خۆشويىتنى ئىمامى عەلى و (أهل البيت)دا ئەھلى سونە و جەماعە وا ناكەن، جا خەوارىجە كانىش لە سەرپىچى و رقابەرى ئىمامى عەلى و (أهل البيت) هەندىكىيان و هەندىك لە سەحابە كان خەوارىجە كان ئەوانىش زۆر كەمتەر خەمن بى ئەدەبى دەكەن زۆر جاران وە كافريان دەكەن (پەنا بە خواي رب العالمين)، ئەھلى سونە و جەماعە وانىن ئەھلى سونە و جەماعە لەو ناوه ندەدان و لە ناوه راستن، (أهل البيت) يان لە پلهىيە كى تايىەت خۆشىدەھوئى چونكە فەرمانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە ئىمامى عەلى رېزى لى دەنین ئەھلى سونە و جەماعە بەلام بە پلهى چوارەم لەدواى ئىمامى ئەبو بە كر و ئىمامى عومەر و ئىمامى عوسمان دى خۆشە ويستى ئىمامى عەلى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەدا وە لە پاشانە كە كافريشيان ناكەن بى رېزيان لە گەل ناكەن، لەو ناخۆشى و شەر و دوبەرە كيانە لە نىوان ھاوه لە بەریزە كانى پىغەمبەر يش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پەيدابوو ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن

ئىمە چۆن شمشىرمان تىيىدا بە كار نەھاتوه زمانىشمان ئاوا دەپارىزىن ئەوهى پەيدابۇ و ھەبوو لە نىوان سەحابە كان ئىمە نالىين ھىچ كەسىكىان ھەلەيە كى واى كردوه نە معاویە نە ئىمامى عەلى نە باقى سەحابە كانى تر كە پىيى بچنە ناو ئاگرى دۆزەخ بەلکو دەگۇترى ئىمامى عەلى -رضي الله عنه- ئىصابەي كردوه و پىكاكاۋىتى لە ئىجتىيەد و كۆششە كەي دوو ئەجر و پاداشتى ھەيە وە ئىمامى معاویە -رضي الله عنه- خەطەئى كردوه لە ئىجتىيەدە كەي ئەجر و پاداشتىكى دەست دەكەۋى ئەوهە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعەيە، نە وە كوراھىزە و شىعە كان سنور دەبەزىن و تىيىدەپەرېن لە خۆشەویستى (أهل البيت) و ئىمامى عەلى و ھەندىك لە سەحابە كان وە نە وە كو خەوارىجە كانىش زىدەرەوى لهەدا دەكەن كە (أهل البيت) و ھەندىكىان و ئىمامى عەلى بە كافر دەزانن (پەنا بە خواى رب العالمين) و ھەندىك لە سەحابە كان ئەوهەش نىن بەلکو لهە ناوهەراست و نىوهندەدان.

جىڭىر كىرىنى سىفەتى ئىستىواي الله لەسەر عەرپش وە سىفەتى علوى الله بەسەر دروستكراوهەكانى وە مەعىيەي الله لەگەل دروستكراوهەكانى:

فَصُلْ: وَقَدْ دَخَلَ فِيمَا ذَكَرْنَا هُ مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ الْإِيمَانُ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ بِهِ فِي كِتَابِهِ، وَتَوَاتَرَ عَنْ رَسُولِهِ، وَأَجْمَعَ عَلَيْهِ سَلْفُ الْأُمَّةِ؛ مِنْ أَنَّهُ سُبْحَانَهُ فَوْقَ سَمَاوَاتِهِ، عَلَى عَرْشِهِ، عَلَيْهِ عَلَى خَلْقِهِ، وَهُوَ سُبْحَانَهُ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا، يَعْلَمُ مَا هُمْ عَامِلُونَ؛ كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِير﴾ [الحديد: ٤].

وَلَيْسَ مَعْنَى قَوْلِهِ: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ﴾. أَنَّهُ مُخْتَلِطٌ بِالْخَلْقِ؛ فَإِنَّ هَذَا لَا تُوجِبُهُ، الْلُّغَةُ، وَهُوَ خَلَفُ ما أَجْمَعَ عَلَيْهِ سَلْفُ الْأُمَّةِ، وَخَلَفُ مَا فَطَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْخَلْقَ، بَلِ الْقَمَرُ آيَةٌ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ أَصْغَرِ مَخْلُوقَاتِهِ، وَهُوَ مَوْضُوعٌ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ مَعَ الْمُسَافِرِ وَغَيْرِ الْمُسَافِرِ أَيْنَمَا كَانَ. وَهُوَ سُبْحَانَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ، رَقِيبٌ عَلَى خَلْقِهِ، مُهَبِّمٌ عَلَيْهِمْ، مُطْلِعٌ عَلَيْهِمْ إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ مَعَانِي

رُبُوبِيَّتِهِ وَكُلُّ هَذَا الْكَلَامُ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ - مِنْ أَنَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ وَأَنَّهُ مَعَنَا - حَقٌّ عَلَى حَقِيقَتِهِ لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَحْرِيفٍ، وَلَكِنْ يُصَانُ عَنِ الظُّنُونِ الْكَاذِبَةِ؛ مِثْلُ أَنْ يُظَنَّ أَنَّ ظَاهِرَ قَوْلِهِ: ﴿فِي السَّمَاءِ﴾. أَنَّ السَّمَاءَ تُظْلِهُ أَوْ تُقْلِهُ، وَهَذَا بَاطِلٌ بِإِجْمَاعٍ أَهْلِ الْعِلْمِ وَالإِيمَانِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ وَسَعَ كُرْسِيَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، وَهُوَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنَّ تَزُولاً، وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنَّ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ؛ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَمَنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ.

جا له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- هه ر له (الواسطیة) ده گاته سه رئوهی ده فه رموی (فصل) فه صل که زانایانی پیشین له په رتوکه کانیان به کاریان هیناوه مه به ستیان جیا کارییه يه عنی با به تیکی ترجیحاواز له و با به تهی له پیشتر ئه ویش ده فه رموی (وقد دخل فيما ذَكَرْنَاهُ مِنَ الإِيمَانِ بِاللَّهِ الْإِيمَانُ بِمَا أَخْبَرَ اللَّهُ بِهِ فِي كِتَابِهِ) جا ده چیته ناو باس و خواسی ئیمان به الله و ئیمان به وی ده چیته ناو ئه و بازنهش که پیغمه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) به موتہ و اتیری لیکی گیر در اوهیه و هه والی داوه (وَأَجْمَعَ عَلَيْهِ سَلْفُ الْأُمَّةِ) وہ پیشینانی ئومه تی ئیسلام له سه ری کۆ ده نگن (مِنْ أَنَّهُ سُبْحَانَهُ فَوْقَ سَمَا وَأَتَهِ) ئه وہ ئه و برگهیه ده چیته ناو ئه و ئیمان و بروایهی ئیمان و برووا به الله و به رؤژی دوایی و به و هه والهی که الله تعالی لہ قورئانی پیرؤز داویتی و ئه وی گیر در اوهیه به موتہ و اتیری له پیغمه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وہ ئیجماع و کۆدەنگی سه له فی سالحی له سه ره سه له فی ئومه تی ئیسلام ئه ویه که الله تعالی لہ سه روی ئاسماهه کانه (عَلَى عَرْشِهِ) له سه ر عه رشی خویه تی (عَلَيْهِ عَلَى خَلْقِهِ) به رزه به سه ر به دیهینراوه کانی (وَهُوَ سُبْحَانَهُ) الله تعالی پاک و بیگه ردی بؤ ئه و (مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا) له گه ل به دیهینراوه کان یشیدایه له هه ر شوین و جیگایه کبن (يَعْلَمُ مَا هُمْ عَامِلُونَ) ده زانی و شاره زایه به وی ده یکه ن و ئه نجامی ده دهن (كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ) هه روه کو ابن تیمیة ده فه رموی الله تعالی له فه رمودهی خویدا کۆیکردوه ته و له نیوان ئه وی ده هم ئیستیوای کرد و له سه ر عه رش و

له سه روی ئاسماه کانه و هم به رزه به سه رزه به دیهینراوه کانیدا و له گه لئه وه دا
له گه لیشیاندایه الله تعالی - جل شئنه - وه عهمه مه و کرده وه و شته کانیشیان ده زانی .
که واته الله تعالی له و ئایه ته که فه رموی دو و شتی دژ به يه ک نیه، ابن تیمیة - رحمه الله
ده يه وئه وه بسەلیمنی که دو و شتی دژ به يه ک نیه که بلیین الله له سه روی ئاسماه کانه
به رزه به سه رزه به دیهینراوه کانیدا و له گه لئه وه دا بشگوتری که الله تعالی - جل شئنه -
له گه لیشیاندایه له گه ل به دیهینراوه کانیشدايیه وه ئاگاداریشه و عیلم و زانستیشی هه يه به
کرده وه کانیان له و ئایه ته کۆی کردوه ته وه الله تعالی ده فه رموی : ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [الحدید: ٤]
الله فه رموی الله ئه و خوايی يه - جل شئنه - که ئاسماه کان و زه وی به دیهیناوه له شه ش
رۇڭدا له پاشان به رز بوه ته وه به سه رزه عەرپشا ئیستیوای کردوه وه ده زانی و عیلمی هه يه
بە وەی دەچىتە ناو ناخى زه وی و زه وی لە خۆيە وه دەگرى وه ئە وەی دەردەچى لە زه وی وه
عیلم و زانستی هه يه بە وەی داده بەزى لە ئاسمان وه ئە وەی به رز دە بىتە وه بۆ ئاسمان وه الله
له گە لىتىندايیه ئىيۇھ لە هەر شويىن و جىيگايىه كىدابىن وه به راستى الله تعالى بە وەی ئىيۇھ دە يىكەن

که واته الله له و ئايه ته سه‌ماندي - جل شئنه - هم ئىستيوايى كردوه له سه‌ر عه‌رش هم به رزه
به سه‌ر مروق‌هه کان و به ديهينراوه کانى هم له گه‌ل ئه‌وهدا له گه‌ل يشياندايى ئاگاشى لىيانه
شاره‌زاشه و عيلمى هه‌يى به كرده‌وه کانى.

ئىمە دىيىنە سەرى و رۇنگىردنەوە دەدەين چۆن دەشى و دەگۈنجى وە عەقىدە ئەھلى سونە و جەمامە چۆنە رۇنگىردنەوە زىاد دەدەين بەس دەمانەۋى مەتنە كە شەرح كەين ئىنجا بىيىنە سەر رۇنگىردنەوە و هەلۋىستە لەسەر ھەندىيىك لە برگە كان دەكەين.

جا له پاشان ابن تیمیة ده فه رموی (ولیس معنی قوله: **وَهُوَ مَعَكُمْ**). آنه مختلط بالخلق) مانای ئه وه ناگه يه نی این تیمیة -رحمه الله- ده فه رموی که الله فه رمویه تی الله له گه لت انه به مه عنای ئه وه بی تیکه له خوای رب العالمین له گه ل بونه کهی يه عنی تیکه له الله -جل شئنه- تیکه له بوه به به دیهینراوه کانی يان شی بوه ته وه له ناویاندا (پهنا به الله) (فَإِنْ هَذَا لَا تُوجِّهُ، اللُّغَةُ) چونکه له زمانه وانیشدا: **وَهُوَ مَعَكُمْ** ئه وه ناگه يه نی و لیی و هر ناگیری ئه وه پیویست بکات بلی مه عنای تیکه له بوه له گه ل بهنده کان و به دیهینراوه کانیدا (وهو خلاف ما أجمع عليه سلف الأمة) جا ئه گه ر بلیی (پهنا به الله) الله تیکه له بوه له گه ل به دیهینراوه کانیدا و شی بوه ته وه له ناویان ئه وه پیچه وانه يه له گه ل ئی جماع و کوده نگی پیشینانی چاکی ئومه تی ئیسلام که سه له فی سالحن (و خلاف ما فطر الله عليه الخلق) وہ پیچه وانه ی فرچک و سروشت و فیطره تی به دیهینراوه کانه که الله تعالى له سه ر ئه و فیطره ته پاکه که ته وحیده به دیهینناون (بَلِ الْقَمَرِ آيَةٌ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ مِنْ أَصْغَرِ مَخْلُوقَاتِهِ) لیره وه ابن تیمیة نمونه يه کی جوانی ژیرانه و عاقلانه و واقیعیانه ده هینیتھ وه ده فه رموی به لکو سه رنج بدهن مانگ يه کیکه له نیشانه کانی ده سه لاتی الله تعالى له به دیهینراوه کانه به لکو يه کیکه له به دیهینراوه بچوکه کانی الله تعالى (وَهُوَ مَوْضُوعٌ فِي السَّمَاءِ) له گه ل ئه وه دا که س گومانی له وه دانیه مانگ له بوشاییه له نیوان زه وی و ئاسمانه وه له ئاسماندایه (وَهُوَ مَعَ الْمُسَافِرِ وَغَيْرِ الْمُسَافِرِ أَيْنَمَا كَانَ) له گه ل ئه وه دا که سیک که ده چی سه فه ر ده کا له گه ل سه فه ر کار دایه و مانگ له گه لی ده روا هه ر هه ستیشی پی نا کا مانگ که که تو لیره دا ده رقی چه نده ها کیلو مه ترات ده بپری که ده چیته سه فه ریک مانگ له گه ل تدایه و که ئه نه هو له گه ل تودایه و له گه لت ده روا خو مانگ له گه لیشت ناروا هه ر بهر زه و هه ر له شوینی خویه تی و له ئاسمان دانه به زیوه له گه ل ئه وه دا تو وا هه ستی پیده کهی و ئاوا دیتھ بھر چاوان و دلان وه جگه له موسافیر و سه فه ر کاریش مانگ هه ر له گه لی ده روا ئه گه ر سه رنجی بدا و ته ماشای بکا مانگ که ش له شوینی خوی دانه به زیوه و هه ر له بھر زیوه

(وَهُوَ سُبْحَانَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ) خوای پاک و بینگه‌رد له سه‌روی عه‌رشی خویه‌تی و باره‌گای خویه‌تی (رَقِيبٌ عَلَى خَلْقِهِ) چاودیزه موراقیبه به‌سه‌ر به‌دیهی‌نراوه کانی (مُهَيْمِنٌ عَلَيْهِمْ) به‌رز و زاله به‌سه‌ریاندا (مُطْلِعٌ عَلَيْهِمْ) وه خوای رب العالمین ئه‌وانی هه‌موو لی دیاره و ئاگاداره به هه‌ر هه‌مویان (إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ مَعَانِي رُبُوبِيَّتِهِ) وه جگه له مانا‌کانی تریش بۆ الله تعالى - جل شئنه - له په‌روه‌ردگاریه‌تیدا (وَكُلَّ هَذَا الْكَلَامِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ - مِنْ أَنَّهُ فَوْقَ الْعَرْشِ وَأَنَّهُ مَعَنَا) هه‌موو ئه‌و قسانه‌ی که الله تعالى فه‌رموی که الله تعالى باسی کرد له قورئانی پیرۆز که الله له سه‌روی عه‌رشه وه الله له گه‌لیشماندايه له هه‌مان کاتدا (حَقٌّ عَلَى حَقِيقَتِهِ) له عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه‌دا به مه‌عنای ئه‌وه‌یه که حق و ره‌وایه له‌سه‌ر واتای راستی و دروستی خوی وه‌ریده‌گرین وه کو ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه (لَا يَحْتَاجُ إِلَى تَحْرِيفٍ) وه پیویست نیه بچین په‌نا ببه‌ینه به‌ر ته‌حریف و گوئین و لادان (وَلَكِنْ يُصَانُ عَنِ الظُّنُونِ الْكَاذِبَةِ) به‌لکو ده‌بی بشی پاریزین واتاکه‌ی له گومانه درؤینیه کان که تاقم و کومه‌له کانی جگه له ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه هه‌ندیک له گومانی درؤینیان دروست کردوه (مِثْلٌ أَنْ يُظَنَّ أَنَّ ظَاهِرَ قَوْلِهِ: **﴿فِي السَّمَاءِ﴾**). أَنَّ السَّمَاءَ تُظِلُّهُ أَوْ تُقْلِهُ) نمونه‌ی ئه‌وه‌ی که گومان برداروه له‌لای هه‌ندیک له تاقم و کومه‌له کان به حیسابی خویان له‌بهر ئه‌وه‌ی ده‌لین نالیین الله له ئاسمانه و له سه‌روی ئاسمانه کانه ده‌لین گومانی ئه‌وه ده‌بردری له زاهیر و رو‌اله‌تدا ئه‌گه‌ر بلىین: **﴿فِي السَّمَاءِ﴾** الله له ئاسمانه یان له‌سه‌روی ئاسمانه که (في) لیره به مه‌عنای عه‌لایه له عه‌قیده‌ی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه ده‌لین مانای ئه‌وه‌ی لی وه‌رده‌گیری که‌واته ئاسمان الله‌ی له خویه‌وه گرتوه (په‌نا به خوای رب العالمین) ده‌وری الله‌ی داوه و سیبه‌ری بۆ الله کردوه (په‌نا به الله) (وَهَذَا بَاطِلٌ بِإِجْمَاعٍ أَهْلِ الْعِلْمِ وَالْإِيمَانِ) ئه‌وه بیرو بۆچونیکی پوچه‌له به ئیجماع و کو‌ده‌نگی خاوهن عیلم و زانستیه کان وه خاوهن ئیمانه کانی ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه (فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ) چونکه الله تعالى کورسیه که‌ی فراوانه به‌قد ئاسمانه کان و زه‌وی (وَهُوَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَ) الله تعالى ئاسمانه کان و

زهوي راگرتوه نه جولین له شويني خويان و نه كهون ههر الله تعالى راگريانه ئهوانى گرتوه (وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ) ههر الله ئاسمانى راگرتوه و ئاسمان پيوسيتى به الله يه -جل شئنه- راي گرتوه كه نه كه ويته سهر زهوي (إِلَّا بِإِذْنِهِ) ئيلا به مولهتى خواي رب العالمين مه گهر الله مولهتى بدا كه بكهوي (وَمَنْ آتَاهُ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ) يه كيک له نيشانه كانى گهوره يى الله تعالى و خوايته تى الله تعالى -جل شئنه- بريتىه له وهى كه ئاسمان و زهوي به ئهمر و فهرمانى خواي رب العالمين به ريوه ده چن الله به رىيانه و ده با و ئهوانى راگرتوه و ده يانگرى.

جا ئه وه چهند بركه يه کي مهتنى (الواسطية) بوو ابن تيمية -رحمه الله- ويستى ئه و گومانانه بره ويئيشه وه ئهوانه تاقم و كومهله كانى جگه له ئه هلى سونه و جه ماعه که ههندىك له بيروبچونى هله و پوچه ليان هه يه دهرباري ئيستيوای الله تعالى له سهر عهresh و به رزى خواي رب العالمين به سهر به ديهينراوه كانى و له هه مان كاتدا له گه لدابونى الله له گه ل به ديهينراوه كانيدا جا به كورتى و پوختى ابن تيمية رونى كرده وه.

ئيمه هه لويسه يه که م له سهر ئه و ده كه ين سه لاندمان له را بردودا له كاتىك که ئايته کان به به لگه هاتنه وه الله تعالى يه كيک له سيفه ته فعلى و كردار يه کانى ئيستيوائه ئيستيوای کردوه له سهر عهresh خوي به معنای حقيقى و راستي يه که ي به بى ئه وه چونى يه که ي بزانين، ئينجا الله تعالى -جل شئنه- داده به زى بۇ ئاسمانى دونيا له فه رموده پيغەمبەر (صلوات اللہ علیہ و سلیمانیہ) جىڭىرە.

ئاييئمه بۇمان هه يه لىرە وھ بلىيىن زاتى الله له سهر عهresh يان زاتى الله داده به زى؟ عشيمين راشكاوانه ده فه رموي وھ باقى زانايه کانى تريش، له پىش ئه ويشدا ئه هلى سونه و جه ماعه فه رمويانه ئه ولا تر و باشترا و اييئمه نه لىيىن زاتى الله پيوسيتمان پى نابى ئه و قسه بکه ين و بلىيىن چونكه الله تعالى نه يفه رموه زاتى بهلام له يه ک كاتدا و له يه ک حالت پيوسيتمان بھوھ ده بى لھ كاتى وھ لامدانه وھى ئه و تاقم و كومه لانه کاتى که ده لىيىن زاتى

الله نيه ئىستيواى كردوه لهسەر عەرىش ئەمرى الله يان (استولى) اى كردوه يان زاتى الله نيه داده بەزىت بۆ ئاسمانى دونيا بەلكو ئەمرى الله داده بەزى يان زاتى الله نيه دىت بۆ مەيدانى حەشر و حىساب بەلكو ئەمرى الله يه: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا﴾ [الفجر: ٢٢] ئەوان دەلىن (وجاءَ أمرَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا) لهو حالە تانه ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن پېۋىست بەوه دەكا بۆ وەلامدانەوهى ئەوان پۇچھەل كردنەوهى بۆچونە كانيان بگۇترى زاتى خواى رب العالمين -جل شئنه- ئەگەر لە وەلامدانەوهى ئەوان نەبى زات بەكار نەھىن ئەولاتر و باشتريىكە.

جا لە پاشان ئايە الله تعالى كە لهسەروى ئاسمانانه و سيفەتى علوى هەيە و بەرزە و -جل شئنه- وە بەرزە بەسەر هەموو بەدېھىنراوه كانىدا وە ئىستيواى كردوه لهسەر عەرىش بەو واتايەي كە له خۆى دەۋەشىتەوه بە مانايمە حەقىقيە كەي و چۆنیەتىيە كەي ئىمە نازانىن ئايە دەشى و دەگۈنچى لە هەمان كاتدا بلىيەن لەگەل ئىمەدايە الله تعالى؟ بەلىن لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئەوهش سەلمىنراوه لەگەلماندايە، لەگەلداپونى خواى رب العالمين بۆ بەندەكانى و بەدېھىنراوه كانى دوو بەش بۇو لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە: يە كەميان مەعىيە ئام و گشتىيە الله تعالى لەگەل هەموو بەدېھىنراوه كانىدا وە بەچى لەگەلماندايە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە؟ بە ئىتىلاع و ئاڭا لېيون بە چاودىرى كردىن الله تعالى لەگەلماندايە بە دەسەلات و عىلەم و زانىنەوه لەگەلماندايە ئەوه مەعىيە تە ئام و گشتىيە كەي، هەندىيەك لە زانايان دەفرمۇن ئىجىماعى سەلەف لهسەر ئەوهىيە هەندىيەكىشيان دەفرمۇن جەمهورى سەلەف لهسەر ئەوهىيە گرنگ ئەوهىيە: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ [الحديد: ٤] وە فسیر دەكرى بە مەعنایە عامى و گشتىيە كەي يەعنى (وە هو مَعَكُمْ بقدرته و علمه سبحانە و تعالى مع كل شيء) خواى رب العالمين لەگەل هەموو شتە كاندايە بە عىلەم و زانستى وە بە دەسەلاتيەوه (ومطلع عليهم) لهسەريان ئاگادارە وە چاودىرى بەسەريانەوه الله -جل شئنه- ئەوه عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعەيە، قەرينى

لهوئی هه یه چونکه شتی ناشیاو دیتھ گوری بو الله تعالی ئه گھر بلیی (بذا تھ معکم) یه عنی الله به زاتی خوی له گھلتاندایه به مهعنای ئایه الله تھ جزیئه ده بی (پهنا به خوای رب العالمین)؟ یان له شوینی ناشیاو و نه گونجاو الله تعالی لیی ده بی؟ جا ئهوانه به دوره له خوای رب العالمین له بھر ئه وہ ئه هلى سونه و جھماعه وا را فھ و تھ فسیریان کردوھ وہ زیاتریش قسەی له گھل ناکھن.

جوری دوھم مه عیہت و له گھلدا بونی الله تعالی - جل شئنه - خاص و تایبہ تھ ئه ویش سه رخستن و پاراستنیانه وہ پشتگیری لی کردنیانه تھ ھید کردنیانه ئه ویش له گھل برواداره کانه وہ کو خوای رب العالمین دھ فھرموئی: ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [العنکبوت: ٦٩] الله تعالی بھ راستی له گھل چاکھ کارانه، یان دھ فھرموئی: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ أَتَقَوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ [النحل: ١٢٨] الله تعالی له گھل ئه و کھسانه دایه که تھ قوای الله ده کھن و چاکھ کارن به مهعنای پشتیان دھ گری و سه ریان دھ خا به و مانا یه له گھلیاندا ده بی، یان دھ فھرمویتھ موسا و هارون (علیہما الصلاۃ والسلام) که دهیان نیڑی بولای فیرعه ون دھ فھرموئی: ﴿إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ [طہ: ٤٦] من له گھل ھر دو کتاندام وہ دھ بینم و دھ بیستم ئینجا ئه و له گھلدا بونه مهعنای سه رтан دھ خم پشتگیریتان لی ده کھم ده تان پاریزم.

جا ئایه دھشی و دھ گونجی شتیک بھ رزبی و له گھلیشتدا بی ئه و مانا یه دیتھ بھر عه قل و شاشهی عه قل و میشک؟ بھلی دیتھ بھر شاشهی عه قل و میشکیش بھلام گریمان ئه گھر عه قلیش نه یخوینیتھ وہ شته غھبیبیه کان له عه قیدھی ئه هلى سونه و جھماعه ئیمھ تھ سلیمی دھ بین چونیه تیه کانی بیر لی ناکھینه و بھریاری له سه رنادهین چون الله تعالی فھرمویه تی پیغہ مبھر فھرمویه تی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئه وہ عه قیدھی ئه هلى سونه و جھماعه یه بھر ای پی دھ بینیں و بھسہ ریدا دھر قین و حه قیقهت و راستیه کھی دھ سه لمینین و له چونیه تیه کھی ناپیچینه وہ بھلام له گھل ئه وہ دا نمونهی عه قلی و ژیریش هه یه، بھلی چون مه خلوق و بھدیھی نراویکی

وە كۆ مانگ ابن تيمىيە نمونە يە كى زۆر جوان و لهجىيە هىنناويە تىيە وە يە كىكە لە بەدېھىنراوە كانى خواى رب العالمين مانگ لە چواردهدا هەندىك جار تو تەماشاي ئاسمان دە كەي دەچىتە سەفەر و بەرىڭادا دەرۇي بە ئۆتۆمبىل و بە پىيان بە ولاخ و كەر و بارى بە فرۇكە هەندىك جار ئەو كاتە مانگ لە سەروى تۆيە هەر لە شوينى خۆشىيە تى لە هەمان كاتدا ناتوانى بلىيى مانگىشىم لە گەل نىيە، دە گوتى لە زمانى عەربى مانگە كە لە گەل مەدابۇ به مەعنای ئەوەي مانگە كەم هەر لى دياربۇو ئە گەر مانگىش بىنىنى هەبى ئەوېش هەر منى لى دياربۇو، جائە گەر مەخلوق و بەدېھىنراوىك وابى و بشى و بگونجى عەقلىيەن كە ئەوەي بۆ بىيار بىدرى هەر لە بەرزى خۆت بىت و لە گەل يىشتىدا بىت چۈن ناشى و ناگونجى بۆ الله تعالى كە بىيارى داوه لە قورئانى پىرۇز و وە پىغەمبەريش (عليه السلام) ئاوا دانى پىداھىنراوە كە الله تعالى ئىستىيوايى كردوه لە سەر عەپش و بەرزمە بەسەر بەدېھىنراوە كانى لە هەمان كاتىشدا لە گەل يىشىاندا يە بە لە گەل دابونىكى گشتى و عامە كە لە گەل هەموو مەخلوق و بونە وەر و بەدېھىنراوە كان وە تايىبە تە كەش لە گەل موسىمان و بىرادارە كان.

جيڭير كردىنى نزىكى الله تعالى و لە گەل دابونى:

فَصُلْ: وَقَدْ دَخَلَ فِي ذَلِكَ الْإِيمَانُ بِأَنَّهُ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ؛ كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عَبَادٍ عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ [البقرة: ١٨٦]. الآية، وَقَوْلُهُ (عليه السلام): «إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِّنْ عُنْقِ رَاحِلَتِهِ»^[١]. وَمَا ذُكِرَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ مِنْ قُرْبِهِ وَمَعِيَّتِهِ لَا يُنَافِي مَا ذُكِرَ مِنْ عُلُوٍّ وَفَوْقَيَّتِهِ؛ فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ فِي جَمِيعِ نُعُوتِهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ فِي دُنُوْهُ، قَرِيبٌ فِي عُلُوْهِ.

جا لە پاشان ابن تيمىيە -رحمە الله- گەيشتە سەر ئەوەي فەرمۇي (فَصُلْ: وَقَدْ دَخَلَ فِي ذَلِكَ الْإِيمَانُ بِأَنَّهُ قَرِيبٌ مُّجِيبٌ) وە هەروەها بىرۇپەرا بە زاتى خواى رب العالمين وە بىرۇپەرا

[١] أخرجه البخاري برقم (٦٦١٠) في القدر، باب: لا حول ولا قوة إلا بالله . ومسلم برقم (٢٧٠٤) - ٤٦ في الذكر والدعاء، باب: استحباب خفض الصوت بالذكر. عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

بهوهی که الله تعالیٰ ئیستیوای کردوه لهسەر عەرش و بەرزه و له گەلیشماندايە ئەمجاره بیروپروا بهوهش که الله تعالیٰ لیمان نزیکه وھ وھلام دەرەوەیه بۆ بەندە كان کاتیک داواي لى دەکەن و له بەرى دەپارینه وھ ئەوهش بەشیکه له بیروپروا بون به الله تعالیٰ و بیروپروا بون بە رۆژى دوايى و بە روکنه کان و کۆلە کە کانى ئیمان دەفرمۇئى دەچىتە ناو ئەو بازنهی ئیمان بە الله، چى؟ (الإِيمَانُ بِأَنَّهُ قَرِيبٌ مِّنْ خَلْقِهِ مُجِيبٌ) الله تعالیٰ نزیکه له بەدیھىنراوه کان و وھلامدەرەوەیه بۆيان (كَمَا جَمَعَ بَيْنَ ذَلِكَ فِي قَوْلِهِ) هەروه کو الله تعالیٰ کۆی کردوه تەوه له فەرمودەی خۆى: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّيْ فَإِنِّيْ قَرِيبٌ﴾ [البقرة: ۱۸۶]

الله تعالیٰ دەفرمۇئى ئەگەر بەندە کان پرسیاريان کرد دەربارەی من ئەی موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) له وھاما پییان بلى من نزیکم لیيان وھ زورىش لیيان نزیکم، له پاشان پیغەمبەر دەفرمۇئى (صلی اللہ علیہ وسلم) «إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدُكُمْ مِّنْ عُنْقِ رَاحِلَتِهِ» کە ئەو فەرمودە له را بىردودا شیمان کرده وھ وھینامانه وھ کاتیک سەحابە کان بەرە جەنگىک دەچون له بەرزايىھ کاندا (الله أكبير) يان بە دەنگى بەرز گوت پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمۇئى ئەوهى ئیوه بانگى لى دەکەن و له بەرى دەنگى بەرز گوت پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمۇئى ئەوهى ئیوه بانگى لى دەکەن و له بەرى دەرینه وھ و ناوی دەھىنن و زىكرى دەکەن زۆر نزىكتە له ئیوه له ملى و لاخە کانتان له لاتان ئەوان لهسەر پشتى و لاخدا بون دەرۆيىشن بەریوه کەسىک سوارى سەر پشتى و لاخ بى ملى و لاخە کە زۆر لىنى نزیکه (ئەسپە گویدریزە هەرچىھ له ژىرىيە وھ) نزىكتىن شويىنتى لىنى فەرمۇئى پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەوهى ئیوه بانگى دەکەن له بەرى دەپارینه وھ کە الله تعالیٰ يە له ملى و لاخە کە کە له ژىرتانه وھ يە لېتان نزىكتە، کەواتە خوايى رب العالمين دەشى و دەگونجى ئىمە بلىين زۆر زۆر لیمان نزیکه.

ئايە نزىكى خوايى رب العالمين زاتى الله ئەوهندە لیمان نزیکه؟ بەلى ئىمە دەللىين الله تعالى وھ کو زاتى -جل شئنە- ناوە زۆر جوانە کانى سيفاتە بەرزە کانى له پەرى بەرزىدايە ئیستیواشى کردوه لهسەر عەرش وھ بەرزە بەسەر ھەموو بەدیھىنراوه کانى له ھەمان کاتدا

له گه لیشماندایه وه لیشمان نزیکه وه ولا میشان ده داته وه ئه وه عه قیده ئه هلى سونه و جه ما عه يه، جا چونیه تیه که ئیمه چونه؟ ئیمه بزه بت نازانین له چونیه تیه که ئی وه عیلمان نیه به چونیه تیه که ئه رالله ده زانی - جل شئنه.

ئینجا ده فه رموی (وَمَا ذُكِرَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ مِنْ قُرْبَهِ وَمَعِيَّتِهِ لَا يُنَافِي مَا ذُكِرَ مِنْ عُلُوٍّ وَفَوْقِيَّتِهِ) جا ئه وهی با سکراوه له قورئانی پیرۆز و له سونه و فه رموده کانی پیغامبری دلسوز (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده ربادی نزیکی الله تعالی لى به دیهی نراوه کانی وه له گه لدابونی الله له گه ل به دیهی نراوه کانی ئه وه رهت ناکاته وه (لَا يُنَافِي مَا ذُكِرَ مِنْ عُلُوٍّ وَفَوْقِيَّتِهِ) ئه وهی پی ره شنابیت وه و رهت ناکریت وه بلیین الله به رز نیه و له سه روی ئاسانه کان و به دیهی نراوه کانی نیه (فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ لَيْسَ كَمُثْلِهِ شَيْءٌ) چونکه پاک و بیگه ردی بو الله سبحانه و تعالی هیچ که س و شتیک له زات و ناو و سیفات وه کو ئه و نیه ئه ویش وه کو هیچ شتیک نیه (فِي جَمِيعِ نُعُوتِهِ) له هه مو و هسف و سیفاته کانی الله تعالی له هه مو و نه عه ته کانی - جل شئنه - وه کو هیچ که س و شتیک نیه (وَهُوَ عَلَيْيِ فِي دُنُوْهُ) الله تعالی به رزه له نزیکیشی له ئیمه دا (قَرِيبٌ فِي عُلُوٍّ) وه الله تعالی نزیکه له ئیمه له به رزیشیدا ئه وها ده گو تری بو الله تعالی.

جا ناسین و زانینی الله تعالی به و ناو و سیفه تانه يه وه زور سود به خشہ گرنگه بو بروادران چونکه تو ئه گه ر زانیت الله تعالی زور به رز و مه زنه ئه و کاته لیشی ده ترسی وه خوشیشیت ده وی زور وه ئه گه ر زانیت الله تعالی زور لیت نزیکه ئه و کاته هه ردہم به نزیکی الله تعالی هو گرییه کت بو ده بی وه له پاشانه که لیشی ده ترسی گوناح و تاوان و سه رپیچی لیبکهی که ئه وندہ لیت نزیک بی، که زانیت الله تعالی هه ردہم له گه لته و چاودیره به سه رته وه ناتوانی به ئاسانی گوناح و تاوان ئه نجام بدھی، وه ئه گه ر زانیت الله تعالی مه عیت و له گه لدابونی خاص و تایبھ تی هه يه بو بروادران ئه و کاته چاونه ترس ده بی ئه و کاته گیان له سه ر ده ست ده بی له بھر ئه وهی ده زانی الله تعالی سه رت ده خا ئه گه ر

رېبازى الله تعالى بە تەواوى بگريتە بەر وە دەتپارىزى، جا لەبەر ئەۋەيە گرنگە وە كۆئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن بىرۇبىروا بەو باپەت و شتانە.

واجبه ئىمامانمان وابى قورئان كلام الله يە:

وَمِنَ الْإِيمَانَ بِاللَّهِ وَكُتُبِهِ الْإِيمَانُ بِأَنَّ الْقُرْآنَ كَلَامُ اللَّهِ، مُنْزَلٌ، غَيْرُ مَخْلُوقٍ، مِنْهُ بَدَأَ، وَإِلَيْهِ يَعُودُ، وَأَنَّ اللَّهَ تَكَلَّمَ بِهِ حَقِيقَةً، وَأَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هُوَ كَلَامُ اللَّهِ حَقِيقَةً، لَا كَلَامَ غَيْرِهِ. وَلَا يَجُوزُ إِطْلَاقُ الْقَوْلِ بِأَنَّهُ حَكَايَةٌ عَنْ كَلَامِ اللَّهِ، أَوْ عِبَارَةٌ؛ بَلْ إِذَا قَرَأَ النَّاسُ أَوْ كَتَبُوا فِي الْمَصَاحِفِ؛ لَمْ يَخْرُجْ بِذَلِكَ عَنْ أَنْ يَكُونَ كَلَامُ اللَّهِ تَعَالَى حَقِيقَةً، فَإِنَّ الْكَلَامَ إِنَّمَا يُضَافُ حَقِيقَةً إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبْتَدِئًا، لَا إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبْلَغًا مُؤَدِّيًّا. وَهُوَ كَلَامُ اللَّهِ حُرُوفُهُ، وَمَعَانِيهِ؛ لَيْسَ كَلَامُ اللَّهِ الْحُرُوفَ دُونَ الْمَعَانِي، وَلَا الْمَعَانِي دُونَ الْحُرُوفِ.

جا لە پاشان ابن تيمية گەيشتە سەر ئەۋە دەفەرمۇى (وَمِنَ الْإِيمَانَ بِاللَّهِ وَكُتُبِهِ) جا لە بازنهى ئىمان و بىروابون بە الله و بە پەرتوكە ئاسمانىيە كانى الله (الْإِيمَانُ بِأَنَّ الْقُرْآنَ) ئىمان و بىروابون بەوهى بەراستى قورئان (كَلَامُ اللَّهِ، مُنْزَلٌ) قورئان فەرمودەي الله يە كلام الله يە وە دابەزىوھ لەلايى الله تعالى وە ئەۋەش وەلامە بۆ ئەۋانەي دەلىن قورئان ھى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە الله وە نىيە نەخىر قورئان دابەزىوھ لە الله وە بۆسەر پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھى الله يە و لە الله وە كلام الله يە و لە پاشان كە دەلىن قورئان مونەزەلە بە مەعنای الله سىفەتى علوى ھەيە و بەرزە - جل شئە- دابەزىن لە بەرزىيە وە بۆ نزمى، لە پاشان دەلىن (غَيْرُ مَخْلُوقٍ) وە قورئان بەديھىنراو نىيە بەلكو قورئان يە كىكە لە سيفاتە كانى الله تعالى كلام الله يە لەگەل الله يە - جل شئە- موعتەزىلييە كان ئە و بىرۇبىرايەيان ھىنايە ناو موسىمانان كە گوتىيان قورئان بەديھىنراو (پەنا بە خوايى رب العالمين) دەيەها موسىمان و كەلە زاناي وە كۆلىان نەدا ئازارياندان ئەحمدەدىان تاقى كرددوھ لەسەر ئە خالە و ھەيان بۇو كۆلىان نەدا ئازارياندان جەزرە بەياندان وە تەعزىزىياندان ئەشكەنجهيان دان لە زىندانە كان (مِنْهُ بَدَأَ) جا قورئان لە الله وە دەستى پىكىردوھ - جل شئە- هاتن و دابەزىنە كەيى لە الله وە كلام الله يە (وَإِلَيْهِ

يَعُودُ قورئان لە كۆتا زەمانىش ھەموى ھەلّدە كىشىرىتە وە لايى الله بەلگە لەسەر ئەۋەيە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە يەك پىت و حەرفى قورئان نامىنى پىش دونيا تىكچۈن الله ھەلى دە كىشىتە وە دەبىاتە وە لايى خۆى - جل شئىنە، وە لە پاشان (وَأَنَّ اللَّهَ تَكَلَّمَ بِهِ حَقِيقَةً) بەراستى الله تعالى دواوه و قىسى كردوه بە قورئان واتە قورئانى پىرۇز ھى الله تعالى يە و كلام الله يە و الله دەرى بىريوھ و فەرمۇيەتى (وَأَنَّ هَذَا الْقُرْآنَ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) ھۇ كلام الله حقيقة جائە و قورئانەيى كە دابەزىيە بەسەر پىغەمبەرمان موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كەلام و فەرمۇدە خواى رب العالمين ھە بەراست و دروستى ئەۋە نەبى بلىيەن ئەۋەي ئىستا لە و موسىحەفانەيش نوسراوەيە ھەر كلام الله يە كە قارىئىكى قورئانىش دەيخويىنى ھەر كلام الله يە ھەر دەبى بگوتىنى ئەۋە و تەي الله يە كلام الله نابى بگوتىنى قىسى قارىئىكى يان قىسى موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (لَا كَلَامَ غَيْرُهُ) قىسى جىگە لە الله نىيە - جل شئىنە - ھەر بە كلام الله دادەنرى (وَلَا يَجُوزُ إِطْلَاقُ الْقَوْلِ بِأَنَّهُ حِكَايَةٌ عَنْ كَلَامِ اللَّهِ) ناشى و ناگونجى وە كۆنەندى تاقىم و كۆمەل جىگە لە ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن بە رەھايى و بە موتلەقى بلىيى كە قورئان كلام الله حىكايەت و گىردىراوەيە لە الله تعالى (أَوْ عِبَارَةً) يان بلىيى دەربىرىنىكى لە الله تعالى وە لەسەر زمانى جوبىائىل و يان ھەر كەسىكى تر نەخىر دەربىرىن و كەلام و قىسى كە بە حەقىقتە ھەموى ھى الله تعالى يە لە سەرەتاوه - جل شئىنە - (بَلْ إِذَا قَرَأَ النَّاسُ أَوْ كَتَبُوهُ فِي الْمَصَاحِفِ) بەلکو ئەگەر خەلکانىك بىخويىنە وە قورئانى پىرۇز و بىنوسنە وە لە موسىحەفە كان و پەرأوگە و پەرتوكە كان (لَمْ يَخْرُجْ بِذَلِكَ عَنْ أَنْ يَكُونَ كَلَامَ اللَّهِ تَعَالَى حَقِيقَةً) بەۋە دەرناجى لەۋەي بلىيەن كلام الله نىيە بەلکو ھەر دەبى بگوتىنى كەلامى الله تعالى يە بە حەقىقتە و راستى (فَإِنَّ الْكَلَامَ إِنَّمَا يُضَافُ حَقِيقَةً إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبْتَدِئًا) چونكە كەلام و قىسى ئىزافە دەكريت و پاڭ دەدرىتە لايى ئەۋە زات و كەسىكى كە لە سەرەتاوه و لە دەستىپىكە وە فەرمۇبىتى و قىسى پىكىرىدى بى ھەر دەگوتىنى كلام الله (لَا إِلَى مَنْ قَالَهُ مُبْلَغاً مُؤَدِّيَا) بەلکو ناگوتىنى ئەگەر كەسىك ئەۋەي راگە ياند

که لام و قسه که یان گه یاندی یان جیبہ جیبی کرد بلین ئهو که لامه هی ئهوه هه تا له هی مه خلوق و دروستکراوه کانیش وایه، ئیستا من ئهو پهروکهی (الواسطیة) ده خوینمه وه ده توانم بلیم ئهو پهروکه هی ئیسماعیله؟ هه رجاريک من قسه ده که م ده لیم ابن تیمیه وای فه رموو، خو قسه کان ابن تیمیه ئیستا زیندو نیه ابن تیمیه نیه والیره دانیشتوه و قسه تان له گه ل ده کا ئیسماعیله به لام ئایه ده توانین بلیین (الواسطیة) هی ئیسماعیله یان هی ابن تیمیه یه؟ کو ده نگین له سه رئوه هی ابن تیمیه یه ئهو نو سینهی لهو پهروکه دا هه یه قسهی ابن تیمیه یه که واته قورئانی پیغامبر فه رمویه تی (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) وہ کلام الله یه قاریئیک بیته وہ هی الله یه کلام الله یه پیغامبر فه رمویه تی (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) وہ کلام الله یه کلام الله ده خوینیتھو و لهناو مه سحاف نوسراوه یه و ته ماشای ده که بیس بیس کلام الله یه که واته هر خه لک و که سیک که ده خوینیتھو و ده ریده بڑی و ده یگه یه نی یان جیبہ جیبی ده کا کلام الله یه له کلام الله یه تی ده رناچی قورئانی پیغام (وَهُوَ كَلَامُ اللَّهِ) قورئان کلام الله یه و تهی الله یه (حُرُوفُهُ) پیته کانی (وَمَعَانِيهِ) مانا ی پیته کانیش (لَيْسَ كَلَامُ اللَّهِ الْحُرُوفَ دُونَ الْمَعَانِي) ناشی و ناگونجی بلیین کلام الله ته نها پیته کان هی الله یه مانا یه کان هی الله نیه نه خیر پیته کان و مانا یه کان هه موی هی الله یه (وَلَا الْمَعَانِي دُونَ الْحُرُوفِ) بلیین مانا یه که هی الله یه پیته کان هی الله نیه وہ کو ئه شعری و ماتوریدی وا ده لیین ده لیین که لامی نه فسیه الله تعالی ده ریپریوو له جو برائیله وہ ده ری پریوو له پیغامبره وہ (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) حرف و پیته که که واته هی جو برائیله یان (پهنا به الله) هی پیغامبره (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) نه خیر حرف و پیت و سه ووت هه موی هی الله تعالی یه مانا یه که ی هی الله تعالی یه به وہی له خوی ده ده شیته وہ الله - جل شئنه - ئینجا له پاشان جو برائیل ده یگیریتھو وہ فه رمودهی الله یه ده یلیتھو وہ به پیغامبر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ) ئینجا پیغامبریش به ئومه ته که ی گو توه هه رمودهی خوای رب العالمین ۴.

ئەو بیروباوەری ئەھلى سونە و جەماعەیە کە دەبىسترىش لە خواى رب العالمين دەيەھا بەلگەمان لەسەری هىناوە لەپىشتر لە ئايەتانەی کە ابن تيمية -رحمه الله- لە (الواسطية) لە راپردودا سەلماندى بە چەندىن ئايەت کە الله تعالى خاوهن سيفەتى كەلام، كەلامىش سيفەتىكى زاتىھ و وھ فىعليھ، زاتىھ بە مەعنای ھەر لە ئەھول و سەرەتاوە الله تعالى -جل شئىھ- توانيوتى قسە بکا و خاوهن كەلام بوه وھ لە ھەموو كات و زەمانىكىش ھەر كاتىك ويستېيتى توانيوتى و دەتوانى بدوى و قسە بکا بەو مەعنایھى سيفەتى فىعليھ بۆى بەردەوام و بەبى پچران ھەر قسەی نەكردۇھ و بلى -جل شئىھ- (ولله المثل الأعلى).

جا موعتەزىلەكان و جەھمیەكان گوتىان قورئان مەخلوقە ئەھلى سونە و جەماعە يە كەدەنگن لەسەر ئەو دەيەھا فەرمودە و فتوایان ھەيە کە دەلىن و شەي قورئان مەخلوقە كوفرييە لە ئىسلام دەرچونە ھەر يەكىك وابلى و حوجەي لەسەر بىرى و پەشىمان نەبىتەوھ پى كافر دەبى لە ئىسلام دەردهچى چونكە سيفەتىكى الله تعالى ئى كردۇھ تەوھ مەخلوق و بەديھىنراو، ھەر سيفەتىكى زات و كەسيكت كرده مەخلوق و بەديھىنراو كەواتە زاتەكە و كەسە كەشت كردۇھ تە مەخلوق (پەنا بە خواى رب العالمين) ئىنجا لە وەلامى ئەوان ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن ئايە دەشى و دەگۈنچى بلىي زاتى خواى رب العالمين مەخلوقە؟ ھەمويان بە يە كەدەنگى دەلىن نەخىر نا، ئەى چۇن دەگۈنچى بلىي سيفەتە كەى مەخلوقە؟ كەواتە ئىمە بەخۆمان ئىمە ئىنسان مەخلوقىن سيفەتە كانىشىمان مەخلوقە بەلام الله تعالى -جل شئىھ- زاتى خالىقە چۇن دەشى و دەگۈنچى بلىي سيفەتە زاتىھ كانى الله تعالى يان بە گشتى سيفەتە بەرز و بەریزە كانى الله تعالى مەخلوقە؟ ناشى و ناگۈنچى و جائىز نىيە و دروست نىيە کە يەك لە سيفەتە كانىشى كەلامە هي الله تعالى. جا وته كانى الله تعالى يىش ئەوەندە زۆرن لەبن نايەن ئەگەر ھەموو دەريايەكان بکەيە مەركەيە بۆ نوسينەوهى وشە و وته كانى الله تعالى ھەموو دەريايەكان وشك دەكەن لەبن دىن بەلام وته كانى الله تعالى لەبن نايە چونكە الله بۆخۆي ئەوەلە وھ بۆخۆي ئاخىرە الله

تعالى وە وته کانىشى يە كجار زۇرن وە خاوهن كەلامە - جل شئنه - وە كو الله تعالى دەفرمۇي: ﴿قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لِّكَلْمَتِ رَبِّيْ لَنَفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنَفَّدَ كَلْمَتُ رَبِّيْ وَلَوْ جَئَنَا بِمِثْلِهِ مَدَادًا﴾ [الكهف: ١٠٩] پىيان بلى ئەمى موحەممەد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەگەر ھەموو دەرياكان بىنى بىكەيە مەرە كەب مىداد يانى مەرە كەب بۆ پىنوسىك و وته کانى اللهى پى بنوسىتە وە ئەوە به حەر و دەرياكان كۆتايان پى دى وته کانى خواى رب العالمين لەبن نايە و كۆتايان پى نايەت وە ئەگەر چەندىن جارى تر ئەو مەرە كەبانە و به حەر و دەرياكان ئاويان بىتە وە ناو و به كاريان بىنىتە وە ھەر لەبن دىن وته کانى الله تعالى - جل شئنه - لەبن نايە.

واجبە ئىمان بون بە بىنىنى الله تعالى لەلايەن بىرۋاداران لە رۇزى دوايدا:

وَقَدْ دَخَلَ أَيْضًا فِيهَا ذَكْرَنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِهِ وَبِكُتُبِهِ وَبِمَلَائِكَتِهِ وَبِرُسُلِهِ: الْإِيمَانُ بِأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَيَانًا بِأَبْصَارِهِمْ كَمَا يَرَوْنَ الشَّمْسَ صَحْوًا لَيْسَ بِهَا سَحَابٌ، وَكَمَا يَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يُضَامُونَ فِي رُؤْيَتِهِ. يَرَوْنَهُ سُبْحَانَهُ وَهُمْ فِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَرَوْنَهُ بَعْدَ دُخُولِ الْجَنَّةِ؛ كَمَا يَشَاءُ اللَّهُ تَعَالَى.

ئىنجا دەگاتە سەر ئەوە ابن تىمية -رحمە الله- كە بىنىنى الله تعالى يىش بە چاوى سەر لەلايەن بىرۋادارانە وە لە رۇزى دواىيى و مەيدانى حەشر و حىساب وە ھەم لە بەھەشت وە بە كورتى ئىختىلاف و جياوازىيە کانى ئەھلى سونە و جەماعەش باس لىيە دەكەين. كە دەلى ئەوەش لە ئىمان و بىروابونە بە خواى رب العالمين بە پەرتوكە ئاسمانىيە كان بە فريشته كان و بە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) دەفرمۇي (وَقَدْ دَخَلَ أَيْضًا فِيهَا ذَكْرَنَاهُ مِنَ الْإِيمَانِ بِهِ وَبِكُتُبِهِ وَبِمَلَائِكَتِهِ وَبِرُسُلِهِ) جا داخىل بۇھە دەچىتە ناو بازنهى ئىمان و بىروابون بە الله و بە پەرتوكە ئاسمانىيە كان و بە فريشته کانى الله و بە پىغەمبەران و رەوانە كراوان (عليهم الصلاة والسلام) ئەوەي باسان كرد لە راپىدو چىبۈو؟ (الْإِيمَانُ بِأَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ) ئىمان و بىروابون بەوەي كە بىرۋاداران الله دەبىن بە چاوى سەر (يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَيَانًا)

له رۆژى دوايدا به چاوى سەر بەبى پەرده الله دەبىن - جل شئنه - (بِأَبْصَارِهِمْ) به چاوه کانیان دەبىن.

بۇ ئەو تەئكید كردنه وانه دەكا ابن تیمیة - رحمه الله -؟ چونكە جگە لە ئەھلى سونە و جەماعە هەندىيک دەلین الله دەبىن بەبى ئەبصار، چۆن دەبىن؟ وە كۈئە شەعرىيە كان دەلین الله نە لە جىھەت دەبىن وە نە بە بەصەر و بىنин و چاوى خۆيانە، بەلکو الله تعالى هيىزىكى تونانى بىنин دروست دەكا لە مروقە كان و لەناو چاويان بەھەوە الله دەبىن ئەوە بۇچونى زورىك لە ئەشەدرىيە كانە، بەلام ئەھلى سونە و جەماعە دەلین نا بە چاو الله دەبىن هەر بەو چاوهى خۆمان الله تعالى بە شىواز و هيىز و تونانىيەكى ترهوھ گشتى مروقە كە بەدى دەھىنېتەوە و زيندوى دەكتەوە لە مەيدانى حەشر و حىساب بۇ قيامەت، ئىنجا ئەو هيىز و تونانىيەپىت دەبەخىرى خۆراڭانە خۆراڭ دەبى بە چاوى سەرى خۆت الله تعالى دەبىنى - جل شئنه - ئەوە بۇچونى ئەھلى سونە و جەماعە يە.

(كَمَا يَرَوْنَ الشَّمْسَ صَحُورًا لَيْسَ بِهَا سَحَابٌ) هەرودە كە خۆر دەبىن بىرادر و بەندە كان و مروقە كان ئەگەر هەور نەبى ئەو رۆژە بە جوانى بەبى هەور ئەگەر دونيا ساف و بىيگەرد و سامال بى رۆژە كە رۆژ دەبىنرى بە چاوى سەر و بەبى پەرده ئاواش الله تعالى دەبىن (وَكَمَا يَرَوْنَ الْقَمَرَ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَا يُضَامُونَ فِي رُؤْيَتِهِ) وە هەرودە لە شەھى چواردەي مانگدا مانگ چۆن دەبىن بە ئاشكرايى بەبى ئەوھى (يُضَامُونَ) لە زمانى عەرەبىدا يانى بەبى ئەوھى (يضم بعضها إلى بعض) پال بىدەنە لاي يە كتر لە يە كتر بېرسن ئەرەي ديارە و كامەيە و ئەگەر بە جوانى و پىك و پىكى شتە كان دياربى لە دورەوە كەس پىويىستى بە كەس نىيە هاناي بباتە بەر ئەرەي ئەو شتە ديارە ديار نىيە؟ هەر كەس لە راست و ئاستى خۆى بەبى كېشە و گىروگرفت بە چاوه شتە كە دەبىنى مانگى چواردە وايە وە رۆژىش شتە كە كە دەرە كەھى و هەور نىيە هەر وايە بەلام ئەگەر شتىك لە شك و لە گوماندابى يان پەرده يەك هەبى هەندىيک كەس دەبىنى و هەندىيک نايىنى خەلکە كان چىدە كەن؟ پال

دهنه لای يه کتر يه ک دهچیته لای يه ک ئەرئ ئەو دیاره و چۆنە؟ ئەويتر له ويتر دهپرسى چۆنە؟ ئەو چونە پال يه که (يُضَامُونَ) ای پى دەلین له زمانى عەربى جا ابن تيمية واى هىناوهتەوە وە كو له فەرمودەي پىغەمبەريش جىڭىرە (عَصَمَ اللَّهُ) دەفرەرمۇي وە الله دەبىن بە چاوى سەر بروادارە كان له قيامەتدا هەرۋە كو مانگى چواردە دەبىنرى بەبى ئەوهى كەسيان پىويستان بە كەس بىن و پال بدهنه لای يه کتر بۇ بىنینه كە هەركەس لە ئاست و راستى خۆيدا بە ئاسانى دەبىنى و بروأ دەھىنى كە بىنيوپىتى (يَرَوْنَهُ سُبْحَانَهُ وَهُمْ فِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ) بروادارە كان بە چاوى سەر خواى پەروردگاريان دەبىن لە عەرەساتى قيامەت، عەرەسات چىھ؟ عەرەسات بە ساحە و گۆرەپانىك كە بىناو ھېچ شتىكى بەرز و نزمى تىدا نەبىن پان و پوربى شوينە كە بەو دەگوتلى عەرەسات لە زمانى عەربى، كەواتە مەيدانى حەشر و حىسابىش پان و پوربە بهرزا و نزمى تىدا نىھ بىنايى تىدا نىھ لەبەر ئەوه ئاوا ناوى لېنراوه و دەھىنرى، له شوينە پان و پوربى بىن بىن كە مەيدانى حەشر و حىسابە لە رۆزى دوايى بە چاوى سەر برواداران الله تعالى دەبىن ابن تيمية دەفرەرمۇي -رحمە الله- (ثُمَّ يَرَوْنَهُ بَعْدَ دُخُولِ الْجَنَّةِ) له پاشان دوبارە كە چونە بەھەشتىش لە بەھەشتىش هەر الله تعالى دەبىن بە چاوى سەر (كَمَا يَشَاءُ اللَّهُ تَعَالَى) هەرۋەك الله بىھۆي و چۆن ويستى الله لە گەلدابى -جل شئە-.

جا لىرە ئايدى بىنینى الله تعالى لە مەيدانى حەشر و حىسابدا بۆچونى ئەھلى سونە و جەماعە ئىختىلاف و جياوازىيە كانيان چەندە و چۆنە؟ ابن القيم -رحمە الله- له (حادي الأرواح)دا دەفرەرمۇي سى بۆچون ھەيە دەربارەي بىنینى الله تعالى لە مەيدانى حەشر و حىسابدا، ھەر سى بىر و بۆچونىش ھى ئەھلى سونە و جەماعەيە دەفرەرمۇي:

بىر و بۆچونى يە كەم له گەل ئەوهدايە تەنها برواداران لە مەيدانى حەشر و حىسابدا الله تعالى دەبىن بەبى پەرەدە وە بەبى ئەوهى تەرجومانيان لە نىواندابى گفتۈگۆي له گەل دەكەن قسەي له گەل دەكەن وە دەشى بىن بە چاوى سەر، ئەوه تەنها بۆ بروادارە رېك و

پیکه راسته قینه کانی ئەھلى سونه و جەماعەیه ئەوانەی دەرباز دەبن دەچنە بەھەشت و لە دۆزە خدا ھەمیشەیی نابن.

بۆچونى دوھم دەلّى كافر و بى برواكان وە مونافق و دەغەلە كان له گەل برواداران ھەرسى چینەكان (كە لەوانە بەدەر نىن ھەموو مروقە كان لەو سى چینەدا خۆيان دەبىنەوە) بە چاوى سەر الله تعالى دەبىن، ئەوھە قىلە و زەعيفە و لاوازە لە عەقىدەي ئەھلى سونه و جەماعە لە سەردەمیه كان و الله أعلم شىخ عبد الله بن جبرين ئەوھە بۆچونىھەتى.

لە پاشان بۆچونى سىيەم دەربارەي بىنېنى الله تعالى لە مەيدانى حەشر و حىساب ابن القيم دەفرمۇئ بۆچونىيان وايە تەنها بروادارە كان و موناقە كان بە چاوى سەر الله تعالى دەبىن -جل شئنە- بەلام كافره روت و سەدا سەدىھە كان كە لە سەرەوە كافر بونە وە ئاوا ناسراون ئەوان الله تعالى نابىن، موناقە كانىش تەنها يە كجارت و لەويىدا دەبىن ئەوھەش بۆيان دەبىتە نەوعىك لە عەزاب و حەسرەتىك ئىنجا جاريڭى تر نايىنەوە الله -جل شئنە- وە بەدور دەخرينىھە و ناچنە بەھەشت و دەچنە دۆزەخ موناقە كانىش ئەوھەش بۆچونى كۆمەللىك لە زانايانى ئەھلى سونه و جەماعەیه وە لە سەردەمیه كان عىتىمىنىش ئەو بۆچونەي ھەيە - رحىمه الله - ئەوھە راجح و پەسەند دەكا و الله أعلم بالصواب.

ئىنجا ئايە ئەوانەي كە دەلّىن الله دەبىنرى -جل شئنە- بىنېنى الله تعالى لەلايەن كافر و بىپرواكانىش و لەلاي مونافق و دەغەلە كانىش و لەلاي بروادارە كانىش ھەربەيەك شىواز بىنېنىھە؟ ئىختىلاف و جياوازىيان ھەيە ئەوانىش، ھەندىك دەلّىن بۆ ئىمانداران بىنېنىكى عادەتى و سروشتى و ھەم تام و چىزىشە و نزىكۈونەوەيە، وە بۆ مونافق و بىپروا و كافره كانىش بىنېنى عەزاب و ناخوشىيە يەعنى حەزيان بەو بىنېنى نىيە سام و ھەيەت و گەورەيى الله تعالى يە ئەوھەندى تر عەزاب و ناخوشى پى دەبىن لەسەر ئەو بۆچونەي كە دەلّىن الله تعالى كەسە كافره كان و مونافق و دەغەل و بروادارانىش دەبىن لە مەيدانى حەشر و حىسابدا، بەلام لە بەھەشتدا تەنها برواداران دەبىن.

ئایه چەند جار برواداران له بهەشتدا الله تعالى دەبىن؟ له عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعەدا زۆرجار دەبىن وە هەموو هەفتان له ھەينىھ کان بروادارانى بەھەشتى له خزمەت الله تعالى كۆدەبنەوە و دەبىن وە رۆژانەش بەيانىان و ئىواران الله تعالى دەبىن وە ھەشە پلەی زياترە زياتر دەبىنى چونكە بىنېنى الله تعالى له بەھەشتدا يەكىكە لە تام و چىزە زۆر بەلەزەتكان (الله تعالى بە نسيمان بکا و لىيى بى بەشمان نەکا)، گوتراوېشە فەرمودەيەك ھەيە ھى پىغەمبەرە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لە تەفسىرى ئەو ئایەتە الله تعالى فەرمۇي: ﴿وُجُوهٌ يَوْمَٰئِذٍ نَّاضِرَةٌ إِلَيَّ رَبَّهَا نَاظِرَةٌ﴾ [القيامة ۲۲-۲۳] ئىنجا پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ھەر ئومەتىك لە مەيدانى حەشر و حىسابدا شوينى پەرسىراوە كەى خۆى دەكەۋى (يەعنى ھەر شتىكى لە دونىادا پەرسىبى شوينى ئەو دەكەۋى) ئىنجا ئەكەۋى رۆژ و خۆرى پەرسىتوھ شوينى ئەو دەكەۋى وە ئەكەۋى مانگى پەرسىتوھ شوينى مانگ دەكەۋى وە ئەكەۋى طاغوتەكانى پەرسىتوھ شوينى طاغوتەكان دەكەۋى، ئومەتى من دەمېنېتە وە پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الله تعالى لە وىنه و دىمەنېك بۆيان دى كە حەقىقت و راستىيە كەى خۆى نىيە - جل شئنه - دەفەرمۇي «أَنَا رَبُّكُمْ» من خواى پەروردگارى ئىوهم «فَيَقُولُونَ : هَذَا مَكَانُنَا حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا رَبُّنَا» ئەوانىش دەلىن نا ئىمە جىمان ئىرەيە هەتا خواى پەروردگارى ئىمە دى چونكە ئىمە بە ناو و سيفەتە وە خواى پەروردگارى خۆمانمان ناسىوه، ئىنحا «فَيُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ» الله تعالى خۆى ئاشكرا دەكا و ساقى خۆى پىيان نىشان دەدا (ولله المثل الأعلى) «فإِذَا رأَوْهُ عَرَفُوهُ فَخَرُوا سَجَدًا إِلَّا مَنْ كَانَ مُنَافِقًا لَا يَقْدِرُ عَلَى السُّجُودِ^[۱]» (پەنا بە خواى رب العالمين) ھەموو بروادارە كان ئا لهو كاتەدا دەكەونە كىنۋش و سوجىدە بۆ خواى رب العالمين و الله دەناسنە وە - جل شئنه - تەنها مونافق و دەغەل و دورۇھ کان ناتوانن بىچنە كىنۋش و سوجىدە بۆ خواى رب العالمين ئەو تەفسىرى ئەو ئایەتەشە كە خواى رب العالمين دەفەرمۇي: ﴿يَوْمَ يُكَشَّفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدَعَوْنَ إِلَيْ أَسْجُودٍ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ [القلم: ۴۲] ئەو رۆژە قاچ بەديار

[۱] صحيح البخاري (۷۴۳۹) (۴۴) (۲۲)، صحيح مسلم (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴)، سنن الترمذى (۲۵۹۳) (۲۵۹۸) (۳۱۴۸).

ده که وئی و ساق به دیار ده خسترن و الله تعالی له لایهن برواداره کان ده ناسریته وه به لام ئه وان دهیانه وئی (مونافق و ده غهله و دوروه کان) بچنه کر نوش و سو جده بؤ الله به لام: ﴿فَلَا يَسْتَطِعُونَ﴾ ناتوانن: ﴿خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهَقُهُمْ ذِلَّةً وَقَدْ كَانُوا يُدْعَونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ﴾ [القلم: ٤٣] به زه لیلی و زه بونیه وه چاویان ئه بله ق ده بی ناتوانن له وئی کر نوش و سو جده بؤ الله به رن له بھر ئه وھی له دونیادا داوایان لیکرا بوو کر نوش و سو جده بؤ الله به رن ئه وان وا ده مانه وھ و خویان سه لامه ت ده کرد و دور ده خسته وھ لھ کر نوش و سو جده بردن بؤ خوای رب العالمین جا له ویشدا که واته ناتوانن کر نوش و سو جده به رن بؤ خوای رب العالمین -جل شئنه- (ولله المثل الأعلى).

جا ههندیک لھ تاقم و کومه لھ کان ده لین ئهی نیه الله تعالی گوتويه تی: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ﴾ [الأنعام ١٠٣] چون ده توانيں ئیمه بلین الله ده بینری؟ ئه هلی سونه و جه ماعه ده لین لیره تھ فسیره کھی وا شیاو و گونجاوھ لھ مه عنای لوغه ویشه وھ وھ بھ لگه کانی تریش زور زورن به ئایه ت و به حه دیس که ده یسہ لمینن الله تعالی -جل شئنه- به چاوی سه ر ده بینری: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَرُ﴾ یه عنی ئیحاطه کی ناکه ن یه عنی ناتوانن مو حیط بن به الله تعالی بھ بینن که یانه وھ چونکه هیچ شتیک دهوری الله تعالی نادا -جل شئنه- به مه عنای ئه وھ نیه نایینن بھ چاوی سه ر بھ لکو ده بینری بھ چاوی سه ر که الله تعالی فه رموی: ﴿إِلَيْ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ [القيامة: ٢٣] وھ ئه وانه ده مو چاو گھشاوھ و ب瑞سکا وھن لھ برواداره کان بھ چاوی سه ر ده روانه الله تعالی و ده بینن (إِلَيْ) ئه و مانایه ده گھیه نی و لیی و هر ده گیری. جا هه تا ئیره ابن تیمیة -رحمه الله- باس و خواسی ناو و سیفه تھ کانی الله تعالی ی کرد و بھ دور و دریزی بؤ ئیمه سه لاند، دائیمہن زانایانی ئه هلی سونه و جه ماعه لھ سه ردھ مه کانی خویان که په رتوکیکیان دانابی هه رئاوا بھ هه ره مه کی دایان نه ناوہ دائیمہن ئه گھر هه کیشیه ک لھ سه ردھ می خویان هه بوبی زیاتر لھ سه ر ئه وھ دوانه و قسہ یان کرد وھ و لامیان داوھ تھ وھ، جا لھ سه ردھ می ابن قدامة المقدسي ش -رحمه الله- که (لمعه

الاعتقاد)ی داناوه زور بايەخ به ئەسماء و سيفات دەدا ئەو زانا بەرزا و بەريزە چونكە له سەردەمی ئەويش كىشە له ئەسماء و سيفات هەبوھ له گەل تاقم و كۆمەلە كانى جگە له ئەھلى سونە و جەماعە، لەسەردەمی ابن تيمية ش هەروا بەردهوام بوھ له بەر ئەوھ (الواسطية) كە زۇرىكى هەرە زۇرى باس و خواسى ئەسماء و سيفاته ليرىۋە ابن تيمية كۆتايى هىننا به باس و خواسى ئەسماء و سيفات بەو دور و درىزىيە باسى كرد سەرەتا ئايەتە كانى قورئانى هىننا و چەندىن سيفەتى الله تعالى پىيىجىگىر كرد لە دواتر حەدىس و فەرمودە كانى پىغەمبەرى هىننا (عليه السلام) چەندىن سيفاتى الله تعالى پىيىجىگىر كرد ئىنجا ئەو رۇنكردەوانەي ئەم دوايىيە وە لهم وانانەي رابردوو باسان كرد كردى دەربارەي تىڭەيشتن لە فەرمودە كانى پىغەمبەر (عليه السلام) دەربارەي ئەسماء و سيفات.

ئىمان بون به فيتنە و عەزابى قەبر:

فَصْلٌ: وَمَنِ الْإِيمَانُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ إِيمَانٌ بِكُلِّ مَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (عليه السلام) مِمَّا يَكُونُ بَعْدَ الْمَوْتِ، فَيُؤْمِنُونَ بِفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَبَعْذَابِ الْقَبْرِ وَنَعِيمِهِ. فَأَمَّا الْفِتْنَةُ؛ فَإِنَّ النَّاسَ يَمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِهِمْ، فَيُقَالُ لِلرِّجُلِ: مَنْ رَبُّكَ؟ وَمَا دِينُكَ؟ وَمَنْ نَبِيُّكَ؟

فَيُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقُولِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ، فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: رَبِّيَ اللَّهُ، وَالْإِسْلَامُ دِينِي، وَمُحَمَّدٌ (عليه السلام) نَبِيُّي. وَأَمَّا الْمُرْتَابُ؛ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ؛ لَا أَدْرِي، سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقْلَتُهُ، فَيُضْرَبُ بِمَرْزَبَةٍ مِنْ حَدِيدٍ، فَيَصِحُّ صَيْحَةٌ يَسْمَعُهَا كُلُّ شَيْءٍ؛ إِلَّا إِنْسَانٌ، وَلَوْ سَمِعَهَا إِنْسَانٌ؛ لَصُعِقَ. ثُمَّ بَعْدَ هَذِهِ الْفِتْنَةِ إِمَّا نَعِيمٌ وَإِمَّا عَذَابٌ، إِلَى أَنْ تَقُومَ الْقِيَامَةُ الْكُبْرَى، فَتُعَادُ الْأَرْوَاحُ إِلَى الْأَجْسَادِ.

ابن تيمية دەفرمۇئى (فَصْل) بىرۇپرۇابون بە سوئال و جوابى قەبر وە عەزابى قەبر (وَمَنِ الْإِيمَانُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ) له بازنهى ئىمان و بېرۇابون بە رۇزى دوايى (إِيمَانٌ بِكُلِّ مَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (عليه السلام) مِمَّا يَكُونُ بَعْدَ الْمَوْتِ) بىرۇپرۇا و ئىمان بونە بە ھەموو ئەوانەي پىغەمبەر (عليه السلام) ھەوالى پىداوه لهوھى كە رۇدەدا و دەبى لەدوايى مردن (فَيُؤْمِنُونَ بِفِتْنَةِ الْقَبْرِ) ئەھلى سونە

و جه ماعه بیروبروایان ههیه به فیتنه و سوئال و پرسیاری ناو گور (وَبِعَذَابِ الْقَبْرِ وَنَعِيمِهِ) به ناخوشی و ئازار و ئەشكەنجه کان وه به خوشی و ناز و نیعمه ته کانی نیو گور بیروبروایان پى ههیه و ئیمانیان پى ههیه (فَإِنَّ النَّاسَ يُمْتَحَنُونَ فِي قُبُورِهِمْ) فیتنهی قهبر به مەعنای سوئال و پرسیاری ناو گور مرۆفه کان و مەردومه کان لیيان ده پرسریته وه و پرسیاریان لى ده کری له نیو گور ئه وه عەقیدهی ئەھلى سونه و جه ماعهیه (فَيُقَالُ لِلرَّجُلِ) به پیاو و يان ئافره تانیش ده گریته وه به سیغهی تەغلیب ھیناوتی پیيان ده گوتری (مَنْ رَبُّكَ؟) کییه په روهردگارت؟ (وَمَا دِينُكَ؟) دین و ئاین و ریباز و بەرنامهت چیبوه؟ (وَمَنْ نَبِيُّكَ؟) پیغەمبەرت کیبوه؟ (فَيُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ) الله تعالیٰ جىڭيریان ده کا ئەوانهی بروادار بونه به قسەی جىڭير به وەلامى تەواو هەم لە ژیانی دونیایان له سەر ئیمان و برو جىڭیرى كردون وە هەم لە رۇزى دوايى دوايى کە هەندىيک لە موڤھسیرین دەفه رمون مەبەستى پى له ناو گورە لە رۇزى دوايى و وەلامدا نەھى فريشته کانه له و پرسیارانهی کە دەيکەن (فَيَقُولُ الْمُؤْمِنُ: رَبِّ اللَّهِ) بروادار دەلی الله په روهردگاری منه و بەدېھىنەرمە (وَالإِسْلَامُ دِينِي) ئىسلام و ریباز و بەرنامهى ژیانی منه (وَمُحَمَّدُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَبِيٌّ) وە موحەممەد پیغەمبەرى منه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَأَمَّا الْمُرْتَابُ) ئەوانهی لە گوماندان شىك و گومانیان لە دلە و يان موناققن و دەغەلن (فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ؛ لَا أَدْرِي) دەلین هاها نازانم چىه وەلامى پى نادریتە وە (سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقَلْتُهُ) من گوییستى خەلکان بوم لە گور و مەجلیسە کان کە هەندىيک جار قسەيە کیان ده کرد منیش دەمگوتە وە (فَيُضْرَبُ بِمِرْزَبَةٍ مِّنْ حَدِيدٍ) جا لىيى دەدرى (مِرْزَبَةٍ) کاتى خۆى لە نیو کوردهوارى هەبوه و بىنراوه و باسى لى ده کرا ئەوانهی بە تەمەن بن رەنگە بزانن پى ده گوترا توپز يەعنى ئە و توپزه پى ده گوترى (مِرْزَبَةٍ) لە زمانى عەرەبى مېقرە عىشى پى دەلین لە زمانى عەرەبى يەعنى سەرەت گەورەيە بەلی وە چە كوشى پى ده گوترى کە سەرەت گەورەبى دەسکىيکى هەبى و بە دەست لە كۆتا يە كەي بگىرى ئىنجا بەرز كریتە وە و لە شتى

بوهشينري و ليبدري شته كان ئهزيهت دهدا و ئازار دهدا و زه حمهتى پى ده گه يهنى بەو (مِرْزَبَةٌ) كە له ئاسن دروستكراوه پىغەمبەر فەرمويەتى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لهو مونافق و دەغەل و دوروانە دەدرىت (فَيَصِحُّ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا كُلُّ شَيْءٍ؛ إِلَّا الْإِنْسَانَ) دەنگ و هاوارىكى لى بەرز دەبىتە وە ئەو مونافقە ئەو گومان له دلە له كاتى لىيى دەدرى هەموو كەس و شته كان گوييىستى دەنگە كەى دەبن تەنها مروقە كان نەبن (وَلَوْ سَمِعَهَا الْإِنْسَانُ؛ لَصُعَقَ) ئەگەر مروقە كان گوييىستى بن له هوش خۆيان دەچن له گەل هاوار و دەنگى ئەو كەسەرى لىيى دەدرى له نېيو گۆر (ثُمَّ بَعْدَ هَذِهِ الْفِتْنَةِ إِمَّا نَعِيمٌ وَإِمَّا عَذَابٌ) له پاش ئەو پرسىارانەرى لىيى دەكرى ئىنجا يان گۆرە كەى بۆ دەبىتە خۆشى و ناز و نىعمەت لەسەرى فراوان دەبى دەبىتە مىرگىك لە مىرگە كانى بەھەشت يان دەبىتە عەزاب و ناخۆشى و تەنگتر دەبى لەسەرى (إِلَى أَنْ تَقُومَ الْقِيَامَةُ الْكُبْرَى) هەتا قيامەتى گەورە دادى ئاوا لەناو گۆرە كەى دەبى (فَتَعَادُ الْأَرْوَاحُ إِلَى الْأَجْسَادِ) جا روح و گيانە كانيش دەگەرىنه و بەر لاشە و جەستە كان جا عەزابى قەبر و خۆشى قەبرىش بۆ روح و بۆ لاشە و جەستەشە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە.

له کوئی ده کری و چون رودهدا و وہلامه کانیان چیه؟ پیویسته هه لویسته لہسہر بکھین و باسی لیوہ بکھین.

دیاره ئه و مرؤفانه که دهمن ابن تیمیة که به ناس ناوی بردون لیره، که به ناس ناویان دهبا مه بہست لیی ئه وہیه که مرؤفه کان ههتا کافر و مسلمان و بی بروا و مونافق و دهغه لیش بگریته وہ نه ک هه ر تنهها مسلمانان، ئایه ئه وانه فیتنه به مه عنای پرسیار کردن لییان له نیو گوردا تو شیان ده بی یان نا؟ چونکه ده فه رموی (فَيُؤْمِنُونَ بِفِتْنَةِ الْقَبْرِ) (فتنة القبر) چیه؟ یه عنی تاقیکردنہ وہ، تاقیکردنہ وہی قہ برش بہ مه عنای پرسیاری ناو گور دی که پرسیاریان لی ده کری ئه و کہ سه، ئایه ئه و پرسیارانه له کوئی ده کری؟ ده فه رموی (فَإِنَّ النَّاسَ يَمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِهِمْ) ده فه رموی مرؤفه کان مه ردوم پرسیاریان لی ده کری له ناو گوردا، جا له بہ رچی گوتی مه ردوم؟ ده تو انین بلیین وہ کو زانیان ده فه رمون پینج پول مرؤف هن کاتی که ئینسان ده چیته ناو گور و ده مری له وانه (پیغہ مبہران (عليهم الصلاة والسلام)، صدیقه کان، شوھہ دا کان و اته شہید کان، المرابطون ئه وانهی له سہنگہر نشینی وہ وفات ده کهن و ده گھرینہ وہ لای خوای رب العالمین، وہ له وانہش (من لا عقل له) یه عنی هه یه شیتھ و بہ شیتیتی ده مری یان منداله و پینه گھشت وہ و بالغ نہ بوه ده مری) ئایه ئه وانه هه ر هه مویان پرسیاریان لی ده کری له ناو گور؟ دیاره هه لویسته لہسہرہ لہ لایه ن ئه هلی سونه و جه ماعہ وہ که ده فه رمون خہلکی دابہش ده بی له روی ئیمان و برواحہ بون و مونافقا یه تی و کافربون بُو سی بہ شی سہرہ کی:

۱. یان ئه وہیه مرؤفه کان بروادر و مسلمانی راستہ قینہ و تھواون.

۲. یان مونافق و ده غہل و دورون.

۳. یان ئه وہیه کافریکی سہدا سہدن.

جا ئه وانهی بروادری سہدا سہدن دیاره ئیختیلاف و جیاوازیه کی ئه و تو نیه لہ لایه ن زانیانی ئه هلی سونه و جه ماعہ که یہ ک ده نگی لہسہرہ پرسیاری ناو گوریان لی ده کری

ئىلا هەندىكىان رەنگە لى جىا دە كرىنه وە لهنىو مۇسلمانە كان و بىرۋادارە راستەقىنە كانى ئومەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، كە صديقه كان ئىختىلافى لهسەر، وە شەھىدە كان زىاتر بۆچون لهسەر ئەوهى كە جىا دە كرىنه وە، مورابىطە كان، بەلام ئەوانى تر ئەھلى سونە و جەماعە يە كەنگەن لهسەر ئەوهى بىرۋادارە راستەقىنە كان پرسىارييان لى دە كرى.

جا مونافق و دەغەل و دورۇھ کانىش بۆچونى راجىحى ئەھلى سونە و جەماعە لهگەل ئەوهدايە كە پرسىارييان لى دە كرى، بەلام كافرە كانى سەد لە سەد كافرن ئىختىلاف و جياوازى لهسەر بەس ابن القيم الجوزية -رحمە الله- لە پەرتوكى (الروح) دەفرمۇئ بۆچونى راجىح و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە لهگەل ئەوهى ئەوانىش پرسىارييان لى دە كرى.

ئومەتە كانى پىش ئومەتى پىغەمبەريش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە گشتى لە بۆچونى پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە وە بە كافر و بى بىرۋاكانىشە وە بە مونافق و دەغەلە كانىشە وە هەتا ئومەتى پىغەمبەريش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە مۇسلمان و بىرۋادارە كانە وە ئىلا هەندىكى كەميان نەبى كە هەلدىھېنجرىن و جودا دە كرىنه وە ئىستا باسيان لىيە دە كەين ئەوانە هەموو پرسىاري ناو گۆريان لى دە كرى سى پرسىارە سەرە كىيە كە (مَنْ رَبُّكَ؟ وَمَنْ نَبِيُّكَ؟ وَمَا دِينُكَ؟) واتە پەروەردگارت كىيە؟ پىغەمبەرت كى بوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ)؟ وە دين و رىياز و بەرناھە ئىزىانت چىبوھ؟ جا هەندىك لە زانايان بۆچونيان وايە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هەلھېنجرابۇن پرسىاري ناو گۆريان لى ناكرى دەفرمۇن لەبەر ئەوهى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) كاتى كە شەھىدە كان ئەگەر لىيان نە كرى و بەلگەي بۆ بەھىنرىتە وە كە پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) «**كَفَى بِبَارِقَةِ السُّيُوفِ عَلَى رَأْسِهِ فِتْنَةً**^[١]» كە لە پىغەمبەريان پرسىوھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئايە شەھىدە كان ئەوانە ئەپىناو الله تعالى گىان لهسەر دەستن و گىان لە دەست دەدەن ئايە پرسىاري ناو گۆريان لى دە كرى و فىتنە و تاقىكىردنە وە ناو گۆر دەيان گرىتە وە؟

[١] سنن النسائي (٢٠٥٣).

پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نەخىر بەسە بۇ ئەوان ئە و بىرىشكانە وە ئىشىرى لەسەر سەريان كاتىك تاقىكىرنە وە بۇيان و لىي ىزگار بونە لەبەر ئە وە ئىشىرى لەسەر دەست بونە و ئاماڭە بونە گىانى خۆيان بەختكەن لەپىناو خواى رب العالمين، واتە تاقىكىرنە وە ئاو گۆر شەھىدە كان ناگىرىتە وە پرسىياريان لىي ناكىرى جائەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن ئە گەر شەھىدە كان پرسىياريان لىي نەكىرى خۆ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ئە ولاتەرە و لەجىترە كە پرسىياريان لىي نەكىرى چونكە پلەيان مەزىتەرە لە شەھىدە كانىش لەپىناو خواى رب العالمين.

لە پاشان بەلگە يە كى ترى ئەھلى سونە و جەماعە كە دەلىن نابىي پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) پرسىاري ناو گۆر و قەبرىان لىي بىرى دەلىن لەبەر ئە وە يە كى لە پرسىيارە كانى ناو گۆر و قەبر ئە وە يە دەلىن (مَنْ نَبِيَّكُ؟) پىغەمبەرە كەت كى بۇھ ئە وە كاتە خۆ موحەممەد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۇخۆي پىغەمبەرى الله بۇھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پرسىار دەربارە خۆي لىي دەكىرى، بەللىي ئە وە شتىكى سروشتى نىيە تەبىعى نىيە پرسىار دەربارە خۆي لىي بىرىت و وەلام بىراتە وە لەبەر ئە وە پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «إِنَّهُ أُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ^[۱]» هەر پىغەمبەرە هەوالىي ئە وە بە ئىيمە داوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرمۇي وە كو نىگا و وەحى بۇ من ھاتوھ كە ئىيۇھ تاقىكىرنە وە ئاو گۆر دەتانگىرىتە وە پرسىارتان لىي دەكىرى لەناو گۆرە كە تان نەيفەرمۇو من پرسىارام لىي دەكىرى لەگەل ئىيۇھ يان باسى خۆي كردېنى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

وە لە پاشان صديقە كان صديقە كانىش پرسىياريان لىي ناكىرى بۇچونى پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە لەگەل ئە وە دايىھ لەبەر ئە وە پلەي صديق لە شەھىدە كان بەرزىترە، صديق وە كو ئەبو بە كرى صديق كە سەد لە سەد دلنىا بونە لە ئىيەن و بىر و بىروايان تەسلىمى فەرمانە كانى الله بۇھ وە تەسلىمى فەرمانە كانى پىغەمبەر بۇھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بەراستى زانىوھ، جا بۇچونى راجىح

[۱] صحيح البخاري (٨٦) (١٨٤) (٧٤٥)، سنن النسائي (٢٠٦٢)، موطأ مالك (٥١٠).

و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە صديقە كانيش پرسىارى ناو گۆريانلى ناكرى و تاقى ناكرينه وە لەناو گۆردا، هەندىكى كەم لە زانايان بۆچونيان وايە صديقە كانيش پرسىاريyan لى دەكرى.

جا شەھيدە كانيش گوتمان و دەرمان خست لە هي پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ئەوانىش پرسىاريyan لى ناكرى لەبەر ئەوهى لە مەيدانى جەنگ و جىهاد و گيان لەسەر دەستىيە وە تاقى دەكرىنه وە كە شمشىر لەسەر سەريان بريىشكە دەدات و لەو كاتە وە دەركە و توھ ئەوان چەند بروادارن و لەسەر چ رېبازىكى چاكن و شويىنى پىغەمبەر كەوتونە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

جا لە پاشان مورابيطون ئەو كەسانەي كە سەنگەر نشىين و لەسەنگەرە وەفات دەكەن و دەمن لەپىناو خواي رب العالمين ئەوانىش بۆچونى راجىح و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە پرسىاري ناو گۆريانلى ناكرى وە تاقى ناكرينه وە لەناو گۆر، لەبەر ئەو فەرمودەي پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىغەمبەر فەرمۇي: «رَبَاطٌ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ صِيَامٍ شَهْرٌ وَقِيَامٍ» فەرمۇي شەو و رۆزىك خۆبەستان و لە سەنگەربوندا لەپىناو خواي رب العالمين چاكتىر و باشتىركە لە رۆز و گرتى مانگىك لەسەر يەك و شەو ھەستانە وە مانگىك لەسەر يەك و شەو زىندو كردە و «وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ» ئەگەر بىرى لە سەنگەر نشىنييە كەيىدە ئەو عەمەل و كار و كرده و چاكانە و خۆبەستنە كەيى لەپىناو الله تعالى و سەنگەر نشىنييە كەيى بە بەرددە وام خىرە كەيى بۆ دەچىت و لىيى نابرى «وَأَجْرِيَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ» وە لە پاشان رزق و رۆزىيە كەشى هەر بۆي دەچى «وَأَمِنَ الْفُتَّانَ^[۱]» وە ئەمېنىش دەكرى وە ئەمانەتى دەدرىتى لە (فتان) بە ماناي تاقىكىردنە وە ناو گۆر دى زانايان دەفرەمون، كەواتە ئەوهىش بەلگەيە كى راشكاوانەيە لەسەر ئەوهى سەنگەر نشىنە كان ئەگەر لەپىناو

[۱] صحيح مسلم (۱۹۱۳)، سنن الترمذى (۱۶۶۵)، سنن النسائي (۳۱۶۷) (۳۱۶۸).

خوای رب العالمین خویان بیهستان و له سنهنگه ردا بن ئه و پله و پایهی ئه و که سانهیه که پرسیاری ناو گوپریان لی ناکری و توشی تاقیکردنوهی ناو گوپر نابن.

سنه بارهت به مندالله کانی که بالغ نهبون یان شیتیش که هه ر به شیتیشی ده مری ئایه ئه وانیش پرسیاری ناو گوپریان لی ده کری؟ ههندیک له زانايان فه رمویانه به لی لیيان ده کری له بهر ئه وه ههندیک له زانايان ده فه رمون به لگه کان گشتین ئه وهی که ده لی پرسیاری نیو گوپر ده کری له مروقه کان که واته ئه وانیش له چینی مروقون له بهر ئه وه پرسیار له وانیش ده کری، وه ههندیکیش له زانايان بوقونیان وايه ده فه رمون پرسیاریان لی ناکری له بهر ئه وهی ئه وان ته کلیفی شهر عیان له سه ر نیه، شیتیشکی ته واو شیتی سه دا سه د ته کلیفی شهر عی لاه سه ر نیه، وه له پاشانه که مندالیش هه تا بالغ نه بی و خوی نه ناسی ته کلیفی شهر عی لاه سه ر نیه، جا که سیک ته کلیفی شهر عی لاه سه ر نه بی چون ده بی پرسیاری لیبکریته وه و تاقی بکریته وه؟ له و پیناوهدا کومه لیک له زانايانی ئه هلی سونه و جه ماعه بوقونیان وايه که ده فه رمون به لی تاقیکردنوه که یان نایت و پرسیاری ناو گوپریان لی ناکریت.

ئایه ئه وانهی ئهی له ناو گوپر نانرین که سانیک هه ن که پارچه پارچه ده بن ئیسک و پیست و پارچه یه که یان ناینریته وه که سانیک هه ن ده که ونه ده ریا یه کان و ماسی و حوتھ کان ده یان خون که سانیک هه ن که ده مرن ده بنه خوّله میش له گه ل سوتانی ئایه ئه وانه که له نیو گوپر داده نرین گوپر دانانرین هه ر ئه وانه پرسیاریان لی ده کریت و تاقی ده کرینه وه که له نیو گوپر داده نرین چونکه له فه رموده کانی پیغه مبه ریش وا هاتوه (عَصَمَ اللَّهُ) وه ابن تیمیة ش له وانی و هرگر توه و له ده قه که یدا ده فه رموی (يُفْتَنُونَ فِي قُبُورِهِمْ) له نیو گوپر کانیاندا پرسیاریان لی ده کری و تاقی ده کرینه وه؟ له و هلامدا ئه هلی سونه و جه ماعه ده فه رمون نا له بهر ئه وهی غالیبه نما و زوربهی جaran مردو که ده مری له نیو گوپر داده نری ئاوا هاتوه و شه که، ئه گه رنا ئه وهی له نیو گوپریش دانه نری پارچه پارچه ش بی بیتیه خوراکی ماسی و حوتھ کانیش له

دەریايد کان وە وە کو خۆلەمیشیشی لىبىي هىچ پارچە و ئاسەوارىكى نەمىنى لە لاشە و جەستەی ئىلا ھەر ئەو تاقىكىرنەوە بەسەردى مادەم لە چىنى پىغەمبەران نىھ (عليهم الصلاة والسلام) وە لە شەھىدەكان و صديقەكان و موراپىطەكان نىھ ئەوەش ئەو تاقىكىرنەوە و پرسىارى وە کو ناو گۆرى لى دەكىز لەدوای مردنەكەى چونكە مەبەست ئەوەيە كە كەسە كە بىرى و بىكەويتە زيانى بەرزەخى نىوان دونيا و قيامەتى ئەو پرسىارانە دەيگۈرىتەوە و لىيى دەكىز ئەوە بۆچونى پەسەند و تەواو و وە دروستى ئەھلى سونە و جەماعەيە.

ئەو سى پرسىارانە زۆر گرنگە ھەر لە ئىستاوه كەواتە وە کو وەرگىراوه لە فەرمودەي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وەلامى بۆ بەدەست بىنین، بە دلنىايىھە وە ئەگەر ئىمە پلهى شەھىدىمان بە نسيب نەبىي كە ناشزانىن بە نسيبمان دەبىي يان نا؟ دۇعا دەكەين دەپاپىئىنەوە لەبەر خواي رب العالمين الله بە نسيبمان بىكا يا رەبى، بەلام ئەگەر بە نسيبمان نەبوو؟ وە ئەگەر ئىمە لە چىنى صدىقان نەبوين؟ ئەگەر موراپىط نەبوين؟ ئەگەر لەو چىنانه نەبوين خۆ پرسىارى ناو گۆر و قەبرمان لى دەكىز لە ئەگەر ئەوەدا كە لىيان دەكىز پىويستە لە ئىستاوه ئىمە ئاماذهباشى بۆ بىكەين بە چاكى و بە جوانى وەلامەكان بە دەست بىنین، چەند گرنگ و موھىمە پرسىارە كانمان بۆ ئاشكرا كراوه هي ئەو تاقىكىرنەوە لەناو گۆردا بەسەرماندا دى، كە يە كەم پرسىار (مَنْ رَبُّكَ؟) پەروردگارت كىيە - جل شئنه-؟ دەبىي پىناسەي بىكەي ئەگەر لە دونيادا عيلم و زانستيت پەيدا نەكربىي بە ناسىنى الله تعالى بە كورتى و پوختى لايهنى كەم الله تعالى ت بە زات و ناوه زۆر جوانەكان و سيفاته بەرزەكانىھە وە نەناسىبىي بە دلنىايىھە وە لەوي زمانت تېك دەئالى و وەلامت بەدەست نابىي، وە لە پاشان دوو مەرجى زۆر سەرەكى ھەيە وە کو زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن كەسىك بتوانى وەلامى ئەو سى پرسىارە بىراتەوە لەناو گۆر، يە كەميان دەبىي عيلم و زانستىيە كەت ھەبى بە الله ناسى وە پىغەمبەر بناسى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە بە ئائىنى ئىسلام و بە رىبازى الله تعالى كە دىنى

ئىسلامە، ئىنجا لە پاشان دەبى عەمەلى چاكىشت ھەبى كرده وەشت كردى بە عىلەم و زانستىيە كەت ئىنجا پرسىارە كان دەتوانى وەلام بىدەيتەوە و وەلامت بۇ دى، ئەگەر عەمەلت نەبى چەند عىلەمىشت ھەبى وە كو شەيتانى ئىبلىسى نگريس ئەو كاتە كردارى نەكەد بە عىلەمە كە خۆى ليت قبول نابى و رەتكراوه دەبى و عەزابى قەبر دەتگرىتەوە و وەلامت بە دەست نايە، ئەگەر عەمەلىشت زۆر چاكى و بەلام عىلمت نەبى و بە عىلەمەوە بايى ئەوهندەي كە الله له سەرى دانايى الله نەناسىبىو - جل شئنە - دوباره وەلام بە دەست نابى، كەواتە الله تعالى دەفرمۇي: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ [محمد: ۱۹] بزانە ئەي پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) عىلمت ھەبى بە (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) كە هيچ پەرسىراويك نىيە بە حەق و رەوا جگە لە الله، كەواتە عىلەم پەيدا كردن بەوهى كە الله تعالى - جل شئنە - تاک و تەنھايە لە زاتىدا لە ناوه زۆر جوانە كانى لە سيفاتە بەرزە كانى وە دان پىداھىنانى پەروەردگارىيەتى الله تعالى كە تاک و تەنھايە لە بەديھىنان لە خاوهنىيەتى و مولىك وە لە پاشان بەرىۋەبردن وە لە هەموو كار و كردارە كانى تاک و تەنھايە شەرىيك و هاوبەشى نىيە وە دەبى دان بنىيەن بە تەوحىدى ئولوھىيە كە الله تعالى تاک و تەنھايە لە پەرسىندا ھەر ئەوھ شايىتەي ئەوهى بېرسىرى ھاوارى لېكىرى پىشى پى بېرسىرى ئومىدت پىيى ھەبى كە بتبااته بەھەشت و وەبەر رەزامەندى خوت بىگرى زەرەر و زيانە كانت له سەر لابدا ئەوھ ھەر تەنها الله تعالى يە - جل شئنە - لە هەموو كەس و شتىكت زياتر خۆشتى بوي تەنانەت لە پىغەمبەرىش (عَصَمَ اللَّهُ) ئىنجا لە پاشان ناو و سيفاتە كانى ئەوهى بۆخۆى بىرىيارى داوه لە قورئانى پيرۆز يان پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) بۇي جىڭىر كردوھ لە فەرمودەي سەھىح و راست و دروست ئەوھ ئەو كاتە ئەگەر وا عەلیم و زانستىت پەيدا بۇو كار و كرده وەشت پى كرد وەلام بە دەست دەبى لەناو گۆردا، كەواتە ئەوهندەي ئىيمە لە سەرمانە بايەخ بىدەين بە الله ناسى و بە پىغەمبەر ناسى (عَصَمَ اللَّهُ) و بە ئاين ناسى زۆر زياترە لەوهى كە بايەخ دەدەين بە شەھادە و بروانامە كانى دونيا چونكە بە دەيەها پرۇفيسۇرى دونيا ھەيە رەنگە زۆر زىرەكى بى لە دونيا پلهى

پرۆفیسۆریه تیشی بريبي چەندەها به حسى نوسيبى زيره ک و دانابى بروانامه کانى هەموو به دەست ھینابى ئەوانەی ھى دونيايە رەنگە لەنيو گۆردا لە وەلامى فريشته کان (پەنا به الله) ئەوه بىگرى و بلى (ھاه ھاه؛ لَا أَدْرِي) نازانم زمانى تىك بئالى بە زيره کى نىھەمۇ زمانى دونيا بزانى كەسە كە هەمۇ بروانامه کانى ئە كادىمى بە دەست بىننى مادەم الله نەناسيوه بە تەواوى پېغەمبەرى نەناسيوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) رېبازى ئىسلامى نەناسيوه و دينى ئىسلامى نەناسيوه و كار و كردهوهى چاكى نەبوھ ناتوانى وەلام بـداـتـهـوـهـ قـهـبـرـ وـ گـۆـرـهـ کـهـى لـهـسـهـرـ تـهـنـگـ دـهـبـىـ.

جا لە پاشان دەگەينە سەر ئەوهى ئايە لەناو گۆردا عەزاب و ئەشكەنجه کان وە خۆشى و فراوانى گۆر تەنها بۇ لاشەي مەرۆفە يان بۇ رقح و گيانىتى بە تەنها يان بۇ هەردوكيانە پىكەوه ؟ گيانى ئىنسان و روحى ئىنسان و مەرۆف چەند نەوعىك پەيوەندى هەيە لەگەل لاشە و جسمى مەرۆف، جاريکيان روحى مەرۆف لە سەرەتاي لەناو سكى دايىكى و كۆرپەلەيە نەوعىك لە پەيوەندى لەگەل لاشە و جسمى مەرۆف هەيە، كە دېتە دەرەوه و لە سكى دايىكى لە دايىك دەبى پەيوەندى كەن ئە و كاتە لاشە و جسمە كە سەرەكىھ و رقح و گيانە كە بە دوايەوهى لە خۆشى و ناخۆشى كەن وە لە هەر هەمۇ بوارى ژيان، ئەمجارە لەدواى مردنە و ژيانى بەرزەخىيە ئەو كاتە رقح و گيانە كە سەرەكىتە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە لاشە و جەستە كە بەدوايەوهى، بەلام لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئەوه راجىح و پەسەندە كە خۆشى و ناخۆشى كەن وە بەرفراوانى قەبر و ناز و نىعمە تەكاني وە بەر تەنگى و ئەشكەنجه و عەزابى قەبر بۇ رقح و گيانىشە بۇ لاشە و جەستەشە بە و شىۋازە كە خواى رب العالمين دەزانى - جل شئنه - ئەوه شتىكى پەنھان و ناديار و غەبىيە دەبى تەسلیم بىن و بروaman پىيىھەيە، باشە ئەگەر بلىن چۆن دەبى ئىمە تەماشا دەكەى ئەگەر دەلىي قەبر فراوان دەبى كوا قەبر برقىن هەلى كۆلىن قەبرە کان هەر لە شوينى خۆيەتى ؟ ئەوه عەقلى تو و دەلى شتىكە غەبىيە زۆر شت هەيە عەقلى تو نايخوينىتە وە

ئەی لەوە دلنىا نى خواي رب العالمين دەفرمۇي دوو فريشتم لەسەر تۆ داناوە يە كيان چاكەت دەنسى ئە كيان هەلە و تاوانى لەسەر دەنسى؟ كوان فريشته كان؟ خۆ ھەردەم لە گەلەن بۆ تۆ بە چاوى سەر نايىينى؟ شتىكى غەيىبە پەنهانە بەلام بپروامان پىيى ھەيە سەدا سەد چونكە الله فەرمۇيەتى - جل شئنه - پىغەمبەر فەرمۇيەتى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، باشه ئەو عەقلەي تۆ ھەتە كە پىيى دەنازى پىيى جيا دە كرىيىتەوە لە حەيوان و ئاژەل پىيى جيا دە كرىيىتەوە لە شىت و گىل و نەفام خەلکى خاوهن عەقل و ھۆش و ۋىزىرى، عەقلە كەت لە كويىيە؟ ئەو عەقلە ھەردەم لە گەلتدايە تۆ ھەتا عەقلەت ھېبىي و لە دەستت نەدابى ئايە عەقلە كەت خۆت دەبىنى؟ نەخىر نايىينى، ئەي عەقلە كەت كە نايىينى ئايە عەقلەت نىيە؟ بە دلنىايىيەوە عەقلەت ھېيە، كەواتە زۆر شت ھەيە ھەر لە دونياشدا الله تعالى مروقى وا دروستكردوھ شتى غەيىبى و پەنهانى يان نادىارن يان تۆ بە ئاسانى نايىينى وە شتى بەرچاوى و ھەستەوەری نىن ئىلا ئاسەوار و شوينەوارە كانيان ھەندىيک جار ديارە جا ئاوا عەزابى قەبر و وە نەعيم و خۆشىيە كانى قەبرىش بە ھەمان شىيە ئاوا شتىكى غەيىبە و دەبىي بپروات پىيى ھەبىي وە بەسەر مروقە كان دىي بە دلنىايىيەوە، جاروبارييکىش ئەگەر ھەرەيە ئەوەي وە دەگۈنجى و بىشەرعىش نىيە دەرچون نىيە لە بازنهى ئەھلى سونە و جەماعە ئەگەر ھەندىيک لە ئاسەوار يان شوينەوار يان عەزاب و ناخوشى و ئەشكەنجه كانى قەبر بۆ مروقە كان لەسەر روی زھوی ئاشكرا بىي كەسييک بىيىرى يان گۆرى ھەلبەنەنرى عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە وايە جاروبارييک ئەگەر الله پىشانى بدا بۆ ئىمان بەھىزبۇنى بپروادارانە وە بۆ ترساندى كافر و بىي بپروايانە، جائەگەر عەزابى قەبر و وە خۆشى قەبر تەواو ئاشكراپى ھەرچى چوو لە قەبر ئەو شتە غەيىب و پەنهانانەي بىنى ئەو ئەجر و پاداشتەي بىر وبپروا بە غەيىيات كە الله تعالى بۆي ديارى كردوين ئەوە نامىنېت ئەو تاقىكىردنەوە نامىنېت ھەموو كەسييک ئەو كاتە بپروا دەھىنئى ئەو مەعنە و اتاي تاقىكىردنەوە كە لەجىي خۆي نابى، ھەر لەبەر ئەوەيە الله تعالى - جل شئنه - ھەموى وا دانەناوە كە ئاسان بىيىرى.

ابن القیم ده فه رموی ژیانی ناو ره حم و سکی دایکی کورپه له کاتیک که له ناو ره حمی دایکیتی به رته سکه، به لام ژیانی دونیا زور به رفراوانتره له و ژیانهی که کورپه له که له ناو ره حم و سکی دایکیتی، وہ ژیانی به رزه خیش به قه دئه وہ فراوانتره له ژیانی دونیات، که ژیانی دونیا چهند فراوانه به قه دیگانی ناو ره حمی دایکت کاتی که کورپه لهی یه عنی له ناو ره حمی دایکت زور به رته سکه ژیانه که ت یه عنی ناگاته چهندہ ها سانتی مه تریک که تو تییدا ده ژی و ده حه ویه وہ، جا که دیتیه دونیا زور فراوانتره چهندہ ها هه زاره ها کیلو مه تراته دونیا ملیونه ها کیلو مه تراته دونیا زور به رفراوانتره که تییدا ده ژی، ابن القیم ده فه رموی ژیانی به رزه خیش هی دوای مردن که ده چیه ناو ئه و ژیانه زور زور به رفراوانتره له ژیانی دونیا چون ژیانی دونیا چهند فراوانه به قه دیگانی نیو ره حمی دایکت و کاتی کورپه لهی ئاوا ژیانی به رزه خی و دوای مرد نیش ئه و ندہ فراوانتره به قه دیگانی دونیا ئینجا ژیانی قیامه تیش ده فه رموی ئه و ندہ فراوانتره به قه دیگانی به رزه خی، هیواش هیواش ژیانه کان فراوانتر ده بی.

جا به لگه ش له سه رئه وہ که کافر و بی برواش تاقی ده کرینه وہ وہ پرسیاریشیان لی ده کری لہ نیو گوردا وہ کاتی روح کیشانه کان هه ردولا ده گریته وہ بروادر و وہ کافریش پیغہ مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له فه رموده يه کدا ئاماژهی پیکردوه که به رائی کوری عازب بومان ده گیریته وہ -رضی الله عنه- باس له گیان کیشانی بروادر و کافر و بی برواد که پیغہ مبهر ده فه رموی (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «إِنَّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ إِذَا كَانَ فِي اِنْقِطَاعٍ مِّنَ الدُّنْيَا، وَإِقْبَالٌ مِّنَ الْآخِرَةِ، نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ بِيَضْوِ الْوَجْهِ» عهد و به ندہ کان که نزیک ببنه وہ له وہی له دونیا بچنه ده ر و به ره و قیامه ت و ئاخیره ت بچن و سه ره مه رگ بچن فریشته و مه لائیکه تانیک که ده موچاویان سپیلکه یه له ئاسمانه وہ داده به زن به سه ریه وہ «مَعَهُمْ أَكْفَانٌ مِّنَ الْجَنَّةِ» کفني به هه شتییان پییه «وَحَنُوطٌ مِّنَ الْجَنَّةِ» بونی زور خوشی له میسک خوشتریان پییه له به هه شته وہ «وَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ» هه تا چاوی مردوه که و مرؤقه کان حکم ده کا له

ده رو به ری داده نیشن ئه و جۆره فریشتانه «ویأته ملک الموت» له کۆتايدا فریشتهی گیان کیشان دیتھ لای و سەری «فیقیف عند رأسه» له لای سەریه و دەوەستى و «ویقول أیتھا **الروح الطَّیِّبَةُ**» پیی دەلی ئەی گیانی پاک و خاوینی بۆن خوش «كانت في الجسد الطيب» كە له ناو لاشە و جەستە يە كى چاكى بۆن خوش بوي «اخرجي إلى روح وريحان» وەرە دەرە وەرە بىرق لای خوش و بۆن خوشى «وربٌ غير غضبانَ» وەرە بىرق لای پەر وەردگارىكى كە تۈرە نىيە لىت «فتسل روحه من جسده كما تسل الشعرة من العجين» پېغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئاوا گیانە كە دیتە دەرە وە زۆر بە ئاسانى هەر وە كو موو له ناو ئارد يان هە ویر چەند بە ئاسانى ئەگەر پارچە مویەك دەربکیشىرى ئاوا بە ئاسان دى يان لە ریوايەتى تر دەفەرمۇي هەر وە كو ئاو لە دەمى ئەگەر مەشكەيەك سەراو ژىرە وە ھەلۋاسرابى يان دۆلکەيەك ئاوى تىدابى شۆری بکەيتە وە چەند بە ئاسان لىيى دادە بەزى ئاوا بە ئاسان گیان و رېحى بىر وادار دەكە وىتە دەستى فریشتهی گیان کیشان و ئەو يىش وەریدە گرئى «فإذا أخذَهَا، لم تدعها الملائكة في يَدِه طَرْفَةَ عَيْنٍ» ئە وەندەي چا و قوچانىكى فریشته كانى تر لە دەستى فریشتهی گیان کیشان نايھىلە وە گیانە كە لىيى وەرده گرن «حتى يجعلوها في ذلك الحنوط وتلك الأكفان» هەتا وەریدە گرن لە و كفنه بەھەشتىانە بۆيان هىنما و دەپىچن وە ئە و بۆنە خوشە حەنوطى لى دەدەن كە خوشترە لە بۆنی مىسىك «ثُمَّ يَصْعَدُونَ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ» لە پاشان ھەلى دەكىش بەرە و ئاسمان «كُلُّمَا مَرُوا إِلَى الْمَلَأِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ قَالُوا مَا هَذِهِ الرُّوحُ الطَّیِّبَةُ؟» بە لای ھەر كۆمەلىك لە فریشته كان دەچن دەلین ئە و گیانە بۆن خوشە چاكە هي كېيە؟ جا ئەوانىش لە وەلامدا پېيان دەلین «فَيَقُولُونَ: فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ، بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ» دەلین ئە وە گیانى فلانى كورى فلانە بە باشترين ناو ناوى دەبەن «التي كان يُسَمَّا بها في الدُّنْيَا» كە لە دونيا ئە و ناوەي لى نراوه «فَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطْيَبُ رِيحٍ وَجَدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ» بۆنیكى زۆر خوش كە لە بۆنە ھەرە خوشە كانى سەر رۇي زەویيە لىيى دیت و بۆن و بەرامەي دەروا «فإذا وصلوا بها إلى السماء وستفتحوا» لە پاش ئە وەي دەيگەيەنە دەرگاي

ئىنجا لە پاشان كە تەواو دەشادرىتىھە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە ئەوھە جىڭىرە كە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەدواى شاردىنەوە و ناشتنى مىدوھ كان ھەندىك جار فەرمۇيەتى «استغفروا لأخيكم ، و سلوا له بالثبیت» ئىۋە داواى لىبوردن بۆ برا مۇسلمانە كە تان بىكەن وە داوا بىكەن كە جىڭىربى لە وەلامدانەوە فريشته كان «فإنه الآن يسأل^[٢]» چونكە ئىستا ئەو پرسىيارى لى دەكرى بە مەعنای لەدواى ئەوھى دەشادىتىھە لەناو گۆرە كەى (والله أعلم بالصواب)، جا فريشته كانى پرسىيار دەكەن يەكىان ناوى نەكىرە و ئەويتريان مۇنە كەر^[٣] ئەگەر ھەندىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن جىڭىريش نېھ و نابى ئەو ناوهيان لى بىنەي بەلام لەلام كۆمەلىكى تريان جىڭىرە و ئەو بەلگانەي بۆ دەھىننەوە. ئەمجارە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەربارەي بەندە كافر و بى بروواكان دەفەرمۇى: «وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ أَوْ الْفَاجِرِ إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعٍ مِّنَ الدُّنْيَا وَإِقْبَالٌ مِّنَ الْآخِرَةِ نَزَلتْ عَلَيْهِ مَلَائِكَةٌ سُودُ الْوِجْهِ» دەفەرمۇى بەندە كافر و بى بروواكان يان گوناحكار و تاوان كارە كان ئەگەر لە دونيادا نزىك بۇو بونەوە دەربچىن و نزىك بۇو بون بچىنە قيامەت واتە گىانيان دەربچى و بىرن فريشتانىكى دەموچاو رەشيان بەسەر دادەبەزى «مَعَهُمْ أَكْفَانُ مِنَ النَّارِ» كىنى دۆزەخى و ئاگريان بۇيان هېناوە «وَحَنْوَطٌ مِّنَ النَّارِ» حەنوطى ئاگرینيان بۆ هېناون لە يەك لە

[٤] صحيح الجامع (١٦٧٦)، صحيح الجامع (١٦٧٦).

[٢] صحيح الترغيب (٣٥١١)، أخرجه أبو داود (٣٢٢١)، والبزار (٤٤٥)، والحاكم (١٣٧٢).

[٣] سنن الترمذى (١٠٧١) حديث حسن غريب، حكم الحديث: حسن، سنن النسائي (١٨٣٣)، سنن ابي ماجه (٤٢٦٢) (٤٢٦٨).

ریوایه ته کانی تر ده فه رموئی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) مه سو حیان بۆ هیناوە، مه سو ح ده لین زانايان وە کو پیستی ژوژک درکاوییه يانی ئەو روح و گیانەی له ناو وەر بئالین (پەنا به خوای رب العالمین) الله بمان پاریزى لە گونا حکارە کانی ئاوا امان نە کا کە گیانمان ده کیشى زۆر زە حمەت و ناخوشە، ئینجا ده فه رموئی «فِي جِلْسَةٍ مِّنْ مَدَّ الْبَصَرِ» ئەو فریشته ده موجا و رەشانەی کە کفنى دۆزە خیان بۆ هیناوە وە مه سو حیان بۆ هیناوە هەتا چاوی حوكم ده کا لە ده رو به رى داده نیشن «فِي أَيَّاتِهِ مَلْكُ الْمَوْتِ» ئینجا دوايى فریشتهی گیان کیشان دیتە لای «ويقولُ: اخرجِي أَيَّتَهَا الرُّوحُ الْخَبِيثُ» وەرە دەرە و دەر بچوئەی گیان و روحى پیس «كانت في الجسدِ الخبيثِ» لە لاشە و جەستەيە کى پیس بوو «فتتفرق رُوحه في جسده» جا لە وى گیانە کەی پەرت دەبى بەناو هەموو لاشە و جەستەي دەيە و نەيە تە دەرە و دەزانى ئا خر لە حزە و چركەيە تى تەواو ژيان و تا قىكىردنە وە و هەموو هەلە کانى ژيانى لە دەست چوھ، ئینجا لە پاشان «فِي نَزَعِهَا كَمَا يَنْتَزِعُ السَّفُودُ مِنَ الصُّوفِ الْمَلْوُلِ» پیغە مبهر فه رموئی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فریشتهی گیان کیشان کە (ملک الموت) دەست و چنگ لە روح و گیانە کەی گير ده کا دەرى ده کیشى هەر وە کو چون ئاسىنیکى دور و دریز ئەگەر قولابەی هەبى و گەرم کرابى لە نیو خورىيە کى وە لئان رابى و ئاوى پىدا کرابى خورىيە کە تەربى چەند بە زە حمەتى لىك دەبىتە وە موو لە گەل خۆى رادە کیشى ئاوا بە زە حمەتى و ناخوشى گیان و روحى ئەو کافرە دەردە کیشى يان هى ئەو گونا حکار و تاوان کارە «فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ» ئە وەندەی چاو قوچانىك فریشته ده موجا و رەشە کان ناهىلەن گیانى ئەو کافرە يان ئەو تاوان کارە لە دەستى فریشتهی گیان کیشان بمىنیتە وە و لىيى وەردە گرن «حَتَّى يَجْعَلُوهَا فِي تُلُكَ الْأَكْفَانِ وَذَلِكَ الْحَنْوَطُ مِنَ النَّارِ» هەتا دايىدە نىن لە ناو ئەو کفنه دۆزە خېھ وە لە ناو ئەو بۇنە ناخوش و يان مه سو حە جەھە نەمیھى و ئاگریھى «وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَنَّنَنِ الْرِّيحُ وَجَدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ» ناخوش ترین بۇنى بۆگەنی لىدى کە بۇنى بۆگەنی وەها زۆر ناخوش كەم و دەگەن بى لە سەر روی زەوی ناخوش ترین بۇن چىھ لە بۆگەنی و گەندەلى ئەو بۇنە

لئ دئ «فيصعدون بها إلى السماء» هېلى ده کيشن بهرهو ئاسمان «كلا مروا على الملائكة قالوا: ما هذه الروح الخبيثة؟» بهلاي ههر پوله مهلايکهت و فريشته يه کدا ده رون ده لين ئه و روح و گيانه پيسه هي کييه؟ پيتانه «فيقولون: الروح فلان بن فلان» ده لين گيان و روحى فلانى كورى فلانه پيئانه «بأقبح أسمائه التي كان يُسمى بها في الدنيا» به ناخوشترين و ناشرينترين ناو که له دونيادا ناوي پى ده رکردبوو ناوي لئ نرابوو «فإذا وصلوا إلى السماء لن تفتح لها» کاتيک ده گنه ئاسمانى دونيا ده رگاي ئاسمانى لئ ناكريته و «يقول الله تعالى» پيغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) الله تعالى دە فەرمۇي: ﴿لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلْجَأُوا إِلَيْهِمْ مَمْلُوكِيْمٍ مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾ [الأعراف: ٤٠] الله تعالى فەرمۇي ده رگاي ئاسمانه کانيان لئ والا ناكري و نابييته و و ناچنه بەھەشت مەگەر هەتا حوشتر بە كونى دەرزىدا نەروا حوشتر بە كونى دەرزى قەتاوقة نارپا کەواتە قەتاوقة ئەوانىش ناچنه بەھەشت «فتطرح روحه طرح» جا الله تعالى فەرمان دە کا و گيانه کەي هەل دەدرى و فە دەدرى بە فەدانىک کە پيغەمبەر (عليه السلام) ئه و ئاييته خويىندە و له و کاته: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَانَمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطُفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهُوِيْ بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ [الحج: ٣١] هەرييەک شيرك و هاوبەشى بۆ الله پەيدا بکا و و كو ئه و وايە له ئاسمان هەلدريتە خوارە و و بکە وی تەير و بالنده کان بىگرنە و ئىنجا ئەوانىش دايىھەزىن يان فەيدەن: ﴿أَوْ تَهُوِيْ بِهِ الرِّيحُ﴾ يان با و هەوا بىھىنى و بىبا گيانه کەي فەرى بداله شوينىكى دور ئاوا دېيە و بەر لاشە کەي و روحە کەي «فتتعاد روحه في جسد» ئاوا به زەممەتى و ناخوشى هەلدەدرىتە ناو گورە کەي و دە کەھىتە و بەر لاشە ئه و گيان و روحه «ويأتى ملكان فيجلسانه فيقولان له» دوو فريشته دېنە سەرى دايىدەن يە كيان مونكەرە يە كيان نە كير گوتمان هەندىك لە زانايان ده لين نابى ئه و ناوانە ناوي فريشته کان بى چونكە ناوە کان ناوى شياو و گونجا و خوش نين به لام بۆچونى راجيح و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە چونكە بە بەلگەي فەرمودە سەحیح جىڭىرە دە گوترى و ئاسايىھ لە بەر خراپەي

مه لائیکه ته کان نیه به لکو له بېر ئەو وایه که مرۆقە کان لیيان ده ترسین ئىنكارييان ده کەن حەز ده کەن نەيان بىن ئەو پرسیارانەيان لى نە كرى تاقىكىدنه وەيە لەو پىناوه ئەو ناوەيان لى نراوه، ئايە ئەو فريشتنە ئەو فريشتنە سەر شانمانن يان فريشته نويىن و هەر يەك لە مردوه کان فريشته يەك دوو فريشته نويى دەچىتە سەرى؟ ئەھلى سونە و جەماعە دەفەرمۇن دەشىن و دە گۈنجى شتە كە غەبىيە هەريە کە لە مرۆقە کان دوو فريشته لە نويى بچىتە سەريان و فريشته کانى سەر شانيان نەبن هەندىكىش دەفەرمۇن فريشته کانى سەر شانى مرۆقە کانن، ئىنجا دايىدەنئىن لەنىو گۆرە كەى و دايىدەنىشىنن و پىيى دەلىن «من رېڭ؟» كى بوو پەروردگارت؟ پرسیارى يەكەم چەند زەممەت و ناخوشە لەنىو ئەو گۆرە تەنگەي بە تاق و تەنها كەس و شتىك دىتە سەرت كە لە ژيانىدا نەت بىنيوھ فريشته خۆى لە خۆيدا سام و هەبىيەتى هەيە، ئىنجا «وَمَا دِينُك؟» دين و بەرناમە و رېبازى ژيانى چىبوو؟ «وَمَنْ نَبِيُّك؟» پىغەمبەرە كەت كىبۇو؟ «فَيَقُولُ هاه هاه لا أَدْرِي» دەلىن نازانم زمانى تىك دەئالى، ئىنجا لە پاشان «فَيَقُولُ فِي قَالَ لَا درىت ولا تَلِيتَ فَيُضْرَبُ بِمَرْزَبَةٍ مِنْ حَدِيدٍ» پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) پىيى دەلىن جا باشە نەترانى (چۆن ئىمە بلىئىنە كەسىك كە پرسیارە كە و وەلامە كەى نەزانى پىيى بلىئىن باشە دەى باش يان چاوت دەربى) كە پرسیارە كەت نەزانى ئاوا فريشته کان پىيى دەلىن دەباشە هەر نەترانى چونكە نەتخويندەوە و وازىئىنە لەوهى لىيى دەدەن بە ميرزەبەيەك، ميرزەبە يەعنى وە كو تۆپز وایه سەرى ئەستور و خېڭىرىپەتەوە سەرىيە کە قولپە كەى ئەوسەرى كە بە دەست بىگىرى بارىكىنى، مىطەپ قىشى پىيى دەلىن لە زمانى عەرەبى لە هەندىك لە پەروايه تەکان وا جىڭىر بوه، ئىنجا بەوە فريشته کان لىيى دەدەن لە نىيۇ چاوانى يان لە تەوقى سەرى دەدەن كە لە ئاسن ئەوە دروستكراوه (پەنا بە خواى رب العالمين) «و ذَكَرَ ثُقلَهَا وَعَضْمَهَا» وە باسى قورسايى دە كرى وە باسى گەورەبى ئەو تۆپزە دە كرى كە لىيى دەدرى «فَيَصِحُّ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا كُلُّ شَيْءٍ؛ إِلَّا إِلَّا إِنْسَانً» هاوار و دەنگىتكى لى هەلدەستى ئەو مردوه هەموو كەس و شتىك گۈيى لى

دهبى تنهها مرۆڤ و ئىنسانە كان نهبى «وَلَوْ سَمِعَهَا الْإِنْسَانُ؛ لَصُعِقَ» ئەگەر مرۆڤە كان گوییبىستى بوبان پىغەمبەر دەفرموى (عليه السلام) له ھوش خۆيان دەچون.

جا كەواتە يەك لە حىكمەت و كارله جىئىه كانى الله تعالى كە مرۆڤ گویى لىنى نهبى ئەۋەيە هەتا لە ھوش خۆيان نەچن، ئىنجا يەكىكى تر لە حىكمەتە كان ئەۋەيە هەتا مىدوھ كە نەھىنى پارىزراوبى ئەۋە رەحم و بەزەيى خواى رب العالمين لەگەلى، يەكىكى تر لە حىكمەتە كان زانايان دەفرمۇن لەوانە عثيمىن -رحمە الله- دىيارى كىدوھ كە ئەۋېش دەلى ئەۋەيە هەتا خزم و كەسى مىدوھ كە پىييوھ نەشكىنەوە وە دەلى غەمگىن نەبن چونكە ئەگەر بزانن ئەد دەنگە گوییبىست بن لە مىدوھ كە خۆيان ھەردەم دلىان تەنگ دەبىت و پىي سەرشۇر و شەرمەزار دەبن لەنیو خەلکىدا، وە يەكىكى تر لە حىكمەتە كە ئەۋەيە هەتاوە كە خەلکە كان بە هيلاڭ نەچن و لەناو نەچن چونكە ھەندىيڭ جار ھەيە لەخۆى دەچى ھەيە رەنگە گىانى پىي لە دەست بىدا لە ترسان، وە يەكىكى تر لە حىكمەتە كان ئەۋەيە كە هەتا نەھىنى پارىزراوبى غەيىب بىي ئەجر و پاداشت و تاقىكىرىدەوە كان چاكتىر و لەجى بىي ئىيمە ئىيان و بىرامان بە شتە غەيىيە كان ھەبى، لەو پىناوانەدايە كە مرۆڤە كان گوییبىستى عەزابى ناو گۆر نابن ھەروھ كو پىغەمبەر (عليه السلام) دەفرمۇى: «لَوْلَا أَنْ لَا تَدَافَنُوا لِدُعُوتُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ^[١]» ئەگەر بىي ژىر گل نەبا و وە دەفن كىدنى مىدوھ كان نەبا من داواام دەكىد لە الله تعالى واتان لييڭىكا گوییبىستى عەزابى و ئەشكەنجه كانى مىدوھ كانى ناو گۆربىن.

جا لە پاشان پىغەمبەر (عليه السلام) ھەر لە فەرمودە كە بەرائى كورى عازب دەفرمۇى «ثُمَّ يُضِيقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّىٰ تَخْتَلِفَ أَضْلَاعُهُ» لە پاشان گۆرە كە لەسەر موناقە كان و كافر و بىي بىراكان ئەۋەندە تەنگ و تەسكتىر دەبىتەوە لەخۆى هەتا پەراسوھ كانى لە يەك تىز و فيز

[١] السلسلة الصحيحة | الصفحة أو الرقم : ١٥٨ | خلاصة حكم المحدث : إسناده صحيح | التخريج : أخرجه مسلم (٢٨٦٨) مختصرًا.

دهبن، به مهعنای ئهو كۆله كەی سینگى زانايان دەفرمۇن لە هەندىك ریوايەتى ترى فەرمودە كەش پىغەمبەر جىڭىربوھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەشكى وە پەراسوھ کانى ئاوالىك تىز و فيز دەبن بەناو يەكدا دەرۇن «وَيُفْتَحَ لَهُ بَابٌ إِلَى النَّارِ» دەرگايىھ كىش بۆى دەكريتىھوھ هەر لەناو گۆرە كەی لە ئاگرى دۆزەخەوھ «وَيَا أَيُّهُمْ مَنْ حَرَّهَا وَسَمُومُهَا» ناخوشى و تىشك و گەرمایى ئاگرى دۆزەخ لە دەرگايىھ بۆى دى «وَيَقُولُ رَبٌّ لَا تُقْرِئِ الْسَّاعَةَ^[۱]» دەپارىتىھوھ دەلى ئەى الله تعالى قىامەتم لى دامەھىنە ئەوھا جەھەنەم دەبىنم ئەو ناخوشىھى قەبر زور ناخوشە بەلام ھېشتا لەھى جەھەممەم ئاسانتىھ و سوكتىھ.

جا گۆر و قەبر لەسەر برواداران دەبىتىھ مىرگىك لە مىرگە کانى بەھەشت فراوان دەبى ژيانى تىدا خوش دەبى، وە بۆ كافر و بى برواكانىش دەبىتىھ قۆرتىك لە قۆرتە کانى ئاگرى دۆزەخ، ئىنجا لە پاشان ئەو كەسە كە لەناو گۆردا دەمىنەتىھوھ ئايىھ كافر و بى برووا يان ئەوانەي عەزاب دەدرىن بە بەردەۋامى عەزابىكە لەسەريانە؟ لە عەقىدە و بىرۇبرۇاي ئەھلى سونە و جەماعە بەلى كافر و موشىيەكە كان بە بەردەۋامى عەزاب و ئەشكەنچەيان دەدرى لەناو گۆردا، تەنها بروادارەكان بە قەد گوناھەكان و تاوانەكانيان عەزاب و ئەشكەنچە دەدرىن هەندىك جار الله تعالى لىيان دەبورى لىيان خوشىدەبى لەسەريان سوک دەكا دۆعا و پارانەوهى زىندوھ كان بۆيان كارىگەری دەبى لەسەريان يان سەدەقە و خىر و چاکە كان بەلام بۆ كافر و بى برووا و موشىيەكە كان بە بەردەۋامى عەزاب و ناخوشىھەكان دەبىن، يەك لە بەلگەكان ئەوهىيە كە فىرۇھون و دار و دەستەي الله تعالى بە راشقاوانە لە قورئان تۆمارى كرد دەفرمۇي: ﴿النَّارُ يُعَرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًا وَعَشِيًّا﴾ [غافر: ۶۴] الله تعالى سەبارەت بە فىرۇھون هەر بە راشقاوانەتر دەفرمۇي فىرۇھون و ئالى فىرۇھون بخەنە ناو ئاگر يان بەيانيان و ئىوارانىش بەو مانايىھى بە بەردەۋامى لە

[۱] حدیث البراء بن عازب الطويل أخرجه أبو داود رقم (۴۷۵۳) كتاب السنّة، وأحمد في المسند (۴ / ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۹۵، ۲۹۶)، والطیاسی في المسند رقم (۷۵۳)، وهو حدیث صحيح: صححه غير واحد من الأئمة كالذهبی وأبی نعیم وابن القیم وغيرهم.

عهزاداب و ئەشكەنجهدا دەبن كافر و بى بى برواكان، بەلگە كان زۆرن بەلام لەبەر كەمى كات دەمانهۋى تەواو بە (العقيدة الواسطية) رابگەين هەر ئەوهندە دەلىيىن يەك لە بەلگە كانى كە جىڭىربۇنى پرسىيارە كانى ناو گۆرى پى دەبى لە ئايەتە كانى قورئانى پىرۇز و وە خۆشى و ناخوشىيە كانى ناو گۆرى پى دەبى ئەو ئايەتە يە كە الله تعالى فەرمويەتى: ﴿يُثِّبَتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الْثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ [إبراهيم: ٢٧] جا زانايان دەفرمۇن: ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ئەوه بۆچونى راجىح و پەسەندە (والله أعلم) كە مەبەست پىنى نىئو گۆر و قەبرە نەك مەبەستىنى پىنى ھاتنى قيامەتە الله تعالى بروادارە كان جىڭىر دە كا لهنىئو گۆر و قەبرە رەروھ كو لە دونيا جىڭىرى كىدبوں لەسەر ئىسلام و ئىمان كە بە دەستى خۆيان رېڭىايەت و رېنۈئىيان ھەلبىزاردبوو.

ئىمان بون بە قيامەت و دوارۋۇزى مەزن و گەورە:

وَتَقُومُ الْقِيَامَةُ الَّتِي أَخْبَرَ اللَّهُ بِهَا فِي كِتَابِهِ، وَعَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ، وَأَجْمَعَ عَلَيْهَا الْمُسْلِمُونَ. فَيَقُومُ النَّاسُ مِنْ قُبُورِهِمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ حُفَاءً عُرَالًا، وَتَدْنُو مِنْهُمُ الشَّمْسُ، وَيُلْجِمُهُمُ الْعَرَقُ. فَتَنْصَبُ الْمَوَازِينُ، فَتَوَزَّنُ بِهَا أَعْمَالُ الْعَبَادِ، فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ [المؤمنون: ١٠٣-١٠٢]. وَتُنْشَرُ الدَّوَّاوِينُ، وَهِيَ صَحَائِفُ الْأَعْمَالِ، فَأَخْذُ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ، وَأَخْذُ كِتَابَهُ بِشَمَائِلِهِ أَوْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ؛ كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمَنَاهُ طَائِرٌ فِي عَنْقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا * اقْرَأْ كَتَابَكَ كَفِي بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ [الإسراء: ١٤-١٣].

جا دە گەينە سەر ئەوهى ابن تىمیة -رحمە الله- ئىنجا دى باسى قيامەت و دوارۋۇزى مەزن و گەورەمان بۆ دە كە دەفرمۇي (وَتَقُومُ الْقِيَامَةُ الَّتِي أَخْبَرَ اللَّهُ بِهَا فِي كِتَابِهِ) بەرپا دەبى و دىيىته جى و رۇدەدا ئەو قيامەت و دوارۋۇزەي كە الله تعالى لە پەرتوكە كەي كە قورئانى پىرۇزە ھەوالى پىداوه (وَعَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ) وە لەسەر زمانى پىغەمبەر و رەوانە كراوه كەي كە موحەمەدە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھەوالى پىداوه (وَأَجْمَعَ عَلَيْهَا الْمُسْلِمُونَ) وە موسىمانىش كۆ دەنگن

له سه رهاتن و به رپابونی ئهو قیامهت و دوارقزه (فَيَقُومُ النَّاسُ مِنْ قُبُورِهِمْ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) مرؤفه کان و مه ردوم زیندو و ده بنه وه و هه لدھستنه وه له قهبر و گوره کانیان بۆ خزمەتى الله تعالى ي جیهانیان (حُفَاءَ عُرَاءَ غُرْلَاً) ئهوانه (حُفَاءَ) يه عنی به پئی خواسی (عُرَاءَ) يه عنی به روت و قوتی شمه ک و جل و به رگیان له بھر نیه (غُرْلَاً) به بئی خه تنه کراوی به بئی سونه ت کراوی (وَتَدْنُو مِنْهُمُ الشَّمْسُ) وه خور له سه ریان نزیک ده بیته وه (وَيُلْجِمُهُمُ الْعَرَقُ) وه ئاره قهی گوناح و تاوانه کان ههندیک جار ده یانگریتە وه له يه ک له فه رموده کان ده فه رموی هه تا گوزینگیان پیغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه يه دەلیٰ هه تا ئەزىزى و هه يه هه تا ناوقد و ناوکى و هه يه هه تا سه رشانه کانى و هه يه هه تا سه ر گوچکە کانى ده كەويتە ناو ئاره قهی تاوان و گوناح، له پاشان ده فه رموی (فَتَنْصَبُ الْمَوَازِينُ) ئینجا له مهيدانى حەشر و حيسابدا ميزان و تەرازو و داده نری (فَتُوزَنُ بِهَا أَعْمَالُ الْعِبَادِ) کرده وه کانى بەندە کانى الله ي پئی وەزن و کیش ده کرى ئینجا ئه و ئايە تەی خويىنده وه و تۆمارى کردوه ابن تیمیة له په رتوکە کەی کە الله تعالى فه رموی: ﴿فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هەريه ک له بروادران کە پئی تەرازوی خىر و چاکەی قورس بوو له سه ر شەر و تاوان و گوناھ کانى ئا ئهوانه بەراستى الله ده فه رموی براوەن سەرفرازن: ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ [المؤمنون: ۱۰۲ - ۱۰۳] هەر کەسيکىش کە تەرازو شەرە کەی قورس تر بئی يان تەرازو خىرە کەی سوک بئی ئا ئهوانه کە زەرە ریان هەلبىزادو بۆ خۆيان وه ئهوانه له نیو ئاگرى دۆزەخ کە کافر و بئی برواكانن هەميشەين، چونکە ئىختىلاف و جياوازى هه يه ئايە کافر و بئی برواكان کار و کرده وه کانیان تەرازو ده کرى و ده کېشىرى لە مهيدانى حەشر و حيساب لە هەلویستە کان ده گەينه سەری بە پشتىوانى خواي رب العالمين رۇنى ده کەينه وە، له پاشان ابن تیمیة ده فه رموی (وَتَنْشَرُ الدَّوَّاَوِينُ) ئه و کاتەي ئەوهى چاکە و خراپە کانى مرؤفه کانى تىدا تۆمار بوه و نوسراوه په راوجە کان ئهوانه بلاو ده بیته وه بە سەریان و بلاو ده کرىتە وه هەمويان دە خرىتە رۇو (وَهِيَ صَحَائِفُ الْأَعْمَالِ) پىناسەي ده کا

ده اوین چیه؟ ده لی ئه و لاپه رانه کرد و کانی مرؤفه کانه (فَآخْذُ كَتَابَهُ بِيَمِينِهِ) هه يانه به دهستی راست پهروکه کهی و هرده گری (الله له وانمان بکا) (وَآخْذُ كَتَابَهُ بِشَمَائِلِهِ) و هه شیانه به چه په واریده گری (الله له وانمان حیساب نه کا) (أَوْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ) یان له پشته وه و هریده گریته وه (الله له وانیشان نه کا) ئینجا ابن تیمية فه رموی خوای په روهدگار و پاک و بیگه ر و بهرز ده فه رموی: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانَ الْزَمْنَاهُ طَائِرٌ فِي عُنْقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا * اقْرَا كَتَابَكَ كُفِي بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ [الإسراء: ۱۳-۱۴].

که واته ئه لیره دا ابن تیمية باسی ئه وهی هینایه بهر باس که قیامه تی گه ورهش پهیدا ده بی لهدوای ئه وهی مرؤفه کان یه که یه که یان پول پول دهمن و وفات ده که ن کاتیکی دیاریکراویش هه یه الله تعالی قیامه تی گه وره و مه زنی لی بھر پا ده کا و ده یه هینیتھ جی ئا ئه وهش بھی روده دات و دیتھ جی؟ بھو ده کریتھ صور، فوکردنھ صور لھ عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه جیگیره، فوو کردنھ صور فریشتھ یه کی تایبھ تی بۆ دانراوه که ئیسپرافیله، فوو ده کاته ئه و صورهی که الله تعالی -جل شئنه- بۆی داناوه، یه که مجار که فوی پیدا ده کا چی بھر پا ده بی؟ مردنی هه مو و مرؤفه کان و لهناو چونی گیان لھ بھر کانی سه ری زوی هه ره موی وه گیانله بھر گیانی لھ بھر نامینی و وفات ده کا و ده مری ئینجا لھ پاشان لھ جاری دوھم فوی که بھ فه رمانی الله پیدا ده کا ئه وکاته صه عق توشی مرؤفه کان ده بی لھ سه رئه و بۆ چونه که ده لیین سی نه فخ و فوو کردن بھ صوره وھ هه یه ئه وهش بۆ چونیکه لھ بۆ چونه کانی ئه هلى سونه و جه ماعه، وھ جاری سییه میش که فوی پیدا ده کا گیانیان دیتھ وھ بھر و هه لدھ ستنھ وھ لھ گۆرە کانیان بھر وھ مهیدانی حه شر و حیساب بھریده خرین و کۆ ده کرینھ وھ ئه وانهی که مردونه لھ مرؤف و مه ردو مه کان، جا هه ندیکیش لھ زانایانی ئه هلى سونه و جه ماعه ده لیین نه خیز ته نھا دوو فوکردن هه یه بھ صوردا، یه که میان فوکردنی مردن و لهناو بردنی هه مو و گیان لھ بھر کان و مرؤفه کانه گیانیان پیی ده رده چی صوره که و فوکردنھ که پیدا لیک ده کیش ریتھ وھ تا هه مویان

صەعقيان توش دەبى، وە جۆرى دوهەميشيان ئەوهىه كە فوي دەكىپىدا هەتا زيندو و بىنهوه و گيانيان وەبەر بىرىتەوه.

پىويسىت دەكىا هەلۇيىستە لەسەر ئەوه بىكەين ئايە زيندو بونهوه شتىكى راست و رەوايە؟ بەلنى لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعەدا زيندو بونهوه شتىكى راست و رەوايە و جىڭىرە، تەنها بى بىروايان وە كافره قورەيشىيە كان دەھرىيە كان وە مولحىد و زندىقە كان بىرۇبىروايان پى نەبوه و زۇرجار رەتىان كردۇتەوه، بە دەيەها ئايەتى قورئانى پېرۋىز ئەوهى جىڭىر كردۇ و وەلامى هەر ھەموو چىن و توپتە كانى داوهتەوه كە نمونە ئەجىن و لەجىنى واقىعيانە ئەللە تعالى ھەندىك جار عاقل و ژىرى مەرقە كانيش و ھۆشىشىيان پى جولىيئراوه كە جىڭىر بوه بەوهى مەرقە كان زيندو دەبنەوه و زيندو بونهوه شتىكى جىڭىرە و ھەيە و دەبى، بەلگە كان زۆرن لەسەر ئەوهى كە خواى رب العالمين زيندومان دەكتەوه بەلام ئىمە لە وەلامى كافر و بى بىروايان اللە تعالى دەيەها ئايەتى ھىناوهتەوه پىويسىتە داعىيە كان موسىمانان بىراداران ئەو ئايەتانه بزانى و شى بىكەنهوه لە وەلامى كافر و بى بىرواكان بۆيان بىننەوه.

لە پاشان رەنگە دوبارە بىغۇترى باشە ھەيە ناشاردريتەوه لەنیو گۆر و قەبرە كان پارچە بارچە بوه ھەيە بوهتە خۇراكى ئازەلە كان ھەيە بۆتە خۇراكى ماسى و حوتە كان لەنیو دەريايە كان ھەيە بوهتە خۆلەمېش ئىنجا ئەوانەش ئايە كە پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (فَيَقُولُ النَّاسُ مِنْ قُبُورِهِمْ) يان ابن تىمیة واى جىڭىركەد كە لە گۆرە كانيان زيندو دەبنەوه (لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) ئايە ئەي ئەوانەي لەناو گۆردىرا نىن و شاردراوه نەبونە و ژىر خاك نەكراون؟ دەلىيەن ئەوه بە سىغەي تەغلېپ و زۇربەي ھەرە زۇرى كە ژىر خاك كراون ئاوا دەگۇترى ئەگەرنا مەبەست پىيى ئەوهى بەرەي بەرەي و گيان لە دەست بىدا ژىر خاك بىكىن نەكى ئەو رۇزەي كە زيندو بونهوه دى و زيندو دەبىتەوه و لاشە و جەستە كەي زيندو دەبىتەوه و رۇح و گيانى وەبەر دەنرىتەوه.

لیرہدا ههندیک له زانايان ده فه رمون باشه بوچی باسی نیشانه کانی دوار ڦیشی نه کردوه ابن تیمیة وه ههندیک له زانايانی ئه هلی سونه و جه ماعه و له په رتوکه کانی عه قیده باسی نیشانه کانی قیامهت ده کهن ئینجا ده چنه سه ر بروابون به قیامهت و ئینجا باس و خواسه کانی قیامهت و زیندو بونه وه؟ به لام ههندیک له زانايانی ئه هلی ته حقیق ده فه رمون هی ابن تیمیة له جیتره چونکه (اشراط الساعة) نیشانه کانی هاتنی رُڦی دوایی په یوهندی به قیامه ته وه نیه شتیکه په یوهندی به دونیاوه هه یه زیاتر ئه گهر باس و خواسی به تایبہ تی لیبکری و له شوینیکی تایبہ تدا ئه ولاتر و باشتريکه له وهی که له گھل قیامه تدا باسی لیبکری.

ئینجا ئه و خورهی که له سه رمان نزم و نزیک ده بیته وه ابن تیمیة فه رموی له مهیدانی حه شر و حیسابدا هه لویستهی ده وی ئایه نزیک بونه وه کهی چونه؟ ئه وه شتیکی غه بیه نادیاره ئیمه ده بیه ته سلیمی بین سه رهتا برو امان پیی هه بی ئینجا نزیک بونه وه کهی به و ئه ندازه یه که له فه رمودهی پیغه مبهر هاتوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فه رموی ئه وندہی میلیک له سه ر سه ر تان نزم ده بیته وه، جا میل ههندیک له زانايان فه رمویانه به وه ده گوتري به و کلچوکهی پارچه داریک له دار دروست ده کرا یان له قوچی کار مامز و ههندیک له حه یوان و ئاژه له قوچ ناسکه کان و بچوکه کان دروست ده کرا کاتی خوی کلی پی له چاوی ئافره تان ده درا و ده کرا که سه ر کهی باریکه و ده سکه کهی ئه ستور تره ئه وه پیی ده لین له زمانی عه ره بی میل، یان به قه د ئه وه له سه ر سه ر تان نزم ده بیته وه خور (پهنا به خوای رب العالمین) یان ئه وه یه به مه سافه ش ده گوتري یه عنی ماوه یه ک له سه ر زه وی رُويشن پیی ده گوتري میل وه کو کیلو مه تر.

ئایه میل چهند کیلو مه تر؟ به لی میل زیاتره له کیلو مه تر به ئیتیفا قی زانايان و ئه وانهی پیوه رن شته کان ده پیون به لام چهند بزه بت؟ ئیختیلافی له سه ر ههندیک له زانايان ده فه رمون له کیلو مه تر و نیویک زیاتره کیلو مه تریک هه زار مه تره ئه وان ده لین هه زار و

حهوت سه د و بیست و چوار مه تره، و اته له کیلۆمه تر و نیویک زیاتر دوو سه د و بیست و چوار مه تریشی زیاتره له کیلۆمه تر و نیویک، ههندیک له زانايانیش بۆچونی تر ده لین (والله أعلم).

له پاشان ئه و خۆره له مهیدانی حه شر و حیسابدا به راستی زەحمەتە ناخۆشە الله تعالى له وانمان بکا که ههندیک له مرۆڤ و چینه کان و بەر سیبەریکی خوایی ده کەون ئه و سیبەره خواییه ئایه (پەنا به الله) بۆمان هەیه بلىین سیبەری الله يه «سَبْعَةُ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ»^[۱] حهوت جۆره کەس هەن دەخرينه بەر سیبەری خوایی له و رۆژهی که هیچ سیبەریک نیه جگە له سیبەری خوایی؟ نا عەقیدەی ئەھلى سونه و جەماعە ده لین يان سیبەری عەرشى الله له ههندیک دەق و ریوايەتە کان وا هاتوه يان دەبى بلىی ئه و سیبەره خواییه بەو مانايیە نسبەتى دەدریتە لای الله يانى ئەوهى الله دايىدەنی و دروستى ده کا و تايىەتى ده کا بەو مهیدانه نەک سیبەری زاتى الله (پەنا به خواى رب العالمين) ئه و بۆچونی ئەھلى سونه و جەماعەيە، يەعنى ئه و سیبەرهى وە كو عثيمىنيش پى له سەر ئه و داده گرى که الله خەلقى ده کا و دروستى ده کا و تايىەتە بەو مهیدانی حه شر و حیساب (والله أعلم بالصواب).

له پاشان خەلکى ده کەويىتە ناو ئارەقهى تاوان و گوناحى الله تعالى ئه و حهوت جۆره کەسە دەپارىزى لە ژىر ئه و سیبەره خواییه و دەوەستن که (يەكىكىان سەركىدەيە کى دادوھر، وە گەنجىك نەش و نمايى كردى بى لەناو عيادەت و پەرسىتش، وە كەسيك دلى بەند و پەيوەست بوبى بە مزگەوتى مالى خواى رب العالمين، وە دوو پياو و كەس لە پىناو الله يەكتريان خۆشبوئى كۆبونه وە يان و لىك جىابونه وە يان تەنها لەپىناو الله بى، وە مرۆڤ و كەس و پياو يەكى کە ئافرەتىكى جوانى پلەدار داواى لىبىكا لە گەللى زينا بکا (پەنا به الله ئه و يەش تەنها لە ترسى الله بگەريتە وە نەيکا بلى منلە الله دەترسىم، وە پياو يەكىش کە

[۱] صحيح البخاري (٦٦٠) (١٤٢٣) (٦٤٧٩)، صحيح مسلم (١٠٣١)، سنن الترمذى (٢٣٩١) .

خیر و چاکه بکا به دهستی راسته ئه وندہ به نهینی بیکا دهستی چه پهی ئاگای لی نه بی، وہ کھس و پیاویکیش له پیناوا الله تعالی فرمیسکی له چاو بیته خوار که کھسی لی دیار نه بی لہ شوینیکی بہتال و کھس نه دیته بی) ئه وانه لہ ژیر سیبھری خواین (الله تعالی لہ وانمان بکا).

لہ پاشان هه لویسته یہ کی تر له سه رئه وہی ئایه تهرازوی مهیدانی حه شر و حیساب چهند شتی پی ده کیشری؟ شتیکی حه قیقیه و راسته یان هه ر مه عنہ وییه ته تویل ده کری؟ لہ عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه حه قیقی و راسته ته تویل ناکری وہ ئه و بوجونانه ش هن ههندیکیان لہ زانیان پییان وایه ته نہ کرد وہ کان کیش ده کری، ههندیک دفه رمون نا مرؤفه کان و کرد وہ کانیان و پهراوگه و سجیله کانیشیان کیش ده کرین، ههندیک دفه رمون نا بوجونانه بوجونی ئه هلی سونه و جه ماعه ن.

وہ میزانیش ههندیک جار بہ کو ناوی هاتوہ لہ قورئانی پیرفز و لہ فه رمودهی پیغہ مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) ههندیک جاریش بہ تاک هاتوہ، بوجونی په سهند و راجیحی ئه هلی سونه و جه ماعه ئه و کاتهی بہ کو ناوی هاتوہ مه بہست پیی ئه و شتنهی پیی ده کیشری که کون و تاک نین ههندیک جار کرد وہ کان نہ ک زات و خودی میزانه که و پیوهره که (والله اعلم بالصواب).

تھرازو و میزان حه قیقهت و راستی هه یہ لہ عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه دوو که فه و دوو لای هه یہ، ههندیک لہ بوجونه کان ده لی زمانه یہ کیشی هه یہ ئه گھر ئه و ده لیلی سه ریح و ئاشکرا و سهدا سه دیشی له سه ر نه بی، جا کرد وہ کانی مرؤف وہ لہ پاشان پهراوگه و سجیله کان وہ لہ پاشان مرؤفه کان خوشیان ده کیشرین ئه و بوجونیکه لہ هی ئه هلی سونه و جه ماعه که بہ لگھی زوریش له سه ر ئه وہ یہ و ئه وہ یان (والله اعلم) راجیح تر و په سهند تر و سه حیح ترہ لہ گھل ئه وہ دا بوجونی تریش هه بوو باسمان لیوہ کرد.

ئیمان بون به حیساب:

وَيُحَاسِبُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ، وَيَخْلُو بَعْدِهِ الْمُؤْمِنُ، فَيَقْرِرُهُ بِذُنُوبِهِ؛ كَمَا وُصَفَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ. وَأَمَّا الْكُفَّارُ؛ فَلَا يُحَاسِبُونَ مُحَاسِبَةً مَنْ تُوزَنْ حَسَنَاتُهُ وَسَيِّئَاتُهُ؛ فَإِنَّهُ لَا حَسَنَاتٌ لَهُمْ، وَلَكِنْ تُعَدُّ أَعْمَالُهُمْ، فَتُتْحَصَّى، فَيُوقَفُونَ عَلَيْهَا وَيُقَرَّرُونَ بِهَا وَيَخْزُونَ بِهَا.

ئەمجارە گەيشتە سەر ئەوهى ابن تيمية -رحمە الله- دەفرمۇى (وَيُحَاسِبُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ، وَيَخْلُو بَعْدِهِ الْمُؤْمِنُ فَيَقْرِرُهُ بِذُنُوبِهِ، كَمَا وُصَفَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ) اللە تعالىٰ حیساب لە گەل بە دىھىنراوه کانى دەكا وە لە گەل بىرۋادار بە تەنها دەدوى و واى پىىدە كە دانىنى بە تاوان و سەرپىچى و گۇناھە کانى ھەروھ کو وەسف كراوه و ئەوه باسکراوه لە قورئان و لە فەرمودە کانى پىغەمبەر (عليه السلام) (وَأَمَّا الْكُفَّارُ فَلَا يُحَاسِبُونَ مُحَاسِبَةً مَنْ تُوزَنْ حَسَنَاتُهُ وَسَيِّئَاتُهُ) ھەرچى كافر و بى بىرۋا كانىن حیسابى ئەوهيان لە گەل ناكرى كە چاکە و خراپە كانىان كېش بىرىت (فَإِنَّهُ لَا حَسَنَاتٌ لَهُمْ) چونكە كافر و بى بىرۋا كان چاکەيان بۆ نىھ و لىيان وەرگىراو نىھ چونكە كافر بونە و بى بىرۋا بونە ئەوه لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئەو چاكانەي كە نىھەتى پىويىستە كە مۇسلمانىتى پىويىستە ئەوانەيان نىھ كافرە كان و لىيان قبول نابى بەلام خىر و بىرى دۇنيا كە سود دە گەيەن بە خەلکى وە كو ئەدىسۇن كە كارەباي داھىناوه ئەو خىر و بىرى ئايە پاداشتى دەدرىتە وە يانە نا؟ بەلى لە دۇنيادا اللە تعالىٰ پاداشتى ئەوهى دەداتە وە ناوبانگى پى دەردە كا لەناو خەلکى بە باش ناوى دەبردرى ھەر لە دۇنيادا وەرى دەگرىتە وە لە قيامە تدا هېچ ئەجر و پاداشتىكى بۆ نىھ چونكە ئەو كە سە مۇسلمان نىھ بىرۋادار نىھ شايىستە ئەوه نىھ پاداشتى بىرىتە وە (وَلَكِنْ تُعَدُّ أَعْمَالُهُمْ) بەلام كرده وە كانىان دەزمىردرى بە بەرچا و پىى نىشان دەدرى بۆ سەر زەنشتى كردن پىى دە گوتى تۆ واتىرىد واتىرىد بۆ ئەوه نا ئەو كرده وانە بزانى وە لە پاشان يان دانى پىىدا بىنى و يان ئەگەر لە پىناؤ ئەوه بى ئەگەر چاکە بى پاداشتى بىرىتە وە (فَتُتْحَصَّى) دەزمىردرىن

(فَيُوقَفُونَ عَلَيْهَا) له سه ری ده و هستیزین کافر و بی برو اکان (وَيَقَرِّونَ بِهَا و يخزنون بها) جا دان پیدا ده هینن و له پاشان به هؤیه و ه سه رشّور ده بن و الله تعالیٰ سه رشّوریان تو ش ده کا. جا لیره دا له عه قیده ئه هلى سونه و جه ماعه حیسابی خواهی - جل شئنه - له مهیدانی حه شر و حیسابدا بۆخوی الله - جل شئنه - دی: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفَا صَفَا﴾ [الفجر: ۲۲] ئه و ه به لگه يه کی ئه هلى سونه و جه ماعه يه الله تعالیٰ دی فریشته کان پۆل پۆل و ریز به ریز راوه ستاون کاتی که دی مه حکمه مهی خه لکه که بکا و ه حیسابیان له گه لدا بکا، هاتنه کهی الله تعالیٰ چونه؟ الله ده زانی - جل شئنه - ئیمه چونیه تیه کهی نازانین به لام ئیمه نالیین ئه مر و فه رمانی الله دی له و لامی ئه و که سانهی ده لین الله به زاتی خوی نایه ئه مر و فه رمانی دی ئینجا ئه هلى سونه و جه ماعه ده لین الله زاتی دی - جل شئنه - به لام هاتنه که چونه؟ ئیمه نازانین له خوی ده و ه شیتھ و ه - جل شئنه - هه ر له ئایه ته که ش وا گوتراوه.

ئینجا ئه و هی حیسابی له گه لدا بکری برو ادار هه يه الله تعالیٰ ده بیاته لای خوی نزیکی ده خاته و ه حیسابه کهی سوک و ئاسان ده بی به لام ده يه و هی الله تعالیٰ ناز و نیعمه ته کانی فه زل و به خششه کانی خوی ته و او پی نیشان بدا به و هی پی ده لی ئهی به ندهی من تو ئه و کرده و هت کرد ئاوات کرد ئه ها ئه و تاوانه ته نجامدا ئه و حیسابه ت کرد ئه و انه هه مویان و انيه؟ ئهی و ات نه کرد؟ ئه و يش هه موی دان پیدا ده هینی له خزمه ت الله تعالیٰ به بی ئه و هی خه لکی بیزانی و ئاگادارین، ئینجا له کوتاییه کهی الله تعالیٰ پی ده فه رموی من له دونیا دام پوشت له سه رت ئاشکرام نه کردى جا لیره ش لیت ده بورم و لیت خوش ده بیم بۆ ئه و ه نیه که ئاشکرات بکه م یان و ات لیبکه م پی سه رشّور بی و پی بتبه مه ئاگری دۆزه خ و جه هه نه م.

ئه و هش فه زل و به خششی خوای رب العالمین ه له گه ل برو اداران و ه خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حَسَابًا يَسِيرًا﴾ [الانشقاق: ۸] موسیمان و برو ادار حیسابیان له گه ل ده کری به لام حیسابیکی سوک و ئاسانیان له گه لدا ده کری ئاشکرا ناکرین رهو ره ش

ناکرین و ه سرهزه نشت ناکرین به دیار خه‌لک و به دیهینراوه کانی مهیدانی حه‌شر و حیساب، ئینجا ئهو فه رموده ش هه يه «مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ عُذْبَ» هه ریه ک حیسابی موناقه شهی له گه‌ل بکری ئهو عه‌زابی دهدري بهو مانایهی هه ر نه‌وعیکه له عه‌زاب و ناخوشه و ترسی لئ ده‌نیشی که سه که که ئهو بیتاقه و ئهو سجیل و گوناح و تاوانانهی پئ نیشان دهدري و هه ندیک جاریش ئه گه‌ر حیسابی له گه‌ل بکری به وردی هه ر پیوه توشی عه‌زابی خوای رب العالمین يش ده‌بئ که پیغه‌مبه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده‌فرمومی: «إِنَّمَا ذَلِكِ الْعَرْضُ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا» [الانشقاق ۸]» بؤ براداری راسته قینه ته‌نها الله تعالی بؤی نمايش ده کا پیی نیشان ده‌دا ده‌لئ ئه‌وهت کرد ئه‌وهت کرد ئاوابوو ئه‌وانه، ئینجا «ولکن مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ عُذْبَ»^[۱] به‌لام ئه گه‌ر موناقه شهی له گه‌ل بکا الله تعالی -جل شئنه- ئه‌وه عه‌زابه ناخوشیه يانی بریار دانی توله لیسه‌ندنه‌وهی له سه‌ر ده‌بئ، به‌لام له گه‌ل براداری راسته قینه دوو به دوو الله تعالی -جل شئنه- به ته‌نها به‌بئ ئه‌وهی که‌س هه‌ستی پییکا و گوییست بن خه‌لک و مه‌ردو مه که‌ی راوه‌ستی‌نراون له مهیدانی حه‌شر و حیساب الله حیسابه که‌ی عه‌مه‌ل و کرده‌وه کانی ده‌هینیت‌به به‌رچاوی و پیی ده‌لئ تؤ واتکرد تؤ واتکرد ئه‌ها ئه‌وه هه‌له‌ت هه‌بوو ئه‌وه گوناحدت هه‌بوو ئه‌وهت ئه‌نجامدا ئه‌وه سه‌ر پیچیه‌ت کرد هه‌موی بزانه کردوه به‌لام من له دونیادا بؤم داپوشی چونکه تؤ ئاشکرات نه کرد به‌خوت بیباک نه‌بوی لئی و ه قیامه‌تیش لیت ده‌بورم و لیت خوش ده‌بم.

له‌بهر ئه‌وه گرنگ و موھیمہ هه رکه‌سیک ئه گه‌ر گوناح و تاوانیکی ئه‌نجامدا به زوترین کات ته‌وبه‌ی لیبکا و بگه‌ریت‌وه لا‌یه‌نی که‌م ئاشکرای نه کا بؤ که‌س نه‌یگیریت‌وه شانازی پیوه نه کا هه‌ردهم به بیری بیت‌وه دلی پئ هه‌لبرچی به دلنيایی الله تعالی لیبورده‌یه و به‌لکو ئه‌وه فه رموده بیگریت‌وه و خوای تبارک و تعالی لئی خوشبیی له مهیدانی حه‌شر و حیسابدا.

[۱] صحيح البخاري (٦٥٣٦) (٦٥٣٧) (١٠٣)، صحيح مسلم (٢٨٧٦)، سنن أبي داود (٣٠٩٣).

کافر و بى بى برواكانىش كار و كردهوه كانيان هىچ حىسابى بۇ نيه لىيان قبول بى لە باشهش تەنها ئەوهيان بۇ هەيە لە مەيدانى حەشر و حىسابدا كە پىيان دە گوترى وە كو سەرزەنشت ئەوانىش دانى پىدا دەھىنن وە الله تعالى تۆلەشيان لى دەسىننەتەوە.

ئىمان بون بە حەوز و رونكردنەوەي شىوهكەم:

وَفِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ الْحَوْضُ الْمَوْرُودُ لِلنَّبِيِّ ﷺ مَاوْهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنَ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، آنِيَتُهُ عَدَدُ نُجُومِ السَّمَاءِ، طُولُهُ شَهْرٌ، وَعَرْضُهُ شَهْرٌ، مَنْ يَشْرَبُ مِنْهُ شَرْبَةً؟ لَا يَظْمَأْ بَعْدَهَا أَبَدًا.

جا لەو مەيدانەدا لە پاشان پىغەمبەرى پىشەوا (عليهم السلام) ديارىيە كى پى به خشراوه ابن تيمية دى باس لەو دەكە حەوزە دەفەرمۇى (وَفِي عَرَصَاتِ الْقِيَامَةِ الْحَوْضُ الْمَوْرُودُ لِلنَّبِيِّ ﷺ) لە گۆرەپانى مەيدانى حەشر و حىساب گوتمان عەرەسات لە زمانى عەرەبىيەوە بە گۆرەپانىكى پان و فراوان دى كە بەرز و نزمى تىدا نەبى ئەوسەر ئەوسەرلى لى ديارىيە بەوە دە گوتريت مەيدانى قيامەت و حەشر و حىسابىش ھەر وايە ئىنجا لەو مەيدانەدا حەوز ھەيە ئەو حەوزەي كە خەلکى بەسەرييەوە دى بولاي پىغەمبەر (عليهم السلام) بۇ پىغەمبەرى پىشەوا (عليهم السلام) ديارىيە لەلاي الله تعالى وە (مَاوْهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنَ) ئاوه كەي سېپىترە لە شير (وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ) وە شىرىنتەر و بەتام و چىزترە لە ھەنگوين (آنِيَتُهُ عَدَدُ نُجُومِ السَّمَاءِ) ئەو گلاس و جاميلكانەي پىيى دەخورىتەوە بە ژمارەي ئەستىرە كانى ئاسمانە، بە ژمارەي ئەستىرە كانى ئاسمان ماناى ئەو دە گەيەنى و دە گەرىتەوە زانايان دەفەرمۇن يان ئەوهىيە وە كو ئەستىرە كانى ئاسمان دەبرىسىكىتەوە جوان و رېيك و پېيك و بريسكاوهىيە، وە ئەوهش دە گەيەنى ژمارەيان زۆرە ئەستىرە كانى ئاسمان نازمىدرىن بە ئاسانى واتە ئەو جاميلكە و گلاسانەي ئاوى كەوسەريشى پى دەخورىتەوە و يان لەو حەوزەي پىغەمبەر (عليهم السلام) وە كو ژمارەي ئەستىرە كان زۆرە، جا ھەتا كەس توشى ئەو نەبى رابوهستى و چاوهروانى ئەو بىكا كە بلى چاوهرييە ئەوهى تر لى بىتىتەوە و گلاسە كە و جاميلكە كە دابنىتەوە ئىنجا من

بیخومهوه نا ئه وه وانیه بەلکو له زۆریان ده توانن هەموو کەسیک بچى جامیلکەیە ک دەست بداتى و ئە وەندە زۆرە ژمارەیان، هەندىك لە زانايان دە فەرمون لە بەر ئە وە پېغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) لە فەرمودەی سە حىحدا واى تەشبيھ كردۇ دەللى ژمارەیان بە قەدەر ژمارە کانى ئەستىرە کانه لە زۆریان (طُولُهُ شَهْرٌ) جا درىزايى حە وزى پېغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) بە قەد مانگىك لىيى بىرقى ئە وەندە دور و درىزە، مانگىك رۇيىشتەن بە ئۆتۆمبىل و سەيارە يان بە تائىرە چونكە ئىستا شتى نويش دە رەھاتوھ يان بە پاشى حوشتر يان بە پىيان بىرقى؟ بۆچونى پە سەندى ئەھلى سونە و جە ماھە و زانايانى سەرددەميش لە وە دەللىن مە بهەست پىيى رۇيىشتى بە حوشترە چونكە پىشان زياتر نمونە کان بە رۇيىشتى حوشتر دەھات لە بەر ئە وە پېغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) ئە و نمونە لە سەرددەمى خۆى هيئانەيە وە، يانى مانگە رىيە ک بىرقى بە پاشى حوشتر چەند دور و درىزە حە وزى پېغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) لە مەيدانى حەشر و حىسابدا و حە وزە کەی لە قيامە تدا هە يە تى ئە وەندە دور و درىزە (وَعَرَضُهُ شَهْرٌ) بە رىيە کەشى بە قەد مانگىك رۇيىشتى حوشترە، ئە و بۆچونى پە سەندى ئەھلى سونە و جە ماھە يە کە واتە مورپە بەع هەلکە و توھ چوارگۆشە يە (مَنْ يَشْرَبْ مِنْهُ شَرَبَةً) هەر يە ک قومىك بخواتە وە لە و ئاوەی لە و حە وزەدا هە يە (لَا يَظْمَأْ بَعْدَهَا أَبَدًا) قەت تىنۇو نابىتە وە لە پاش ئە و کاتە پىويىستى بە خواردنە وەیە هىچ خواردنە وەیە ک و ئاوىك نابى.

ئە و حە وزە هەندىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جە ماھە دەللىن بە ئىشارەت و ئاماژە بەلگەی ئايە تىشمان هە يە کە الله تعالى فەرمۇي: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ [الکوثر: ۱] ئىمە

کە و سەرمان بە تۆ بە خشىيە ئەی پېغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)، جا کە و سەر دوو بۆچون هە يە:

۱. هەندىك دەللىن ناوە بۆ ئە و حە وزە پېغەمبەر يىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) لە مەيدانى حەشر و حىسابدا.
۲. هەندىك يىش دەللىن نا رۇبارە کەی بەھەشتە بەلام ئاوە کەی ناو حە وزە کە لە و رۇبارە وە سەرچاوهى گرتوھ و دى تىيى دە کاتە وە و تىيى دە كرى لە بەر ئە وە هەر يە ک حىسابن سەرچاوهى کەی ئاوى کە و سەرە.

جا پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئهو و هسفه جوانانهی بۆ ئیمه کرد به راستی ئیمه ده بئی ئاگاداربین له فه رموده سه حیحی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئهو و هسفانه که هاتوه له سه حیحی بوخاری تۆمار بوه فه رموده کان به ژماره (٦٥٧٩) (٦٥٨٠) (٦٥٨٣) وه له سه حیحی موسیمدا به ژماره (٢٢٩٣) (٢٣٠٠) دهربارهی حهوزی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) چهندین فه رموده هاتوه و تۆمار بوه. ئهو فه رموده پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هه مویان بەلگهی ئه ودن ئهو حهوزه بونی هه یه له مهیدانی حه شر و حیسابدا بۆ ئومه تى پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده چیته سه ر لیی ده خواته وه، بەلام ئهو حهوزه ئایه له پیش پردى سیراته يان دواى پردى سیراته؟ ئیختیلاف و جیاوازی له سه ره ههندیک له زانايانی ئه هلى سونه و جه ماعه ده لین دوو حهوز هه یه، يه کیان له پیش پردى سیراته ئه وهی تریان له دواى پردى سیراته، وه ههندیکیان ده لین يه ک حهوزه و له دواى پردى سیراته، ههندیکیشیان ده لین له پیش پردى سیراته و يه ک حهوزه (والله أعلم) ئه وهیان ته واوتره که دوو حهوز هه بئی يه کیان له پیش پردى سیرات ئه وی تریشیان له دواى پردى سیرات.

ئینجا خەلکائیک هەن له سه ر ئهو حهوزه رەت ده کرینه وه پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) چهندین فه رموده هاتوه که خەلکیک دیتە لای پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئاوی لى بخواته وه، جا له بەر ئه وه زانايانی ئه هلى سونه و جه ماعه ده لین له پیش پردى سیراته چونکه کافره کان موناقە کانی ته واو و راستەقینەش ناتوانن بپەرنە وه له پردى سیرات له بەر ئه وەش بەلگه هه یه له سه ر ئه وهی موناقە کان ئه وانهی هەلگه راوند له پاش پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ناتوانن له ئاوی کە وسەر و حه وەزه کە بخونه وه، پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فه رموی پۆلە خەلکائیک دین من باوهشیان بۆ ده کەم وه و پیشوازیان لى ده کەم فریشته کان دین ده لین نا نە کەی ئەی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) رەتیان بکە وه ده لى منیش ده لیم «أَصَيْحَابِيْ أَصَيْحَابِيْ» ده لیم ئه وانه هاوه لۆکە کانی منن هاوه لۆکە کانی منن به مەعنای به کەم ناویان ده هینئى له روی ژماره چونکه کە من ئه وه بۆ چونی ئه هلى سونه و جه ماعه يه چونکه شیعە کان ئه وه ده کەنە بەلگە (پەنا به الله) له

رەدى ئەوان ئەھلى سونە و جەماعە دەلین ژمارەيان زۆر نىه ئەوان دەلین سەحابەكان چەندىك بە ژمارەى پەنجهى دەستە كان رېگاريان بوه و هەلگەراوه نەبۇنە و ئەوانى تر ھەمويان مورتەدن و پىغەمبەر رەتىان دەكتەوە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لەسەر حەوز بەلام ئەوه بۆچونى شىعە كانه ئەھلى سونە و جەماعە رەدىيان دەدەنەوە دەلین بەو بەلگانەى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرەمى ژمارەيان كەمە ئەوانەى رەت دەكرىنهوھ چونكە ئەوانەى رەت دەكرىنهوھ كىن؟ ئىختىلاف و جياوازى لەسەرە، ئايە ئەو ھاۋەللانەن كە سەردەمى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) برواداربۇن و لەدواى وەفاتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھەندىكىيان مورتەد بۇنەوە هەلگەرانەوە كە ئىمامى ئەبو بە كريش شەر و جەنگى لەگەل بەرپا كردن؟ ھەندىك لە زانايان دەلین بەلنى بەس ئەوانن، ھەندىكى تر دەلین نەخىر بەلکو موناققەكان و دۇرۇھ كانن كە بە مونافقى مردبوں لە سەردەمى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە لە سەردەمە كانى تر، ھەندىكىش دەلین نا گشتىيە لە سەردەمى سەحابەش و تا قيامەتىش دادى ھەرچى ھەلگەرىتەوە و لارى بىي و مونافق و دەغەل و دۇرۇھ كانيش ھەمويان دەگرىتەوە ئەوانە رەت دەكرىنهوھ بەس لە چاۋ ئومەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ژمارەيان زۆرىنە نىه كەمىنەن وە رەت دەكرىنهوھ، لەلاين ئەھلى سونە و جەماعە ئەو بۆچونە پەسەندترە (وَالله أَعْلَمُ) پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پىيان دەفرەمى مادەم لارى بون «سُحْقا سُحْقا^[۱]» بەدور كەونەوە بەدور كەوتۇوھ بەدور كەونەوە بەدور كەونەوە لىئىم ئىنجا لايان دەدەن و ناتوانن لە ئاوى حەوزە كە بخۇنەوە (الله تعالى لهوانمان نەكا) ئەوانەش لە فەرمودەسىە حى جدا تۆمار بوه.

وە ئەوتا فەرمودەيە كىيان پىغەمبەر دەفرەمى (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «إِنَّهُ تَأْتِي فِرْقَةٌ مِّنْ أُمَّةٍ» تاقىم و كۆمەلېك لە ئومەتى من دىن «فَإِذَا قَرِبَ مِنَ الْحَوْضِ أَحْلَ بَيْنِي وَبَيْنِهِ» گەرنزىك دەبنەوە لە حەوز لەنيوان من و ئەوان پەردەيەك دروست دەبىي و ناتوانن بگەنە من «ثُمَّ تَأْتِي فِرْقَةٌ ثَانِيَةٌ فَإِذَا قَرِبَ صَرِيفٌ» لە پاشان تاقىم و كۆمەلېكى تىرىش دىن كە نزىك دەبنەوە لادەدرىن

[۱] صحيح البخاري (۷۰۵۰) (۶۵۸۳)، صحيح مسلم (۲۲۹۰)، مسنـدـ أـحمدـ (۱۱۱۴۸) (۱۱۲۲۰) (۱۱۳۴۵).

و ناتوانن بىن «فَلَا أُرَاهُ يَخْلُصُ إِلَيْ إِلَّا كَهْمَلُ النِّعَمٌ^[١]» پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) ئىلا ژمارەيە كى كەم دەمىننەوە بە گویرە ئەو فەرمودە تەواو لە ئاوى حەۋەزە كە دەخۇنەوە وە زۆرىكىان رەت دە كرېنەوە، ئەوەش بەلگەيەندىكە لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە كە دەلىن كەواتە هەر سەحابە كان و هەلگەراوە كانى سەردەمى پىغەمبەر (عليه السلام) نىن، بەلگۈ ھەمو موناقق و دەغەل و هەلگەراوە كان تا قيامەت دادى ئەوانە ھەمويان لادەدرىن و ناگەنە حەۋىزى كەوسەر وە ناگەنە ئەو حەۋىزى ئاوى لىنى بخۇنەوە ئەوە دەگەيدەن چونكە پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) ئىلا كەمىكى كەم دەمىننەوە.

حەۋىز يەكىكە لە شتە غەبىيە كان و نادىارە كان دەبى ئىمە بىروامان پىسى ھەبى چۆن پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) ئەوەش خالىكە لە خالىكە كەن بىروبرۇا بە رۆزى دوايى.

ئىمان بون بە سىرپات و سىفەت و شوتىنەكە:

وَالصَّرَاطُ مَنْصُوبٌ عَلَى مَتْنٍ جَهَنَّمَ، وَهُوَ الْجَسْرُ الَّذِي بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، يَمْرُّ النَّاسُ عَلَيْهِ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ، فَمَنْهُمْ مَنْ يَمْرُّ كَلْمَحَ الْبَصَرِ، وَمَنْهُمْ مَنْ يَمْرُّ كَالْبَرْقَ، وَمَنْهُمْ مَنْ يَمْرُّ كَالرِّيحِ، وَمَنْهُمْ مَنْ يَمْرُّ كَالْفَرَسِ الْجَوَادِ، وَمَنْهُمْ مَنْ يَمْرُّ كَرَكَابِ الْإِبْلِ، وَمَنْهُمْ مَنْ يَعْدُو عَدُوًا، وَمَنْهُمْ مَنْ يَمْشِي مَشِيًّا، وَمَنْهُمْ مَنْ يَزْحَفُ زَحْفًا، وَمَنْهُمْ مَنْ يُخْطَفُ خَطْفًا وَيُلْقَى فِي جَهَنَّمَ؛ فَإِنَّ الْجَسْرَ عَلَيْهِ كَلَالِيبٌ تَخْطُفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ.

ئىنجا لە پاشان ابن تيمية دىتە سەر ئەوەي -رحمە الله- باسى سىراتمان بۇ دەكە فەرمۇي (والصّرّاطُ مَنْصُوبٌ عَلَى مَتْنٍ جَهَنَّمَ) دەبى بىروبرۇاشمان وابى پىدى سىرات را كىشراوە دانراوە لەسەر پىشتى ئاگىرى دۆزەخ (وَهُوَ الْجَسْرُ الَّذِي بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ) ئەو پىدەيە كەوتەن دۆزەخ و بەھەشت (يَمْرُّ النَّاسُ عَلَيْهِ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ) مەرۇف و مەردومن بەسەريدا دەرۇن بە گویرە و ئەندازە كەنەيىان (فَمَنْهُمْ مَنْ يَمْرُّ كَلْمَحَ الْبَصَرِ) ھەيانە وە كەنەيىك لەسەرى دەرباز دەبى و تى دەپەرەي وە نامىننەتەوە لەسەرى (وَمَنْهُمْ

[١] صحيح البخاري (٦٥٨٧) (٦٥٨٣) (٢٣٦٧)، صحيح مسلم (٢٤٦) (٢٤٧) (٢٤٩)، سنن ابن ماجه (٤٣٠٦).

مَن يَمْرُّ كَالْبَرْقِ) وَهُوَ هَيَانَهُ وَهُوَ بَرُوسُكَ كَهْ تِيشَكَ دَهْ دَا بَايِي ئَهْ وَهَنَدَه لَهَسَهَرِي دَهْ بَيْ وَتِيدَه پَهْرِي وَدَهْ رَوا (وَمِنْهُمْ مَن يَمْرُّ كَالْرَّيحِ) وَهُوَ هَيَانَهُ وَهُوَ بَا دَهْ رَوا لَهَسَهَرِي (وَمِنْهُمْ مَن يَمْرُّ كَالْفَرَسِ الْجَوَادِ) وَهُوَ هَشِيانَهُ وَهُوَ كَوْ وَلَاخَه بَهْ رَزَهِي چَاكَ كَهْ وَلَاخِيکَ بَيْ سَوارِ چَاكَى پَيْ بَكَرِي ئَاوا دَهْ تَوانَى لَهَسَهَرِي بَرُوا بَهْ خِيرَايِي (وَمِنْهُمْ مَن يَمْرُّ كَرِكَابِ الْإِبْلِ) وَهُوَ هَشِيانَهُ وَهُوَ حَوْشَتَرِ چَوْنَ لَهَسَهَرِي پَشْتَى حَوْشَتَرِبَيْ وَرَوْيَشْتَنِي حَوْشَتَرِ ئَاوا دَهْ تَوانَى بَرُوا لَهَسَهَرِي يَانِي نَزْمَتَرِ وَهِيَوَاشِنِ تَرِ لَهَوَهِي لَهَسَهَرِي وَلَاخَ دَهْ رَوا (وَمِنْهُمْ مَن يَعْدُو عَدْوَا، وَمِنْهُمْ مَن يَمْشِي مَشِيَا) وَهُوَ هَشِيانَهُ پَاسِ دَهْ هَاوِي وَهُوَ هَشِيانَهُ دَهْ رَوا بَهْ رَوْيَشْتَنِ (وَمِنْهُمْ مَن يَزْحَفُ زَحْفَا) وَهُوَ هَشِيانَهُ دَهْ خَشِي لَهَسَهَرِي وَبَهْ وَلَاوَ لَادَهْ چَيْ يَهْ عَنِي وَهُوَ كَوْ زَحَفَ بَهْ مَهْ عَنِي لَهَسَهَرِي سَكَ خَشَانَ دَيْ زِيَاتِرِ وَبَهْ گَأْگُولَه رَوْيَشْتَنِ (وَمِنْهُمْ مَن يُخْطَفُ خَطْفًا وَيُلْقَى فِي جَهَنَّمَ) هَشِيانَهُ دَهْ دِيَهْ وَهِيَ بَهَسَهَرِي دَهْ رَوا بَهْ لَامِ جَهَهَنَمَ بَوْخَوِي رَايِ دَهْ كَيْشِي (پَهْنَا بَهْ خَوَايِ ربِ العالمينِ) دَهْ كَهْ وَيَتَهُ نَاوَ دَقْزَهَخَ (فَإِنَّ الْجِسْرَ عَلَيْهِ كَلَالِيْبُ تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ) چَوْنَكَهُ ئَهْ وَپَرْدَهِي هَهَنَدَيْ قَوْلَابَهِي لَهَسَهَرِنَ ئَهْ وَقَوْلَابَانَهُ هَهَنَدَيْكَ جَارِ پَرِ دَهَدَهِنَ خَهَلَكَى وَرَايَانَ دَهْ فَرِيَنَ وَدَهْ يَانَ فَرِيَنَ وَدَهْ يَانَبَهَنَ بَهْ گَويِرهِي كَرْدَهَوَهْ كَانِيَانَ دَهْ يَانَبَهَنَ نَاوَ ئَاگَرِي دَقْزَهَخَ (پَهْنَا بَهْ خَوَايِ ربِ العالمينِ) (الله لَهُ وَانْمَانَ نَهْ كَا).

جا پَرْدِي سِيرَاتِ جِنْگِيرِه لَهْ عَهْ قِيَدِهِي لَهْ عَهْ قِيَدِهِي ئَهْ هَلَى سُونَهُ وَجَهْ مَاعَهَدا كَهْ لَهَسَهَرِي پَشْتَى جَهَهَنَهَمَهُ وَهُوَ ئَهْ وَئَايَهَتَهَشَ كَهْ خَوَايِ ربِ العالمينِ دَهْ فَهَرَمَوِي: ﴿وَإِنْ مَنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ [مریم: ٧١] وَهُوَ هَرِيَهِ كَ لَهْ ئَيْوَهُ هَهَرِ دَهْ بَيْ بَيْبَيِنَى، بَيْنِيَنَهُ كَهْ زِيَاتِرِ مَهْ بَهَسَتِ پَيْيَ ئَهْ وَهِيَهِ يَانِي هَهَ موْيَانَ بَهَسَهَرِي دَهْ رَوْنَ كَهْ پَرْدِي سِيرَاتِهِ بَهْ لَامِ بَرْوَادَارِ تِيشَكَى ئَاگَرِي جَهَهَنَهَمَ نَايْگَرِيَتَهُوَهُ بَهْ گَويِرهِي كَرْدَهَوَهْ چَاكَهُ كَانِي وَئِيمَانِي تِيپَهِرِ دَهْ كَا لَهُوَهِي هَرِيَهِ كَ بَهْ جَوْرِيَكَ كَهْ باسَهَانَ لَيْوَهُ كَرَدَ، دَهْ رَوا هَهِيَهِ زَقَرَ بَهْ خِيرَاهِيَهِ بَهْ نَزْمَتَرِ وَهِيَوَاشِنِ تَرِ بَهْ قَهَدَهِرِ ئِيمَانِي هَهِشَهِ بَهْ حَالَ قَوْتَارِي دَهْ بَيْ وَهَهِشَهِ لَهْ نَاوَهَرَاستِي (پَهْنَا بَهْ خَوَايِ ربِ العالمينِ) يَانَ

له سه‌ره‌تای ئهو كه لالیانه خه‌طفی ده‌کات و ده‌یرفینی و هه‌لی ده‌داته ناو ئاگری دۆزه‌خ (په‌نا به خوای رب العالمین).

جا هه‌ندیک له وەسف و ئاوه‌لناوی پردی سیراتیش هەیه و کراوه که ابن تیمیة رەنگه لیره‌دا باسی نه کردبى ئەویش يەك لهوان فەرموده‌يە كە كە دەلنى «أَدْقُّ مِنَ الشَّعْرَةِ وَأَحَدٌ مِنَ السَّيْفِ»^[۱] يەعنی باریکتره له مۇو وە له پاشان تىژتره له شمشىر.

وە پىغەمبەرى پىشەوا (پىشەوا) وە كو دلسۆزى يەك بۆ ئومەته كەى له سەر دەركى پردی سیرات دەوەستى هەموو ئومەته كەى خۆى بەرى دەکائەو كاتە هەر دۆعا و پارانەوەشى ئەوە دەبى «وَدَعْوَى الرُّسُلُ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ»^[۲] هەركەس له پىغەمبەران دەفرمۇن و ھاوار دەكەنە الله تعالى دەلین خوايە سەلامەت بن سەلامەت بن دەربازىن دەربازىن، جا ئىمە بالىرەوە بۆخۆمان وابكەين كە دەربازمان بىي.

پردی نیوان بەھەشت و دۆزه‌خ:

فَمَنْ مَرَّ عَلَى الصَّرَاطِ: دَخَلَ الْجَنَّةَ. فَإِذَا عَبَرُوا عَلَيْهِ: وَقَفُوا عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيُقْتَصَ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ، فَإِذَا هُذِبُوا وَنُقْوَا: أُذْنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ.

له پاشان ابن تیمیة دەگاتە سەر ئەوە دەفرمۇى (فَمَنْ مَرَّ عَلَى الصَّرَاطِ: دَخَلَ الْجَنَّةَ) هەريەك قوتارى بىي و دەربازى بىي له سەر پردی سیرات ئەوە چوھ بەھەشت و تەواو بەھەشتىه (فَإِذَا عَبَرُوا عَلَيْهِ: وَقَفُوا عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ) بەلام ئەگەر له پردی سیرات تىپەریان كرد دەگەنە سەر قەنطەرەيەك، قەنطەرەيەك بە مەعنای ئەویش له پردیک و جسىرەك دەگەنە ئەو شوينە لەنيوان بەھەشت و دۆزه‌خه (فَيُقْتَصَ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ) هەريەك لهوانە قىساس و تۆلەيانلى دەستىنرىتەوە هەندىك له هەندىك ئەگەر غەدرىكى لى كردى بىي يان ما فىكى خواردبى (فَإِذَا هُذِبُوا وَنُقْوَا: أُذْنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ)

[۱] صحيح مسلم (۱۸۳) (۱۸۴) (۲۷)، صحيح البخاري (۲۲) (۴۵۸۱) (۸۰۶)، سنن الترمذى (۲۵۵۵) (۲۵۹۸).

[۲] صحيح مسلم (۱۸۲) (۱۸۳) (۱۸۴)، صحيح البخاري (۲۲) (۴۵۸۱) (۸۰۶)، سنن أبي داود (۴۷۳۰).

لهدوای ئه ووهی پاک ده کرینه وه خاوین ده بنه وه ئینجا ده نیردینه ناو به ههشت چونکه به پاکی ده بی بچنه به ههشت بؤیان نیه به گوناح و تاوانه وه بچنه به ههشت.

جا ئه و قه نظره رهیه که ابن تیمیة باسی کردوه له ئه سلدا به مانا و واتای ئه وه دی شوینیکه که وه کو ئه گهر بلیی پارچه یه ک له وشکانی بکه ویته نیوان دوو ئاو و ده ریا ئه وه پیی ده گوتری قه نظره ره يان وه کو پر دیک نه ک به سه رئا دا برووا شوینیکی وشکانی پارچه شتیک بکه ویته نیوان دوو ئاو که ئاوه کان لیک جیا بکاته وه ده لی شوینه کهی که قه نظره رهیه ئه و مه به ست و مانایه ده گهیدنی جا له ویوه ئه و خه لکه خاوین ده بنه وه.

جا فه رموده یه کی تریشمان هه یه هی پیغه مبه ره (صلی الله علیہ وسلم) که ههندیک له دیمه نه کانی ژیانی به رزه خی پیغه مبه ره (صلی الله علیہ وسلم) له یه ک له شه وه کان له خه ودا میکائیل و جوبرائیل پییان نیشاندا که فه رموده که سه حیحه و له سه حیحی بوخاری هاتوه، پیغه مبه ره (صلی الله علیہ وسلم) له یه ک له برگه کان فه رمومی منیان به سه ر داریکی بھر ز خست، بینیم شوره یه کی یه ک له زیری یه ک له زیوی، وه رو باریکی ره نگ شیری بھر زا ده هات، خه لکانیک تییدا و هستابون نیوھیان ره ش هه لگه رابو نیوھشیان سپی بوو، ده لی خه لکانیک ده هاتن ئه و ره ش و سپیانه یان له ناو ئه و رو باره هه لدھینا مهله یان ده کرد ده هاتنه ده ره وه و پاک ده بونه وه له کوتاییه کهی که پیغه مبه ر پرسی (صلی الله علیہ وسلم) ئه وانه کین؟ جوبرائیل پیی ده لی ئه وانه ئومه تی تون گونا حکاره کان ئه وانه خی و شه ریان بھرامبھر یه که ئه و شوینه ش (جنة العدن) بوو پیشی ته واو داغلی بھه شته کان بین به فه رمانی خوای رب العالمین یان ئه گهر بھر تکای پیغه مبه ر که وتبن (صلی الله علیہ وسلم) یان به فه زلی الله قوتاریان بوبی و گونا حه کانیان هه مموو له سه ر حیساب نه بوبی ئه له وی خاوین ده بنه وه و ئینجا ته واو ده چنه ناو به ههشت.

یه که مر که س که ده چیته بھهشت:

وَأَوْلُ مَنْ يَسْتَفْتِحُ بَابَ الْجَنَّةِ النَّبِيُّ مُحَمَّدٌ (صلی الله علیہ وسلم) وَأَوْلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنَ الْأُمَّمِ أَمْتَهُ.

جاله پاشان کي يه که م که سه که بچنه به هه شت له عه قيده ئه هلى سونه و جه ماعه؟ ابن تيميه -رحمه الله- ده فه رموي (وَأَوَّلُ مَنْ يَسْتَفْتَحُ بَابَ الْجَنَّةِ النَّبِيُّ مُحَمَّدُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) يه که م که س که داواي کردنوه ده رگاي به هه شت ده کا و ليي ده کريته وه پيغه مبه رمان مو حه مه ده (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَأَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنَ الْأُمَّمِ أُمَّتُهُ) وه يه که م ئومه ته کان که بچنه به هه شت له دواي ئه وه ده ران ده چن (عليهم الصلاة والسلام) ئومه تی پيغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (ئيمه الله تعالى به و ئومه ته مان حيسابکا و ده رگامان لي بکريته وه).

که واته پيغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له فه رموده يه کي سه حيحدا ده فه رموي : «أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ يَشْفَعُ فِي الْجَنَّةِ» من يه که م که سه که تکار کارم له به هه شتيان يه عنی تکا ده که م و شه فاعه تم را ده گيري به هه شتيش له و هلامي پيغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که داواي لي ده کا ده رگاي لي بکريته وه خار زيني به هه شت چ ده لى؟ ده لى؟ «أُمِرْتُ أَنْ لَا أَفْتَحَ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ [١]» من فه رمانم پيکراوه له لاي الله تعالى ئه و ده رگا نه که مه وه له که س له پيش تو تو يه که م که سی ليت ده که مه وه و ده چيه ژوره وه ئينجا ده رگاي لي ده که نه وه ده لىين تو کيي؟ ده لى من مو حه مه دم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده رگا که ده بيته وه و پيغه مبه ره ده چيته ژوره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

جوړه کانی شه فاعه تی پيغه مبه ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَلَه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْقِيَامَةِ ثَلَاثُ شَفَاعَاتٍ: أَمَّا الشَّفَاعَةُ الْأُولَى؛ فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْمَوْقَفِ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَهُمْ بَعْدَ أَنْ يَتَرَاجَعَ الْأَنْبِيَاءُ؛ آدَمُ، وَنُوحٌ، وَإِبْرَاهِيمُ، وَمُوسَى، وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَنِ الشَّفَاعَةِ حَتَّى تَنْتَهِي إِلَيْهِ. وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّانِيَةُ؛ فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنْ يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ. وَهَاتَانِ الشَّفَاعَاتَانِ خَاصَّتَانِ لَهُ. وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّالِثَةُ؛ فَيَشْفَعُ فِيمَنِ اسْتَحَقَ النَّارَ، وَهَذِهِ الشَّفَاعَةُ لَهُ وَلِسَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَغَيْرِهِمْ، فَيَشْفَعُ فِيمَنِ اسْتَحَقَ النَّارَ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا، وَيَشْفَعُ فِيمَنِ دَخَلَهَا أَنْ يَخْرُجَ مِنْهَا. وَيُخْرِجُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ أَقْوَامًا بِغَيْرِ شَفَاعَةٍ؛ بَلْ بِفَضْلِهِ

[١] صحيح الجامع (١)، خرجه مسلم (١٩٧) باختلاف يسير.

وَرَحْمَتِهِ، وَيَقِيَ فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ عَمَّنْ دَخَلَهَا مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيُنْشِئُ اللَّهُ لَهَا أَقْوَامًا فَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ.

له شەرھى (الواسطية) گەيشتىنە سەر باسى شەفاعةت و تكا كىرىن كە ئەۋىش خالىكى گرنگ و موھىمە لە بىرلاپلىرىن بە رۆزى دوايى كە لە قىامەتدا رۇدەدات دەفرەرمۇى (ولە (عَصَمَ اللَّهَ) فِي الْقِيَامَةِ ثَلَاثُ شَفَاعَاتٍ) يانى باسى جۆرە كانى شەفاعةت و تكا دەكى دەلى پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهَ) لە قىامەتدا سى شەفاعةت و تکايى بۇ ھەن (أَمَّا الشَّفَاعَةُ الْأُولَى) شەفاعةت و تكا كىرىن يە كەم (فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْمَوْقِفِ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَهُمْ بَعْدَ أَنْ يَتَرَاجَعَ الْأَنْبِيَاءُ) ئەوه (الشفاعة العظمى) يى پى دەگۇترى واتە تکايى مەزن ئەۋىش ئەو كاتە يە دەفرەرمۇى پىغەمبەر تكا دەكى (عَصَمَ اللَّهَ) بۇ ئەھلى مەوقىف ئەوانەرى لە مەوقىفى مەيدانى حەشر و حىساب وەستاون مرۆغ و مەردومە كان بە تىكىرا ھى هەمۇو گەل و نەتهوھە كان هەتا الله تعالى دەست بە مەحكەمە و قەزا و حوكىمە كەى بىكالە نىۋانىياندا لەدواي ئەوهى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) پاشە كىشە دەكەن لەوهى كە داوا لە الله تعالى بىكەن ئەو تکايى بىكەن مەحكەمە كە دەست پىبىكا ھەمويان دەينىرن بۇلای پىغەمبەرمان مۇھەممەد (عَصَمَ اللَّهَ) لە كۆتايى (آدَمُ وَنُوحٌ وَإِبْرَاهِيمُ وَمُوسَى وَعِيسَى بْنُ مَرْيَمَ عَنِ الشَّفَاعَةِ حَتَّى تَنْتَهِي إِلَيْهِ).

جا فەرمودەيە كى سەھىخە لەبەر دەستمان ھەيە كە پىغەمبەر فەرمۇى (عَصَمَ اللَّهَ) لە مەيدانى حەشر و حىسابدا خەلکە كە تىنى بۇ دى نوينەرانىك بۇخۇيان دروست دەكەن ئەو نوينەرانە دەچنە لاى باوکە ئادەم، داوايلى ئەكەن ئەي ئادەم تۆ باوکى ھەموانى بىپارىۋە لەبەر خوايى رب العالمين تکامان بۇ بىكە كە الله مەحكەمەمان دەست پىبىكا بەس حىسابمان لەگەل بىكادادوھى لەگەلمان جىبەجى بىكادا ئىمە رېزگارمان بىي لەو راوهستانەمى مەوقىفى مەيدانى حەشر و حىساب، ئەۋىش دەلى من كاتى خۆى سەرپىچىھە كم كردوھە ئەللە تعالىي من ئەمرۇ وا دەزانىم الله تعالىي غەزەب و تورەبونىكى گرتۇھە نە لە پىشتر ئەو

غەزەب و تورەبونەى ھەبوھ و نە لە پاشتر دەيىي من «نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي» ھەر خۆم ھەر خۆم ھەر خۆم ئەگەر قوتارم بىي باشە واز بىيىن لە من بىرونە لاي نوح پىيغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ئەوانىش دىئنە خزمەت نوح پىيغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە نوح بۆچونى راجىح و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە يە كەم رەسولە وە ئادەمى دوھم حىسابە چونكە خەلکە كە كە ھەموى لەناوچوو لە نوحەوە خەلک دوبارە بە پاشى داوه و زۇر بودوھ لەسەر رۈمى زەۋى، ئەوھەبوو پىيغەمبەر دەفرمۇئى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەلىن يَا نوح تکامان بۆ بىكە نوح پىيغەمبەرىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە ھەمان شىوهى باوکە ئادەم وەلامىان دەداتەوە و رەتىيان دەكتەوە بۆلای ئىبراھىم رەوانىيان دەكا، ئىبراھىم پىيغەمبەرىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۆلای موسا رەوانەيان دەكا، موساش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۆلای عيساى كورى مەرييەم رەوانەيان دەكا، عيساش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرمۇئى ئەگەر ئەمەر قەسىك شتىيىكى پىي بىكرى ئەھا ئەو زاتەيە ئاماژە بۆ پىيغەمبەرمان موحەممەد دەكا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، جا پىيغەمبەر فەرمۇئى نويىنەرە كان دىئنە لاي من، من وە كو پىيغەمبەرمان وەلامىان نادەممەوە و رەتىيان ناكەممەوە دەچىمە ژىر عەرپى الله تعالى سوجىدە و كېنۇش دەبەم حەمد و سوپاس و ستايىشى الله دەكەم هەتا غەزبى الله دەنيشىتەوە، لەگەل حەمد و سوپاس و ستايىشە كانى پىيغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئىنجا لە پاشان دەفرمۇئى «أرْفَعْ رَأْسَكَ يَا مُحَمَّدُ» الله تعالى دەفرمۇئى سەرت بلندكە ئەھى موحەممەد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) «سَلْ تُعْطَهُ، وَأَشْفَعْ تُشَفَّعْ^[۱]» داوا بىكە پىت بىدەم تکا بىكە تکات رابگەرم، ئەھەيە (مَقَاماً مَحْمُودًا) كە دەفرمۇئى پلە ھەرە بەرزە كە بە پىيغەمبەر دەبەخىرى كە (الشفاعة العظمى) يە تکاي ھەرە مەزنە بە كەس ناكىرى و لە دەست كەسدا نىيە تەنها ھى پىيغەمبەرە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) راگىر دەبى لەلاي الله تعالى مەحكەممە خەلکە كە دەست پىيىدە كا.

وە لە پاشان ابن تيمية دەفرمۇئى (وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الثَّانِيَةُ) تکاي دوھم بۆ پىيغەمبەرمان موحەممەد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (فَيَشْفَعُ فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ أَنْ يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ) تکاكار دەبى بۆ بەھەشتىيە كان كە

[۱] صحيح البخاري (٣٤٠) (٤٧١٢) (٣٣٦١)، صحيح مسلم (١٩٤) (١٩٥) (٢٢٧٨)، سنن الترمذى (٢٤٣٤) .

بچنه نیو به ههشت (وَهَا تَانَ الشَّفَاعَةَنَ خَاصَّتَانَ لَهُ) ئهو دوو شهفاههت و تکاکارییه تایبه تن به پیغه مبه رمان موحه مهد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که س ناتوانی بیکا ئیلا پیغه مبه رمان (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دهیکا و له توانيدا ههیه و الله تعالیٰ ئهو ریزه لیناوه (وَأَمَّا الشَّفَاعَةُ الْثَالِثَةُ) تکای سییہم هی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (فَيَشْفَعُ فِيمَنِ اسْتَحْقَ النَّارَ) تکاکار ده بی بؤ ئهو که سانهی له بروادران که شایسته یه بچیته ناو ئاگری دوزهخ که داوا ده کا نه چیته ناو ئاگری دوزهخ تکای بؤ ده کا (وَهَذِهِ الشَّفَاعَةُ لَهُ وَلِسَائِرِ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ وَغَيْرِهِمْ) به لام ئهو جوره له شهفاههت و تکاکارییه ههر هی پیغه مبه ر نیه (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بؤ پیغه مبه ره کانی تریش ههیه بؤ صدیقه کانیش ههیه بؤ جگه له وانیش ههیه له شه هیده کان و هه تا زانایانیش (فَيَشْفَعُ فِيمَنِ اسْتَحْقَ النَّارَ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا) جا شهفاههت و تکا ده کا بؤ ئه و هی شایسته یه بچیته ناو ئاگری دوزهخ تکا ده کا که ئهی خوایه مهیبه ناو ئاگری دوزهخ جا (وَيَشْفَعُ فِيمَنْ دَخَلَهَا أَنْ يَخْرُجَ مِنْهَا) بؤ ئه وانهش تکا ده کا که چونه ته ناو ئاگری دوزهخ الله تعالیٰ دهريان بینی له ناو ئاگری دوزهخ (وَيُخْرِجُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ أَقْوَامًا بِغَيْرِ شَفَاعَةٍ) خه لکانیکیش الله تعالیٰ دهري ده هینی له ناو ئاگری دوزهخ به بی شهفاههت و تکا (بَلْ بِفَضْلِهِ وَرَحْمَتِهِ) به لکو ته نهابه به بخشش و به زهی خوی دهريان ده هینی (وَيَقْرَىءُ فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ عَمَّنْ دَخَلَهَا مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيُنْشِئُ اللَّهُ لَهَا أَقْوَامًا فَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ) جا له به ههشتدا فهزل و زیاده ده مینیتھو له و هی که خه لکی دونیا هه موی چوه و به ههشتی به شی خویانیان بردوه به لام هیشتا جیگا ده مینیتھو الله تعالیٰ خه لکانیک له نوی به دی ده هینی و ده یانباته ناو به ههشت و به ههشتیان پی پر ده کاتھو. جا شهفاههت و تکا کاری پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (الله تعالیٰ و بھرمان بخا) زور گهوره و مه زنه (مَقَاماً مَحْمُوداً)، که ده توانيں بلیین ههندیک له ئه هلی سونه و جه ماعه ده فه رمون ئه گه ره مویان پاں بدهینه یه ک شهفاههت و تکار کاریه کان ده بیتھ پینج شهفاههت و تکا که پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پیی هه لدھستی و ما فیتی بیکا:

يە كەميان شەفاعەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۇ ئەوهى خەلکى لە مەيدانى حەشر و حىسابدا رزگاريان بىي و حىساب و مەحكەمەيان دەست پىبكا.

دوهەيان شەفاعەت و تکا بۇ بهەشتىيە كان كە بچنە ناو بەھەشت، هەر بەبى شەفاعەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەرگايى بهەشت ناكرىتەوە بۇ كەس نىيە بهەشتىش بىي و بچىتە ناو بەھەشت ئەوانە زۆر تايىەتن بە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

وە شەفاعەت و تکايى سېيىھە دەفرموئى بۇ خەلکانىكە كە چونە بهەشت اللە تعالى ئەجر و پاداشت و ثەوابيان زىاد بکا و بە زىادەوە بىانداتى يانى پلهيان بەرزتر بىتەوە لە بهەشت ئەوهش جۆرىكە لە تکاكارى كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۇيىھە و پىيى دەكري.

وە شەفاعەت و تکايى چوارەم ئەويش ئەوهەيە هەندىك لە ئەھلى دۆزەخ شەفاعەت و تکاييان بۇ دەكا هەتا اللە تعالى دەريان بخا لەناو ئاگرى دۆزەخ.

وە شەفاعەت و تکايى پىنجه مىش شەفاعەت و تکايى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۇ هەندىك لە دۆزەخىيە كان كە اللە تعالى عەزابى ئاگرى دۆزەخيان لەسەر سوک بکا ئەگەر دەريشيان نەھىيىن.

وە هەندىك لە زانايانىش بەلکو دەلىن شەش شەفاعەتى هەيە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) حەوتى هەيە و هەشتى هەيە و ...هەتد بەلام زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە لەوانە عبد اللە بن جبرىن - رحمە اللە- ئەو زانايهى سعوديا دەفرموئى هەمويان تىك هەلکىشىن لەو پىنجهدا خۆيان دەبىنەوە و خۆيان كۆ دەكەنەوە شەفاعەت و تکاكانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

جا شەفاعە بە ماناي ناوبىزىوان و ناوەندكارى دى بە ماناي ناوەندى دەكەى و تکا دەكەى لەنىوان ئەو كەسە و لەلاي كەسىكى دەسەلاتدار كە اللە تعالى يە - جل شئنه- لە قيامەتدا.

جا ئەو فەرمودەي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە گوتمان (مَقَاماً مَحْمُوداً) بە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەبەخشىرى وە تکايى هەرە تايىەتە وە تکايىي هەرە مەزن و (الشفاعة العظمى) و گەورە كەيە ئەويشيان سەھىحە بۇمان باس كردن كە لە كۆتايىي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرموئى «أَنَا لَهَا أَنَا

لَهَا» من بُّئه و شهفأعهت و تكايهم من بُّئه و شهفأعهت و تكايهم، ههتا ئايته تى قورئانىش موفه سيرين ده فه رمون مه بهست پىي ئه و هيه كه الله تعالى فه رمويه تى: ﴿عَسَىٰ أَن يَعْثَكَ رَبُّكَ مَقَاماً مَحْمُودًا﴾ [الإسراء: ٧٩] و ه ره نگه الله تعالى زيندوت بكتاهوه و پييت ببه خشى (مقاماً مَحْمُودًا) كه ئه و شهفأعهت و تكايهم مه زن و گهوره يه تاييه ته به پيغه مبهر (عَصَيَ اللَّهَ). ئهوانهى كه خاوهن ئيمانن به زهره يه ك و گه رديله يه ك ئيمانيان له دلدا جيگير بوبى و لييان قبول بوبى ناميئينه و ه به هه ميشه يى لهناو ئاگرى دوزهخ ئه گهر و ه بهر شهفأعهت و تكاي پيغه مبهر يش نه كهون (عَصَيَ اللَّهَ) و ه بهر شهفأعهت و تكاي هىچ كه سىكىش نه كهون چونكه پيغه مبهر ده فه رموى (عَصَيَ اللَّهَ) «حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ أَن تَأْكُلَ مِنِ ابْنَ آدَمَ أَثْرَ السُّجُودِ»^[١] ههريه ك سوجده يه كىشى بُّؤ الله بربى الله تعالى حه رامى ده كا شويىنى كرۇش و سوجده بردنه كان بسوتىئىرى، له پاشان رۆزىك دادى يان فه رمويه تى به هه ميشه يى نابى ئه و هى به قهد گه رديله يه ك ئيمانى له دلدا هېبى جا خواى رب العالمين يش ده فه رموى ده ريان بىنن لهناو ئاگرى دوزهخ ئهوانهى كه به قهد ده گه رديله يه ك له دلىاندا ئيمان و بروا جيگير بوه يان «مثقال أدنى ذرة من إيمان»^[٢] كه متر له گه رديله يه كىش ئه گهر ئيمان و بروا لهناو دلىان هه يه ئه و فه رمودانه س له سه حىحى بوخارى و موسى مدا هاتوه جىنى دلخوشىه.

شهفأعهت و تكاي دياره مه رجي هه يه له عه قىدەي ئه هلى سونه و جه ماعه هه رچى هه ستاوه و راستبووه شهفأعهت و تكاي پى ناكرى به لىك:

﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ أَرَضَى﴾ [الأنباء: ٢٨] مه رجي يه كه م ئه و هى ده بى مولھت و ئيزنى اللهى له گه ل بى الله ئيزنى ئه و كه سه بدا كه شهفأعهت و تكابقا.

دوھم جار مه رجي ئه و هى ده بى الله تعالى رازى بى له و هى شهفأعهت و تكاي بُّؤ ده كرى ئه و يش يه عنى هه ر الله تعالى ديارى ده كا له خورا ناتوانن پيغه مبهر ان و هىچ كه سىك

[١] صحيح البخاري (٦٥٧٣) (٢٢) (٨٠٦)، صحيح مسلم (١٨٤٢) (١٨٤)، سنن أبي داود (٤٧٣٠).

[٢] أخرجه البخاري برقم (٧٥١٠) في التوحيد، باب: (كلام الرب عز وجل يوم القيمة مع الأنبياء وغيرهم . ومسلم برقم (١٩٣) [٣٢٦] في الإيمان، باب: في أدنى أهل الجنة منزلة فيها. عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

شەفاعةت و تکا بۆ كەسيك بکائە گەر الله پىيى رازى نەبى - جل شئنه، ئينجا الله تعالى دەفرمۇي: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذِنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ [النجم: ٢٦] چەند فريشتانىكىش ھەن لە ئاسمان كە شەفاعةت و تکا كانيان ھېچ دەور و رۆلىك نابىنى بەلكو ئىلا له دواي ئەوه دەور و رۆلى دەبى كە الله تعالى مۆلەت بدا بۆ كەسيكىش كە الله بىھوئى - جل شئنه. شەفاعةت و تکاي بۆ بىرى يان دەفرمۇي: ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ﴾ [البقرة: ١٢٣] ھەيە شەفاعةت و تکا كارى بۆ ناكا، پىغەمبەر (عليه السلام) چەند شەفاعةت و تکاي بۆ ئەبو تالىبى مامى كرد داوايشى ليکرد ئيمان بىننى پىيى نەكرا هيدايه تى بدا و رىنۋىنى بكا.

ئەوهى لە رۆزى دوايى پودەدات لە كىتاب و ئاثار باسکراوه:

وَأَصْنافُ مَا تَضَمَّنَتْهُ الدَّارُ الْآخِرَةُ مِنَ الْحِسَابِ وَالثَّوَابِ وَالْعَقَابِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَتَفَاصِيلُ ذَلِكَ مَذْكُورَةٌ فِي الْكُتُبِ الْمُنَزَّلَةِ مِنَ السَّمَاءِ، وَالآثَارُ مِنَ الْعِلْمِ الْمَأْثُورِ عَنِ الْأَنْبِيَاءِ، وَفِي الْعِلْمِ الْمَوْرُوثِ عَنْ مُحَمَّدٍ (عليه السلام) مِنْ ذَلِكَ مَا يَشْفِي وَيَكْفِي، فَمَنْ ابْتَغَاهُ وَجَدَهُ.

ئينجا ابن تيمية -رحمه الله- دەفرمۇي (وَأَصْنافُ مَا تَضَمَّنَتْهُ الدَّارُ الْآخِرَةُ مِنَ الْحِسَابِ وَالثَّوَابِ وَالْعَقَابِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَتَفَاصِيلُ ذَلِكَ مَذْكُورَةٌ فِي الْكُتُبِ الْمُنَزَّلَةِ مِنَ السَّمَاءِ، وَالآثَارُ مِنَ الْعِلْمِ الْمَأْثُورِ عَنِ الْأَنْبِيَاءِ، وَفِي الْعِلْمِ الْمَوْرُوثِ عَنْ مُحَمَّدٍ (عليه السلام) مِنْ ذَلِكَ مَا يَشْفِي وَيَكْفِي، فَمَنْ ابْتَغَاهُ وَجَدَهُ) دەفرمۇي سنف و پۆلىنەكانى كە رۆزى دوايى لە خۆيەوه بىرى لە حىساب كردن و ئەجر و پاداشت و تۆلە سەندنەوه و بهەشت و دۆزەخ و درىزەي ئەوانەش ھەموى ھاتوه لە پەرتوكى دابەزىو لە ئاسمان كە قورئان پيرۆزە وە لەو ئاسار و رىوايە تانەس ھاتوه كە عىليم و زانستىيە كە گىردىراوه يە لە پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) يانى لە رىگاى ئەوانىشەوه درىزەي پى دراوه و بە تەفسىلى ھاتوه ئەوهى من لىرە گوتومە مەبەستى لەوهى يانى كورته پوخته، وە لەو عىلمەش كە لە پىغەمبەرە وە (عليه السلام) فەرمودە سەحىحە كان و گىردىراوه يە، جا بايى ئەوهندە قورئان و سونە تىدا ھەيە مەبەستى

لەوەيە ابن تيمية كە (ما يَشْفِي وَيَكْفِي) تەواو شيفاي دلت دەھىنى و وە بەسيشە ھەموو شتىكى تىدا باسکراوه بۆ كەسىك كە بىھۇي پىيى دەگا وە تىدەگا ئەو كاتە.

ئىمان ھىنان بە قەزاو قەدەر بە خىر و شەرى:

وَتُؤْمِنُ الْفِرْقَةُ النَّاجِيَةُ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ بِالْقَدَرِ خَيْرٍ وَشَرًّا. وَالإِيمَانُ بِالْقَدَرِ عَلَى دَرَجَتَيْنِ؛ كُلُّ دَرَجَةٍ تَتَضَمَّنُ شَيْئَيْنِ. فَالدَّرَجَةُ الْأُولَى: الإِيمَانُ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَلَيْهِ بِالْخَلْقِ، وَهُمْ عَامِلُونَ بِعِلْمِهِ الْقَدِيمِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ أَزَلًا وَأَبَدًا، وَعِلْمٌ جَمِيعَ أَحْوَالِهِمْ مِنَ الطَّاعَاتِ وَالْمَعَاصِي وَالْأَرْزَاقِ وَالآجَارِ، ثُمَّ كَتَبَ اللَّهُ فِي الْلَّوْحِ الْمَحْفُوظِ مَقَادِيرَ الْخَلْقِ. فَأَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلْمَانَ قَالَ لَهُ: أَكْتُبْ. قَالَ: مَا أَكْتُبْ؟ قَالَ: أَكْتُبْ مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. فَمَا أَصَابَ الْإِنْسَانَ لَمْ يَكُنْ لَّيْخُطَاهُ، وَمَا أَخْطَاهُ لَمْ يَكُنْ لَّيْصِيبَهُ، جَفَّتِ الْأَقْلَامُ، وَطُوِّيَتِ الصُّحْفُ؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج: ٧٠]، وَقَالَ: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: ٢٢]. وَهَذَا التَّقْدِيرُ التَّابِعُ لِعِلْمِهِ سُبْحَانَهُ يَكُونُ فِي مَوَاضِعِ جُمْلَةٍ وَتَفْصِيلًا: فَقَدْ كَتَبَ فِي الْلَّوْحِ الْمَحْفُوظِ مَا شَاءَ. وَإِذَا خَلَقَ جَسَدَ الْجَنِينِ قَبْلَ نَفْخِ الرُّوحِ فِيهِ؛ بَعَثَ إِلَيْهِ مَلَكًا، فَيُؤْمِرُ بِأَرْبَعَ كَلَمَاتٍ، فَيُقَالُ لَهُ: أَكْتُبْ: رِزْقُهُ، وَأَجَلُهُ، وَعَمَلُهُ، وَشَقِيقُهُ أَمْ سَعِيدٌ.. وَنَحْنُ ذَلِكَ. فَهَذَا التَّقْدِيرُ قَدْ كَانَ يُنْكِرُهُ غُلَامُ الْقَدَرِيَّةِ قَدِيمًا، وَمُنْكِرُهُ الْيَوْمَ قَلِيلٌ.

لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- كۆتايى ھىنا بە بىرۋىرواپۇن بە مردن و ژيانى بەرزەخى و رۆزى دوايى و حەشر و حىساب و ميزان و سيرات و حەوز و وە لە پاشان ئەوەي لەوەي دەگۈزەرا باسى لييە كە دەھەر دەھەرمۇي (وَتُؤْمِنُ الْفِرْقَةُ النَّاجِيَةُ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ بِالْقَدَرِ خَيْرٍ وَشَرًّا) دەھەرمۇي كۆمەلى رېزگاربوو لە ئەھلى سونە و جەماعە بىرۋىروايان ھەيە بە قەدەری خوايى چ خەيربىي چ شەپ ئىمانيان بە قەدەر ھەيە.

جا قه‌دهر چیه؟ قه‌دهر ئەندازه کردنی هەموو شته کانه له‌لای الله تعالیٰ -جل شئنه- که الله دەفرمۇی: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ٤٩] دەفرمۇی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقدِيرًا﴾ [الفرقان: ٢] کەواته الله تعالیٰ هەموو شتىكى بەدى ھیناوه بە ئەندازه کردنەوە ئەندازەی کردوه، ھېچ شتىك نىھەر لە خۆوەبى و بە هەرەمە کى بى و بەبى ئەوەي حىسابى بۆکرابى هەموو شتىك ئەندازه کراوه حىسابى بۆ کراوه تەقدیر کراوه له‌لای الله تعالیٰ، تەقدیرى خەلق و بەديھىنان وە تەقدیرى مشور خواردن و بەریوھەردن وە بەرنامە رېشى بۆي وە خەم لىخواردنى بە ماناي ئەوەي ئەگەر مروق و ئىنسانە کانن ناردنى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) هەموو تەقدیر و ئەندازەيە کى لهوپەرى رېك و پېكى بۆ کراوه.

جا ابن تيمية -رحمه الله- دى باسى مەراتىب و خالە کانى قه‌دهرمان بۆ دەكا کە ئەوە زۆر گرنگ و موھىمە جىڭگاي سەرنجە ئەوەها بە رېك و پېك دى و رېز کردنەوە ابن تيمية واى ھیناوه و وەریگرتوه لە پىشىنانى چاک زۆر كىشە کانى ئەو سوئال و پرسىارانە کە دەكرى دەربارە قه‌دهر چارەسەر دەبى لىرەوە خەلکانىكى قه‌دهرى يان گومانيان بۆ دروست دەبى ئايە الله تعالىٰ دادوھە لەوەي کە خەلکىك گومرايە خەلکىك بروادارە وە خەلکىك هيدايەت دراوه وە خەلکىك گوناح و تاوان دەكا و توڭىشى لى دەستىندرېتەوە ئەوانە چۆنە؟ بەو خالانە رۇن دەبىتەوە جىڭگاي سەرنجە و دەبى بايەخى باشى پىبدەين چونكە قه‌دهر و قەزا و قه‌دهر باس و خواسىكە قسەي لەسەر کراوه وە تاقم و كۆمەلە کانى جىگە لە ئەھلى سونە و جەماعە لا رې بونە زۆر بە تايىھەتى جەبرىيە کان و قه‌دهرىيە کان تىيىدا.

جا دەفرمۇی (وَالإِيمَانُ بِالْقَدَرِ عَلَى دَرَجَةٍ تَضَمَّنُ شَيْئَيْنِ) ئىمان و بروابون بە قه‌دهرى الله لەسەر دوو پلانە يانى لەسەر دوو خالە وە هەرىيەك لەو خال و پلانە دوو شت لە خۆوە دەگرى، شىيخ عبد العزىز بن باز -رحمه الله- دەفرمۇي ئىمە ئەگەر خەلکى وَا

تىئىنه گەيشت بلىيىن ئىمان بە قەدەر چوار خالىه مانىع نىيە ئەو كات بە خەلکە كە هەرچى بلىيىن دوو دەرەجە يە و هەر دەرەجە يە كىشى دوو شت لەخۇوھەرى ھەر دەبىتە وە چوار لە كۆتايمىيە كەي چ بلىيىن چوار خالىه گرنگ ئەوھە يە خەلکە كە تىېڭى ھەر يە كى قىسىمە، جا ابن تىيمىيە -رحمە الله- دەفرەرمۇي (الدَّرَجَةُ الْأُولَى) دەرەجە و پلهى يە كەم لە قەدەردا (العلم والكتاب)ە عىيلم و زانستى الله تعالى و كىتابەت و نوسينە وەي ئەو عىيلم و زانستىيە لە (اللوح المحفوظ)دا (فَالدَّرَجَةُ الْأُولَى) جا پلهى يە كەم و دەرەجە يە كەم (الإِيمَانُ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَلِيهِمْ بِالْخَلْقِ، وَهُمْ عَامِلُونَ بِعِلْمِهِ الْقَدِيمِ الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ أَزَلًاً وَأَبَدًا) دەفرەرمۇي ئىمان و بروامان دەبىي ھەبىي بەوهى بەراستى و بىكۈمان الله تعالى عىيلم و زانستى ھەبوھ بە بەدېھىنراوھ کان وە ئەوھى كار و كرده وەيە كە بەدېھىنراوھ کان دەيىكەن و ئەنجامى دەدەن الله تعالى -جل شئنه- عىيلم و زانستى ئەزەل و ئەوھلىي پىي ھەبوھ (الَّذِي هُوَ مَوْصُوفٌ بِهِ أَزَلًاً وَأَبَدًا) ئەو عىيلم و زانستىيە الله تعالى يىش سىفەتىكە بۆ الله الله تعالى وەسفىتى و وەسفى پىكىراوھ لە ئەزەل واتە ئەوھل و بەبىي سەرەتا وە تائە بەدېش بەبىي كۆتا (وَعَلَمَ جَمِيعَ أَحْوَالِهِمْ مِنَ الطَّاعَاتِ وَالْمَعَاصِي وَالْأَرْزَاقِ وَالآجَالِ) الله تعالى لە ئەزەل و ئەوھل وە بەبىي سەرەتا عىيلم و زانستى ھەبوھ بە حاىل و بالىي مرۆقە کان ئەوانەي تاھەتى دەكەن وە گوئىرايەلى فەرمانە کانى دەكەن ئەوانەي گوناح و تاوان دەكەن ھەموى زانىوھ الله تعالى بە رېزق و رۇزىيە کانىيان بە ئەجهەل و كاتە ديارىكىراوھ کانىيان (ثُمَّ كَتَبَ اللَّهُ فِي الْلَّوْحِ الْمَحْفُوظِ مَقَادِيرَ الْخَلْقِ) لە پاشان الله تعالى لە (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ)دا ئەندازە بەدېھىنراوھ کانى توّمار كردوھ وە نوسىيويتى (فَأَوْلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلْمَ) يە كەمین شت كە الله بەدى ھېنابىي قەلەم بۇھ (قَالَ لَهُ: أَكْتُبْ) فەرمۇي بنوسە (قَالَ: مَا أَكْتُبْ؟ قَالَ: أَكْتُبْ مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) قەلەم يىش گوتى چى بنوسم ئەي خواي پەروەردگارم؟ الله تعالى فەرمۇي بنوسە ئەوھى دەبىي تا رۇزى دوايى.

جا دىينه سەرى لە ھەلۋىستە كان لە دوايى، ئايىھ قەلەم لە پىش عەرېش دروستكراوه و بەدىھىنراوه؟ يان عەرېش لەپىش قەلەمە؟ ئايىھ يان ئاو لەپىش عەرېش و قەلەمە؟ ئىختىلاف و جياوازى لەسەرە لەنىوان ئەھلى سونە و جەماعەش باسى لىيۇد دەكەين بەس ئىستا بە كورتى دەمانەۋى بىكەينەوه كوردى.

ئىنجا دەفەرمۇى (فَمَا أَصَابَ الْإِنْسَانَ لَمْ يَكُنْ لِّيُخْطِئَهُ) ھەر كار و شتىك توشى مروق بۇ نابى ئەوه بەسەريدا بىرات و ھەلە بکات و ھەر دەبى توشى بى (وَمَا أَخْطَأَهُ لَمْ يَكُنْ لِّيُصِيبَهُ) ھەر شتىك بەسەرى نەيە و رۇنەدا لەو تىپەر بكا نابى توشى بى (جَفَّتِ الْأَقْلَامُ) قەلەمە كان وشك بون مره كەب و ئەوانەي پىيى دەنوسرى (وَطُوبَيْتِ الصُّحْفُ) وە پەراوگە كان و ئەوانەي تىيدا دەنوسرىن لول درانەوه بە مەعنای هىچ نەماوه تەوه ھەموو شتىك نوسراوه يە لهلاي الله تعالى (كَمَا قَالَ تَعَالَى) ھەروھ كو الله تعالى فەرمويەتى: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج: ٧٠] الله تعالى دەفەرمۇى ئايىھ نازانن كە بەراستى الله تعالى شارەزايە و عىلمى ھەيە بەوهى لە ئاسانە و لە زەویيە وە بەراستى ئەوه نوسراوه يە لە پەرتوكىك وە ئەوهش لهلاي الله تعالى ئاسانە و سوک و سانايە قورس نىيە، وە الله فەرمويەتى: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: ٤٢] هىچ بەلا و موسىبەتىك نىيە لەسەر رۇي زەوى يان لە خودى خوتان كە توشتان بىيە ئىلا لە پەرتوكى ديارىكراو كە (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) نوسراوه يە پىشى ئەوهى بەسەرتان بى و رۇبدا پىشى ئەوهى بۆتان باسبىرى بەراستى ئەوه لهلاي الله تعالى سوک و ئاسانە هىچ قورسى و گرانىيە كى تىيدا نىيە.

جا كەواتە ئىمە دەبى بىيىن ئەوه شىبىكەينەوه لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە وە كو ابن تىمیة فەرمۇى چوار خالىمان ھەيە: (دەرەجەي يەكەم و دوھم): (دەرەجەي يەكەم دوو خالى: (العلم الكتاب)) (دەرەجەي دوھم دوو خالى: (الإرادة الخلق)).

که واته ئه و چوار خاله ده بی شیکه ینه وه و رونیان بکه ینه وه ته واو پیی له قهزا و قهدر تییده گهین وه کار و ئیشه کان له لامان ئاسان ده بی.

یه که میان که ده لیین (العلم) مه به ستمان پیی چیه؟ یانی الله تعالی - جل شئنه - عیلمی هه بوه مه به ستمان پیی عیلمی الله یه (علم الله سبحانه و تعالی بجمعیع الأشیاء محیط أزلا) عیلم و زانستی الله تعالی به هه مو شتیک دهوری داوه یانی دهوری هه مو شتیکی داوه به مانای ئه وهی هیچ شتیک نیه له عیلمی الله به دهربی له ئه زهل و ئه وهله وه تا کوتا و ئه به دیش عیلمی الله تعالی به هه مو شتیک هه یه ئه وهی شت بی له عیلمی الله تعالی دا هه یه - جل شئنه - به ورد و در شتیه وه، جا الله تعالی ئه و عیلمه ی ته قدیر کرد بۆ مرۆڤ و شته کان وه نو سیشیه وه له (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) و توماری کرد.

جا له پاشان ئیراده و ویستی الله هه ر شتیک ئیراده و ویستی الله له گه ل نه بی نابی جا ئیراده ش گوتمان دوو جو ره له سه ره تای ده رسه کان (ئیراده ی که ونی ته قدیری، وه ئیراده ی شه رعی)، ئیراده ی که ونی و ته قدیری ئه و ئیراده یه له گه ل هه مو شتیکدا ده بی هه بی خیربی یان شه ر باش بی یان خراپ ئه وهی شتبی به دیبی ده بی ئیراده و ویستی الله له گه لبی ئه وه ده گه یه نی (إِذَا شاءَ كَانَ وَإِذَا لَمْ يَشأْ لَمْ يَكُنْ) هه ر شتیک الله بیه وی و ویستی له گه لدا بوبی به دیهاتوه و ده بی هه ر شتیک الله نه بیه وی و ویستی له گه لدا نه بی به دی نایه و نابی قه تاو قهت.

ئینجا له پاشان له ئیراده ده بی ئیمه هه لویسته یه ک بکهین له عه قیده ی ئه هلى سونه و جه ما عه چهند تیبینی و رونکردن وه یه کی پیویسته:

یه که م له و ئیراده ی الله تعالی که مه رته بیه که و خالیکه له خاله کانی قهزا و قهدر ده بی ئیمه پیمان و انه بی عیلمهان به ئیراده ی الله تعالی وه هه یه - جل شئنه - پیش ئه وهی رو بدا، ئیمه نازانین ئایه بہ یانی چی رو ودهدا بۆ خوشمان عیلمهان که م و کورته، بہ س الله له عیلمیدا هه بوه له ئه زهل و ئه وه له (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) یش نو سیویه تی بہ یانی چی رو ودهدا ویستیشی

له گەلدا دەبىٽ هەتا رونەدا و نەيەتە بەردەست و چاوى ئىمە ھەستى پىناكەين و نازانىن چىھ، لەبەر ئەوه لەسەرمانە كەمتهر خەم نەبىن لە رېڭا گىتنەبەرى ھيدايەت و رېنۋىنى و چاكە و خىر ھەتاوه كۆئىرادە كە خواى رب العالمين بەلكو لە گەل خىر و چاكە كەمانداپى ھەتا ئىمە چاكە كانمان بۇ تۆمار بىي ئىمە نازانىن بەيانىمان خىرە يان شەر بەلام الله دەزانى جل شئنه، بەلام دەبىٽ تۆ بەرەو پىرى خىرە كە بىرى الله عەقل و بىر و ھوشى پىداوى توانا و ھىزىشى پىداوى وھ ئەگەر تۆ ئەو نىھەت لېھىنا و بەرەوچاكە چوى بۆشت بەدى دەھىنى و ئىرادەشى لە گەلدا دەبىٽ - جل شئنه، بەلام تۆ نازانى ئايە كامەيە لەبەر ئەوهى ھىشتا نەتكىدوھ و عىلمت پىي نىھ و عىلمت كەم و كورتە بەس الله دەزانى - جل شئنه - لە ئەوهەل و ئەزەلەوھ كامەيە تۆى دەيکەي بەيانى خراپە كەيە يان چاكە كەيە.

ئىنجا ئىرادەي شەرعىيش ئەوهىيە كە الله تعالى بە شتە كە رازىيە و خوشى دەۋى ناردنى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ھەموو پەرتوكە ئاسمانيە كان فەرمانە كانى الله تعالى ئەوانەي خوش دەۋى رازىيە پىي، ئەگەر تۆ كردىت ھەر شتىك لە ئىشە خىرە كان ئىرادەي كەونىشى لە گەل بۇھ كە الله بۇي ھىناتە كايەوھ بۇي بەدېھىناوی وھ ئەوكتە ئىرادەي شەرعىيشى لە گەل، ئەگەر ھەر شتىك لە شەر و خراپە و تاوانە كان بەرپا بۇو كرا له تاوان و گوناھە كان بەس ئىرادەي كەونى لە گەل ئىرادەي شەرعى لە گەل نىھ ئەوكتە چونكە الله تعالى پىي رازى نىھ و خوشى ناوى بەس بۇت بەدى دەھىنى و دروستى دەكا لەپىناو تاقىكىرنەوەت.

وھ خالى كۆتايى لە مەرتەبە و خالە كانى قەزا و قەدەر خەلقە ئىجادە الله تعالى خىر و شەر دەھىنەتە كايەوھ و ئىجادى دەكا و خەلقى دەكا بەلام بە شەر رازى نىھ بە خىر رازىيە، لەبەرچى بە شەر رازى نىھ و دەھىنەتە كايەوھ و دروستىشى دەكا مۆلەتى تۆش دەدا بىكەي؟ ھەتا ئىنتىحان و تاقىكىرنەوە دروستىبى خۆ ئەگەر وانە كا - جل شئنه - ئىنتىحان و تاقىكىرنەوە دروست نابى ئەو كاتە لىنە گەر ئەگەر تۆ شەرە كە بىكەي لە گەل يىشىدا نەبى الله

تعالی ریت پی بگری وه بوت نه هینیته کایه وه و دروست نه کا ئیشه که نابی، ئا ئه و کاته فه رقت نیه له گەل کەسە باشە کە باش و خراپە کە لیک جیا ناکریته وه، به دیار ناکەوی کى به ويستى خۆی بە ئارەزوی خۆی باشەی دەوی کى خراپەی دەبى، ئەو کاتە رەش و سپى تېکەل يە ک دەبى باش و خراپ لیک جیا نابیته وه له پیناوهدا ئىنتىحان و تاقىكىرنە وه بەدی ناهى و دروست نابى هەر لە بەر ئەوە يە الله تعالی له گەل شەر و خراپەدا نیه وه خۆشى ناوی وه دژه پىی ئەوەشى بۆمان رون كردوه تەوە له پىيغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) بەس تەنها ويستى كەونى له گەلدا دەبى وه بوشت دەھینیته کایه وه و دروستى دە کا کە بە دلى خوت تو يان بە دەستى خوت هەلى دەبىزى ئەو کاتە تا ئىنتىحان و تاقىكىرنە وه کە دروست بى.

ئايە کامە له مەخلوق و بەديھىراوه کان له پىشتر دروستكراوه ئايە عەرپشى خواى رب العالمين بوه يان قەلەم بوه يان ئاو بوه يان تارىكى و رۇناكى بوه؟ کە ئىختىلاف و جياوازى لە سەر ئەو خال و قسانە هەن کە ئىستا گوتمان له عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە و له تاقم و كۆمەلە کانى تريش.

ئەھلى سونە و جەماعە ئىختىلاف و جياوازىيان هەيە لە سەر ئەوەي ئايە عەرپش لە پىش قەلەم بەديھىراوه و دروستكراوه ئەوەيش کە مەخلوقى الله تعالى يە يەكىكە له هەرە مەخلوقە گەورە کان عەرپشى الله تعالى يان قەلەم بە پىش عەرپش کە وتوه له بە دىھاتن و دروستكىرنىدا، ئەھلى سونە و جەماعە کە جمھور و زۆرىنهى سەلەف ابن تيمية -رحمه الله- واى پىوایت دە کا له پەرتوكە نايابە كەيى مجموع الفتاوى (ج: ۱۸ ص: ۲۱۳) دە فەرمۇي جمھور و گۆرى سەلەفى سالح لە سەر ئەو بۆچونەن کە ابن تيميةش ئەوەي پى راجح و پەسەندە دە فەرمۇي عەرپشى خواى رب العالمين لە پىش قەلەم بە دىھاتو و دروستكراوه بەو بەلگانەي داھاتو:

يە كەم دەفرمۇئى بەلگەي ئەو فەرمودەي كە عەبدولاي كورى عەمرى كورى عاس
گىراويمەتىيە - رضي الله عنهمـاـ فەرمۇئى: «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ» گوېيىستى
پىغەمبەرى الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوم فەرمۇئى «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةً» الله تعالى ئەندازە و تەقدىر كردىنى ھەموو بەدېھىنزاوه كانى
لەپىش بەدېھىننانى ئاسمانى و زەۋى بە پەنجا ھەزار سال ئەندازە كردۇ و نوسيويەتىيە و
و دایناوه جا لە پاشان دەفرمۇئى «قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ»^[١] ئەو كاتە عەرپشى الله تعالى
لەسەر ئاو بۇو.

كەواتە ئەو بەلگەيە وە ئەو فەرمودەيە ابن تيمىيە و كۆرى سەلەفى سالح دەفرمۇن
بەلگەيە لەسەر ئەوهى تەقدىر كردن ئايە لەپاش خەلقە يان خەلق لەپاش تەقدىرە؟ دەفرمۇن
تەقدىر رويداوه و دەبى لەپاش خەلقى يانى بەدېھاتنى دروستكىرىنى عەرپش، بۇ؟ چونكە
دەلىن «وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ» لەو فەرمودە ئەوه دەگەيەنى كە الله تعالى عەرپشى لەسەر ئاو
بوه ئىنجا تەقدىرى ئەو شتانەي كردۇ پەنجا ھەزار سال پىشى ئەوهى كە ئاسمانى و
زەۋى بەدى بىننى، كەواتە دەلىن ئەوه بەلگەيە كى راستەوخۆيە بەلام كە قەلەمى
دروستكىدوه الله تعالى ئائەو كاتە فەرمويەتى بنوسمە ئەو شتانە ئەو كاتە بوه كە سەرەتاي
نوسينى ئەو تەقدىرانە بوه، كەواتە تەقدىرە كانى شتە كان وە نوسينيان لەدواى ئەوهى كە
قەلەمى دروست كردۇ الله تعالى ھەموى دەكەويتە دواى بەدېھاتنى عەرپشى الله تعالى
لەپىشتەر عەرپشى الله تعالى ھەبوه.

جا عوبادەي كورى صامىتىش دەفرمۇش دەفرمۇئى: «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ
الْقَلْمُ» يە كەمین شت كە الله بەدى هېيناوه قەلەم بۇو «فَقَالَ لَهُ: أَكْتُبْ. قَالَ: يَا رَبِّ، مَا أَكْتُبْ؟»
الله تعالى گوتىيە قەلەم بنوسمە، قەلەم گوتى چى بنوسم ئەى خواى پەروەردگارم؟ «قَالَ:

[١] صحيح مسلم (٢٦٥٣)، سنن الترمذى (٢١٥٦)، مسند أحمد (٦٥٧٩).

اكتتب مقادير كـل شيء حتى تـقـوم السـاعـة^[١] ئەندازە و تەقدىر كردىنى ھەموو شتە كان بنوسە ھەتا قيامەت دادى.

ئينجا له فەرمودەيدى كى تريش كە عىمەرانى كورى حوسىن گىرداويمەتىيەوە -رضي الله عنهمـا- دەفرەرمۇي پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇي: «كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ» الله ھەبوو لە ئەھول و ئەزەلەوە ھەر ھەبوھ ھېچ شتىك جـگـە لە الله نەبوھ «وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ» جـا عەرـشـى الله تعالى يش لەسەر ئاو بـوـه، ئـينـجاـ لـهـ پـاشـانـ دـەـفـەـرـەـرمـۇـيـ «وَكَتَبَ فـي الـذـكـرـ كـلـ شـيـءـ، وَخـلـقـ السـمـاـوـاتـ وـالـأـرـضـ^[٢]» ئـينـجاـ لـهـ زـيـكـرـ وـاتـهـ لـهـ (الـلـوـحـ المـحـفـوظـ) شـتـەـ كـانـىـ نـوـسـىـ اللهـ تـعـالـىـ ھـەـمـوـوـ شـتـەـ كـانـ ئـينـجاـ ئـاسـمـانـ وـ زـهـوـيـشـىـ بـهـدـيـهـىـنـاـ وـ درـوـسـتـىـ كـرـدـ.

جا بـهـوـ بـهـلـگـانـهـ جـمـهـورـىـ سـەـلـهـفـىـ سـالـحـ وـ اـبـنـ تـيـمـيـةـ دـەـفـەـرـەـرمـۇـنـ ئـەـوـهـ رـاجـيـحـ وـ پـەـسـەـنـدـهـ عـەـرـشـىـ اللهـ تـعـالـىـ پـېـشـىـ قـەـلـمـ بـهـدـيـهـاتـوـھـ وـ درـوـسـتـ كـرـاـوـھـ، ئـينـجاـ ئـايـهـ دـەـشـىـ وـ دـەـگـونـجـىـ شـتـىـكـىـ بـىـ گـيـانـ اللهـ تـعـالـىـ بـيـدوـيـنـىـ وـ قـسـهـىـ لـهـ گـەـلـ بـکـاـ وـ فـەـرـمـانـىـ پـېـبـکـاـ وـ وـلـامـىـ ھـەـبـىـ بـوـ اللهـ؟ـ بـهـلـىـ لـهـلـايـ اللهـ تـعـالـىـ شـتـىـكـىـ ئـاسـايـيـهـ وـ زـۆـرـيـشـ ئـاسـانـهـ شـتـەـ بـىـ گـيـانـهـ كـانـيـشـ دـەـدـوـيـنـىـ وـ فـەـرـمـانـيـانـ بـىـ دـەـكـرىـ وـ وـلـامـ وـ جـوـابـيـشـيانـ دـەـبـىـ هـەـنـدـىـكـ جـارـ دـەـيـهـاـ بـهـلـگـەـمانـ ھـەـيـهـ يـەـكـىـكـ لـهـ بـهـلـگـەـ كـانـ ئـەـوـيـهـ كـهـ اللهـ تـعـالـىـ لـهـ گـەـلـ قـەـلـمـ دـوـاـوـھـ وـ قـسـهـىـ لـهـ گـەـلـ كـرـدـوـھـ كـهـ قـەـلـمـ شـتـىـكـىـ جـامـيـدـ وـ بـىـ گـيـانـهـ وـ قـەـلـمـهـمـيشـ وـلـامـىـ ھـەـبـوـھـ بـوـ اللهـ تـعـالـىـ ئـەـوـھـىـ لـهـ اللهـ دـەـدـوـھـ شـيـتـەـوـھـ وـ بـوـ اللهـ دـەـگـونـجـىـ بـوـ ئـيـمـهـىـ مـەـخـلـوقـ وـ بـهـدـيـهـىـنـراـوـ هـەـنـدـىـكـ جـارـ نـاـشـىـ وـ نـاـگـونـجـىـ وـ نـاـتـوانـىـنـ.

جا بـوـچـونـيـكـىـشـ ھـەـيـهـ ھـىـ كـهـمـىـنـهـىـ پـېـشـيـنـانـىـ چـاـكـهـ وـ ژـماـرـيـهـىـ كـلـ لـهـ زـاناـيـانـىـ ئـەـھـلىـ سـونـهـ وـ جـەـمـاعـەـشـ ئـەـوـ بـوـچـونـهـيـانـ ھـەـيـهـ كـهـ دـەـلـىـنـ قـەـلـمـ لـهـ پـېـشـ عـەـرـشـ بـهـدـىـ هـاـتـوـھـ.

[١] سنن أبي داود (٤٧٠٠)، حكم الحديث: صحيح، سنن الترمذى (٢١٥٥) (٣٣١٩)، مسنـدـ أـحـمـدـ (٢٢٧٠٧) (٢٢٧٠٧).

[٢] صحيح البخارى (٣١٩١) (٤٣٦٥) (٣١٩٠)، سنن الترمذى (٣٩٥١)، مسنـدـ أـحـمـدـ (١٩٨٢٢) (١٩٨٧٦) (١٩٨٨٦).

وہ دوو بُوچونی زور لاوازیش هن که بهلگه کانیان ئه وندہ به هیز نین به لام هر باسی لیکراوه له پهروکه کانی دهربارهی عهقیده و بیروبروا به دور و دریٹی یان فرموده کانی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) کاتیک شهرح و راٹه کراون ئه ویشیان ده لین ههندیک له زانايان بُوچونیان وايه ئاو یه کم به دیھینراوی الله تعالیٰ یه واته به دیهاتنی ئاو له پیش عهرض و قہله میشہ، وہ بُوچونه کهی تر ئه ویشیان هر لاواز و زه عیفه که ده لین روناکی و تاریکایی به دیھینراوی الله تعالیٰ ن ئه و دوانه یان له پیش عهرض و قہلام و ئاو، ئه و بُوچونانه به لگه و ده لیلیکی ئه و تؤیان نیه به لام له شهرحی عهقیدی (الطحاویة) باسی لیوہ کراوه.

ئایه عهرضی خوای رب العالمین -جل شئنه- له چیه وہ دروستکراوه؟ ئیمہ ئیستا باسی عهرضی نیه به لام زور به کورتی له عهقیدی ئه هلی سونه و جه ماعه چونکه باسہ که هاته بہرباس ئیمہ نازانین بزہبت له چی دروستکراوه گرنگ ئه ویه ده زانین عهرض یه کیکه له بہ دیھینراوہ زور گه ورہ کانی الله تعالیٰ وہ عهرض زور گه ورہ ترہ له کورسی الله تعالیٰ وہ کورسی الله تعالیٰ یش: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ [البقرة: ۲۵۵] یه عنی له ئاسماں کان و زہوی فراوانترہ گه ورہ ترہ ہے موی له خووہ ده گری ئه وندہ فراوان و گه ورہ یہ، دہ بی عهرض چہندبی کاتی کہ ئه گه کورسی الله تعالیٰ بہ قہدر عهرضی الله تعالیٰ له ئه ثہردا هاتوہ وہ کو ئه لقہ یہ کہ هه لیدہ یته بیابان و سہ حرا و چو لا یہ تیہ ک.

وہ لہ پاشان ده گہینہ سہر ئه وہی ئایه ههندیک له مه خلوقات و بہ دیھینراوہ کان هه میشہ یں و ئه بہ دین ده مینینہ وہ قہت له ناو چونیان بُو نہ بی؟ به لی لہ عهقیدی ئه هلی سونه و جه ماعه بُوچونی راجیح و پہ سہند به لکو تهناہت ابن تیمیۃ دفہ رموی (اتفاق سلف الأمة و ائمته وسائل أهل السنة والجماعة علی ذلك) دفہ رموی یہ ک ده نگی زانايان و پیشینانی ئومہت وہ زانايان و پیشہ و ایانی ئومہتی ئیسلام وہ تیکڑای ئه هلی سونه و جه ماعه لہ سہر ئه وہ یہ ههشت شت هن هه میشہ یں له ناو چونیان بُو نیه، سہرہ تایان بُو هه یہ بہ دیھینراون مه خلوقن

بەلام كۆتاييان بۇ نيه، ئەو ھەشت شتەش ھەندىك لە زاناييان كۆيان كردوھەتەوە لە دوو دىرىھ شىعرەدا كە دەفرمۇن:

(ثمانية حكم البقاء يعمها

من الخلق والباقيون في حيز العدم

هي العرش والكرسي ونار وجنة
وعجب وأرواح كذا اللوح والقلم

دەفرمۇن ھەشت شت ھەن حوكىم و مانەوهى ھەمېشەيىان بۇ دراوه دەيانگىرىتەوە و گشتىيە بۇيان ئەو حوكىمە لە مەخلوق و بەديھىنراوى الله تعالى ن وە باقى شتەكانى تر جىڭە لە ئەو ھەشت شتە دەچنەوە فەنا و لەناو دەچن، يەكەم لەو ھەشت شتانە عەرپشى الله تعالى يە عەرپشى الله تعالى سەرەتاي بۇ ھەيە و بەديھىنراوه مەخلوقە بەلام كۆتايى بۇ نيه و لەناو ناچى، وە كورسى الله تعالى يە -جل شئىنە- سەرەتاي بۇ ھەيە و بەديھىنراوه بەلام كۆتايى بۇ نيه و لەناو ناچى، وە ئاگرى دۆزەخە سەرەتايى و بەديھاتنى بۇ ھەيە بەلام لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە لەناو ناچى، وە لە پاشان بەھەشتى پان و پۇر و پىر ناز و نىعمەتە سەرەتاي بۇ ھەيە لە بەديھاتندا بەلام كۆتايى بۇ نيه لەناو ناچى، عەجب و ذەنبە واتە ئەو عەجب و ذەنبەي كە مرۆفە كان تىياندا دەمېنیتەوە لەسەر ئەوھە مرۆف جارىيکى تر زىندو دەكىرىنەوە ئەوھەشيان ھى مرۆفە و قەتاوقةت لەناو چونى نيه الله تعالى وايىكىردو بەلام سەرەتاي بۇ ھەبوھ و دروستكراوه و بەديھىنراوه، وە لە پاشان رۇح و گىيانى مرۆفە كان و ھى گىان لەبەران ئەوانە لەناو چونى بۇ نيه رۇح و گىيانى مرۆفە كان ئەگەر لاشە و جەستەيان دەپزى دەمرى لەناو چونى بۇ ھەيە بەلام رۇح و گىيان دەكىشىرى لە لاشە كەيدا و دەبرىيە دەر ئەو كاتە ئەو كەسە پىيى دەگۇترى مەردو رۇح و گىيانە كە نامرى ئەر دەمېنیتەوە و ھەمېشەيىه بەلام سەرەتاي ھەيە لەبەر ئەوھە بەديھىنراوه، لەوحى الله تعالى

(اللوح المحفوظ) کہ شته کانی تیدا نوسراوهیه و زوریش فراوانہ بہ ورد و درشتی اللہ تعالیٰ فہرمانی کرد بہ قہلم شته کانی تیدا بنوسیتھوہ ئهویشیان لہ بہ دیھینراوه کانہ سہرہ تای بُو ههیہ بہلام کوتایی بُونیہ، وہ قہلمیش ئه و قہلمہی یہ کہ مین جار اللہ تعالیٰ بہ دی هیناوه ئه و قہلمہ سہرہ تای بُو ههیہ لہ بہ دیھاتندابہلام کوتایی بُونیہ و لہناو ناچی۔ جا لہ پاشان دہمانہ وی بچینہ سہر ئه وہی با بزانین قہلمہ کان ئایہ یہ ک قہلم من یان زورن؟ وہ نوسینہ کان چہندن بُوچونی راجیح و پہسندی ئه هلی سونہ و جمماعہ ش لہ و بوارہ بخہینہ بہر دہستی ئیوهی بہریز و سہنگیں۔

تھقدیر کردنی ئهندازہ کردنی شته کان و نوسینہ وہیان هہر یہ ک شت نیہ وہ هه ریہ ک قہلمیش نیہ قہلم هہندیک جار بہ ئه قلام ناوی هاتوہ لہ دھقہ کان هہندیک جار بہ قہلم و موفہد و تاکیش ناوی هاتوہ و اته هہر یہ ک نین، بہلکو تھقدیرہ کان لہلای اللہ تعالیٰ زانیان هہندیکیان دھفرمون چوار تھقدیرن هہندیک دھفرمون پینجن بہلام بُوچونی راجیح و پہسند ئه وہیہ کہ (والله أعلم) شیخ عبد العزیز بن باز -رحمہ اللہ- لہ شہرح و راٹھی طھاویہ زور جوان و لہجی دھفرموی دھفرموی (الأقلام لا يُحصيها إِلَّا اللَّهُ جَلَّ وَعَلَّا) قہلمہ کانی خوایی ناژمیردریں و ناتوانی بلیی چہندن و ژمارہیان بُو دیاری بکھی ئیلا اللہ دھزانی -جل شئنه- چہندن (فالجزم بأنها أربعة ليس بجيدٍ) دھفرموی پیداگری لہ سہر ئه وہی بلیی تھنہا چوارن کہ هہندیک لہ زانیان دھفرمون دھلی بہ باشی نازانم (وقد ذكر ابنُ القيم في بعض كتبه كذلك الأقلام الأربع) ابن القيم لہ هہندیک لہ پهروکہ کانی فہرمویہ تی چوار قہلمہ کان باسی لہ وہ کردوہ (ولكن ليس المعنى أنه ليس هناك قلم آخر) بہلام قسہ کھی ابن القيم یش ئه وہ ناگہ یہنی کہ هہر تھنہا چواربن و پینجه میان بُو نہبی و قہلمی تر نہبی وہ (قد قيل: إن هناك قلماً خامساً) هہندیک جار ریوایت کراوه و گوتراویشہ دھلیں قہلمی پینجه میش ههیہ (وهو ما يُكتب به الحوادث في السنة؛ فإنَّ في السنة في ليلة القدر) کہ لہ دوای ئه و چوارہی ئیستا ئیمہ باسی دہ کھین

پینجه‌مه که شی ده فه رموی هندیک له زانایان ده لین ئه و قهله‌مه تایبته‌هه که له شهوانی قه در ئه ندازه‌ی شته کانی پی ده کری ئه جهل و ته مه‌نی مرؤفه کان وه رزق و روزی سالیکیان بۆ دیاری ده کریت‌هه و ده نوسرت‌هه (فالحاصل) ده فه رموی دروینه‌ی قسه کان (آن الأقلام لا يجوز الجزم بأنها أربعة فقط) ده فه رموی نابی بگوتری ته‌نها چوار قهله‌مه و پیداگری له سه‌ر ئه وه بکری (فالأقلام كثيرة، والله هو الذي يعلمها ويُحصيها؛ ولهذا قال في حديث المراج: يسمع به صريف الأقلام) ده فه رموی جا قهله‌مه کان زورن ته‌نها الله ژماره‌یان ده زانی وه الله عیلم و زانستی پیان هدیه له بهر ئه وه شه ده لی له فه رموده‌ی می‌عراچ ده گوتری گوئیستی ده نگی چیره چیری نوسینی قهله‌مه کان بون به ئه قلام ناوی هاتوه جه مع و کویه مه‌عنای زوره (قد تكون أربعةً) رنه‌نگه چواربی (وقد تكون مئةً) رنه‌نگه سه‌دیش بی تیمه نازانین (وقد تكون آلافاً) رنه‌نگه هه زاریش بی تیمه نازانین (وقد يكون لكل شيءٍ قلمٌ خاصٌّ) وه ده شبی و ده گونجی و ئه گه‌ری ئه وه ش به خویه وه هه لده‌گری هه شتیک قهله‌میکی تایبته‌تی خوی هه بی بینوسی (فربنا هو العالم بهذه الأشياء سبحانه و تعالى) خوای په روهدگاری تیمه عیلم و زانستی هه‌یه به وه ئه و ده زانی چه‌نده ئه و بۆچونه په سه‌نده و تیمه‌ش قه‌ناعه‌تمان پی هه‌یه (والله أعلم بالصواب).

جا قهله‌مه کان که چواره که ناوی ده هینری هندیک له زانایان باسیان کرد وه این الیم یش ده فه رموی ده لین:

قهله‌می یه که م ئه وه‌یه قهله‌مه گشتیه که‌یه که هه موو مه خلوقات و به دیهینراوه کان ده گریت‌هه وه.

قهله‌می دوهم ئه و پینوس و قهله‌مه‌یه که الله تعالی لهو کاته‌ی ئاده‌می دروستکرد ئه ویشیان عام و گشتیه به لام له ئاده‌مه وه دهست پیده کا و له به دیهینراویکی تایبته‌تی الله که ئاده‌مه لهو کاته‌وه نوسراوه کانی پی ده کری.

وہ قہلہ می سییہ میشیان ئهو کاتھیہ کے اللہ تعالیٰ فریشته رہوانہ ده کات بولای کورپہ لہ لہ نیو رہ حمی دایکی کے شتہ کانی لہ سہر دہ نوسی چوار و شہ کان کہ رزق و روزی لہ پاشان ئایہ بد بختہ یان بختہ وہ رہ ئهو کہ سہ وہ لہ پاشانہ کہ تہ مہنی دیاری دہ کری و ئہ جہلہ کہی لہ سہر دہ نوسی۔

وہ قہلہ می چوارہ میشیان ئهو قہلہ مہیہ کے مرؤفہ کان کاتیک پیدہ گھن و بالغ دہ بن فریشته کانی لای راست و چھپی یان ئهو فریشتانہ چاکہ و خراپہ دہ نوسن ئہ وان ئهو قہلہ مہیہ کے پیی دہ نوسن لہ سہری چاکہ و خراپہ کان۔

جا هندیکیش دفہ رمون قہلہ می پینجہ میش ئہ وہی شہوی (لیلة القدر) کہ تہ مہنی سالانہ می مروقی پی دیاری دہ کری وہ ئہ جہلی پی دیاری دہ کری وہ لہ پاشان رزق و روزی مرؤفہ کانی پی دیاری دہ کری۔

چونکہ دیارہ تہ قدیر کردنه کان لہ عہقیدہ ئہ ھلی سونہ و جہ ماعہ ئہ و تہ قدیرانہ نیہ کہم تہ قدیر کردنیکی شامیل و گشتی بو ہہ موو مہ خلوقات و بہ دیہینراوہ کان عہمہ لہ کانیان وہ عیلمیان ہہ موی نوسراوہ یہ کہ لہ (اللوح المحفوظ) دا بوجونی راجیح و پہ سہندیش لہ (اللوح المحفوظ) دا به ورد و درشتی شتہ کان نوسراوہ و ھیچ شتیک نیہ وردیش بی لہ عیلمی اللہ بہ دہربی - جل شئنہ - وہ کو هندیک تاقم و کو مہل دہلین۔

وہ تہ قدیر و ئہ ندازہ میثاقہ کہیہ کاتیک خوای رب العالمین دفہ رموی لہ ئادہم و نہوہ کانی وہ ریگرتوہ کاتیک ئیمہ زوریہت بوینہ و لہ پشتی باوکہ ئادہم بوینہ لہو ئایہ تہی کہ خوای رب العالمین دفہ رموی ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذَرَّتِهِمْ وَأَشَهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلْسُتْ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ۱۷۲] ئهو کاتھی اللہ تعالیٰ لہ پشتی باوکہ ئادہم زوریہ تہ کہی دہ رہینا ہر ہہ مویان لہ نیر و لہ می لہ ہہ موو مرؤفہ کانی نہوہی ئادہم لہ ئادہمہ وہ تاوہ کو قیامہت دادی اللہ تعالیٰ دہری ہینان فہرموی ئایہ من اللہ و پہروہ ردگاری ئیوہ نیم

هه مویان به يه کده نگی گوتیان به لی ئهوه فيطره ته که هه موو نهوه کانی ئادهم و مرؤقه کان له سه رئه و فيطره ته دان و له کاتی (قالوا بلی) که وا مه شهوره و ده گوتری الله تعالى که پرسیاری لیکردونه دانیان به بون و وجودی الله دا ناوه و وه به خوایه تی الله تعالى - جل شئنه-.

وه ته قدير و ئهندازه سییه م ته قدير کردنی عمر و ته مهنه کانه ته قديری رزق و روزی بهنده کانه وه موله تی دیاريکراویان له ئه جهل بؤیان دیاري ده کری عه مهله و کرده وه کانیانه ئایه به دبه ختن يان به خته و هرن له کاتی کورپه لهن له ناو ره حمی دایکیان ئه و فه رموده ش له سه حیحی موسیمدا هاتوه و زور جار به بهر گوتیان که و توه که پیغه مبهه فه رموی (عَصَمَ اللَّهُ مِمَّ) له ته مهنه و کاتیکی دیاريکراودا فریشته کان دین ئه و چوار شته له سه رکورپه له داده مه زرین و ده بیونسن و داده نین.

ئینجا ته قديری چواره میشیان ته قديری سالانه يه که خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٌ﴾ [الدخان: ٤] که ابن عباس له ته فسیری ئه و ئایه ته ده فه رموی (یکتب من أَمُ الْكِتَابِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مَا هُوَ كَاهْنٌ فِي السَّنَةِ مِنَ الْخَيْرِ وَالشَّرِ وَالْأَرْزَاقِ) ده فه رموی سالانه الله تعالى له (أَمُ الْكِتَابِ) که (اللوح المحفوظ) له شهوي (لیلة القدر) دا ئه و ه ده گوزه رئی و رو ددا سالیکی ته او و به سه رئه و مرؤقه له خهير و شهروه له رزق و روزی و له ئه جهل و ته مهنه هه موی دیاري ده کری.

وه پینجه مینیان ته قديری رؤژانه يه که الله تعالى هه موو رؤژیک ته قدير و ئهندازه هه يه بؤ ئه و رؤژه که چى تیدا رو ددا له خهير و له شهروه له مردن و له ژيان و له رزق و له روزی که الله تعالى ده فه رموی: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاءٍ﴾ [الرحمن: ٢٩] ئه و مانایه ده گه يه نئی زانیان ده فه رمون (فالله تعالى کل يوم يغفر ذنبها، ويفرج كربلا، ويرفع قوما، ويضع آخرين) رؤژانه الله تعالى له يه ک رؤژه ههندیک جار له ههندیک تاوان و گوناح خوش ده بئی ههندیک ده رگای به خیبر و فه ره حنایی ده کاته و ه له خه لکیکی که ده رگای له سه ر

گیراوهیده و بھر ته نگی تو ش بوه وہ هندیکیان بھرز ده کاته وہ هندیکیان نزم ده کا، جا به لئه و ته قدر و ئهندازانه ئاوان له لای الله تعالیٰ - جل شئنه۔

جا له پاشان گرنگ ئه ویده ئیمہ سه بارہت به ته قدری الله تعالیٰ له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه ده بی چون ته سليم بین؟ چون برو امان پیی هه بی؟ ده بی برو امان وا بی؟ ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَبٍ مِّنْ قَبْلِ أَنْ تَرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحديد: ۲۲] الله تعالیٰ دفه رموی هیچ بهلا و موسیبہ تیک نیه کار و ئیشیک نیه لھسر روی زھوی تو شی ئیوه بی وہ به خودی ئیوه تو شтан بی لہ گھوره لہ بچوک ئیلا لہ په رتوکیکی دیاریکراو که مه بھست پیی (اللوح المحفوظ) د نوسراوہیده پیشی شته که رو بدا و بیتھ کایه وہ.

جا ﴿نَّبَرَأَهَا﴾ هایه کهی ئیمہ بیگیرینه وہ بو موسیبہ؟ یانی بلیین پیشی ئه وھی موسیبہ ته که رو بدا یان بو عه رزی بگیرینه وہ؟ ئه وھی لھسر زھوی رو دهدا یان بو ئه نفوسي بگیرینه وہ؟ لہ خودی خوتان، هه موو یہ ک مانا ده گھیه نی عثیمین دفه رموی -رحمه الله- و زانا یانی تری پیشتريش که واته گرنگ ئه ویده رو داوه کان هیچیان لہ بهلا و موسیبہت لہ خیر و خوشی لہ ئه وھی تو شтан ده بی هر هه موی پیشی به دیهاتنی پیشی رو دانی نوسراوہیده لھلای الله تعالیٰ له (اللوح المحفوظ) دا وہ پیش ئه وھی نوسراوہ بی لہ (اللوح المحفوظ) یشدا لھناو عیلمی الله تعالیٰ هه بوه - جل شئنه - الله عیلم و زانستی پیی هه بوه ئه وھش ئاسانه بو الله تعالیٰ.

ئینجا الله دفه رموی: ﴿لَكِيَّا تَأسَوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ ئه وھتان پی را ده گھیه نم بو ئه ویده هه تا ئیوه لھو شتهی لہ دھستان چوھ، ئه سه فی زور لی مه خون بلیین ئه وھ لہ دھستان چوھ ئه وھ ئه گھر و امان نه کر دبا وا ده بوو ئه وھا نه با ئه وھا ده بی، وہ کو پیغہ مبھر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دفه رموی: «اَحْرِصُ عَلَىٰ مَا يَنْفَعُكَ» تؤ دھست بھ سه بھب و هو کاره کانه وہ بگرہ پیدا گر بھ لھسر ئه و شتهی که سود و قازانجت پی ده گھیه نی «وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ» پشتیش بھ الله بھسته

«وَلَا تَعْجِزْ» خوت دهسته و هسان مه كه، ئينجا «وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ» ئه گهر شتىكىت توش بولو كاتىك تۆ (الأخذ بالأسباب)ت كرد سەبەبە كانت هيئايە جى ئەوە تەوە كول رەتنا كاتەوە، وە كو له عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەدا ابن تيمية و ابن القيم الجوزية و باقى زانايە كانى تريش يە كدهنگن لەسەر ئەوە دەلىن (نحن) يانى ئىمەي ئەھلى سونە و جەماعەيان پى مەبەسته (نحن نأخذ بالأسباب ونكفر بها) دەست دەگرىن بە سەبەب و هۆكارە كان بەلام كافريشىن بە سەبەب و هۆكارە كان، ماناي چىھ؟ يانى ئەمرمان پىكراوه لەلای الله ئىمە سەبەب و هۆكار دەھىننە جى و تەواكول و تەمبەلى ناكەين بەلام پىشمان وا نىھ ئەو سەبەب و هۆكارە شتە كانمان بۆ دەھىننە دى و بۆمان بەبەرھەم دەھىنى پىمان وا يە تەنها الله تعالى يە - جل شئىھ - سەبەبە كەشى بۆمان بەدىھىناوه تاقەت و توانا و وزە كەشى داوه تە ئىمە وە پشتىوانمان دەبى ئه گهر سەبەبە كان خەيربى و بەدەستى بىنин لە پاشان ئەوە شتە كانمان بۆ دەھىننە جى ئەوە نەبى تەنها سەبەب شتىكى پى بىرى، وە كو دەرمان كاتىك دەي�ۇي يان پزىشك دەچىھ لاي چارە سەرى تەواو لەلای ئەوان نىھ ئەوانە سەبەب و هۆكارن الله تعالى ئەوانى بەدىھىناوه رېنۋىنى تۆشى كردوھ بچىتە لايان بەلام پشتى دەبى تەواو بە الله بەستابى، ئينجا پىغەمبەر (عليه السلام) دەفرمۇي «فَلَا تَقُلْ» مەلىن ئه گهر شتىكتان توش بولو «لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا» ئه گهر من وام كردا ئاوا دەبوو ئاوا دەبوو (له) چونكە دەرگايە كە له دەرگاي شەيتان، بەلكو چى بلىي؟ ئەو دەرگايە دابخە مەلى ئه گهر وانە با وادەبوو ئەوھام كردا ئەوھا نەدەبوو ئەوە نا «وَلَكِنْ قُلْ» بەلكو بلىن «قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ [١]» ئەوەي هات و بەسەرتدا راپورد بلى ئەوە تەقدىر و ئەندازەي الله تعالى بولو ئەوەي الله بىھوئى ھەر ئەو بولو و دەبى تەسلیمى بە.

جا كەواتە ئىمە لەسەرمانە بەرامبەر بە قەزا و قەدەر ھەر شتىك ropyda سەرەتا ئىمە كە شتە كەمان نەھاتوھ تە پىش ھەولى بۆ بەدەين دەست بە سەبەب و هۆكارە كانەوە بىگرىن

[١] صحيح مسلم (٢٦٦٤)، سنن ابن ماجه (٤١٦٨) (٧٩)، مسنند أحمد (٨٧٩١) (٨٨٢٩).

ئهوهی خهیر و چاکهیه بەرهو پیری بچین لە پاشانە کە پشت بە الله ببەستىن دەستە وەسان نەبىن نەوەستىن تەمبەلى لىنە كەين تەواكول نە كەين لە پاشان چىمان ھاتە پىش و رويدا تەسلىمى بىن پىيى رازى بىن پىمان وابى ئهوه نوسراوه بوه لە (اللوح المحفوظ) دا بېرۇبرۇمان وابى پىمان وابى کە هيچ شتىك نىيە لە (اللوح المحفوظ) دا وە لە عىلمى الله تعالى لەسەرمان دانرابى و نوسرابى ئىلا بەسەرمان دى وە توشمان دەبى بە تەواوەتى تەسلىمى بىن و پشت بە الله ببەستىن و کارى ئهوهمان تىنە کا لىيى دوو دل بىن.

کەواتە بەلى لە الله تعالى حىكمەتى بۆ ئهوه رونكردەوە کە ئهوهى نوسراوه لە (اللوح المحفوظ) دا پىش ئهوهى شتە كان بەدى بى هەر تەنها بۆ ئهوهى تۆ نابى دلتەنگ بى:

﴿لَكَيْلَا تَأْسُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ لەبەر ئهوه الله تعالى دەفرەرمۇي ھەتا تۆ ئەسەف نەخۆى لهوهى کە بلىنى لە دەستم چوو: **﴿وَلَا تَفْرَحُوا بِمَاٰتَكُمْ﴾** [الحديد: ۲۳] زۆر دلىشت خوش نەبى و بە مەعنای ئهوهى سنور بەزىنى بکەي و مەغۇربى بەوهى دىتە دەستت لە داھاتۇر، ھەموى لەلای الله تعالى براوهى نوسراوه عىلمى پىيى ھەيە لە (اللوح المحفوظ) نوسىويتى بە ويستى ئەو پەيدا دەبى بۆشت بەدى دەھىنى بەلام زولم و سته مىش نىيە لىت دە کا زۆريش نىيە لىت دە کا تۆ بە دەستى خوت تواناي داوهە تۆ الله تعالى عەقل و ژىرى داوهە تۆ رىي چەوت و ھەلەي بە تۆ نىشان داوه پىغەمبەرانى ناردوه (عليهم الصلاة والسلام): **﴿رَسُّلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لَئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَىٰ اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾** [النساء: ۱۶۵] ئەو پىغەمبەرانەش موژددەرن ترسىنەرن ھەتا خەلکى بەلگەيان بە دەستە وە نەمىنى لەپاش هاتنى پىغەمبەران نەلین نەمان دەزانى الله تعالى.

کەواتە ئهوه ھەموى ئهوه دەگەيەنى کە ئىمە غەدرمان لى ناکرى كاتىك ھەلە و گوناھىك دە كەين و تۆلەشمان لى دەستىندرىتەوە، كەسىك گومرا بوه بە دەستى خۆى ئەو كەسە گومرايى ھەلبازاردوه وە الله تعالى لەگەل گومرا كردندا نىيە لەگەل شەر و خراپەدا نىيە بە مەعنایەيى کە پالى بەدەيتە لاي الله تعالى، بەلام شتە كە كە مەقدورە و دىتە پىش لە شەر

و لە خراپە و لە گومرایش ھەر الله تعالى يە ويستى لە گەلە ويستە كەونىھە كە و دروستكردنە كە و بە دىھىنانە كە تائىنتىحان و تاقىكىردنە و دروست بېي.

ئايە ئە و شتانە لە (اللوح المحفوظ) دا كە عىلەمى الله تعالى يە نوسراوه يە عىلەمى كولياتە يان جوزئياتە؟ وە لە پاشان ئايە ئە وە لە وىيۇھ نوسراوه يە گۆرانکارى بەسەردا دى بە وە كە پىغەمبەر (عليه السلام) فەرمودە يە كى ھەيە ئە گەر سىلەي رەحم جىبەجى بىكەي تەمەنت درىزتر دەبى؟ ئايە لە (اللوح المحفوظ) نوسراوه نىھ تۆ تەمەنەتكى ديارىكراوت ھەيە لە وى گۆرانکارى بەسەر بىرگە كان و نوسراوه كان و فەرمانە كانى ناو (اللوح المحفوظ) دى يان نايە؟ لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە ئە وە لە (اللوح المحفوظ) دا نوسراوه يە ھىچ جياوازى نەخسەتراوه تە نىوان عىلەمى كولى و جوزئى عىلەمى الله تعالى - جل شئنە - لە وى نوسراوه يە بە ھەموو كولياتە و بە ھەموو جوزئياتە و بە ورد و درشتىھە، ئە و جياوازى يە نابى بخسەتىتە نىوان.

سەبارەت بە پرسىيارە كە ئە تر كە لە خۆمانمان كرد كە خواى رب العالمين دەفەرمۇى:

﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثِبُّ وَعِنْدَهُ أَمْ أَكِتَبَ﴾ [الرعد: ٣٩]

دە كاتە وە ئە وە دەيھە وى وە ھەندىكى جىڭىر دە كا وە الله تعالى ئومول كىتاب كە (اللوح المحفوظ) لەلايەتى، جا عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە يە كەنگەن لەسەر ئە وە (اللوح المحفوظ) ئە و بىرگانە تىيدا نوسراوه گۆرانکارى بەسەر نايە، ئە و گۆرانکاريyanە دىن تەنها لەلاي ئە و تەقدىر و ئەندازانە ترە كە فريشته كان دەيکەن ئاگادار نىن بەناو ھەموو (اللوح المحفوظ) چى تىدا يە گۆرانکارى لەوانە و دەبى، ئە گەرنا الله تعالى ئاگادارە و عىلەمى ھەبوھ ئە و گۆرانکاريyanە كە رو دەدا يە كلا كەرهواتى نوسىيۇھ - جل شئنە - لە (اللوح المحفوظ) دا.

بۇ نمونە ھەتاوه كو بە ئاسانى و بە چاكى بۆمان رۇنىتىتە و كە پىغەمبەر دەفەرمۇى (عليه السلام) ھەرىيە ك سىلەي رەحم جىبەجى بىكا تەمەنە دەبى، ئايە ئە و تەمەن دەبىز بونە مەبەست

لی لر رۆزانی تەمەنی و سالانی تەمەنی زیاد دە کا؟ بۆ نمونه ئەگەر ئەجەلی دیاریکراوبى ئەو كەسە لە تەمەنی شەست سالى بىرى بەلام ئەگەر سىلەي رەحمى جىبەجى كرد دەبىتە شەست و پىنج سال؟ ئەوھ ئىختىلاف و جياوازى لەسەرە هەندىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن پىت و بەرە كەت و خىر دە كەۋىتە ناو عومرە كەى لە تەمەنی شەست سالىدا زۆر خىر و چاكەى بە نسيب دەبى بە قەدەر كەسىك كە لە تەمەنی شەست و پىنج سالىدا ئەوھندەي پېيىرى يان حەفتا سالىدا ئەوھندەي پېيىرى، وە كو ئىمامى نەھەوی لە تەمەنی چىل و پىنج سالىدا كە ئەنەھو سەد سال ژياوه سەد و قسور سال ژياوه پىت و بەرە كەت كەوتە ژيانى بەھەي ئەوھەموو پەرتوكانەي دانا تەقدىر و ئەندازە دەكى ئەگەر كەسىك سەد سال ژيابا ھەر ئەوھندەي ئىمامى نەھەوی دەيتوانى ئەوھ عىlim و زانستيانە وەربگى و بنوسيتەوە و بلاويكتەوە.

كۆمەلېكى تر لە زانايان بۆچۈنيان ئەھەي دەفرمۇن بەلى رۆزەكان و مانگە كان و سالەكان لە تەمەنی زیاد دە کا، ئەويش ئاييا لە (اللوح المحفوظ)دا ئەو گۆرانكارىيە دەكى ؟ نەخىر بۆچۈنيان وانىھ ئەھلى سونە و جەماعە دەلین الله تعالى لە (اللوح المحفوظ)دا نوسيوپتى فلانى كورى فلان تەمەنی دیارىكراوى يە كەمجارەي شەست سالە بەلام ھەر لە (اللوح المحفوظ)دا دوبارە نوسراوەيە لەپاڭ ئەودا فلانى كورى فلان تەمەنی شەست سالمان بۆ داناوه بەلام لە فلان كاتدا سىلەي رەحم جىبەجى دە کا لەلای ئىمە جىبەجى كردى سىلەي رەحمىش وە كو پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە خەلکە كە رادەگەيەنى بۆ ئەو كاتە درىز بونەوە تەمەنپتى لەبەر ئەوھ پىنج سالىشى دەچىتە سەر دەبىتە شەست و پىنج سال، لە (اللوح المحفوظ) ئەو كوليات و جوزئياتە نوسراوە، ئىنجا فريشته كان كە دىن ئەوھ منداڭ و كۆرپەلەيە لەناو رەحم و سكى دايىكى كە لەسەرى دەنومن يە كەمین جار شەست سالە كەيان رەنگە پىدە گوترى زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە ئەوانە دەفرمۇن، پېيان دە گوترى تەمەنی شەست سالە شەست سالە كە دەنومن، ئىنجا كە سىلەي رەحم جىبەجى

دە كا الله تعالى ئەوهى لهلای فريشته كانه و ئەندازە كەى كە بهوانى فەرمان كردە و نوسيويانه تەوه ئەوه يەمحو رەشى دەكتەوه جاريکى تر گۆرانكارى بەسەردا دى نەك ئەوهى (اللوح المحفوظ)، فەرمانە پىيان دە كا دەفرەرمۇي ئەھى فريشته كان بۆى بکەنە شەست و پىنج سال چونكە ئەمروق لە فلان رۇز سىلەي رەحمى جىبەجى كرد ئە و بەندەيى من، ئەوه يە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە ئا ئاواش دەبى ئىمە بىر و بروامان پىيى ھەبى رۇنكردنەوە يە كى جوان و لەجىيە.

مەشىئەتى الله تعالى و ئيرادەي لهگەل خەلق و ئىجادى شتەكان:

وَأَمَّا الدَّرَجَةُ الثَّانِيَةُ؛ فَهِيَ مَشِيَّةُ اللَّهِ النَّافِذَةُ، وَقُدْرَتُهُ الشَّامِلَةُ، وَهُوَ: الْإِيمَانُ بِأَنَّ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، وَأَنَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ حَرَكَةٍ وَلَا سُكُونٍ؛ إِلَّا بِمَشِيَّةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ، لَا يَكُونُ فِي مُلْكِهِ مَا لَا يُرِيدُ، وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مِنَ الْمَوْجُودَاتِ وَالْمَعْدُومَاتِ، مَا مِنْ مَخْلُوقٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا اللَّهُ خَالِقُهُ سُبْحَانَهُ، لَا خَالِقٌ غَيْرُهُ، وَلَا رَبٌّ سَوَاهُ. وَمَعَ ذَلِكَ؛ فَقَدْ أَمَرَ الْعَبَادَ بِطَاعَتِهِ وَطَاعَةِ رُسُلِهِ، وَنَهَا هُمْ عَنِ الْمَعْصِيَّةِ. وَهُوَ سُبْحَانَهُ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ وَالْمُحْسِنِينَ وَالْمُقْسِطِينَ، وَيَرْضَى عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ، وَلَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ، وَلَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ، وَلَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ، وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ، وَلَا يُحِبُّ الْفَسَادَ.

ئىنجا ابن تيمية -رحمە الله- دەگاتە سەر بىرگەيە كى تر ھەر باسى قەزا و قەدەر كە دەرەجە و پلهى دوھەمە كە دوو خال ئەۋىش لەخۇوھ دەگرى مەشىئەتى الله تعالى و ئيرادەي لهگەل خەلق و ئىجادى شتەكان كە دەفرەرمۇي (وَأَمَّا الدَّرَجَةُ الثَّانِيَةُ) پلهى دوھەم لە قەزا و قەدەر (فَهِيَ مَشِيَّةُ اللَّهِ النَّافِذَةُ) بىرەتىيە لە ويىستى الله تعالى كە ويىستىي كى ھاتوھ جىيە (النَّافِذَةُ) بە ماناى دىيىتەجى و جىبەجى دەبى (وَقُدْرَتُهُ الشَّامِلَةُ) وە دەسەلات و تونانى بەرفراوانى الله تعالى يە -جل شئىنە- كە گشتىگىرە و شتەكان لەخۇوھ دەگرى (وَهُوَ) ئەۋىش بىرەتىيە لەوەي (الْإِيمَانُ بِأَنَّ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ) دەبى ئىمە ئىمان و بروامان وابى ئەوهى الله تعالى ويىستى

لە گەلدابى و بىھەۋى ئە و بوھ و دەبى (وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) ئە وەى الله تعالى نەيەھەۋى و ويستى لە گەلدا نەبى نابى (وَأَنَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ حَرَكَةٍ وَلَا سُكُونٌ إِلَّا بِمَشِيَّةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ) ھىچ شتىك نىھ لە ئاسماھە كان و لە زھويدا لە جولان و لە سکون و وەستاندا ئىلا بە مەشىئەت و ويستى الله دەبى الله پاك و بىڭەرد - جل شئنه - (لَا يَكُونُ فِي مُلْكِهِ مَا لَا يُرِيدُ) ھىچ شتىك نىھ لە مولك و دەسەلاتى الله تعالى كە الله نەيەھەۋى ئە و شته رۇبادا و بىنى (وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) جا الله پاك و بىڭەرد لەسەر هەموو شتىك توانيه (مِنَ الْمَوْجُودَاتِ وَالْمَعْدُومَاتِ) ئە و شتانەدى دەبىت و دىتىھ كايەوه وە ئە و شتانەدى لە نەبوندايە و نايەته كايەوه (فَمَا مِنْ مَخْلُوقٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ إِلَّا اللَّهُ خَالَقُهُ سُبْحَانَهُ) ھىچ بەديھىنراويك نىھ لە زھوى و لە ئاسماھ ئىلا الله تعالى بەديھىنەرىتى سبحانه و تعالى (لَا خَالِقَ غَيْرُهُ وَلَا رَبَّ سِوَاهُ) ھىچ كەس و شتىكى تر بەديھىنەرى نىھ جگە لە الله تعالى وە ھىچ شتىكى تر خاوهنى نىھ بەديھىنەرى نىھ بەريوبەرى نىھ جگە لە الله تعالى (لا تعارض بين القدر والشرع) جا تىك گىربون نىھ يان لە دژ يەك وەستانەوه نىھ لە نىوان قەدەر و ئەندازە كردن لە نىوان شەرع و ئەمر و فەرمانى خوايى (وَمَعَ ذَلِكَ) لە گەل ئە وەشدا (فَقَدْ أَمَرَ الْعِبَادَ بِطَاعَتِهِ وَطَاعَةَ رُسُلِهِ) ابن تيمية دەفرمۇي الله تعالى فەرمانى كردوھ بە بەندەكانى كە گۈرپىللى فەرمانەكانى ئە و پىغەمبەر و رەوانە كراوه كانى بن و بىكەن (وَنَهَا هُمْ عَنِ مَعْصِيَتِهِ) قەدەغەشى كردون مروقەكان لە سەرپىچى فەرمانەكانيان و تاوان و گوناھەكان ئەنجام بدهن (وَهُوَ سُبْحَانَهُ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ وَالْمُحْسِنِينَ وَالْمُقْسِطِينَ) الله تعالى سبحانه و تعالى جا خۆپارىزكاران و لە الله ترسانى خۆشىدەۋى چاکە كارانى خۆش دەۋى دادورانى خۆشىدەۋى (وَيَرْضَى عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ) وە رازىيە لەوانەى كە بروادارن و بروادارن و هىناويايە وە كار و كردوھى چاکىيان كردوھ و دەيکەن (وَلَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ) كافر و بىن برواييانى خۆش ناوى (وَلَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ) رازى نىھ الله تعالى لە خەلکانىكى فاسق و لە فەرمان دەرچوو (وَلَا يَأْمُرُ

بالْفَحْشَاءِ) فەرمان ناكا الله تعالى بە شتە سنور بەزىنیه بى شەرعىيە كان (وَلَا يُرْضِي لِعِبَادَهِ الْكُفَر) رازى نىھ بۇ بەندە كانى كوفر و بى بروايى (وَلَا يُحِبُّ الْفَسَادَ) الله تعالى فەсад و خراپەي خۆشناوى.

جا لىرەدا بەرىزان ئەوه كردىمانەوه كوردى و هەلوىستە دەكەين لەسەر ئەو خالانەي ابن تيمىيە فەرمۇي.

يە كەميان ئايە الله تعالى مەشىئەت و ويستى الله تعالى بە ماناي چى دى؟ لەگەل خراپە و تاوانىشدايە؟ بەلىن لە روى بەدىھىنان و كەونىھەوە هيچ شتىك نىھ بەبى ويست و مەشىئەتى الله تعالى بىن و روبدە، واتە مەشىئەتى الله تعالى -جل شئنە- خراپە و تاوانىش ئەگەر لەگەلەدا نەبىن بە تەئكيد نايەته كايەوە و نايەته بون و وجود، جا لەبەر ئەوه هەر شتىك الله تعالى بىھەوى (مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ) كە بىھەوى دەبىن (وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) كە ويستى كەونى اللهى لەگەلەدا نەبىن قەتاوقەت نابى.

جا لەبەر ئەوهىي ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەمون ئيرادەي خواي رب العالمين دابەشە بۇ دوو بهش:

١. ئيرادەي كەونى و تەقدىرى.
٢. ئيرادەي شەرعى.

ئيرادەي كەونى و تەقدىرى بىريتىيە لەوهى هەمو شتىك كە دىيىتە كايەوە ئەندازە كراوه لە بون و وجوددا دەيىيىنى ويستى الله تعالى لەگەلە الله بەدى هىنناوه الله هىنناويەتىيە كايەوە -جل شئنە- ئەندازەي كردوھ، جا خەيربى يان شەربى خراپ بى يان باش بى تاوان بى گوناح بى يان خىر و چاکەبى هەر شتىكىبى لە شتە كان ئىلا الله تعالى ئەندازەي هاتنە كايەوە و تەقدىرى كەونى و لە پاشان ئيرادەي كەونى لەگەلەدا بۇھ.

ئيرادەي شەرعى بەو مانايە دى ئەو شتائەي الله پىيى رازىيە و خۆشى دەۋى -جل شئنە-، ئەوانەي پىيى رازىيە و خۆشى دەۋى بىريتىيە لە فەرمانەكانى وە لە پاشان بىريتىيە لەو رى و

شوینانهی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به مه ردوم و مرؤفه کانیان را گه یاندوه بريتیه له ره و شته جوان و به رزه کان که خوشی ده وی.

جا هه ندیک جار ئیرادهی کهونی له گه لئیرادهی شه رعی یه ک ده گریته وه، یه عنی الله تعالى ئه و شته ویستوھ بیته کایه وه شته که که هاته بون و وجود خهیر و چاکه یه هم کهونی له گه لدا یه به مه عنای هینا ویه تیه کایه وه دروستی کرد و هم شه رعیشه به و مه عنایهی خوشی ده وی و چاکه یه، بۆ نمونه نویز بھرپا کردن و ئه نجام دانی نویز الله تعالى بۆت دروست ده کا هیز و توانات ده داتی وه له پاشان الله تعالى فهرمانی پیکر دوه و نویز خوینانی خوشده وی که ئه نجامی ده دهی هم ئیرادهی شه رعیشی له گه لدا یه پیی رازیه و خوشی ده وی و پاداشتیشت ده داته وه به لام گوناح و تاوانه کان شیرک و کوفه کان الله تعالى ته نهایا ئیرادهی کهونی له گه لدا ده بی پیی رازی نیه رقیشی لییه غهزه بیش ده گری لبھر ئه وھی چونکه له پیی پیغه مبه رانه وه (عليهم الصلاة والسلام) رونی کرد و ته وه ئه و ئیشه خراپه تاوانه گوناھه خوشیشم ناوی به لام لبھرچی ئیرادهی کهونی له گه لدا ده بی؟ چونکه ئه گھر له گه لیدا نه بی شته که نایه ته بون و وجود که نه یه ته بون و وجودیش تاقیکردن وه و ئنتیحانه که دروست نابی که له و پینا و دا الله تعالى ئیمهی به دی هینا وه که خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوْكُم﴾ الله تعالى مردن و ژیانی به دی هینا وه تا ئیوه تاقی بکاته وه: ﴿أَيُّكُمْ أَحَسَنُ عَمَلاً﴾ [الملک: ۲] کی له ئیوه شاکار ده کا به مه عنای کاری زور چاک ده کات و ئه نجام ده دا، جا له بھر ئه وه الله تعالى ئیرادهی کهونی له گه ل تاوان و گوناح و شیرک و کوفه بیشدا ده بی به وھی ده یهینیتھ کایه وه به لام پیی رازی نابی، جا هه موو جاریکیش مه رج نیه ئیرادهی شه رعی بیته جی خوای رب العالمین بۆ هه موو مرؤف و مه ردوم بۆ جنوکه کانیش ئیمانی ویستوھ وه کو ئیرادهیه کی شه رعی به لام وه کو ئیرادهی کهونی هه موو مرؤفه کان ئایه هاتوھ ته جی که بروادرابن؟ یان هه موو جنوکه کان بروادرابن؟ نا ئه وھی الله شه رعنه ویستویه تی و ئیرادهی شه رعی له گه لدا بوه هه ندیک

جار ئيرادەي كەونى لەگەلدا نابى لەبەر ئەوه نايەتەجى چونكە مروقە كە يان جنۇكە كە بە دەستى خۆى رېگاى كوفرى رېگاى بىدىنى رېگاى بىشەرعى هەلەبزىرى لا رى دەبى لەرېنى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام).

جا لە پاشان تىبىنیه كى تر لەلای ئەھلى سونە و جەماعە لەسەر ئيرادە و مەشىئەي الله تعالى، ئيرادە و مەشىئەي الله تعالى لە تۆ ديار نىھەتە كايەوه لەبەر ئەوه نابى تۆ تەمبەلى بىكەى لە كارە خىر و چاكە كان و دەستگرتن بە سەبەب و ھۆكارە كان وەھاتنەجىنى ئىشە خىر و چاكە كان بەلکو دەبى بەرەو پىرى بچى و بىكەى و دەستى پىوه بىگرى و ئىنجا پشت بە الله بىھەستى لە پاشان بۆت دەردە كەۋى ئيرادەي اللهى لەگەل بوه يان نا، ئەگەر ئىشە كە نەبى ئيرادەي اللهى لەگەل نەبوھ ئەگەر بۇو ئيرادەي اللهى لەگەل، بە ھەردوو سەرانىش لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە بە بون و نەبونى شتە كە دەبى تەسلیم بى ئەوەت پى خەيربى و پشت بە الله بىھەستى -جل شئنه-.

تىبىنی ئەوهش ئايە الله تعالى -جل شئنه- ئەو شتานەي كە ابن تىمیة فەرمۇي (وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مِّنَ الْمَوْجُودَاتِ وَالْمَعْدُومَاتِ) ئەو شتานەي نەبوھ و ھەيە الله تعالى لەسەر ھەموى توانيە ھەندىك شتىش لەو ناوه راستەدا مەحالەتە يانى مەحالە ئەو شتە بىن و روپدا، ئايە الله تعالى لەسەر شتە مەحالە كانىش توانيە؟ بۇ نمونە خوايە كى تر ھەبى لەگەل الله تعالى؟ ئەوه بۇ ئەوهى ۋونكردنەوهى لەسەر بىھەن ئەگەرنا ئەو پرسىارانە پرسىارى نابەجىن لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە تەنها بۇ شەرح و راڭە و ۋونكردنەوه پەسەند كراوه و دەھىندرىتەوه، ئىنجا ئايە الله تعالى مروقىك كە ئەجەل و مەدەن بۇ داناوه دەتوانى الله تعالى قەت نەيمىرىنى و ھەر ھەميشەيى بى مروقە كە؟ بە دەنلىيەوه الله تعالى كە دەلىيىن (عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) لەسەر ھەمۇ شتىك توانيە بەس مەحالە كە قەتاوقەت ۋوندا، ئىمە عەقىدەمان وايە رەتكراوه يە لەلای الله تعالى لەبەر ئەوه ئىمە نادوئىن ئەھلى سونە و جەماعە دەلى باس و خواسى لىنىاكەين و ناشى ھىننە ناو بابەت و مەوزووە كان

قسهی لیبکری ئەگەرنا الله تعالیٰ لهسەر ھەموو شتىك بە توانايە بەلام مەحال ناهىنىتەجى - جل شئنه - لەبەر ئەوهى لیوهشاوه نىھ وە چاک نىھ وە حىكمەت نىھ وە رەتكراوه يە.

ئينجا له پاشان الله تعالیٰ - جل شئنه - كاتىك كە بەندە كانى خواى رب العالمين كوفر دەكەن بى بپروايى دەكەن كە الله تعالیٰ ئەندازەي ئەوهىان بۆ دەكا تەقدىرى كردوه لە (اللوح المحفوظ)دا نوسىويتى ئايە ئەوه بەسەريدا چەسپىنراوه؟ وە كو جەبرىيەكان دەلىن يەعنى ناتوانى ئەو كەسە رابكا لەبەر ئەو خال و شته و هەر لەسەرى دېتەجى، ئەگەر بەسەريدا سەپىنراوه و دەستى خۆى تىدا نىھ كەسە كە بۆچى تۆلەى لى دەستىنرىتەوه و عەزاب دەدرى؟ ئايە ئەوه زولم و ستهم نىھ؟ لە وەلامى ئەو كەسانە ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن نەخىر الله تعالیٰ - جل شئنه - بە زۆرە ملى بەسەريدا نەچەسپاندۇو شته كە بەلام الله عىلمى ھەبوھ - جل شئنه - لە ئەزەل و ئەوهلهوھ بەبى سەرەتا فلانى كورى فلان ئەبو جەھل بۆ نمونە الله عىلمى پىيى ھەبوھ - جل شئنه - ئەبو جەھل رىي كوفرى ھەلدىھېزىرى بە دەستى خۆى رىي گومرایى ھەلدىھېزىرى بە دەستى خۆى وەلامى پىغەمبەر ناداتەوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ)

بە دەستى خۆى چونكە الله تعالىٰ عەقل و ژيرى دابويھ پىغەمبەر يىشى بۆ رەوانە كردوھ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) رىي چەوت و ھەلەشى پى نىشان دراوه بەلام تەكەبورى ھەيە خۆى بە زل دەزانى عىنادى دەيگرى ئەو دوو وەسفەي شەيتان لە خۆى دەھىنەتەجى كوفر ھەلدىھېزىرى ئەبو جەھل بەسەر حەق و رەۋاىيى و ھيدايهت لەبەر ئەوه الله تعالىٰ لهسەر كوفر دەيىنەن و دەيمىنەن زولم و ستهم نىھ لىيى كراوه ئينجا تۆلەشى لى دەستىنرىتەوه الله تعالىٰ - جل شئنه - ، لە سەرەمەرگدا عەبدوللايى كورى مەسعود دەچىتە سەرى ھەتا ھيدايهت و رېنۈنەن بى تەنانەت چەند لەحزم و چركەيە كى ماوه بەو بىرىنەي كە تىشى بۆھ جولەيە كىشى ئاوا پى ناكى ئينجا ھەر پىداگە و عىنادە لەسەر كوفرە كەي ئەبو جەھل لەبەر ئەوهىھ عەبدوللايى كورى مەسعود سەرى دەبرى لە پىناو خواى رب العالمين، كەواتە بەلىن الله تعالىٰ عىلمى

ههبوه له ئهودلهوه له ئهزهلهوه بى سەرەتا ئەبو جەھەل لەسەر كوفر دەزى و دەمرى بە دەستى خۆى ئەو رىيە هەلەبزىرى بەسەريدا نەچەسپاندوه الله تعالى ئەوه عەدالەت و دادپەرەرە خواى رب العالمين يشە كە تۆلەی لى دەستىنیتەوه.

ئەبو لەھەب الله تعالى عىلەم و زانستى ھەبوه كە ئەبو لەھەب ئىمان ناھىنى پىشى ئەوهى ئەبو لەھەب بىرى ئايەتى بەسەر دابەزاندوه خواى رب العالمين وە سەماندویەتى كە ئەبو لەھەب لەسەر كوفر دەمرى، ئايە ئەوه بەسەريدا چەسپىنزاو بۇ؟ بۇ ئەبو لەھەب نەھات بە دەستى خۆى بىيىتە موسىمان ھەتا ئەو ئايەتە ھەلۇھىتەوه؟ نەدەبويە بۇ نەدەبويە چونكە خواى رب العالمين عىلەمى ھەبوو ئەبو لەھەب نابىت و ھەلناپىزىرى بە دەستى خۆى ئىسلام لەبەر ئەوه ئەوهى لەسەر ئەو عىلەمە پىسى ھەبوو لە (اللوح المحفوظ) نوسيبويە - جل شئنه- ئەویش ھاتەجى و ئەبو لەھەب نەھات بىت موسىمان بى و ئايەتە كەى پى ھەلۇھىتەوه ھەر عىنادى گرتى و لەسەر كوفر ژىيا و لەسەر كوفريش مەد گەرایەوه لاي خواى رب العالمين كەواتە زولم و سىتم نىيە.

وە كۆ ئەوهى لى دى لە قەزا و قەدەردا ئەگەر چەند نمونەيەكى عەقلى و ژىرى و واقىعىانەش بىننىھە بە تەواوەتى بۇمان رۇن دەبىتەوه كە الله تعالى لەپەرى دادوھرى و عەدالەتە كە كافر و بىدىن و گوناھكاران تۆلەيان لى دەستىنیتەوه كوفر و بىدىنى و گوناھى بەسەردا نەچەسپاندون تەنها عىلەمى پىسى ھەيە - جل شئنه- لە (اللوح المحفوظ) نوسيوپىتەوه و ويستى لەگەلە، ويستە كەونىيە كە لەگەل ئەو تاوان و خراپە و شيرك و كوفرانە ھەتا بىتە كايەوه و بىتەجى ئىنتىخان و تاقىكىرنەوه كە دروست بېي بۇيان دەھىنیتە كايەوه و بەدى دەھىننى، پىغەمبەرانىشى بۇ ناردون (عليهم الصلاة والسلام) پىگاي րاست و چەوتى پى نىشان داون ئەوه هىچ بەلگەيە كىيان بە دەستەوه نەماوه.

نمونەيەك ئەگەر كورسيەكى كارەبايى بىننىھە بەر شاشەي خەيالمان، كورسيەكى كارەبايى ھەبى تەزوی كارەباكە لە شوئىنىكى ديارىكراوبى دوگمەيەك بى

هه لبگیرسینری، ئىنجا ئەو تەزۋە كارهبايىھ بىتە ناو كورسيه كارهبايىھ كە، كەسىك بچى لەسەر ئەو كورسيه كارهبايىھ دابنىشى، ئەگەر تەزۋە كە بۇ هەلە كرى دوو گمە كە بۇ دانە گىرى ھېچ تەزو و توانايى تىدا نەبى كورسيه كە تەزۋى كارهبايىھ كە بى نەگا ئەو كورسيه رەق و روتە و جولەي نابى، بەلام كەسىك كە دى دوگمە كە دادە گىرسىنى ئىنجا تەزۋە كارهبايىھ كە دىتە ناو كورسيه كە بادان و سوران و جولانى كورسيه كە دە كە وىتە دەستى ئەو كەسە لەسەر كورسيه كە دادەنىشى، جا ئەو كەسە كە دوگمە كە بۇ دا گىرساندۇھ گوناح و تاوانبارى لە ملى نىھ ئەگەر ئەو كەسە كورسيه كە بە راستدا بسۈرپىتە و يان بە چەپدا بىسۈرپىتە و يان لەسەر يەكى بسۈرپىنى گوناح و تاوان لە دەست خۆيەتى ئەو كەسە كە لەسەر كورسيه كە دەسورى، تەشبيھ نەبى بۇ ئەوهى لە عەقلمان نزىك بىتە و (ولله المثل الأعلى) الله تعالى يىش توانا كە بە مرۆڤە كە بە خشىيە و يىستىشى لە گەلدا دەبى كە ئەو توانايىھى پى دەدا و مرۆڤە كە بە دەستى خۆي كورسيه كە دەسورپىنى يان روپ خۆي دەسورپىنى بەرەو شيرك و كوفر يان دەسورپىنى بەرەو خىر و چاكە ئىنجا لە هي خىر و چاكە كە الله تعالى پى خۆشە پى شادە - جل شئنه - وە پى رازىيە يارمەتىشى دەدا كە ئەو روپ خۆي سوراند بەرەو چاكە، ئەوھ ھيدا يە تەوفيقىھ كە يە كە بە دەستى خۆي كەسە كە ھەلدى بىزىرى و الله يارمەتىشى دەدا بەرەو كوفر كە دەبا الله تعالى يارمەتى نادا بەلام قەدەغەشى ناكا رېشى پى ناگرى چونكە بە دەستى خۆي ھەلپىزاردۇھ بۇ ئەوهى ئىنتىخان و تاقىكىردنە و كە دروست بى.

وە نمونە يە كى تر ئەوهى ماموستا كاتى كە تاقىكىردنە و ئەزمۇنى لە گەل قوتا بىيە كانى دروست دەكا و بۇيان دادەنى، ئەگەر ماموستايىھ كى بىركارى بە نمونە بىننە وە، رۆژانە دەرس و وانە بە كەسىك بلى ناوى موحەممەد يە كىشىيان ناوى سەركەوتە يە كىشىيان ناوى رېبوارە، ئەگەر ئەو ماموستايىھ دەرس و وانە بىركارى پىگوتن رۆژانە هاتن لە قوتا بخانە دەرسىيان خويىند يە كەم دەرس و وانە گوتى با ئىيمە كۆ بخويىن، گوتى يە كۆ يە ك

ده کاته دوو، دوو کو دوو ده کاته چوار، ئينجا رۇزىكى تر هاته و گوتى با جaran بخوين، گوتى يەك جaran يەك هەر ده کاته يەك، دوو جaran دوو ده کاته چوار، ئەمجاره گوتى بەيانى وەرنە و تاقىكىرنە و ئينتىحانە ھەموى بۆ رۇنكردنە و پرسىارتان ھەيە قوتابىه كان؟ گوتىان نەخىر يان بەلىن ھەموى بۆ رۇنكردنە و، بەيانى ھاتنە و موحەمەد دەفتەرىكى ئينتىحان و تاقىكىرنە كەي پىدرە و رېبوار پىيى درا سەركەوت پىيى درا، پرسىاري بۆ هيئانە و ماموستا، پرسىاري يەكم لە جaran بۆي هيئانە و نوسىويەتى دوو جaran دوو يەكسانە بە چەند؟ تەبعەن ئەگەر ماموستا كە بلىن دوو جaran دوو هەر لە پرسىار هيئانە و كە بلىن ده کاته چوار ئە و ناكاتە ئينتىحان و تاقىكىرنە دەكتە دەرس و وانە گوتنە و ماناي ئينتىحانى تىدا نامىنى هەر بەخۆي وەلامى داوهتە و بۆيان، ھەتا ئينتىحانە كە دروست بىنابىن وەلامى راستيان پىن بلىن ھەلەشيان پىن بلىن ئاوا بىان هيلىتە و بۆخۆيان دەبىن وەلام بىدەنە و، پرسىار دەھىنەتە و يەك كۆ يەكسانە؟ پىيان نالىن چەندە، ئە و ماموستايى چاودىرە بەسەريان تەماشا دەكە خۆئە و ماموستايى عىلەم و زانستى ھەيە دوو جaran دوو دەكە چوار، عىلەم و زانستى ھەيە يەك كۆ يەكتە دوو بەلام پىيان نالىن ئە و عىلەمە، مۆلەتىان دەدا بەخۆيان راستىيە كە ھەلېزىرن يان چەوت ھەلېزىرن، گريمان موحەمەد نوسى دوو جaran دوو يەكسانە بە چوار، يەك كۆ يەكسانە بە دوو ئە و ماموستايى بىنى ھى موحەمەد نابىن پىيى بلىن راستى كردۇھە تا ئينتىحان و تاقىكىرنە كە دروست بىن، ئينجا چوو لەسەر رېبوار راوهستا رېبوار نوسىويەتى دوو جaran دوو يەكسانە بە دوو يەك كۆ يەكسانە بە يەك، ئە و ماموستايى ئايىھە عىلەم و زانستى نىيە ھى رېبوار كە دەفتەرە كە بىداتە و ئە و ماموستايى سەپ وەردە گرى؟ عىلەم و زانستى وايىھە، ئايىھە ئەگەر دەفتەرە كە وەرگرتە و ئە و ماموستايى لە رېبوار و لە موحەمەد ئەگەر ھى رېبوار لە جياتى سەپ دەرەجەي بىداتى ئايىھە ئە و دەرەجەي عەدالەتە دەيداتى؟ نەخىر ئە و کاتە زولمە لە موحەمەدى كردۇھە، ھى موحەمەد چەندى پىن دەدا؟ سەد لە سەدى

پیّده دا هه ردوو پرسیاره کهی راسته، ئایه هی ریبوار چه نده پیّی دهدا؟ سفری پیّده دا هه لە يه
لە بەر ئە وەی، ئە گەر سفری دایه ریبوار و سەدی دایه موحەممەد ئە وە ئە و کاتە مامۆستايىھە كە
عە دالەتى كردوه دادوھرى كردوه كەس گلەيى ليى نىھ، جا تەشبيھ نە بى بۇ ئە وەي لە
عە قىلان نزىك بىتھوھ اللە تعالى يىش كاتىيک توانا بە ئىيىمە دابەخشى رىي چەوت و هەلەي
بە ئىيىمە نىشان داوه لە رىي پىغەمبەرە كان (عليهم الصلاة والسلام) دەرس و وانەي بە ئىيىمە
گوتوه ئە و کاتە تۆ بە دەستى خۆت چەوت هەلە بېرىي وە كو ریبوارە كە اللە تعالى دەزانى
ئە و چەوتىھە دە تگەيەنى بە دۆزەخ و جەھەنەم تۆلەت پى لى دە سىنەتە وە سفر وەردە گرى
بە لام نايە بتگەرپىنەتە وە نايە اللە تعالى رېت لى بگرى لېت دە گەرپى و بۇشت دروست دە كا
و ويستىشى لە گەلدا دە بى و بە دېشى دەھىنەتە تا ئىنتىحان و تاقىكىردنە وە دروست بىي،
ئە گەر اللە تعالى ئە بو جەھلى هيدايەت بىدا با و ئە بو جەھلىش خۆي هيدايەتى كە نە ويستوھ
و نە يدا هيدايەتى ئە بو بە كريشيدا كە خۆي هيدايەت و رېنۋىنلى ويست، ئە و کاتە جياوازى
نېوان ئە بو بە كر و ئە بو جەھل نە دە بۇو ئە و کاتە عە دالەت و دادوھرى نە بۇو ئە بو بە كر خۆي
رېي هيدايەتى ويستوھ و چاكى خويىندوھ و وە لامە كانى بە دەست هيئناوھ خۆي ماندوو كردوه
بە لام ئە بو جەھل نە يو ويستوھ و رەتى كردوه تە وە بە لام اللە تعالى هەر ئاوا پىي داوه ئە و کاتە
عە دالەت و دادوھرى نېھ زولم و سته مە لە ئە بو بە كر دە گرى.

جاله بهر ئەو مەسەلەی قەزا و قەدەر ئىرادە و ويستى الله تعالى وە هيدايەت و رېنۋىنى الله تعالى وە گۈمۈرا كردى الله تعالى بۇ مرۆقە كان ھەموى لەوەوە دەسۈرپىتەوە و دەخولىتەوە الله تعالى -جل شئنە- بە گویرەي عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە زولم و سىتم لە كافر و موشريك و بىيدىن و گوناھكار ناكا بە دەستى خۆى زالىم و بىيدىن و كافر و موشريك ئەو رېڭايەي هەلبىزاردە الله تعالى يىش تۆلەيلى دەسىنپىتەوە، وە كەسە بىزادارە ئىماندارە كە بە دەستى خۆى رېڭاي پىغەمبەرانى هەلبىزاردە (عليهم الصلاة والسلام) الله تعالى چونكە ئەو رېباز و رېڭايەي خوش دەوىي يارمەتىشى دەدا كە

مرۆشە کە هەلی بژاردىءە و کاتە رینوینى دەبى کەسە کە دەبىتە خاونى هيدايەت و رینوینى، جائەوەيە هيدايەت و رینوینى تەوفيقى چونكە هيدايەت و رینوینى دوو بەشە لە عەقیدە ئەھلى سونە و جەماعە:

جۆرى يەکەميان تەوفيقى ئەو تەنها لە دەستى الله تعالى يە ئەو هيدايەتەيە کە ئىمە باسماڭ كرد و نمونه کانمان بۇ ھىنایەوە.

وە جۆرى دوھەميان هيدايەتى رینوینى و ئىرپشادىيە ئەويش پېشەي پېغەمبەرانىشە (عليهم الصلاة والسلام) وە ئەوانەي شوينكەوتەي پېغەمبەرانىشەن (عليهم الصلاة والسلام) تا قيامەت دادى کە رینوینى خەلکى دەكەن دەعوه و بانگەوازى دەكەن وە فەرمان بە چاکە و پىگىرلى له خراپە دەكەن خال و شتە كان بۇ خەلکى رون دەكەنەوە.

كار و كردهوهى بەندەكان:

وَالْعَبَادُ فَاعْلُونَ حَقِيقَةً، وَاللَّهُ خَلَقَ أَفْعَالَهُمْ. وَالْعَبْدُ هُوَ: الْمُؤْمِنُ، وَالْكَافِرُ، وَالْبَرُّ، وَالْفَاجِرُ، وَالْمَصْلِيُّ، وَالصَّائمُ. وَلِلْعَبَادِ قُدْرَةٌ عَلَى أَعْمَالِهِمْ، وَلَهُمْ إِرَادَةٌ، وَاللَّهُ خَالقُهُمْ وَخَالقُ قُدْرَتَهُمْ وَإِرَادَتَهُمْ؛ كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التکوير: ۲۸-۲۹]. وَهَذِهِ الدَّرَجَةُ مِنَ الْقَدْرِ يُكَذِّبُ بِهَا عَامَّةُ الْقَدْرِيَّةِ الَّذِينَ سَمَّاهُمُ النَّبِيُّ: «مَجُوسُ هَذِهِ الْأُمَّةِ»^[۱] وَيَغْلُو فِيهَا قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الإِثْبَاتِ، حَتَّى سَلَبُوا الْعَبْدَ قُدْرَتَهُ وَأَخْتِيَارَهُ، وَيُخْرِجُونَ عَنْ أَفْعَالِ اللَّهِ وَأَحْكَامِهِ حُكْمَهَا وَمَصَالِحَهَا.

باس و خواسى كار و كردهوهى کانى بەندەكانى خواى رب العالمين ئايە به دىھىنراوى الله يان عەبد و بەندەكان بۇ خۆيان به دىيان دىئن؟ لە عەقیدە ئەھلى سونە و جەماعە مرۆشە كان تەنها الله تعالى تواني ئەوهى پىداون كار و كردهوهى کان بکەن ئىختىار و هەلبىزاردىش لەبەر دەستى ئەوانە وە عەقل و ھۆشىشى پىداون بەلام الله تعالى به دىھىنەرى

[۱] في قوله صلى الله عليه وسلم : إن لكل أمة مجوسا، وإن مجوس هذه الأمة الذين يزعمون أن لا قدر. أخرجه أبو داود برقم (٤٦٩٢) في السنة، وأحمد في المسند (٤٠٦ ١٥ ، ٤٠٧)، وهو حديث حسن بشواهدة. انظر: السنة لابن أبي عاصم بتحقيق الألباني (١٤٤-١٤٦).

راسته قینه‌ی ههموو کار و کرده‌وه کانه ده فه رموی (وَالْعِبَادُ فَاعْلُونَ حَقِيقَةً، وَاللَّهُ خَلَقَ أَفْعَالَهُمْ) به نده کان بکه‌ر و کارکه‌ری کرده‌وه کانی خویان به راستی بهس الله تعالیٰ به دیهینه‌ری کار و کرده‌وه کانیانه (وَالْعَبْدُ هُوَ: الْمُؤْمِنُ، وَالْكَافِرُ) هه ر به نده و عه بده که‌یه پیی ده گوتري بروادر یان پیی ده گوتري کافر و بی برووا به هوی عه قیده و عه مهل و کرداره کانی (وَالْبَرُّ، وَالْفَاجِرُ) هه ر به نده‌یه و مرؤقه کانه پیی ده گوتري چاکه کار یان پیی ده گوتري گونا حکار (وَالْمُصَلِّيُّ، وَالصَّائِمُ) هه ر به نده‌یه و مرؤقه کانه پیی ده گوتري نويش خوین یان پیی ده گوتري رؤزو وان (وَلِلْعِبَادِ قُدْرَةٌ عَلَى أَعْمَالِهِمْ) ده فه رموی به نده کان توانایان هه‌یه له سه ر کردنی کاره کانیان (وَلَهُمْ إِرَادَةٌ) ویستیشیان هه‌یه الله تعالیٰ ویست و حه زیشی به خشیوه و مؤله‌تی داون هی به نده کان بو کردنی کار و کرده‌وه کانیان (وَاللَّهُ خَالِقُهُمْ) الله تعالیٰ به دیهینه‌ری مرؤقه کانه وه کو خودی خویان (وَخالقُ قُدْرَتَهُمْ وَإِرَادَتَهُمْ) وه الله تعالیٰ به هه‌مان شیوه چون ئه وانی به دیهیناوه ئاوا توانا کان و ویسته کانی مرؤقه کانیش هه ر الله تعالیٰ پیی داون و به دی هیناوه (كَمَا قَالَ تَعَالَى) وه کو خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ * وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [التکویر: ۲۸-۲۹] جا هه‌ریه ک له ئیوه و مرؤقه کان توانا و ویستیان الله تعالیٰ پیی داون - جل شئنه - به لام هیچ شتیکیش به بی ویستی خوای رب العالمین نابی - جل شئنه -.

لیره‌دا تاقم و کومه‌له کانی جگه له ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه هه‌ندیکیان تیکه و تون وه کو قه‌ده‌ریه کان جه‌بریه کان وه جگه له‌وانیش ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه ده فه رمون مرؤقه کان خویان ویستیان هه‌یه الله تعالیٰ تواناشی پیداون مؤله تیشیان ده‌دا وه بوشیان به دی ده‌هینی و دروست ده کا هه ر کار و کرده‌وه‌یه ک خویان به ویستی خویان هه‌لی ده بژیرن به لام قه‌ده‌ریه کان وا نالین هه‌ندیکیان خویان به ر ده‌ده‌نه وه ده‌لین ماده‌م هه‌موو شته کان له ده‌ستی الله تعالیٰ بی مرؤقه کان ویستیان نیه وه کو جه‌بریه کان بوچونیان وایه ده‌لین به جه‌بره‌ن و به زوره ملی مرؤقه کان ئه و کار و ئیشانه یان پیده کری ویست و قسه‌ی خویان و

هه لېڭىزداردى خۆيانىان له دەستدا نىيە بە پىچەوانە ئەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە، بەلکو دەلىن مەرۋە كان له ئاستى كردنى كار و كرده وە كانىان وە كو پەرە موچە يەك وان كە با دەيان هەزىنى چۈن پەرە موچە هيچى لە دەست خۆيدا نىيە ئەگەر هەوا و بايەك بى پەرە موچە يەك لە شويئىك چەقىنرابى دەيھەزىنى و دەيسورىنى بايە كە مەرۋە كانىش ئاوان، ئەوھە پىچەوانە ئەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە يە بەلکو لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە خواى رب العالمين فەرمۇيەتى: ﴿وَاللَّهُ خَلَقُكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصافات: ٩٦] گومان لەوھ نىيە الله تعالى ئىوهى بەدى ھىناوه وە كار و كرده وە كانى ئىوهش بەدى دەھىنى چونكە ئەگەر الله بەدى نەھىنى و دروستى نە كا كەس پىيى ناكرى دروستى بىكا ئەگەر الله ويستى لە گەلدا نەبى كەس ناتوانى ئىش و كارە كە بىنېتە جى لە بەر ئەوهى الله تعالى هەر كار و كرده وە يەك مەرۋە كان ئىنسانە كان بىانە وى بىكەن يان ئەنجامى بەدن بە دەلىيابى وە الله بۆيى دروست كردون الله بۆيى بەدى ھىناون وە الله تعالى ويستى لە گەل بوه - جل شئنه - ئەگەر شەر و خراپەش بى بەلام ئەوكاتە ويستى كەونى لە گەل بۆ ئەوهى ئىنتىحان و تاقىكىرنە وە كە دروستى بەلام مەرۋە كەش الله تعالى ويستى پىداوه توپانى پىداوه عەقل و ژىرى پىداوه وە پىغەمبەرانى بۆ ناردوھ (عليهم الصلاة والسلام) بە دەستى خۆشى مەرۋە كە بە ويستى خۆشى بە توپانايە ئەلله پىيى داوه كار و ئىشە كە دە كا لە بەر ئەوه الله تعالى ئەوپەری دادوھرىيە كە ليپىچىنە وە لە گەل دە كا و لە كاتى سەرپىچى و گوناح و تاوانە كان تۆلەى لى دەستىنېتە وە.

جا خواى رب العالمين هيدايەت و رېنۋىنى كە دەلىن لە دەستدا يە - جل شئنه -: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ [ال Zimmerman: ٣] ئەوكاتە ئەلله تعالى كافرە درۆزىنە كان هيدايەت و رېنۋىنى ناكا، لە بەر چى؟ چونكە بۆخۆيان رېيى كوفريان هەلېزاردوھ و درۆزىن رېيى درۆزىيان هەلېزاردوھ لە بەر ئەوه هيدايەتىان نادا الله تعالى نەك زولم و سته مىيان ليپىكا بەرژۇندى و مەسىلە حەت لەلائى الله تعالى نىيە يان تەعەسوب لەلائى الله (پەنا بە الله

تعالی) نیه ئه وه خزممه ئه وه بەرژه وەندیه کم له گەلە ئه وه فلانیکم له گەلە به پیش کەسیکی تری بخا له ئىشە خىر و چاکە كان هەموى بۆ الله تعالى بەندەی اللهن بەدیھىزراوی الله تعالى ن الله تعالى له يەک ئاست تەماشايان دەکا، کاتىک ھەندىكىيان ھيدايەت دەدا شايستەی ھيدايەت دانن الله تعالى عىلم و زانستى پىيى ھەيە بۆخۆی دروستى كردن ئهوان رېگاى ھيدايەت دەگرنەبەر بەو ويستەی الله تعالى پىيى بەخشىون بەو توانيەي الله تعالى پىيى داون ئىنجا لەدواى ئه وەی ئهوان ھەلى دەبىزىن رېگاى ھيدايەت الله تعالى يارمەتىان دەدا رېتۈننیان دەکا پشتىان دەگرى چونكە رېگاى ھيدايەت و چاکە و باشەپ پىخۆشە الله تعالى له گەلیدايە پىيى رازىيە ھەر يەكىكىش رېگاى گوناح و تاوان دەگرىتەبەر رېگاى پى ناگرى خواى رب العالمين لەبەر ئه وەی چونكە ئىنتىحان و تاقىكىردنەوە دروست نابى ئەگەر رېگاى پېيگەری ئەويش لىنى دەگەرى و بۆي دروست دەکا و ويستى له گەلدا دەبى كاتى كە كافريک رېئى كوفرى ھەلدى بېرىنىك رېئى بېدىنى ھەلدى بېرىنى تاوانكارىك رېگاى تاوان و گوناح ھەلدى بېرى ئە وە عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعەيە.

جا چاکتر و باشتىر بۇمان رۇن دەبىتەوە پەرتوكى (القضاء والقدر)ى دكتۆر عومەر سولەيمان ئەشقەرمان ھىناوه لەدواى ئە و بىرگەى ترىش بخوئىنەوە له (العقيدة الواسطية) مەتنە كەى شەرح و راقيەيە كى كورتى بىكەين چەند خالىك ھەيە لەويىدا باسى لىۋە دەكەين و بەلگە گان دەھىننەوە و رۇنكىردنەوە لەسەر دەدەين چاکتر بەرچاوتان رۇن دەبى لە ھەموو ئە و شتانەي تر كە پەيوەستە و پەيوەندە بە عەقىدەي قەزاو قەدەرەوە بۆ ئە وەي ئە و كاتە هيچ ئىشكال و كىشەيە كەمان بۆ نەمىنى.

جا لە مەتنى (الواسطية) ابن تيمية گەيشتە سەر ئە وەي دەفرمۇي (وَهَذِهِ الْدَّرَجَةُ مِنَ الْقَدَرِ يُكَذِّبُ بِهَا عَامَةُ الْقَدَرِيَّةِ الَّذِينَ سَمَّا هُمُ النَّبِيُّ: «مَجُوسٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ») دەفرمۇي ئە و پلە و ئەندازە و دەرەجە و خالە لە دەربارەي قەدەر كە زۆربەي قەدەرەيە كان بە درۆي دەھىننەوە

به راستی دانانین ئه و قه دهريانهی که پیغەمبەری پیشەوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ناوی بردون به مەجوس و ئاگر پەرستى ئه و ئومەتە.

جا له فەرمودەی پیغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هاتوھ کە پیغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمويەتى: «إِنَّ لِكُلِّ أُمَّةٍ مَّجُوسًا» هەر ئومەت و گەلیک کۆمەلیکیان ھەن مەجوسى حىسابن «وَإِنْ مَجُوسُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَزْعُمُونَ: أَلَا قَدَرَ [١]» مەجوسى ئومەتى منيش پیغەمبەر فەرموى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەوانەن کە دەلیئن قەدەر نیه بەو ماناھى قسە دەکەن لە قەدەرى خواى رب العالمين يان کە متەر خەمى دەکەن بەوهى دەلیئن کار و كردهوهى ئىمە چاک بۇ بکەين مادەم ھەموو شتىك لەلای الله براوه تەوه؟ و تەمبەلى لىدەکەن و وازى لى دەھىئىن يان ئەوهى کە جەبرىيە كان ئەوانە زیاتر لە تىرەي قەدەرىيە كان لارى بونە يان ئەوهى کە ھەندىك جار قسە دەکەن قسەي نابەجى دەربارەي الله تعالى لە روی ھيدايەت دانى خەلکە كان يان گومرایى كردنى خەلکان شتى ناشياو پاڭ دەدەنە لای الله تعالى (پەنا بە الله).

لە پاشان ابن تيمية دەفەرموى (وَيَغْلُو فِيهَا قَوْمٌ مِّنْ أَهْلِ الْإِثْبَاتِ) ھەندىكىش لەو گەل و خەلکانەي کە جىڭىرى قەدەر دەکەن بۇ الله تعالى و لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە ئەوانىش زىادە رەویيان تىدا كردوھ و دەکەن (حَتَّىٰ سَلَبُوا الْعَبْدَ قُدْرَتَهُ وَأَخْتِيَارَهُ) گەياندويانەتە ئەو ئەندازەي کە بەندەكان ھىچ قودرهت و توانيان نیه ھەلبىزادىيان نیه لە کار و كردهوه کانيان کە ئەوه پېچەوانەي عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەيە دەربارەي قەدەر (وَيُخْرِجُونَ عَنْ أَفْعَالِ اللَّهِ وَأَحْكَامِهِ حُكْمَهَا وَمَصَالِحَهَا) جا دەيىنه دەرەوه لە کار و كردارى الله تعالى وە لە حوكىمه کانى الله تعالى حوكىمى کار و كردهوهى مروقە كان يان بەرژەوندى و مەسلەھەتە كان بەلام ئەھلى سونە و جەماعە وانىن.

[١] في قوله صلى الله عليه وسلم : إن لكل أمة ماجوس، وإن ماجوس هذه الأمة الذين يزعمون أن لا قدر. أخرجه أبو داود برقم (٤٦٩٢) في السنّة، وأحمد في المسند (٤٠٦ ٤٠٧ ، ٤٠٨)، وهو حديث حسن بشواهدہ. انظر: السنّة لابن أبي عاصم بتحقيق الألبانی (١٤٤ - ١٤٦).

جا لە درىزە ئە و فەرمودە ئايە ئەوانە مەجوسى ئە و ئومەتن ؟ حوزەيفە دەگىرىتە و دەفرمۇي : «إِنَّ مَجُوسَ هَذِهِ الْأَمَّةِ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا قَدَرَ، إِنْ مَرِضُوا فَلَا تَعُودُهُمْ، وَإِنْ مَاتُوا فَلَا تَتَبَعُوهُمْ»^[١] جا فەرمويەتى ئەگەر نەخۇش كەوتىن مەچونە لايان يانى قەتعى ئىلاقەيان لەگەل بىكەن لەگەل قەدەرييە كان گومراپونە لارى بونە با كار نەكەنە سەر ئىۋەش لە عەقىدە وە ئەگەر مىدن شوينى جەنازە كانيان مەكەون، ئەوھ پچىانى پەيوەندىيە لە نىوان ئەھلى سونە و جەماعە و ئەھلى بىدەع ئەوانە ئەھلى بىدەعى عەقىدەيىن ئە و بابەتە تاقىم و كۆمەلانەن، نەك خەلکانىك لە بوارى فيقهىيە و لە مەسەلە فيقهىيە كانى فەرعىيات كە ئەگەر جياوازى و ئىختىلافىكىيان هەبى ئىجتىيەد و بىر وبۇچۈنىكىيان هەبى تۆ بىريارى ئەوھى لەسەر بىدەي بلىي ئەھلى بىدەعىيە و لەگەلى دەپچىنەم و سەلامى لەگەل ناكەم كەلامى لەگەل ناكەم شوينى جەنازە كەن ناكەم نا ئەوانە ئىجتىيەد و بىر وبۇ راپافىزە و شىعە كان يان قەدەرى و جەبرىيە كان يان موعىته زىلە و جەھمىيە كان ئەوانە پشتىيان تىيەدە كرى و سەردانيان مەكە و بەدواياندا مەرۇ لە شوين جەنازە كانيان مەرۇ.

جا لە پاشان لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە گوتمان جىڭىرە كە الله تعالى بەدىھىنەرى هەموو كار و كرده وە كانى مروقە كانە چونكە ئەگەر الله بەدييان نەھىئى بەدى نايە كار و كرده وە كان وە لە پاشان الله تعالى ويستى لەگەلدا يە خىربى يان شەر چونكە ئەگەر ويستى لەگەلدا نەبى دوبارە شتە كە رۇنادا بەلام بە ئىختىيار و هەلبىزاردەن مروقە كانە وە بە تونانى مروقە كانىشە كە ئەو هەلبىزاردەن و ئەو تونانىيەش الله تعالى بە مروقە كانى بەخشىوھ و بۇي بەدىھىناؤن ئىنجا دەتوانن وە عەقل و ژىرىشى پىداون الله تعالى بە مروقە كان ئىنجا له ولاشە وە پىغەمبەرانى بۇ ناردون (عليهم الصلاة والسلام)، كەواتە هەر كەسىك گومراپى بەدەستى خۆى خۆى گومرا كردوھ هەر كەسىك تاوان دەكا بە دەستى خۆى ئەو

[١] أخرجه أبو داود برقم (٤٦٩٢) في السنة، وأحمد في المسند (٤٠٦، ٤٠٧، ٤٠٨، ٤٠٩)، وهو حديث حسن بشواهدہ. انظر: السنة لابن أبي عاصم بتحقيق الألباني (١٤٤١-١٤٦١).

تاوانه‌ی به‌دهست هیناوه، ئه‌وپه‌ری عه‌داله‌ت و دادوه‌ريي‌ه که الله تعالی -جل شئنه- ئه‌گر ويستيشی له‌گه‌له و ئه‌گه‌ر بوشی به‌ديهيناوه و ئه‌گه‌ر موله‌تیشی داوه ئه‌و کاره ده‌كا بۆ تاقيكردن‌وه و ئينتيحان بوه ئه‌وپه‌ری عه‌داله‌تیشه له سه‌رپيچي و تاوان و رېگا کوفره‌که که هه‌لىبزاردوه توله‌ی لى بسيئنیته‌وه.

ده‌يە‌ها به‌لگه‌هه‌ن له‌سەر ئه‌وه که خواى رب العالمين ده‌فرمۇي: ﴿فَمَنْ شَاءَ أَتَخَذَ إِلَيْ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ [المزمول: ۱۹] ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ [التکوير: ۲۹] ئه‌گه‌ر ويستيان با هه‌ر رېگاي‌ه ک ده‌گرن‌به‌ر بۆ ناسيني الله و رېگاي خواى رب العالمين، يان: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلَيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلَيَكُفُرُ﴾ [الكهف: ۲۹] خواى رب العالمين ده‌فرمۇي ئه‌وه‌ي ده‌يە‌وه‌ي با برواداربى و ئه‌وه‌ي ده‌يە‌وه‌ي با كافربى، كه‌واته ويستى مرۆقه‌كان له دهست مرۆقه‌كانداي‌ه ئيختيار و هه‌لىبزاردن له دهست ئه‌وان داي‌ه به‌لام هىچ شتىكىش به‌بى ويستى الله نابى، ئه‌گه‌ر كوفر و بىدىني‌ه که‌شە ئه‌گه‌ر كافر بونه‌کەشە مرۆقه‌که الله تعالی موله‌تى داوه ويستى پىداوه تواناي پىداوه که هه‌لىبزيرى به‌لام ويستى الله‌شى له‌گه‌لدا ده‌بى كاتى كوفره‌که و بىدىني‌ه که هه‌لده‌بزيرى بۆ ئه‌وه‌ي تاقيكردن‌وه و ئينтиحانه که دروستبى ويست و ئيراده‌ي که‌ونى نه‌ک شەرعى به‌لام له‌رېي پىغەمبەرانه‌وه (عليهم الصلاة والسلام) الله تعالى پىي راگه‌ياندوه حوجه‌ى له‌سەر كردوه که ئه‌و رېگاي‌ه تۆ هه‌لده‌بزيرى هه‌لە‌ي چه‌وته توله‌شت لى ده‌ستىنمه‌وه ئه‌گه‌ر له‌سەر ئه‌و رېگاي‌ه به‌رده‌وام بى.

ئينجا خواى رب العالمين ده‌فرمۇي: ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الظَّلَلَةُ﴾ [النحل: ۳۶] الله تعالی ده‌فرمۇي هه‌يانه له مرۆقه‌كان الله تعالی رېنوي‌نى كردون به ده‌ستى خۆيان رېگاي رېنوي‌نى هه‌لده‌بزيرىن جا الله يارمه‌تیان ده‌دا له‌گه‌لياندا ده‌بى ئه‌وکات ئيراده‌ي که‌ونى الله‌شى له‌گه‌لدا ده‌بى به‌دى ده‌هينى بۆيان وه ئيراده‌ي شەرعىشى له‌گه‌لدا ده‌بى که پىي خوشە پىي رازيه که‌سيك رېگاي هيدايه‌ت و رېنوي‌نى هه‌لىبزيرى و پشتگيريشيان لى ده‌كا و كار ئاسانيشيان بۆ ده‌كا الله -جل شئنه- وه هه‌ندىك له

خه لکه کانیش ههن الله تعالی ده فه رموی گومرایی به سه ریاندا هاتوه به دهستی خویان وايان کردوه موسته حق و شایسته ئه و بن گومرابین به دهستی خویان ئه و ریگایه يان هه لبزاردوه. ئه بو جه هل به دهستی خوی و به هه لبزاردنی خوی نه یویست بیتته مولمان چهند پیغه میدر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رینوینی تیرشادی کرد لبه رئوهی الله تعالی عیلم و زانستی پی هه بو له ئه وهل و ئه زده له وه ئه بو جه هل نابیتته مولمان به کافری و گومرایی مايهوه، جا ئه بو له هه ب به دهستی خوی ریگای کوفره کهی و گومراییه کهی هه لبزارد جا خوای رب العالمین يش ويستی له گه ل بو و ئیختیاریشی دابوه دهستی ئه و تاوه کو ئینتیحان و تاقیکردنوه که دروست بی.

ئینجا الله تعالی له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعدهش: ﴿لَا يُسَلِّمُ عَمًا يَفْعَلُ﴾ [الأنبياء ٢٣] الله بو ئه و ندهش الله یه - جل شئنه - نابی پرسیاریشی لیکری له وهی دهیکا له بھر ئه وهی چونکه گه ورده یه خاوهن حیکمه ته وه الله یه - جل شئنه -، تو هه رچی الله تعالی کردى لیی بپیچیته وه لیی ورد بیته وه وه کو هه ندیک له تاقم و تیره کان ته نانه ت ئه شعه ریه کان هه مو و جاری ده لین ده بی تۆ غایه ت یان حیکمه ت یان مه بھست له مه بھسته کانی الله تعالی تیگهی هه مو و شتیکی الله تعالی له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعده بی حیکمه ت نیه و حیکمه تی تیدایه به لام مه رج نیه تو بزانی تو هه مو جاریکیش بوت نه هاتوه لیی بپیچیته وه و ئیلا ئه گه ر بیزانی ئینجا به دوای که وی ئه و کات ئه وه ته سلیم بونیکی به ندایه تی ته واو نیه ئه و کات مه سله حه ت و به رژه و ندیه که ت پالت پیوه ده نی کار و ئیشه که بکهی، عه بدایه تی ته واو بـ خوای رب العالمین وه را گه یاندنی خوایه تی الله تعالی به ته واوه تی له لای تو له وه دایه هه ر ئیش و کاریک الله تعالی فه رموی و کردى ته سلیم به ملکه چبه دل که چبه ئینجا له دوایه ئه گه ر حیکمه ته که شت بو رون بویه وه ئا ئه و کاته چاکتر و زیاتر دلت پی خوش ده بی.

جا ههندیک خال ههیه له دهربارهی قهزا و قهدهر له پهروکه کهی (القضاء والقدر)ی دکتور عومه ر سولهیمان ئەشقەر حەزمان بەوهبوو ئەو پیاویکی بەرز و بەریزه له چەند رۆژى راپردودا وەفاتى كرد زانایه کی يە كجارت گەورەیه وە زۆر سود و كەلکمان لى ئەستىرە دەتوانین بلىيەن ئەستىرەيە ک بوو له ئەستىرە کانى ئەھلى سونە و جەماعە و ئەو ئەستىرە رۆيىشته وە بۆلای الله تعالى هەموو عبادەت و ديندارى و نوسيئن و عيلم و خير و چاكە و دەعوه کانى لى قبول کردى بەراستى داعى بوو ماموستا بوو بەریز بوو، ئىمە هەولى ئەوهماندا كه بچىنه خزمەتى ئەمسال بىتەوە لەدواى سەردانى سودانى ئەمجارەمان بەس دياره بە قىسمەت و نسيب نەبوو له گەل كورە کەی تەعاروفمان پەيدا كردوو كه يە ک له كورە کانىشى ئاوا زانایه و دكتۆرای ههیه و له شەريعدەت دەزانى و شتى زۆر باشى ههیه الله پاداشتىيان بداتەوە پیاویکی موتەوازىع، جا بۇ ئەوهى خير و بىريش بە ئەو بگا دياره ئاخىر خىريش بوه زاھىرىيە کەی لەبەر ئەوهى الله تعالى له شەوى جومعە وە له مانگى رەمەزان له و دە شەوهى ئاخىرى گىانى كىشا و گەرایەوە لاي خواى رب العالمين الله تعالى له رېزى پىغەمبەران و پیاوچاكان و سديق و شوھەدا حەشرى بكا و ئىمەش له گەل.

ئەو پیاوە بەریزه ئەو سىلسىلە و زنجىرهى داناوه (العقيدة في ضوء الكتاب والسنة) هەشت پهروکه بەراستى زۆر نايابە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە بەھەموو بەلگە كانەوە وە بەھەموو ئىختىلاف و جياوازىيە كانەوە تىدا هيئاوه، له زنجىرهى هەشتمى كه دهربارەي قهزا و قهدهرە زۆر بە كورتى و پوختى شتە كانى باسکردوه، جا ئىمە هەندىك له بىرگە كانى دەھىئىنەوە كه بۇ نمونە دهربارەي فىعل و كردارى بەندە كان ئايە بەدېھىنراوى الله تعالى يە و بەندە كانىش ويست و هەلبزاردەنیان بۇ ههیه بۇ فىعل و كارە كانى خۆيان؟ بەلئى دەيەها بەلگەمان ههیه لەوانە جابر دەگىرىتەوە دەفەرمۇئى سوراقەي كورى مالىكى كورى جوعشەم هات گوتى ئەي پىغەمبەرى الله (عَزَّلَهُ الْكِبَرَ) «بَيْنَ لَنَا دِينَنَا كَأَنَّا خُلِقْنَا إِلَّا نَ، فِيمَا أَعْمَلْ

الْيَوْمَ، أَفِيمَا جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ وَجَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ؟ أَمْ فِيمَا نَسْتَقْبَلُ ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيمَا جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ، وَجَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ» ئه وه عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه يه گوتى بۆمان رونكه وه ئهی پىغەمبەرى الله (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئىمە كە ئەنه هو ئىستا به دىها توين و دروستكراوين ئايە عه مەل و كرده وه کانى ئه مرۆمان ئايە به گويىرهى ئه و مره كە بەي قەلەمى خوايىه كە وشك بوه تە وھ و هەموو شت براوه تە وھ و نوسراوه يه و ئەندازه كراوه يان به وھ داھاتوو ئىمە برياري له سەر دەدەين و دەيکەين؟ پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بە وھ يه كە مره كە بى خوايى لى وشك بوھ تە وھ بە وھ يه كە ئەندازه كراوه و دانراوه لە (اللوح المحفوظ)، ئه وھ ماناى ئه وھ دە گەيدەنى ئە مجارە ئه و گوتى «فَقِيمَ الْعَمَلُ؟» ئىنجا بۆ ئىمە كار و كردار بکەين ئايە بۆ لى دانەنىشىن و مادەم هەموو شتىك لە سەرمان براوه تە وھ؟ جا فەرمۇي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) «اَعْمَلُوا فَكُلُّ مُبِيسَرٍ^[۱]» فەرمۇي ئىۋە كار و كردار بکەن بەس هەر يە كىكىشتان ئه وھى نوسراوه لە سەردى هەر ئه وى بۆ دەبى و بە سەردى دى، لە بەر چى؟ چونكە تۆ نازانى لە داھاتودا كامە كرده وھ دە كەي ويستى الله لە گەل كامە يانە.

كەواتە عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه دەربارەي كار و كرده وھ کان دەبى تۆ قۆل و باسكت هەلمالى ئىش و كارە كانت بکەي پشتىش بە الله بىھستى رېڭاي خەير بگەيتە بەر دوايە هەرچىت بە سەرھات ئائە و كاتە پىي رازى بى و خوايى رب العالمين - جل شئنه - ئه وھى بۆ هيئىتى بزانە ئه و تەواوه و ئه و نوسراو بوه لە (اللوح المحفوظ).

لە بەر ئه و بزانن عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه ابن تيمية ئىمامى تە حاوى ئه و دەقانەي ئه وان دە هيئىنە و بزانە چەند چاك حالىمان دە كەن و تىمان دە گەيدەن، ئايە چۈن دەبى ئىمە تە سليم بىن بە قەزاو قەدەر و كار و كرده وھ کان؟ هەلبىزاردەن لە دەست خۆمانە ويستانەن هە يە ئىمەش بەلام هەموشى بە ويستى الله تعالى دەبى وھ لە عىلمى الله تعالى دا هە بوه لە

[۱] صحيح مسلم (۲۶۴۸)، مسنند أحمد (۱۴۱۱) (۱۴۲۵) (۱۴۶۰).

ئەوەل و ئەزەل چى دەكەين لە (اللوح المحفوظ) يش ئەوە نوسراوەيە ھىچ شتىكىش بەسەرماندا نەسەپىنراوە بە زۆر پىمان بىكىرى ويست و ئىرادە و ھەلبىزاردنى خۆشمانى لەگەلە. ئەوە تا ابن تىميمە دەفرمۇى: (أَن يَعْلَمُ الْإِنْسَانُ أَنَّ مِذْهَبَ أَهْلِ السَّنَةِ وَالْجَمَاعَةِ فِي هَذَا الْبَابِ وَغَيْرَهُ مَا دَلَّ عَلَيْهِ الْكِتَابُ وَالسَّنَةُ) رېپەرى ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي قەزاو قەدەر ئەوەيە كە لە قورئان و سونە بەلگەنە لەسەرى (وَكَانَ عَلَيْهِ السَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمَهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) كە پىشىنانى چاكى راپردوو يە كەمىنە كان لە موھاجىر و كۆچبەران وە لە ئەنسار و پشتىوانان لەسەرى رۆيىشتۇن (وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ) وە ئەوانەي شوينى ئەوانىش كەوتۇن بە چاكە (وَهُوَ) ئەويش ئەوەيە عەقىدە كە (أَنَّ اللَّهَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ) اللە تعالى بەراستى و بىڭۈمان بەدىھىنەری ھەموو شتىكە ھەر ئەويش خاوهەنە بۆ شتەكان (وَقَدْ دَخَلَ فِي ذَلِكَ جَمِيعَ الْأَعْيَانِ الْقَائِمَةَ بِأَنفُسِهَا وَصَفَاتِهَا الْقَائِمَةُ بِهَا مِنْ أَفْعَالِ الْعَبَادِ وَغَيْرِ أَفْعَالِ الْعَبَادِ) جا ئەوە ھەموو شتىك دەگرىتەوە كە اللە بەدىھىنەرە بۆى - جل شئىنە- وە خاوهەنەتى چ عەين زات و خودى شتەكان بىچ سىفەت و ئاوهلناوه کانى لە خودى شتەكان دىتەجى وە كو كار و كردهوە مروقەكان وە جىگە لە كار و كردهوە مروقەكان خودى مروقەكانىش ھەر اللە بەدىھىنەرە بۆيان - جل شئىنە- (وَأَنَّهُ سَبَحَانَهُ مَا شَاءَ كَانَ) جا اللە تعالى ھەر شتىك ويستى لەگەلدا بىچ ئەوە بولە دەبى (وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ) ئەوەيى اللە تعالى ويستى لەگەلدا نەبى نابى (فَلَا يَكُونُ شَيْءٌ إِلَّا بِمُشَيْئَتِهِ وَقُدرَتِهِ) ھىچ شتىك نىيە بىچ و بەدى بىچ مەشىئەت و ويست و دەسەلات و توانايى اللە تعالى يە دەبى (لَا يَمْتَنِعُ عَلَيْهِ شَيْءٌ شَاءَ) ھىچ شتىك ناتوانى ئەو شتەيى اللە ويستى لەگەلدا بىچ قەدەغەي بکا و لىينە گەپى بىتەجى (بَلْ هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ) بەلکو اللە تعالى توانايى لەسەر ھەموو شتىك (وَلَا يَشَاءُ شَيْئاً إِلَّا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَيْهِ) ھىچ شتىك نىيە اللە ويستى لەگەلدا بىچ توanaxى ھەيە بەسەر شتەكە كە بىتەجى (وَأَنَّهُ سَبَحَانَهُ يَعْلَمُ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ) اللە تعالى عىلەم و زانستى ھەيە بە راپردوه كان لە ئەوەل و ئەزەلەوە وە بە داھاتوھ کانىش و بە ئىستاش

و هیچ شتیک به دهه نیه له عیلم و زانستى الله (وما لم يكن لو كان كيف يكون) هر شتیک نه بئ چون ده بئ هر الله تعالى عیلم و زانستى پئی هه يه ئایه له موسته قبل و داهاتوو ده بئ و چونیش ده بئ (وقد دخل في ذلك أفعال العباد وغيرها) جا ده چیته ئه و بازنه يه و کرده و هى به نده کان جگه له کار و کرده و کانیشیان الله عیلم و زانستى پئی هه يه و ويستیشی له گه لدا ده بئ کاتیک کار و کرده و کان مرؤفه کان ئهنجامی ده دهن (وقد قدر الله مقادير الخلائق) بیگومان الله تعالى ئهندازه هه موو به دیهینراوه کانی کردوه و دایناوه (قبل أن يخلقهم) پیش ئه و هى به دیيان بینى و دروستیان بکا (قدر آجالهم وأرزاقهم) هه موی ئهندازه کردوه و بؤی داناون هم ئه جهل و مؤله تی دیاريکراویان هم رزق و روزیان (وأعمالهم) هم کار و کرده و کانیان (وكتب ذلك) ئه و عیلم و زانستیه خۆی نوسیوه ته و هش له (اللوح المحفوظ) دا (وكتب ما يصيرون إليه من سعادة و شقاوة) ئه و هشی تو مار کردوه و نوسیویه تیه و هئه و هی مرؤفه کان پئی ده گه ن له به خته و هری یان له به د بهختی (فهم يؤمنون بخلقه لكل شيء وقدرته على كل شيء) ئه و ان بروادرن به و هی که هه موو به دیهینراوه کان له لای الله تعالى يه به دیهینانی و ه قودرهت و ده سه لاتی الله تعالى یه لس هر هه موو شته کان (ومشيئته لكل ما كان) و ه ئه و شтанه رپیداوه هه موی ويستی الله تعالى یه له گه لدا بوه (وعلمه بالأشياء قبل أن تكون) و ه عیلم و زانستی هه يه به شته کان پیش ئه و هی بیته جی (وتقديره لها) هه موشی ئهندازه بؤ کردوه (وكتابته إليها قبل أن تكون^[۱]) پیش ئه و هی شته کانیش رپیدا نوسیویه تیه و ه الله تعالى ئه و شтанه له داهاتوش رپوده دهن له (اللوح المحفوظ) دا.

دوايیه دریزه به قسه کانی ده دا رونکردن و هی جوانتریش ده دا ده فه رموی: (وسلف الأمة وأئمتها متفقون أيضا على أن العباد مأموروون بما أمرهم الله به) جا پیشینانی ئومه تی ئیسلام و ه پیشه و اکانیان يه کدنه نگن له سه رئه و هی به نده کانی خواي رب العالمين فه رمان پیکراون

[۱] مجموع الفتاوى ج: ۸ ص: ۴۴۹.

بەوهى كە الله تعالى فەرمانى پىيىرىدون (ومنهيون عما نهانهم الله عنه) وە قەدەغە كراون لەو شتائەى كە الله قەدەغەى لىكىرىدون (ومتفقون على الإيمان بوعده ووعيده الذى نطق به الكتاب والسنة) جا دەفەرمۇئى وە يەك دەنگىشىن لەسەر ئىمان و بېرىۋېروا بۇن بە وەعد و بەلىنە كانى الله بۇ دانەوهى پاداشتى بېۋاداران و چاكە كاران وە تۆلە سەندنەوە لە بىدىنەن و گۇناحكاران ئەوهى كە لە قورئان و سونە هاتوھ و باسکراوه (ومتفقون أنه لا حجة لأحد على الله في واجب تركه) هىچ كەسىك بەلگەى بە دەستەوە نەماوە لەسەر الله تعالى ئەگەر شتىك الله واجب و ئەمرى پىيىرىدىنى وازى لىٰ بىنى و نەيكى (ولا محرم فعله) يان حەرام و تاوانىك كە دەيكى حوجەى لەسەر كراوه ئەگەر كردى شايىتەى ئەوه دەبى كە تۆلە لىٰ بىسېنرىتەوە (بل لله الحجة البالغة على عباده^[۱]) بەلکو الله تعالى بەلگەى زۆر بەھىزى لەسەر بەندە كانى ھەيدە كە پىيغەمبەرانى رەوانە كردۇھ (عليهم الصلاة والسلام). لە كۆتاىى ھەر ئەو چەند دىرەي (مجموع الفتاوى) اى ابن تيمية باس دەكەين كە دەفەرمۇئى: (ومما اتفق عليه سلف الأمة وأئمتها مع إيمانهم بالقضاء والقدر وأن الله خالق كل شيء) يەكىكىش لەو شتائەى تر كە سەلەف و پىيىشىنانى ئومەتى ئىسلام وە پىيشەوا كان ئىمانيان پىيى ھەيدە كە گەل قەزاو قەدر كە يەك دەنگىشىن لەسەرى ئەوهى كە الله تعالى بەدىھىنەرى ھەموو شتەكانە (وأنه ماشاء كان) ئەوهى كە الله بىھوئى و ويستى لە گەل بوه بوه و دەبى (وما لم يشأ لم يكن) ئەوهى ويستى لە گەل نەبى نابى (وأنه يضل من يشاء ويهدى من يشاء) الله تعالى ئەوهى بىھوئى دەتوانى گومراي بكا وە ئەوهى بىھوئى ھيدايەت و ۋېنۇيىنى دەدا (وأن العباد لهم مشيئة وقدرة) بەلام بەندە كانى الله يىش و مرۆقە كانىش ويستيان ھەيدە تواناشيان ھەيدە الله ئەو ويست و توانايەى بۇ دروست كردۇن و پىيى داون (يفعلون بمشيئتهم وقدرتهم) بەندە كانى خواي رب العالمين ئەو ئىش و كارانە دەكەن بە توanaxو دەيىكەن كە الله بەوانى داوه بە ويستە و حەزە و ئارەزوھ دەيىكەن كە الله تعالى بۇ ئەوانى

[۱] مجموع الفتاوى ج: ۸ ص: ۴۵۲.

بەدى هىنناوه (ما أقدرهم الله عليه) ئەو توانايىھى كە الله تعالى بە ئەوانى بە خشيوھ لە سەرى كە بتowan بىھىتىنەجى (مع قولهم إن العباد لا يشاءون إلا أن يشاء الله^[١]) لە گەل ئەوه ئەھلى سونە و جەماعە و پىشىنانى چاک و پىشەوايانى ئەھلى سونە و جەماعە يەك دەنگىشنى لە سەر ئەوهى بەندە كان هىچ ويستىكىان نابى ئىلا ويستە كانيان دەبى تىك بىكەتە وە لە گەل ويستى الله تعالى ئىنجا ئىش و كارە كان دەبى و رووددا.

كەواتە ئەوهىي عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە وە كۆ ابن تيمىيە بە درىزى لە مجموع الفتاوی فەرمۇي و وە دكتور عومەر سولەيمان ئەشقەر لە (القضاء والقدر) ئەو پەرتوكە نايابەي هىننا بويءە.

چەند خالىكى تر ھەيە حەز دەكەين رۇنى كەينە وە يەك لەو خالانە رونكردنە وە و بەلگە لە سەر ئەوهى خەلکى دۆزەخ و خەلکى بەھەشت لە عىلەمى الله تعالى دا بونە - جل شئىھە - لە ئەزەل و ئەوهە ديارىكراون، بەس بەو مانايدى دىيارييىكى دەنە كەيان كە الله تعالى زولميانلىنى ناكا بە دەستى خۆى كەسە كە رېڭىاي بەھەشت هەلدەبىزىرى الله ويستى پىددەدا تواني پىددەدا، وە ئەوهى دۆزەخىشە بە دەستى خۆى رېڭىاي دۆزەخ هەلدەبىزىرى بەلام ئەو شتانە براوەيە، وە كۆ لە سەھىھى بوخارى هاتوھ لە عىمەرانى كورى حوسىن دەفەرمۇي پياوېيک گوتىيە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَعْرَفُ أَهْلَ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ؟» ئايە بەھەشتى و دۆزەخى دەناسرىن و لېك جىا دەكىنە وە؟ «فَقَالَ: نَعَمْ» پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بەلىنى «قَالَ: فَلَمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ؟» كەواتە بۆ كار و كردار بىكەن ئەوهى بەھەشتىيە هەر بەھەشتىيە و ئەوهى دۆزەخىيە هەر دۆزەخىيە؟ پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «كُلُّ يَعْمَلُ لِمَا خُلِقَ لَهُ^[٢]» هەرييە كە ئەو كار و كرده وە دەكە كە لە پىناوېيە وە بەدىھاتوھ و دروست بويھ، يەعنى بەھەشتى كارى ئەھلى

[١] مجموع الفتاوی، ج: ٨ ص: ٤٥٩.

[٢] صحيح البخاري (٦٥٩٦) (٧٥٥١) (٥٧٠٥)، صحيح مسلم (٢٦٤٩)، سنن أبي داود (٤٧٠٩).

به هه شتى ده کهن دۆزه خى کاري ئەھلى دۆزه خ ده کهن به ويستى خۆيان به هەلبزاردنى خۆيان ئينجا الله تعالى عىلمى پى هەبوه ئەو بريارهى داوه و ليكى جيا كردونه تەوه.

ئينجا له سەحىحى موسىلىميشدا هاتوه که ئىمامى عەلى -رضي الله عنه- دەفرموى: «كَنَّا فِي جَنَّةً فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ فَأَتَانَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ وَمَعَهُ مُخَصَّرَةٌ، فَنَكَّسَ فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِمُخَصَّرَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مَا مِنْ نَفْسٍ مَنْفُوسَةٌ إِلَّا كُتِبَ مَكَانُهَا مِنَ الْجَنَّةِ، وَالنَّارِ، وَإِلَّا قَدْ كُتِبَ شَقِيقَةً أَوْ سَعِيدَةً» ئىمامى عەلى دەفرموى ئىمە جەنازە موسىلىمانىكىان پىبۇو (سەحابەيەك) له گۆرسستانى به قىعى غەرقەد بوين، کە شوينىكى ديارىكراوه به قەبرستانى مەدينە مەشھورە له نزىك مزگەوتە کەي پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆربەي ھاوهلان و سەحابە كانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دواى هيجرەتى بۆ مەدينە لهوى شاردراؤدن، دەفرموى پىغەمبەر ھاتە لامان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گۆچانىكى بچوکى به دەستەوە بوو ئينجا دانىشت و له پاشان بهو گۆچانە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سەری خۆى نزم كردىبووه و له عەرز دەخشاند و نوکە کەي له عەرز دەدا ئينجا پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇى هيچىك نيه له ئىۋە يەكىن نيه له ئىۋە ئىلا گیان لە بەربى رۆحى لە بەربى ئىلا ئەو کە سە الله تعالى شوينى ديارىكراوه و بۆى نوسيوه له بەھەشته يان له دۆزه خە وھ بۆى نوسراوه بەدبەختە يان بەختە وەردە.

کەواتە ئەوھ زولم و سىتم نيه له عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە الله تعالى بەسەر دۆزه خيانى سەپاندې ئىلا دەبى تۆ دۆزه خى بى بەبى هەلبزاردنى خۆى و تواناي خۆى نا توانا و هەلبزاردنى داوه تە دەستى بەندە کەي وھ پىغەمبەری بۆ ناردوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆ خۆى رېڭى جەھەنمى بە ويستى خۆى بهو توانا و هەلبزاردنەي الله پىسى داوه هەلبزاردوه ئينجا خواي رب العالمين واي ديارى كراوه.

ئينجا «فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ» ئىمامى عەلى دەفرموى جا پياوىك گوتى ئەي پىغەمبەری الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «أَفَلَا نَتَكُلُ عَلَىٰ كِتَابِنَا» جا بۆ ئىمە نەمىنىيە وە لەسەر ئەو نوسراوه لەسەرمان نوسراوه «وَنَدَعُ الْعَمَلَ» وازبىنین له كردهوھ کان «فَقَالَ: مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ

فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ» پیغەمبەر فەرمۇی (عليه السلام) ھەر يە كىك ئەھلى بەختە وەرى بىي و چونە بەھەشت بىي ئەھە دەرۋا بەرە و رېگايى كردى ئە و كردهوانە كە رېگايى بەھەشىيانە «وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ» ھەر يە كىكىش لە دۆزەخى بىي دەچى ئە و كار و كردهوانە دە كا بەلام الله تعالى لە ئەھە دەھە عىلمى پىيى ھە يە ئەھە بە دەستى خۆى بە ويستى خۆى ئە و رېئىھە لە لدەبىزىرى لە بەر ئەھە دەھە سەرەتاوه يە كلاي كردوھە و ديارى كردوھ، ئىنجا «فَقَالَ : اعْمَلُوا؛ فَكُلُّ مُسِرٍّ، أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُسِرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُسِرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ» جا پیغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) ھەموتان بە گویرەي ئەھە لە سەرتان نوسراوه كار و كردهوھ کانتان وَا دەبىي بە مانايمەي بە دەستى خۆتان بە ويستى خۆتان ئەھە دەھە لە بىزىرىن الله عىلمى پىيى ھەبوھ و لە بەر ئەھە ئەھەشىيان دە كا ئەھە دۆزەخى بىي و بەدېخت بىي كار و كردهوھ بەختە وەرييان دە كا و هى بەھەشىيان دە كا ئەھە دۆزەخى بىي و بەدېخت بىي كار و كردهوھ بەدېختان دە كا و هى دۆزەخيان دە كا ئەھە دۆزەخى بىي و بەھەشىيان دە كا، ئىنجا دوايە پیغەمبەر ئەھە خويىندەوھ (عليه السلام): **﴿فَإِمَّا مَنْ أَعْطَى وَأَتَقَى * وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى * فَسَنِيْسِرُهُ لِيُسِرَى * وَإِمَّا مَنْ بَخِلَ وَأَسْتَغْنَى * وَكَذَبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنِيْسِرُهُ لِلْعُسْرَى﴾** [الليل: ۱۰-۵] كەواتە سەبەب و ھۆكارە كان ديارىكران ھەرييە كىك پىي بېھە خشى و تەقواي الله تعالى بىا بېھە خشى و تەقاوا بکات ئە و رېگا چاك و باشانە بەراست دابىنى كە رېئى پیغەمبەر (عليه السلام) ئەھە كار ئاسانى بۇ دە كرى الله لە گەلەيدا دەبىي سەرەي دەخا پاشى دەگرى بەلام ھەرييە كىك رەزىلى و قرچۆكى بىا بەھە رېگايى پیغەمبەر نە گرىيەتە بەر (عليه السلام) پىييوابىي دەولەمەندە لەھە و پىيويستى بە و رېگا و رېبازە نىيە وە كو ئەبو جەھەل وايىرد وە بە درۆي بىيىتە وە رېباز و رېگا چاكە كە پیغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) ئا ئەھە يە يارمەتى نادرى الله تعالى لە گەلەيدا نابىي بەلام ويستى لە گەل ئەھە دەبىي الله تعالى كە رېگايى پىي ناگرى بە دەستى

[۱] صحيح البخاري (۱۳۶۲) (۴۹۴۵)، صحيح مسلم (۲۶۴۷)، سنن أبي داود (۴۶۹۴).

خۆی بە ویستى خۆی ئەو مرۆڤە ئەو ریگایەی هەلبزارد خواى رب العالمين يش وازى لى دەھینى و کارە كەی بۆ ئەنجام دەدا و بۆی دەھینىتەجى و ویستىشى لەگەلدا دەبى ھەتا ئىنتىحان و تاقىكىردنەوە كە دروست بىي.

لە پاشان خالىكى تر ئەوەيە كە دەمانەۋى باسى لىيۇھ بکەين ئايە عەقلى مەرقۇ بۆی ھەيە قىسە بىكا لە شتە غەيىيە كان يان لە تەقدىر و قەدەرى الله تعالى؟ نەخىر عەقل و ھۆشى ئىنسان سنوردارە نابى قىسە بىكا لە شتە غەيىيە كان دەبى بەدواى نەقل و فەرمودە كانى الله و پىغەمبەر بکەۋى (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) وە كو أبو المظفر السمعانى كە ابن حجر لىيى دەگىرېتەوە دەفەرمۇيى فەرمويەتى: (سبيل المعرفة في هذا الباب) ریگای شارەزابون و عىilm بە دەست هېنان دەربارە عەقىدە و قەدەرى خواى رب العالمين (التوقيف من الكتاب والسنة) دەبى تۆ بوھستى لهسەر كىتاب و سونە نابى لە خۆتەوە قىسە لىبىكە (دون محضر القياس والعقل) نابى بە روتى عەقل بەكار بىنى و قىاسى بکەى لهسەر شتە بەدىھىنراوه كان شتە غەيىي و نادىارە كان (فمن عدل عن التوقيف فيه ضل و تاه في بحار الحيرة) ھەر يەكىن راھەوھستا لهسەر بەلگە كانى قورئان و سونە عەقلى خۆى بەكار ھېنا ئەوە وندەبى گومرا دەبى دەچىتە ناو دەريايى سەرگەردانى سەرگەردان دەبى (ولم يبلغ شفاء العين) ناگاتە بەرپاستى چارەسەرييە كى تەواو و بەرچاو رونى (ولا ما يطمئن به القلب) ناگاتە ئەو شتانەي كە دلى پىي ئاسودە دەبىت (لأن القدر سر من أسرار الله) چونكە قەدەرى الله تعالى يەكىكە له نەھىنيە كانى الله تعالى (اختص العلم الخبر به) الله تعالى تايىەتى كردوه بە خۆى زاناي وردازان بە ئىش و کارە كان (وضرب دونه الأ Starr) وە الله تعالى ھەندىك شت ھەيە غەيىيە و نادىارە پەردهى بۆ داناوه نەيوىستوھ مەرقۇ و مەردوھە كان بزانن (وحجبه عن عقول الخلق، و معارفهم؛ لما علمه من الحكمة) لەپىنناو حىكمەتىك كە ھەندىك جار ئىمە نايزانىن الله تعالى پەردهى داناوه لەنیوان عەقلى بەدىھىنراوه كان و زانستى و

عىلەميان ناگاتە ئەو ئاست و دەرەجە (فلم يعلمه نبى مرسى، ولا ملك مقرب^[١]) جا ھەندىك جار پىغەمبەرىكى رەوانە كراوېش عىلەم و زانستى بە شتە كانى غەيى نەبوھ و نابى وھ فريشته نزىكە كانىش لە الله تعالى.

وھ ئىمامى تەحاوېش دەفرەرمۇئى لە عەقىدە مەشھورە كەى كەھى ئەھلى سونە و جەماعەيە دەفرەرمۇئى: (وأَصْلُ الْقَدْرِ سُرُّ اللَّهِ) بىنەرەت و بنچىنەي قەدەر يەكىكە لە نەيىنەيە كانى الله (في خلقه) دەربارەي بەدىھىنزاوە كانى (فلم يطلع على ذلك ملك مقرب) ھەندىك شتى غەيى ھەيە لە قەدەردا فريشته نزىكە كانىش ئاگايىان لىنىيە ئەھۋى لە (اللوح المحفوظ) دا ھەيە لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە فريشته كانىش نازانن ھەموى مەگەرى ئەھۋى الله پىيان دەلىنى - جل شئنه- زۆر شت ھەيە الله تعالى پىيان نالىنى هيچى لىنىي نازانن (ولا نبى مرسى) پىغەمبەرى رەوانە كراوېش لىنىي نازانى (والتعمق في ذلك ذريعة الخذلان) دەفرەرمۇئى چونە بىنچىنە و زۆر قول بونەوە تىيىدا دەبىتە مايەي ئەھۋى تو سەرشۇرپى گومرابى ئاگات نەمىنى ھەندىك شت ھەيە نابى زۆرى لىنىي بېچىتە وھ تەسلىم بونە ئەو الله يە و تو بەندەي ئەھۋى (وسلم الحرمان) دەبىتە قادرمە و پەيژەي مەحرۇم بونت (ودرجة الطغيان) دەبىتە پلهى زىدەرەويت (فالحذر الحذر من ذلك نظراً و فكراً و وسعة) ئىمامى تەحاوى دەفرەرمۇئى توخوا ھۆشيارىن ھۆشيارىن ئاگادارى ئاگادارى لەھۋى بىرىكەيتە وھ ئاوا وھسوھسە ئاوا بە دلتىداپى لىنىي ورد بىتە وھ (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَوِيْلُ الْعِلْمِ عَنْ أَنَامِهِ) ھەندىك شتى قەدەر ھەيە الله تعالى پىچاۋىيەتىيە وھ لە مەرۇف و مەردۇم پىيى رپانە گەياندون (ونهاهم عن مرامە) وھ قەدەغەي كردوھ لېشى بېچنە وھ و بەدوايدا بچن و بچى ھەموو شتە كان بىزانى تو بەندەيە كى عىلەم و زانستىيە كانت كەم و كورتە بەقەدەر پىيوىستى خۆت الله تعالى بەتۆى راگەياندوھ وھ كو دەفرەرمۇئى: ﴿لَا يُسَلِّمُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ

[١] فتح الباري: ١١ / ٤٧٧، وراجع شرح النووي على مسلم: ١٦ / ١٩٦.

يُسَلُّونَ^[١] [الأنبياء: ٢٣] خواى رب العالمين ده فه رموئى پرسیار له الله ناکرى - جل شئنه-
له هه موو ئيش و کاره کانى بۇ وايکردوه و بۇ واده کا ئهوان پرسیاريان لى ده کرى که
بەندەی اللهن الله تعالى لە هه موو شتىك لىيان دەپىچىته وە.
کەواتە قاعيده کانى ئەھلى سونە و جەماعە وە کو دكتۆر عومەر سولەيمان ئەشقەر (الله
پاداشتى بىداتەوە) هەلى ھىنجاوه له فەرمودە و وته کانى پىشىنانى ئەھلى سونە و جەماعە
ده فەرمۇئى ئە و خالانە پىيوىستە تۆ لېت بىتەجى نابى لىرە زياتر بىرۇقى و تىپەر بىھى:
يە كەم (وجوب الإيمان بالقدر) ئىمە واجبه له سەرمان دەبى ئىمان و بىرايە کى تەواو له دلىان
جيڭگىرى بىھ زمانى دانى پىدا بىنین به كردەوە بىسىھلىنىن کە قەدەر شتىكى راست و
دروستە و ئىمانمان پىيى هەبى.

دوھم (الاعتماد في معرفة القدر وحدوده وأبعاده على الكتاب والسنۃ) دەبى پالپىشىمان و
بەلگە كانمان بۇ شارەزابون و زانىن دەربارەي قەدەر و سنورە کانى قەدەر و باس و باھەتى
قەدەر له سەر كىتاب و سونە كورت هەلبىننىن نابى زياتر بىرۇقىن و عەقلى تىدا به كار بىنین
قياسى تىدا به كار بىنین يان قسەي مروقە كان تىدا به كار بىنین (وترک الاعتماد في ذلك
على نظر العقول ومحض القياس) دەبى ئىمە وازبىننىن له وەي بلىن وەلا عەقل و دەلى
قياس و دەلى تاقم و كۆمه لە کانى جگە له ئەھلى سونە و جەماعە به وە تىكە وتون، له
سيفەتى الله تعالى يان له شتە غەييە كان له بەر چى زۆرجار رەتى دەكەنەوە دانى پىدا
ناھىن تەئویلى دەكەن دەيگۈرن تەحرىفى دەكەن؟ چونكە دەلىن چۈن دەگۈنچى ئەي
ئەگەر ئىمە بلىن الله تعالى له سەر عەرپشە ئىستىوايى كردە مەعنای وايە دەبى پىيوىستى
بە عەرپش بوبى و دانىشتى لە سەر عەرپش و وابوبى و وا بوبى (پەنا به الله) ئەوە هه موى
لە بەر ئەوەيە چونكە قياسى دەكات لە سەر خۆى مروق، مروق كە بلىنى لە سەر شتىكە
يانى يان راوه ستاوه بەپىوه يان دانىشتىوھ يان فلانە الله تعالى: **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ**

[١] شرح الطحاوية: ص ٢٧٦.

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ [الشورى: ١١] تۆ نابى عەقلى بۆ به کار بىنى نابى قىاسى بکەى لهسەر مەرۇش و مەخلوق و بەدېھىنراوه کان لهو وە تىيە كەھى هى قەدەريش هەر وايە هەر دەبى تەسلیم بى و پىي رازى بى و بلىي حەقىقت و راستىيە و چۈنۈھەتىيە كەشى من عىلەم پى نىيە.

وە لە پاشان قاعيىدە و بىنچىنە يە كى تر دكتۆر عومەر سولەيمان ئەشقەر دەفرەرمۇى (ترك التعمق في البحث في القدر) نابى زۆر حەزىت بەھەبى بچىتە بىنچ و بنهوانى لىكۆلىنە وە دەربارەي ھەموو شتە كانى قەدەر (فبعض جوانبه لا يمكن للعقل الإنساني منها كان نبوغه أَن يستوعبها) ئەگەر ھەرچەند زىرىھەك و دانابى ھەندىيک شت ھەيە لە بوارە كانى قەزا و قەدەر تۆ لەو ئاستەدا نى عەقلى تۆ قبولى بكا و وەرىبىرى (وبعضاً الآخر لا يستوعبها إلا بصعوبة كبيرة) وە ھەندىيک لايەنيش ھەيە دەبى تۆ زۆر ماندوبي زۆر عاقلى زۆر ژىرىبى ئەۋەكەت لىيى حائى دەبى تىيەدەگەى، ئەو ئەمر و فەرمانەشت پىنە كراوه ئەو ئەمر و تەكلىفەشت لهسەر نىيە لەلايى الله تعالى كەواتە تەسلیمیيە و ئەوەندە مەچۇ بىنچ و بنهوانى شتە كانى كە الله بە دور و درىزى بۆى باس نە كردى و بۆى نەھىنایە وە ئەو سەلامە تترە بۆ دىنمان وە بۆ دونيامان بۆ ھەموو شتە كان تەسلیم بونى الله تعالى يە.

جا دەلى ئەگەر ھەندىيک كەسىش دەلىن ئەى ئەو نىيە مادەم ئىيمە مەوداى عەقلمان كورت كرده وە نەمان ھېشىت عەقل ئىش بکات؟ نا كاكە مەوداى عەقل كورت نە كراوه تەوە بەلکو ئىيمە ئەھلى سونە و جەماعە دكتۆر عومەر سولەيمان ئەشقەر دەفرەرمۇى عەقلى پاراستوھ كە سنور بۆ شتىيکى دادەنئىن بۆ نمونە سەيارە و ئۆتۆمبىلىيک كە گىچە كەى نوسراوه دوو سەد و بىست دەروا لە ھەندىيک جادە و شويىنان سەد لىپۇخە، ئايە ئەگەر تۆ بتەۋى زىاتر پىي لىيى لە دوو سەد و بىستىش زۆر زىاتر و تىپەرى بکەى، ئايە ئەو سەيارە كەت ماندو كردوھ و ئەگەر ئەوھى ھەيە توشى وەرگەران و توشى حادىسەيەك و لەناو بىردى بکەى بەلام ئەگەر لە شويىنى خۆيدا بەكارى بىنى بە ئەندازەي خۆى كە بۆى دىاريكرابە لە

کە تەلۆكە کە هى كاميان باشترە ئەو كەسەى لە شويىنى خۆى بە كە تەلۆكە كە بە كارى دەھىننى سەلامەتى سەيارە كەى ويستوھ سەيارە كە سەلامەتتەر دەبى، ئەھلى سونە و جەماعەش سەلامەتى مەرقە كان بە عەقىدە و بېرۇبېروا و سەلامەتى عەقلیان دەۋى دەپارىزىن عەقلە كە دەلىن ماندوى ناكەين تىپەرى ناكەين لە حەدى خۆى زىاتر پىيى لى نانىيىن بۇ ئەوهى ئەزىيەت نەخوا ئازار نەخوا گومرا نەبى لارى نەبى.

جا لە ئىسلامەتى گوتمان مەراتىبە كان دىاريکراوه ھى قەدەر ئەوهى كە الله پىويسىت بولى بۇ مەرقە كان بايى ئەوهندە بزانە سەلامەت دەبى عەقىدەت ھەر ئەوهندەش بۇتۇ پىويسىتە زياترت پىويسىت نىيە.

جا جمهورى ئەھلى عىلىمى سەلەف وە خەلەف وە ئەھلى سونە و جەماعە بۆچۈنیان وايە ئەمر و فەرمانە كانى الله تعالى ھەموى عىلەت و سەبەب و ھۆكار و حىكمەتى ھەيە بەلام مەرج نىيە تۆ ھەموو حىكمەتە كان بزانى وە لېشت داوا نەكراوه بەدواچۈنیان بۇ بىكە لەبەر ئەوه ئەھلى سونە و جەماعە نايانەۋى ھەموو بەدواچۈنیك بىكەن ھەندىيک جار كات بەفيروق دانە ھەندىيک جار خۆ ئەزىيەتدا نەكراوه بەدواچۈنیك جار گومرا دەبى لەو رېڭايە عەقلەت تەواو وەريناڭرى و نايخوينىتە وە.

وە لە پاشان ئايە تاقم و كۆمەلە كان دەربارە قەدەر چەندن؟ وە كىن؟ رۇنكردنە وەيان لەسەر بىدەين، خەلکانىيک ھەن گومرا بونە دەربارە قەدەر وە قەدەريان بە درۇ ھىنواھتە وە (پەنا بە خوای رب العالمين) ئائەوانە قەدەرييە كانىن جەبرىيە كانىن وە كو پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) باسى كردون كە دەفرەرمۇئ «الْقَدَرِيَّةُ مَجُوسُ هَذِهِ الْأُمَّةِ^[١]» لە پىشتىريش كە گوتمان ئەوانە قەدەريان بە درۇ ھىنواھتە وە نابىئىمە بە باشىان بزانىن ھاتوچۇيان بىكەين وە لە گەلىان تىكەل بىن مەگەر كەسىكى زۇر زانا ئەگەر ئىستا ژمارەيان نەماوه و زۇرىشىيان كە من

[١] سنن أبي داود (٤٦٩١) حكم الحديث: حسن، مسنـد أـحمد (٥٥٨٤).

بەلام كەسى زانا بۇ دەعوە لەگەلىان فەرمان بە چاكە رېڭرى لە خراپە هەر بايى ئەوهندە دروستە لىيان بچنە پىش.

ھەندىك جار موناقەشە بوه لە بەينى ئەھلى سونە و جەماعە و ئەو نەوعە قەدەريانە بەلام ئەوان قسەيان پى نەماوه، بەس كەسە كە دەبى زاناپى چەكداربى بە چە كى عىلمى و عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە و ئىنجا لەگەلىان بچىتە مەيدان خەلکانى ترى ئەھلى سونە و جەماعە دەبى خۆيان لى بەدور بخەنەوە نەوەك گومرايى ئەو كارت تىبكا.

بۇ نمونە يەك لە جارە كان دەلىن كەسىكى ئەعرابى (بە مەعنای دەشتە كى و نەخویندەوار بوه) عەمرى كورى عەبىد كە يەكىك بوه لەسەرەكانى قەدەرييەكان لە قەدەر قسەى ھەبوجە كاتىك حوشترىكى لى بزبوجە ئەو ئەعرابىه رۇيىشتە و پىيىگوتە (إن ناقتىي قد سُرقت، فادعوا الله أن يردها علي) گوتويەتى حوشترە كەم لىيم بزرىيە دۆعام بۇ بىكە الله بۆم بگەرپىتە وە ئەي عەمرى كورى عەبىد ئەويش لە وەلامدا گوتويەتى (اللهم إن ناقه هذا الفقير سرقت) ئەي خواي پەروردگار حوشترە كەي ئەو فەقير و هەزارە دزراوه (ولم تُرِد سرقتها) تۆ نەت وىستە بىزىرى چونكە ئەوان پىيان وايى الله وىستى لەگەل خراپەدا نىيە (پەنا بە الله) ئەھلى سونە و جەماعە پىيى وايى وىستى لەگەلدايە الله ئەگەر وىستى لەگەلدا نەبى ئىشە كە رونادا وىستى كەونى لەگەلدايە لەلائى ئەھلى سونە و جەماعە (اللهم، ارددە عليه) خوايە بۆشى بگەرپىتە، تۆ وىستە لەگەلدا نەبوجە بىزىرى بۆشى بگەرپىتە وە ئەعرابىه كە لە شوينى خۆى گوتى بابە ئەو دۆعايەم ناوى (الآن ذهبت ناقتىي، وأيست منها) گوتى تەواو لەگەل دۆعاكەي تۆ ئەو حوشترە كەم رۇيىشت و تازە مەئىوس بوم ناگەرپىتە وە، گوتى بۇ؟ گوتى (و كىف؟!) لەبەرچى عەمرى كورى عەبىد گوتى ئەو قسەيە دەكەي، گوتى (لأنه إذا أراد أن لا تسرق فسرقت) ئەگەر الله نەيوىستى بىزىرى و ئىنجا دزرابىتىش مەعنای ئەو كەسەي دزىيەتى دەسەلاتدارترە لە الله (نعوذ بالله) توانيويتى بەبى وىستى الله بىدزى (لم آمن أن يريد رجوعها فلا ترجع) بىهۋى بۆم

بگه رینیته وه به قسهی ناکا دزه که ماده م له و به تواناتر بوه و رنهنگه بوم ناگه رینیته وه (ونهض من عنده منصرف^[۱]) له لای رؤیشت گوتی ئه و دواعیهت هه ر بۆ نه کردبام.

وه هندیک له زانیانی تری ئه هلى سونه و جه ماعدهش هندیک جار هه بوه موناقه شهیان هه بوه له وانه عومه ری کوری عه بدولعه زیز له گه ل غه یلانی دیمه شقی که ئه ویش له قه ده ریه کان بوه موناقه شه و گفتوجو گوی کردوه هه ر بانگی کردوه که له قه ده ر قسهی کردوه، گوتويه تی ئهی غه یلان به من گه يشتوه تو دهربارهی قه ده ر قسان ده کهی، ئه ویش گوتی (يذبون علی يا أمیر المؤمنین) ترساوه چونکه ئه و ئه میری موسیمانان بوه و گه وره بوه و ده سه لاتدار بوه عومه ری کوری عه بدولعه زیز ئینجا عومه ری کوری عه بدولعه زیز زاناش بوه ئه و ئایه تانهی سوره تی یاسینی به سه ردا خوینده وه گوتی دهنا گوئی بگره ئهی غه یلانی دیمه شقی الله ده فه رموی: ﴿يَسْ * وَالْقُرْءَانُ الْحَكِيمُ * إِنَّكَ لَمَنَ الْمُرْسَلِينَ * عَلَىٰ صَرْطٍ مُسْتَقِيمٍ * تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * لِتُنذِرَ قَوْمًا مَا أَنذَرَ إِبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ * لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ * إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَىٰ الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ * وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ﴾ [يس ۹-۱] جا غه یلان گوتی (والله لکانی لم اقرأها قط إلا اليوم) گوتی من که ئنه هو ئه و ئایه تانه م نه خویندوه ته وه و قه تیش گویم لی نه بوه ئه مرۆ نه بی، چونکه له و ئایه تانه ده رده که وی الله تعالی ویستی له گه ل هه مو و شتیکدا یه پیغه مبه رانیشی ره وانه کردوه (عليهم الصلاة والسلام) ریگای چه وت و هه لی به خه لکی پیشان داوه وه حوجهی له سه ریان کردوه کار و ئیشه کانیش که ده یهینیته جی الله تعالی دروستیان ده کا ئه گه ر خراپه و تاوانیشه بۆ تا قیکردن وه یه، ئینجا ئیمامی عومه ری کوری عه بدولعه زیز فه رموی (اللهم إن كان صادقاً فتب عليه) ئه گه ر راست ده کا و خه لک درقی پی هه لبھ ستوه و ئه و ئایه ته که ئنه هو ئه مرۆ

[۱] شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة (۴/۷۴۰)، الإبانة (۲/۲۸۰) لابن بطة.

گوئی لیبوه و ته واو شته کانی له دل ده رهات یاره بی خوایه ته و بهی لی قبولکهی (وإن كان كاذباً فاجعله آية للمؤمنين) ئه گهر دروش ده کا خوایه بیکه یته پهند و عیبرهت بق برواداران، ئینجا ههندیک له زانایان ده گیرنه وه لهوانه مواعازی کوری مواعاز دهلى برا ده ریک بقی باسکردم دهلى (مر التیمی بمنزل ابن عون فحدثه بهذا الحديث. قال ابن عون: أنا رأیت مصلوباً بدمشق^[۱]) دهلى دیاره راستی نه کرد و که عومه ری کوری عه بدولعه زیز عومه ری کوری عه بدولعه زیز پیاویکی باش و وه لی الله بوه دواعا کهی قبول بوه دهلى ههندیک خه لک بینیان له کوتایی ژیانی له خاچ درابوو ئه و که سه ئاوا بوه پهند و عیبرهت خه لک هه مو و ده بیینی له شاری دیمه شق.

له پاشان ئه و خاله ش گرنگه له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه باسی بکری به کورتیش پیشتر باسماں کرد، ئایه ههندیک شت ههیه رهش ده کریته وه له قه ده ری خوای رب العالمین؟ له کویدا رهش ده کریته وه له (اللوح المحفوظ) یان له لای فریشه کانی تر؟ ئایه قه ده ر گورانی به سه ردا دی یانه نا؟ ئایه ته مهن زیاد و که می بق ههیه که نوسراوهیه له (اللوح المحفوظ) دا؟ جا خوای رب العالمین که ده فه رموی: **﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ﴾** [الرعد: ۳۹] خوای رب العالمین ههندیک شت رهش ده کاته وه له قه ده ری وه ههندیک شتیش جیگیر ده کا، ئایه ئه وه له (اللوح المحفوظ) یان نا؟ یان پیغامبر ده فه رموی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبَسِّطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثْرِهِ، فَلَيَصِلْ رَحْمَهُ^[۲]» هه ریه ک ده یه وی رزقی فراوان بی وه ته مهندی دریز بی با سیلهی ره حم جیبه جی بکا، ئایه ئه و فه رموده چون ده گونجی ته مهن دیاریکراو نیه له (اللوح المحفوظ) دا؟ له وه لاما ئه هلى سونه و جه ماعه ده فه رمون: (إن الأرزاق والآعمار) یانی ئه و شتانهی که رهش ده کرینه وه ههندیکیان و گورانکارییان به سه ردا دی به کورتی له (اللوح المحفوظ) گورانکاری به سه ردا نایه و جیگیره و یه ک جور

[۱] شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة الالكاني - أبو القاسم هبة الله بن الحسن بن منصور الطبری، صفحة: ۷۸۷ جزء: ۴.

[۲] صحيح البخاري (۲۰۶۷) (۵۹۸۶)، صحيح مسلم (۲۵۵۷)، سنن أبي داود (۱۶۹۳).

نوسراؤه يە به تەفسىلى و دور و درىڭىزى بەلام ئەوهى لەلای فريشته كانه گۆرانكارى بەسەردا دى چونكە رېزق و رېزى و تەمەن دوو جۆرى هەيە (نوع جرى به القدر و كتىب في أُمُّ الْكِتَاب) جۆرىكىيان ئەوهى قەدەر و ئەندازە كراوه لەلای الله تعالى الله عىلەمى پىيىھەبوھ لە (اللوح المحفوظ) دوھ (فەذا لا يتغير ولا يتبدل) ئەوهيان نە گۆرانكارى بەسەردا دى نە تەبدىل دەبىي و هيچى تر بچىتە شويىنى (ونوع أعلم الله به ملائكته، فەذا هو الذى يزيد وينقص^[١]) جۆرىكىشيان الله تعالى عىلەم و زانستى و فەرمانى داوه به فريشته كانى بەلام ئەوهيان گۆرانكارى بەسەردا دى زىاد و كەمى تىدا دەكرى كە فريشته كە هاتوھ لەناو سكى دايىكى شتى لەسەر نوسىوھ ئەوهى (اللوح المحفوظ) بە تەفسىلى پىئەھەتوھ الله تعالى و فەرمانى پىن نە كردوھ بۇ نمونە فلانى كورى فلان لەو تەمەنەدا سىلەي رەحم جىيەجى دە كا تەمەنە كەي لە (اللوح المحفوظ) نوسراوه سەرەتا شەست سالە پىنج سالىش حەقى ئەوهى سىلەي رەحم جىيەجى دە كا ئەوه لە (اللوح المحفوظ) هەيە سەرەتا الله تعالى ئەوهى لە (اللوح المحفوظ) دوھ كەم جارە كەي بۇي ديارى كردوھ شەست سالە كەيە دەيداتە دەستى فريشته كە بۇ نمونە ئەو فريشته ئەمجارە دى ئەوهى لەسەر دەنوسى لە كۆتايى و لە كاتى سىلەي رەحىمە كەي جىيەجى دە كا الله تعالى فەرمان بە فريشته كە دە كاتە وھ پىنج سالىشى بۇ زىاد بکە ئەو شەست سالە لاي خوت رەشكەوھ و زىادەي بىتە سەرەوھ لەبەر ئەوهى سىلەي رەحىمە كەي جىيەجى كرد ئەوه ئاوا دەبى لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە كە الله تعالى دەفەرمۇئى: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَاب﴾ [الرعد: ٣٩] ئىنجا ئومول كىتاب (اللوح المحفوظ) دەمۇو ئىش و كارە كانى تىدا نوسراوه يە.

كەواتە رېزق و رېزىش ھەر وا زىاد دە كا عومريش ھەر وا زىاد دە كا وھ كو ابن حجر عەسقەلانى دەفەرمۇئى: (الذى سبق في علم الله لا يتغير) ئەوهى لە عىلەمى اللهدا ھەبوھ لە ئەزەل و ئەوهلە و گۆرانكارى بەسەر نايە (ولا يتبدل) تەبدىل نابىي و ناگۆرى (والذى يجوز

[١] (مجموع الفتاوى: ٥٤٠/٨).

عليه التغيير) ئەوهى كە دروستە و جائىزە گۆرانكارى بەسەردا بىن (والتبديل ما ييدو للناس من عمل العامل، ولا يَبْعُدُ أَنْ يَتَعَلَّقَ ذَلِكَ بِمَا فِي عِلْمِ الْحَفْظَةِ وَالْمُوَكَّلِينَ بِالْأَدْمِيِّ) ئەوانە بەدور نازانرى گۆرانكارى لە مەلائىكە تەكانى كە حەفەظەن لەسەر شانى ئەو بەندە و مرقۇقە كە ئەوهىان پىن سپىردرادوھ چاكە و خراپە بنوسن يان لە كۆرپەلە ئەجهلى ديارى بىكەن وە بەدبەختى ديارىبىكەن يان بەختە وەرى ديارى بىكەن رېزق و رۇزى بۆ ديارى بىكەن تەمهنى ديارى بىكەن ئەوان گۆرانكارى بەسەردا دىئ (فِيقَعَ فِيهِ الْمَحْوُ وَالْإِثْبَاتِ) ابن حجر دەفرمۇى جا له وىوه جىڭىرى يان رەشكىرنە وەرى هەندىكى زىاد و كەمى دەبىن (كالزيادة في العمر والنقص) هەندىك جار تەمەن له وىوه و له لاي فريشته كان زىاد دەبىن يان كەم دەبىن (وَأَمَا مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ، فَلَا مَحْوٌ فِيهِ) ئەوهى لە عىلەمى الله ھەبوھ لە ئەزەل و ئەوهەلە وە و لە (اللوح المحفوظ) نوسراوھ رەشنايىتە وە (ولَا إِثْبَاتِ) وە جىڭىر نابىتە وە يان زىاد نابى و كەم نابى (وَالْعِلْمُ عِنْ الدَّلِيلِ^[۱]) عىلەم و زانستى تەواوېش له لاي الله تعالى يە.

يە كىيىك لە فەرمودە كان كە قىسى لەسەرە هى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەربارە قەزاو قەدەر ئەو فەرمودە يە كە لە سەھىخ حىداھاتوھ پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەبو ھورەيرە لىيى دەگىرەتە وە دەفرمۇى: «اَحْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عِنْدَ رَبِّهِمَا، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى» كە موسا و باوکە ئادەم (عليهم الصلاة والسلام) لە خزمەت الله تعالى قىسى يان لەسەر يە كە هيىناوھ و بەلگە يان لەسەر يە كە هيىناوھ كە موسا فەرمويىھ تى «قَالَ مُوسَى: أَنْتَ آدَمُ الَّذِي خَلَقَ اللَّهُ بِيَدِهِ» فەرمۇى ئەى ئادەم تۆ ئەو ئادەمەى الله تعالى بە دەستى خۆى بەھەي لىيى دەۋەشىتە وە (ولله المثل الأعلى) تۆى بەديھىيىناوھ «وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ اللَّهُ» الله فوى كرده تۆ لەو رېح و گىيانەى كە بەدى هىيىنا - جل شئىھ - «وَأَسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتَهُ» وە الله تعالى فريشته كانى فەرمان پىيدا كىنۇش و سوجىدەت بۆ بەرن.

[۱] فتح الباري: ۴۸۸/۱۱.

ئايە ئە و كىنۋش و سوجىدەيى الله تعالى فەرمانى بە فريشته كاندا بۇ ئادەمى بەرن چ كىنۋش و سوجىدەيە ك بوه؟ ئىختىلاف و جياوازى لەسەرە زۆرىك لە زانايان بۆچۈنيان وايە سوجىدە و كىنۋشى رېز لىنان بوه وە عىتىمىن -رحمە الله- دەفەرمۇئى ئىمە نابى ئاوا بە راشكاوانە ئەوھ بلىيەن لەبەر ئەوهى لىمان ديار نىھ سەدا سەد وە ئەگەر الله تعالى فەرمانى بە فريشته كان دابى كە كىنۋش بە مەعنای كىنۋشى حەقىقىش بېن بۇ ئادەم ئەوھ ئەوھ ناگەيەنى چونكە الله ئە و فەرمانەيى داوه -جل شئىھ- دەگۈنجى و دەشى و نابى ئىمە بلىيەن ئىلا كىنۋشى رېز گىتن بوه.

ئىنجا موسا (عليه السلام) ھىشتا بەلگە دەھىنېتە وە قىسە لەگەل باوکە ئادەم دە كا دەفەرمۇئى «وَأَسْكَنَكَ فِي جَنَّةٍ» وە تۆى نىشتەجى كرد لە بەھەشتە كەى خۆى الله تعالى «ثُمَّ أَهْبَطْتَ النَّاسَ بِخَطِيئَتِكَ إِلَى الْأَرْضِ؟» لە پاشان خەلکى بە تاوانە كەى تۆوھ ئەھى باوکە ئادەم كەوتىنە سەر روی زەوی و دەرچون لە بەھەشت «فَقَالَ آدَمُ» ئادەميش گوتىيە موسا (عليه السلام) «أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ» دەنا تۆش ئە و موسايىھى كە الله تعالى تۆى هەلبىزاد بە پەيامەكانى و بە وته كانى «وَأَعْطَاكَ الْأَلْوَاحَ فِيهَا تِبْيَانٌ كُلُّ شَيْءٍ» وە ئەلواحى بە تۆ بەخشى كە تەوراتت تىدا نوسى رۇنكردنە وە هەمو و شتە كانى تىدا بۇو «وَقَرَبَكَ نَجِيًّا» وە الله تعالى تۆى نزىك كرده و رىزگارىشى كردى لە دەستى فيرۇھون و ئە دوژمنانە كە هەتبۇن «فَبِكَمْ وَجَدْتَ اللَّهَ كَتَبَ التَّوْرَةَ قَبْلَ أَنْ أَخْلَقَ؟» بە چەندىيە وە لەپىشى ئەوھى تەورات دابەزىنى الله تعالى تۆى بەدى هىناوه و دروستى كردو «قَالَ مُوسَى: بِأَرْبَعِينَ عَامًا» موساش فەرمۇئى بە چىل سالە وە لەپىشتر «قَالَ آدَمُ : فَهَلْ وَجَدْتَ فِيهَا ﴿وَعَصَى آدَمَ رَبَّهُ فَغَوَى﴾؟» ئايە لەناو تەوراتە كەى خۆت كە بەسەرە دابەزاندى ئە و بىرگەيەت بىنى كە الله تعالى بەفەرمۇئى ئادەم سەرپىچى خواى پەروەردگارى خۆى كرد و لارى بۇو «قَالَ: نَعَمْ» گوتى بەلىي «قَالَ: أَفَتَلُو مُنِي عَلَى أَنْ عَمِلْتُ عَمَلًا كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيَّ أَنْ أَعْمَلَهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بِأَرْبَعِينَ سَنَةً؟» ئايە تۆئەي موسا سەرزەنشتى من دە كەى لەسەر شتىك كە چىل سال پىشى

ئەوهى بەدیم بىنى الله تعالى لەسەر منى نوسيوه؟ يان پىش ئەوهى تۆ بەدى بىنى لەسەرم نوسرابو و لەلای تۆ تۆمار بوه؟ ئەى موسا لەسەر ئەوه سەرزەنشتىم دەكەى كە من دەبا ئەو عەمەل و كردارە بىكەم؟ بەو مانايدى ئەو عەمەلەى من كردم كە هەلە بۇو لە بەھەشت بەللىن هەلە بۇو ئادەم دەفرمۇي بەلام خۆ من لەسەرم نوسرابو و ئەو عەمەل و كردارە بىكەم لەلای الله تعالى، ئىنجا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) دەفرمۇي «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ): فَحَجَّ آدُمْ مُوسَى [١]»

ئادەم حوجەى بە دەستەوە بۇو لەسەر موسا، ئەو فەرمودە بىزانىن ئايە ماناى چىيە؟

ھەندىك لە خەلکى و قەدەرييە كان ئەو فەرمودە دەكەنە بەلگەى ئەوهى دەلىن ئىيمەش ئەگەر گوناھىكمان كرد تاوانىكمان كرد دەتوانىن بلىين الله لەسەر ئىيمەى نوسيبىو، چۈن ئەى ئادەم قسە كەى ماناى ئەوه نىيە؟ الله لەسەرمى نوسيبىو بۆ سەرزەنشتىم دەكەى و من هەر دەبوا بەسەرم بىي، ئەوه ماناى چى دەگەنى؟ جا زانايان دەفرمۇن: (وليس في هذا الحديث حجة للذين يتحجرون بالقدر على القبائح والمعايب) ئەوه ناپىتە بەلگە بۆ قەدەرييە كان و خەلکە نەزانە كان كە بىكەنە بەلگەى ئەوهى لەسەر تاوان و گوناح و عەيدارىيە كانى هەيانە و دەيكەن بلىين الله لەسەر ئىيمەى نوسيبىو (فَآدَمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمْ يَحْجُّ بِالْقَضَاءِ وَالْقَدْرِ عَلَى الذَّنْبِ) ئادەم لەويوه خۆ ئەوهى نەكردە بەلگە بلىن قەزاو قەدەر بۇو من بەسەرم هات لەسەر گوناح و تاوانە كە (وَمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمْ يَلْمَ أَبَاهَ آدَمَ عَلَى ذَنْبِ تَابَ مِنْهُ) بەلکو موساش سەرزەنشتى كردنە كەى لەو تاوانە نەبۇو لە ئادەمەوە كە سەرزەنشتى كرد كە ئادەم تەوبەي لىكىد بۇو (وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ مِنْهُ وَاجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ) الله تعالى تەوبە كەشى لى قبول كردىبوو پىنمونىشى كردىبوو ھەلىشى بىزاردىبوو لە پاشان (وَإِنَّمَا وَقَعَ الْلَّوْمُ مِنْ مُوسَى) بەلکو قسە كەى موسا وە لۆمە و سەرۋەنشتىيە كەى بۆ باوکە ئادەم تەنها لەوەدا بۇو (عَلَى الْمَصِيَّةِ) لەسەر ئەو بەلا و موسىبە تەى كە بەسەر نەوه كانى ئادەم هاتوھ (لَا عَلَى الخطىءِ) نەك لەسەر تاوان و گوناھە كەى (فَإِنَّ الْقَدْرَ يَحْجُّ بِهِ عِنْدَ الْمَصَابِ لَا عِنْدَ

[١] صحيح البخاري (٣٤٠٩) (٤٧٣٦) (٤٧٣٨)، صحيح مسلم (٢٦٥٢)، سنن أبي داود (٤٧٠١).

المعاييپ^[١] جا قه‌دهري خواي رب العالمين وه کو له شه‌رحي ته‌حاویش هاتوه زانايانى ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه‌ى تريش وايان گوتوه ده‌فرمون له کاتى به‌لا و موسىبەت ده‌كريتە حوجه و به‌لگە ئه‌وه الله به‌سەرى ھينام بهو مانايه‌ى عيلمى پى هېبوو له (اللوح المحفوظ) نوسيبوي نه ک ئه‌و به‌سەريدا سەپاندم هەر کاتييک كه شته کە روددا بەس نه ک له کاتى عه‌يدارى که بلىي عه‌يب و عاره که خواي رب العالمين به‌سەريدا سەپاندوم.

كەواته (فعلى العبد أَن يَسْتَسْلِمُ لِلْقَدْرِ إِذَا أَصَابَتْهُ مُصِيبَةً) به‌ندە كان له‌سەريانه ته‌سليمى قه‌دهري الله‌بن هەر به‌لا و موسىبەتىكىان به‌سەردا دى کاتى که خواي رب العالمين ده‌فرموى: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ [البقرة: ١٥٦] ئه‌وه سيفه‌تى ئيماندارانه الله تعالى فەرمۇى ئه‌وانه‌ى که به‌لا و موسىبەت و ناخوشىه‌كىان به‌سەردا دى و توشيان دەبى دەلىن ئىمە مولىك و دەسەلاتى الله‌بن هى الله‌بن و گەرانه‌وه‌شمان تەنيا بولاي خواي رب العالمين ه (أَمَا الْمُذْنِبُونَ فَلَيْسَ لَهُمْ الْحَجَاجُ بِالْقَدْرِ) کەسى گوناھگار نابى به‌لگە به قه‌دهري الله بىنېتە وه بلى له‌سەرم نوسراپوو له‌بەر ئه‌وه من و امکرد چۈن دەبى عەزاب بدرىم؟ (بل الواجب عليهم أن يتوبوا ويستغفروا) به‌لکو له‌سەريانه کاتييک تاوانيان کرد به‌ندە کانى الله به زوترىن ته‌وبه بکەن و بگەرينى و داواي ليبوردن له خواي رب العالمين بکەن وه کو الله ده‌فرموى: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ اللَّهَ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ [غافر: ٥٥] ئه‌ى پىغەمبەر (ﷺ) ئارامىگىرە وە ئارامىگىرە وە عد و به‌لىنى الله حق و رەوايە وە داواي ليبوردن بکە له تاوانه کان له الله تعالى.

كەواته پىويسته که له کاتى تاوانىيک گوناھىك شتىيک هەله يەک لىت روددا نابى بلىي قه‌دهري الله به‌سەر منيدا سەپاندبوو، نەيسەپاندوه الله تعالى به‌سەرتدا به‌لکو عيلمى پى هەيە خواي رب العالمين تۆ ئه‌و هەله دەكەي ئه‌و گوناھ دەكەي له (اللوح المحفوظ) يش نوسيويه‌تى مەشىئەت و ويستيشى دەبى هەتا شته کە بىتە كايىھ و دروست بېنىجا

[١] شرح الطحاوية: ص ١٥٤. وأجاب بهذا الجواب شيخ الإسلام أيضاً: انظر شفاء العليل: ص ٣٥.

بۆشت دههینیتەجى و دههینیتە کايەوە و بەدی دههینى تا تاقىكىردنەوە كە دروست بى ئىنجا رېيگاشى پى نىشانداوى ئەوە رېيگایه كى هەلەيە غەلەتە كە دەيکەي دەبى داواى ليبوردن لە الله بکەي كەواتە رېي شەيتانت گرتۇتەبەر وە كو شەيتان الله تعالى زەمى لە ئايەتى قورئان دەفرەرمۇ شەيتانى ئىبلىس چى وەلامى الله دايەوە: ﴿بِمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ [الحجر: ٣٩] پەروردگارم تۆ منت پى گومرا كرد، خۆ الله تعالى شەيتانى گومرا نە كرد وە الله تعالى غەزبى ليڭرت وەبەر لەعنهتى خۆى خست چونكە شەيتان پىداگرى كرد لەسەر گوناھە كەي تۆممەت و گوناح و تاوانە كەي (پەنا بە الله) پالداوه لاي خواى رب العالمين گوتى تۆ وات بەسەر من هىناوه وە عىنادىش گرتى خۆشى پى زلتى بۇو تە كەبورى هەبوو كەواتە كوفرى تە كەبور و عىناد شەيتانى گرت بەوەوە الله تعالى ئاوا تاقىكىردنەوە و لە تاقىكىردنەوە كە شەيتان دەرنەچوو وەبەر لەعنهتى خۆى كرد.

ابن القيم الجوزية -رحمه الله- زۆر جوان وەلامى ئەو حەدىسە دەداتەوە ئەويش و تە كەي ئەويش دەهینىنەوە و ئىنجا كۆتايى بەو حەدىسە دەهینىن دەچىنە سەر بىرگە يە كى ترى قەزاو قەدەر ابن القيم -رحمه الله- دەفرەرمۇ لە پەرتوکە نايابە كەي (شفاء العليل) كە ئەو (شفاء العليل) دەربارە قەزاو قەدەر زۆر بە دور و درىشى باس و خواسە كانى هىناوهتەوە و موجەلەدىكى گەورەيە دەفرەرمۇ: (الاحتجاج بالقدر على الذنب ينفع في موضع) لە يەك شويىن سود و قازانچ دەگەيەنى دەستىگرتن و بەلگە هىنانەوە بە قەدەرى الله لەسەر تاوان و گوناھە كان (ويضر في موضع) لە هەندىك شويىنىش زەرەر دەگەيەنى (فينفع إذا احتج به بعد وقوعه والتوبة منه) ئەگەر شتە كە ۋەيدا لە پاشانە كە تەوبەشى ليڭرە ئەوكاتە قەيان بلۇ ئەوە قەدەرى الله بۇو ئەويش بەو مانايمى الله عىلەمى پى هەبوه لە (اللوح المحفوظ) نوسيويتى ويستى لە گەلدا بۇو هەتا شتە كە بىتە كايەوە وە بۇي دروست كرد وە تا ئىنتىحان و تاقىكىردنەوە كە دروست بى ئەوە بەو مانايم سود بەخشە ئاسايىيە كە لە قەدەرى

[١] كتاب القضاء والقدر - الأشقر [عمر سليمان الأشقر] ص: ٩٢.

الله نوسرابوو تۆ واده کەی و ئىستاش له تۆ به ديار كەوت تەوبەی لىدە کەی (و ترك
معاودته) وە لەدواي ئەوە وازى لىبىتى و جاريکى تر نەچىھە سەرتاوانە كە (كما فعل آدم)
وە كو باوکە ئادەم (عليه السلام) وايکرد (فيكون في ذكر القدر إذ ذاك من التوحيد) ئەو كاتە باسى
قەدەرى الله بکەی و بلىي قەدەرى الله وابوو ئەوە لە تەوحيد و الله بېيە كگرتە (ومعرفة
أسماء رب وصفاته) شارەزابونە لە ناوە كانى الله و سيفەتە كانى (وذكرها ما ينتفع به الذاكر
والسامع) جا باسکردنى ئەو كاتە بە قەدەرى خواي رب العالمين لە سەرتاوان و گوناھە كە
سود بە خش دەبى بۆ كەسى بىسەر و گوئى لى دەبى وە بۆ كەسىك كە بە بىرى دېتە وە و
يان كەسە كە بۆ خوشى كە بە بىرى خۆى دەھىنېتە وە (لأنه لا يدفع بالقدر أمراً ولا نهياً) چونكە
نهەي و ئەمر نابى بە قەدەرى الله دەفع بىرى و پالى پىوه بىرى بلىي ئەو كارە جىبەجى
ناكەم چونكە لە قەدەرى الله وايە جىبەجى نە كەم ھېشتا نەھاتوھە جى يان ئەو نەھى و
قەدەغە دە كەم چونكە لە قەدەرى الله تعالى وايە (نعاوذ بالله) ھېشتا نەھاتوھە جىش ئەوە
نابى (ولا يبطل به شريعة، بل يخبر بالحق المحس على وجه التوحيد والبراءة من الحول
والقوة) بەلكو تەنها هەوالدانە بە حەق و رەوايەتىھە كى رۇت و تەواو لە سەر رۈي الله
بېيە كگرتەن - جل شئنة - كە دەلىي من ھىز و تو انام نىھ ئادەم مەبەستى ئەو بۇ واتە من ھىچ
نىم بەرامبەر بە خواي رب العالمين لە تو اناما نەبوھ شتىك كە ھەلمبىزارد ئەگەر ھەلەش
بوم نەيکەم چونكە لە قەدەرى خواي رب العالمين دا نوسرابوو راستە بە دەستى خۆم
ھەلمبىزارد تۆلە كەشم لى سەندرايە وە دوايى الله عەفۇي كرد چونكە تەوبەی كرد و
نەگەپايە وە سەرتاوانە كەي (يوضخه أن آدم قال لموسى: أتلومني على أن عملت عملاً كان
مكتوباً عليّ قبل أن أخلق؟) ئادەم گوتىھ موسا تۆ سەرزەنلىقى من دە كەي لە سەر كار و
كىدارىك كە لە سەرم نوسرابوو پىش ئەوەي من بەدى بىيم؟ (فإذا أذنب الرجل ذنبًا ثم تاب
منه توبة) ابن القيم دە فەرمۇئ جا ھەر پىاو و مەرۋەقىك ئەگەر تاوانىيە كى كرد دوايى تەوبەي
كى تەوبەي تەواو (وزال أمره حتى كأن لم يكن) ئىش و كارە كەي لە سەر نەما لە سەر

تهوبه کهی بهردهوام بوو ههتا واى لیهات کهئنه هو نهیکردوه و خاوین بوهوه (فأنَّهُ عليه ولا مه) کهسیک هاته لای وه کو موسا که به ئادهمى گوت سه رزه نشتی ئه و که سهی کرد ئه مجاره (حسن منه أن يحتج بالقدر بعد ذلك) وه کو باوکه ئادهم بۆ ئه و که سه دروسته مادهم ئیشه که نه ما و تهوبهی لى کرد و ئیستیغفاری کرد و له بیر چووه و زوری بە سەر چوو بلیت ئه وه قەدھری الله بوو بە سەرم هات سه رزه نشتم مە کە لە سەری رقیشت و رابردوو تهوبهم لیکرد (ويقول: هذا أمر كان قد قدر علي قبل أن أخلق) ئه وه شتیک بوو لە سەرم نوسرا بوو پیش ئه وهی من بە دى بیم خۆ مانای وانیه (پەنا بە خوای رب العالمين) خوای رب العالمين زولمه و سته مە لیکی کردوه (فإنه لم يدفع بالقدر حقاً) چونکە بە قەدھر ئه و کاتھ حق و رەوايە کی رەت نه کردو ته وه (ولا ذكره حجة له على باطل ولا محظور في الاحتجاج به) ئه و باس و خواسەش کە دە کا و دە لى لە قەدھر وانوسرا بوو پیش ئه وهی من بە دى بیم مە بەستى نیه بە لگە بى بۆ شتیکی پوچھەل و باطل کە کردویە تى بۆ شتیکی کە نه هی لیکراوه و بە لگە پى هینابیتە وه (وأما الموضع الذي يضر الاحتجاج) ئه وه شوینى ئه وه بوو رونکردنە وه کهی ابن القیم زور لە جى و چاکە بە لام بە وردی دە بى سەرنجى بە دەن ئىنجا تەواو لیکی حائى دە بن و تىیدە گەن.

ئهی لە و شوینەش ئەگەر باسی قەدھری الله بکەی لە سەرتاوان و گوناح و حوجەی پېیکەی کە زەرەر بە خشە کە يە؟ (ففي حال المستقبل) بۆ داھاتوو بىکەيتە حوجە و بە لگە (بأن يرتكب فعلاً محرماً أو يترك واجباً) کهسیک بى کارىکى تاوان و گوناح ئەنجام بە ايان واجیبک و فەرمانیکى الله پېشىلى لیبکا و نهیکا (فيلومه عليه لائم) کهسیکیش بى سەر زە نشتی بکا (فيحتاج بالقدر على إقامته عليه) بلی من والەنا و ئه و گوناھم لیم گەری دەشیکەم بە يانیش گوناھە کە ئه وه لە قەدھری الله يە بە لگە بە قەدھری الله بىنیتە وه لە سەری (وإصراره) بە ردهوام بونیشى لە سەر گوناھە کە (فيبطل به حقاً) ئه وه ئه و کاتھ حەقیکى پى پوچھەل کردو ته وه (ويتركب به باطلأ) ئه و کاتھ باطل و پوچھەلیکى پى ئەنجام

داوه (كما احتج به المتصرون على شركهم وعبادتهم غير الله^[١]) هروه كوشوانه پيداگرن له سهر شيرك و هاوبهشى و كوفر كه جگه له الله ده په رستن ده لين له قهدرى الله وايه ئيمه له بئر ئهوه واده كهين (پهنا به الله) ئهوه بوت نيه وابكهى ووابلىي چونكه قهدرى خواى رب العالمين هه تا نه يه ته جى له تؤ ديار نيه توش له سهرته سره تا وه يه كه مجار له را بردوش گوتمان دهست بگرى به رىگايىه چاكه كان و شه رعىه كان و واز بىنى له نه هى و قهدرى خراپه كان ئينجا پشت بېستى به خواى رب العالمين دوايىه بوت به ديار ده كه وى قهدرى خواى رب العالمين چىبوه.

له پاشان خالىكى تر ئهوه يه ده بى ئيمه رازى بىن به و شتانهى به سه رمان دى وه به قهدرى اللهى بزانىن، هىچ شتىك نيه له و دونيا يه زانايانى ئه هلى سونه و جمهماعه ده فه رمون وه ابن تيمية ته ئكىدى لى كردوه ته وه له مجموع الفتاوى ئيلا به قهدرى الله يه (أنه لا يوجد في كتاب الله، ولا في سنة رسوله صلى الله عليه وسلم آية ولا حديث يأمر العباد بأن يرضوا بكل مقدر من أفعال العباد حسنها وسيئها) جا تؤ داوات لى نه كراوه به يه ك ئا يه تى قورئانيش نيه يه ك حه ديسى سه حىحى پىغەمبەريش نيه (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) داواى كردى لى به نده كان رازى بن به شتىكى بلنى ئهوه ئه ندازه كراوه له كار و ئىشى به نده كان له باشه و له خراپه هه ردو كيان به لام واجب چىت له سه ره له ئا يه ت و حه ديس لىت داوا كراوه (ولكن الواجب على الناس أن يرضوا بما أمر الله به) ده بى تنهها ئهوه ت لى داوا كراوه ئهوه ئه مرى پىكردوه به و رازى بى (فليس لأحد أن يسخط ما أمر الله به) بۆ كەس نه هاتووه توپه بى و نه يهه وى و ره تكاته وه ئهوه ئه مرى و فەرمانى پىكردوه وه كوش ده فه رموى:

﴿فَلَا وَرَبَّكَ لَا يَؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَحْكُمُوكُ فِيمَا شَجَرُ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرْجًا مَا قَضَيْتُ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيْمًا﴾ [النساء: ٦٥] كه واته (وينبغى للعبد) ابن تيمية ده فه رموى پىويسته بۆ به نده ئه الله (أن يرضى بما يقدر الله عليه من المصائب التي ليست ذنوباً) ئهو

[١] شفاء العليل: ص ٣٥.

بەلا و موسیبە تانەی کە تاوان و گوناح نیه بەسەرت دى وە کو تەقدیر و قەدەری الله دەبى پیی رازیبى تۆ (مثلى أن يبتليه بفقر) ئەگەر تۆ فەقیر و هەزارى بلیی ئەوه قەدەری الله يە و دەبى پیی رازیبى (أو مرض) نەخۆشیه کت بەسەردا دى دەبى تەسلیم بى و رازى بى پیی (أو ذل وأذى الخلق له) يان خەلکى ئازارت دەدا يان زەلیل دەکەويتە بەردەستى خەلکى ئەوانە دەبى بلیی تەقدیری خواي رب العالمين ھ پیی رازى بى کە الله واي بەسەر ھیناي (إِن الصَّابَرُ عَلَى الْمَصَابِ وَاجِبٌ) چونكە واجبه سەبر و ئارامى گرتن لەسەر بەلا و موسیبە تەكان (وَأَمَا الرِّضَا بِهَا فَهُوَ مُشْرُوعٌ) رازى بونیش ئەگەر لە سەبر زیاتر پییوھ بچى و تەقوات زیاتربى پیی رازى بى ئەوهى الله بەسەرت دەھینى ئەوهشیان شتىكى شەرعىھ (ولكن هل هو واجب أو مستحب؟) ئايە رازى بون خىرى پترە و چاكتەرە يان واجبه لەسەرت يان تەنها سەبر گرتن واجبه؟ (عَلَى قَوْلِينَ لِأَصْحَابِ أَحْمَدَ وَغَيْرِهِمْ) دەفرموي دوو بۆچون ھەيە لەلايەن زانايانى مەزھەبى ئىمامى ئەحمد و جگە لەوانىش (أَصْحَحُهُمْ أَنَّهُ مُسْتَحْبٌ لَيْسَ بِوَاجِبٍ^[۱]) لە ھەمويان بۆچونە کە راستر ابن تيمية دەفرموي رازى بون بە قەدەری خواي رب العالمين بەلا و موسیبەت و ناخۆشیه کانى بەسەرت دى لە فەقیرى و هەزارى و ھەرييەک لەو شتانە ئەوه سونەتە و خىرت زۆرتر پىدەگا بەلام لايەنى كەم واجبه لەسەرت دەبى سەبر و ئارامى لەسەر بگرى.

لە پاشان دەگەينە سەر ئەوه لە قەزاو قەدەر ئەو قەزاو قەدەر چەند بەروبومىكى ھەيە ئەگەر تۆ ئىمان و بپروات پى ھینا ئەو بەروبومانە بە كورتى دەلىيەن و لە بابهتى قەزاو قەدەر دەچىنە دەر و كۆتايى پى دەھینىن:

يە كەم (الإِيمَانُ بِالْقَدْرِ طَرِيقُ الْخَلاصِ مِنَ الشَّرِكِ) ئەگەر ئىمان و بپرواي تەواوت ھینا بە قەزاو قەدەر ئەوه رېگایە بۆ تەواو بونت لە شيرك و ھاوېشى يانى بەدەر دەبى لە شيرك ھاوېشى چونكە زۆربەي ئەھلى فەلسەفە كە دەلىن ئەوهى خەيرە لە الله وەيە بەلام شەر

[۱] مجموع فتاوى شيخ الإسلام: ۱۹۰/۸

پال نادنه لای خوای رب العالمین ئه ویش به بیانوی ئه وهی ده لین الله تعالی بھریئه چون
ده بی شه پال بدریته لای؟ به لام ئه هلى سونه و جه ماعه ده لین الله تعالی شه پی مه حز پال
نادریته لای به لام هه مو شه په کان به مه عنای دروستکردن و به دیهینان وه الله تعالی
له گه لیدایه و ویستی له گه لدایه ئه گینا شته که نابی و نایه ته جی له پینا تو قیکردن وهی
به نده کانی وه شه پی مه حزیش نیه له لای خوای رب العالمین کاتیک تو ش تو قی ده کاته وه
هه ر شتیک به سه ر تودا ده هینی هه ندیک شت هه یه له لای تو شه پ و خراپه یه له لای خوای
رب العالمین خه یره و بو تو ش ئاخیری به خیز ته واو ده بی، بو نمونه تو نه خوش ده که وی به
شه پ و خراپه ی تیده گهی بو خوت جسم و لاشت دیشی مندالیکت لی ده مری ئه وانه به
خراپه تیده گهی، به لام له ولاوه ئه گهر ته ماشای ئه جر و پاداشتہ کان ده کهی که الله وا
ئینتیحان و تاقیت ده کاته وه تییدا ده رده چی خیریکی ته واوه، که واته هه موی سه دا سه د
شه پ نیه، جا له بھر ئه وه ئه گهر تو ئیمانی ته واوت به قهزاو قه ده ر هه بیو وه ته واو لیی
حالی بوی و تیی گهیشتی به و سنور و ئه ندازهی ئه هلى سونه و جه ماعه دیاریان کرد وه تو
بھ ده ر ده بی له شیرک و هاو بھ شی شیرک و هاو بھ شی ناتگریته وه.

له پاشان سود و قازانج و بھ رو بومی دوھمی ئیمان به قهزاو قه ده ر ئه ویش ئه ویه (الاستقامة
علی منهج سواء فی السراء والضراء) تو بھ رده و ام ده بی وھ راسته پی ده بی له سه ر مه نه ج
و پرو گرامیکی ته واو له کاتی خوشی و ناخوشیدا له هه ردو کیان هه ر پشت به الله ده بھ ستی
هه ر هاو اری خوای رب العالمین ده کهی وھ کو کافر و مو شریکه کان نابی.

وھ بھ رو بومیکی تری قهزاو قه ده ر ئه ویه (المؤمن بالقدر دائمًا علی حذر) بپوادار که ئیمانی
ھه یه و بپوای ھه یه به قهزاو قه ده ر دائمه ن له هوشیاری و ئاگاداریدایه دائمه ن له
حه زه ردا یه خوی ده پاریزی خوی ناخاته ئاستی ئه وهی که الله تعالی عه زابی بدا تو لھی لی
بستی نیتھ وھ چونکه: ﴿فَلَا يَأْمُنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَسِرُونَ﴾ [الأعراف: ٩٩] خوای رب
العالمین ده فه رموئی که س نابی ئه مین بی له تو لھی خوای رب العالمین له مه کری خوایی

ئىلا ئەوانەى كە زەرەر مەندن واتە كافرن بى بروانە تىئىنە گەيشتۇنە بى ئىمان بە قەدەرى خواى رب العالمين ئىمانيان پىيى نىيە.

ھەر دەم دەبى ئىماندار بىرسى لە وە ئاخىرەتى خىر دەبى يان شەر؟ گوناھى توش دەبى يان خىر؟ بەرە خىر بچىت و لە گوناھ بە دور بکەۋىتەوە ھەر دەم لە حەزەردايە ئە وە ئە شارەزاي قەزاو قەدەربى.

بە رو بومىكى ترى قەزاو قەدەر ئە وە يە (مواجحة الصعب والأخطار بقلب ثابت) روبەر روی شتە تەنگە بەرىيە كان و خەتەرناكىيە كان دەبىتەوە بە دلىكى جىڭىر وە كو پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)

كە گوتىان ئە وە كافرە كان دوبارە بە سەرتاندا گەرانەوە لە جەنگى ئوحود پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)

گيانمان فيدايى بى زۆر ماندوو بۇو بۇو، دىمەنە كانى دەگىرنەوە بە راستى دل ھەلقرچىنەرە فرمىسكت دەھىنى لەچاو ئە و دىمەنائى كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)

لە جەنگى ئوحود بە سەرى ھاتوھ، شمشىرى زۆرى وە شاندوھ خويىنى زۆرى لىھات پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)

لە يەك لە رىوايەتە كان بەناو چالىكدا كەوت و سەرچۆكە كانى ھەموى داماڭرا و نزىك لە وە بۇو كە ئىسىكە كانى بە دىيار كە وى پىستە كەى نەما و خويىنى پىدا دەھاتە خوارەوە و زۆر ماندوو بۇو ئارەقىكى زۆرى رېشتبوو دوو كەس خۆيان دابوھ بەر شانى پىلى راست و چەپى ھەتا دەيتowanى برووا و لە سەر ولاخ و ئەسپى خۆى پىرا نەدە گىرا ئە وەندە ماندوو بۇو بۇو، ئىنجا ھە والىان ھىننا گوتىان كافرە كان خۆيان كۆ كردوھ تەوە دوبارە بە لەشكرييەكى يە كچار زۆر وا ھىرستان دە كەنەوە سەر، پىغەمبەر ورەي بەرنەدا (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)

لە قەزاو قەدەر تىڭە يېشتبوو ئىمانى پىيى ھە بۇو بە سەحابە كانىشى فەرمۇو وەرن لە مەيداندا رادە وەستىن (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)

پشتىمان بە الله قايمە اللهمان بە سە كۆلى نەدا، بپروادار ئە گەر چەند ماندو بى چەند بىرىندار بى خويىنى لىھاتبى ئەزىيەتى بە سەر ھاتبى مال و مندالى فەوتابى پارەيلى رېقىبى بە دلىكى جىڭىرەوە دەبىتە خاوهن سەبات ئىستيقامەي دەبى خۆر اگر دەبى لە مەيداندا پىداڭر دەبى بە قەزاو قەدەر وات لىدى جەرىء دەبى ترسى نابى لە كوشتن و لە

رِزق و رُؤزى بِرین چونکه ده زانی هه موی به قه ده ری خوای رب العالمین ه و هه موی له لای الله تعالی براوه یه و خوای رب العالمین ئه جه لی تۆی له ده ستدا یه مردنی تۆی له ده ستدا یه ژیانی تۆ له ده ست ئه وه هه ری خاوه نه هه ری ده ره ئه وهی ئه و بپیار بدا ره تبونه وهی بۆ نیه، ئه گهر وابوو قه زاو قه ده ری کاریگه ریهی به سه رته وه هه بوو تۆ که سیکی برواداری پیک و پیکی ته واوی خاوه نه مه و قیف و هه لویستی مه ردانه پی چه قیو له مه یدانه کان وه دل راگیر له بهلا و موسیبە ته کان له ناخوشی و ته نگه به ریه کان له ته نگه شه کان خوراگر ده بی ئاوات لى ده رده چى جا الله تعالی و امان لیبکا ئیمەش ئاوا له عه قیده تیبگەین له سه رعه قیده یه کی ئاوا بژین و بمرین که بۆ خۆی پیی رازیه - جل شئنه - وه کو هی پیغەمبەر بی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وه کو هی هاوه لە به ریزه کانی بی.

پیناسەی ئیمان:

فَصُلٌّ: وَمِنْ أَصْوُلِ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ أَنَّ الدِّينَ وَالإِيمَانَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللُّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَاللُّسَانِ وَالْجَوَارِحِ . وَأَنَّ الإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ.

دەھرمۇی (فَصُلٌّ: وَمِنْ أَصْوُلِ الْفِرْقَةِ النَّاجِيَةِ) له بنه ما کانی کۆمەلی رېزگار بولۇ کە ئەھلى سونە و جە ما عەن (أَنَّ الدِّينَ وَالإِيمَانَ) دین کە بە مانا ی پرۆگرامی ژیان و بە رنامە و پیباز و یاسا و ئە و هه موو مانا یانە دە گریتە و دین کە دینی ئیسلامیش بە و مانا یانە دى بە مانا ی تۆلە و جەزا و پاداشتیش دیت بەس لیرە مە بەستى پیی پیباز و بە رنامە خوايى کە ئیسلامە وه ئیمان و برواش (قَوْلٌ وَعَمَلٌ) قسە و گوتى دله کان و زمانه (وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَاللُّسَانِ وَاللُّسَانِ) ابن تیمیة دەھرمۇی قسە و گوتى دله کان و زمانه (وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَاللُّسَانِ وَالْجَوَارِحِ) وه کار و کرداری دل و زمان و ئەندامە کانى شە (وَأَنَّ الإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ) ئیمان زیاد دە کا بە تاعەت و گویرایەلی و جىبە جى کە رمانە کانى الله و پیغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ) وه کە میش دە کا ئیمان و برووا بە تاوان و گوناح و سەرپیچى فە رمانە کانى الله و پیغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

ئەو بابەتە بابەتىكى گرنگە لەبەر ئەوهى كۆمەلە كانى جىگە لە ئەھلى سونە و جەماعە لەو بوارە تىكەوتون، بە تايىەتى مورجىئە كان كىشەيە كى سەردەميشە پىويىست دەكە لەلۇيىستە لەسەر بىكەين لە پىناسەي ئىمان، وە لە پاشان ئايىھە عەمەل تەواوكەرى ئىمانە؟ وە مەرج و شەرتى صەھەتە يان ھى كەمالىيەتە بۇ ئىمان؟ وە لە پاشان ئايىھە جنسى عەمەل مەعنای چىھە؟ فەرد و تاكە كانى عەمەل ماناى چىھە؟ وە ئەو تاقم و كۆمەلەنە بە ئەشەعرىيە كانىشە وە بۇچۇنىان چىبۈھ لە پىناسەي ئىمان؟

بە كورتى و پوخىتى عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە لە پىناسەي ئىماندا يەك لە بۇچۇنە كانىان ئەوهى دەلىن ئىمان لەلائى ئەھلى سونە و جەماعە بە پىنج نونە كان جىا دەبىتە وە لە پىناسەي تاقم و كۆمەلە كانى تر بۇ ئىمان، ئەوه ماناى چىھە بە پىنج نونە كان؟ وە كو ابن تىمەش -رحمە الله- لېرە وايى پىناسە كرد، دەفرمۇن ئىمان بىرىتىيە لە (التصديق) يان (الإعتقاد) ئىختىلاف و جىاوازى لەسەر ئەوه ئىستادە كەينە سەرى لە لەلۇيىستە كان لە پىناسەي ئىمان لە روى زمانەوانى وە لە روى شەرعى و لەلایەن زانايانى بىرۋېرۋا و عەقىدە، ئايىھە بۇ تەصدق ناشىن و ناگونجى بىكەينە پىناسە و ماناى ئىمان بە گویرە شەرع و لەلایەنی زاراوهيە وە؟ (التصديق بالجنان) يان (الإعتقاد بالجنان) هەندىك لە زانايانى تر دەفرمۇن، بىرۋېرۋابۇن و بەراست دانانى دلان، هەيە بە جىنان دەخوینىتە وە جىنان لەگەل جنان فەرقى هەيە، جىنان كۆ و جەمعى جەنەت و بەھەشتە جنان بە ماناى دل دى لە زمانەوانىدا لە زمانى عەرەبىدا، كەواتە ئەگەر خوينىتە وە دەبى بخوينىتە وە (التصديق) يان (الإقرار) يان (الإعتقاد) ئەو مانايانە راست و دروستن (بالجنان) يانى بە دل، ئىستادا (جنان) كۆتايىھە كەن نون نىيە؟ ئەوه نونى يە كەم كە دەلىن پىنج نونە كە، وە نونى دوھم دەلىن (الإقرار باللسان) ئىمان بىرىتىيە لە بىرۋېرۋاي ناو دلان وە لە پاشان دان پىداھىننانى زمان (اللسان) ئاخىر و كۆتايىھە كەن پىتى نونە دوبارە ئەوه نونى دوھم، وە نونى سىيىھەم لە پىناسەي ئىمان دەفرمۇن (والعمل بالجوارح والأركان) كار و كردار كردن بە ئەندامە كانى لاشە مىرۇق

ئەركان ئاخىرى نونه ئەويش، وە دەلىن (يزيد بالطاعة الرحمن) ئىمان زىاد دەبى بە گوپرايەلى كردى فەرمانە كانى اللهى رەحمان ئەوهش بوه نونى چوارەم، وە نونى پېنجەم (وينقص بالمعصية الرحمن) يان (وينقص) ئىنجا له ويىدا دەلىن (بالطاعة الشيطان) بە گوپرايەلى كردى شەيتانىش كەم دەبىته وە ئىمان، كەواتە ئەو پېنج نونانە جيا كەرهوهى پېناسەي ئىمان لەلايەن ئەھلى سونە و جەماعە سەبارەت بە تاقم و كۆمەلە كانى تر كە ئەوان كەم و كورتىان ھەيدە لە پېناسەي ئىماندا و وا نالىن و وانافەرمۇن.

ئىمان بۆ نمونە لەلای ئەشعەريە كان پېناسە كەي برىتىيە لهوهى هەندىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەرمۇن وە لەوانە ابن تىمیة دەلى ئەشعەريە كان لە پېناسەي ئىماندا زۆربەي ھەرە زۆريان (مرجئة جهمية) ھەم مورجىئەن و ھەم جەھمىشىن، بۆ؟ چونكە دەلى ئەوان دەلىن (أن الإيمان هو تصديق القلب) لەلای ئەوان ئىمان برىتىيە له بەراشت دانانى دل، ئىختىلاف و جياوازيان ھەيدە لەسەر ئەوهى ئايە گوتى بە زمان تەواوكەرە بۆ بەراشتدانانى دلان يان ھەر بە دل بەراستى دابنى تەواوه، دەلى لەوانە شىخ حەسەن ئەيوب بەرەممەت بى كە سالىك دو و سالە وەفاتى كردوھ و شىخىكى گەورەبوو زانايهك و داعىيەكى بەریز و بەرز بۇو بەلام زياتر عەقىدەي بەلای ئەشعەريە تدا بۇو مىسرى بۇو دەفرەرمۇي (أن المصدق بقلبه ناجٍ عند الله) دەلى ئەگەر كەسىك بەراستى دانا بون و وجودى الله تعالى و وەحدانىيەتى الله تعالى ئەوهندە بەسە و پزگارى دەكا لەلای خواي رب العالمين (وإن لم ينطق بالشهادتين^[۱]) ئەگەر شاهىدومانىيە كە بە زمانىشى نەيگوت بەس بە دل جىڭىرى كرد و بەراستى دانا پزگار دەبى لەلای الله هەتا، موحەممەد رەممەزان بوطى ئەويشيان ئەشعەرى و موتەسەويفە وەلەو ئىستا ناوى نەھىنرىتە ناو ناوان باشه لەگەل ئەو فتو و هاۋرابونەي لەگەل ئەسەد و تاقم و كۆمەلە كەي زياتر خۆى والىكەد كە خەلکى دلى لەسەر بچى و وە گۈچە قسە كانى رانەگرى بەلام ئەويش لە پەرتوكە كانى كە لە سەرددەمەيە كانىشە ئەويش

[۱] (تبسيط العقائد الإسلامية ۳۲-۲۹).

ئه وه بۆچونیه تى، كەواته بە گویرەي عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە ئەوه زۆر ھەلە يە كەم و كورتىيە ئىستا حاىى دەبىن تىيى دەگەن چونكە بەراستىانى دلان بەراستى بە تەنبا بەس نىيە و رېزگارت ناكا لەلاي خواي رب العالمين، ئەگەر بەراستىانى دلان ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن رېزگارت بىكا ئەوكاتە شەيتانىش دەبى رېزگارى بىي، بە دلنىايىھە و سەدا سەد شەيتان لە دلەوه بىرواي بە الله ھەيە، زۆر چاكتىر و زياترىش لە ئىيمە الله دەناسى چونكە ئەو نزىك بوه سەرددەمانىك لە ئاسماڭ ژياوه لە گەل فريشته كاندا بوه عىلەم و زانستى زۆرى ھەبوھ، بەلام ئەگەر ئىمان عەمەل و كردارى لە گەل نەبىي و دانپىداھىننانى زمانى لە گەل نەبىي لەلاي ئەھلى سونە و جەماعە ئىنجا رېزگارت دەكى لەلاي الله ئەگەرنا رېزگار نابى پىيى.

جا پىناسەي ئىمان كەواته لەسەرمانە بىكەين لەروى زمانهوانى، ئىمان بە ماناى چى دى؟ يە كەم لە ماناىيەكانى لەلاي زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن پىيوىستە لە زمانهوانىشدا ئىمان بەو پىناسانە پىناسە بىرى و مانا بىرى يە كەم (الأمن) واتە (إعطاء الأمن والأمان والطمأنينة) مەعنای بەخشىنى ئەمن و ئاسايىش و دلنىا كردنى بەرامبەرە كەت كە پىچەوانەي خەوف و ترسە ئەوه بە ماناى ئىمان دى، وە كە خواي رب العالمين دەفرمۇي:

﴿وَءَامَنُهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾ [قرىش: ٤] لە قورئانى پىرۆز بەو ماناىيەش هاتوھ واتە الله تعالى قورەيشىيەكانى دلنىا كرد و ئەمن و ئاسايىشى بەسەردا هيىنان لە ترس و بىم، وە لە پاشان ئىمان بە مەعنای (التصديق) يش دى (التصديق) لە زمانهوانىدا بەو ماناىيەي (الذى يصدق قوله بالعمل) كە قسەكانى بە كردار تەصدىق بىكەت و بەراست دابنىي يەعنى پىچەوانەي (تەكذىب) بە درق هيىنانەوه، بەلام وشەي تەصدىق لە زمانهوانىدا دىارە بەوه دەگوترى كە ئىيمە دەلىيىن (صدقت به) من بەراستىم دانا (وآمنت به) بەو ماناىيەش دەبىي يان (آمنت بالله) بەلام (آمنت بالله) يان (وآمنت به) كە دەلىيى بىركەت بىرام پىھىنە بە مەعنای تەصدىق

دی، هندیک جار ئیمان مانای ته صدیق کت و مت بۆی ناشی و ناگونجی وه کو ئیستا که دیتە بەر شاشەی خەیالتان و نمونەی لەسەر دەھینىنەوە.

لە پاشان دەتوانىن بلىيىن ئیمان بە مەعنای ئەمن و تە صدیق دی ئەو دوو مانايمە تىك هەلکىشىشن لە رپو زمانهوانىدا بەلام ابن تىمیة -رحمە الله- دە فەرمۇئ لە زمانهوانىدا دەشى وە گونجى بلىيىن ئیمان بە مانايمە ئىقرار دی ئەو مانايمە زیاتر لە گەل پىناسە شەرعىيە کە و زاراوه يىھى ئیمان دە گونجى ئىقرار يە عنى كەسىك كە بلىت من دانت پىدا دەھىنەم واتە وە کو بېرۇبرۇا لە دلدا جىڭىرى دە كەم نەك هەر تەنها بە راستى دەزانم.

دە گەينە سەر ئەوهى پىناسەي ئیمان لەلايەن ئەھلى سونە و جەماعە وە زۆر گرنگ و موھىمە هەستى لى راگىن، لە بەر ئەوه بە و وردىيە باسى دە كەين ئەوه كىشەي لەسەرە لە كۆنه وە و تا ئىستاش ئىستاش لەناو ئىمەدا تەواو سەدا سەد يە كلا نەبوھ تەوه بە تايىھەتى خەلکانىك ئەمپۇرۇ ھەن لەسەر ئیمان و موسەماي ئیمان يان لەسەر كوفر و موسەماي كوفر كىشەيان ھە يە و پىويىست دە كا رۇنکردنە وە چاكى لەسەر بىدەين.

چەند پىناسە يە كە دەھىنە وە هي زانا زۆر گەورە كان كە كەس قسەي نەمىنى يانى ئەو زانايانە بن كە ئەھلى سونە و جەماعەن زۆر گەورەن لە وەدا كەسىك بلى فلان لە خۆرە وايىگۇت فيسار لە خۆرە وايىگۇت لە پەرتوكە كانيش تۆمارە، كورتەي ھەموو قسە كان و پىناسەي ھەموو زانايان لەوانە ئیمامى شافىعى ئىجماعى لەسەر دەھىنە ابن تىمیة لىي پىوایەت دە كا وە ئیمامى ئە حمەدىش بە ھەمان شىۋە پىوایەت دە كا لە زیاتر نەوهەت زانا و تابىعىن كە وايان گىپاوه تەوه ئیمان بىرىتىيە لە (الإقرار) يان (التصديق بالجنان) يە كەم خالى ئیمان بە راست دانان و بە ئىقرار كردن و بېرۇبرۇاي دلانە، دوھم (وقول باللسان) قسە و گوتە بە زمان (و عمل بالجوارح والأركان) ئیمان كار و كردار كردنە بە ئەندامە كانى لاشە (يزيد بالطاعة وينقص بالمعصية) ئەوه پىناسەي ئەھلى سونە و جەماعە يە زىاد دە كا

ئیمان به تاعهٔت و گویرایه‌لی فه‌رمانه کانی الله وہ کم ده کاتھوہ بہ مه‌عصیت و تاوان و گوناھه کان.

نمونه له‌سهر ئیعتیقاد و ته‌صدیقی دل بریتیه له‌وهی له دلدا تو شاره‌زایت هه‌بی عیلم و زانستیش هه‌بی و دانبینی به حق و ره‌وایه‌تیه کان بہ تاک و ته‌نهایی الله بہ بون و وجودی الله بہ‌وهی که الله تعالیٰ هه‌ر ئه و ته‌نها بہ دیهینه‌ره ئه و رفزیده‌ره مردن و ژیان ته‌نها بہ ده‌ستی ئه وہ، ئه وہ له دلدا هه‌موی ده‌بی جیگیر بکهی دایبینی بروایه کی ته‌واوت پیی هه‌بی، دانپیداهینانی زمان بہ زمانیش ئه و قسانه بلیتیه‌وه و بیکهی نه ک هه‌ر له‌ناو دلت بمیّنیتیه‌وه، وہ له پاشان عه‌مہل و کرداری جه‌واریح و ئه‌ندامه کانیش ئه‌وهی الله فه‌رمانی پیکردوه ئه‌وهی پیغه‌مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه‌رمانی پیکردوه و بہ واجبی داناوه جیبه‌جیی بکهی ئه‌وهی قه‌ده‌غه‌یان لیکردوه و نه‌هیان لیکردوه نه‌یکهی له حه‌رام و تاوان و گوناھه کان، ئینجا ئه‌ندامه کانیشت له نویزکردن و رفزوگرن و زه‌کاتدان و حه‌جکردن و سوچدہ و کرپوش بردن بو الله و سه‌ده‌قه کردن و جه‌نگ و جیهاد و تیکوشاں و فه‌رمان بہ چاکه ریکری له خراپه ئه‌وانه کار و کرده‌وهی ئه‌ندامه کانی مرؤفه کان ئه‌وانه‌ش هه‌موی سه‌لیئنہ‌ری ئه و بیروبروای ناو دلت و دانپیداهینانی زمانته بہ ئه‌ندامه کانی لاشت ده‌یکهی و ئه‌نجامی ده‌دهی.

که‌واته ئایه عه‌مہل (کیشہ زیاتر له‌سهر ئه‌وهیه) چ مه‌رجیکه بو ئیمان؟ مه‌رجی ته‌واوکه‌ره بو ئیمان ئه‌گه‌ر که‌سیک عه‌مہلی نه‌بوو له‌گه‌ل ئیمانه کهی ئیمانی ته‌واوہ یان ناته‌واوہ یان ئیمانی هه‌ر نیه؟ ئایه یان مه‌رجی صحته یان مه‌رجی که‌مالیه‌ته ته‌واوکه‌ریه‌تی؟ ئه‌ھلی سونه و جه‌ماعه زیاتر له‌گه‌ل ئه‌وهدان یه‌که‌مین جار ده‌لین عه‌مہل و کردار جوزء و به‌شیکی ئیمانه واته ئه‌گه‌ر ئیمانت له دلدا هه‌بوو به زمانیش گوتت عه‌مہلی له‌گه‌لدا نه‌بوو ئه‌گه‌ر جنسی عه‌مہلی له‌گه‌لدا نه‌بوو ئه و ئیمانه درؤیه نیه حیسابی بو ناکری له ته‌رازوی ئه‌ھلی سونه و جه‌ماعه، جنسی عه‌مہل یه‌عنی چی؟ یه‌عنی خودی عه‌مہل که به‌شیکی بنہ ما

و ناوى ئەوهى عەمەلە دەبى بىتەجى بەلام ئە و عەمەلە كە جنسى هەيە فەرد و تاكىشى هەن بۇ نمونە كە دەلىي عەمەل نويىز دەگرىتەوە رۇژو جنسىكە ناوىكە كۆكەرەوهى بۇ ئە و هەموو شتانە فەرد و تاكە كانى برىتىيە لە نويىز لە رۇژوو لە زەكات لە حەج لە جەنگ و جىھاد لە فەرمان بە چاکە لە رېڭرى لە خراپە هەتا كۆتايى و زۆرە ئەوهى فەرمانى اللەبى فەرمانى پىغەمبەربى (عَصَمَ اللَّهُ) ئەوهى نەھى و قەدەغەي الله و پىغەمبەربى ھەر ھەموى دەگرىتەوە ئەوهى عەمەلە كە دەلىي جنسى عەمەل ئەوانە تاكە كانىن، جا تۆ لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە دەبى جنسى عەمەل لە ئىماندا بىننەتەجى يانى كەسىك ئەۋەكت ئىماندارە لە دلدا جىڭىرى بكا و برواي وابى بە زمانىش بىلىي جنسى عەمەلىش ئەساسىيە كان بىننەتەجى، ئەگەر لە فەردى عەمەل ھەندىكى نەشەننایەجى بە و مەرجەي ئە و فەردى عەمەلە حوكىمەتى خاصى تايىەتى نەبى وە كو نويىز لەلاي ھەندىك لە زانايان تەنها بە نە كردنى كافر دەبى كەسە كە ئاوا نەبى ئە و كاتە تەنها ئىمانە كەي كەم دەكاتەوە نوقسان دەكا وانابى ھەموى لابدات.

كەواتە ئىمان ھەندىك جار شەرتى صاحەتە ھەندىك جار شەرتى كەمالىيەت و تەواوېتە، لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە كەسىك ئەگەر بىر و برواي بە دل ھەبوو بە زمان دانى پىدا ھىنا جنسى عەمەلىشى ھىننایەجى بەلام ھەندىك تاك و فەردى عەمەلە كانى نەبوو و نەيىكەد بە و مەرجەي تاك و فەردى كانى ئاوا نەبى كە لە ئىسلامى دەباتە دەرەوە و حوكىم تايىەت و خاصى ھەيە ئەوه ئەۋەكتە پىيى ناگوترى بى ئىمان ئىمانى ھەموى لەسەر چەش بىتەوە و بى ئىمان حىساب بىكىرى پىيى دەگوترى ئىمان نوقسان و كەم و كورت چەند فەردىكى عەمەلى نەھىناؤھتەجى بەلام ئەگەر جنسى عەمەلى نەبوو پىيى دەگوترى ئىمانى نىيە ناكرى لە ئىسلام ئىمان بەبى عەمەل، كەواتە ئە و كاتە شەرت و مەرجى صاحەتە بە و مانايم جنسى عەمەل كە دەبى بىتەجى بۇ ئىمان، ئەوه وە كو پىشە كىيە ك بۇ حەزمان لېبۈو كە باسى لىيۆه بىكەين.

ئینجا وه کو بەلگە هینانهوه کان سەبارەت بە پىناسەی ئیمان کە ئیمان بىرىتىيە لە ئىقراار و ئىعتيقاد و تەصدىقى دلان و دانپىداھىناني زمان و کار و كردهوهى ئەندامە کانى لاشەى مەرۆف ئەوهش بەلگە زۆرن، بۇ نمونە يەك لەوان کە لە ئايەتە کانى قورئانى پېرۋىز خواى رب العالمين دەيەها نمونە داوهتە ئىمە کە بەلگەن لەسەر ئەوهى عەمەل ھەندىك جار تەواوكەرە ھەندىك جار مەرجى صىحەتى ئیمانه الله تعالى لە يەك لە ئايەتە کان دەفرمۇى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [الحجرات: ۱۵] (إنما) لە زمانى عەرەبىدا بۇ حەصر و قەصرە، يانى خواى رب العالمين دەفرمۇى تەنها ئەو بىروادارانەي کە بىروایان هىناوە بە الله يانى لە دلدا جىڭىر بونە وە ئیمان و عەقىدەيان وايە بە الله کە الله بون و وجودى ھەيە الله تاڭ و تەنھايى لە رېبوبىيەت و ئولوھىيەت و لە ئەسماء و سيفاتدا وە بىروایان هىناوە بە پىغەمبەرى الله (عَصَمَ اللَّهُ) لە پاشان گومانيان لە دلدا نەماوە سەبارەت بە بىرواهىنان بە الله و بە پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ)، ئىنجا: ﴿وَجَهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ﴾ بە مالىيان دەبەخشىن و تىيەدە كۆشىن، مال بەخشىن بە دەستە مال بەخشىن عەمەل و كردهوهىي کەواتە لىرە خواى رب العالمين لەپاڭ ئیمان و لەگەل ئیمان عەمەلى باسکرد کە عەمەل تەواوكەرى ئیمانه ئەگەر عەمەلى لەگەلدا نەبىن و جنسى عەمەلى لەگەلدا نەبىن ئیمانه کە ھەر نىيە ئەگەر جنسى عەمەلى لەگەلدا بۇو فەردىكەن و تاکە کانى عەمەلى كەم و كورتى ھەبۇو ئیمانه کە نا كاملى و ناتەواوە، ئىنجا: ﴿وَأَنفُسِهِمْ﴾ جەنگ و جىھاد و كوشтар دەكەن بە نەفسى خۆشيان دەبەخشىن و لە پىناو خواى رب العالمين خۆيان بەخت دەكەن کەواتە ئەوهش عەمەل و كردارە: ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ الله دەفرمۇى ئائەوانە راستگۇن لەگەل ئیمانه کە يان، يانى كەسىك ئیمانى راستە و دروستە و راستگۆيە لەگەل دانپىداھىناني دل و زمان کە بە كردهوه بىسەلمىنى كە جەنگ و جىھاد بىكا بە مال و سەرۋەت و سامان وە بە گىيانى خۆشى.

وە لە ئايەتى تر خواى رب العالمين دەفرمۇى: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَزَّةَ فَلَلَهُ الْعَزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعُدُ الْكَلْمُ الْطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ أَسْيَاءَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ﴾ [فاطر: ۱۰] پىشەواى موفەسیران ئىمامى ئەبو جەعفەرى طەبەرى دەفرمۇى: ﴿إِلَيْهِ يَصْعُدُ الْكَلْمُ الْطَّيِّبُ﴾ بە ماناى ئەوهى دىي يانى (إلى الله يصعد ذكر العبد إياه وثناوه) يانى زىكىر و يادە كانى الله كە عەبد و بەندە كان دەيکەن ئەوه بەرز دەبىتەوه بۇ الله: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ دەفرمۇى (ويرفع ذكر العبد ربە إلیه عمله الصالح، وهو العمل بطاعته، وأداء فرائضه والانتهاء إلى ما أمر به. وبنحو الذي قلنا في ذلك قال أهل التأويل) كەواتە عەمەلى صالحى خواى رب العالمين باسکرد ئا ئەويش دەبىتە مايەى ئەوهى زىكىرى الله بەرزكاتەوه كە ئىمان وات لىدەكا لە دلدا و بە زمان كە زىكىرى خواى رب العالمين بىكە ئىنجا الله تعالى كردهوهى چاكىشى له گەل باسکرد.

ئايەتە كان زۆرن لەسەر ئەوهى كە دەسەلەيىن عەمەل بەشىكە له ئىمان وە تەواوکەرى ئىمانە هەندىك جار ھەندىك جارىش بەراشت دانانى ئىمان و مەرجى صحەتە كە الله تعالى دەفرمۇى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ﴾ وەسفى ئىاندارانى ئەمجارەش بە عەمەل كرد الله تعالى دەفرمۇى بىڭومان سەرفراز و براوەن بىرواداران، كىن ئەو بىروادارانە؟ ئىمان بىرىتىيە له چى؟ بىرىتىيە لهوه لە دلىاندا ھەيە بە زمان دەيلىن: ﴿هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾ له نويىزەكانيشيان: ﴿خَشِعُونَ﴾ له الله دەترىن نويىز عەمەله خواى رب العالمين باسېكىرد كەدىيە پىناسە و وەسفى ئىانداران: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ الْلَّغُوِ مُعْرِضُونَ﴾ ئەوهش بە عەمەل دەكىرى پشت دەكەنە شتە نارىك و نالەبار و لەغۇ و تاوان و گوناحە كان: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَوَةِ فَاعْلُونَ﴾ بىروادار ئەوهشە كە زەكات دەبەخشىن بە كار و كىدار دەيدەن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَفَظُونَ﴾ ئەوهش بە عەمەل و كىدار دەبى: ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِينَ﴾ هەتا كۆتاىى.

وە پىغەمبەرى پىشەواش (عَصَمَ اللَّهُ) لە دەيەها حەدیس سەماندویەتى كە عەمەل و كردار
ھەندىك جار تەواو كەرە ھەندىك جار مەرجى صەھەتى ئىمانە كە دەفرەرمۇى: «قُلْ آمَنْتُ
بِاللَّهِ فَاسْتَقِمْ»^[۱] يان «ثُمَّ اسْتَقِمْ» لە رىوايەتىكى تر لە سەھىھى مۇسلىمدا ھاتوھ كە كابراى
سەحابى لىي پرسى ئەي پىغەمبەرى الله (عَصَمَ اللَّهُ) شتىكىم فىركە لەپاش ئەوھ من پىويستم بە^[۲]
ھېچ كەس نەبىن ھەر ئەوھ دەربازمکا لە خزمەت الله تعالى لە عەزاب و ئاگرى دۆزەخ،
فەرمۇى تو بلى بىرام ھىنا بە الله (ئىمان) «فَاسْتَقِمْ» ئىستيقامە يانى چى؟ جا بەردەوامىشى
لەسەرى و ئىستيقامەت ھەبىن، ئىستيقامە لەسەر ئىمان بلىنى قبول نىھ ھەتا
ئىستيقامە لەسەر عەمەلە كان دەبىن بە عەمەلە كان بىسىھلىنى ئىستيقامە خۆى لە
خۆيدا يانى عەمەل و كردار.

يان پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) دوبارە لە سەھىھى مۇسلىمدا دەفرەرمۇى: «إِلَمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً
فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الْطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»^[۳]
دەفرەرمۇى ئىمان حەفتا و ئەوندە پۆل و شوعبەيە لە ھەمويان پله دارتر (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يە لە^[۴]
ھەمويان نزىمەت لادانى بەردىكە لەسەر رىيگا، لادانى بەرد لەسەر رىيگا بە كردار و عەمەلە
بە دەست لايدەدەي بە قاچ لاى دەددەي ئەو كاتە ئەوپىش لە ئىمانە پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) فەرمۇى
بەشىكى ئىمانە.

يان دەفرەرمۇى: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوةَ الإِيمَانِ: مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مَا
سَوَّاهُمَا، وَمَنْ أَحَبَّ عَبْدًا لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لَلَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ
الَّهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ»^[۵] يان «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ

[۱] صحيح مسلم (۳۸)، سنن الترمذى (۲۴۱۰)، سنن ابن ماجه (۳۹۷۲).

[۲] صحيح مسلم (۳۵)، صحيح البخارى (۹)، سنن أبي داود (۴۶۷۶).

[۳] صحيح البخارى (۲۱)، (۱۶)، (۶۰۴۱)، صحيح مسلم (۴۳)، سنن الترمذى (۲۶۲۴).

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ^[١]) جائى و فەرمودانە و زۆرىكى تريش بەلگەن لەسەر ئەوهى كە پىغەمبەر (عليه السلام) عەمەل و كردارى كردۇتە بەشىك لە ئىمان.

راشكاوانە تر پىغەمبەر (عليه السلام) دەفەرمۇئى كە لىيى دەپرسن وەفدى عبدولقەيس كە پرسىيار دەربارەي دىن لە پىغەمبەر دەكەن (عليه السلام) پىغەمبەر يىش (عليه السلام) لە وەلامياندا دەفەرمۇئى ئەمريان پىدە كا «بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ» دەلىي دەبى ئىمانتان ھەبى بە تاك و تەنھايى بە الله كە الله تاك و تەنھايى «أَتَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ؟» پىشيان دەلىي ئايە دەزانن ئىمان بە تاك و تەنھايى الله ماناى چىيە؟ «قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ» گوتىيان الله و پىغەمبەرى الله دەزاننى (عليه السلام)، پىغەمبەر فەرمۇى «شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ» ئىمان بە تەنھايى خواى رب العالمين بريتىيە لە شاهىدومنى ھىچ پەرسىراوىكى حەق و رەوانىيە جىڭە لە الله وە موھەممەد رەوانە كراوى اللهىيە «وَإِقَامُ الصَّلَاةِ» وە كردن و بەرپا كردنى نويىزە كان ئەوە عەمەل و كردار «وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَغْنِمِ الْخُمُسَ^[٢]» ئەوانە ھەمويان كردارن كە پىغەمبەر فەرمۇى (عليه السلام).

لە رىوايەتىكى تر ئەبو ھورەيرە دەگىرىتە وە دەلىي پرسىيار لە پىغەمبەر (عليه السلام) كرا كامە كردار لە ھەموو كرداران پلەدار ترە؟ فەرمۇى: «إِيمَانُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ» لەدواي ئەوە پىيان گوت كامەى تر فەرمۇى «الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» عەمەل و كردار كە جەنگ و جىهاده، دوايە فەرمۇى «حَجَّ مَبْرُورٌ^[٣]» كەواتە ئەوانە ھەموى عەمەل و كردارن پىغەمبەر (عليه السلام) لە پال ئىمان و لە پىناسە ئىمان ھىنناۋىتى.

كەواتە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە بەو بەلگانەي راپردوو بە زۆرىكى تريش دەيسەلمىنن كە ئىمان بريتىيە لەوهى جىڭىر دەبى لەناو دل دانپىداھىناني ناو دلە بەراست

[١] صحيح البخاري (١٤)، سنن النسائي (٥٠١٥).

[٢] صحيح البخاري (٥٣) (٨٧) (٥٢٣)، صحيح مسلم (١٧)، سنن أبي داود (٤٦٧٧) (٣٦٩٢).

[٣] صحيح البخاري (٢٦) (١٥١٩)، صحيح مسلم (٨٣)، سنن الترمذى (١٦٥٨).

دانان و گوتى زمانه وە لە پاشان عەمەل و كرده وە كەشت ئەندامە كانى لا شەشت دەبى بىسەلىئىنى.

لەبەر ئەوهى زانايان فەرمۇيانە لەوانە سوفيانى كورى عوييەينە كە يە كىكە لە پىشىناني چاڭ دەفرەرمۇي: (الإِيمَانُ قَوْلٌ وَعَمَلٌ، أَخْذَنَاهُ مَمْنَ قَبْلَنَا قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَإِنَّهُ لَا يَكُونُ قَوْلٌ إِلَّا بَعْمَلٍ^[۱]) دەفرەرمۇي ئىيماڭ برىتىيە لە قسە و گوتىن لە كار و كردار وە ئىيمە وەرمان گىرتوھ لەوانى پىش خۆمان واتە لە تابىعى گەورە كان و لە سەحابە كان كە ئىيماڭ برىتىيە لە قەول و گوتىن لە عەمەل و كردار وە قەولىش بە تەنها نابى دەبى عەمەلېشى لە گەلدابى.

وە ئىمامى شافىعى فەرمۇيەتى: (كان الإجماع من الصحابة والتابعين ومن بعدهم) يە كدەنگى و كۆ دەنگى سەحابە كان و تابىعى لەپاش سەحابە كان كە هاتون (ممىن أدركناهم) ئەوانەي ئىيمە پىييان گەيشتوبىن و بە خزمەتىيان گەيشتوبىن لەسەر ئەوه بوه (أَنَّ الْإِيمَانَ قَوْلٌ وَعَمَلٌ وَنِيَةٌ) ئىيماڭ قسە و گوتىن بوه وە كار و كردار بوه وە نىيەتى دلان بوه (لا يجزئ واحدٌ مِنَ الْثَّلَاثَةِ إِلَّا بِالآخِرِ^[۲]) هيچىك لەوانە بەبى ئەوى تر تەواو نابى، يەعنى نىيەت بە تەنها تەواو نىيە بەبى گوتىن قسە قەول، وە قەول بە تەنها تەواو نىيە بەبى نىيەت، نىيەت و قەول تەواو نىيە بەبى عەمەل، قسە كە شافىعى وا دە گەيەنى -رحمە الله-.

وە ئىمامى ئەحمدى كورى حەنبەلىش فەرمۇيەتى: (أَجْمَعَ تَسْعَوْنَ رَجُلًا مِنَ التَّابِعِينَ، وَأَئِمَّةَ الْمُسْلِمِينَ، وَأَئِمَّةَ السَّلْفِ، وَفَقَهَاءِ الْأَمْصَارِ عَلَى أَنَّ السَّنَةَ الَّتِي تَوَفَّى عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفرەرمۇي رېككەوتون و يەك دەنگ بونە نەوهەت لە پىاوانى تابىعى شوينكەوتوانى سەحابە كان -رضي الله عنهم- وە لە پىشەوايانى موسىمانان وە لە پىشەوايانى پىشىنان وە لە فەقىيە و شارەزايىنى ولات و شوينكە كان لەسەر ئەوهى كە سونەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەوهى پىغەمبەر لىيى وەفاتى كردوھ (يەك لە زاراوه كانى عەقىدە

[۱] شرح العقيدة الطحاوية - عبد الرحيم السلمي [عبد الرحيم السلمي] ج: ٤ ص: ١٧.

[۲] لواچ الأنوار السننية ولواقع الأفكار السننية [السفاريني] ج: ٢ ص: ٢٩٢.

و عینوانی عهقیده‌ی پیشان سونه‌تی پیشه گوترا) فه‌رموی جائه‌وهی باسکرد فه‌رموی یه‌ک له بړگه کان ئه‌وهبوو (الإيمان قول و عمل) ئیمان بریتیه له قسه و گوتن له عه‌مهل و کردار (یزید بالطاعة) زیاد ده کا به تاعدهت و (وینقص بالمعصية^[۱]) وه کهم ده کا به تاوان و گوناح. جا ئیمامی به‌غه‌ویش ده‌فه‌رموی: (اتفاق الصحابة، والتابعون، فمن بعدهم من علماء السنة على أن الأعمال من الإيمان) ده‌فه‌رموی یه‌ک ده‌نگ بونه سه‌حابه و تابیعین وه ئه و زانايانه‌ی له‌دوای ئه‌وانیش هاتون زانايانی ئه‌هلى سونه که عه‌مهل و کردار له ئیمانه‌وهیه یان ته‌واوکه‌ری ئیمانه یان مه‌رجی صحته (وقالوا: إن الإيمان قول، و عمل، و عقيدة^[۲]) ئیمان بریتیه له قسه و گوتن له عه‌مهل و کردار له بیروبروای دلان.

ابن أبي العز الحنفي له شه‌ر حی طه‌حاویه ده‌فه‌رموی: (فذهب مالك والشافعي وأحمد والأوزاعي وإسحاق بن راهويه وسائر أهل الحديث) ئه و ناوانه‌ی هینای ناوی پیشینانی چاکن زانا دیاره کانی پیشینانی چاکن ئینجا ده‌فه‌رموی ئیمامی مالیک و ئیمامی شافیعی و ئیمامی ئه‌حمد و ئیمامی ئه‌وزاعی و ئیسحاقی کوری راهه‌ویه وه تیکرای زانايانی شاره‌زا له حه‌دیس (وأهل المدينة) وه زانايانی مه‌دینه (رحمهم الله) ره‌حمه‌تی الله له هه‌مویان بی (وأهل الظاهر وجماعة من المتكلمين) وه زانايانی ئه‌هلى ظاهیر وه کۆمه‌لیکیش له زانايانی موته که‌لیم که موته که‌لیمین به‌وانه ده‌گوتري زیاتر که بوجونیان هه‌بوه له‌سر مه‌سائیلی ئیمان و عهقیده و بیروبروا (إلى أنه تصدق بالجنان وإقرار باللسان وعمل بالأركان^[۳]) ده‌فه‌رموی هه‌موو ئه‌وانه بوجونیان وایه ئیمان بریتیه له ته‌صدق و دانپیداهینان و به‌راستدانانی دلان وه دانپیداهینان و ئیقرار کردن و ئیعتیراف کردن به زمان وه عه‌مهل و

[۱] الإيمان حقيقته، خوارمه، نوافضه عند أهل السنة والجماعة [عبد الله بن عبد الحميد الأثري] ص: ۶۵.

[۲] شرح السنة للبغوي (١١ / ٤٤).

[۳] شرح العقيدة الطحاوية - ابن أبي العز الحنفي - الصفحة ٣٧٣.

کار و کردهوهی ئهندامه کان، ئهوهیه پیناسهی ئههلى سونه و جهماعه به تهواوى بۆ ئیمان و بیروبروا.

ئههلى سونه و جهماعه بهوه جیا ده کرینهوه له جگه له ئههلى سونه و جهماعه ئیمان زیاد ده کا وه کەمیش ده کا، جارى بۆ زیادکردنی ئیمان ئههلى سونه و جهماعه يه کدەنگن ئیختیلاف و جیاوازییان نیه بەلام سهبارهت به کەم کردنی ئیمان دەلین بەلگەی راشکاوانهی لەسەر نیه کەمیکی کەم له ئههلى سونه و جهماعه بۆچونیان وايە دەلین کەم ناکا بەلام سهبارهت به زیادبۇنى ئیمان ھەمويان يه کدەنگن وە به کەم کردنی ئیمانیش زۆربەی ھەرە زۆرى ئههلى سونه و جهماعه بۆچونیان وايە کە کەمیش ده کا.

بەلگە کان لەسەر ئهوهی کە ئایە ئیمان چۆن دەتوانین بلىین زیاد ده کا يان کەم ده کا؟ لە بەلگە قورئانیه کان خوای رب العالمین راشکاوانه فەرمویەتی: ﴿وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَنا﴾ [المدثر: ۳۱] کە لىرەدا ئەو ئایەتە راشکاوانه تىیدا دیارە دەفەرموی بروادارە کان زیاد دەکەن ئیمانیان، الله تعالى دوبارە فەرمویەتی: ﴿وَإِذَا مَا أُنزَلْتَ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيْكُمْ زَادَتْهُ هُذِهِ إِيمَنا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَنا وَهُمْ يَسْتَبِشُرُونَ﴾ [التوبۃ: ۱۲۴]

الله تعالى دەفەرموی ئەگەر سورەت و ئایەتائىک دابەزىيان ھەيانبوو دەيانگوت کى لە ئىوه ئیمانى پى زیاد دەکا بەلام بروادارە کان بروايىان زیاد دەکا و ئیمانیان زیاد بوه پىي وە ئەوان موژدە دەدەنە يەک و دلىان پىي خوش دەبى، ئەو ئایەتانه راشکاوانه بەلگەن لەسەر ئهوهی ئیمان زیاد دەکا، وە خوای رب العالمین فەرمویەتی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيتُ عَلَيْهِمْ إِذَا تُهُزَّ زَادَتْهُمْ إِيمَنا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ * الَّذِينَ يُقَيِّمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقَنَهُمْ يُنفِقُونَ * أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ [الأنفال: ۴-۶] خوای رب العالمین فەرموی ئەوانە تەنها بروادارەن کە زىکر و يادى الله دەکرى دلىان ھەلدىقىچى و رادەچىلە کى وە ئەگەر ئایەتە کانى اللهيان بەسەردا دەخويىنىتە وە ئیمانیان زیاد دەبى و زیاد دەکا وە پشت دەبەستن بە الله تعالى، کەواتە دەلى

ئیمانیان زیاد دهبی و زیاد ده کا دیاره ئیمان زیاد دهبی، خوای رب العالمین ئه مجاره له سوره تیکی تر ده فه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَدَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِم﴾ [الفتح: ٤] الله ئه و خوایه یه - جل شئنه - سه کینهت و ئارامی دابه زاندوه به سه دلی بپرواداران تا ئیمانیان له گەل ئیمانه کانی تر که هه یانه زیاد ببی به مه عنای ئیمان زیاد دهبی، وه خوای رب العالمین له سوره تى الكھف فه رمویه تى: ﴿وَزَدَنَهُمْ هُدًى﴾ [الکھف: ١٣] هودا بریتیه له پینوینى پینوینىش بریتیه له ئیمان کەسى خاوند ئیمان کە واته هیدایه تمان زیاد کرد يەعنی ئیمانمان زیاد کردن هەندیک له موڤھ سیرین ده فه رمون. کە واته ئایه ته کان زورن که ئەھلى سونه و جەماعە ئە وندە ئایه تهی هینامانه و زوری تریش له ئایه ته کان ده کە نه بە لگە له سه رئه و ده زاده ئیمان زیادیش ده بی و کە میش ده بی حەسەنی بە صرى ده فه رموی: ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيْمًا﴾ [الأحزاب: ٢٢] (وَمَا زَادَهُمْ الْبَلَاءُ إِلَّا إِيمَانًا بِالرَّبِّ وَتَسْلِيْمًا لِلْقَضَاءِ^[١]) دلی مانای ئە و ده گەیە نیت بەلا و موسیبەت کە بە سه ریاندادى بە و مانایه دى که ئیمانیان به خوای پەروردگاریان به ھیزتر ده بی و زیاد ده کا وه تە سليم ده بن بۆ قەزاو قەدەر، کە واته بە لى ئەوانه سەلماندیان ئە و ئایه تانه که ئیمان زیاد ده کا و دەشتوارى ئیمان زیاد بکری به تاعەت و گویرایەلی کردن و جىبەجىكردنی فه رمانه کانی الله - جل شئنه -.

پىغەمبەریش (عليه السلام) ده يەها حەدیس و فەرمودەی هە یه بە لگە یه له سه رئه و ده زیاد ده بی ئە و دتا له يە ک فەرمودە کانی ده فه رموی: «أوثق عرى الإيمان الموالاة في الله والمعاداة في الله والحب في الله والبغض في الله^[٢]» کە دلی «أوثق عرى الإيمان» يانى قولپى به ھیزى ئیمان به مه عنای ئە و دیاره ئیمان به ھیزىشى هە یه لا وازىشى هە یه که گوتمان به ھیزى و لا وازى هە یه مه عنای دیاره زیاد و کە مى تىدا یه ئیمان، کە ده فه رموی دۆستايەتىه

[١] شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة [اللالكائي] ج: ٥ ص: ١٠٢٣.

[٢] سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٩٩٨.

لەپىناو الله دۇزمىايدىيە تىيە لەپىناو الله وە خۆشويىستەنە لەپىناو الله رق لىبۈنەوەيە لەپىناو الله، لە پاشان لە رېوايەتىكى تر پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الإِيمَانُ»^[١] ھەريەك خۆشەوىستى لەپىناو الله بۇو رق لىبۈنەوەي لەپىناو الله بۇو بەخشىنى لەپىناو الله بۇو وە قەددەغە و دەستگەرنى لەپىناو الله بۇو ئەوە ئىمانى تەواو كردە، تەواوى كردە يانى چى؟ يانى دياره ئىمانى ناكامل و ناتەواو يىش ھەيە كە مادەم ناتەواو ھەيە و تەواو ھەيە دياره زىاد و كەمى تىدايە ئىمان، وە لە پاشان پىغەمبەر دەفرەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا»^[٢] تەواوترين ئىمانداران لە ئىمان و بىرۇبرۇا تەواوترين و چاكتىرييانە لە ھەلسوكەوت و لە خولوق و تەحامول و ئەخلاق و رەوشى جوان، كەواتە كە دەلىن «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ» دياره ئىمانى كاملىش ھەيە وە ئەكمەلىش ھەيە باشتىر و تەواوتر، وە مادەم پلە پلهىيدايە دياره زىاد و كەمى تىدايە، يان پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرەرمۇي: «مَنْ رَأَىٰ مِنْكُمْ مُّنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بَيْدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ»^[٣] دەفرەرمۇي ھەريەك لە ئىوه خراپە و تاوان و مونكەرىيکى بىنى با بەدەست بىگۆرى ئەگەر لە توانايدا نەبوو بە زمان بىگۆرى ئەگەر لە توانايدا نەبوو بە دل بىگۆرى و پىيى ناخۆشى ئا ئەوھيان ئىمان لاوازە (أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) ئىمانى لەپەرى لاوازىيە كەواتە لايەنە لاوازىيەكەي ئىمانە كە تەنها بە دل پىيت ناخۆش بىي، جا كەواتە دەلىن (أَضْعَفُ) بە مەعنای دياره ئەوەي بە دەست دەيگۆرى ئەوە ئىمانى زياترە كە دەلىن زياترە ئىمان (أَضْعَفُ) ھەيە و زياتر ھەيە بە مەعنای دياره زىاد و كەمى تىدايە، جا بەلگە كان زور زياترن بەلام ئىيەمە بە كورتى و پوختى ھەر ئەوەندەمان ھىننایەوە ھەتا بەھەمويرا بگەين.

[١] صحيح الجامع (٥٩٦٥)، أخرجه أبو داود (٤٦٨١)، والطبراني (١٥٩/٨) (٧٦١٣).

[٢] أخرجه أبو داود (٤٦٨٢)، والترمذى (١١٦٢)، وأحمد (٤٧٢ / ٢) واللفظ له.

[٣] صحيح مسلم (٤٩)، سنن أبي داود (١١٤٠) (٤٣٤٠)، سنن الترمذى (٢١٧٢).

جا زانايانى ئەھلى سونه و جەماعەش قسەيان لەسەر ئەوهە دەيەها پىناسامان ھىنایەوە لە راپردودا وە باسمان لىۋە كرد ھى چەندىن زانا كە ئەھلى سونه و جەماعە بون پىناسە ئىمانيان كرد ئەو بىرگەيان بەگەل خستوھ (يَزِيدُ بِالْطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْعُصِيَّةِ) يان (بِالْمَعْصِيَّةِ) ئىنجا ئىمامى ئەحمد دەفرەرمۇئى و لىيى دە گىردىرىتەوە كە: (فَكَمَا يَزِيدَ كَذَا يَنْقُصَ^[١]) ئىمان ھەروھ کو زىاد دە كا ئاواش كەم دە كا، ئىمامى بەيھەقىش فەرمۇيەتى: (وَأَنَّ الْإِيمَانَ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ) بەراستى ئىمان زىاد و كەميش دە كا ھەم زىاد دە كا و ھەم كەميش دە كا (وإذا قبلَ الزيادةَ قبلَ النقصَ^[٢]) ئىمان مادەم بلىيەن قبولى ئەوهە دە كا كە زىاد بېيى دەبى قبولى ئەوهەش بکا كە كەم بېيى، وە سوفيانى كورى عويھىينه كە يەكىكە لە تابيعىھە بەرز و بەرىزە كان دەفرەرمۇئى: (الْإِيمَانُ يَزِيدُ وَيَنْقُصُ) ئىمان زىاد و كەم دە كا دەلى (أَلِيَسْ تَقْرُؤُونَ الْقُرْآنَ) ئايە وە كەسانەي بلىيەن ئىمان زىاد و كەم ناكا قورئانيان نەخويىندوھەتەوە كە الله دەفرەرمۇئى (﴿فَزَادُوهُمْ إِيمَانًا﴾ فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ؟) نەك ھەر لە يەك شوين لە چەندىن شوين الله تعالى فەرمۇيەتى: (﴿فَزَادُوهُمْ إِيمَانًا﴾ بَاسِي زِيَادَتُونِي ئىمان دە كا) (قىيل ينقص؟ قال: ليس شيء إلا يزيد إلا وهو ينقص^[٣]) جا پىيان گوت باشە ئەوه سەماندە ئەي سوفيانى كورى عويھىينه لە قورئان باسکراوه و ئىمان زىاد دە كا، چۈن دەيسەلمىنى كەم دە كا؟ فەرمۇئى ھەر شتىك زىاد بونى قبول بکا و تىيدابى دەبى برواشت بەوه ھەبى كەم بونىشى تىدايە و كەميش دە كا، وە ابن تيمية دەفرەرمۇئى (وقد ثبت لفظ الزيادة والنقصان في الإيمان عن الصحابة ولم يعرف فيه مخالف من الصحابة^[٤]) دەفرەرمۇئى جىڭىر بوه وشە و دەربىرىنى زىاد بون و كەم بون لە

[١] رواد أبو داود في "مسائله" عن الإمام أحمد (١٧٦٣)، وابن هانئ في "مسائله" (١٨٩٧)، وعبد الله في "السنة" ١ / ٣٠٠، ورواد الخلال في "السنة" ٢ / ٢٨ (١١٢٨) عن المروذى، وابن بطة في "الإبانة" كتاب الإيمان ٢ / ٨٥٢ (١١٤٩) عن الفضل، عن أحمد به.

[٢] (الاعتقاد) الإمام البيهقي: ص ١١٥ باب: (القول في الإيمان).

[٣] الإبانة ٢ / ١١٤٢/٨٥٠) والشريعة (١ / ٢٦٤/٢٧١).

[٤] مجموع فتاوى ابن تيمية صفحة ٢٢٢ جزء ٧.

ئیماندا له سەحابە و ھاوەلانى بەریزى پىغەمبەرە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) - رضي الله عنهم - وە نەزاندرادە
ھېچىك لە سەحابە كان موحالەفە و پىچەوانە ئەو لىدوان و قسە و دەربىرىنە يان ھەبوبىٰ.
کەواتە ئىمە باشە بىينە سەر ئەوهى بىانىن بەچى ئیمان زىاد دە کا ھەتا ئیمانمان زىاد كەين
بەچى كەم دە کا خۆمانى لى بەدور بخەينە وە چونكە ئەوه سەلمىندراوە بە ئايەت و حەدىس
و وتهى زانايان و سەلەفى سالح و وە ئەھلى سونە و جەماعە كە ئیمان زىاد و كەم دە کا:
يە كەم لەو خالانەي كە ئیمانى پى زىاد دەبى عىlim و زانستى سود بەخشە كە وەرگيرابى لە
قورئان و لە سونەي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە كار و كرده وەشى پىبكەي چونكە عىlim و زانستى
ئەگەر عەمهلى لە گەلدابى ترسى الله لە دل زىاد دە کا ھەر كەسيكىش ترسى الله لە
دلدا زىاد بىي ئیمانى پى بەرز دەبىتە وە لە گوناح زىاتر بەدور دە كەويتە وە جا كەواتە ئیمان
بە عىlim و زانستى وەرگيراو لە قورئان و سونە زىاد دە کا.

وە دوھمین ئیمان بە لە الله نزىك بونە وە زىاد دەبى، يانى ئە و رىگا و شوينانەي كە لە الله
نزىك دەخاتە وە كو تاعەت و عيادەتە كان زىكر و يادى خواى رب العالمين وە عەقىدە
پاكبونە وە پاكىرىدە وە الله تەواو ناسىن ئەوانە لە الله نزىك دەخاتە وە، كەواتە ئە گەر
لە الله نزىك كەويتە وە الله تە ناو و سيفەتە كانى ناسى بە دلنىايىھە ئیمانت بەرز تر
دەبىتە وە، ئىنسان ھەر لە خۆشى ھەست پىدە کا واقىعىيەن كە ئیمان زىاد و كەمى تىدايە
لەبەر ئەوهى ھەندىيەك جار تۆ لە وانە و دەرزىيک دانىشتوى يان لە محازەرە و و تارىيک
گۈي دەگرى يان گۈي لە قارىئىكى قورئان پادەگرى يان قورئان دەخوينىتە وە ھەست
دە كەي خۆت لە خۆتدا ئیمانت بەرزە فولە گوناح و تاوان بىتە بەر دەستپىشە پىشتى
تىدە كەي چاوتى لى دەنوقىنى دلت پىي ناخوش دەبى بەلام ھەندىيک جارىش كە دور
دە كەويتە وە لە تاعەت و عيادەت لە قورئان خوينىدە وە گۈي دەگرى لە گوناح و
تاوانىيک و هىۋاش دەچىتە كۆر و مەجلىسىيک كە گوناح و تاوانى لى ئەنجام
دەدرى ھەست بەخۆت دە كەي ئیمانت دابەزىيە لەواز بوه ئەو كاتە ئە گەر گوناح بىتە

بهردهستت ئاسانتر دهیکەی و ئەنجامیشى دەدەی و پیشت ئەوندە شتىكى گەورە نىھ، كەواتە ئىنسان و مروق لە خۆشى هەست دەكا كە ئىمان زىاد و كەم دەكا بە لە الله نزىك بونهوه بە تاعەت كردن ئىمان زىاد دەكا.

وە خالىكى تر كە پالنەرە و ئىمانمان پىي زىاد دەبى ئېقتىدا كردنە بە پىغەمبەرى پىشهوا (عَصَمَ اللَّهُ) وە شوينكەوتنى سونەتە كانى وە جىبەجىكىدى لە ژيانى رۇزانەمان لە ھەموو گەورەيى و بچوکىيە كيدا لە رېش و ئىشدا لە شىيە و شكلدا لە ھەستان و دانىشتىدا لە دەرهوھ و لە بازار و لە مالەوھ و لە سوار بونى ئۆتۈمبىل و دابەزىنت و لە گەل مەندال گەورە بچوک خىزانات دايىكت باوكت خوشكت برات لە گەل ھەموو كەسىك ھەلسوكەوتە كانت ھەستان و دانىشتىنە كانت وە نوستن و خەوتنت وە راستبونهوه و بە ئاگاھاتنت لە خەوتن ئەوانەت ھەموى بە گوئىھى سونەتى پىغەمبەربى (عَصَمَ اللَّهُ) بە دلىيائى ئىمانت بەرز دەبىتەوه و فول دەبى.

وە لە پاشان واژھىنان لە تاوان و گوناھە كان لە و قەدەغانەي كە الله كردویەتى و پىغەمبەر فەرمويەتى (عَصَمَ اللَّهُ) ئا ئەوهش لە اللهت نزىك دەخاتەوه و ئىمانت پىي زىاد دەكا.

ئىنجا رۇكىدىنە ژيانى قيامەت و بىركردىنەوه لە قيامەت و ژيانى بەرزەخى ئىمانى پى زىاد دەبى.

ئىنجا خويىندەوهى قورئانى پيرۋىز و تەدەبور تىدا كردن و لىوردبونهوه وە ھەندىك جار ئايەت ھەيە پىيوىستە چەندىن جار بىخويىنەتەوه ھەتا لىيى حالى دەبى تىدەگەي لىيى ورد دەبىتەوه ماناکەي بە دلت و مىشكەتەوه دەنوسى وات لىدەكا جىبەجىي بکەي لە ژيانى رۇزانەت ئە و تەئەمول و تەدەبورە وات لىدەكا ئىمانت زىادبى.

زۆر دۇعا كردن و پارانەوه زۆر كردى زىكى خوايى رب العالمين زۆر داواي لىبوردن زۆر (سبحان الله) گوتن زۆر (لا إله إلا الله) دەربىن ئەوانە ھەرمۇيان رېڭا و شوين بۇ ئەوهى كە ئىمانتى پى زىاد بېي.

ئینجا کردنی سونه‌ته کان ئه گهر فه‌رزه کانت هه‌موی ته‌واو جیبه‌جی کرد سونه‌ته کانیش بکه ئیمانت پیی به‌رز ده‌بیته‌وه.

ئینجا چاکه کردن له گه‌ل به‌نده کانی خوای رب العالمین له خیّر و چاکه و به‌خشین له قسه‌ی خوش له ده‌عوه و بانگه‌وازی ئیمانت پیی به‌رز ده‌بیته‌وه.

ئینجا ورد بونه‌وه له نیشانه و به‌لگه کانی خوای رب العالمین هم له ئایه‌ته کانی قورئان هم له شاخ و داخ و زه‌وی و ئه‌ستیره و ئاسمان و باقی به‌لگه کانی تر و نیشانه کانی تری گه‌وره‌بی خوای رب العالمین.

ئینجا ده‌عوه و بانگه‌وازی کردن فه‌رمان به چاکه و ریگری له خراپه خوی له خویدا ئیمانت به‌رز ده‌کاته‌وه.

ئینجا دور بونه‌وه له شیرک و کوفر و ئه‌و کۆر و مه‌جلیسانه‌ی شیرک و کوفری لیده‌کری یان بیدعه و خوراکیاتی لیده‌کری یان تاوانه گه‌وره کانی لى ئه‌نجام ده‌دری یان له خودی کافر و مونافقه کان تاوانکاره کان ئه گهر لییان به‌دور که‌ویته‌وه زالّم و ستہ‌مکاره کان ئیمانت به‌رز ده‌بیته‌وه.

که‌واته ئیمه پیویسته ئه‌و خالانه‌ی گوتمان زوری تریش ئه گهر بیری لیکه‌یه‌وه ده‌بیته مايه‌ی ئیمان به‌رز بونه‌وه له خومانی بی‌نینه‌جی هه‌تا هه‌ردم ئیمانمان له به‌رزیدابی و دانه‌به‌زی وه نزم نه‌بیته‌وه.

وه سه‌بېب و هوکاره کانی ئیمان دابه‌زین و که‌م کردنی ئیمانیش به پیچه‌وانه‌ی ئه‌و خالانه‌ی تر گوتمان که ئیمانی پی به‌رز ده‌بیته‌وه و زیاد ده‌کا، که عیلم و زانستی يه که‌میان بولو جه‌هل و نه‌فامی به دین ئه‌وه‌شیان ئیمانت نزم ده‌کاته‌وه، شاره‌زا نه‌بون له دین وه ته‌قلید و به‌دواکه‌وتنی شته کان به چاو به‌سته‌کی و به کویرانه ئه‌وانه ئیمانتی پی که‌م ده‌بیته‌وه و لاواز ده‌بی، وه بیدعه کردن و واژه‌ینان له سونه‌تی پیغه‌مبهر (عليهم السلام) ئیمانی پی کز و لاواز ده‌بی، وه شوینکه‌وته‌بونی ئه‌و زانا و خه‌لکانه‌ی که ئه‌هلى ئه‌هوان به‌لگه و ده‌لیلیان له

دهست نیه یان بیدعه و خورافیات ده کهن ئیمانتی پی کهم ده بی و لاواز ده بی، وہ شوینکه و ته بونی هه واو هه وہس و ئاره زوه کانت وہ شوبوھات و دودلیه کان ئیمانت پیی لواز ده بی و کهم ده بی، وہ ئیقتیدا کردن و شوین پی هه لگرتني ئه وانهی که تاوانکارن گوناھبارن یان بیدعه چین هه ریه ک له وانه یان کافرن یان زالمن یان ستھ مکارن ئیمانتی پی لواز ده بی، وہ له پاشان ئه گهر تۆ خوت نه که یته کھسیکی خاوهن مه و قیفی و ھلاء و به راء به دلنجیا یه وہ ئیمانت داده بھزی لواز ده بی، وہ له پاشان ئه گهر هه است نه کهی به مه سولیه ت به رامبهر به ئومه تی ئیسلام و موسلمانان ئیمانت لواز ده بی، ئه گهر گویرایه لی هه واو هه وہس و نه فست بکھی ئیمانت لواز ده بی، ئه گهر بچیته ئه و کور و مه جلیسانهی که گوناھ و تاوانی لی ده کری یان دوست و برادری خراپت هه بی به دلنجیا یه وہ ئیمانت لواز ده بی، ئه گهر تۆ خوت بی ئاگا بکھی و پشت بکھی له قورئان و ئایینی خوای رب العالمین یاد و زیکری الله نه کھی ئیمانت لواز ده بی، کردنی تاوان و گوناھ کان هه رکاتیک هه ر تاوان و گوناھیک ئه نجام بدھی و بیکھی ئیمانت پیی کهم ده بیتھ وہ و لواز ده بی، وہ له پاشان دلت ته واو به دونیا وہ بیهستیتھ وہ و دلت زور خوش بکھی به زینهت و راز اوھیه کانی دونیا ئه وہ بھ دورت ده خاتھ وہ له دینداریه کی ته واو و ریک و پیک و ئیمانتی پی لواز ده بی، وہ بیر نه کردنہ وہ له قهبر و قیامہت و مردن و وہ له پاشان مهیدانی حه شر و حیساب ئه وہ ئیمانت لواز ده بی و دلت رهق ده بی، وہ له پاشان دورکھ و تنه وہ له تاعهت و عیباده ته کان ئیمانتی پی لواز ده بی، وہ شوینکه و تنى ئه و خوت خوتھ و خه یالات و وہ سوھسےی شه یتان ئیمانت لواز ده کا.

که واتھ ئه وانه ش چهند خالیک بون به کورتی و پوختی ئیمانی پی لواز ده بی ئه وہی له سه رمانه ئیمھ ده بی ئه و خالانه بینینه جی که ئیمانمان پیی به رز ده بیتھ وہ خوا نه خواسته نه ک ئه وانه بینینه جی ئیمانمان پیی کھم و لواز ببی.

که واته کورته و پوخته‌ی قسان ئیمان شتیکه لا واز ده بی و به هیز ده بی زیاد ده بی و که میش ده بی له لای ئه هلى سونه و جه ماعه، هه یه له مرؤفه کان ئیمانی له و په‌ری ته و اوی و ریک و پیکیه که م و کورتی نیه و له قیمه‌ی ئیماندايیه نمونه وه کو ئه بو به کری صدیق وه کو عومه‌ری کوری خه تاب وه باقی سه حابه کانی تریش نمونه زورن وه هه شه ئیمانی يه کجارت لوازه به لام له ئیسلام نه چوته ده روه تاوان و گوناچه کان ئهنجام دهدا بی موبالاته به لام هه ر له بازنه‌ی ئیمانداران حیساب ده بی به لام له لای غهیری ئه هلى سونه و جه ماعه ئیمان زیاد و که م ناکا به تاییدت له لای مورجیئه کان وه هه موی له يه ک ئاستی ئیماندان وه جه همیه کانیش ئه وه بوجونیانه، که واته ئیمانی جوبرائیل که مهلاکه تیکه الله تعالی وه حی پی ده نارد بۆ پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) له گه ل ئیمانی که سیکی زور گوناچکار له يه ک ئاست داده نین ئه و تاقم و کۆمەلانه‌ی جگه له ئه هلى سونه و جه ماعه لبه‌ر ئه وه قسانه‌یان هله‌یه تاوانه وه گوناچه پیچه‌وانه‌ی قورئان و سونه‌ی پیغه‌مبه‌ره (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

حوكمی بکه‌ری تاوانه گه‌وره‌کان:

وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يُكَفِّرُونَ أَهْلَ الْقِبْلَةِ بِمُطْلَقِ الْمَعَاصِي وَالْكَبَائِرِ؛ كَمَا يَفْعَلُهُ الْخَوَارَجُ؛ بَلِ الْأُخْوَةُ الْإِيمَانِيَّةُ ثَابِتَةٌ مَعَ الْمَعَاصِي؛ كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ: ﴿فَمَنْ عَفَى لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ﴾ [البقرة: ۱۷۸]، وَقَالَ: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرِ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ [الحجرات: ۹]، ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ﴾ [الحجرات: ۱۰].

جا ابن تیمیة دی باسیکی تری گرنگ و موھیم دهرباری عه قیده دهوروژینی و باس ده کا که ئه ویش مه‌سەله‌ی کافر کردنی خەلکانیکه ئایه ده تواني ئه هلى قibile‌ی مولمانان به کافر دابنی؟ مه‌سەله‌ی تەکفیر که زور گرنگ و حه ساسه وه تییدا ده بی وردبین ده قیق

بىن ئەھلى سونە و جەماعە مام ناوهندىن لەو مەسەلە يەشدا نە زىدەرەو يىيان تىّدا كردوه نە كەمتهر خەمن تىّدا لەبەر ئەھوە ابن تىمیة دەفرەرمۇى (وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ) ئەھلى سونە و جەماعە كە پىشتىر پىناسەئى ئىمانيان كردوه و باسى ئىمانيان كرد فەرمۇى (وَأَنَّ الْإِيمَانَ يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ، وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ) ئىمان بە تاعەت و گوپرايەلى الله تعالى و فەرمانە كانى پىغەمبەر (عليه السلام) زىاد دەكا وە بە مەعسيەت و تاوان و گوناھە كان كەم دەكا ابن تىمیة فەرمۇى ئىنجا له گەل ئەوهدا ئەھلى سونە و جەماعە كە وايان گوتوه و واش دەلىن (مَعَ ذَلِكَ لَا يُكَفِّرُونَ أَهْلَ الْقِبْلَةِ بِمُطْلَقِ الْمَعَاصِي وَالْكَبَائِرِ) ئەھلى قىبلە كە ئەوانەن رۇدە كەنەن قىبلە واتە بروادارن مۇسلمان لە زاھىرى و رواللەتدا وَا دىارن بە موتلەقى مەعسيەكان و بە رەھايىھتى تاوان و گوناھە كان و گوناھە گەورە كان كافريان ناكەن.

(مطلق المعاشي) يەعنى چى يان (مطلق الكبائر)? بەو مانايم دى يەعنى هەندىيىك لە گوناھە كان هەندىيىك لە تاوانە كان هەندىيىك لە گوناھە گەورە كانيشيان ئەنجامدا نەك هەر هەموو گوناھە كان سەدا سەد ئەنجامدهن ھېچ عەمەلى چاكىان نەبى يان ھېچ جنسى عەمەليانلى نەھېتەجى بەلكو بە موطلەقى يان هەندىيىك لە گوناھە كان ئەگەر ئەنجاميشياندا هەندىيىك لە كەبىرە كانيان ئەگەر ئەنجاميشدا لە تاوانە گەورە كان ئەھلى سونە و جەماعە ئەو كەسانە كافر ناكەن بە كردنى ئەو گوناھ و تاوانانە ئەو گوناھانە هەر چەندىيىك مەزن و گەورەشىن، ئەوھ پىشه و ئىشى خەوارىجە كانە كە بە گوناھە گەورە كان مۇسلمانان كافر دەكەن، لە عەقىدە خەوارىجە كان ئەگەر كەسىك ئارەقى خواردەوە ئەگەر كەسىك زينايى كرد ئەگەر كەسىك قەتلېكى كرد و مۇسلمانىكى كوشت بە كردنى ئەو گوناھ و تاوانە لە ئىسلام دەچىتە دەرەوە بە كافرى دادەنېن خويىنى حەلّ دەكەن وە دەلىن هەمېشەيش دەبى لە ئاگرى دۆزەخ، موعتەزىلە كانيش پله يەك نزىترن لە خەوارىجە كان بەس قىسە كانيان زۆر لىك نزىكە كە دەلىن ئىمە بە كردنى تاوان و گوناھ لەلايەن مۇسلمانىكە وە ئەگەر ئەھلى قىبلەش بى بە موتلەقى مەعاصى و كەبىرە كان دەلىن

دهردهچی له ئىسلام بەس ناچىتە بازنهى كوفر (فِي مَنْزَلَةِ بَيْنِ الْمَنْزَلَتَيْنِ) له شوین و ناوه راستەدا دەمىنیتە وە لەنیوان ئىسلام و كوفردا بەلام له قيامەت و له دۆزەخ هەميشە بى دەبى، له قيامەت تىك دەكەنەوە له گەل خەوارىجە كان له دونياش قىسىمە كى بى ماناي پروپوجى بى بەلگە يە كە دەلىن له ئىسلام دەردەچى و ناچىتە بازنهى كوفريش، بەلام ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن هېچ ئىماندار و ئەھلى قىبلە يە كى نىھ هېچ مۇسلەمانىك نىھ بە كردنى هەندىك لە گوناھە كان يان بە كردنى تاوان و گوناھە گەورە كان مادەم بىرۋاي بە حەللاڭ بونى نەبى لە ئىسلام دەربچىت و بە كافر دابىرى بەلکو هەر لە بازنهى ئىسلام دەمىنیتە وە بەلام كەسيكى ئىمان نوقسانە كەسيكى تاوانكارە كەسيكى گوناھكارە هەر ئەو بىريارە لەسەر دەدرى.

(كَمَا يَفْعُلُهُ الْخَوَارَجُ) ابن تيمية دەفرموى ئەھلى سونە و جەماعە ئەھلى قىبلە بە كافر دانانىن بە كردنى گوناھە كان يان گوناھە كان ئەگەر گەورەش بىن هەروه كو خەوارىجە كان بە كافريان دادەنىن (بَلِ الْأَخْوَةِ الإِيمَانِيَّةِ ثَابِتَةٌ مَعَ الْمَعَاصِيِّ) بەلکو برايەتى ئىمانى لە گەل كەسيكى تاوانكار ئەگەر گوناھە گەورە كانيش ئەنجام بىجا جىڭىرە لەلايەن ئەھلى سونە و جەماعە وە هەر دەمىنی برايەتى كە و هەر هەيە لە گەل كردنى تاوان و گوناھە كانيش (كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ فِي آيَةِ الْقَصَاصِ) هەروه كو الله تعالى و پاك و بىيگەرد لە ئايەتى القصاص فەرمويەتى: ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ الْمَعْرُوفِ﴾ [البقرة: ١٧٨] هەريەك شتىكى عەفو كرد لە براكهى خۆى، كە دەلىن لە براكهى خۆى ئەو كەسەى تو عەفو دەكەى وەلى ئەمرى مەقتولە كە كۈژراوه كە قاتيلە كە يە كە عەفو دەكاشتىكى لىنى عەفو دەكاشتىكى يانى گوناھە گەورە كە ئەنجام داوه كە عەمدەن قەتللى كردوه و كەسيكى مۇسلەمانى كوشتوه يان بە خەطە كوشتو يەتى كەواتە ئەو تاوانە گەورە كە كوشتنە ئەو كەسەى لە برايەتى تو نەخست كە خواى رب العالمين بە برا ناوي هيئنا نەيىرده بازنهى كوفر و لە ئىسلامى دەرنەخست، خواى رب العالمين ئەمجارە فەرموى: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ اقْتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاقْسُطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿الحجرات: ۹﴾ الله تعالیٰ فه‌رموی ئه گهر دوو تاقم و کۆمه‌لی برواداران شه‌ری یه کتریان کرد له گه‌ل یه کتر جه‌نگین ده‌فرمودی ئیوه ناوبژیوانیان بکهن و وه ئیسلام و ئاشته‌وایی و پیکه‌هاتنه‌وه بخنه‌نه نیوانیان ئه گهر یه کیکیان به‌سەر ئه‌وه‌یتریانه‌وه ده‌رچونی کرد ئه‌وه‌ی که ده‌رچونی کردوه و باغی بوه و له ئەمر و فه‌رمانی خه‌لیفه و ئیمام و وەلی ئەمری موسلمانان ده‌رده‌چیت ئه‌وه شه‌ری له گه‌ل بکهن کوشتاری له گه‌ل بکهن هه‌تا ده گه‌ریت‌هه‌وه بۆ ئەمر و فه‌رمانی خوای رب العالمین و سەر داده‌نە‌ویئی و ملکه‌چ ده کا جا ئه گهر ملی که‌چ کرد وه ته‌سلیم بولو ئه‌و کاته نیوانیان چاک بکه‌ن‌هه‌وه به عه‌دل و دادوهری وه خوای رب العالمین کەسی دادوهری خوشده‌وهی.

که‌واته فه‌رموی خوای رب العالمین ابن تیمیة بە بەلگه‌ی ئه‌وه هیناویه‌تیه‌وه: **وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَلُوا** ﴿ئه گهر دوو تاقم و کۆمه‌ل له برواداران یه کتریان کوشت، جا هه‌ندیک جار کوشتن مەعنای چیه که بەشەر یه ک دین له گه‌ل یه کتر ده‌جه‌نگن؟ مەعنای هه‌ندیک جار نه‌فه‌ر و که‌سیک لە تاقمیک لە تاقمە کانی له گه‌ل بەرامبەره کەی کوشتني توش ده‌بى کوشتن کە قه‌تلە له تاوانه گه‌وره کانه له گه‌ل ئه‌وه‌دا خوای رب العالمین نه‌یفه‌رموو بەو کوشتنه له بازنه‌ی برایه‌تی ئیمانی ده‌رده‌چی ده‌فرمومیت: **فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا** خوای رب العالمین ده‌فرمومیت، ئینجا له کوتایی ئایه‌تە که چی ده‌فرمومی؟ له‌دوای ئه‌و ئایه‌تە ئایه‌تی ده ده‌فرمومی: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ** ﴿بەراستی تەنها برواداران براان.﴾

که‌واته ئه‌و دوو تائیفه ئه گهر یه کتریش ده کوژن قه‌تلیش ده که‌ویت‌هه نیوانیان ماده‌م قه‌تلیان پی حه‌لآل نیه گوناھه گه‌وره کانیان پی حه‌لآل نیه وه کو گوناھیکی گه‌وره تەنها ئەنجامیان داوه و عەمەلیان بەو گوناھه گه‌وره کردوه بە بروادار ده‌میئنینه‌وه وه برایه‌تی برواداری و ئیمان له‌نیوانیان ده‌میئنی لەبەر ئه‌وه‌یه خوای رب العالمین ده‌فرمومی نیوانی براکانتان

چاكىنه: ﴿فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيهِمْ﴾ نیوانى براکانتان چاكىنه سولج و ئاشته وايى بخنه نیوانيان: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له الله بترسن وە خۆ پارىزكاربن: ﴿لَعَلَّكُمْ تُرَحَّمُونَ﴾ [الحجرات: ۱۰] بەلكو خواى رب العالمين رەحم و بهزەييتان پىبىكا.

حوكى كەسى فاسق لە ئىسلامدا:

وَلَا يَسْلُبُونَ الْفَاسِقَ الْمُلِّيَّ اسْمَ الإِيمَانِ بِالْكُلِّيَّةِ، وَلَا يُخَلِّدُونَهُ فِي النَّارِ؛ كَمَا تَقُولُ الْمُعْتَزَلَةُ. بَلِ الْفَاسِقُ يَدْخُلُ فِي اسْمِ الإِيمَانِ؛ كَمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿فَتَحرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ [النساء: ۹۲]، وَقَدْ لَا يَدْخُلُ فِي اسْمِ الإِيمَانِ الْمُطْلَقِ؛ كَمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَّ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيتُ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال: ۲]، وَقَوْلُهُ: (عَنِ اللَّهِ) «لَا يَزِنِي الزَّانِي حِينَ يَزِنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرُقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرُقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَنْتَهِبُ نَهَبَةً ذَاتَ شَرْفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ»^[۱].

ونقول: هۇ مۇمن ناقص الإيمان، او مۇمن بایمانە فاسق بىكىرىتە، فلا يعطى الاسم المطلق، ولا يسلب مطلق الاسم.

ئەمجارە ابن تيمية دەفرمۇى (وَلَا يَسْلُبُونَ الْفَاسِقَ الْمُلِّيَّ الْإِسْلَامَ الْإِسْلَامَ بِالْكُلِّيَّةِ) وە هەروەها ئەھلى سونە و جەماعە كەسيكى لە فەرمان دەرچوو واى داناين سەدا سەد بلىن لە ئىسلام دەرچوھ بە كىرىنى لە فەرمان دەرچونىك و بە تاوان و گوناھىك (وَلَا يُخَلِّدُونَهُ فِي النَّارِ؛ كَمَا تَقُولُ الْمُعْتَزَلَةُ) بىيارى ھەميشەيى لە ئاگرى دۆزەخى بەسەردا نادەن ھەروھ كو موعتەزىلە كان ئەو بىيارە بەسەردا دەدەن، چونكە گوتمان موعتەزىلە كان دەلىن ھەركەسيك فسىيىكى كرد بە مەعناي تاوانىكى كرد كەبىرەيە كى ئەنجامدا ھەميشەيى لە ئاگرى دۆزەخ لە قيامەت (پەنا بە خواى رب العالمين) (بَلِ الْفَاسِقُ يَدْخُلُ فِي اسْمِ الإِيمَانِ) بەلام لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە كەسى فاسق، فاسق بە مەعناي فسىي بچوڭ

[۱] صحيح البخاري (۵۵۷۸) (۶۷۷۲)، صحيح مسلم (۵۷)، سنن أبي داود (۴۶۸۹).

یان به مهعنای فسقی تاوان و گوناح نه ک فسق به مهعنای کوفر چونکه هندیک جار فسق له موسته‌له‌ی قورئانی به مهعنای کوفریش دی ئه‌وه کوفری مه‌بهست نیه، به‌لام فسق به مهعنای تاوانه گهوره‌کان که ئهنجام بدا گوناح و تاوان بکا له فهرمانی الله دهربچی به‌لام هه‌ر له بازنه‌ی ئیمان و ئیسلام بمینیت‌وه بروای به حه‌لام بونی تاوان و گوناھه که نه‌بئ له‌لای ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه که‌سی ئاوا فاسق له بازنه و له‌ناو بازنه‌ی ناوی ئیمان ده‌مینیت‌وه یانی ناوی ئیماندار و موسلمانی هه‌ر پئ ده‌گوتري وه کو خوای رب العالمین ده‌فرمومی: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ [النساء: ۹۲] جا رزگار کردن و ئازاد کردنی کویله‌یه ک و که‌سیکی ئیماندار که‌واته هندیک جار ئه‌وهی که‌سه و تاوانباریشه و گوناھگاریشه و فاسقیشه و الله به ئیماندار ناوی بردوه (وَقَدْ لَا يَدْخُلُ فِي اسْمِ الإِيمَانِ الْمُطْلَقِ) هندیک جاریش ناچیته ناو ناوی ئیمانی موتله‌ق.

(مطلق الإيمان)مان هه‌یه ئیمانی موتله‌قمان هه‌یه، ئایه جیاوازییان چی ده‌بئ؟ ئه و موسته‌له‌هه موسته‌له‌ی حیکی ئوسولیه پیویستی به هه‌لویسته و رونکردن‌وه‌یه کی بچوک هه‌یه بو ئه‌وهی لیتان هه‌له نه‌بئ، له پیشتردا ابن تیمية باسی کرد فه‌رمومی (وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يُكَفِّرُونَ أَهْلَ الْقِبْلَةَ بِمُطْلَقِ الْمَعَاصِي وَالْكَبَائِرِ) (مطلق المعاشي والكبائر) یان (مطلق الإيمان) که ده‌گوتري به مهعنای هندیک دی به‌شیک دی لی به‌لام که ده‌لین ئیمانی موتله‌ق یه‌عنی سه‌دا سه‌ده مه‌بهستی له‌وه‌یه لی برهش ناکریته‌وه، یه‌عنی که‌سه که پیی ناگوتري ئیمان داریکی سه‌دا سه‌ده پله سه‌ده‌ی یان ته‌واو وه کو بلیین عه‌یاره بیست و یه ک یان عه‌یاره بیست و چوار که ئه و وشه به کار ده‌هینری به‌لکو فاسقه که پیی ده‌گوتري ئیمان که‌م و کورت پیی ده‌گوتري تاوانبار پیی ده‌گوتري له‌لایهن ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه که ئیمانه که‌ی ته‌واو نیه پله‌ی ئیمانه که‌ی نزمه له‌بر ئه‌وه ئه و تاوان و گوناھه کردوه به‌لام ناوی (مطلق الإيمان)ی هه‌ر له‌سهر ده‌مینی ل له‌سهری لاناچی بلیی ئیمانه که‌ی ته‌واو سه‌دا سه‌ده له‌سهر رهش بیته‌وه و پیی بگوتري کافر (پهنا به خوای رب العالمین).

(کما فی قوله تعالی) ههروه کو خوای رب العالمین فهرمویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ [الأنفال: ٢] فهرموی ئه و بپوادرانهی که زکر و یادی خوای رب العالمین ده کهن يان لهلايان ده کری ئه وه دلیان را ده چله کی بھ مهعنای ئیمانیان زیاد ده کا به سه ر خویاندا ده چنه وه وه ئه گھر ئایه ته کانی الله یان به سه رداب خویندریتھ وه ئیمانیان زیاد ده کا، که ده لی ئیمانیان زیاد ده کا دیاره ئیمان له پیشتریش با سهان کرد و سه لاندمان ابن تیمیة بھ به لگھی ئه وه هیناویه تیه وه زیاد و که می تیدایه که واته فاسقیش لھ عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه تاوانباریش لھ عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه ئه گھر گوناح و تاوانیکی ئه نجام داوه پیی ده بیته فاسق، به لام ئایه ئیمانی فاسقیک لھ گھل ئیمانی که سیکی صدیق وھ کو ئه بو به کری صدیق وھ کو یه که؟ نه خیر ئیمانی ئه بو به کری صدیق لھ و په ری تھ واوی و زوریه وھ ئیمانی فاسقه که لھ که میدایه به قه ده ر گوناح و تاوانه کھی لیی نو قسان بوه کھم و کورتھ، که واته لھ عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه ده گوتھ که سیکی فاسق يان تاوانبار يان گوناح ئه نجام ده دا پیی بلیی ئیمان نو قسان ئاساییه وھ دروسته پیی بلیی ئیمانی کھم و کورتھ هه یه دروسته به لام نابی پیی بلیی ئیمانی نیه ئیمانه کھی تھ واو لی بستینیتھ وھ.

خوای رب العالمین که وای فه رمو وھ تا پیغه مبه ریش ده فه رمو (عَزَلَ اللَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ) ابن تیمیة بھ به لگھی هیناویتھ وھ پیغه مبه ر ده فه رمو (عَزَلَ اللَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ): «لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ» زینا کھر زینا نا کا لھ کاتی زینادا بپوادر بی به مهعنای بپوادر نیه، ئایه سه دا سه د بپوادر نیه و ئیمانی تھ واو لی ده ستینریتھ وھ يان ئیمانی کھم و کورتھ؟ ئیختیلاف و جیاوازی لھ سه ره و دیین ئیستا لھ هه لویسته کردن لھ سه ری به لگھی لھ سه ر ده هینینه وھ و بچونی زانا یانی ئه هلی سونه و جه ماعه ش ده خهینه بھر دهستان، وھ ده ش فه رمو «وَلَا يَسْرُقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرُقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ» دزیکھر لھو کاتھی دزی ده کا پیی نا گوتھ بپوادر بپوادر نیه پیغه مبه ر فه رمو (عَزَلَ اللَّهُ عَنِ الْمُنْكَرِ)، ئایه سه دا سه د بپوادر نیه و کافره ئیمانی لی ده ستینریتھ وھ؟ يان

برواداریکی گونا حکاره ئهو لهو حالتهدا و له دزیه کهدا بروادار نیه؟ ئهوه ئیختیلاف و جیاوازی له سهره و دوایه باسی لیوہ ده کهین له هلویسته کان «وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ» وہ نایخواته وہ ئارهق که سیکی ئاره قخور لهو کاتهی دهیخواته وہ بروادریکی که واته بروادر نیه «وَلَا يَنْتَهِ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ فِيهَا أَبْصَارَهُمْ حِينَ يَنْتَهِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ» مه به است پیی (والله أعلم) بردنی شت و رفاند نیتی یان هی ئافرهت ههندیک جار که لهو کاته خەلک چاوی تىدە برى که ئهویش ئیشه که ئهنجام دهدا و دهیبا و داگیری ده کا بروادریکی پیغەمبەر دەفرەرمۇی (صلی اللہ علیہ وسیلہ وسیرہ).

ئینجا ابن تیمیة شیدە کاتھو و وتهی خۆی ده هینى دەفرەرمۇی (ونقول) مه به است پیی چیه؟ ئهو زانا بەریزانە خۆیان پی گەورە نەبوه خاوهنى تەواضوع و خاکى بونه هەتا نونى عەضەمە بۆ خۆیان بە کار بىنن بلین منى گەورە وا دەلیم، نا دەفرەرمۇی (ونقول) لە مەسائیلی عەقیدە ئیمامی تەحاویش کە دەفرەرمۇی (ونعتقد) مه به ستیان پیی ئه و یه يەعنی ئیمەی ئەھلى سونه و جەماعە ئه و نەبى تەنها ابن تیمیة بۆ چونى وابوبى. کە دەلی (ونقول) نونه کەی چوھە سەر (نقول) ئەگەر بىگوتبا من وا دەلیم دەیگوت (أقول) کە نون ههندیک جار بۆ عەضەمە تە کە خۆی پی گەورە بى (پەنا بە الله) بە دلنىايىھە وھ ئهو پیاوه باشانەی پیشان و ئهو زانايانە ئه و نەندە خاکى و موتەواضیع بونه قەت خۆیان پی گەورە نەبوه کە دەلین (ونقول) لە دەربارەی عەقیدە نونه کە نونى جەماعە يە بە مەعنای ئیمەی ئەھلى سونه و جەماعە وا دەلین ئهو کە سەر تاوان ده کا فاسقە کە کوفر ناكا یان برواي بە حەللى تاوان و گونا حە کە نیه (هُوَ مُؤْمِنٌ نَاقِصُ الإِيمَانِ) لە پیناسەی ئەھلى سونه و جەماعە چ ناز ناویک و ناویکی بۆ دادەنری؟ دەگوترى ئهو بروادر بەلام ئیمان و برواكەی کەم و كورتە (أَوْ مُؤْمِنٌ بِإِيمَانِ فَاسِقٌ بِكَبِيرَتِهِ) یان پیی دەگوترى بايى ئه و نەندە بروادر و ئیماندار موئمینە بە بروادر لە قەلەم دەدرى وە بە گونا ح و تاوانە کە بىرە کەش کە ئهنجامى داوه فاسقە هەردو ناو بە خۆیە وھ هەلدىگری، لە يەک کاتدا ئیماندارە و بايى ئیماندارىيە کەی موئمینە

ناوی به بروادار دهبردری وه له ههمان کاتدا مادهم تاوان و گوناحی گهورهشی کردوه به تاوان و گوناحه گهوره کهشی پیی ده گوتری فاسق يهعنی ئیمانداریکی فاسق (فَلَا يُعْطِي الْأَسْمَ الْمُطْلَقَ، وَلَا يُسْلِبُ مُطْلَقَ الْأَسْمِ) ئهوهبوو که له پیشتر رونکردنەوەماندا جانه ناوی رەھای پىدەدری وه نه رەھای ناوی لى دەستىزىتەوە بهو مانايمى (اسْمَ الْمُطْلَقَ) به ماناى ئهوهى ناویکى سەد لە سەدى بروادارى پى نادرى ناگوترى برواداریکى سەد لە سەدە بى کەم و كورتى وه (مُطْلَقَ الْأَسْمِ) يشى لى ناسىزىتەوە کە بلىيى هەر بروادار نىھ و ئىمانى لى بستىزىتەوە بەلکو ده گوترى برواداریکى تاوانبارە برواداریکى بروا نوقسان و كەم و كورتە يان برواداریکى فاسقه.

كەواتە ئهوهى ئەگەر له سەرى برقىن و زۆريشى له سەر بلىين هەر ئهوهى خەوارىج لىرە زۆر تىپەریان کردوه کە مرۆقەكان وە بروادارە كان هەندىك جار به گوناح و تاوانىكى گهوره كافريان دەكەن (پەنا بە خواى رب العالمين) دەلىن لە بازنهى ئىسلام دەردەچى هەر يەكىك لە عەقىدە خەوارىجە كان ئەگەر زينايى کرد بروايى بە حەلائى زيناش نەبوو ئەگەر رېباى خوارد ئەگەر قەتللى کرد هەريەك لە تاوان و گوناحه گهوره کانى ئەنجامدا دەلىن ئەوه كافر بۇو تەواو لە ئىسلام چوھ دەرەوه ئەوه حوكىمى دونىايى، لە قيامەتىش دەلىن هەميشەيى دەبى لە ئاگرى جەھەنەم وە كو ئەبو جەھل و كافره کانى تر (پەنا بە خواى رب العالمين)، موعتەزىلە كان وە كو خەوارىجە كان دەلىن لە ئىسلام دەردەچى بە كردنى تاوان و گوناحه گهوره کە بەس وە كو ئەوان نالىن بلىن كافر دەبى دەلىن لەو ناوە دەمېنىتەوە لە ئىسلام دەردەچى بەلام داغلى كافر بون و كوفريش نابى، بەلام لە قيامەتدا وە كو خەوارىجە كان دەلىن بەھۆى ئەو گوناحه گهوره هەميشەيى دەبى لە ئاگرى جەھەنەم و دۆزەخ، ئەھلى سونە و جەماعە وانالىن.

(المزلة بين المزلتين) يەكىكە لە پىنج بنهما كانى موعتەزىلە كان چونكە موعتەزىلە كان بروايان بە پىنج بنهما هەيە يەعنى پىنج روكنيان هەيە ئەوان نەك وە كو ئەھلى سونە و

جه ماعه شهش روکنی ئیمان ئهوان دهلىن: يه کەم روکن تەوحیدە، دوهەمیان عەدله، سىيەمیان (إنفاذ الوعيد)، وە چوارەمیان (المنزلة بين المنزلتين)، وە پىنچەمیان فەرمان بە چاکە و رېڭرى لە خراپەيە، بەلام ئەھلى سونە و جەماعە بۆچۈنیان وايە دەلىن هىچ كەسىك نىيە بە كردى تاوانە كان ئەگەر تاوان و گۇناحە گەورەترين تاوان و گۇناحىش بىن مادەم شىرك و كوفر نەبى لە ئىسلام دەرنەچى و وە داغلى كوفريش نابى بەلكو هەلسوكەوتى مۇسلىمانەي لەگەل دەكىرى بايى ئەۋەندەي بىردا دارە و مۇسلىمانە دەبى وەلات بۆى هەبى خۆشت بوى سەرېخەي وە بايى گۇناح و تاوانە كانىشى دەبى لىيى بەرىبى لەگەلیدا نەبى نەسيحەت و ئامۇزگارى بىكەي وە لەگەل گۇناح و تاوانە كانىدا نەبى، بۆ قىامەتىش لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە كەسىك ئەگەر تاوان و گۇناحى گەورەشى كرد مادەم لە ئىسلام دەرنەچوو دەكەويىتە ژىر مەشىئەت و ويستى الله تعالى ئەگەر تەوبەشى لى نەكا ئەگەرى ئەوهى هەيە الله بە بەخشى خۆى لىيى خۆشى وە ئەگەرى ئەوهشى هەيە بە عەدالەت و دادوھرى خۆى عەزابى بدا و لىشى خۆش نەبى ئەوه عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعەيە.

بەلام لىرەدا چەند دەقىك هەيە وە كو ئايەت وە كو فەرمودەي پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مانا كانيان ئايە چۆن دەكىرى؟ كە باسى ئەوهى تىدا هاتوھ خەلکانىك بە گۇناحى گەورە زاھير و رواھتىيە كەي ئەگەر تىيى بىرۋانى لە نەص و دەقه كەي ئەوهى لى وەردەگىرى كە هەميشەيى بى لە ئاگرى دۆزەخ يان بىرۋا و ئىمانى لى بىتىئىرەتەوە و بە بىرۋادار لە قەلەم نەدرى، زانيانى ئەھلى سونە و جەماعە ئىختىلاف و جياوازىيان هەيە لە پىناسەي وە لە تەفسىر و راھەي ئەو ئايەت و دەقانە وە ئەو حەدىس و فەرمودانە بۆ نمونە يەك لە ئايەتە كان كە خواي رب العالمين دەفەرمۇي: ﴿وَمَن يَقْتُلُ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءُهُ جَهَنَّمُ خَلْدًا فِيهَا وَغَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ٩٣] خواي رب العالمين دەلىن هەر كەسىك بىرۋادارىك بە عەمدەن و ئەنقەست بىكۈزى ئەوه تۆلە كەي ئاگرى دۆزەخى

هه ميشه ييه تييدا يه عنى به هه ميشه يى ده مينيته وه: ﴿خَلِدا فِيهَا﴾ وه الله غهزه بى لى ده كرى وه بهر له عنه تى خوى ده خا وه عه زابىكى زور مه زنى بق ئاماذه كردوه.

باشه: ﴿خَلِدا فِيهَا﴾ ئه گهر به ماناي ئه بهدى بون و هه ميشه يى بون بى كه سه كه ئه گهر برواي به حه لال بونى قه تلىش نه بى خى قه تل تنهها گوناح و تاوانىكى كه بيره يه بوجى هه ميشه يى ده كا له ئاگرى جه هنهم؟ جا مو فه سيرينى ئه هلى سونه و جه ماعه ئيختلاف و جياوازيان هه يه له سه ر ته فسيري ئه و ئا يه ته، ئا يه هه ميشه يى بونه كه: ﴿خَلِدا فِيهَا﴾ قه ت قه ت نا يه ته ده ره وه كو كافر و بى برواي كه ئه گهر كه سىك كه سىكى كوشت؟ هه ندىك له ئه هلى سونه و جه ماعه ده لىن ئيمه زاهيريه كه ي واي ته فسير ده كه ين و ناچين به دادا چونى ترى بق ناكه ين و (والله أعلم بمراده) خواي رب العالمين ده زانى مه به ستى چيبوه و چى به سه ر ده هيئى ئيمه زاهيريه كه ي واده لىن، به لام بوجونى په سهند و زورينه ي ئه هلى سونه و جه ماعه له گه ل ئه و دا يه كه سه كه ئه گهر به حه لال نه زانى بى دو و ته فسيري بق ده كه ن، ده لىن ئه وه له حاله تىكدا ئه گهر قه تل كه ي به حه لال زانىبى كه واته كافر بوه و هه ميشه يى ده بى له ئاگرى جه هنهم گوناھ كه ي پى حه لال بوه له بهر ئه وه كافر ده بى وه ئه گهر به حه لال نه زانى هه ميشه يى نابى به و ماناي يى كه قه ت ده رنه چى له ئاگرى دوزه خ وه كافر و بى بروakan رۇزىك دادى ده رده چى به لام وه كو ته هديدىك به واتا زور ده مينيته وه له ناویدا ماده م ته وبه نه كردى، چونكه له ووه هاتوه ئه هلى سونه و جه ماعه جياوازييان بق دروست بوه ئا يه ته وبه قاتلى عهد بکوژى ئه نقهست كه سىك كه سىك به ئه نقهست بکوژى بروادر بى كه سه كه ي تر ئا يه ته وبه لى قبوله يانه نا؟ دو و بوجون هه يه بوجونى زورينه ي هره زورى ئه هلى سونه و جه ماعه به پيدا گريي وه ده لىن ته وبه لى قبوله تنهها ابن عه باس نه بى و چهند زانا يه كى كه م له ژماره شوينى ابن عه باس كه وتون، له يه ك له ريوايه ته كانى له ابن عه باس كراوه ده لى ته وبه لى قبول نابى (والله أعلم بالصواب).

یان خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةً مِّنْ رَّبِّهِ فَأَنْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَيَّ اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ * يَمْحُقُ اللَّهُ الْرَّبُوا وَيَرْبِي الصَّدَقَاتِ﴾ [البقرة ۲۷۵-۲۷۶] سه بارهت به ریبا خور خوای رب العالمین ده فه رموی ئه وهی ئاموژگاری له الله تعالی وه بو هاتبی له وئیش و کارهی که له پا بردو دا کردويه تی فه رمان و وهزع و کار و باره کهی ده که ویته دهست خوای رب العالمین جائه وانهی بگه رینه وه سه ر تاوان و گوناھه که خوای رب العالمین ده فه رموی پهند و هرنه گرن: ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَلِدُونَ﴾ که پهندی و هرنه گرن و بگه رینه وه سه ر گوناھه که به مهعنای ریبا خوری بکەن نه ک بچن کافر بین پیشتر باسی ئه وهیه، دهلى ئه وانه له ناو ئاگری جهه نه مدا خالید و هه میشنه ین.

جا ئایه به ریبا خواردن که ریبا یه کیکه له تاوانه گهوره کان که سه که هه میشه یی ده بی له ئاگری دوزهخ و جهه نهه؟ وه کو گوتمان ئه هلى سونه و جه ماعه ئیستا دیین هه موو ده قه کان ده خویننه وه ئینجا بوقونه کانیان ده لیین با یه ک له سه ریان نه وه ستین و نه لیین ته نهها هی مه سه لهی قه تل تاییه تمه ندتر بمو ئینجا ئه هلى سونه و جه ماعه ئیختیلاف و جیاوازییان هه یه ههندیکیان ده لیین زاهیره ن ئیمه ته فسیری ده کهین (وأمرهم إلى الله) ماده م الله تعالی وای فه رموو، ههندیکیش ده لیین نا مه به است پیی هه میشه یی بونی ته واوی سه دا سه دنیه وه کو کافره کان مه گهر به حه لالیان دانا یه، ئه وهیان بؤ هه یه.

يَانِ خَوَى رَبِ الْعَالَمِينَ دَهْ فَهْ رَمُوىْ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا﴾ [النساء: ١٠].

ئەو ئايىت و دەقانە و چەندىن فەرمودەتى پىيغەمبەر يىش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە پىيغەمبەر فەرمۇيەتى:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ، وَشَقَّ الْجُيُوبَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ^[١]» لە ئىمە نىيە، ئايىت لە

ئىمە نىيە پەعنى لە برواداران نىيە و لە بازنهى ئىسلام دەردەچى؟ بەو ماناپە دى؟ ئەوھى كە

[١] صحيح البخاري (١٢٩٧) (١٢٩٤) (١٢٩٨)، صحيح مسلم (١٠٣)، سنن الترمذى (٩٩٩).

له روی خوی برنيته و له رهو و ده موچاوی خوی بدا يان شمه ک و جل و به رگه کهی دابر زینی و دابدرینی له و کاتهی يه کیکی لی ده مری يان هاوار هاواری جه هالت و نه فامی بکا دهنگی لیوه بی و يان سهر دولکه و ئه وانهی که ئافره تان ده یکهنه له کاتی مردویان لی ده مری ئه وه بکنه.

يان له فه رمودهی تريش ده فه رموی: «مَنْ عَقَدَ لِحْيَتَهُ، أَوْ تَقَلَّدَ وَتَرَا، أَوْ اسْتَنْجَى بِرَجِيعِ دَابَّةٍ أَوْ عَظِيمٍ، فَإِنَّ مُحَمَّداً بَرِيءٌ مِّنْهُ»^[۱] هه ریه ک ئه و شتاني کرد پیغه مبهر ده فه رموی (عليه السلام) که ریشی خوی گریدا و تیکی لولدا وه له پاشان ده فه رموی به پاشماوه و ته رسی ولاخ و حه یوان خوی پاک کرده و تاره تی گرت پیغه مبهر (عليه السلام) لیی به ریه، لی به ریبونی پیغه مبهر به مه عنای ئه وهی که سه که کافره و ده چیته بازنهی کوفر له ئیسلام ده رده چی يان نا؟

وه له فه رمودهی تر پیغه مبهر فه رمویه تی (عليه السلام): «مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا»^[۲] هه ریه ک غه شی کرد له ئیمه نیه، ئایه ته واو له ئیسلام ده رده چی؟

جا ئه هلى سونه و جه ماعه ده فه رمون ئه و ده قانه ئایه ته کانی را بدو و ئه و فه رمودانهی پیغه مبهر و (عليه السلام) ده ق و نمونهی تريش ههن ده فه رمون ئیمه له زاهیریه کهی و هريان ده گرین زاهیری و روالله تیه کهی چیه؟ بو ئه وهی زاهیری و روالله تیه که شی ئه هلى سونه و جه ماعه ده فه رمون هه تا خه لکه که سهر زه نشتربی زیاتر وه زیاتر پهند و عیبرهت و وانه وه ربگری زه جر بی واز بینی له و کار و ئیشانه، له گه ل ئه وهدا ههندیکیش له ئه هلى سونه و جه ماعه ده لین نا ئیمه ته ئویلی ده کهین به مه عنای ته فسیر کردن وه ئه ویش ته ئویله کان به و اتایهی بو نمونه ئیمامی نه وه وی ده فه رموی: (قد تأول كثيرا منها و حاول صرفها، وأكثر العلماء قالوا: إنها في مستحل ذلك) ده فه رموی ئیمه ته ئویلی ده کهین ده یگورین زوربهی

[۱] سنن النسائي (۵۰۶۷)، سنن أبي داود (۳۶)، مسنون أحمد (۱۶۹۹۵) (۱۶۹۹۶) (۱۷۰۰۰).

[۲] صحيح مسلم |كتاب: الإيمان| باب: من غشنا فليس منا.

زاناييان بۆچونيان وايە دەلىن ئەوە لەو حاڵەت و كاتانە ئەو دەقانە وا به كاردى و كەسە كە لە ئىسلام حىساب نابى و هەميشەيى دەبى لە ئاگرى جەھەنەم ئەگەر گوناح و تاوانە كەى بە حەرام نەزانى بە حەلّالى زانى حەلّالى كرد بە حەلّال كردنە كەش پىيى كافر دەبى لە ئىسلام دەردهچى ئەوکات هەميشەيى دەبى (يعنى محمولة على من فعل ذلك مستحلا) ئىمامى نەوهۇي دەفرەرمۇي ئاوا بېرىيار دەدرى حەمل دەكىتە سەر ئەوهى كە هەريەك ئەو كار و كردهوهى كرد و پىيى حەلّال بۇو (بخلاف ما إذا فعله متاؤلا أو متساھلا في اعتقاده للتحريم) بە پىچەوانەي ئەوهى ئەوهى كەسە هەميشەيى نابى و لە بازنه كەى دەرنაچى و بەرائەتى پىغەمبەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلٰىٰهُ وَسَلَّمَ) لىيى نابى بەو مەعنایەي بە كافرى دابنى و بە مۇسلمانى دانەنى يان كە دەلىن لە ئىمە نىيە كەسىك بى تەئويلىكى لە دەست بى يان كەمته رخەم بى لە بىرۋابۇن بەوهى شتە كە حەرامە (فإنه لا يخرج من الملة) ئەو كەسە لە ئىسلام دەرنناچى (ولا يدخل في الكفر) ناچىتە بازنهى كافرهوھ (ولا يحكم بخلوده في النار) بېرىاري هەميشەيى بونى لە ئاگرى جەھەنەم بەسەردا نادرى (وذلك لأنَّه جاءَتْ مع هذه الأحاديث التي في الوعيد أحاديث أخرى كثيرة في الوعد وفي إخراج الموحدين من النار^[۱]) لەبەر ئەوهى چونكە لەپاڭ ئەو فەرمودانەوە چەندىن فەرمودەي ترى پىغەمبەر يىش هاتوھ (صَلَّى اللّٰهُ عَلٰىٰهُ وَسَلَّمَ) كە وعد و بەلىنى تىدايە بەوهى كە ئەھلى تەوحيد كەسىك كە ئىمانى هەبى لە ئىسلام دەرنەچوبى بە گوناح و تاوانە كان نىيە ئەگەر بە گویرەي گوناح و تاوانىشى بچىتە ئاگرى دۆزەخ هەر دەردهچى لە ئاگرى دۆزەخ قەت هەميشەيى نابى.

ئىنجا ئەو رۇنكردنەوە و هەلوىستەيە گرنگ و موھيم بۇو پىمان لەبەر ئەوه لەسەرى وەستاين، هەندىك لە زاناييان دەربارەي ئەو فەرمودەي پىغەمبەر يىش (صَلَّى اللّٰهُ عَلٰىٰهُ وَسَلَّمَ) كە پىغەمبەر فەرمويەتى: «مَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ» يەك خۆى بە ئاسىك بکۈژى «فَحَدِيدَتْهُ يَجأَ بِهَا نَفْسَهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مَخْلُدًا فِيهَا أَبَدًا» ئەو ئاسنەي كە خۆى پى كوشتوھ واي لىدە كا

[۱] في أول المجلد الثاني في الجزء الثالث من صحيح مسلم وغيره.

هه میشه بکا لهناو ئاگری دۆزەخ و قەتاوقةت لىيى دەرنەيە، لە پاشان «ومن تحسى سما فقتل نفسه» هەريەك دەستى لە ژەھرىكدا و يان خواردى خۆى پى كوشت «فسمه في يده يتحساه في نار جهنم خالدا مخلدا فيها أبدا» ئەو ژەھرە هەر لە دەستىيە و دەبى و لە قيامەتىش هەر وا له خۆى دەكتە و دەيھاۋىتە ناو ئاگری دۆزەخ بە هەمېشەيى «ومن تردى من جبل فقتل نفسه» هەريەك خۆى لە شاخىك بھاۋى و خۆى كوشت (ئىنتىحار كرد) «فإنه يتربى في نار جهنم خالدا مخلدا فيها أبدا^[١]» لە ئاگری جەھەنەم هەر واي بە سەر دىتە و دەچىتە سەر شاخىك و خۆى ھەلدداتە و دەكۈزۈتە بە هەمېشەيى دەبى لەناو ئاگری دۆزەخ و جەھەنەم.

ئىنجا ئايە ئەھلى سونە و جەماعە دەربارەي ئەو حەدىسەش چى دەلىن؟ كەسىك بکۇزى خۆى بى خۆى ئىنتىحار بکا پېشترىش بىرۋادارە (ئىماندارە) لەو حالەتەي كە خۆى دەكۈزى تاوانىيىكى گەورەي ئەنجام داوه كە بە ئەنقەست مۇسلمانىيىكى كوشتوه كە خودى خۆيەتى، ئايە ئەو هەمېشەيى دەبى لەناو ئاگری جەھەنەم؟ ئەھلى سونە و جەماعە وە كو گوتمان ئەوانەي كە تەئويلى دەكەن و تەفسىرى دەكەن دەلىن حەمل دەكرى لەسەر ئەوهى كەسىك خۆ كوشتنى پى حەلآل بى بهلام ئەگەر پىيى حەرامە و شەيتان كارەكەي پىكىردوه و نەفس پىيى كردوه ئەو هەمېشەيى نابى هەتا هەتايى لەناو ئاگری جەھەنەم و بىمېنېتە وە ئەوه بۆ كەسىكە كە پىيى حەلآل بى ئەو هەمېشەيىه (والله أعلم بالصواب)، جا كەسىك ئەگەر خۆشى دەسوتىنى پىيى حەلآل بى هەر وايە ئەگەر كەسىك بە هەر ئالەت و شتىكە هوى بکۇزى هەر وايە.

ھەندىيەك لە زانايانىش بۆچونيان وايە لەوانە شىيخ عبد الله بن جبرين -رحمه الله- دەفرەرمۇي بەلکو حەدىسە كانى وە عىد ئە ولاتر و باشتىر وايە، حەدىسى وە عىد يانى چى؟ مەبەستى پىيى ئەو فەرمودانەي دەربارەي وە عىد يەعنى تۆلە سەندنە وە تىدايە، باشتىر وايە لەسەر

[١] أخرجه البخاري برقم (٥٧٧٨) في الطب، باب: "شرب السم والدواء به". ومسلم برقم (١٠٩).

زاهیری و روالفه کانی خوی ته فسیر بکری و وربگیری هه تا خه لکه که چاکتر توشی کشانه و دهستبه رداربی لهو تاوان و گوناچانه زه جربی و وه ترسی لئی بنیشی وه له گه لئه وه شدا برپاشمان وابی ئه وهی ته وحیدبی جا ئه و کار و ئیشانه ش له گه ل خوی ئه نجام بدا و بشیکا که له فه رموده کان هاتوه ماده م ته وحیدی هه ر له لا مابی و خاوه ن ته وحیدبی هه میشه بی نابی له ناو ئاگری جه هنه ماده له سه رئیمان و ته وحید مردی میلام به قه ده ر تاوان و گوناچه کهی ده سوتینری و ئه زیه ده دری.

جا ئه وه بوو که ده لئی ابن تیمیة فه رموده تی (إن أهل السنة يقولون في صاحب الكبيرة: إنه لا يُعطى اسم الإيمان المطلق، ولا يسلب مطلق الإيمان) جا ئه و فه رق و جیاوازییه لهو نیوانه دا ئه وهی که ئه گه ر ده لئین ئیمامی موتله قی نیه یانی ئیمانی کامیلی نیه و ته واوی نیه ئیمانه کهی نو قسانه و که م و کورته به وهی که تاوان و گوناچی ئه نجام داوه، وہ کاتیکیش که ده لئین (مطلق الإيمان) ای لئی ناسیئنریتھ و له سه ری رهش نابیتھ وہ به مه عنای ئه وهی ناوی ئیمانی له سه رهش نابیتھ وہ و ناوی کافر له شوینی دابنیی هه ر پیی ده گوتری ئیماندار بھس ئیمانداریکی ئیمان نو قسان و که م و کورت.

بیرونی اوی ئه هلی سونه و جه ماعه سه بارہت به ته کفیر کردن به کورتی و پوختیه کهی ئاوایه، ئه هلی سونه و جه ماعه مام ناوہندن له و دا که خه لکی ئاسان ته کفیری ناکه ن و به کافری دانانین چونکه ئه و برپاردا نه برپاردا نی خوای رب العالمین ه - جل شئنه- له ده ست هیچ که سیک نیه که سیک کافر بکا مه گه ر خوای رب العالمین کافری کردی، ئینجا به کافر دانانی ری باز و بہ رنامه یه ک و خه لکانیک به گشتی بھبی ته عین کردن و دیاری کردن ئه وه ری بازی ئه هلی سونه و جه ماعه یه ئه وهی به به لگهی قورئانی و سونه تی سه حیحی پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) جیگیر بوبی برپاریان له سه ر داوه و رایان گه یاندوه بھبی دوو دلی به لام دیاری کردنی که سیک و پیی بلیی کافره ئه و که سه کوفری بھس ردا برپار بدھی ئا ئه وهیان له لای ئه هلی سونه و جه ماعه کاریکی یه کجارت قورسہ ئاسان نیه، له بھر ئه وه چیان کردوه

ئەھلى سونە و جەماعە -رحمەم الله- ؟ زانايانى پىشىن ھەستاون زەوابىتىان بۆ داناوه چوار چىۋەيە كىان بۆ داناوه چەند مەرجىكىان داناوه مەرجى كافر بونە وە چەند قەدەغەيە كىشىان داناوه دەلىن ئەگەر ھەر كەسىك ئەو مەرجانە لى ھاتەجى قەدەغە كان و مانيعە كان نەبۇو ئەو كاتە بۆت ھەيە بېيارى لهسەر بدهى كافر بوه، كەواتە ھەندىك جار مەرجى كافر بونى لى دىتەجى بهلام قەدەغەيەك لە قەدەغە كان مانيعىك لە مانيعە كان لى ناگەپى تۆ بېيارى كافر بونى لهسەر بدهى.

بۆ نمونە ئەگەر كەسىك كوفر بەسەر زمانىدا ھات بهلام لە حاىىكىدا ئەو كەسە زۆرە ملىيى لى كرابوو تفەنگ لهسەر سەرى راگىرابوو واتە كەسە كە (مكرە) بۇ زۆرە ملىيى لىكراپوو بە مەرجە شەرعىيە كانى موڭەھىيەوە ھەموى لى ھاتبۇھجى ئەو كەسە ئەگەر بەسەر زمانىشىدابى كوفرە كە پىيى كافر نابى وە كو عەمارى كورى ياسىر لهسەردەمى پىغەمبەر ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌ بِالْإِيمَنِ﴾ [النحل: ١٠٦] دلى جىڭىر بوه لهسەر ئىمان بە زمان وايگۇتوھ بهلام لە ترسان بوه چونكە دەيانكوشت و بېيارى كوشتنىان لهسەر دابوو، كەواتە ئەگەر مەرجى كافر بونىشى لى بىتەجى قەدەغە و مانيعىك ھەبى ھەر نابى كافرى بکەي.

دوايە تىبىنە كى زۆر گرنگ ئەگەر كەسىكى راوهستاولە تەكىر حاىى كافرە كانى نەدەزانى ئەوھەندىك جار عوزرى بۆ ھەيە بۆى رونكەوە بەلگە كانى بۆ بىنەوە تىيى بگەيەنە خەيرت پى دەگا بهلام ئەگەر بىيۇ بلنى ھەر بە گشتى كەس كافر نىيە لهسەر ropy زھوي و كەس بە كافر نازانم ئەوھە كافر دەبى (پەنا بە الله) چونكە ئەوانەيە لە قورئان كە كافر كراون پىويسىتە پىر و گەنج و لاو و ھەموو كەسىك شارەزابن بىزانن جولە كە كان ديانە كان موشرييە كە شىركى زاهىر و تەواو دەكەن ئا ئەوانە عوزر بە جەھل نەيانگىرىتەوە كەسىكىش كە كافريان نەكا ئەوانەيە بە ئىجماع و لە قورئان ناويان تۆمارە كافر دەبى (والله أعلم بالصواب).

باسى خۆشويستنى سەحابە و ھاودەكانى پىيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) :

فَصُلْ : وَمِنْ أَصْوَلِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ سَلَامَةُ قُلُوبَهُمْ وَأَلْسِنَتِهِمْ لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 كما وصفهم الله به في قوله تعالى: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
 وَلِإِخْرَانَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غَلَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَوْفٌ
 رَّحِيمٌ﴾ [الحشر: ۱۰]، وَطَاعَةَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) في قوله: ((لَا تَسْبُوا أَصْحَابَيِ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ
 لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ» وَيَقْبِلُونَ مَا جَاءَ بِهِ الْكِتَابُ
 وَالسَّنَّةُ وَالْجَمَاعُ مِنْ فَضَائِلِهِمْ وَمَرَاتِبِهِمْ).

له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- دىئته سەر باس و خواستىكى ترى جيا له و باس و خواسە ئەۋىش دەربارە خۆشويستنى سەحابە و ھاودەكانى پىيغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئايە ئەھلى سونە و جەماعە بۆچۈنیان چىھە؟ وە سەبارەت بە ئەركى سەرشانى ئىمە بەرامبەر بە سەحابە كان -رضي الله عنهم-، دەست بەو باس و خواسە دەكا چونكە پىيچەوانەي بۆچۈنی ئەھلى سونە و جەماعە دروست بۇو لهەدا سەرەتا شىعە كان كە زىدەرەویيان كرد له خۆشويستنى ئىمامى عەلى دوايە ئەۋەبۇو بونە راپىزە، وە نەواصىب و خەوارىچە كان كە بى ئەددەبى و بى رىزى و سوکايدەتىان كرد بە سەحابە كان تەنانەت بىيارى كوشتنىشيان دان لهەوە ئەۋە پەيدا بۇو كە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە لە پەرتوكە كانى عەقىدە ئەو بايەتە زىاد بىھەن و باسى ئەو بىھەن پلە و پايەي سەحابە كان و له پاشان ئەركى سەرشانى ئىمە مۇسلمان بەرامبەريان وە له پاشان خۆشويستنى سەحابە كان و بى رىزى له گەل نە كردىيان.

دەفرمۇئى (فَصُلْ : وَمِنْ أَصْوَلِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ سَلَامَةُ قُلُوبَهُمْ وَأَلْسِنَتِهِمْ لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) دەفرمۇئى يەكىكى تر لە بنچىنە و بنەما كانى ئەھلى سونە و جەماعە دل سەلامەتىانە وە زمان سەلامەتىانە دەربارە ئەسحابە و ھاودەلانى پىيغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وە -رضي الله عنهم-، واتە دلىان سەلامەتە يانى كىشەيان نىھە لە دلەوە رقيانلى نابنەوە بوغزيان بەرامبەريان نىھە حەقدىيان نىھە رقيان لە گەلىيان نىھە وە له پاشان بە زمان سەلامەتن لە گەلىيان

بهو مانایهی قسہی ناریک و ناشایسته و سوکایهتیان پئی نالیں و ناکہن تنهها ریزیان لی دهندن، وہ سهحابہ کان کھواته له دل و لہ زمانی ئه هلی سونه و جھماعه ئہ مین سہلامه تن، جا بوجی گوتی هر دل و زمان؟ ئهی له کار و کردہوہ کان؟ چونکہ سهحابہ کان ئیستا نہ ماون وہ له سہردهمی ابن تیمیۃش نہ مابون وہ فاتیان کردہ ئه وہی شہید بوہ و ئه وہی وہ فاتی کردہ جا تو بچی به کردار هرچیان له گھل گورہ کانیان له گھل لاشہ و جھستہ کانیان ئه وانهی کہ ئه گھر لاشہ و جھستہ یان مابی و نہ ریزیبی لهناو گور و قہبرہ کانیان وہ ئه وانهی ریشن له گھل ئیسکہ کانیان هرچیان له گھل بکھی هیچ ئازار و ئه زیه تیہ ک بہوان ناگا ئه و کاتھ ئه و ئازار و ئه زیه ته هر تاوان و گوناھه بوق خاوند کھی چونکہ ئه وان گھراونہ ته وہ خزمہت الله تعالی کہ خوشی پیداون و ریزی لیگرتون و لیبان رازییہ به کار و کردہوہی تو هر سوکایهتیہ ک بہ عہمدلی و کرداری له گھلیان بکھی ئه وہ هیچ بہوان ناگا بہلام سوکایهتیی بہ دل و بہ زمان کہ بریار دهدڑی زور خه ته رنا کہ ترسنا کہ ئه وہ زهرہ و زیان بہ عہقیدہی ئه هلی سونه و جھماعه ده گھیہ نی و وہ گھیاندویہتی هر روہ کو تیرہ و تاقم و کوئہ لہ کان له وانہ شیعہ و رافیزہ کان وہ خهواریجہ کان هه ریه ک بہ ئاستیک و لہ رویہ ک بی ریزیان کردہ هندیکیان له زیادہ رہوی کردن له خوشہ ویستی و لی نزیکبونہ وہ یان وہ هندیکیشیان له کہ متھر خہمی بون بہ بی ریزی و سوکایهتی پییان، جا له پاشان دھفرموی (کما وَصَفَهُمُ اللَّهُ بِهِ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى) هر روہ کو الله تعالی وہ سفی ئه وانهی کردہ له قورئانی پیروقز، کہ دھفرموی وہ سفی ئه وانهی کردہ مہبہستی پیی ئه وہیه ئه هلی سونه و جھماعه ده بی ئوابن کہ ئه وہ سفہیان هاتوہ له قورئانی پیروقز کہ دھفرموی خوای رب العالمین: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلَا إِخْوَانَنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غَلَّ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [الحشر: ۱۰] واتھ ئه وانهی کہ تابیعین و شوینکہ و تھی سهحابہ کانن له ئه هلی سونه و جھماعه هه تا دھگاتھ سہردهمی ئیمه و قیامہ تیش الله واے

وهسف کردون ئاوان ئههلى سونه و جه ما عه که له دواى ئهوان هاتون دهلىن ئهی خواى په روهردگارمان ببوره لهو برايانهی ئیمە لهو خوشكانهی ئیمە که له پیش ئیمە هاتون به ئیمان و بپرواوه وه لهناو دلماں حقد و رق و کینه بهرامبهریان مەھیلە و دامهنى بۆ ئهوانهی که له پیش ئیمە هاتن له بپزاداره کان، که کى له پیش ئیمە هاتوه؟ سەحابه کان له پیش ئیمە هاتونه وه له پاشان بۆ ئیمە تابیعیش هەر له پیش ئیمە هاتوه تابیعی تابیعیش له پیش ئیمە هاتوه و وه باقى موسىانه کانى ترى ئههلى سونه و جه ما عه.

کەواته ئه وه بۆچونى ئههلى سونه و جه ما عه يە چونکە ئايىتە کانى پىشى ئه و ئايىتە دەيدم واتە ئايىتى هەشتەم و نۆيەم خواى رب العالمين له سورەتى الحشر چى فەرمۇھ؟ فەرمويەتى: ﴿لِلْفَقَرَاءِ الْمُهَجَّرِينَ أَلَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيرِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَتَغْرُبُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرَضِيَّوْنَا وَيَنْصُرُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ دەفەرمۇھ ھەزاره کۆچ رەوه کان کە موھاجىرىنى مە کە بون چون بەره و مەدینە ئهوانهی لە مال و حالى خۆيان دەرخان پاره و پولە کانيان دەستى بەسەردا گىرا ئهوانه دەرچون و ھىجرەتىان كرد و كۆچيان كرد لە پىناو بە دەستەھىنانى فەزىل و بە خىشى خواى رب العالمين وە بە دەستەھىنانى رەزامەندى الله تعالى وە سەرخىستانى الله تعالى و پىغەمبەرى الله (عَلَيْهِ السَّلَامُ) الله دەفەرمۇھ بەراستى ئهوانه راستىگۇن لە گەل ئیمان و عەقىدە كەيان.

جا ئهوانهی موھاجىر بون کى بون؟ يە كەم ئهبو بە كرى صديق بۇو، دوھم عومەرى كورى خەتاب بۇو، سېيىھم عوسمانى كورى عەفان بۇو، چوارەم عەلى كورى ئهبو تالىب بۇو، وە باقى سەحابه کانى تريش کە ھىجرەتىان كرد، جا: ﴿يَتَغْرُبُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرَضِيَّوْنَا﴾ ماناى ئه و دەگەيەنى خاوهن ئىخلاس بون خواى رب العالمين ئه و بپيارەيان بۆ دەدا نىهت پاك بون: ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ﴾ ماناى ئه و دەگەيەنى كرده و چاڭ بون بە عەمەل ويستيان الله تعالى و پىغەمبەرى الله (عَلَيْهِ السَّلَامُ) سەربخەن، ئىنجا له پاشان: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ماناى ئه و دەگەيەرى باز نە بون ھەلە و كەم و كورتىيان نە بۇو لە و بوارانەدا لە پىناو

ئه وەيان نەبوو خەلکى پىيان بلى پياوی باشنى وە خەلکى پىيان بلى پله و پايەيان ھەيە خەلکى پىيان بلى ئازان تەنها راستگۆبۇن لەگەل خواى رب العالمين لەپىناو رەزامەندى الله تعالى بۇو - جل شئنه-.

ئىنجا الله دەفرمۇى لە ئايەتى نۆيەمېش: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُ الْدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةً﴾ ئەمجارە باسى ئەنصارە كان دەكا خواى رب العالمين دەفرمۇى ئەوانەش كە لە مالى خۆيان دانىشتىبون خاوهەن ئىمان و بىوابۇن وە پىشى ئەوهى كە ئەوانىشىان بچىتە لا ئەوانىان ھەر خوش دەۋىست لەپىناو خواى رب العالمين ئەوانەى هيجرەتىان دەكىد و بۆلايان دەچۈن موھاجىرەكانيان خوش دەۋىست ئەنصاريەكان لە دلىان هيچ شتىكىان نەدەھىشته وە ھەر شتىكى دۇنياش ئەوانىان بەپىش خۆيانىان دەخست و ئىثاريان ھەبوو لە گەليان ئەگەر بىيۇ بۆخۆشىان پىى مۇحتاج و پىداوېستىبان بۇشت و كارەكەى دۇنيا ھەر ئەوانىان بەپىش خۆيان دەخست خاوهەن ئىمان بۇن.

كەواتە خواى رب العالمين ئەنصاريەكانىشى بە سى سىفەت وەسف كرد: يە كەم سىفەتى ئەنصاريەكان ئەھبوو موھاجىرەكانيان خوشدەۋىست، دوھم سىفەتىان ئەھبوو لە دلىان هيچ نەمابۇوه لە گەليان بە هيچ حقد و غەل و غەش و خيانەت و هيچ شتىكىان نەبوو، وە لە پاشان سىيەميان ئەوانىان بە پىش خۆيان دەخست لە ئىش و كارەكانى دۇنيا و بەرژەوەندىيەكانى دۇنيا ئىثاريان لەگەل بەكار دەھىنان، ئىنجا لە پاش ئەو ئايەتانه الله دەفرمۇى: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ئەوانەى لەدواى ئەوانىش دىن واتە تابىعىيەكان هەتا ئىمە و هەتا قيامەتىش دەگرىتەوە.

لەبەر ئەوهىيە ابن تيمىيە-رحمە الله- ئەو ئايەتەي بە بەلگە ھىنایەوە بۇ وەسفى ئەھلى سونە و جەماعە واتە ئەھلى سونە و جەماعە لە تابىعىيەوە رابىگە ھەتا ئىستا و هەتا قيامەتىش ئەوە وەسفيانە كە لەپاش ئەوان ھاتون و دىن بىرۇبۇرايان وايە پارانەوە و دۆعا دەكەن دەلى

ئەی خوای رب العالمین له براکانمان خوشە ئەوانەی بە ئىمانەوە له پىش ئىمە ھاتۇن كە سەحابە كانن بۆ ئىمە تابىعىنىش و تابىعى تابىعىنىش وە هەتا دەگاتە ئىمە ھەمويان دەگریتەوە له زانا و شوينكە وتوانى ئەھلى سونە و جەماعە، كەواتە ئەوە ئەوە دەگەيەنى بەلنى ئەھلى سونە و جەماعە ئەوە بۆچۈنیان بوه و بۆچۈنیان دۇعای خەيرىان بۆ دەكەن بە باش ناویان دەھىنن حقد و غەل و غەش و خيانەتىان وە بوغز و رق لېبونەوەيان نىيە لەناو دلىان بەرامبەر بە سەحابە بەرىزەكانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وە بەرامبەر زانايانى ترى ئەھلى سونە و جەماعە ئەھلى سونە و جەماعە.

لە پاشان ابن تيمية لە تەواو كردنى قسەكانى دەفرەرمۇى (وَطَاعَةَ النَّبِيِّ) فی قَوْلِهِ دەفرەرمۇى وە گويىرايەلى كردنى فەرمودەي پىغەمبەريش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەسەر ئەھلى سونە و جەماعە چەسپىوھ كە كەدوشىانە و جىبىھ جىشىان كردۇھ كە پىغەمبەر وەسىتى كردۇھ بە ئومەتە كەى دەربارەي سەحابە كان كە پىيان دەفرەرمۇى: «لَا تَسْبُوا أَصْحَابِيِّ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أَحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ» كە پىغەمبەر فەرمۇى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جوين فرۇش مەبن بە سەحابە كانم واتە جوينيان پى مەدەن ئەمر و فەرمان دە كا به وەي كە قەدەغەمان دە كا لە وەي جوين بدهىن بە سەحابە كان دەفرەرمۇى سويند بە و زاتەي نەفسى منى بە دەستە كە الله تعالى يەھەرييەك لە ئىۋە ئەگەر بە قەد كىۋو شاخى ئوحود لە زىر بېھەخشى ھىشتا ناگاتە چنگىكى سەحابە كان يان نيو چنگىكى ئەوان واتە نيو مىست و گۆلى ئەوان كە دەبېھەخشن لەپىناو خواي رب العالمين.

ديارە كېشانى زىپ وەزىزىكە لە كېشان جياوازە بە مىست و گۆلم ناكىشىرى زىپ، كەواتە ھەندىك لە زانايان دەفرەرمۇن بە ماناى ئەوەي ھىناوه ئەگەر ئىۋە ھەر شتىك بېھەخشن كەم بى يان زۆر سەحابە كان كەم يان زۆريان بەخشىبى ئەگەر شتى بەقيمه تتر لەوانىش ئىۋە بېھەخشن بە قەد شاخى ئوحودىش بى ھەر لېitan قبول نىيە ئىلا خواي رب

العالمین ئیوه ناگهنه ئاستی ئهوان ئیلا خوای رب العالمین لهوانه چاکتر و زیاتر قبولی کردوه و پله و پایهی ئهوان بەرزتره له ئیوهوه.

ئینجا ئهو فەرموده ئهوهش دەگەیەنی کە نابى و قەدەغە کراوین ئىمە جوین فرۇشى و قسەی ناشرین و سوکایەتى بە سەحابە کان بکەین وەسیەتى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەھلى سونە و جەماعە ھىناۋيانە تەجى.

جا ئهو رەداوه ئهو رەداوه بۇو کە عەبدورەھمانى کورى عەوف لەگەل خالىدى کورى وەلید کىشەيە ک رويدا لە نیوانىان ئهوه بۇو خالىدى کورى وەلید قسەيە کى بەسەر زماندا هات بەرامبەر بە عەبدورەھمانى کورى عەوف کە قسە کە سوکایەتى بۇو جوین فرۇشى بۇو، جا پېغەمبەر کە بۆی گىردرايەوە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بە خالىدى فەرمۇو وە رویکرده سەحابە کانى ترىش لەبەر ئهوهى عەبدورەھمانى کورى عەوف لە عەقىدەی ئەھلى سونە و جەماعە پلەدارتر بۇو لە خالىدى کورى وەلید چونكە ئهو يەكىن بۇو لە مۇسلمانە يە كەمیە کان کە مۇسلمان بۇو بۇو لە موھاجىرە کانىش بۇو، خالىدى کورى وەلید لەپاش ھىجرەت بۆ مەدینە مۇسلمان بۇو بۇو، ئینجا پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئهوهى بە خەلکانىكى کە لەدواى سەحابە کان دىت تابىعىن يان تابىعى تابىعىن يان ئهوانەی سەرددەمى ئىمەي ئىستا کە سوکایەتى بکەن بە سەحابە کان؟ ئهوه نەھى و قەدەغە کە زۆر لەسەريان جىڭىرترە و گەورەترە و شتىكى يە كجار يە كجار ھەلەيە دەرچونە لە بازنهى ئەھلى سونە و جەماعە.

جا لە پاشان ابن تيمية دەفەرمۇى (وَيَقْبَلُونَ مَا جَاءَ بِهِ الْكِتَابُ وَالسَّنَةُ وَالإِجْمَاعُ مِنْ فَضَائِلِهِمْ وَمَرَاتِبِهِمْ) ئەھلى سونە و جەماعە وەريان گرتوه و قبولیان کردوه و دەيکەن ئهوهى لە ئايەتە کان و لە حەدىسە سەھىخە کانى پېغەمبەر و (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئىجماعى ئومە دەربارەپلە و پايە و مەرتەبە و دەرەجە سەحابە کان چونكە سەحابە کان ھەمويان لە يە ك ئاست نىن لە روی فەزى و پلەداريدا ھەندىكىيان لە ھەندىكىيان مەزنترن.

ئاوا زانايانى ئەھلى سونه و جەماعە لە پەرتوكە دور و درىزە كان باسيان لىيۆدەكەن: يە كەميان عەشەرە موبەشەرە پلە دارتىن لە هەر ھەموو سەحابە كان، لەناو عەشەرە موبەشەرەش ھەر چوار خەلیفە راشیدە كان پلە دارتىن لە شەشە كەی تر، لەناو ئەو چوارانەشيان ئەبو بە كرى صديق لە ھەر چواران پلە دارتىرە، عومەرى كورپى خەتاب بە پلە دوو دى لەدواى ئەبو بە كرى صديق وە لەوانى تر پلە دارتىرە، ئىمامى عوسمان و ئىمامى عەلى -رضي الله عنهمـا- ئەو دوانە ئىختىلاف و جياوازىيان لەسەرە، ئايە عەلى پلە دارتىرە لە عوسمان يان عوسمان پلە دارتىرە لە عەلى؟ لەنیو ئەھلى سونه و جەماعەش، بەس بۆچونى پەسەند و راجىھى ئەھلى سونه و جەماعە عوسمان پلە دارتىربوھ لە ئىمامى عەلیش پلە كە وا دى ئىنجا ئىمامى عەلى دى ئىنجا لە پاشان باقى ئەوانى ترى عەشەرە موبەشەرە، مەرتەبەي يە كەم عەشەرە موبەشەرەن و ئەو پلە دارىيەش لەنیوان عەشەرە موبەشەرە هەيە كە بۆمان گوتىن، لە پاشان لە دواى عەشەرە موبەشەرە موھاجirە كان دىن ئەوانەي كە موھاجirەن پلە دارتىن لە ئەنصارىيە كان و باقى سەحابە كانى تر كە لەدواى هيجرەت موھاجir نىن و ئىانيان ھىناوه، لە پاشان پلە بەدرىيە كان دى، وە لەنیو موھاجirە كانىش ئەوانەي ئەھلى بەدرن پلە دارتىن لە سەحابە كانى تر، وە لە پاشان ئەوانەي لە پىش فەتحى مەككە بونە مۇسلمان پلە دارتىن لەوانەي لەدواى فەتحى مەككە بونە مۇسلمان، ئىنجا لە پاشان ئەوانەي لەدواى فەتحى مەككە بونە مۇسلمان پلەي ئەوان دى، ئاوا بەو پلە پلەيە ئەھلى سونه و جەماعە لەدواى يەكىان رېز دەكەن.

ئەوەتا خواى رب العالمين يش بۆ نمونە لە يەك لە ئايەتە كان دەفرەرمۇي وە كو ئەھلى سونه و جەماعە بىروایان بەو ئايەتانە ھەيە دەربارەي پلە و پايە كان كە ديارى دەكا خواى رب العالمين دەفرەرمۇي: ﴿لَا يَسْتَوِي مَنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتَلُوا وَكُلُّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ [الحديد: ١٠] كەواتە الله تعالى لىرە پلە دارى دادەنى لەنیوان سەحابە كان، دەفرەرمۇي ئەوانە وە كو يەك ئاست نىن سەحابە كان

هر هه مویان ئهوانهی له پیش فه تحی مه که به خشیویانه به مال و سامان وه له پیش فه تحی مه که وه له پاشان جهنگ و جیهاد و تیکوشاو و کوشتاریان کردوه پلهیان به رزتره لهوانهی که له دوای فه تحی مه که به خشیویانه و جهنگ و جیهاد و تیکوشايان کردوه له گهـل ئهودا هه موشیان خوای رب العالمین وەعد و به لینی چاکه و زور چاکه کردنی له گهـل داون به مەعنای ئهودی هه مویان به ریزن پله دارن به لام له نیوان خویاندا ههندیکیان له ههندیکیان پله دارتـن.

وه له پاشان خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿وَالسَّبِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ أَتَبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [التوبـة: ۱۰۰] يـه کـه مـینـه کـانـی پـیـشـینـ کـه له موهاجـیر و کـوـچـبـهـرـهـ کـانـنـ وـهـ لـهـ گـهـلـ ئـهـنـصـارـیـهـ کـانـ ئـهـوانـهـیـ شـوـیـنـیـ ئـهـوانـیـشـ کـهـ وـتوـنـ اللهـ تـعـالـیـ لـهـ هـهـرـ هـهـ موـیـانـ رـازـیـیـهـ وـلـهـ هـهـرـ هـهـ موـیـانـ رـازـیـیـ بوـهـ وـئـهـوانـیـشـ لـهـ اللهـ رـازـینـ جـلـ شـئـنـهـ،ـ کـهـ وـاتـهـ موـهاـجـیرـینـ وـ(سـبـقـوـنـ الـأـوـلـوـنـ)ـ بـهـ موـهاـجـیرـینـیـ پـیـشـ ئـهـوانـیـ تـرـیـ خـسـتـ وـوـهـ موـهاـجـیرـینـیـ پـیـشـ ئـهـنـصـارـ خـسـتـ وـئـهـنـصـارـ لـهـ دـوـایـ ئـهـوانـ هـیـنـاـ وـهـ ئـهـوانـهـیـ شـوـیـنـیـ ئـهـوانـیـشـ کـهـ وـتوـنـ خـواـیـ ربـ الـعـالـمـینـ پـلـهـیـهـ کـیـ تـرـیـ پـیـدانـ بهـ لـامـ لـهـ کـوـتـایـیـهـ کـهـیـ لـهـ هـهـ موـشـیـانـ رـازـیـیـهـ وـئـهـوانـیـشـ لـهـ اللهـ رـازـینـ.

وه له پاشان خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ [التوبـة: ۱۱۷] خـواـیـ ربـ الـعـالـمـینـ تـهـوـبـهـیـ قـبـولـ کـرـدـ لـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـهـ کـهـیـ لـهـ موـهاـجـیرـینـ وـلـهـ ئـهـنـصـارـیـشـ،ـ موـهاـجـیرـینـیـ بـهـ پـیـشـ ئـهـنـصـارـ خـسـتـ ئـهـهـلـیـ سـوـنـهـ وـجـهـمـاعـهـ دـهـ فـهـ رـمـونـ بـهـ پـیـشـ خـسـتنـیـ موـهاـجـیرـینـ لـهـ وـئـایـهـ تـهـ یـانـیـ پـلـهـ دـارـتـرـنـ لـهـ ئـهـنـصـارـهـ کـانـ ئـهـوـهـ عـهـقـیدـهـیـ ئـهـهـلـیـ سـوـنـهـ وـجـهـمـاعـهـیـهـ.

ئـینـجاـ ئـهـهـلـیـ بـهـ درـیـشـ حـهـ دـیـسـیـ سـهـ حـیـحـ هـهـیـهـ دـهـ بـارـهـیـانـ کـهـ پـلـهـ دـارـتـرـنـ لـهـ سـهـ حـابـهـ کـانـیـ تـرـ کـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـ (عـلـیـهـیـ اللـهـ فـهـ رـمـوـیـهـتـیـ)ـ فـهـ رـمـوـیـهـتـیـ بـهـ ئـهـهـلـیـ بـهـ درـ:ـ «اـعـمـلـوـاـ مـاـ

شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ^[١]» هەرچى دەكەن بىكەن ئەوهى دەتانهوى بىكەن الله تعالى فەرمويەتى من لە ئىيۇھ خۆشبوە.

لە عەقىدەي ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن چۈن دەبى و دەگۈنجى الله تعالى بلى هەرچى دەيکەن بىكەن بى منهت بن واتە لە گوناح و تاوان و ئەوانە تازە من لە ئىيۇھ خۆشبوە؟ ئەوه پله يە كە الله تعالى بە ئەھلى بەدرى بەخشىوە چۈنكە الله عىلەمى پى هەبوو دەگەرىيەنەوە سەر قەزاو قەدەر، ئەھلى سونە و جەماعە وا دەفرەرمۇن الله عىلەمى پى هەبوو لە (اللوح المحفوظ) يشى نوسىبۇ دەيزانى ئەھلى بەدر شتىكى وا ناكەن بىنە جەھەنمەمى ھەلەى وا ناكەن كە تاوان و گوناھىكى گەورەبى لەبەر ئەوه ئەو بىيارەشى بەسەردا زانى لەو پله دان ئەو پله يە بۇ راگەياندون مانا و واتاكە ئاوا دەبى ئەوه راست و دروستە كە يە كە ئەھلى سونە و جەماعە دەيفرەرمۇن.

پله دارىيەكان و مەرتەبەكانى سەحابەكان:

وَيُفَضِّلُونَ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ -وَهُوَ صُلحُ الْحُدَيْبِيَّةِ- . وَقَاتَلَ عَلَى مَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلَ . وَيُقَدِّمُونَ الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْأَنْصَارِ . وَيَؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَهْلِ بَدْرٍ -وَكَانُوا ثَلَاثَ مائَةً وَبَضْعَةَ عَشَرَ- : «أَعْمَلُوا مَا شَئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ^[٢]». وَبَأَنَّهُ لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ؛ كَمَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَلْ لَقَدْ رَضَيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ، وَكَانُوا أَكْثَرَ مِنْ أَلْفٍ وَأَرْبَعِ مائَةٍ . وَيَشْهَدُونَ بِالْجَنَّةِ لِمَنْ شَهَدَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَالْعَشَرَةَ، وَثَابَتِ بْنُ قِيَسِ بْنِ شَمَاسٍ، وَغَيْرُهُمْ مِنَ الصَّحَابَةِ .

لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- دىيىتە سەر ئەوهى كە تازە ئىيمە بە كورتى باسمان كرد دەگاتە سەرى كە ئايە پله دارىيەكان و مەرتەبەكانى سەحابەكان دىيارىيکا دەفرەرمۇى (وَيُفَضِّلُونَ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ -وَهُوَ صُلحُ الْحُدَيْبِيَّةِ-) لەلاي ئەھلى سونە و جەماعە پىش دەخستىرىن

[١] صحيح البخاري (٣٠٠٧) (٣٩٨٣) (٣٠٨١)، صحيح مسلم (٢٤٩٤)، سنن أبي داود (٢٦٥٠).

[٢] صحيح البخاري (٣٠٠٧) (٣٩٨٣) (٣٠٨١)، صحيح مسلم (٢٤٩٤)، سنن أبي داود (٢٦٥٠).

له پله و پایه ئهوانهی مسلمان بونه پیشی فهتحی مه که که فهتح مه بهست پیشی سولحی حوده بیبیه چونکه ئهوانهی له پیش سولحی حوده بیبیه مسلمان بونه ئهوانهی له دواي سولحی حوده بیبیه به پاش فهتح حسابه چونکه سولحی حوده بیبیه پیشه کی بونه بونه فهتحی مه که (وَقَاتَلَ عَلَى مَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلَ) ئهوانهی تییان کوشاده و جهنگاوهر بونه و به خشیویانه له پینا خوای رب العالمین و مسلمان بونه پیشی سولحی حوده بیبیه پیشی فهتحی مه که ئهوانه پله دارتمن له عه قیدهی ئه هلى سونه و جه ماعه به سه رئهوانه که له دواي سولحی حوده بیبیه و له دواي فهتحی مه که بونه مسلمان و به خشیویانه و جهنگاوهر بونه و کوشتاریان کردوه له پینا الله (وَيُقَدِّمُونَ الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْأَنْصَارِ) وہ ئه هلى سونه و جه ماعه سه حابه موهاجیره کوچبهره کانیان پی پله دارتنه و به پیشیان دهخن به سه رئه نصاریه کان که ئهوانهی له مهدینه بون و پیغه مبه ریان سه رخست (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَهْلِ بَدْرٍ) ئه هلى سونه و جه ماعه بیروبڑواشیان وايه که الله تعالیی به ئه هلى به دری فه رموه، و اته به و سه حابانهی به شداری جهنگی به دریان کرد که ژماره یان چهند بون؟ (وَكَانُوا ثَلَاثَ مِائَةً وَبَضْعَةَ عَشَرَ) ابن تیمیه ده فه رموی سی سه د و ههندیک بون، سی سه د و ههندیک له ریوایه ته کانی سیره (والله أعلم) سی ریوایه تیان و هرگیراوه یان سی سه د و سیزده بونه یان چوارده یان حه قده ئه و ریوایه تانه له ریوایه ته کانی تر له پیشترن به لام ههندیک له زانیانی میثونوس و ئه هلى سونه و جه ماعه سی سه د و سیزده راجیح ده که ن که ده فه رمون سیزده (والله أعلم) یان چوارده یان شه هید بون له سه حابه کانی به در جا ئهوانه بون که ئه هلى سونه و جه ماعه ابن تیمیه ده فه رموی بروایان وايه الله تعالیی به ئه هلى به دری فه رموه به وندہ سه حابهی فه رموه «أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ. فَقَدْ غَرَّتْ لَكُمْ» هه رچی ده که ن بیکه ن من له ئیوه خوشبوم (وَبِإِنَّهُ لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ بَآيَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ) ئه هلى سونه و جه ماعه بیروبڑوایان وايه هیچیک له و سه حابانهی له ژیر داره که به یعه تیاندایه پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ناچنه ناو ئاگری دوزه خ (كَمَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)) هه روہ کو پیغه مبه ر وا هه والی داوه

بە ئىمە و ئومە تەكەى، كە لە سەھىھى مۇسلىمدا لە (فَضَائِلِ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ) لە ئومى موبەشير گىردىراوەيە ئىمامى مۇسلىم ھىنناۋىتى بە ژمارە (٢٤٩٦) دوايە لە درىزىدان فەرمودە كانىش دەھىننەوە، دەفرەرمۇئى (بَلْ لَقَدْ رَضَيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ، وَكَانُوا أَكْثَرَ مِنْ أَلْفٍ وَأَرْبَعَ مائَةً) دەفرەرمۇئى الله تىعاليٰ بەلكو لە ئەوان رازىبىو ئەوانەي بەيعەتىان دايى پېغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) لە ژىر دارە كە وە ئەوانىش لە الله رازىبىون الله ئەو پله شى پى بەخشىن وە ئەوانە زياتربون لە هەزار و چوار سەدد سەحابى، ھەندىك نزىكىيان دەكەنەوە لە هەزار و پىنج سەدد سەحابى كە ئەوهش جابرى كورى عەبدوللا دەفرەرمۇئى «قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَّةِ: أَنْتُمْ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ» دەلى پېغەمبەرى الله (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) لە سولھى حودھىبىيە وە لەو كاتەي بەلىن و وەعد و بەيعەتمان پىيدا لە ژىر دارە كە فەرمۇئى ئىۋە چاكتىرىنى خەلكى سەر رۈمى زەوين «وَكَنَّا أَلْفًا وَأَرْبَعَمِائَةً^[١]» جابر دەفرەرمۇئى ئىمە هەزار و چوار سەدد بويىن. ئىنجا ابن تىمیة دەگاتە سەر ئەوه و دەفرەرمۇئى (وَيَشْهَدُونَ بِالجَنَّةِ لِمَنْ شَهَدَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ)) وە ئەھلى سونە و جەماعە شاھىدى چونە بەھەشتىش دەدەن بۇ ئەوانەي كە پېغەمبەرى الله (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) شاھىدى بۇ داون (كالعاشرة) كە عەشەرە موبەشەرە پېغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) شاھىدى بۇدان كە لە حەديسى سەھىھى پېغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) هاتوھ (وَثَابَتْ بْنُ قَيْسٍ بْنِ شَهَّاسٍ) وە لە پاشان پېغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) بە جوداش شاھىدى بۇ ثابىتى كورى قەيسى كورى شەماسدا كە دەنگىكى جەوهەرى ھەبوو كە ئايەتى قورئان دابەزى لە ھەلوىستە كان لەسەرى باسى ليۋە دەكەين پىيى وابۇو ناچىتە بەھەشت لەبەر ئەوهى الله تىعاليٰ - جل شئنه- بە پېغەمبەرى راگەياند (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) پېغەمبەر فەرمۇئى بەلكو ئەو بەھەشتىيە ئەوهش موژدەيە كى تايىەتى بۇ درا كە بەھەشتىيە، مادەم پېغەمبەر (صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ) پىيى راگەياندوھ بەھەشتىيە ئەھلى سونە و جەماعە شاھىدى بۇ ئەويش دەدەن (وَغَيْرِهِمْ مِنَ الصَّحَابَةِ) وە جىڭە لە عەشەرە موبەشەرە و لە ثابىتى كورى قەيسى كورى شەماسىش سەحابەي تريش ھەبوھ شاھىدى

[١] صحيح البخاري (٤١٥٤)، صحيح مسلم (١٨٥٦)، مسنـد أـحمد (١٤٣١ـ٣).

چونه بەھەشتىان بۆ دراوه لهوانه عوکاشە پىغەمبەر (عليه السلام) شاهىدى بۆ داوه لهوانه دايىكى ئىمانداران ھاوسمەرانى پىغەمبەر (عليه السلام) شاهىدىيان بۆ دراوه كە لهوپىش دەبنەوە ھاوسمەرى پىغەمبەر (عليه السلام) ئەوە مەبەستى لهوپىش ابن تيمية -رحمه الله.-

جا ئەو فەرمودەي كە باسى عەشەرە موبەشەرە دەكا فەرمودەيە كى سەھىحە كە پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام): «وَأَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلَيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ، وَالزُّبَيرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنَ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو عَبِيدَةِ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَاصٍ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فِي الْجَنَّةِ»^[۱] ئەوانە عەشەرە موبەشەرەن ھەر چوار خەلیفە راشىدە كان ئىنجا ئەو شەشەي تىريش لە دواى ئەوان دى ئەوانە تەواوى دەكەن.

جا لە پاشان ھى ثابيت كە الله تعالى ئەو ئايەتەي دابەزاند فەرمۇي: ﴿يَا يَاهَا الَّذِينَ إَمْنَوْا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوَقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَلَكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ [الحجرات: ۲] كە ئەو ئايەتە دابەزى ثابيتى كورى قەيسى كورى شەماس دەنگىكى جەھوھرى ھەبوو دەنگىشى گەورەبوو لهوپوھ ترسا عەمەل و كردهوھ کانى ھەلوھشىتەوھ و هيچى بۆ نەمېنىتەوھ و نەچىتە بەھەشت جا لەو پىناوهدا ئەو هەوالە بە پىغەمبەر گەيشت (عليه السلام) پىغەمبەر فەرمۇي: «ارجع إِلَيْهِ وَقُلْ لَهُ: إِنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^[۲] گوتىيە ئەو ھاودەلە بەریزە بىرۇوه لاى ثابيت پىيى رابگەيەنە كە ئەو بەھەشتىيە، كە پىغەمبەر (عليه السلام) شاهىدى چونه بەھەشتى بۆ ثابيتى كورى قەيسى كورى شەماس يشدا لەبەر ئەوە ابن تيمية ليئەدا ئەو ئاماژەي پىيىكەد.

[۱] أخرجه أبو داود برقم (۴۶۴۹)، الترمذى برقم (۳۷۵۷) في المناقب وقال عن الثاني: حسن صحيح. وابن ماجه برقم (۱۳۳) في المقدمة وأحمد في المسند (۱۸۷، ۱۸۹ / ۱۱) وصححه الألبانى وهو في صحيح الجامع الصغير رقم (۵۰). وقال أحمد شاكر (۱۶۲۹): إسناده صحيح.

[۲] أخرجه البخاري برقم (۳۶۱۳) في المناقب، باب: علامات النبوة في الإسلام . ومسلم برقم (۱۱۹) في الإيمان، باب: مخافة المؤمن أن يحيط عمله . عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

ئينجا جگە لە عەشەرە موبەشەرە و جگە لە ثابىتى كورى قەيسى كورى شەماس ئەوانى تريش كە دەچنە بەھەشت لەوانە هەردوو نەوە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) حەسەن و حوسىن كە پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «إِنَّمَا سِيدًا شَبَابُ أَهْلِ الْجَنَّةِ»^[١] فەرمۇي حەسەن و حوسىن دوو گەورەي گەنجه كانى بەھەشتىن، كەواتە بىيارى چونە بەھەشتى بۆ ئەوانىشدا.

وە لە پاشان دەربارەي فاتىمەي دايىكى حەسەن و حوسىنىش كە كچى پىغەمبەرە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھاوسرى ئىمامى عەلى بوه -رضي الله عنه- پىغەمبەر فەرمۇي (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «إِنَّهَا سِيَدَةُ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ»^[٢] ئەو گەورەي ئافرەتانى بروادارە وە لە رىوايەتىكى تردا دەفرەرمۇي گەورەي ئافرەتان بەھەشتە، كەواتە بەلىنى فاتىمەش يەكىكە لەو ئافرەتە سەحابيانە كە بەھەشتىھە و پىغەمبەر شاهىدى بۆ داوه (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

ئەوانە ھەموى بەلگەن لەسەر چى؟ لەسەر ئەھەنەي كە ابن تيمية -رحمە الله- فەرمۇي ئەھلى سونە و جەماعە شاهىدى دەدەن بە چونە بەھەشت بۆ ئەوانەي كە پىغەمبەر شاهىدى بۆ داون (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە بەھەشتىن وە كو عەشەرە موبەشەرە وە كو ثابىتى كورى زەيدى كورى شەماس وە جگە لەوانىش جا جگە لەوان وە كو حەسەن و حوسىن و وە كو فاتىمە و وە وە كو عوكاشە و باقى ئەوانى تريش دەگرىتەوھ.

تەفضىلى نىوان خەليفە راشىدىيەكان:

وَيَقِرُّونَ بِمَا تَوَاتَرَ بِهِ النَّقْلُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ بْنَ أَبِي طَالِبٍ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ- وَغَيْرِهِ مِنْ أَنَّ خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا : أَبُو بَكْرٌ، ثُمَّ عُمَرُ. وَيُثْلِثُونَ بِعُثْمَانَ، وَيَرْبِعُونَ بِعَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ؛ كَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ الْآثَارُ، وَكَمَا أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ فِي الْبَيْعَةِ. مَعَ أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ السُّنَّةِ كَانُوا قَدْ اخْتَلَفُوا فِي عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا- بَعْدَ اتْفَاقِهِمْ عَلَى تَقْدِيمِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ - أَيُّهُمَا أَفْضَلُ؟ فَقَدْ قَوْمٌ عُثْمَانَ: وَسَكَتُوا، أَوْ رَبَّعُوا بِعَلِيٍّ، وَقَدْ قَوْمٌ عَلِيًّا، وَقَوْمٌ

[١] أخرجه الترمذى برقم (٣٧٦٨) في المناقب. وأحمد في المسند (١٦٦ / ٣، ١٦٧) وقال الترمذى: حسن صحيح.

[٢] أخرجه مسلم برقم (٢٤٥٠) [٩٩، ٩٨] في فضائل الصحابة، باب: فضائل فاطمة بنت النبي عليهما الصلاة والسلام . عن عائشة رضي الله عنها.

تَوَقَّفُوا. لَكِنْ اسْتَقَرَّ أَمْرُ أَهْلِ السُّنَّةِ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ، ثُمَّ عَلَيْهِ. وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَسَأَةُ - مَسَأَةُ عُثْمَانَ وَعَلَيْهِ - لَيْسَتْ مِنَ الْأَصْوَلِ الَّتِي يُضَلِّلُ الْمُخَالَفُ فِيهَا عِنْدَ جُمْهُورِ أَهْلِ السُّنَّةِ. لَكِنْ الَّتِي يُضَلِّلُ فِيهَا: مَسَأَةُ الْخِلَافَةِ، وَذَلِكَ أَنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ أَنَّ الْخَلِيفَةَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرٌ، ثُمَّ عُثْمَانُ، ثُمَّ عَلَيْهِ. وَمَنْ طَعَنَ فِي خِلَافَةِ أَحَدٍ مِنْ هَؤُلَاءِ؛ فَهُوَ أَضَلُّ مِنْ حِمَارٍ أَهْلَهُ.

جا له پاشان ابن تیمیه دېت دەفرەرمۇئ (وَيُقْرُونَ بِمَا تَوَاتَرَ بِهِ النَّقْلُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - وَغَيْرِهِ مِنْ أَنَّ خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا : أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرٌ) جا دەفرەرمۇئ ئەھلى سونە و جەماعە دانىش بەودا دەنیىن كە بە موتەواتىرى، موتەواتىرى يانى چىھە گوتمان؟ لە هەر چىن و تەبەقەيدە خەلکانىكى زۆر ریوايەت و گىرلانەۋە ئەۋە قىسىم كە عەقل قبولى ئەۋە نەكائە و خەلکە زۆرە بەيدە كەوە لەو چىن و لەو تەبەقە كۆبىيىتەوە لەسەر قىسىمە كى درقىيى، ئىنجا دەفرەرمۇئ بە تەواتورەوە گىردرابەيدە و گواستراوە ئەلە (لَهُ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) گەورە بىرداران عەلى كورى ئەبو تالىپ - رضي الله عنه - وە جىڭە لەويش گىردرابەيدە كە چاكتىرىنى ئومەتى پىغەمبەر لە پاش پىغەمبەرى پىشەوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەبو بەكىي صديقه لەپاش ئەبو بەكىي صديقيش عومەرى كورى خەتابە - رضي الله عنهمە - ئەۋەش پلە و پايەمى ئەۋە دوو زادە بەریزە لەلای پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گەورە بۇھ ئەۋەتا لە سەھىھى بوخارى تۆمارە كە پىغەمبەر فەرمۇيەتى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : «وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا لَا تَخَذِّنُ أَبَا بَكْرَ خَلِيلًا^[۱]» يان موحەممەدى كورى حەنەفييە دەفرەرمۇئ : «قُلْتُ لِأَبِي : أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟» موحەممەدى حەنەفييە كورى ئىمامى عەلى - رضي الله عنهمە - دەلى لە باوکى خۆمم پرسى لەپاش پىغەمبەرى الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كى پلەدارترە لە ئومەتى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ؟ «قَالَ : أَبُو بَكْرٌ» ئىمامى عەلى فەرمۇي ئىمامى ئەبو بەكە «قُلْتُ : ثُمَّ مَنْ؟» دەلى گوتەم لەپاش ئىمامى ئەبو بەكىي شى كى پلە دارترە لە ھەمو و ئومەتى پىغەمبەر

[۱] صحيح البخاري (۴۶۷) (۳۶۵۶)، سنن الدارمي (۲۹۵۳)، مسنـد أـحمد (۲۴۳۲) (۳۳۸۵).

(وَسَيِّدُ الْجِنَّاتِ)؟ «قَالَ : ثُمَّ عُمَرُ» له پاشان ئيمامي عهلى فهرموي ئيمامي عومره «وَخَشِيتُ أَنْ يَقُولَ : عُثْمَانُ، قُلْتُ : ثُمَّ أَنْتَ، قَالَ : مَا أَنَا إِلَّا كَرَجْلٌ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ^[۱]» دهلى ترسام كورى ئيمامي عهلى ئه گهر ئه مجاره ليى بپرسم بلنى ئيمامي عوسمانه حهزم لييپو باوكم بى لى بهر ئه و دهلى گوتى له پاشان توى ئه باوکه؟ دهلى گوتى نه خىر من تهناها پياوېكى له مولمانان، جائىه و ریوايەتى تىكى تريشى بهدوادا دى كه له موسنەدى ئيمامي ئه حمەد هاتوھ ئه و زىادەي له گەلە كه ئه لبانىش به سەھىحى داناوه شىخ ئه حمەد شاكرىش ده فهرمۇي سەنەدە كەي سەھىحە كە فهرمۇي «أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، وَلَوْ شِئْتُ لَسَمَّيْتُ الْثَالِثَ» ئيمامي عهلى فهرمۇي كورە كەم پله دارتىن پياو و گەورە ترىن پياو له پاش پېغەمبەر (وَسَيِّدُ الْجِنَّاتِ) له ئومەتى پېغەمبەر (وَسَيِّدُ الْجِنَّاتِ) ئيمامي ئهبو به كە، له پاش ئه و ئيمامي عومره، ئه گەر سېيەمە كەشت دەۋى ئه و يىشت بۇ دەلىم.

كەواتە ئهوانە بەلگەن وە كو ابن تىمیة فهرمۇي له مەتنى (الواسطية) هيئاپە كە ئيمامي عهلى بە تەواتور ليى گىرە دراوه يە به فهرمودە و ریوايەتى سەھىحە وە ئەوندەي رېزناوه له ئيمامي ئهبو به كە و ئيمامي عومەر وە له ئيمامي عوسمانىش كە له پىش خۆى ناوى هيئاپەن بە تايىھەت ئهبو به كە و عومەر شىعە كان ئىستا ئه و بى ئەدەبى و بىرېزى و سوكاپە تىيە دەيکەن بەرامبەريان ئيمامي عهلىش لييان بەرىيە وە قسە كانيان له گەل قسە كانى ئيمامي عهلىش تىك ناكاتە وە -رضي الله عنه-.

له پاشان ابن تىمیة دەفه فهرمۇي (وَيُثَلِّثُونَ بِعُثْمَانَ) ئەھلى سونە و جەماعە سېيەمە كەي لەدواى ئه و دوانە ئهبو به كە و عومەر عوسمان دادەنېن وە كو خەليفە راشىدە وە كو پله و پاپەش (وَيَرَبُّ عَوْنَ بِعَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) وە چوارەمینە كان تەواو دەكەن بە ئيمامي عهلى دەلىن ئيمامي عهلى چوارەمینە نەك سېيەمەنە (كَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ الآثَارُ) هەروە كو بەلگە و ئاثار و ریوايەتە كان بەلگەن لەسەر ئه وە يە كەم ئيمامي ئهبو به كە دوھم ئيمامي عومەر

[۱] صحيح البخاري (۳۶۷۱)، سنن أبي داود (۴۶۲۹).

سېيىم ئىمامى عوسمان چوارەم ئىمامى عەلیه (وَكَمَا أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ فِي الْبَيْعَةِ) ھەروه کو سەحابە كانىش يەك دەنگ بون لەسەر پىش خستنى عوسمانى كورى عەفان بۇ بەيعەت پىدان كە بىكىتىھە خەليفە مۇسلمانان (مَعَ أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ السُّنَّةِ كَانُوا قَدْ اخْتَلَفُوا فِي عُثْمَانَ وَعَلَيٌّ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا-) لەگەل ئەودا ابن تىمیة دەفرموى جىڭگاي شاردىنه وەش نىھەندىيک لە ئەھلى سونە و جەماعە بۇچونيان وابوه ئىختىلاف و جياوازى ھەيە لەسەر پىشخستنى ئىمامى عەلى و ئىمامى عوسمان كامە لەپىشتر بونە بۇ خەليفايەتى و لە پلهدارىيەتىدا (بَعْدَ اتَّفَاقَهُمْ) لەدواى يەك دەنگىيان (عَلَى تَقْدِيمِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ) لەسەر بە پىش خستنى ئىمامى ئەبو به كر و ئىمامى عومەر، واتە ئەھلى سونە و جەماعە يەك دەنگن يەكەم ئىمامى ئەبو به كرە و دوھم ئىمامى عومەرە لەودا ئىختىلاف و جياوازى نىھە و ئەو دوو زاتە لەپىش ئىمامى عوسمان و ئىمامى عەلى بونە لەپلهدارىيەتىدا و لە خەليفايەتىدا بەلام ئەو ھەندەي ئەھلى سونە و جەماعە كە ژمارەيە كن و زۆريش نىن بۇچونيان وايە كە ئىمامى عوسمان ھەندىيک دەلىن لەپىشترە ھەندىيک دەلىن ئىمامى عەلى لەپىشترە دەفرموى (أَيْهُمَا أَفْضَلُ؟) كامەيان لەپىشترن؟ ئەو جياوازىيە ھەيە لەلائى ھەندىيک لە ئەھلى سونە و جەماعە دەربارە ئىمامى عوسمان و ئىمامى عەلى نەك ئىمامى ئەبو به كر و ئىمامى عومەر ئەو دوانە بە يەك دەنگى ئەھلى سونە و جەماعە پلهدارتن و لەپىشترن لە ئىمامە كانى تر دەفرموى (فَقَدَمَ قَوْمٌ عُثْمَانَ) ھەندىيک لە ئەھلى سونە و جەماعە ئىمامى عوسمانيان پىشخستوھ (وَسَكَّتُوا) وە بىدەنگ بونە (أَوْ رَبَّعُوا بِعَلِيٍّ) ئىمامى عەلیان ھەندىيک بە چوارەم داناوه (وَقَدَمَ قَوْمٌ عَلِيًّا) ھەندىيکيش ئىمامى عەلى يان پىشخستوھ (وَقَوْمٌ تَوَقَّفُوا) وە ھەندىيکيشيان راوهستاون لىيى نالىن كامەيان لەپىش كامەيانە هىچ قسە و بۇچونيان دەرنەبىريوھ (لَكِنِ اسْتَقَرَّ أَمْرُ أَهْلِ السُّنَّةِ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ) ابن تىمیة دەفرموى بەلام لە كۆتايدا بۇچونى ئەھلى سونە و جەماعە جىڭگير بۇو لەسەر پىشخستنى عوسمانى كورى عەفان بەپىش عەلى كورى ئەبو تالىب -رضي الله عنها- (ثُمَّ عَلِيًّا) لەپاش ئىمامى عوسمان

ئینجا عهلى دى (وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ) ئەگەر بىٰ و ئەو باس و خواسە (مَسْأَلَةُ عُثْمَانَ وَعَلِيٌّ لَيْسَتْ مِنَ الْأُصُولِ الَّتِي يُضَلِّلُ الْمُخَالِفُ فِيهَا عِنْدَ جُمْهُورِ أَهْلِ السُّنَّةِ) ئەگەر بىٰو ئەو باس و خواسە ئايە عوسماں له پېشترە يان عهلى له پېشترە؟ له بىچىنە و بنه ماكانى ئەھلى سونە و جەماعە نىھ كە خەلکانى پىٰ گومرا بىرى و بىيارى ئەو بىرى ئەگەر كەسىك لە گەل كەسىك لهو بۆچونە ئىختىلافى ھەبىٰ بلىن گومرا يە نەخىر له لاي جمهورى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇئ ئەگەر كەسىك ئىمامى عهلىش بە پېش ئىمامى عوسماں بخالە پله و پايەدا يان له خەليفايەتىدا ئەو گومان له وەدا نىھ ابن تيمىيە دەفرمۇئ ئەو كەسە بە گومرا دانانى بىنهماى ئەھلى سونە و جەماعە باسى ئەوەيان نەكردوھ ئەو كەسە گومرا بىرى (لَكِنِ الَّتِي يُضَلِّلُ فِيهَا: مَسْأَلَةُ الْخِلَافَةِ) بەلام كېشە له وەدا يە كە گومرا دەكرىن لە مەسەلەي خەليفايەتىه ئايە له پله و پايە و فەزىل دانە ئىمامى عهلى بەسەر ئىمامى عوسماں گومرا ناكرىن لە لاي ئەھلى سونە و جەماعە كەسىك بۆچونى واپى بەلام بەپېش خستنى ئىمامى عهلى بەپېش ئىمامى عوسماں بلىن خەليفايەتى حەقتربوو بىرابابا يە ئىمامى عهلى نەدرابا يە ئىمامى عوسماں له وەوھ ئەھلى سونە و جەماعە ئەو كەسانەي وادەلىن بە گومرا يان دادەنىن بە دەرچويان دادەنىن لە بازنهى ئەھلى سونە و جەماعە (وَذَلِكَ أَنَّهُمْ يُؤْمِنُونَ) وە ھەروھا ئەھلى سونە و جەماعە بىرۇبرۇا يان وايە (أَنَّ الْخَلِيفَةَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبُو بَكْرٍ) بىرۇ بۆچونى ئەھلى سونە و جەماعە وايە كە يە كەم خەليفە له پاش پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەبو بە كىرى صدىق بوه (ثُمَّ عُمَرُ) له پاش ئىمامى ئەبو بە كىرىش ئىمامى عومەر بوه - رضى الله عنهم - (ثُمَّ عُثْمَانُ) له پاش ئىمامى عومەريش - رضى الله عنهم - ئىمامى عوسماں بوه (ثُمَّ عَلِيٌّ) وە له پاش ئىمامى عوسمانىش - رضى الله عنهم - ئىمامى عهلى بوه (وَمَنْ طَعَنَ فِي خِلَافَةِ أَحَدٍ مِنْ هَؤُلَاءِ) ھەر يە كېك تانە و تەشەر بىگرىتە خىلافە و خەليفايەتى ھەريەك لەو خەليفانە ئەو چوار جىڭىرىنە كە بۆيان جىڭىرى بوه بەو تەرتىب و لەدواى يەك ھاتنە

(فَهُوَ أَضَلُّ مِنْ حِمَارٍ أَهْلَهِ) ئەوه گومرا ترە لە گۈئى درىزى خزم و كەسە كانى بە مەعنای لەلاي ئەھلى سونە و جەماعە كەسيكە عەقلى نيه ھۆشى نيه وە بە گويىدرىز حىساب دەكرى. جا پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيەها فەرمودەي ھەيە دەربارەي پلە و پايەي ئىمامى ئەبو بە كر ھىچ گومان لەودا نيه ئەھلى سونە و جەماعە يەك دەنگن ئىمامى ئەبو بە كر پلەدار تربوھ لە ھەموو ئومەتى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وە لە ھەموو وەليھ کان وەلى تر بۇھ ئىمامى ئەبو بە كر، ئىختىلاف و جياوازى لەسەر ئەوه ھەيە ئايە ئىمامى ئەبو بە كر لە ھەموو ئومەتە کانى تريش گەورەترە؟ بەلى بۆچونى پەسەند و راجىحى ئەھلى سونە و جەماعە ئىمامى ئەبو بە كر بەس ناگاتە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئەگەرنا لە ھەموو ئومەتە کانى تر پلەدار ترە گەورەترە بەرىزى ترە سەنگىن ترە (وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ).

وە ئىمامى عومەريش لەدواى ئەو دى لە پلە و پايە، وە لە پاشان ئىمامى عوسمانىش پلەي زۆرى ھەبۇھ لە خزمەت پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پلەكانى ئىمامى عوسمان لەودادىيە كە لە يە كەمە كانى كۆچكەران بۇھ بەرەو حەبەشە، وە لە پاشان دوو كچى پىغەمبەرى پىدراؤھ، (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە پىغەمبەر دەفەرمۇئى «لو كانت لي بنت ثالثة لزوجتها عثمان^[۱]» لەسەر قەبران كە دەھاتنەوھ ئىمامى عوسمان ھاوسمەرى كە كچى پىغەمبەر بۇو وەفاتى كرد و شاردبويانەوھ دەلى پىغەمبەر توند دەستى ئىمامى عوسمانى گرت دلى دەدايەوھ فرمىسىكىان لە چاودەھاتە خوار ئىمامى عوسمان زۆر غەمگىن بۇو بۇو ھاوسمەرە كەى سەرەرای ئەوهى ھاوسمەرى بۇو كچى پىغەمبەرى اللهش بۇو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پىغەمبەر سەرەى لەبن گوئى نا فەرمۇئى وەلاھى يَا عوسمان ئەگەر كچى سېيەمىشىم ھەبا پىمدەدای، ئەوه پلە و پايەيە كى يەكجار گەورەيە كەس نيه لەسەر ڙوی زھوي دوو كچى پىغەمبەرى لەلا بوبى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غەيرى عوسمانى كورى عەفان.

[۱] أخرجه الطبراني (١٧ / ١٨٤) برقم (٤٩٠) من حديث عصمة قال: لما ماتت بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم التي تحت عثمان قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: زوجوا عثمان، لو كان لي ثالثة لزوجته، وما زوجته إلا بالوحى من الله عز وجل . ذكره البيشمي في مجمع الزوائد (٩ / ٨٣) وقال: فيه الفضل بن المختار وهو ضعيف.

و ه له پاشان عوسمانی کوری عه فان ئه و پیاو و زاته بولو که جهیشی عوسره جهیشی تنه نگه به ری له شکری تنه نگه به ری که يه کجارت زه حمهت و ناخوش بولو که مسلمانه کان رؤیشتند به ره و ته بوک ئیمامی عوسمان هه موو ئه رک و وہ زع و ته جهیز کردن و کار و باره کانی خسته ئه ستّوی خوی چهند پیی کرا ئه وہ شیان دیاره پله و پایه يه کی تره. ئیمامی عوسمان بولو که بیری رؤمهی کریمه وہ له جوله که کان وہ کردیه خیر بولو مسلمانه کان ئه وہ شیان پله و پایه يه کی يه کجارت گه ورہ بولو.

له پاشان ئه هلى سونه و جه ماعه يه کدنه نگن له سه رئه و فه رمودهی پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسیلہ) که پیغه مبه ر دفه رموی: «عَلَيْكُمْ بِسُنْتِي وَسُنْنَةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي» دفه رموی دهست بگرن به ری باز و سونه تی من له دوايی دهست بگرن به ری باز و سونه تی خوله فای راشیدین ئه وانهی رینوینی کارن و به خوشیان له سه رینوینین له دواي من دین که ئه بولو به کری صدیق و عومه ر و عوسمان و عه لییه به ئیتیفا قی ئه هلى سونه و جه ماعه «تمسکوا بـهـا» دهست بگرن به ری باز و سونه ته کانیان «وَعَضُوا عَلَيْهَا بـالنَّوـاجـذـ» وہ به خرینه کانتان به ته واوی بیگرن و له دهستان نه چی، يه عنی شتیک ئه گه ر تؤ له قوه تی دهست ده رچوو ددان زور به هیز و به قوه ته کاتیک به ددان شتیک بگری و دهستیشی له گه لدابی به هیزتر ده بی جا (نـواـجـذـ) به خرینه کانیش ده لین به ددانی جیره ش ده لین به ددانی پیشه وہ ش ده لین ئیمامی به غه وی وای ریوایه ت کردوه دفه رموی له زمانه وانیش هه ر وای پیده گوتی ئه و ئیختیلاف و جیاوازییه هه يه بـوـهـیـ لـیـوـهـشـاـوـهـ تـرـبـیـ بـوـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـ (صلی الله علیه وسیلہ) له و فه رمودانهی که ده لـیـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـ پـیـکـهـ نـیـ و زـهـ رـدـهـ خـهـ نـهـیـ هـاتـیـ و (وـبـدـاـ النـوـاجـذـهـ) نـهـ وـاجـیـزـهـ کـانـیـ به دیارکه وـتـ، ئـهـ گـهـ رـ نـهـ وـاجـیـزـ بـلـیـیـنـ خـرـینـهـیـ پـشـتـهـ وـهـیـ مـهـعنـایـ (پـهـناـ بـهـ خـوـایـ رـبـ الـعـالـمـینـ) ئیمامی به غه وی و هه نـدـیـکـ لـهـ زـانـایـانـ دـهـفـهـ رـمـونـ يـهـ عنـیـ پـرـ بـهـ دـهـمـیـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـ پـیـکـهـ نـیـوـهـ (صلی الله علیه وسیلہ) هـهـ موـوـ دـهـ دـانـیـ دـهـ رـکـهـ وـتـوـهـ ئـهـ وـ نـهـ وـعـهـ پـیـکـهـ نـیـنـهـ لـهـ پـیـغـهـ مـبـهـ رـ نـاـوـهـ شـیـتـهـ وـهـ (صلی الله علیه وسیلہ) نـهـ بـیـوـهـ، بـهـ لـکـوـ دـهـ لـیـ لـهـ وـیـ نـهـ وـاجـیـزـ بـهـ مـهـعنـایـ دـدـانـهـ کـانـیـ پـیـشـهـ وـهـ دـیـ بـایـیـ ئـهـ وـهـ نـدـهـ پـیـکـهـ نـیـوـهـ وـ

گرژیتهوه و زهرده خنه یه کی ههبوه تهنا ددانه کانی پیشہ وہی ده رکه و توه ئه وہ زیاتر له پیغه مبهر ده وہ شیتھ وہ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) به لام بؤ گرتني شته کان به خرینه یان به ددانی پیشہ وہ هه روکیان هه ر بھیز ن لیره ئه وہ ده گه یه نی (وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ).

وہ له پاشان ئیسلامه تی و دینداریتی به ته واوه تی هه ر یه ک له و خه لیفانه توانيان بیگه یه نن ئه وانه ئه لقہی وہ صلن له نیوان ئیمه و له نیوان پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئه بو به کر هه ول و هیمه تیکی گه ورہی ههبوو که خه ریکی ته واو کردنی ریباز و بہر نامه کهی پیغه مبهر بوبو (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بدهوی خه لکانیک هه لگه رانه وہ زه کاتیان نهدا شد ر و جهنگی له گه ل کردن هه موی گه راندنه وہ سه ر پاپهند بون به قورئان و به سونه، له پاشان ئیمامی عومه ر برهویدا به په رتکردنی موسلمانان و ده عووه و بانگه وازیه کی زور و جهنگ و جیهادیکی زور ئه وہ بوبو خاکی ده روبه ری مه ککه و مه دینه که وته دهستی موسلمانان رومه کان زوریان شکان فارسہ کان شکان له سه رده می ئیمامی عومه ر، وہ له سه رده می ئیمامی عوسمان (بیت المآل) پربوو وہ دوباره جهنگ و جیهاد زور بھرہو پیشہ وہ چوو، وہ له سه رده می ئیمامی عه لیش زور شت رویدا و لنگ چه قینی ئیمامی عه لی له سه ر دینداری و وہ ریبیه راست گرتنه بھرہ کهی، هه ریه ک له و بھر ز و بھریزانه له و خه لیفه راشیدانه پله و پایه ی تاییه تیان ههبوه، که کوتایی خه لیفه راشیده ش له عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه به شه ش مانگه کهی حه سه نی کوری ئیمامی عه لی - رضی الله عنهم - دیت ئه ویش شه ش مانگ بوبو خه لیفه له شوینی باوکی خه لک بھیعه تی پیدا له دوایی فیتنه کهی کوڑاندھوہ ئاشوبه کهی نه هیشت ته سلیمی معاویه کوری ئه بو سوفیانی کرد.

له عه قیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه له کاتی ئیمامی حه سه ن بھیعه تیدا به معاویه معاویه له کاته وہ بوبو خه لیفه، هه تا ئه و کاتیش معاویه بھرییه له و قسانه ی پیی هه لدھ بھستن داوای خه لیفایه تی نه ده کرد وہ نه شی کردوه نه شیگوت من خه لیفه م و عه لی خه لیفه نیه، بھس ره خنه ی ئه وہی ههبوو قسہ ی ئه وہی ههبوو که بکوڑانی ئیمامی عوسمان ده بی ته سلیم

بىرى وە تۆلەيانلى بىتىنرىتەوە ئەگەرنا لەسەر ئەو بۇ بەيەتى نەدایە ئىمامى عەلى و وە نەھاتە ژىر ئالاي خەلافەتى ئىمامى عەلى ئەگەرنا داواى خەلیفایەتى نەدەكەد، لەدواى ئەو حەسەنى كورى ئىمامى عەلى -رضي الله عنهم- بەيەتى پىدا بۇ خەلیفە موسىمانان.

خۆشويستنى (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئىپىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَيُحِبُّونَ أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَيَتَوَلَُّونَهُمْ، وَيَحْفَظُونَ فِيهِمْ وَصِيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : حَيْثُ قَالَ يَوْمَ غَدِيرَ خُمًّ: «أَذْكُرْكُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»^[١]. وَقَالَ أَيْضًا لِلْعَبَّاسَ عَمَّهُ - وَقَدْ اشْتَكَى إِلَيْهِ أَنَّ بَعْضَ قُرَيْشَ يَجْفُونَ بَنِي هَاشِمَ - فَقَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحِبُّوكُمْ؛ لِلَّهِ وَلِقَرَابَتِي»^[٢]. وَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى بَنِي إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمَ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ»^[٣].

لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- دەگاتە سەر ئەوەي باسى (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئىپىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە دەفرەرمۇى (وَيُحِبُّونَ أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) دەفرەرمۇى ئەھلى سونە و جەماعە (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئىپىغەمبەر يېشىان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زۆر خۆش دەۋى خۆشىان دەۋىن (وَيَتَوَلَُّونَهُمْ) وەلاقىان بۆيان ھەيە واتە سەريان دەخەن لېيان نزىك دەبنەوە خۆشىان دەۋىن شوينىكەوتەيان دەبن (وَيَحْفَظُونَ فِيهِمْ وَصِيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) وە دەربارەي ئەوان وەسيەتە كەيىپىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەپارىزىن و جىبىھەجى دەكەن (حَيْثُ قَالَ يَوْمَ غَدِيرَ خُمًّ) پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەو كاتەي كە لە (حجۃ الوداع) گەرایەوە لەو شوينە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وەسيەتى ئومەتە كەيىخۆى كەد كە باشىن و چاكىن ھەردەم پېزىيان بۆ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ھەبى و لەگەليانداين، پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇى: «أَذْكُرْكُمُ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي» من توخواتان لىدەكەم و ھەردەم اللەتان دەھىئىمە وە بىر دەربارەي (أَهْلُ الْبَيْتِ) من واتە لە الله ترسىن ئاگاتان لېيان بى پېزىيان لى بىنىن

[١] أخرجه مسلم برقم (٢٤٠٨) في فضائل الصحابة، باب: من فضائل علي بن أبي طالب رضي الله عنه . عن زيد بن أرقم رضي الله عنه.

[٢] أخرجه أحمد في المسند (١ / ٢٠٧، ٢٠٨). والحاكم في المستدرك (٣ / ٣٣٣). قال أحمد شاكر: (إسناده صحيح).

[٣] أخرجه مسلم برقم (٢٢٧٦) في الفضائل، باب: فضل نسب النبي عن واثلة بن الأشع رضي الله عنه.

خۆشتان بوین (وقال أَيْضًا لِلْعَبَّاسَ عَمَّهُ - وَقَدْ اشْتَكَى إِلَيْهِ أَنَّ بَعْضَ قُرَيْشٍ يَجْفُونَ بَنِي هَاشِمَ - فَقَالَ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحِبُّوْكُمْ؛ لِلَّهِ وَلِقَرَابَتِي») جا ابن تیمیة ده فه رموی هه تائەو وەسیه تەش جىبەجى دەکەن ئەھلى سونە و جەماعە كە پىغەمبەر (عليه السلام) بە عەباسى مامى گوت -رضي الله عنه-. کاتىك سکالاى ھىنایە خزمەت پىغەمبەر (عليه السلام) گوتى هەندىك لە قورەيشىھە كان جەفايان ھەيە بەرامبەر بە بەنۇ ھاشم واتە وشكىن لە تەحامول و ھەلسوكە و تدا ئەو رېزەيانلىنىن كە پىويستە جا پىغەمبەر فەرمۇي (عليه السلام) سويند بەو خوايىھى كە نەفسى منى بە دەستە ئەوان ئىمانيان نىھ يان تەواو نىھ ھەتا ئىۋەيان خوش نەوى لەپىناو الله و وە لە پىناو نزىكتىان، بەنۇ ھاشم كە ئىۋە (أَهْلُ الْبَيْتِ)ى منن و لە من نزىكن لەسەر بۆچونى هەندىك لە زانايان ئەوان (أَهْلُ الْبَيْتِ)ان، وە فەرمۇي: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى بَنِي إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ كِنَانَةً، وَاصْطَفَى مِنْ كِنَانَةَ قَرِيشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قَرِيشٍ بَنِي هَاشِمَ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمِ» ابن تیمیة ده فەرمۇي ئەھلى سونە و جەماعە ئەو فەرمودانە بە هەند وەردەگرن و جىبەجىيان دەکەن كە پىغەمبەر فەرمۇي بەراستى الله تعالى نەوە كانى ئىسماعىلى ھەلبزارد وە لە نەوە كانى ئىسماعىل تىرىھى كىنانەي ھەلبزارد وە لە كىنانە قورەيشى ھەلبزارد وە لە قورەيشىھە كانيش بەنۇ ھاشمى ھەلبزارد وە لەنىو بەنۇ ھاشمىشدا منى ھەلبزارد پىغەمبەر دە فەرمۇي (عليه السلام).

كەواتە ئىمە دەبى (أَهْلُ الْبَيْتِ) مان خوشبوى وە كو ئەھلى سونە و جەماعە پشتگىرييان لىبکەين لە گەلياندا بىن وەسیه تى پىغەمبەر (عليه السلام) پله و پايەتايىھە تىان ھەيە، ئايە (أَهْلُ الْبَيْتِ) كىن؟ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئىختىلاف و جياوازىيان لەسەر ھەيە لە نىوان ئەھلى سونە و جەماعە هەندىك لە ئەھلى سونە و جەماعە دە فەرمون (أَهْلُ الْبَيْتِ)ى پىغەمبەر (عليه السلام) ئەتاباعى پىغەمبەر (عليه السلام) ھەتا قيامەت ھەر وە كو خواى رب العالمين لە قورئاندا فەرمويەتى: ﴿أَدْخِلُوا ءَالَّ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ [غافر: ٤٦] چونكە ئاڭ بە مەعنای

شويئنگە و تەش دى، له و ئايىتە و اته شويئنگە و توانى فيرۇھون بخنه ناو بەئىش و ۋانترىن و توندترىن عەزاب و تۆلە سەندنەوە.

جا ھەندىك لە زانايانىش دەفرمۇن نا (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئىپىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئالى پىغەمبەر خەلکانىكى تايىېتن لە نزىكە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) مەندالە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھەندىك دەلىن ھاوسەرانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە (أَهْلُ الْبَيْتِ) نىن بەلام بۆچونى راجىح و سەحىح لە سەردەمىيە كان عبد الله بن جبرىن يىش -رحمە الله- بۆچونى وايە ھاوسەرانى پىغەمبەرىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئىپىغەمبەرن (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ئەوه وەلامىكىشە بۆ شىعە كانىش و راھىزە كانىش كە بىرىزى دەكەن لەگەل ھەندىك لە ھاوسەرانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

ئىنجا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له و فەرمودە كە ابن تىمیة تەنها بىرگە كەى ئاخىرى ھىنابۇوه گوتمان فەرمودە كە وا دور و درىزە كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) هاتەوه و دابەزى لە شويئى غەدىر ۋىيىرە سەحابە كان فەرمۇي: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، يُوشِكُ أَنْ يَأْتِينِي رَسُولُ رَبِّيْ فَأَجِيبُهُ» فەرمۇي منىش مرۆقىكىم رەنگە رەوانە كراوى الله تعالى پىيم بىڭا و من وەلامى دەمەوه يانى داپېرىم و بىرم لىستان «إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ مَا إِنْ تَمْسِكُتُمْ بِهِ لَنْ تَضْلُوا» فەرمۇي بەس لەناو ئىۋە لەدواى مردنى خۆم شتىك بەجى دىلەم ئەگەر ئىۋە دەستى پىۋە بىگەن گومرا نابن، يە كەميان فەرمۇي «كتاب الله» پەرتوكى خوايى كە قورئانى پىرۆزە دەستى پىۋە بىگەن ئىۋە گومرا نابن دوھمىيان فەرمۇي «وأَهْلُ بَيْتِيْ» (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئىپىغەمبەر خۆم لە ناوتان بەجى دىلەم «أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِيْ»^[۱] ئىنجا ئىۋە توخواتان لى دەكەم و دەтан دەمە الله وە الله تان بەبىرىبى دەربارەي (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئى من ھەموو دەمېك «أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِيْ» دوبارە دوبارە كرده وە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

[۱] أخرجه مسلم برقم (۲۴۰۸) في فضائل الصحابة، باب: من فضائل علي بن أبي طالب رضي الله عنه عن زيد بن أرقم رضي الله عنه.

ئايە هاوسمەرانى پىغەمبەر (ع) (أَهْلُ الْبَيْت) بونە يانە نا؟ بەلى بۆچونى راجىح و پەسەندى ئەھلى سونە و جەماعە هاوسمەرانى پىغەمبەرىش (ع) (أَهْلُ الْبَيْت) حىسابن كە خواى رب العالمين دەربارەيان دەفرەرمۇي: ﴿يَنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَ كَاحِدٌ مِّنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَتَقِيتُنَ﴾ [الأحزاب: ۳۲] يان دەفرەرمۇي: ﴿وَقَرَنَ فِي بُيُوتِكُنَ﴾ [الأحزاب: ۳۳] يان: ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ﴾ [الأحزاب: ۵۳] دەربارەى سەحابە كان كە دەبىي ئاداب و رەۋشتان رېز و ئىختىرا متان لە گەل مالى پىغەمبەر (ع) و له گەل هاوسمەرانى پىغەمبەر (ع) وابى، جائەھلى سونە و جەماعە دەفرەرمۇن لە كۆتايمى سورەتى (الأحزاب) يش ئايەتى سى و دوو سى و سى خواى رب العالمين بەوه دەگا كە دەفرەرمۇي: ﴿يَنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَ كَاحِدٌ مِّنَ النِّسَاءِ﴾ له ئاخىريه كە خواى رب العالمين دەفرەرمۇي: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَهِّبَ عَنْكُمُ الرَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ دەفرەرمۇن ئەو خيطاب و دواندنهى الله تعالى كە مەبەستى پىيى دايىكى ئىماندارانە كە هاوسمەرانى پىغەمبەر (ع)، جا له وىدا خواى رب العالمين بە (أَهْلُ الْبَيْت) ناوى ئەوانى برد دەش فەرمۇي بۆ ئەوهشمە تا پاكتان بىكەمەوه بەوپەرى پاكىرىدنهوه، جائەوه بەلگەشە لەسەر ئەوهى كە هاوسمەرانى پىغەمبەر (ع) هەرمۇيان (أَهْلُ الْبَيْت) بونە لە (أَهْلُ الْبَيْت) حىسابن، يان شىعە كانيش ئەوه وەلامە بۆيان چونكە شىعە كان هەندىك لە هاوسمەرانى پىغەمبەر (ع) بى رېزىيان لە گەل دەكەن لەوانە دايىكە عائىشە (پەنا بە خواى رب العالمين) بوختانە كەى لەسەر نوى دەكەنەوه و پىيى هەلدىبەستنەوه، لەبەر ئەھلى سونە و جەماعە دەفرەرمۇن ئەوهى بلى بوختانە كەى دايىكە عائىشە راستە هەر پىيى كافر دەبىي پىيى لە ئىسلام دەرددەچى لەبەر ئەوهى چونكە هەلوەشاندنهوه و بەدروق ھىنانەوهى ئەو ئايەتانەيە كە دايىكە عائىشە بەرىيى كرد الله تعالى دايىبەزاند و فەرمۇي.

جا ئەوانەش كە دەلىن ئەو حەدىسە دەربارەى تەفسىرى ئەو ئايەتەى سورەتى (الأحزاب) پىغەمبەر (ع) فەرمۇي: «اللَّهُمَّ هَوَلَاءُ أَهْلُ بَيْتِي» پىغەمبەر فەرمۇي (ع) خوايى ئەوانە

(أَهْلُ الْبَيْتِ)ى منن «فَأَذْهَبُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَظَهَرُهُمْ تَطْهِيرًا^[١]» كه دهلىن کى بوه ئهوه؟ فاتيمىهى هيئاوه هەردوو كورە كانى حەسەن و حوسىن و وە ئىمامى عەلى بونە عاباکەى خۆى تىۋەرگرتۇن پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمۇيەتى ئەوانە (أَهْلُ الْبَيْتِ)ى منن.

جا ئەو بەڭگەيە كە ئەھلى سونە و جەماعە ئەوانەى كە دهلىن ھاوسرانى پىغەمبەرى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) تىدایە دەفرمۇن يان سەھىخ نىيە يان ئەگەر سەھىخىش بى ئەوه ئەوه ناگەيەنى بەس ئەوانە (أَهْلُ الْبَيْتِ) بونە، ئەوانەى لەلا بوھ ئەو كاتە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەوانى بە (أَهْلُ الْبَيْتِ) داناوه وە ھاوسرە كانى تريشى ھەر (أَهْلُ الْبَيْتِ) بونە و ئەو دەمە لەلائى نەبونە كە عەبايە كە يان تىۋەرگرى و ئاوا بفەرمۇى، ئەى ئەوه نىيە لە رىوايەتى سەھىخ ھاتوھ زۆر جار سىغەى سەلوات لىدان لهسەر پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەگوترى و پىغەمبەرىش واى فەرمۇھ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ» لە ھەندىك لە رىوايەتە كان دهلىن «وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذَرِيَّتِهِ^[٢]» يەعنى كە دهلىن خوايە سەلات لىپىدە لهسەر موحەممەد (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و ئالى موحەممەد، سەلات لە اللهوھ ئەبو عاليە دەفرمۇى كە لە سەھىخى بوخارى توّمار بوھ يەعنى ثەناء و پىدا ھەلگوتى خوايى رب العالمين بۆ ئەو زات و كەسەى كە سەلواتى لهسەر لىپىدەدرى و لەنیو فريشته كان، ئىنجا گوتراوېشە لەو رىوايەتە و زيادەيە كە لهسەر ئەزواج و ھاوسرانى پىغەمبەرىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لهسەر ذورىيەتى پىغەمبەرىش (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، دهلىن ئەوه عەطفى خاصە لهسەر عام، ئال ھەمو و ئالى دەگرىيەتە، وە ئەزواجىش لىرە تايىھەت كراونەتە وە ھاوسرانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە ذورىيەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەوانىش -رضي الله عنهم- كەواتە لە ھەندىك رىوايەت دهلىن «وَأَهْلُ بَيْتِهِ^[٣]» (أَهْلُ الْبَيْتِ)ى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

[١] أخرجه الترمذى برقم (٣٨٧١) في المناقب، وقالت الترمذى: هذا حديث حسن. قلت: فيه شهر بن حوشب سبع الحفظ.

[٢] وهذه إحدى صيغ الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم أخرجها البخارى برقم (٣٣٦٩) في الأنبياء، باب: ١٠ ومسلم برقم (٤٠٧) في الصلاة ، باب: الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم بعد التشهد. عن أبي حميد الساعدي رضي الله عنه.

[٣] أخرجه الإمام أحمد في المسند (٥ / ٣٧٤)- عن رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم، وصححه الألباني في صفة الصلاة ص (١٣٠).

که واته به لئى ئەھلى سونه و جەماعە مەحەبەت و خۆشەویستيان ھەيە بۆ (أَهْلُ الْبَيْت) اى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھاوسمەرانى پىغەمبەر يش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە (أَهْلُ الْبَيْت) ان وە بەنۇ ھاشم و بەنۇ موتەلېبىش كە ئىمامى شافىعى دەفرەرمۇئى ئىماندارە كانيان لە (أَهْلُ الْبَيْت) ان بەلام کاferە كانيان نا وە كۆ ئەبو لهەب ئەوان دوژمنانى الله و پىغەمبەر بونه (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

جا (أَهْلُ الْبَيْت) اى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئىمە وەسيەتىش كراوين دەبى خۆشمان بويىن رېزيان لىنىيىن وە لە گەلەيىندابىن بەرېز و سەنگىنيه وە تەماشايان بکەين بەو مەرجەي ئەگەر ئىستاش ھەن لەسەر رپوی زەوی بەلام لەسەر رېز شوينى پىغەمبەربن (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بەدين بن لە الله ترسىن وە رېك و پىكىن، ئەگەرنا ئەو نەسەب و باوک و باپيرايەتىھى ھىچ كەلک و نرخىكى بۆيان نىھ ئەۋەتا ئەبو ھورەيرە دەفرەرمۇئى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەفرەرمۇئى: «مَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلٌ، لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسْبَةً»^[۱] دەفرەرمۇئى ھەر يەكىك عەمەل و كردارە كەي تەمبەلى بکا و لەسەر خۆيى بکا و دوايى بخا قەتاوقةت نەسەب و باوک و باپيرەي پىشى ناخا، يەعنى ئەگەر عەمەلى چاكى نەبى پىيى بەرەو پىش بچى و اللهى پى لە خۆى رازى بکا بەو نىھ كە بلەن كورى فلانە كچى فلانە باوک و باپيرەي وايە ئەۋە لەلائى خواي رب العالمين ناخوا ئەگەر كەسىك بە خۆى باشى باشى لەسەر رېيازى الله و پىغەمبەربى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئىنجا باوکىشى وا باشىبى ئىنجا سود و كەلک و قازانجيان بۆ يەكتىر دەبى.

وە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھەلبىزادەي بۆخۆشى گوتى نەوە كانى ئىسمايلە وە ھەلبىزادە كىنانەيە وە ھەلبىزادە قورەيشىھە وە ھەلبىزادە ئەوانەش پلە و پايەتايىھە تىيان ھەيە.

ھاوسمەرانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) :

وَيَتَوَلَّنَ أَزْوَاجَ رَسُولِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) أَمَهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ، وَيُؤْمِنُونَ بَأَنَّهُنَّ أَزْوَاجُهُ فِي الْآخِرَةِ
خُصُوصًا خَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَمَّا أَكْثَرُ أَوْلَادِهِ، وَأَوْلَ مَنْ آمَنَ بِهِ وَعَاصَدَهُ عَلَى أَمْرِهِ، وَكَانَ

[۱] أخرجه مسلم برقم (۲۶۹۹) في الذكر والدعاء، باب. فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر. عن أبي هريرة رضي الله عنه.

لَهَا مِنْهُ الْمَنْزَلَةُ الْعَالِيَّةُ. وَالصَّدِيقَةَ بْنَتَ الصَّدِيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، الَّتِي قَالَ فِيهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : «فَضْلٌ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ التَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ»^[۱].

جا ابن تیمية له پاشان دی ده گاته سه رهارانی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسالم) عه قیده دی ئه هلى سونه و جه ماعه دهرباره دی وان ده فه رموی (وَيَتَوَلَّنَ أَزْوَاجَ رَسُولِ اللَّهِ) امهات المؤمنین وه ئه هلى سونه و جه ماعه و لاء و پشتگیری و سه رخستان و خوشەویستیان هه بوه و هه يه بق هاو سه رانی پیغه مبهر (صلی الله علیه وسالم) دایکانی ئیمانداران -رضی الله عنهم- (وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّهُمْ أَزْوَاجُهُ فِي الْآخِرَةِ) وه ئه هلى سونه و جه ماعه بیرون بروایان وايده که ئه وانه ده بنه وه هاو سه ری پیغه مبهر (صلی الله علیه وسالم) له قیامه ت و له به هه شتدا.

له پینا و ئه و فه رموده که خوای رب العالمین ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسَعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعَلَيْهَا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقَهْمَ عَذَابَ الْجَحِيمِ * رَبَّنَا وَادْخِلْهُمْ جَنَّتَ عَدْنَ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَاهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [غافر: ۸-۷] که واته: ﴿وَأَزْوَاجِهِم﴾ ئه وه ئه و ده گه يه نئی له پاش چونه به هه شتیان خه لکانیک زه وج و هاو سه ره کانیشیان ئه گهر باشین و ریگای ئه وان بگرن ده چنه به هه شت هه ندیک له زانایان ده فه رمون هی پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسالم) به دلنيایي و سه دا سه د خۆی به هه شتیه ئه وانیش باشن و ریبازی ئه ویان گرتوه له دوای ئه وه وه له گه لی ده چنه به هه شت ده فه رمون ئه وه به لگهی ئه وه يه که ئه وانیش به هه شتیش.

جا له پاشان ابن تیمية ده فه رموی (خُصُوصًا خَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَمْ أَكْثَرَ أَوْلَادِهِ) به تاییه ت له نیو هاو سه ره کانی ئه هلى سونه و جه ماعه پشتگیری و سه رخستان و خوشەویستیان بق خه دیجه هه يه -رضی الله عنها- که دایکی زوربه دی مندالله کانی پیغه مبهر بتو (صلی الله علیه وسالم) له

[۱] أخرجه البخاري برقم (۳۷۷۰) في فضائل الصحابة، باب: فضل عائشة رضي الله عنها. ومسلم برقم (۲۴۴۶) في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة رضي الله تعالى عنها عن أنس بن مالك رضي الله عنه. وأخرجه مسلم برقم (۲۴۴۶) عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

ریوايەتى سەھىحە خەدىجە دايىكى هەموو مندالە كانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تەنها ھى ئىبراھىم نەبى ئەويان لە مارىيە قېتى بوه ئەگىنا كور و كچە كان ھەموى ھى خەدىجە بوه دايىكى ئىمانداران -رضي الله عنها- (وَأَوَّلَ مَنْ آمَنَ بِهِ وَعَاصَدَهُ عَلَى أَمْرِهِ) خەدىجە يە كەم ھاوسمەر پىغەمبەرىش بوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە بىروايى پى هىئناوه پشتگىرى لى كردۇھ لهسەر كار و ئىش و دەعوه و ئىسلامەتىھ كەى (وَكَانَ لَهَا مِنْهُ الْمَنْزَلَةُ الْعَالِيَّةُ) جا خەدىجە لهلاي پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پله و پايەمى زۆر گەورەي ھەبوھ و پىغەمبەر زۆر خۆشى ويستوھ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له پاشان دەفرمۇئى (وَالصَّدِيقَةَ بِنْتَ الصَّدِيقِ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا-) لەدواى خەدىجە پلهى كى دى؟ دايىكە عائىشە -رضي الله عنها- كە خۆى صديقه يە و وھ كچى صديقه واتە ئەبو به كرى صديق -رضي الله عنهم- (الَّتِي قَالَ فِيهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) دايىكە عائىشە ئەو كەسەيە كە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەربارە فەرمۇي «فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ التَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ» دەفرمۇئى پله و پايەمى دايىكە عائىشە بەسەر ئافرەتانى تر وھ كو پله و پايەمى ثەريدە، يەعنى تىڭوشە بە گۆشت و چەلاو كە ئاوى نانى تى بکوشرى لهلاي پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وھ لەناو عەربە كانيش لە كاتى خۆى لە ھەموو خواردىك بەتامتر و بەچىزترە و خەلکى پى دەعوهت دەكرا، دەفرمۇئى جا پله و پايەمى دايىكە عائىشە بەسەر ئافرەتانى تر وھ كو پله و پايەمى ثەريد و تىڭوشە چەلاو و گۆشتە بەسەر خواردنە كانى تر. جا لىرەدا با بىيىن ھەلوىستە بىكەين لهسەر ئەو خالانە ئايدى دايىكە خەدىجە لهگەل دايىكە عائىشە -رضي الله عنها- كامەيان پلهيان بەسەر ئەويتردا ھەيدە؟ جياوازى و ئىختىلاف ھەيدە لەنيوان ئەھلى سونە و جەماعەدا، وھ ئەوانە سەبارەت بە ھاوسمەرە كانى ترى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

بە دلنىايىھە و بەبى ئىختىلاف و جياوازى ئەو دوانە پلهدارتن لە ھەموو ھاوسمەرانى پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لەنيوان ئەو دوانەشدا ھەندىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە بۆچۈنيان وايدى كە دايىكە خەدىجە -رضي الله عنها- لهپىشترە و پلهدارترە بەسەر دايىكە

عائيشه -رضي الله عنها-، كه بۆچونى دوه ميش دەلین نا دايىكە عائيشه -رضي الله عنها- پله دارترە بەسەر دايىكە خەدیجە -رضي الله عنها-، وە هەندىكىش لە زاناييان لهوانە ابن كثیر دەفرمۇئى پېيوىستە رابوھ ستىن ھېچ قىسىمە كى لى نەكەين بەلگەي سەھىح هيچمان بۆ يە كلا ناكاتەوە كامەيان پله دارترە بەسەر ئەوه يىتريان، ابن تيميةش -رحمه الله- جەمع و تەوفيقىكى جوان دەكى كە ئەو دەفرمۇئى سەبارەت بە سەرەتاي مۇسلمان بون و پشتىگىرى كردىنى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆ راڭە ياندىنى ئىسلام لە سەرەتاوه پشتىوانى بۆ پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دايىكە خەدیجە پلهى بەسەر عائيشەوە هەيدە، وە سەبارەت بە راڭە ياندىنى عىلەم و زانستى و ئىسلامەتى و سونەتى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەپاش پېغەمبەر دايىكە عائيشە پلهى بەسەر دايىكە خەدیجە وە هەيدە، ئەوه ش بەلگەي سەھىحيان لەسەرە و راستە كە ابن تيمية -رحمه الله- واى فەرمۇھ، بەلام ئىمامى ذەھبى دەللى دايىكە خەدیجە پلهى زياترە بەسەر دايىكە عائيشە نەك دايىكە عائيشە پلهى زياتربى بەسەر دايىكە خەدیجە بە هەموو جۆرە كانىيەوە، ابن كثيريش وەستانى پى باشبوھ كە ھېچ قىسىمە كى لى نەكەت (والله أعلم بالصواب).

جا گرنگ ئەوه يە هاو سەرانى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەوانىش -رضي الله عنهم- دەبى زۆر لەلامان بەریزىن وە كو دايىكى ئىمانداران تەماشاييان بکەين خۆشمان بوئىن رېزيان لى بنىين وە پله داربن لەلامان لە هەموو ئافرەتكانى ترى سەھابىھ لەلامان پله دارترىن و بەریزترىن و رېزيان لى بنىين.

ھەلۋىستى راھىزە و نەواصىب و دەرىارە سەھابەكان -رضي الله عنهم-

وَيَتَبَرَّؤُونَ مِنْ طَرِيقَةِ الرَّوَافِضِ الَّذِينَ يُبْغِضُونَ الصَّحَابَةَ وَيَسْبُونَهُمْ. وَطَرِيقَةُ النَّوَاصِبِ الَّذِينَ يُؤْذِنُونَ أَهْلَ الْبَيْتِ بِقَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ. وَيَمْسُكُونَ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَ الصَّحَابَةِ، وَيَقُولُونَ: إِنَّ هَذِهِ الْآثَارَ الْمَرْوِيَّةَ فِي مَسَاوِيهِمْ مِنْهَا مَا هُوَ كَذَبٌ، وَمِنْهَا مَا قَدْ زِيَّدَ فِيهِ وَنَقَصَ وَغُيَّرَ عَنْ وَجْهِهِ، وَالصَّحِيحُ مِنْهُ هُمْ فِيهِ مَعْذُورُونَ: إِمَّا مُجْتَهَدُونَ مُصَبِّبُونَ، وَإِمَّا مُجْتَهَدُونَ مُخْطَطُونَ. وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ لَا يَعْتَقِدُونَ أَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ مَعْصُومٌ عَنْ كَبَائِرِ الِإِثْمِ وَصَغَائِرِهِ؛ بَلْ يَجُوزُ عَلَيْهِمْ

الذُّنُوبُ فِي الْجُمْلَةِ. وَلَهُمْ مِنَ السَّوَابِقَ وَالْفَضَائِلَ مَا يُوجِبُ مَغْفِرَةً مَا يَصْدُرُ مِنْهُمْ - إِنْ صَدَرَ حَتَّىٰ إِنَّهُمْ يَغْفِرُ لَهُمْ مِنَ السَّيِّئَاتِ مَا لَا يُغْفِرُ لِمَنْ بَعْدَهُمْ؛ لَأَنَّ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنَاتِ الَّتِي تَمْحُو السَّيِّئَاتِ مَا لَيْسَ لَمَنْ بَعْدَهُمْ. وَقَدْ ثَبَّتَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُمْ خَيْرُ الْقُرُونِ، وَأَنَّ الْمُدَّ مِنْ أَحَدِهِمْ إِذَا تَصَدَّقَ بِهِ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ جَبَلَ أَحْدُدَ ذَهَبًا مِمَّنْ بَعْدَهُمْ. ثُمَّ إِذَا كَانَ قَدْ صَدَرَ مِنْ أَحَدِهِمْ ذَنْبٌ؛ فَيَكُونُ قَدْ تَابَ مِنْهُ، أَوْ أَتَى بِحَسَنَاتٍ تَمْحُوهُ، أَوْ غَفَرَ لَهُ؛ بِفَضْلِ سَابَقَتْهُ، أَوْ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّذِي هُمْ أَحَقُّ النَّاسِ بِشَفَاعَتِهِ، أَوْ ابْتُلُوا بِبَلَاءٍ فِي الدُّنْيَا كُفَّرَ بِهِ عَنْهُ. فَإِذَا كَانَ هَذَا فِي الذُّنُوبِ الْمُحَقَّةِ؛ فَكَيْفَ الْأَمْوَرُ الَّتِي كَانُوا فِيهَا مُجْتَهَدِينَ: إِنْ أَصَابُوا؛ فَلَهُمْ أَجْرٌ، وَإِنْ أَخْطَأُوا؛ فَلَهُمْ أَجْرٌ وَاحِدٌ، وَالْخَطَا مَغْفُورٌ. ثُمَّ إِنَّ الْقَدْرَ الَّذِي يُنَكِّرُ مِنْ فِعْلِ بَعْضِهِمْ قَلِيلٌ نَّزَرٌ مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَضَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ؛ مِنَ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْجَهَادِ فِي سَبِيلِهِ، وَالْهِجْرَةِ، وَالنُّصْرَةِ، وَالْعِلْمِ النَّافِعِ، وَالْعَمَلِ الصَّالِحِ. وَمَنْ نَظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ بِعِلْمٍ وَبَصِيرَةً، وَمَا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنْ الْفَضَائِلِ؛ عَلِمَ يَقِينًا أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ؛ لَا كَانَ وَلَا يَكُونُ مِثْلُهُمْ، وَأَنَّهُمُ الصَّفَوةُ مِنْ قُرُونٍ هَذِهِ الْأَمْمَةِ الَّتِي هِيَ خَيْرُ الْأَمْمَةِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ.

له پاشان ابن تیمیة باسی مهوقیف و ههلویستی رافیزه و شیعه کان له گهـل نه واصیب و خهواریجه کان دهربارهـی هاوـهـل و سـهـحـابـهـ کـانـی پـیـغـهـمـبـرـ (صـلـّـیـلـلـهـ عـلـیـهـ وـسـلـّـیـلـهـ) دـهـکـاـ و دـهـفـهـرمـوـیـ (وـیـتـبـرـؤـونـ مـنـ طـرـیـقـةـ الرـوـاـضـیـ الـذـینـ یـیـغـضـوـنـ الصـحـابـةـ وـیـسـبـوـنـهـمـ). وـطـرـیـقـةـ النـوـاـصـیـ الـذـینـ یـؤـذـوـنـ آـهـلـ الـبـیـتـ بـقـوـلـ اوـ عـمـلـ) ابن تیمیة دـهـفـهـرمـوـیـ ئـهـهـلـیـ سـوـنـهـ وـجـهـمـاعـهـ رـهـتـیـ دـهـکـهـنـهـوـهـ وـبـهـرـیـنـ لـهـ رـیـگـایـ رـافـیـزـهـ کـانـ کـهـ شـیـعـهـ کـانـ ئـهـوـانـهـیـ کـهـ رـقـیـانـ لـهـ سـهـحـابـهـ کـانـ دـهـبـیـتـهـوـهـ وـلـهـ هـهـنـدـیـکـیـ کـهـمـیـانـ نـهـبـیـ وـلـهـ رـیـگـایـهـیـ نـهـواـصـیـبـهـ کـانـیـشـ کـهـ ئـهـوـانـیـشـ (آـهـلـ الـبـیـتـ)ـیـ پـیـغـهـمـبـرـ (صـلـّـیـلـلـهـ عـلـیـهـ وـسـلـّـیـلـهـ)ـیـ بـهـ قـسـهـ یـانـ بـهـ کـرـدارـ ئـازـارـ وـئـهـزـیـهـتـیـانـ دـاـونـ وـدـهـیـانـدـهـنـ (وـیـمـسـکـوـنـ عـمـاـ شـجـرـ بـیـنـ الصـحـابـةـ)ـیـ ئـهـهـلـیـ سـوـنـهـ وـجـهـمـاعـهـ خـوـیـانـ دـهـگـرـنـ لـهـوـهـیـ روـیدـاـ لـهـنـیـوـانـ سـهـحـابـهـ کـانـ (وـیـقـوـلـوـنـ: إـنـ هـذـهـ الـآـثـارـ الـمـرـوـیـةـ فـیـ مـسـاـوـیـهـمـ مـنـهـاـ مـاـ هـوـ کـذـبـ)ـ دـهـفـهـرمـوـنـ ئـهـهـلـیـ سـوـنـهـ وـجـهـمـاعـهـ ئـهـوـ رـیـوـایـتـ وـگـیـرـانـهـوـهـ وـقـسـانـهـیـ دـهـربـارـهـیـ باـسـیـ

خرایپهی هندیک له سه حابه کان گیردراوهیه و کراوه ئهوانه ههیانه درقیه و ههلبه ستراوه ریوایه ته کان (وَمَنْهَا مَا قَدْ زِيَّدَ فِيهِ وَنُقْصَ) وہ ههشیانه له ریوایه و گیرانه وہ کان زیاده و که می تیدا کراوه (وَغَيْرَ عَنْ وَجْهِهِ) له روی خوی و مانا و واتاکهی لادر اوه (وَالصَّحِيحُ مِنْهُ هُمْ فِيهِ مَعْذُورُونَ) لهو ریوایه تانه ش که سه حیحه دهربارهی کهم و کورتی سه حابه کان ئه گهر گوترابی سه حابه کان خاوهن عوزر و بیانوی شه رعی بونه تیدا (إِمَّا مُجْتَهَدُونَ مُصْبِّونَ) یان ئه وہیه خاوهن ئیجتیهاد بونه و پلهی ئیجتیهادیان ههبوه و ئیصابه یان کردوه و پیکاویانه دوو ئه جر و پاداشتیان بوقه ههبوه وہ کو ئیمامی عھلی له روداوه کهی له گه لمعاویه (وَإِمَّا مُجْتَهَدُونَ مُخْطَئُونَ) یان خاوهنی ئیجتیهاد بونه و پله و پایهی ئیجتیهادیان ههبوه و ههله یان کردوه وہ کو ئیمامی معاویه -رضی الله عنہ- له گه ل ئیمامی عھلی له روداوه کهی که ئه جر و پاداشتیکی دهست ده که وی ئه گهر دوو ئه جر و پاداشتیشی نه بی (وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ) وہ له گه ل ئه وہدا ئه هلی سونه و جه ماعه (لَا يَعْتَقِدُونَ أَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ مَعْصُومٌ عَنْ كَبَائِرِ الِإِثْمِ وَصَغَائِرِهِ) ئه هلی سونه و جه ماعه له گه ل ئه وہ شدا بیروبروایان وانیه که هه ریه ک له سه حابه کان تاکی سه حابه کان مه عسوم و بی گوناھ بوبی له گوناھه گه ورہ کان یان له گوناھه بچوکه کان (بَلْ يَجُوزُ عَلَيْهِمُ الذُّنُوبُ فِي الْجُمْلَةِ) به لکو دهشی و ده گونجی له عهقیدهی ئه هلی سونه و جه ماعه سه حابه و هاوه لانی پیغه مبه ر (عَلَيْهِمُ الْأَذْلَامُ وَالْمُؤْمِنُونَ) گوناھی گه ورہ یان بچوکیان تو ش بوبی (وَلَهُمْ مِنَ السَّوَابِقِ وَالْفَضَائِلِ مَا يُوجِبُ مَغْفِرَةً مَا يَصْدُرُ مِنْهُمْ - إِنْ صَدَرَ -) ده فه رموی به لام له بھر زور پیشینی چاک و فهزل و پله و پایه یان سه حابه کان ئه گهر گوناھیشیان لی رودرابی لیخوشبونی خوای رب العالمین بؤیان ده رچوہ و ده یانگریته وہ چونکه پله و پایهی بھرز و خیز و چاکهی زوریان ههبوه (حَتَّى إِنَّهُمْ يُغْفِرُ لَهُمْ مِنَ السَّيِّئَاتِ مَا لَا يُغْفِرُ لَمَنْ بَعْدَهُمْ) جا ئه وہی له وان ده بوردی و خوای رب العالمین له وان خوش ده بی له خه لکی تر له پاش ئه وان خوش نابی چونکه ئه وان پله و پایه یان نه بوه و ئه و ده ست پیشخه ریه یان نه بوه بوقه ئیسلام (لَا إِنَّ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنَاتِ الَّتِي تَمَحُوا السَّيِّئَاتِ مَا

لَيْسَ لِمَنْ بَعْدَهُمْ) چونکه ئهوان خاوهنى هەندىك لە چاكە كان ئەو چاكانەي کە خراپە كانى رەش كردۇتەوە و رەش دەكتەوە بەلام ئەوانەي لەدواى ئەوان تۈن خاوهنى ئەو چاكانە نىن (وَقَدْ ثَبَّتَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) جىڭىر بوه بە فەرمودەي پىغەمبەرى الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّهُمْ خَيْرُ الْقُرُونِ) ئەوان باشترين سەده و قەرن بونە سەحابە كان -رضي الله عنهم-.

كە عەبدوللائى كورى مەسعود دەگىرىتەوە دەفەرمۇي پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خَيْرُ النَّاسِ قَرْنَى» باشترينى خەلکان قەرن و سەدهى منه پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە زانايان وا پىناسەي دەكەن و راھەي دەكەن واتە سەحابە كان، ئىنجا «ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ^[۱]» لەپاش خەيرىيەت و پله و پايەي سەحابە كان تابىعىيە كان دىن ئىنجا تابىعى تابىعىيە كان دىن.

جا ابن تيمية لە درىزەي قىسىمە كانى لە مەتنى (الواسطية) دەفەرمۇي (وَأَنَّ الْمُدَّ مِنْ أَحَدِهِمْ إِذَا تَصَدَّقَ بِهِ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ جَبَلَ أَحْدِ ذَهَبًا مِمَّنْ بَعْدَهُمْ) يەك لە مست و چىنگى سەحابە كان يان نىوهى مست و چىنگىك كە ئەوان بىبەخشىن لەپىناو خواى رب العالمين وە كۆ سەدەقە و خەير چاكتىر و پلەدارترە لە بەخشىنى ئەوانەي لەدواى سەحابە كان دىن ئەگەر بە قەد كىيىو و چىاي ئوحودىش بېبەخشىن لە زىر.

ئەوهشىان لەبەر ئەو فەرمودە سەحىحەي پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کە لە راپدوش باسماڭ لىيە كە كاتى كە خالىدى كورى وەلىد قىسىمەي كە بىرەزى و جوين فرۇشىمە كى بەسەر زماندا دى بەرامبەر بە عەبدۇرەھمانى كورى عەوف پىغەمبەر دەفەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَسْبُوا أَصْحَابَيِ» جوين فرۇش مەبن بەرامبەر ھاوهلانم «لَوْ أَنْفَقَ أَحَدٌ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ^[۲]» ئەگەر ھەرييەك لە ئىيە بە قەد كىيىو و شاخى ئوحود لە زىر بېبەخشىن ناگەنه

[۱] صحيح البخاري (٣٦٥١) (٢٦٥٢) (٦٤٢٩)، صحيح مسلم (٢٥٣٣)، سنن الترمذى (٣٨٥٩).

[۲] أخرجه البخاري برقم (٣٦٧٣) في فضائل الصحابة، باب: قول النبي صلى الله عليه وسلم لو كنت متخدًا خليلاً. ومسلم برقم (٢٥٤١) في فضائل الصحابة، باب: (تحريم سب الصحابة رضي الله عنهم . عن أبي هريرة رضي الله عنه.

به خشینی سه حابه کان به قهه چنگیک ئه گهر ئه وان به خشی بیتیان يان نیو چنگیک و نیو گولیک.

له پاشان ابن تیمیة ده فه رموی (ثُمَّ إِذَا كَانَ قَدْ صَدَرَ مِنْ أَحَدِهِمْ ذَنْبٌ) له پاشان ئه گهر جاریک يان جار و باریک له هه ریک له سه حابه کان تاوان و گوناھیک رویدابی (فَيَكُونُ قَدْ تَابَ مِنْهُ) ته و بهی لیکردوه سه حابه که و ههندیک جار لیکی گه راوه ته وه (أَوْ أَتَى بَحَسَنَاتٍ تَمْحُوْهُ) يان له پاشان کردده وه چاکی کردده و ئه و کردده وه چاکانه سه بیئات و خراپه و گوناھ کهی رهش کردده ته وه (أَوْ غُفِرَ لَهُ) يان خوای رب العالمین به فه زل و به خششی خۆی لیکی بوریوه (بِفَضْلِ سَابِقَتِهِ) له پیناو ئه وهی که له پیشتردا پلهی چاکی پیشینی هه بوه و ده ست پیشخه ری هه بوه له چاکه (أَوْ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) يان به تکا و شه فاعه تکردنی پیغه مبهر بۆی (عَلَيْهِ الْكَلَامُ) (الَّذِي هُمْ أَحَقُّ النَّاسِ بِشَفَاعَتِهِ) که له هه موو خه لکی له پیشتر بۆ شه فاعه ت و تکای پیغه مبهر (عَلَيْهِ الْكَلَامُ) سه حابه کانن (أَوْ ابْتُلِيَ بِبَلَاءٍ فِي الدُّنْيَا كُفَّرَ بِهِ) يان هه ر له دونیادا الله تعالى بهلا و موسیبہ تیکی به سه ر هیناوه بوه ته ما یهی ره شبونه وه و که فاره تی گوناھ و تاوانی سه حابه که (فَإِذَا كَانَ هَذَا فِي الذُّنُوبِ الْمُحَقَّةِ) جا ئه گهر ئه وه سه باره ت به و گوناھ و تاوانه سه د له سه دیانه که هاتوه ته جی (فَكَيْفَ الْأَمُورُ الَّتِي كَانُوا فِيهَا مُجْتَهَدِينَ) ابن تیمیة ده فه رموی ئهی چون شیعه و خه لکانیک بۆیان هه یه قسه بکهن له و ئیش و کار و مه سه له و با به تانه که ئه وان تییدا موجته هید بونه نه ک گوناھ کاری سه دا سه د و حه قیقی بی و شته که رون و ئاشکرا نه بوه و ئیجتیه ادیان تییدا کردده وه کو ئه وهی له نیوان ئیمامی عهلى و ئیمامی معاویه -رضی الله عنهم- رویدا (إِنْ أَصَابُوا) جا ئه گهر له باس و خواس و شتیک ئه وان موجته هید بونه ئه گهر ئیصابه يان کردبی و پیکابیتیان (فَلَهُمْ أَجْرٌ أَنِّي) له سه ر حه دیسی پیغه مبهر (عَلَيْهِ الْكَلَامُ) دوو ئه جر و پاداشتیان هه بوه (وَإِنْ أَخْطَأُوا) ئه گهر هه له يان کردبی (فَلَهُمْ أَجْرٌ وَاحِدٌ) يه ک ئه جر و پاداشتیان ده ست

که وتوه (وَالْخَطَا مُغْفُورٌ) ههله و کهم و کورتیه کانیش شایسته لیبوردنه و الله تعالی لیی ده بوری.

ئه و تا که پیغه مبهر ده فه رموی (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَا، وَالنَّسِيَانَ، وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ»^[۱] الله تعالی له سه رئومه ته کهم نانوسی و دایبه زاندوه و حیسابیان له سه ر ناکا له شته کانی به ههله دهیکه نیان به له بیرچونه وه نیان به زوره ملئی پیمان ده کریت، ئه و ش به و مه رجنه که (مکره) ده گریته وه و زانايانی ئه هلى سونه و جه ماعه باسیان لیوه کرد وه، جاسه باره ت به و ش موجته هید ئه گهر ئیصابه کرد و پیکای دو و ئه جری ههیه و ئه گهر نه پیکای وه ههله کرد يه ک ئه جر و پاداشتی ههیه له به ر ئه و حه دیسه که پیغه مبهری (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئه و هیه به لگه له سه ری که عه مری کوری عاص ده فه رموی گوییستی پیغه مبهری الله بوم (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فه رموی: «إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ» ئه گهر حاکم حوكمیدا و ئیجتیهادی کرد «ثُمَّ أَصَابَ، فَلَهُ أَجْرًا» له پاشان ئیصابه کرد و پیکای حوكمه کهی راست ده رچوو دو و ئه جر و پاداشتی ده که وی ئه و حاکم «وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ، فَلَهُ أَجْرٌ»^[۲] ئه گهر حاکم که ئیجتیهادی کرد و ههولیدا له پاشانه که ههله کرد ئه وه ئه جر و پاداشتی کی دهست ده که وی تنهها هی هه ولدان و ماندو بونه کهی دهست ده که وی.

که و اته ئه هلى سونه و جه ماعه بھرین له ریباز و ریگای رافیزه و شیعه کان و هی خه و اریجه کان که هه ریه ک به نه و عیک بی ریزیان کرد وه له گه ل (أَهْلُ الْبَيْت) که پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وه له گه ل سه حابه کان، ئه و تا شیعه کان ههندیک جار زیده په ویان کرد وه رافیزه کان به و ئه ندازه و ده رجه گه پیشتوون وه کو تاقمه که عه له ویه کان و عه لیلاهیه کان و نوچه یریه کان که بنه ماله کی حافظ الأسد له سوریا و خه لکانیکی تریشیان له ده روبه ره و ههندیکیشیان له میسردا ده زین که (نعمود بالله) پله کی خوایه تیان داوه ته ئیمامی عه لی ئه وه

[۱] سنن ابن ماجه (۲۰۴۳).

[۲] صحیح البخاری (۷۳۵۲) | کتاب الاعتصام بالكتاب والسنۃ | باب أجر الحاکم إذا اجتهد فأصاب أو أخطأ.

ئەھلى سونە و جەماعە لە قسە و ئىشە ئەوان بەرین، يان دەلّىن ئىمامى عەلى ئەحەقىر بۇھە كە ئىمامى ئەبو بە كە دەبا يە كەم خەلیفە با لەو بەرین ئەھلى سونە و جەماعە وە راست نىھ و رەتكراوەيە و ئىمامى ئەبو بە كە وە ئىمامى عومەر ئەحەقىر بونە لە ئىمامى عەلى بە خەلیفایەتى و ئەۋە ئەھلى سونە و جەماعە بىروايىان پىيىھە يە راستىرە كە ئىمامى ئەبو بە كە دەبا يە كەم خەلیفەيە و ئىمامى عومەر دوھەمە، ئىنجا نەواصىب و خەوارىجە كانىش كە ئەگەر هەندىكى كەمېش بونە بەلام لە سەردەمى بەنى ئومەيە هەندىك لەوانەي کە موالات و دۆستايەتى و نزىكىيان لەگەل بەنو ئومەيە هەبوھ رقىان لە ئىمامى عەلى هەلگرتوھ و وە لە (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) بەوانە گوتراوە نەواصىب، بۇ؟ چونكە (نصبوا العداوة لأهل البيت) لەو ئەو ناوەيان بۇھات كە پىداگرىيان كەد و دوژمنكارىيان جىڭىر كەد لە بەرامبەر (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ)، راھىزەش لەبەر ئەو ناوەيان لىنى نراوە راھىزە شىعە كان كە زۆر پىيان ناخوشە چونكە دژايەتى نەواصىبە كانيان دەكەد كە پىچەوانەي يەكترن، راھىزە و شىعە كان ئىمامى ئەبو بە كەر (نۇوز بالله) لەعنهتى لىدەكەن قسەي ناشرين و نابەجىي پىدەلّىن وە بىرېزيان لەگەل دەكەن ئەھلى سونە و جەماعە لە شستانە بەرین، وە ناصىبە كانىش دوژمنكارى ئىمامى عەليان كەدوھ وە هي ذورييەتە كەيان كەدوھ ئائەوانە هەموى هەلەيە و ئەھلى سونە و جەماعە بە هيچ نەوع و شىۋازىك لەگەلياندا نىن، و وە ئەھلى سونە و جەماعە سۆز و خۇشەويىسى و وەلائيان هەيە بۇ (أَهْلُ الْبَيْتِ) ئى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) دەنېن وەسىتە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) جىبەجى دەكەن كە پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) فەرمۇيەتى رېزيان لىنى بنىن و دەستيان پىيەت لە نىوان ئىمامى عەلى و ئىمامى معاویە -رضي الله عنهمـ- بە ئىجتىھاديان داناوه، ئىمامى معاویە هەلەي تىدا كەدوھ ئەجريكى دەست دەكەۋى و كەوتوه، وە ئىمامى عەلى ئىصابەي تىدا كەدوھ و پىكاۋىتى دوو ئەجر و پاداشتى دەست كەوتوه، ئەو بۇچونى ئەھلى

سونه و جەماعەيە ئەگەر سەحابە كان هەلە و كەم و كورتىان هەبوھ وە تاوان و گوناھيان
ھەبوھ لەبەر باشى پىشتريان الله تعالى لىيانى بوريوھ يان چاكەيان كردوه و گوناھە كانى
پى رەشبوھ تەۋە يان تەوبەيان لىكىردوھ و الله تعالى لىي قبول كردون، جا نابى بە هيچ
شىوازىك بى رېزىيان لەگەل بىرى و بىرى شتى تريان لى بىرىتەۋە، ئەۋە بۆچۈنى ئەھلى
سونه و جەماعەيە و ئا ئەۋە كاتە ئىمە بە تەواوەتى كەواتە لەسەر رېبازىكى راست و
دروستى ئەھلى سونه و جەماعەين ئەگەر بىرۇبرۇاماڭ وابى.

فەزل و پله و پايە و قەدر گرانى سەحابەكان:

ثُمَّ إِنَّ الْقَدْرَ الَّذِي يُنْكَرُ مِنْ فَعْلِ بَعْضِهِمْ قَلِيلٌ نَّزْرٌ مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَضَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ؛
منَ الإِيمَانِ بِاللَّهِ، وَرَسُولِهِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِهِ، وَالْهِجْرَةِ، وَالنُّصْرَةِ، وَالْعِلْمِ النَّافِعِ، وَالْعَمَلِ
الصَّالِحِ. وَمَنْ نَظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ بِعِلْمٍ وَبِصِيرَةٍ، وَمَا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنْ الْفَضَائِلِ؛ عِلْمٌ يَقِينًا
أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ؛ لَا كَانَ وَلَا يَكُونُ مِثْلُهُمْ، وَأَنَّهُمُ الصَّفَوةُ مِنْ قُرُونٍ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّتِي
هِيَ خَيْرُ الْأُمَّمِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ.

گەيشتىنە سەر باس و خواسى ھاوهلانى پىغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) و فەزل و پله و پايە و قەدر
گرانيان ابن تيمية -رحمه الله- دەفرەرمۇئى (ثُمَّ إِنَّ الْقَدْرَ الَّذِي يُنْكَرُ مِنْ فَعْلِ بَعْضِهِمْ قَلِيلٌ نَّزْرٌ
مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَضَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ) دەفرەرمۇئى ئەۋە ئەندازەي كە رەتىدە كىرىتەۋە لە
ئىش و كارە كانى ھەندىيەك لە سەحابە كان كە زۆر كەمە لېبوردىنى پىوه يە سەبارەت بەو
فەزل و پله و پايە زۆرە و چاكىانەي ھەيانە، مەبەستى لەۋەيە واتە ھەندىيەك لە تاوان و
گوناھى كەم ئەگەر ھەندىيەكى كەم لە سەحابە كان لىيان روشي دابى ھەندىيەك جار
گىرەراوەيە ئەگەر دزى ھەندىيەك جار رويدابى يان زينا رويدابى و خۆيان تەسلىمى
شەرعى الله تعالى كىرىدىيەن ئارەق خواردنەوە رويدابى جائەوانە ھەرمۇيان سەبارەت
بە فەزل و بەخشىش و پله و پايە زۆرە كانيان يەكجار كەم رويداوه لەو سەرددەمە
وە لە كەسانىيەكى زۆر كەم بۇھ فەزل و بەخشىش و بەرە كەت و پله و پايە و چاكەيان زۆر

زور زیاتر بوه، که واته تهرازووی چاکهی سه حابه کان به گشتی زور به رزتره قورستره له ئیش و کاره که مه گوناھانهی که له هندیکیان رویداوه وه تهوبه یان لیکردوه یان لیی ناکری که بلیین به هؤیه وه کم و کورتی بپیار بدری بهرامبه ر به سه حابه کان بلیین له ئاستیان که م بکریته وه له ریزیان که م بکریته وه، دده رموی باشی و چاکه کانیان له چی؟ باسی فهزل و پله و پایه و چاکیه کانیان ده کا (من الإيمان بالله) يه ک له فهزل و چاکه و پله و پایه کانی سه حابه کان له ئیمان به الله يه ک جار پله یان به رز بوه (وَرَسُولِهِ) وه ئیمان به پیغه مبه ری الله (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (وَالْجَهَادُ فِي سَبِيلِهِ) له جهنگ و جیهاد و تیکوشان له پیناو الله (وَالْهِجْرَةِ) وه له هیجره ت کردن و کوچکردنیان له پیناو الله (وَالنُّصْرَةِ) وه له سه رخستی الله و پیغه مبه ری الله و (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دینی ئیسلام (وَالْعِلْمُ النَّافِعِ) له عیلم و زانستیه سود به خشانهی هه یان بوه (وَالْعَمَلُ الصَّالِحِ) له کار و کرده وه چاکانهی که هه یان بوه يه ک جار يه ک جار زور بوه و پله و پهیه یان زور به رز بوه ئه گه ر که م و کورتیه کیش جار و باریکیش له هندیکی که میان رو شی دابی ئه وه به هیچ دانانری سه باره ت به و فهزل و پله و پایه و چاکیانه له بواره که هه یان بوه، چونکه پیغه مبه ریش (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئه و شاهیدیه که بوی دان ئه وانه هه لد وه شینیت و دده رموی: «**خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِيٌّ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلْوَنَهُمْ**^[۱]» فه رموی باشترين خه لکان ئه و خه لکهی سه دهی منن پیغه مبه ر فه رموی (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که له قه رن و سه ده و چاخی مندا ده زین له پاشان ئه وانهی له پاش ئه وان دین که تابیعیه کان ئه وانهی له پاش ئه وانیش دین که تابیعی تابیعیه کان، که واته به وه خهیریه و چاکترینی سه حابه کان به دیار که وت وه هی تابیعیه کان به دیار که وت هی تابیعی تابیعیه کان به دیار که وت تازه هه رچیان پی بگوتری سه حابه کان له ونده که م و کورتیه که که م بوه له ژیانیان و هه یان بوه ئه وه نایه ته تهرازوی به رامبه ر ئه و هه موو چاکه و فهزل و پله و

[۱] صحيح البخاري (۳۶۵۱)، صحيح مسلم (۲۵۳۳)، سنن الترمذی (۳۸۵۹)، ۶۴۲۹ (۲۶۵۲).

پايده و ئەو خىر و چاكانەى كە هەيان بوه، لە پاشان ابن تيمية -رحمه الله- دەفرمۇئى (وَمَن نَظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ بِعِلْمٍ وَبَصِيرَةٍ) ھەريەك بروانىتە مىڭىز و ژياننامەى ئەو خەلگانە، قەوم بە كۆمەلە كەسىك دەگوترى لىرەش ابن تيمية مەبەستى پىيى سەحابەكانە، ئەوهى بروانىتە ژياننامەى ھاودلانى پىغەمبەر (عليه السلام) بە عىلم و زانىنهوه و بە بەصىرەت و چاوارونىهوه (وَمَا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنَ الْفَضَائِلِ) وە بروانىتە ئەو فەزىل و بەخشش و منه تانەى الله بەسەر ئەوانىدا ھەبوھ و لە گەلى كردون لە گەل سەحابە كان (علم) ئەوكات ئەو كەسە دەزانى (عَلَمَ يَقِينًا أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ) چاک رۇن دەبىتەوه بۆى ئەو كەسە دەشزانى كە سەحابە كان باشترينى بەدىھىنراون لەدواى پىغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) (لَا كَانَ وَلَا يَكُونُ مِثْلُهُمْ) نە لە پىشتر نمونەيان ھەبوھ نە ئىستاش دەبى و نە لە داھاتوش دەبى (وَأَنَّهُمْ الصَّفَوةُ مِنْ قُرُونٍ هَذِهِ الْأَمَّةِ الَّتِي هِيَ خَيْرُ الْأُمَّمِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ) جا بەديار دەكەۋى بۆى بەراستى ئەوانە ھەلبىزاردەز زۇر پاک و خاۋىنى ئەو چاخە بونە لهناو چاخ و کات و قەرنە كان ھى ئومەتى پىغەمبەر (عليه السلام) لە باشترينى ئومەتە كان بونە وە بەرىزترينيان بونە لە خزمەت الله و لەلائى الله تعالى -جل شئنە-.

كەواتە بەلىنى بەديار كەوت كە خواى رب العالمين دەفرمۇيت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرَجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱۰] ئىوه ئەمى ئومەتى پىغەمبەر (عليه السلام) چاكترين ئومەتن كە دەرچونە الله تعالى بەدىھىنراون فەرمان دەكەن بە چاکە رېڭىرى دەكەن لە خراپە بروادەھىنن بە الله تعالى، ئىنجا الله تعالى كە وا دەفرمۇئى پىغەمبەر (عليه السلام) باشترينى قەرن لهناو ئەو ئومەتە قەرنى سەردەمى پىغەمبەر (عليه السلام) كە سەحابە كان دەگرىتەوه، كەواتە سەحابە كان باشترينى خەلگەن لە ئومەتە ئەو ئومەتەش باشترينى ئومەتە بەسەر ئومەتە كانى ترەوه، كەواتە ئەوه بەلگەيە لە ئەھلى سونە و جەماعە بە بەلگەي دەھىننەوه سەحابە كان باشترينى ھەمو و ئومەتە كان

باشترينى ھەموو خەلکە كان ئەوانەى لەپىشتر ھاتون و ئەوانەى لەپاشتريش دىن ھەركەسييڭ بىن ناگاتە سەحابە كان لەپلە و پايە و وە لە فەزلى و گەورەيدا.

تابىعى تابىعىه كان ھەتا چ سەردهم و مىژويەك ئەو پلەى خەيرپول قرونیەتىان پىدەگا كە پىغەمبەر فەرمۇي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چاكترين قەرن سەردهمى منه و ئەوهى لە دواى ئەوان ئەوهى لەدواى ئەوان؟ الحافظ ابن حجر العسقلانى دەفەرمۇي: (واتفقوا أن آخر من كان من أتباع التابعين ممن يقبل قوله من عاش إلى حدود العشرين ومئتين^[١]) ئىتىفاق و يەك دەنگى ھەيە لەسەر ئەوهى كۆتايى ئەتباىعى تابىعىن شوينىكەوتەى شوينىكەوتوان بە خەيرپول قرون ھەر دادەنرى ھەتا سنورى سالانى دوو سەد و بىستى كۆچى، ھەتا ئەو كاتانىش ئەگەر يەكىن ژىابى لە تابىعى تابىعىن ھەر لەو سنورە حىساب بونە كە خەيرپول قرونیەتىان بەردەكەۋى و ئەو پلە و پايەي پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پىنى فەرمونە.

ئىمان ھەبۇن بە كەرامەتى وەليەكان:

**وَمِنْ أَصْوَلِ أَهْلِ السُّنَّةِ: التَّصْدِيقُ بِكَرَامَاتِ الْأَوْلَيَاءِ وَمَا يُجْرِي اللَّهُ عَلَى أَيْدِيهِمْ مِّنْ خَوَارِقِ
الْعَادَاتِ فِي أَنْوَاعِ الْعُلُومِ وَالْمُكَاشَفَاتِ وَأَنْوَاعِ الْقُدْرَةِ وَالتَّأْثِيرَاتِ، وَالْمَأْثُورُ عَنْ سَالِفِ الْأَمَمِ
فِي سُورَةِ الْكَهْفِ وَغَيْرِهَا، وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالْتَّابِعِينَ وَسَائِرِ فِرَقِ الْأُمَّةِ،
وَهِيَ مَوْجُودَةٌ فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.**

جا لە پاشان ابن تيمية -رحمە الله- دەگاتە سەر باس و بابەتىيکى تر كە بۆمان باس دەكا ئەويش مەسەلەى كەرامەتى وەليەكانه، ابن تيمية جىڭىرى دەكا لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە كە كەرامەتى وەليەكان شتىيکى جىڭىرى.

كەرامەت سەرەتا بزانىن چىھە ؟ كەرامەت شتىيکە رېز لىنانە هي الله تعالى كە دەيىھە خشى بە وەليەكانى خۆى و دۆستەكانى خۆى ئەو رېز لىنانە وە كەپلە و پايەيان لە دونيا و لە قيامەتدا بەرز دەكاتەوە، وە كەرامەت بەوهش دەگۈترى ھەندىيک جار (خارق العادة) يە

[١] الفتح " ٦ / ٧ .

شتيكى لە عادەت بەدەر لەسەر دەستييان روپەدا و اللە تىلى دەيھىنەتەجى ئەوە ئەو كاتە رېز لىنانە بۇ وەليه کان اللە تىلى كە دەيکا ئەوە لە عەقىدە ئەھلى سونە و جەماعە جىڭىرىھ.

كە ابن تىمیة فەرمۇى (وَمِنْ أُصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ: التَّصْدِيقُ بِكَرَامَاتِ الْأَوْلَيَاءِ وَمَا يُحْرِي اللَّهُ عَلَى أَيْدِيهِمْ مِّنْ خَوَارِقِ الْعَادَاتِ فِي أَنْوَاعِ الْعُلُومِ وَالْمُكَاشَفَاتِ وَأَنْوَاعِ الْقُدْرَةِ وَالتَّأْثِيرَاتِ، وَالْمَأْثُورُ عَنْ سَالِفِ الْأَمَمِ فِي سُورَةِ الْكَهْفِ وَغَيْرِهَا، وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأَمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالْتَّابِعِينَ وَسَائِرِ فِرقِ الْأَمَّةِ، وَهِيَ مَوْجُودَةٌ فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) دەفەرمۇى يەكىنى تىرى لە بنەماکانى ئەھلى سونە و جەماعە كە بەلگەي لە قورئان و سونە بۇ دەھىنەوە بەراشت دانانى كەرامەتى وەليه کانه ابن تىمیة دەفەرمۇى، ئەو كەرامەتانە ئى كە الله تىلى لەسەر دەستى وەليه کان بەدى دەھىنى كە (خوارق العادة)ن، (خوارق) يانى كون كردن و تىپەر كردن، عادەتىش يەعنى عورف و عادەت ئەوە ئەگەر رۇز لە دەرەوە بۇو ئەو كاتە ئى شەو و رۇز ھەبى بۇ نمونە لەناو خەلک باوه، بۇ نمونە لەناو ئىمە باوه شەو و رۇز ھەبى ئەنەنە لەناو ئىمە باوه ئەگەر زەوال ھات) بۇ نمونە لەناو ئىمە باوه لە كاتى زستانان دونيا ساردىبى بە تايىەت لە وەرز و ولاتى ئىمەدا وە لە ھاوینان دونيا گەرم بى وە لە بەھاران دونيا فىنكىيە كى خۆشى شىداربى وە لە پاشان لە پايزان گەلاكان ھەلوھرى بە نەوعىكى تربى جەو، جا ئەوانە ھەر ھەموى عادەت وايە ئەگەر كەسىك دەستى لەسەر ئاگر دابنى بسوتى ئەگەر كەسىك گولە ئىپەر ئەن بىزىرى ئەوانە ھەموو عادەت و عورف سەماندويمەتى و ئەو روپاوانە روپەدەن، جا ھەندىك جار پىچەوانە ئى عادەت تىپەر دەكە لە عادەت ھەندىك شت روپەدا بۇ وەليه کان اللە تىلى وە كو رېز لىنانە لېيان دەنلى، ئىنجا ابن تىمیة دەلى ئەو شتانە ئى عادەت تىپەر دەكەن وە كو عادەت نايەنەجى ئەوانە اللە تىلى وە كەرامەت ئەھلى سونە و جەماعە بروايىان پىيەتىدەن بە ئايەت و حەدىس جىڭىرىھ لەسەر دەستى وەليه کان روپەدا (فِي أَنْوَاعِ الْعُلُومِ

وَالْمُكَاشَفَاتِ) ههندیک جار له زوریک له عیلم و زانستیه کان، بؤ نمونه (خوارق العادة)ی عیلمی چیه؟ الله تعالیٰ ئه وهی به ئیمامی ئهبو به کر به خشی که زانی لهناو ره حمی خیزان و هاوسره کهی ئه و کورپلهی تییدایه میینه یه زانی کچه، ئه وه عیلم و زانستیک بوو که ته کنه لوجیای سهردہ می ئیستاش ته واو پیی نه گه یشتوه سونه ریش سهدا سه دنا زانی ئایه کچه یان کوره؟ به ئه گه ر ده زانی به ههندیک لیکدانه و ده زانی ههندیک جار هه لهش ده رده چی، ئیمامی ئهبو به کر سه دله سه د زانی ئه و عیلمهی پی زیاد بوو چونکه وہ لی خوای رب العالمین بوو الله تعالیٰ ئه و که رامه تهی هینایه سه دهستی ئیمامی ئهبو به کر و بؤی رویدا (وَالْمُكَاشَفَاتِ) موکاشه فه که شف ده کا شتیکی دور به دوری وہ کو ئیمامی عومه رئه و شاخ و چیایهی بؤ ئاشکرا کرد الله تعالیٰ وہ کو شاشه یه ک هاته بہر چاوی سارییه که لهوی ده جهنگی و جهندی ده کرد چهند له ئیمامی عومه ر دور بوو؟ ئیمامی عومه ر بؤی که شف بوو وہ کو وہ لیه کی خوای رب العالمین وہ گوتی ئهی سارییه چیایه که چیایه که شاخه که شاخه کهی پشتت سارییه گوییستی قسہ کانی ئیمامی عومه ر بوو، وہ له پاشان (وَأَنْوَاعِ الْقُدْرَةِ وَالْتَّأْثِيرَاتِ) وہ ههندیک جار ههندیک له کاریگه ریه کان وہ ده سه لات و هیزی زیاتر خوای رب العالمین ده به خشی وہ کو مهربیم (علیها السلام) مهربیم ئافره تیک بوو وہ کو کورده واری ده لی لہ سه رمانگ و روزی خوی بوو عیسا پیغه مبه ری بیی ﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ ئافرهت به خوی بیتاقه تهیه خورما پیاوی زور به تو انا ئینجا ده توانی بیهه ژینی الله تعالیٰ که فهربی: ﴿وَهُنَّۤ﴾ [مریم: ۲۵] هو زی یانی هه ژاندن راهه ژاندن، دار خورما که رابهه ژینه بهو بیتاقه تیه الله ئه و قودره ت و تو انا و ده سه لاتهی به مهربیم به خشی وہ کو که رامه تیک له عاده ت به ده ر بوو ئافرهت ئه و ئیشه یان پی نه ده کرا ئه گه ر حه ملیان نه با وہ ئه گه ر حه ملی هه بی و له مانگی ئاخیری بی زور بیتاقه تتره و هه ر پیی ناکری له عاده ت به ده ر بوو که مهربیم خورما که و دار خورما کهی هه ژاند روتھب و خورما ی زور تھر و پری پیوه هات که پیشتر و شک بوو وہ دابه زی به سه ری و وہ هه ژا و لیشی خوارد مهربیم

(عليها السلام)، ئینجا کەواته ئەوانه زۆر هەن بە بەلگەش جىڭىرن ابن تيمية دەفرمۇئى (والمأثور عن سَالِفِ الْأُمَّ) وە ئەھلى سونە و جەماعە بىرۋايىان بەو كەرامەتاناھەش ھەيە كە گىرپداوەيە وە كو ئەثار (مائثور) يەعنى گىرپداوە وە كو ئەثار و رىوايەت ھەيە لىيان لە ئومەتە كانى پېش ئومەتى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وە كو (فِي سُورَةِ الْكَهْفِ وَغَيْرِهَا) ئەوهى گىرپداوەيە لە ئايىتە كانى قورئان لەنیو سورەتى كەھفدا يارانى ئەشكەوت ئەصحابى كەھف ئەوهى الله تعالى بۇي پودان كەرامەت بۇو رىز لىنان بۇو (خارق العادة) بۇو سى سەد و ئەوندە سالە بنون هيچىشىان بەسەر نەيە ھەلىش بىستنەوە لە پاشان وە لە پاشان قوتاريان بىي كەس نەويىرى بچىتە سەريان ئەوانه ھەموى كەرامەت و رىز لىنان بۇو الله تعالى پېيى به خشىبۇن (وَغَيْرِهَا) جىگە لەو پوداوهى ئەصحابى كەھفيش وە كو ھى مەريەم (عليها السلام)، وە وە كو ھى ئەو پياوه كە گوپىدرىيەت كە لى دەمرى و لە پاشان الله بۇي زيندو دەكاتەوە، وە دەيەها رىوايەت و وە قسە و گىرانەوهى تر ھەيە، وە كو ھى جورەيچى عابيد كە ئەوكاتە پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇئى دايىكى دى و ھاوارى لىدەكا و سى رۆزان و دوايى دۆعائى لىدەكا الله تعالى تاقى بکاتەوە لە گەل ئافرەتىكى داوىن پېس ئەوبۇو تاقى دە كرېتەوە و ئافرەتە داوىن پېسە كە لە فەرمودەي سەحىخ ھاتوھ كە بوختان بە جورەيچ دە كا دەللى ئەو حەملەي ھەمە لە جورەيچە و مندالە كە دەبى دەللى جورەيچ باوكىتى و لە پاشان خەلک كۆدەبنەوە و صەوەمەعە كە لە جورەيچ تىك دەدەن و دەيرەخىن و لە جورەيچ دەدەن و جورەيچ دۇو پەكاعەت نويىز دەكا و سوجە و كىنۇش بۇ الله دەبا و سەلام دەداتەوە و كۆرپەلە و مندالە كە داوا دەكا بۇلاي بىن بە پەنجەي تىوھى دەزەنى لە سكى و پەنجەي لىدەدا و دەللى ئەي مندالى كى باوكىتە؟ مندال بە دەنگ دى مندالى كۆرپەلەي مەلۇتكە قسە نازانى و نايىكا خواي رب العالمين وە كەرامەتىك بۇ جورەيچ لە فەرمودەي سەحىخى پېغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جىڭىر بۇه ابن تيمية مەبەستى ئەوانەيە كە دەللى لە ئومەتە كانى پېشتر رويداوه وە كو كەرامەتىك جورەيچ پېغەمبەريش نەبوھ بەلکو تەنھا وەلى خواي

رب العالمين و عابد بوه له حه دیسه سه حیحه که وا ناوی هاتوه وہ کو که رامه تیک الله تعالیٰ مندالله کهی وہ ده نگ هینا گوتی فلانه شوان باو کمہ نه ک جوره بیج، ئه و کاته به ربو نه جوره بیج به ماچ کردن و دهست پیدا هینان و گوتیان صهومه عهیه ک لہ زیرت بو دروست ده که ینه وہ، گوتی هیچیک لہ وانہم ناوی به لکو ته نہا هه روہ کو خوی لہ خوی و گل وہ لہ قور بو م دروست که نه وہ و به سمه.

ئینجا ابن تیمیة ده فرموی (وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالْتَّابِعِينَ) وہ ئه و که رامه ت سه ردہ می پیغہ مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ) و سه رہتا و تازهی هاتنی ئیسلام و سه ردہ می سه حابه لہ سه حابه و هاوہ لہ کان ئیمامی ئه بو به کر که رامه تی بو رو داوه ئیمامی عومه ر که رامه تی بو رو داوه ئیمامی عوسان لیی رویداوه ئیمامی عه لی لیی رویداوه سه عدی کوری ئه بی وہ قاس لیی رویداوه وہ دهیه ها فه رموده و به لگهی سه حیحی تر که ئیمامی اللالکائی لہ یہ کیک لہ بھرگه کانی ئصوی ئیعتیقادی ئه هلی سونه و جه ماعه توماری کرد و دهیه ها فه رموده و رو داوه و ئه ثہ ری گیراوه ته وہ بو که رامه ته کانی وہ لیه کانی خوای رب العالمین هی سه ردہ می سه حابه و تابیعین و تابیعی تابیعین هه تا گه يشتوه ته سه ره خوی و کاتی خوی، ئینجا (وَالْتَّابِعِينَ) ئه وہی لہ سه ردہ می تابیعین رویداوه که ئه بو موسیلمی خه ولانی به ئاگر نہ سوتا ئیمامی عومه ر که بینی شانازی پیوه کرد کاتی که ئه و کابرایه ئه سودی عه نہ سی داوای پیغہ مبھر ایه تی ده کرد (پهنا به خوای رب العالمین) ئه بو موسیلمی خه ولانی ئه و پیاوہ بھر ز و بھریزه که به درقی هینایه وہ ئه ویش بانگی لیکرد و ئاگری بو هه لکرد و گوتی ده تسو تینم شاهیدی بده که من پیغہ مبھری اللهم (پهنا به الله)، ئه بو موسیلمی خه ولانی گوتی نابیستم گویچکه م نابیستی که رم لہ ئاستی ئه و قسہ وہ شاهیدیه کهی بو نه دا، گوتی ئهی شاهیدی ده دهی موحده م د پیغہ مبھر و رهوانه کراوی الله یه (عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ)؟ ئه بو موسیلمی خه ولانی گوتی به لی ئه و قسم بیستو و لہ تو شم بیست و شاهیدیه که ش ده ده، گوتی

هەلىدەنە ناو ئاگر، هەلىاندايە ناو ئاگر ئەبو موسىلىمى خەولانى نەسونا، ابن تيمية لە مجموع الفتاوی دەيھىنېتەوە و دەلى سەنەدە كەى جىڭىرە و وەرگىراوە، ئىمامى عومەر پىشوازى لىكىد فەرمۇى سوپاس بۆ ئەو خوايى كە لە ئومەتى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) نەمردم بە چاوى خۆم كەسىكىم بىنى وە كو ئىبراھىم پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) تاقى بىرىتەوە و هەلبىرىتە ناو ئاگر و نەسونى نەش سوتا و دەربازىشى بۇو ئەبو موسىلىمى خەولانى، هەندىك جار سەحابە هەبۇھە ئاۋادا رۇقىيە جا لەبەر ئەوەيدە هەندىك لە زانايانى ئەھلى سونە و جەماعە دەلىن بەلکو هەندىك جار ئەو كەرامەتائى سەحابە كان كە جىڭىر بۇھە تەواوکەرى موعجىزە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) يان لە ئومەتە كەى كە جىڭىر دەبىن، كە دەفرەمون بەلگەش لەسەر ئەوەي ئەگەر پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وە كو موسا پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دەريا و ئاۋى بۆ شەق و لەت نەبۇھە بۆي نەبۇھە كۆلان و پىيىدا تىپەر بىكا وە كو موعجىزە يەك هەر لە ئومەتە كەى ئەو شتائە رويانداوە و بۇھە، وە هەندىك دەفرەمون ئەگەر لە سەردەمى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ئەگەر پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە ئومەتە كەى ئەوەتا ئەبۇ موسىلىمى خەولانى ئەوە وە كو ئىبراھىم پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كەرامەتىك بۆي رويداوه و ئەوانە هەموى تەواوکەرى موعجىزە كانى پىغەمبەرن (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، ئەگەر بتائەۋى باسى بىكەن و لىيى وردىنەوە و زۇرى لەسەر بخويىنەوە چاكتىرىن كتاب لەو بوارە كتابىكى سەربەخۆى خۆشى هەيە ابن تيمية كتابىكى يەكجار پلەدارە بەناوى (الفرقان بین أولياء الرحمن وأولياء الشيطان) جياوازى دەخاتە نىوان دۆستانى اللهى روھمان و دۆستانى شەيتان ئەوانە كەرامەتىان بەراستى لەسەر دەست روەددە يان ئەوانە ئىستىدراجن و كەرامەتى راستەقىنە نىيە، ئىنجا زۇر زۇر ئەگەر نمونە كان بىننەوە نمونە لەسەر كەرامەتى وەلەيە كان هەندىك نمونەمان بۆتان ھېناوه لەوانى تر حەوالە ئەو پەرتوكانەتان دەكەين بە تايىھەتى پەرتوكە كەى ئىمامى اللالكائى بە سەنەدەوە ئەو ھېناوە ئەتىيە وە لە (أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة) باسى كەرامەتى سەحابە كان

تابیعی تابیعی له دوای يه ک ریزیان ده کا وه ئه و په رتوکه به ته حقیق و ته خریجیش هه يه ده توانن سود و که لکی لیوه رگن و ببین.

له پاشان ابن تیمیة -رحمه الله- ده فه رموی (وَعَنْ صَدْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالْتَّابِعِينَ) وه ئه هلى سونه و جه ماعه گوتمان بروایان هه يه به که رامه تی وه لیه کان هی سه رده می سه حابه کان و هی تابیعین و وه هی تیکرای خه لکانی تر که رویدابی له هه ر سه رده میک هی ئومه تی پیغه مبهر (پیغمبر ﷺ) که واته هه تا ئیستاش ده مینی (وَهِيَ مَوْجُودَةٌ) ماوه و ده مینی (فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) هه تا رؤژی قیامه تیش دادی که رامه تی وه لیه کان ده مینی و ئه هلى سونه و جه ماعه بروایان پیی هه يه و وه جیگیری ده کهن.

شوینکه وتنی پیغه مبهر (علیه وسلم) و شوینکه وتنی خوله فا راشیدیه کان:

فَصْلٌ: ثُمَّ مِنْ طَرِيقَةِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ اتِّبَاعُ آثَارِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَاطِنًا وَظَاهِرًا، وَاتِّبَاعُ سَبِيلِ السَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ، وَاتِّبَاعُ وَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَيْثُ قَالَ: «عَلَيْكُمْ بِسُنْتِي وَسُنْتَةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ؛ إِنَّ كُلَّ مَحْدُثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ»^[۱] وَيَعْلَمُونَ أَنَّ أَصْدَقَ الْكَلامَ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدِيَّ هَذِيْ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَيُؤْثِرُونَ كَلَامَ اللَّهِ عَلَى غَيْرِهِ مِنْ كَلَامِ أَصْنَافِ النَّاسِ، وَيُقَدِّمُونَ هَذِيْ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى هَذِيْ كُلَّ أَحَدٍ. وَلَهَذَا سُمِّوا أَهْلَ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ، وَسُمِّوا أَهْلَ الْجَمَاعَةَ؛ لَأَنَّ الْجَمَاعَةَ هِيَ الْاجْتِمَاعُ، وَضَدُّهَا الْفُرْقَةُ، وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ الْمُجَتَمِعِينَ. وَالْإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الثَّالِثُ الَّذِي يَعْتَمِدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالدِّينِ. وَهُمْ يَرْنُونَ بِهَذِهِ الْأَصْوُلِ الْثَّلَاثَةِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ النَّاسُ مِنْ أَقْوَالٍ وَأَعْمَالٍ بَاطِنَةً أَوْ ظَاهِرَةً مِمَّا لَهُ تَعْلُقٌ بِالدِّينِ. وَالْإِجْمَاعُ الَّذِي يَنْضَبِطُ هُوَ مَا كَانَ عَلَيْهِ السَّلْفُ الصَّالِحُ؛ إِذْ بَعْدَهُمْ كَثُرَ الْاِخْتِلَافُ، وَانْتَشَرَ فِي الْأُمَّةِ.

[۱] اخرجه الترمذی برقم (۲۶۷۶) في العلم. وأبو داود برقم (۴۶۰۷) في السنۃ. وابن ماجہ رقم (۴۲) في المقدمة. وأحمد في المسند (۱۲۶، ۱۲۷). والحاکم في المستدرک (۹۶ / ۹۵) وقال الترمذی: حسن صحيح. وقال الحاکم: صحيح ووافقه الذهبي.

له پاشان ابن تيمية -رحمه الله- دەگاتە سەر ئەوهى رېيازى ئەھلى سونە و جەماعە بريتىيە خالى سەرەكىيان شويىنگەوتى پىغەمبەرى پىشەوا (عليهم السلام) وە شويىنگەوتەبۇنى خەلەفە راشىدە كان ئىمامى ئەبو به كر و ئىمامى عومەر و ئىمامى عوسمان و ئىمامى عەلى دەفرمۇئى (فَصْلٌ: ثُمَّ مِنْ طَرِيقَةِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ اتَّبَاعُ آثَارِ رَسُولِ اللَّهِ (عليهم السلام) بَاطِنًا وَظَاهِرًا) دەفرمۇئى باس و خواسىكى تر ئەۋىش بريتىيە لەپاشان ئەھلى سونە و جەماعە رېياز و رېيگايىان ئەوهى كە شويىنگەوتەي ئاثار و فەرمودە كانى پىغەمبەر (عليهم السلام) دەكەون لە روالەتى و لە نەھىنى و پەنھانىدا لە ھەموى تەسلىمى سونەتە كانى پىغەمبەر دەبن (عليهم السلام) (وَاتَّبَاعُ سَبِيلِ السَّابِقِينَ الْأَوَّلِينَ) وە شويىنى ئەو خەلکانەي لە پىشتردا كە ھاتون و يە كەمینە كانن واتە سەحابەكان و تابىعىن (منَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ) سەرەتا ئەھلى سونە و جەماعە شويىنگەوتەي پىغەمبەر دەبن (عليهم السلام) پىيوه پاپەند دەبن دەستى پىيوه دەگرن ئىنجا له پاشان دەست دەگرن بە رېياز و رېيگاي سەحابەكان موھاجirەكان و كۆچكەرەكان وە له گەل ئەنصارەكان و پشتىوانان (وَاتَّبَاعُ وَصِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (عليهم السلام)) وە ئەھلى سونە و جەماعە شويىنى وەسيەتى پىغەمبەرىش دەكەون (عليهم السلام) كە پىغەمبەر (عليهم السلام) فەرمويەتى «عَلَيْكُمْ بِسُنْتِي وَسُنْنَةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنْ كُلُّ مَحْدُثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ» پىغەمبەر فەرمويەتى (عليهم السلام) لەسەرتانە دەست بگرن بە سونەت و رېيازەكەى من لەپاشان دەست بگرن بە سونەت و رېيازى چوار خەلەفە راشىدە كە كە هيدىيەت و رېيئىنيان دراوه لەپاش من دىن كە ئىمامى ئەبو به كر و ئىمامى عومەر و ئىمامى عوسمان و ئىمامى عەلى و خولەفای راشىدەنیان پى دەلىن لەپاشان فەرمۇئى دەستى پىيوه بگرن بە رېيازەكانيان وە بە خرىنەكانتان بىگرن ئەوندە بە توندى و واتە لەدوايان بىرۇن وە ئاگادارتان دەكەمەوە لە شتەكانى بەرپا دەبن و دىنە پىش و پىشتر نەبوھ (مُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ) چونكە فەرمۇئى «فَإِنْ كُلُّ مَحْدُثَةٍ بَدْعَةٌ» چونكە ھەمو شتىكى داھىنراو بىدۇھ و داھىنراو يەعنى ھەمو شتىكى

نۇئى روددا لە خۆتانەوە كە بىكەن بەلگەي لەسەر نەبى سونەتى پىغەمبەر نەبى (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
سونەتى خولەفای راشىدین نەبى ئەوانە داھىنراوە «وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالٌ» ئەوەي بىدۇھە و
داھىنراوېش بى گومرايىھە.

ئەوانە ھەلويىستە يان لەسەر دەكەين (إِن شاء اللَّهُ لَهُ أَمْلَأُ
دەكەينەوە كوردى و راچەي دەكەين لە مەتنە كە دەفرەرمۇي (وَيَعْلَمُونَ أَنَّ أَصْدَقَ الْكَلَامِ كَلَامُ
اللَّهِ) ئەھلى سونە و جەماعە دەزانىن بىڭۈمان شارەزان و عىلىميان ھەيە كە راستىرىن و شە
و وته و قسە ھى الله تعالى يە (وَخَيْرُ الْهُدَىٰ هَدِيٰ مُحَمَّدٌ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)) باشتىرىن رېياز و رېنۋىنى
كار رېياز و رېنۋىنى كارى پىغەمبەرى پىشەوايە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) (وَيُؤْثِرُونَ كَلَامَ اللَّهِ عَلَىٰ غَيْرِهِ مِنْ
كَلَامِ أَصْنَافِ النَّاسِ) فەرمودەيى الله بەپىش قسەي ھەموو خەلکانى تر دەخەن ھەر
كەسىك بىن و لە ھەر ئاستىك بىن، ئەھلى سونە و جەماعە دەست يە كە مجار بە قورئانەوە
دەگرن و قورئان و فەرمودەيى الله پىش ھەموو قسان دەخەن (وَيَقْدِمُونَ هَدِيٰ مُحَمَّدٌ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
عَلَىٰ هَدِيٰ كُلَّ أَحَدٍ) وە رېياز و رېي و شوينى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و سونەتە كانى ئە و پىش
ھەموو رېي و شوينى و رېياز و سونەتى خەلکانى تر دەخەن ھەر كەسىك ھەبى ئەوە وەسف
و سيفەت و ھاوهلناوى سەحابە بەریزە كانى پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ھى ئەھلى سونە و جەماعەيە
ئەوانە بە تىكرا ابن تيمىيە دەفرەرمۇي ئەوە وەسفىيانە و ئەوە مواسەفاتىيانە ئەھلى سونە و
جەماعە ئاوا دەست دەگرن بە رېيازى الله و پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ).

چەند ھەلويىستە يە كە لەسەر ئە و بىرگانە دەكەين بە تايىھەت كە فەرمۇي پىغەمبەر
فەرموييەتى (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «عَلَيْكُمْ بِسَنَتِي وَسَنَةِ الْخَلْفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِيِّ، تَمْسِكُوا بِهَا،
وَعَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوْاجِذِ، وَإِيَاكُمْ وَمَحْدُثَاتُ الْأَمْوَرِ؛ إِنَّ كُلَّ مَحْدُثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ»
پىويسىتە ھەلويىستە يە كە لەسەر ئەوە بىكەين و رۇنكردنەوەيە كە لەسەر بىدۇھە بىدەين (شىتە
داھىنراوە كان)، ئايىھە بىدۇھە چەند بەشە؟ وە لە عەقىدە و بىرۇبۇرا كە باس لە بىدۇھە دەكرى
چ جۆرە بىدۇھەيە كىيان مەبەستە ئەھلى سونە و جەماعە كاتىك دەلىن موبىتەدىعە كان

ئهوانه‌ی ئه و بیدعنه ده کهن و بیدعه‌چیه کان پشتیان تیبکری سه‌لامیان لى نه کری له کۆر و مه جلیسیان دانه‌نیشن، ئایه ئه وه چ نه وعه که‌سانیکن له دیدگای ئه‌هلى سونه و جه‌ماعه چ نه وعه بیدعه چیه کن؟ ته بعدهن پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و شه‌ی کوللی به کارهینا ده‌فه‌رموی ئه وهی بیدعه و داهینراوه گومرايیه، که‌واته فیعله‌ن عامه گشته‌یه بیدعه و داهینراوه ماده‌م سه‌لیزرا بیدعه‌یه شتیکی راست و ره‌وا نیه پیچه‌وانه‌ی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) پوچه‌له ره‌تکراوه‌یه گومرايیه.

وھ لە پاشان لىرەدا دەبىھ ھەلویسته‌ی ئه وھ بکەین بیدعه بھ گشته دەبىتھ دوو جۆر: (بیدعه‌ی موکەفیره‌مان ھەیه، بیدعه‌ی مووفه‌سیقه‌مان ھەیه).

بیدعه‌ی موکەفیره خاوه‌نه‌کەی کە دەیکات و ئەنجامی دەدا ئەگەر هیچ مانیع و قەدەغه‌یه ک نه‌بىھ کافری دەکا لە وھی کە کافربى چونکە بیدعه‌ی موکەفیره بھ مەعنای بیدعه‌ی کافرکار خاوه‌نه‌کەی کافر دەکا لە ئىسلام دەیباته دەرەوە ئەوھش وھ کو بیدعه و گومرايی عەقیده‌یی موناقفه‌کان يان فیرقە‌کانی عەقیده و بیروبروا وھ کو جەھمی موعته‌زىلە خەوارىج مورجىئه ئهوانه بھ ئەهلى بیدع داده‌نرین بھ و واتايىه‌ی بیدعه‌يان لە عەقیده و بیروبروا ھەبوھ گومراانه لا رىنە دەرچونه لە رېبازى پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە رېبازى ئەهلى سونه و جه‌ماعه، جا زیاتر ئەهلى سونه و جه‌ماعه کە لە په‌رتوكە‌کانی عەقیده و بیروبروا باس لە وھ دەکەن ئىیوھ تىكەل مەبن لە گەل بیدعه چیه کان مەبەستیان پىی بیدعه‌ی موکەفیره و ئەو فیرپەقە بیده‌عیانەن لە راپاپەز و شیعە‌کانه‌وھ بىگرە هەتا خەوارىجە کان ئىنجا لە پاشان مورجىئه کان ئىنجا جەھمیئه کان موعته‌زىلە کان قەدەریئه کان جەبریئیه کان لە گەل ئهوانه نه وھ ک کاریگەری خراپ بخنه سەرت لە وھی سەرنجىت رابکىشىن بۇ رېباز و رېگا‌کانی خۆيان و رېچە‌کە کانی خۆيان ئەوکاته تۆ لارى بى لە رېباز و رېگا‌ئەهلى سونه و جه‌ماعه لابدەی، لەبەر ئەوھی ئەگەر بھ عىلەم و زانستىيەوھ لە گەلیان تىكەل بى و موناقەشە و گفتوجۆيان لە گەل بکەی رېگا دراوه بۇ ئەوھی هيدايه‌تىيان بىئى رېنۋىنیان بىئى

ئەگەرنا خەلکانى بە گشتى ئەھلى سونە و جەماعە نابى تىكەل بن لەگەل ئەو بىدعاچيانەی كە لە عەقىدە و بىرۇبىرا بىدعايان ھەيە و فېرەقى ضالە و گومرەن، وە كۆ ئەوانەی ناومان ھىنان و ژمارىمان.

جۆرى دوھم بىدعاھى موفھسيقە ھەيە بەو واتايەی ئەو بىدعاھى خاوهەنە كانيان لە فەرمان دەردەچۈينى توشى تاوان و گوناھيان دەكاكا بەس كافريان ناكا لە ئىسلاميان بەدەر نانى ئەو نەوە بىدعاھەنەندىك جار بىدعاھى لە بوارى عىبادەت و پەرسىتشە كان كە ئەنجام دەدرى، عىبادەت و پەرسىتش ماھى الله تعالى يە كە ديارىيان بىكەنلىكى سىورت بۆ دابنى چوارچىوهەت بۆ دابنى دەبى لەو چوار چىوهەلەو ديارىكىدەلەو باھەتە دەرنەچى، تەنانەت بە نمونه‌يەكى ژيرى و عەقلى و واقيعيانەش دەتوانىن نمونه بىنېنەوە خەريتە و نەخشە كىشانى هەر بىنا و شويىنەكى كە تۆ خاوهەنە كاتىك لەگەل موھەندىسى و ئەندازىيارىك رېك دەكەۋى و دايىدەنېي تۆ بە حەز و ويستى خۆت دايىدەنېي بەوهى كە تۆ دەتەوى ئىنجا ئەگەر داتە هەر وەستايەك، بۆ نمونه داماننا دوو سەد مەتر موھەبەعى دوجات ھەيە دەتەوى بىكەيتە خانویەكى غەربى، ئەگەر دەيکەيتە دوو ژورى نەوم لە پىشىتە وە و ھۆلىكى ھەبى و مەتبەخىكى ھەبى و ديوەخانەيەك و ئىستيقبالىكى ھەبى ژورى پىشوازى گەراجىكى ھەبى و وە لە پاشان حەدىقەيەكى ھەبى وە ئەو موھەندىسى ئەندازەكەش ديارى بىكەنلىكى سى و نيو بە پىنج بى ھۆلە كە ئەوهەندە بەوهەندەبى ئەويتەر چوار بە پىنج بى يە كىكىشيان سى و نيو بە پىنج بى ھۆلە كە ئەوهەندە بەوهەندەبى ئەويتەر ئاوابى دەرگا كانيان ئاوا بىكەنلىكى سى و نيو بە پىنج بى ھۆلە كە ئەوهەندە بەوهەندەبى ئەويتەر و كارەت بۆ ئەنجام بدا كاتىك تۆ چويتە سەر خانوھە كە وەستاكە دوو ژورى نەومى نەكىدبوو يە كى كرد، بەس ژورە نەومە كە زۆر گەورە كىدبوو كىدبوو يە كە حەوت بە شەش، لە پاشان ھۆلە كە بە نەوعىكى تر كىدبوو ئەوهى لەسەر خەريتەيە نەيىكىدبوو، ئىستيقبالە كە بە نەوعىكى تر كىدبوو، ئەگەر جوانىش بى بە حىساب رېك و پىكىش

بى لە زاهير و روالەتى تۆ ئەپەرى مافى خۆتە بلىنى من ئەوەم ناوى، وەستايىھ كە پىت بلى بۆ ناتەۋى فلانە كەس؟ ئەوەتا كورە من لە جياتى دوو ژور ژوريكى گەورەم بۆ كردى جىنى هەموتان دەبىتەوە تىيىدا، كاكە ئەو ئىشەت باش نىھ من چىم داوات لىكىردىبوو؟ من خاوهنى مولكە كەم من خاوهنى خانوھ كەم دەبا ئاواام بۆ بکەي رېك و پېك من ئەوەم لە تۆ داوا بۇ باشتىرە خراپترە من ئەوە نازانم و لىت وەرنا گرم، تەشبيھ نەبى بۆ ئەوەي لە عەقلمان نزىك بىتەوە داوا كارىيە كانى اللهش لە عىبادەت و پەرسىتشدا شتىكى خوايىھ الله خاوهنى و دەتوانى ئەو بىيارە بدا و نەخشە كەت دەداتە دەست تۆ بۆت نەھاتوه، زورجار خەلکىك هەيە كە لە زىكىر و يادى الله يان لە سەلاوات لىدان شتىكى بىدۇھىي دەكە موخاليفە لە گەل سونەي پىغەمبەر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) لە وەلامتدا بىانوو بە چى دەگرى؟ زانايان دەفرمۇن ئىمامى شاطىبى -رحمە الله- لە ئىعتىصام و وە باقى زانايانى ترى ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن هەندىك جار بىانوى ئەوەت پى دەگرى دەللى باشە مامۆستا! من چ قەيدى دەكە سەلاواتىم لىداوه، سەلاوات شتىكى خراپە؟ كاكە خۆ تۆ نەتكۈتوھ سەلاوات خراپە، وە كو ئەوەي لىدى بەس الله خەريتە كەي داوه تە تۆ سەلاوات ئىرە شوينى نىھ لىيى بىدەي لە خۆرە زىادت كردوھ لىتداوه سەلاواتە كە، ئايە ئەگەر من فلان زىرايد بکەم خراپە؟ نائەي ئەگەر وابى كەواتە نويىزى بەيانيان دوو رەكاument به و قسە ئەگەر بىرقىن لە شوينى بلىيىن زىاد كردن لە خىر و چاکە خراپ نىھ بۆ دوو رەكاument دە كە شەش رەكاument بکە بهسەر يە كەوە؟ شەش رەكاument زۆرتر نىھ لە دوو رەكاument ؟ چەندىن فاتىحە چەند جار چەند بارە دەبىتەوە لەناو زىاتر، وە لە پاشان چەند جار ئەتەحياتى تىيىدا دەخويىنرى، سەلاوات لەسەر پىغەمبەر لىدەدرى (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، زىركە كانى لەناو دەگرى، سوجىدەي چەند زىاد دەكە؟ رەكوعى چەند زىاد دەكە؟ ئەوانە تەوقىفييە عىبادات، لەبەر ئەوە نابى خەلکىك خۆي بىنېتە ئەو ئاستەي ئەو نەخشەي الله تعالى تىك بدا لە عىبادەت و پەرسىتش لە زىكىر و يادى خوايى رب العالمين الله بۆي دىاري كردى پىغەمبەر بۆي هيئاوى (عَلَيْهِ السَّلَامُ) بۆي رونكىرىتەوە دەبى لەسەر ئەو

خهريته برقى لهسەر ئەو نەخشە برقى، ئەگەرنا خۆ ئىمە نالىين خودى شتە كە خراپە زىكرى الله قەت خراپ نىيە هەردەم باشە بەلام كردنى زىكرى الله لە هەندىك كات كە الله تعالى فەرمانى پىنەداوه و پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رېڭايى نەداوه و نەيىكىدوھ خراپىيە كە لەۋەيە لەو كاتە تۆ ئەو مافەت نىيە ئەو سەلاھىەتەت نىيە تۆ لەو ئاستەدا نى ئەو برىيارە بدهى ئەو شتە بخەيتە ئەو شويىنە ئەو شتە باشە، لەبەر ئەوھەلە و كەم و كورتىيەكان لەۋەدايە خەلکىك بەو بىانوانەوە بىدۇھ دەكەرت دەكەرىتەوە.

تیبینیه کی تر له مهسه لهی بیدعه ئه ویش ئه ویه که دینی الله تعالی ته واو بوه که خوای رب العالمین ده فه رموئی: ﴿الْيَوْمَ أَكَمَتُ لَكُمْ دِينَكُم﴾ [المائدة: ٣] کابرای که بیدعه ده کا و شتی داهینراو ده هینیته پیش و ئه نجامی دهدا (پهنا به الله) به کردار و عهمه لی که ئنه هو دینی الله ته واو نه بوه ئه و دی ته واوی ده کا! دینی الله کوتایی پیهاتوه له بواری عه قیده و بیروبروا و عیادهت و په رستش و ریو شوینه کان هه موی هیچی نه ماوه ئینجا پیغه مبهر و هفاتی کرد (عَصَمَ اللَّهُ الْأَعْمَالُ) هه موی لای الله تعالی بؤی ئیمه هینا بؤی رونکر دینه وه له سه رقری روناک ئیمه بجهی هیشت، که واته ئه گهر تؤ شتیکی لی زیاد ده کهی له خورا به بی به لگه و ده لیلیک که پیغه مبهر کربیتی (عَصَمَ اللَّهُ الْأَعْمَالُ) که خه لیفه راشیده کان کربیتیان به بی به لگه قورئانی ئه وه ئه و کاته پیت وايه (پهنا به الله) که ئنه هو دینی الله کهم و کورتی تیدا ماوه تؤ چاکی ده کهی و زیایی ده کهی و کهم و کورتیه کان ناهیلی.

له پاشان بیدعه (شته داهینراوه کان) له مهسهله مختلف فیهایه کان مهسائیله مختلف فیهایه کانی مهسائیلی فیقهی که موجته هیده گه وره کان ئیجتیهادیان کردوه و له ئاستی ئیجتیهاد دا بونه بۆچونیکیان ههیه بەرامبەر دەقیکی راسته و خۆی سەریحی دیلالەی قەتعى نیه که له قورئان يان له حەدیس ئاوا جىڭىر نەبوه ئاوا بەلگە كەش ناھىنرىتەوە جىڭگای ئیجتیهاد و لىوردبونەوە بوه ئاستی ئیجتیهادیان هەبوه ئىختیلاف و جیاوازیيان كەوتۇھە نىوان، ئەو مەسەلانە تۆ بە هەر لايەكىت كرد قەناعەتت پىھات ئاستت هەبوو

یان ئه گهر ئاستت نه بُو عه وام بُو ته قلیدی هر لایه کیانت کرد بیدعهت نه کردوه، ئه و مه سائیله مختلف فیهایانه چونکه مه سله که ئیجتیهاد به خویه وه هه لدھ گری که سیک ئیجتیهادی تىدا کردوه ئاستی ئیجتیهادی هه بُو.

بهو که سه ناگوتری بیدعه چی ئه گهر بیو: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بـه جهـر و به دهـنگـه وـه خـوـینـدـلـه پـیـشـنـوـیـشـیـهـ کـانـلـهـ کـاتـیـ ئـیـامـهـ تـیـ چـونـکـهـ ئـهـ گـهـ رـوـتـتـ ئـهـ وـهـ کـهـ سـهـ بـیدـعـهـ چـیـهـ کـهـ وـاـتـهـ ئـیـامـیـ شـافـیـعـیـ بـیدـعـهـ چـیـ بـوـهـ بـهـ دـهـنـگـ خـوـینـدـوـهـ وـهـ بـهـ لـگـهـ شـیـ بـوـ دـهـهـیـنـیـتـهـ وـهـ دـهـلـیـ بـهـ دـهـنـگـ خـیـرـیـ پـتـرـهـ،ـ اـبـنـ کـثـیرـ بـیدـعـهـ چـیـ بـوـهـ اـبـنـ کـثـیرـ لـهـ تـهـ فـسـیرـهـ کـهـ بـهـ لـگـهـ لـهـ سـهـرـ ئـهـ وـهـ دـهـهـیـنـیـتـهـ وـهـ کـهـ کـاـبـرـاـیـهـ کـیـ موـحـدـ دـیـشـ مـتـهـانـهـ پـیـکـراـوـهـ ئـهـ هـلـیـ سـوـنـهـ وـ جـهـ مـاعـهـیـهـ مـهـفـهـسـیرـیـ قـورـئـانـهـ مـوـجـتـهـهـیـدـیـکـیـ گـهـ وـرـهـ بـوـهـ دـهـلـیـ بـهـ دـهـنـگـ خـیـرـیـ پـتـرـهـ،ـ اـبـنـ تـیـمـیـةـ لـهـ وـلـاوـهـ دـهـفـهـرـمـوـیـ بـهـ بـیـ دـهـنـگـ خـیـرـیـ پـتـرـهـ،ـ مـهـزـهـبـیـ ئـیـامـیـ مـالـیـکـ دـهـلـیـ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بـهـ جـهـهـرـهـنـ خـوـینـدـنـیـ هـهـرـ مـهـکـرـوـهـ بـوـچـونـیـ رـاجـیـحـیـ مـهـزـهـبـیـ ئـیـامـیـ مـالـیـکـ دـهـلـیـ بـهـ دـهـنـگـ بـیـخـوـینـیـ شـتـیـکـیـ نـاـپـهـسـهـنـدـتـ کـرـدـوـهـ بـهـ دـهـنـگـ نـهـیـخـوـینـیـ خـیـرـتـ دـهـ گـاتـیـ،ـ کـهـ وـاـتـهـ ئـهـ وـ ئـیـخـتـیـلـافـ وـ جـیـاـواـزـیـانـهـیـ فـیـقـهـیـ مـهـسـائـیـلـهـ فـهـرـعـیـهـ فـیـقـهـیـهـ کـانـ کـهـ جـیـگـاـیـ ئـیـجـتـیـهـادـ بـوـهـ وـ زـانـیـانـیـ گـهـ وـرـهـیـ مـوـجـتـهـهـیـدـ ئـیـجـتـیـهـادـیـانـ تـیـداـ کـرـدـوـهـ وـ هـرـیـهـ کـ بـوـ بـوـچـونـیـکـیـ بـهـ لـگـهـیـ هـیـنـاـوـهـتـهـ وـهـ ئـهـ وـهـ پـیـیـ نـاـگـوـتـرـیـ مـهـسـائـیـلـیـ بـیدـهـعـیـ خـهـلـکـیـکـ ئـهـ گـهـ رـهـ لـایـهـ کـیـانـیـ جـیـبـهـ جـیـکـرـدـ بـهـ بـهـ لـگـهـ وـ قـهـنـاعـهـتـهـ وـهـ یـانـ مـهـقـهـلـیدـ بـوـوـ عـهـ وـامـ بـوـوـ خـوـینـدـهـ وـارـ نـهـ بـوـوـ لـهـ شـهـرـعـ وـ دـیـنـ شـارـهـزاـ نـهـ بـوـوـ تـهـ قـلـیدـیـ هـهـرـ لـایـهـ کـیـانـیـ کـرـدـ بـهـوـهـ نـاـگـوـتـرـیـ بـیدـعـهـ چـیـ ئـهـ گـهـ رـهـ بـهـ شـتـهـ کـهـشـ بـگـوـتـرـیـ بـیدـعـهـ.

بـوـ نـمـونـهـ لـهـ لـایـ اـبـنـ تـیـمـیـةـ وـ زـانـیـانـیـ ئـهـ هـلـیـ تـهـ حـقـیـقـ سـوـنـهـ تـیـ جـوـمـعـهـ دـهـلـیـنـ بـهـ نـاوـیـ سـوـنـهـ تـیـ جـوـمـعـهـ بـیدـعـهـیـهـ یـهـعـنـیـ دـهـلـیـنـ شـتـیـکـیـ دـاـهـیـنـرـاـوـهـ دـهـلـیـهـانـ وـاـیـهـ وـاـیـهـ...ـ بـهـ لـامـ هـهـرـ یـهـ کـیـکـ سـوـنـهـ تـیـ جـوـمـعـهـیـ کـرـدـ بـهـ قـهـنـاعـهـتـهـ وـهـ دـوـوـ رـکـاعـهـتـ بـهـ نـیـهـ تـیـ سـوـنـهـ تـیـ جـوـمـعـهـ بـهـ وـهـنـدـهـ نـابـیـتـهـ بـیدـعـهـ چـیـ چـونـکـهـ مـهـسـلـهـیـهـ کـهـ ئـیـخـتـیـلـافـیـ لـهـسـهـرـ مـهـزـهـبـیـ ئـیـامـیـ شـافـعـیـ وـ کـوـمـهـلـیـکـ

له زانایانی تر به لگه به و ده هیننه و که جیگیره، جائزه ابن تیمیه به به لگه بیسه ملینی و موجته هید بوه و ئیجتیهادی کردوه بلی ئه و بیدعه يه به لام خاوهنه کهی ئه و هی ئه و ئیشه ده کا به و ئیشه نابیته بیدعه چی ناگاته ئاستی ئه و هش ئه هلی سونه و جه ماعه که له عه قیده باسی ده که ن تو پشتی تیبکهی سه لامی لینه کهی مه رحه بایی نه کهی له کور و مه جلیسی دانه نیشی چونکه ئه و پیچه و انهی تو ئه و بوقونه فیقهیه جیبه جی کردوه.

ئیمامی ئه حمد و ئیمامی شافیعی دوو موجته هید و زانای زور گه و رهی ئه هلی سونه و جه ماعه ن قوتابی و ماموستای يه کتر بونه له يه ک سه ردەم ژیاون ئینجا له ده یه ها مه سائیل پیچه و انهی يه ک بونه، له گه ل ئه و هدا هر له کور و مه جلیسی يه کیش ده بون هر سه لامیشیان لیک ده کرد هر يه کتريشیان به بیدعه چی دانه دهنا چونکه له عه قیده و بیروبروا تیک هه لکیش بون له عه قیده و بیروبروا ئیختیلاف و جیاوازیان نه بولو له مه سائیله کانی جیئی ئیجتیهاد نه بولو ئیختیلافیان نه بولو له و مه سائیلانهی جیگای ئیجتیهاد بولو ئه و ئاستی وا بو ئارا تیگه يشتبوو له و مه سه له ئه و ئاستی وا بو.

ههندیک جار هه بولو موناقه شه و گفتوكویان هه بولو زانایانی گه و ره له چوار چیوه و بازنهی بنه ما شه رعیه کان قسه شیان به يه ک نه گو توه له يه کیش تو ره نه بونه ئه گه ر گه يشتبنه قه ناعه ت يه ک يه کی قه ناعه ت پیده هینا ئه گه رنا هه رکه س له سه ر بوقونی خوشی مابیته و ه بی ریزیان له گه ل يه ک نه کردوه له پاشان يه کتريشیان خوشویستوه برایه تیش له نیوانیان هه ر ما وه ته وه، ئه و گرینگ بولو پیم خوشبوو ئه و شتانه باس لیوه بکهین و له سه ری پاس نه ده بین.

ھۆکاری ناونانی ئه هلی سونه و جه ماعه :

وَلَهَذَا سُمِّوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَسُمِّوا أَهْلَ الْجَمَاعَةِ؛ لَأَنَّ الْجَمَاعَةَ هِيَ الاجْتِمَاعُ، وَضِدُّهَا الْفُرْقَةُ، وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ الْمُجْتَمِعِينَ. وَالْإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الْثَالِثُ الَّذِي يُعْتَمِدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالدِّينِ. وَهُمْ يَزِنُونَ بِهَذِهِ الْأَصْوَلِ الْثَلَاثَةِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ

النَّاسُ مِنْ أَقْوَالٍ وَأَعْمَالٍ بَاطِنَةً أَوْ ظَاهِرَةً مِمَّا لَهُ تَعْلُقٌ بِالدِّينِ. وَالإِجْمَاعُ الَّذِي يَنْضَبِطُ هُوَ مَا كَانَ عَلَيْهِ السَّلْفُ الصَّالِحُ؛ إِذْ بَعْدَهُمْ كَثُرَ الْاخْتِلَافُ، وَانْتَشَرَ فِي الْأُمَّةِ.

له پاشان ابن تیمیة ده گاته سه رئوه دهلى (ولهذا سُمُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَسُمُوا أَهْلَ الجَمَاعَةِ) له برئوهیه ئهو ناو و ناسناوه له ئه هلى سونه و جه ما عه نراوه ئه و انهی ریبازی پیغه مبه ریان گرتوه ته بر (عَلَيْهِ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَعْلَمُ) که خاوهن عه قیده نوه کو پیغه مبه ر (عَلَيْهِ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَعْلَمُ) و ونه کو عه قیده سه حابه کان پیيان گوتراوه خاوهنى پهروکه ئاسمانيه کهن که قورئانه يانى ئه هلى قورئان وله پاشان ئه هلى سونه به مهعنای کوبونه ته وله ده و رو به ری سونه دهستیان پیوه گرتوه دهستیان به قورئانه وله گرتوه يان ناویان لى نراوه (وَسُمُوا أَهْلَ الْجَمَاعَةِ أَهْلَ الْجَمَاعَةِ) لیره به مهعنای جه ما عه ئيجتیماع دى زانايان يه ک ده نگن له سه رئوه به مهعنای يه عنی ئيجتیماعیان کردوه و کوبونه وله ده و رو به ری ریبازی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَعْلَمُ) سونه تى پیغه مبه وده دهست ده گرن به قورئان و به سونه (لَأَنَّ الْجَمَاعَةَ هِيَ الْاجْتِمَاعُ) جا جه ما عه و کوبونه ودهش کومه له ویدا به مهعنای ئيجماع و يه ک ده نگیانه کوبونه وہیانه (وَضَدُّهَا الْفُرْقَةُ) وله پیچه و انهی ئيجماع و يه ک ده نگیش چیه؟ په رته واژه يیه و ته فرهقه يیه (وَإِنْ كَانَ لَفْظُ الْجَمَاعَةِ قَدْ صَارَ اسْمًا لِنَفْسِ الْقَوْمِ الْمُجْتَمِعِينَ) ئه گهر بیو دهلى جه ما عه به مهعنای کوبونه ودهش و يه ک ده نگی بونیشیانه له گه ل ئه وله ابن تیمیة دهلى ئه گهر و شه و ده ربینی جه ما عه واي ليهاتوه بوته ناویکیش بؤ ئه هلى سونه و جه ما عه پیش بناسرينه و بؤ ئه و خه لكانه که کوبونه ته وله ده و رو به ری ریبازی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَعْلَمُ)، له پاشان ده فه رموئ (وَالإِجْمَاعُ هُوَ الْأَصْلُ الثَّالِثُ الَّذِي يُعْتَمِدُ عَلَيْهِ فِي الْعِلْمِ وَالدِّينِ) ئيجماع چیه؟ ئيجماع يه ک ده نگی زانايانه له هه ر سه ردنه میک له سه ردنه کان، دوو جور ئيجماعیش هه يه: ئيجماعی سه ربیمان هه يه له (أصول الفقه) که باس ده کری و اته قسه يان لیکردوه زانايه کانی هه ر چین و ته به قه يه ک هه مویان کوبونه ته وله بؤچونیکیان ده ربپیوه به ده نگه وله سه راحه و راشکاوانه وله، وله ئيجماعی سکوتیش ئه وله يه ئه گهر ههندیکیان قسه يان لیکردبی و ئه وانی تر خویان لى

بىدەنگ كردىي و لىيى به وەلام نەھاتىن دياره رازى بونه كە لىيى بىدەنگ بونه، ئەوه كۆبونهوه و يە كدهنگى زانايانى ئومەتە وە سەحابە كان ئىجماعيان هەبوھ لەسەر ھەندىك شت وە تابىعى ھەيان بوه تابىعى تابىعى ھەيان بوه ھەندىك جار ئومەت بە تىكرا ئىجماعى ھەيە لەسەر ھەندىك لە شتە كان.

ئىجماع بەلگەي سىيەميشە لە (أصول الفقه) كە باس دەكا، ئىمە ئەھلى سونە و جەماعە يە كەم مەصدەر و سەرچاوەيان بۆ وەرگرتنى بەلگەكان و بەلگە هيئانەوه قورئانە، دواي ئەو سونەتى پىغەمبەر (صلوات الله علیه و آله و سلم) سونەتى سەحىخ، لەدواي سونەت ئىجماعە يەك دەنگى و كۆدنگى زانايانى تەبەقە و چىنه كانە يان ھى سەحابە ھى تابىعى يان تابىعى تابىعى كە بەلگە دەھىننەوه.

بۇ نمونە ھەندىك جار نمونه ھاتوه تەوه لەسەر ئەوه ئىستا نويىزه فەرزە كان بە ئايەت جىڭىرە كە پىنج فەرزە نويىzman لەسەرە ھى بەيانىان و نىوھرۇيان و عەسران و مەغريپان و عيشايان، بە سونەت و حەدىسى سەحىخى پىغەمبەرىش (صلوات الله علیه و آله و سلم) جىڭىرە، ئىجماعىشى لەسەرە ھەمو و ئومەتى ئىسلام يەك دەنگن لە قورئان و سونە ئەوه وەرگىراوه كۆدنگن پىنج فەرزە نويىzman لەسەرە، ھەمو و ئومەتى ئىسلام يەك دەنگن زينا حەرامە ئىجماع لەسەر ئەوه يە زينا حەرامە لە ئايەتىان وەرگرتوه لە حەدىسى سەحىخى پىغەمبەر (صلوات الله علیه و آله و سلم)، ئىنجا لەبەر ئەوه كەواتە ئىجماع بەلگەي سىيەمە لەدواي قورئان و سونە ئەھلى سونە و جەماعە دەستىيان پىوه گرتوه.

ئىنجا دەفرمۇي (وَهُمْ يَرْزُونَ بِهَذِهِ الْأُصُولِ الْثَّلَاثَةِ جَمِيعَ مَا عَلَيْهِ النَّاسُ مِنْ أَقْوَالٍ وَأَعْمَالٍ بَاطِنَةً أَوْ ظَاهِرَةً مِمَّا لَهُ تَعْلُقٌ بِالدِّينِ) (وھم) يەعنى ئەھلى سونە و جەماعە بۆ ئەوان دەگەرىتەوه، ئەھلى سونە و جەماعە بەو سى بەنمایانە ھەمو شتىك كىش دەكەن و لە تەرازوی دەدەن ئەوهى خەلکى لە قسە و گوتىن لە كار و كرددوھ پەنھان و ئاشكرا كان ئەوهى كە پەيوھستە و پەيوھنە بە دين و ئايىن و رېباز و وھ ھەموى بەو سى بەنمایانە كىش

دەكەن لە تەرازوی دەدەن، ئايە راست دەردەچى يان ھەلە دەردەچى؟ (وَالْإِجْمَاعُ الَّذِي يَنْضَبِطُ هُوَ مَا كَانَ عَلَيْهِ السَّلْفُ الصَّالِحُ) جا ئىجماع كە بە تەواوهتى جىڭىر بىئى وە تەواو زەبت بىرىت و چوار چىوهى بۆ دابىرى و لىيى تىېگەين و حالى بىن ئىجماعى سەلەفى سالح و پىشىنانى چاکە (إِذْ بَعْدُهُمْ كَثُرَ الْخِتْلَافُ، وَأَنْتَشَرَ فِي الْأُمَّةِ) چونكە لە پاش سەلەفى سالح و سى قەرنە كە بە راستى ئىختىلاف و جياوازى زۇر زۇر بۇو لە نىوان ئومەتدا وە تەواو بلاو بۇو بۇو لەناو ئومەتدا ئەو ئىختىلاف و جياوازىيە لە نىوان ئومەتى ئىسلام ئىجماع لە پاش ئەو كاتە تەواو ضەبت ناكرى تەواو چوار چىوهى بۆ دانانى وە ئىختىلاف و جياوازىيە كان يە كجار زۇرن.

بەلگەش لەسەر ئەوانەي كە ابن تيمية فەرمويەتى يە كەم الله تعالى دەفرمۇي: ﴿فَإِنْ تَنْزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرَدُّوْهُ إِلَى اللَّهِ وَآلِ الرَّسُولِ﴾ [النساء: ٥٩] لە ھەر كار و ئىشىك ئەگەر دوبەرە كى و دوو دلى و ھەر شتىكتان بۆ دروست بۇو بىگەرینە وە لاي الله تعالى و پىغەمبەرى الله (عَصَمَ اللَّهُ)، لاي الله تعالى و پىغەمبەرى الله يەعنى چى؟ يەعنى بىگەرینە وە لاي قورئان و سونە ئەوە لە بەر دەستاندايە، يان خواي رب العالمين دەفرمۇي: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ [المائدة: ٩٢] گۈرپايدى فەرمانە كانى الله و پىغەمبەربىن (عَصَمَ اللَّهُ)، ئەوانە بەلگەي چىيە؟ بەلگەي ئەوەي كە قورئان و سونە بۆ ئىمە سەرچاوهى بۆ وەرگرتى دىنمان ئايىمان بە بەلگە دەھىنرینە وە، وە لە پاشان ھەندىك لە زانايان دەفرمۇن: «لا تجتمع أَمَّتِي عَلَى ضَلَالٍ»^[١] دەلىن ئەوەش بەلگەيە لەسەر ئەوەي كە ئىجماع ئىشى پى دەكرى وە ئەو كاتە ئومەتى پىغەمبەر (عَصَمَ اللَّهُ) بە تايىبەت زاناكان و موجته ھىدە كان كۆنابنە وە لەسەر شتىكى گۈرمىسى و ھەلە.

[١] رواه الترمذى (٣/٢٠٧)، وابن ماجة (٢/١٣٠٣)، والحاكم في "المستدرك" (١١٥). وذكره السخاوي في "المقاصد" (٤٦٠)، وقال عنه: "وبالجملة فهو حديث مشهور المتن ذو أسانيد كثيرة وشواهد متعددة؛ في المرفوع وغيره".

ئەم بە چاکە و نەھى لە خراپە:

فَصْلٌ: ثُمَّ هُم مَعَ هَذِهِ الْأُصُولِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ، وَيَنْهَاونَ عَنِ الْمُنْكَرِ عَلَى مَا تُوجِّهُ الشَّرِيعَةُ: وَيَرَوْنَ إِقَامَةَ الْحَجَّ وَالْجِهَادِ وَالْجُمُعَ وَالْأَعْيَادِ مَعَ الْأَمْرَاءِ أَبْرَارًا كَانُوا أَوْ فُجَارًا، وَيُحَافِظُونَ عَلَى الْجَمَاعَاتِ. وَيَدِينُونَ بِالنَّصِيحَةِ لِلْأُمَّةِ، وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ؛ يَشْدُدُ بَعْضَهُ بَعْضًا»^[۱]، وَشَبَّاكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ، وَقَوْلِهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاوُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ؛ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عَضْوٌ؛ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالْحُمَّى وَالسَّهَرِ»^[۲].

ابن تيمية گەيشتە سەر بىرگەيە کى تر باسى فەصل و بابەتىكى تر دەكى دەفرمۇى (فَصْلٌ):
 ثُمَّ هُم مَعَ هَذِهِ الْأُصُولِ) ئەھلى سونە و جەماعە لە پاشان لە گەل ئەو بىنەمايانەي کە باسەن
 كرد (يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ) فەرمان دەكەن بە چاکە (وَيَنْهَاونَ عَنِ الْمُنْكَرِ) وە قەدەغەي خراپە
 و تاوانە كان دەكەن (عَلَى مَا تُوجِّهُ الشَّرِيعَةُ) لە سەر ئەو رى و شوينانەي کە شەريعەتى
 ئىسلام واجبى كردوھ و پىويىستى كردوھ (وَيَرَوْنَ إِقَامَةَ الْحَجَّ وَالْجِهَادِ وَالْجُمُعَ وَالْأَعْيَادِ مَعَ
 الْأَمْرَاءِ أَبْرَارًا كَانُوا أَوْ فُجَارًا، وَيُحَافِظُونَ عَلَى الْجَمَاعَاتِ) ئەھلى سونە و جەماعە حەج و
 جەنگ و جىھاد و تىكۆشان و نویزە جمعە و ھەينىيە كان و جەزىنە كان لە گەل سەركىدە و
 وەلى ئەمرە كانى خۆيان جا چاکىن ئەو وەلى ئەمرانە و تەواو بەينى خۆيان و الله وە كو
 شەخسى و كەسى خۆيان پاپەندىن بە قورئان و سونە و مولته زىيم بن و دىنداربن يان بىدىن
 و گوناھكارىش بن بەو مەرجەي ئەو بەرناમە دەستى پىوه دەگرن و ئىشى پىدە كەن
 قورئان و سونە بى مەنهەجى مىلەتە كە و جەماودەرە كە و ئەوهى لە حوكمة تە كە ئىش و
 كارى پىدە كرى، مەبەست ئەوه نىيە رىگايان پىبدە ئىش و كار بىكەن بە ياساي دەستكەد

[۱] أخرجه البخاري برقم (٦٠٢٦) في الأدب، باب: تعاون المؤمنين بعضهم بعضا . ومسلم برقم (٢٥٨٥) في البر والصلة، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم عن أبي موسى رضي الله عنه.

[۲] أخرجه البخاري برقم (٦٠١١) في الأدب، باب: رحمة الناس بالبهائم . ومسلم برقم (٢٥٨٦) في البر والصلة، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم . عن النعمان بن بشير رضي الله عنه.

نا ئهوانه نا ئهو سه رکرده و وەلی ئەمرانە کە بەینى خۆيان و الله هەندىك جار باشە هەندىك جار هەلە و کەم و کورتیان ھەيە تاوانبارن بەلام دەست دەگرن بە قورئان و سونە وە کو حۆكم پېیکردن لەناو جەماوەر و خەلکە کە کەم و کورتیان ھەيە پېی لە ئىسلام دەرناجن دىندار نىن بەینى خۆيان و الله گوناح و تاوانى كەسى و شەخسیان ھەيە، جا ئەھلى سونە و جەماعە دەبىن بەرپاكردى حەج و جەنگ و جىھاد و نويزە ھەينى و جومعە کان و جەڙنە کان لە گەل ئەو سه رکرده و وەلی ئەمرانە شتىكى رەوايە و بىروايان پېی ھەيە ئەو سه رکرده و ئەميرانە چ كەسى زۆر بە دين و موتەقى و لە الله ترس بن ئەبرارىن چاكەكارىن يان كەسى گوناھكارىن لە بەینى خۆيان و الله (وَيُحَافِظُونَ عَلَى الْجَمَاعَاتِ) وە پارىزەر دەبن لەسەر جەماعەت و كۆبونە وە کان بە تايىھەتى لە نويزە کان (وَيَدِينُونَ بِالنَّصِيحَةِ لِلْأُمَّةِ) يانى پەرتەوازە نابن وە بىروايان وايە وە کو رىياز و بەرنامه ئامۇرگارى بۇ ئومەت شتىكە دەستى پېیوھ دەگرن و نەسيحەت کار دەبن (وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ: «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ؛ يَشْدُدُ بَعْضَهُ بَعْضًا») وە بىر و بىروايان وايە ئەو فەرمودەي پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) كە فەرمويەتى بىر و ادار بۇ بىر و ادار وە کو بىنایە کى قور قوشمى وايە كە بە تەواوەتى بە رېك و پېكى لەپاڭ يەك ھەناسە بىر بوي بىنایە کە دیوارىكى پتەوە ھەناسە ئىدا نىھ كەلىنى ئىدا نىھ (يَشْدُدُ بَعْضَهُ بَعْضًا) هەندىك لە خشت و بلۇكە کان ئەو يتر دەبەستىتە وە و يە كىرى دەگرى و دەبىتە يەك لە پارچە دیوار (وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ) پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بۇ نمونە ھېننانە وە ئەو پەنجە كانى تېك ھەلکىشا و لەناو يە كى دانا بۇ ئەوەي كە بىزان ئاوا يە كىرى دەبەستنە وە توند و پىندن، ئەوەشيان کە لە فەرمودەي پېغەمبەر ھاتوھ (صلی اللہ علیہ وسلم) كە پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە رىوايەتى تر و بە لەفزى تريش فەرمويەتى: «تَرَاحِمُهُمُ الْمُؤْمِنِينَ وَتَعَاوُذُهُمْ وَتَعَاوَذُهُمْ» بىر و اداران لە گەل يەك رەحم و بەزەييان ھەيە وە عەطف و سۆزىان ھەيە وە تەواو پشتى يەك دەگرن و لە گەل يەك تېكەلن.

(وَقَوْلِهِ) وه ئەھلى سونه و جەماعە ابن تیمیة دەفرمۇئى بىرۋا و عەقىدەشيان بەو فەرمودەي پىيغەمبەريش ھەيە (عَلَيْهِ السَّلَامُ) كە دەفرمۇئى: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ» بىرۋاداران لەگەل يەكتىر لە سۆز و خۆشەویستيان وە لە رەحم و بەزەييان بەرامبەر يەكتىر وە كۈي يەك لاشە و جەستە وان «إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ» ئەگەر ئەندامىك ئازارى ھەبىت و ئىشى ھەبى «تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بُالْحُمْمَى وَالسَّهْرَ» ھەموو ئەندامە كانيان پىى دېشى و ژان داي دەگرى، كەواتە ئەگەر مۇسلمان و بىرۋادارىك لە شويىنىك ئازارىكى پىبىكا ناخوشىيەكى بىتىه سەر زەرەر و زيانى پىبىغا ئەلىرەوە و لە شويىنه کانى تر بىرۋاداران خەمى بۆ دەخۇن يارمەتى دەدەن سەرى دەخەن ئەوە برايەتى بىرۋادارىيە و ئىسلامىيە كە ئەھلى سونه و جەماعە بىرۋاداريان وايە.

كەواتە عەقىدەي ئەھلى سونه و جەماعە سەبارەت بە فەرمان بە چاكە و رېڭرى لە خراپە بەلىن لە سنورى خۆيدا بەپىى توانايان دەيىكەن و ئەنجامى دەدەن بەوەوە كۆمەلگا پاك دەبىتەوە چونكە پىيغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمودەي ھەيە و تەھدىدىشماڭ دەكە بەلکو دەفرمۇئى «لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَانُّ عَنِ الْمُنْكَرِ^[۱]» ئىيە يان فەرمان دەكەن بە چاكە يان رېڭرى دەكەن لە خراپە يان لە رىوايەتىكىيان دەفرمۇئى يان زۆر نزىكە عەزابى الله تان بەسەردابى يان دۆعا دەكەن و دوايە لە پاشان دەپارىنەوە خواى رب العالمين دۆعاكەتان گىرا ناكا.

كەواتە مۇسلمان سەبارەت بە ئىماندارىش نەسيحەت و ئامۇرگارى دەكە، سەبارەت بە سەركىدە و وەلى ئەمرىش سەركىدە و وەلى ئەمر لە چوار چىوە و بازنهى ئەھلى سونه و جەماعە دەبى لايەنى كەم مواسەفاتى شەرعىيەكانى لېپىتەجى، لايەنى كەم دەبى ئەو كەسە حۆكم بىكا بە قورئان و بە ئىسلام مەگەر لە بەينى خۆى و الله بە هەلە هەندىك شتى ھەبى تاوانى ھەبى گوناھى ھەبى يان بە ئىجتىھاد و خەتەئەوە لە بىرگە يەك لە بىرگە كان لايدا يان زانى ئەوە سەرپىچىيە و دەيىكا نەك هەر ھەموو قورئان رەفزىكە سەدا سەد ياسايدەكى

[۱] صحيح الترمذى (۲۱۶۹)، حسن.

دەستكىد بىنېتىه شويىنى ئەو كەسە ئەو سەركىدە ئەگەر حوكى كىد بەوە لە سەركىدە مۇسلمانان نىيە وەلى ئەمەر نىيە نابى حىسابى ئەوەى بۆ بىرى گوئىرايەلى بىرى لە بازنهى ئەھلى سونە و جەماعە لەگەلیدابى وە لىيى نزىك بىتهوە، بەلکو دەبى داواى ئەوەى لېبىرى ئەو سەركىدە يە بگەرپىتەوە بەرەو ئىسلام و قورئان وە حوكى بىكا بە قورئان ئەگەر ئەگەرنا ئەو سەركىدە ئەو سەركىدە نىيە كە ئەھلى سونە و جەماعە دەفرمۇن سەمع و تاھەت بۆى ھەبى لە فەرمانى دەرمەچۇ سەرپىچى فەرمانەكانى مەكە ئەگەر لېيداي ئەزىيەتى داي پارەى لى خواردى واى لېكىدى لە ھەموو شتە كان ھەر گوئىرايەلىت ھەبى باغى مەبە سەرسەرە وە لەسەرى دەرمەچۇ مەيرۇخىنە، ئەوە ئەھلى سونە و جەماعە مەبەستى پى ئەو سەركىدانە يە كە حوكى دەكەن بە قورئان ئەگەر گوناھىشىيان ھەبوو فسىقىشىيان ھەبوو ئەو كاتە ئەھلى حەل و عەقد فەرمان بە چاكە رېڭرى لە خراپەيان لەگەل دەكەن يان جەماوەر بە ئامۆژگارى بە رېڭگاي سلمىيانە ئاشتىيانە شەرعىيانە ھەوالى و قىسە كانيان پى دەگەيەنن فەرمان بە چاكە رېڭرى لە خراپەيان لەگەل ئەنجام دەدەن بەلام ئەگەر فەرمانيان كرد بە تاوان و گوناح نابى جىبەجى كەن ھى ئەوانىشىبى، وە لە پاشان سەركىدە كانى حوكى ناكەن بە ئىسلام و قورئان بە تەواوەتى ئەوە بەلا دەنین وە حوكى دەكەن بە ياسايە دەستكىدە كان بە ھېچ نەوع و شىۋازىك ئەوانە سەركىدە مۇسلمانان نىن ئەو سەمع و تاھەيان بۆ نابى ئەو فەرمودە و ئايەت و حەدىسانە نايانگرېتەوە كەوا داوا لە مۇسلمانان دەكىرى سەمع و تاھەت بۆيان ھەبى لەگەليان زۆر نەرمى باغى نەبى بەسەريانە وە لەسەريان دەرنەچى ھەولى پۇخانيان نەدەي ئەوانە نايانگرېتەوە (والله أعلم بالصواب).

ئارامگىتن و سوپاس گۈزارى و دەپەپۇن بە قەدەرى الله:

وَيَأْمُرُونَ بِالصَّبْرِ عِنْدَ الْبَلَاءِ، وَالشُّكْرُ عِنْدَ الرَّحَاءِ وَالرَّضَا بِمِرْرِ الْقَضَاءِ.

له پاشان ابن تیمیة ده فه رموی (وَيَأْمُرُونَ بِالصَّبْرِ عِنْدَ الْبَلَاءِ، وَالشُّكْرُ عِنْدَ الرَّحَاءِ وَالرُّضَا بِمِنْهُ الْقَضَاءِ) له پاشان ئەھلى سونه و جەماعە فەرمان بە يەكتى دەکەن لە کاتى بەلا و موسىبەت و تاقىكىرىدنه وە كان سەبر و ئارامىان ھېبى وە شوکرانە بىزىرىن لە کاتى ناز و نىعمەتە كانيان كە بەسەردا دەبارى و دەيانبى وە را زى بن بە قەزاو قەدەرىك ئەگەر چەند تالىش بى كە بەسەرياندا دى را زى بن بە ئەمر و فەرمانى خواى رب العالمين و بە قەزاو قەدەر ئەوە ئىشى ئەھلى سونه و جەماعە يە، وە كو خواى رب العالمين ده فه رموی: ﴿وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَنَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلْحَةَ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ﴾ ئەوە را گەياندى يە كىرە به ئايىنى ئىسلام و بە فەرمان بە چاكە و بە رىگرى لە خراپە، و وە لە پاشان: ﴿وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ [العصر: ۱-۳] يەكتى را گەياندىشە بە سەبر و ئارامى گىتن لە سەر ناخوشى و زە حمەتىيە كان.

ئەخلاقى بەرز و كردەوهى چاك:

وَيَدْعُونَ إِلَى مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، وَمَحَاسِنِ الْأَعْمَالِ، وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا»^[۱]. وَيَنْدُبُونَ إِلَى أَنْ تَصَلَّ مَنْ قَطَعَكَ، وَتُعْطِيَ مَنْ حَرَمَكَ، وَتَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَكَ. وَيَأْمُرُونَ بِإِلَّا الْوَالَّدِينَ، وَصَلَةِ الْأَرْحَامِ، وَحُسْنِ الْجَوَارِ، وَالْإِحْسَانِ إِلَى الْبَيْتَامِيِّ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبَيلِ، وَالرَّفِيقِ بِالْمَمْلُوكِ. وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْفَخْرِ، وَالْخِيَالِ، وَالْبَغْيِ، وَالْمَسَاكِينِ عَلَى الْخَلْقِ بِحَقٍّ أَوْ بِغَيْرِ حَقٍّ. وَيَأْمُرُونَ بِمَعَالِيِّ الْأَخْلَاقِ، وَيَنْهَوْنَ عَنِ سَفَسَافَهَا.

له پاشان ده فه رموی (وَيَدْعُونَ إِلَى مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ) ئەھلى سونه و جەماعە دەعوه و بانگەوازى دەكەن ھى يەكتى، بۇ چى؟ بۇ رەوشتە بەرز و جوانە كان كە ئەخلاقى جوانىيان ھەبى (وَمَحَاسِنِ الْأَعْمَالِ) وە كردەوهى چاكە كان (وَيَعْتَقِدُونَ مَعْنَى قَوْلِهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ): «أَكْمَلَ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا») وە بىر و بىروايان وايە عەقىدەيان وايە تىيەگەن لە مانا و

[۱] أخرجه الترمذى برقم (۲۶۱۲) في الإيمان. من حديث عائشة. وأبو داود برقم (۴۶۸۲) كتاب السنة. وأحمد في المسند (۲۵۰ / ۲) من حديث أبي هريرة. والحديث صححه الترمذى وهو في صحيح الجامع برقم (۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲). وقال أحمد شاكر في تحقيق المسند (۷۳۹۶): إسناده صحيح.

واتای ئەو فەرمودەی پىغەمبەر (ع) دەفەرمۇئى: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا» تەواوتىنى بىرۋاداران لە ئىمان و بىرواوه ئەوانەن كە خولوق و رەوشتىيان بەرزە و جوانە (وَيَنْدُبُونَ إِلَى أَنْ تَصِلَ مَنْ قَطَعَكَ، وَتُعْطِيَ مَنْ حَرَمَكَ، وَتَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَكَ) وە بەرەو لاي ئەوه دەچن و دل نەرمن بۆ ئەوه كە دەست بەوهە بگەن و پىيان خىرتە ئەگەر يەكىك بەوانى نەبەخشى و نەيدا ئەوان دەيىھەخشىن و پىيىدەدەن مەحرۇمى ناكەن وە ئەوانە عەفو دەكەن كە زولم و سىتمىانلى دەكەن لە مۇسلمانان عەفو بەسىرىاندا زالىه ئەھلى سونە و جەماعە و بىرۋاداران (وَيَأْمُرُونَ بِirr الْوَالَّدَيْنَ) ئەھلى سونە و جەماعە فەرمان دەكەن بە چاکە كەردن لەگەل دايىك و باوک (وَصَلَةُ الْأَرْحَامِ) وە جىيېھەجى كەردى سىلەي رەحم (وَحُسْنِ الْجَوَارِ) وە دراوسى چاکىتى لەگەل دەر و دراوسىكان (وَالإِحْسَانِ إِلَى الْبَيْتَامِ وَالْمَسَاكِينِ) وە چاکە كەردن لەگەل بى باوكان و لەگەل فەقىر و هەزارەكان (وَابْنِ السَّبَيلِ) وە ئەوانەي كە لە رېڭادا لە بازركانى يان ھەر ئىش و كارىكى تر دەچنە ولاٽىتكى تر دەكەونە غەريبي و پارە و پول و شتىيان لە دەست نامىنى ئەوانە (ابن السبیل)ن (وَالرِّفْقِ بِالْمَمْلُوكِ) وە نەرم و نىيان بن لە ھەلسوكەوتدا لە قىسىدا لەگەل ئەوانەي لە ژىر دەستيان لە جارىيە و كۆيلە كان و يان ئەگەر ئەو سەركىدەيە كە ئەمېرىكە يان بلىيىن رىش سپىيە كە يان كار بە دەستىكى مائى خۆيەتى ھى ھەر شوين و جىيەكى تر ئەوانەي لە ژىر دەستى ئەوانەن لەگەليان نەرم و نىيانن لە ھەلسوكەوت و قىسى و گوتىن پىغەمبەر وابوه (ع) ئەھلى سونە و جەماعە وان، پاشان دەفەرمۇئى (وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْفَحْرِ، وَالْخُيَلَاءِ) وە يەكتىر قەدەغە دەكەن و خەلکىش قەدەغە دەكەن لە فەخر و شانازى بەخۆوە كەردن وە رۆح گەورايەتى و خۆ بە زل زانىن و لاف و گەزافى لوت بەرزى ليىدان (وَالْبَغْيِ) وە لە گوناح و تاوانە كانى سئور بەزىنى چ بە كىدار و عەمەل چ بە دامىن چ بە زمان (وَالاَسْتِطَالَةِ عَلَى الْخَلْقِ بِحَقٍّ أَوْ بِغَيْرِ حَقٍّ) يان زمان درىزى و دەست درىزى بەسىر خەلکىيەوه بە حەق يان بە ناحەق

(وَيَأْمُرُونَ بِمَعْالِي الْأَخْلَاقِ) وَهُوَ فَهْرَمَانٌ بِهِ كَثُرَ دَهْ كَهْنَ بِهِ رِهْوَشَتَهْ بِهِ رِهْرَزَ وَ مَهْزَنَهْ كَانَ (وَيَنْهَوْنَ عَنْ سَفْسَافَهَا) وَهُوَ قَهْدَهْ غَهْيَ يَهْ كَثُرَ دَهْ كَهْنَ لَهْ خَلَاقَ وَ رِهْوَشَتَهْ نَزَمَهْ كَانَ وَ ئَهْ وَهَىَ لَهْ خَلَكَى بِهِ رِهْرَزَ وَ بِهِ رِيْزَ نَاوَهْ شَيْتَهْ وَهَ.

كۆتاپى ئەم عەقىدەيە:

وَكُلُّ مَا يَقُولُونَهُ وَيَفْعَلُونَهُ مِنْ هَذَا وَغَيْرِهِ؛ فَإِنَّمَا هُمْ فِيهِ مُتَّبِعُونَ لِكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَطَرِيقَتُهُمْ هِيَ دِينُ الْإِسْلَامِ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ مُحَمَّداً (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

لَكِنْ لَمَّا «أَخْبَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ أُمَّتَهُ سَتَفْتَرَقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً؛ كُلُّها فِي النَّارِ؛ إِلَّا وَاحِدَةً، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ»^[۱]. وَفِي حَدِيثٍ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: «هُمْ مَنْ كَانَ عَلَى مُثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي»^[۲]، صَارَ الْمُتَمَسِّكُونَ بِالْإِسْلَامِ الْمَحْضِ الْخَالِصِ عَنِ الشَّوْبِ هُمْ أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ.

وَفِيهِمُ الصَّدِيقُونَ، وَالشُّهَدَاءِ، وَالصَّالِحُونَ، وَمِنْهُمْ أَعْلَامُ الْهُدَى، وَمَصَابِيحُ الدُّجَى، أُولُو الْمَنَاقِبِ الْمَأْتُورَةِ، وَالْفَضَائِلِ الْمَذْكُورَةِ، وَفِيهِمُ الْأَبْدَالُ، وَفِيهِمُ أَئمَّةُ الدِّينِ، الَّذِينَ أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى هَدَائِهِمْ وَدِرَايَتِهِمْ، وَهُمُ الطَّائِفَةُ الْمَنْصُورَةُ الَّذِينَ قَالَ فِيهِمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةً، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفُهُمْ، وَلَا مَنْ خَذَلَهُمْ؛ حَتَّى تَقُومَ

[۱] أخرجه الترمذى برقم (۲۶۴۱) في الإيمان، والحاكم في المستدرك (۱ / ۱۸) واللائكنى في شرح أصول اعتقاد أهل السنة (۱ / ۹۹). والاجري في الشريعة (۵ / ۱۶). والمرزوقي في السنة ص ۱۸. وابن وضاح في البدع والنهي عنها ص ۱۵ من حديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما. قال الترمذى. حديث مفسر لا نعرفه مثل هذا إلا من هذا الوجه. وللحديث شواهد ترفعه لمরتبة الحسن. وحسنه الألبانى انظر: السلسلة الصحيحة رقم (۲۰۳) ورقم (۱۴۹۲). وظلال الجنة (۶۳). صحيح الجامع (۵۴۳).

[۲] حديث افتراق الأمة أخرجه أبو داود برقم (۴۵۹۶) في السنة. والترمذى برقم (۲۶۴۰) في الإيمان. وابن ماجه برقم (۳۹۹۱) في الفتن. وأحمد في المسند (۲ / ۳۳۲). عن أبي هريرة رضي الله عنه. قال الترمذى: حديث أبي هريرة حديث حسن صحيح. وهو في صحيح الجامع رقم (۱۰۸۳). وقال أحمد شاكر في تحقيق المسند (۸۳۷۷): إسناده صحيح.

السّاعَةُ^[١]، نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنَا مِنْهُمْ وَأَنْ لَا يُزِيغَ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا، وَأَنْ يَهْبَ لَنَا مِنْ لَدُنْهُ رَحْمَةً إِنَّهُ هُوَ الْوَهَابُ. وَاللَّهُ أَعْلَمُ.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

ئينجا له ئاخيريە كەيدا ابن تيمية دەفرموى (وَكُلُّ مَا يَقُولُونَهُ وَيَفْعَلُونَهُ مِنْ هَذَا وَغَيْرِهِ) ئەوهى ئەھلى سونە و جەماعە دەيلىن و دەيکەن لهو قسانەى كە گوتمان و جگە لهوانەش (فَإِنَّمَا هُمْ فِيهِ مُتَّبِعُونَ لِكُتُبِ وَالسُّنَّةِ) ھەر لە خۆرائەوهيان نە كردوھ و ناكەن بەلكو ئەوان شويىنكەوتهى قورئان و سونەن لهو ئىشەيان (وَطَرِيقَتُهُمْ هِيَ دِينُ الْإِسْلَامِ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ مُحَمَّدًا (عليه السلام)) رېياز و رېگاشيان رېياز و دينى ئىسلامە كە پىغەمبەر (عليه السلام) له لاي الله تعالى وە بۆي ھاتوھ و پىيى رەوانە كراوه (لَكِنْ لَمَّا «أَخْبَرَ النَّبِيُّ (عليه السلام) أَنَّ أُمَّتَهُ سَتَفْتَرَقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً») بەلام لەپاش ئەوهى كە پىغەمبەر ھەوالىدا (عليه السلام) ئومەتە كەى دابەش دەبى و پەرتەوازە دەبى بەسەر حەفتا و سى تاقم و كۆمەل «كُلُّهَا فِي النَّارِ» ھەر حەفتا و سى و ھەموشيان تاقم و كۆمەلە كان بۇناو ئاگرن (إِلَّا وَاحِدَةً) تەنها يەكىان نەبىي «وَهِيَ الْجَمَاعَةُ^[٢]» ئەويش كۆمەلە يان لە رىوايەتى تر فەرمۇى پىغەمبەر (عليه السلام) (وَفِي حَدِيثٍ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ) كە فەرمۇى «هُمْ مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِيِّ^[٣]» يان لەسەر رېياز

[١] ورد هذا الحديث بألفاظ متعددة عن جماعة من الصحابة منهم: سلمة بن نفیل الكندي، وثوبان، ومعاوية بن أبي سفيان ، وقرة بن إيس، وعمران بن حصين، وجابر بن عبد الله، وعقبة بن عامر، فهو حديث متواتر. وانظر ألفاظ هذا الحديث الجليل في جامع الأصول لابن الأثير أرقام: (١٠٤٨، ٦٧٧٦، ٦٧٧٩، ٦٧٧٧، ٦٧٧٨، ٦٧٧٩، ٧٨٣٢، ٧٩١٧، ٨٨٧٩) وقد اتفق البخاري ومسلم على بعض تلك الألفاظ وانفرد كل منهما ببعضها، وروى أصحاب السنن بعضها.

[٢] أخرجه الترمذى برقم (٢٦٤١) في الإيمان، والحاكم في المستدرك (١٨ / ١١) واللائكنى في شرح أصول اعتقاد أهل السنة (٩٩ / ١). والاجري في الشريعة (٥ / ١٦). والمرزوقي في السنة ص ١٨. وابن وضاح في البدع والنهي عنها ص ١٥ من حديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما. قال الترمذى. حديث مفسر لا نعرفه مثل هذا إلا من هذا الوجه. وللحديث شواهد ترفعه لمرتبة الحسن. وحسنه الألبانى انظر: السلسلة الصحيحة رقم (٢٠٣) ورقم (١٤٩٢). وظلال الجنۃ (٦٣). صحيح الجامع (٥٣٤٣).

[٣] حديث افتراق الأمة أخرجه أبو داود برقم (٤٥٩٦) في السنة. والترمذى برقم (٢٦٤٠) في الإيمان. وابن ماجه برقم (٣٩٩١) في الفتن. وأحمد في المسند (٢ / ٣٣٢). عن أبي هريرة رضي الله عنه. قال الترمذى: حديث أبي هريرة حديث حسن صحيح. وهو في صحيح الجامع رقم (١٠٨٣). وقال أحمد شاكر في تحقيق المسند (٨٣٧٧): إسناده صحيح.

و ریگای ئەوهى من لهسەریم ئەمرۆ و سەحابە کانم لهسەرین ئەوان رزگاريان دەبىت لهو حەفتا و سى فېرقەيە و ناچنه ناو ئاگرى دۆزەخ (صَارَ الْمُتَمَسِّكُونَ بِالإِسْلَامِ الْمَحْضِ الْخَالِصِ عَنِ الشَّوْبِ هُمُ أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ) ابن تیمیة دەرمۇی جا كەواتە ئەوانەی تەواو دەستیان بە ئىسلامىكى روتى سەدا سەدى پاك و خاوىن بى خلت و غەش گرتوه ئەوانە ئەھلى سونە و جەماعەن کە ئەو ریيازەيان ھەيە، ئەو ئەھلى سونە و جەماعانە سنفە کانیان چەندن؟ (وَفِيهِمُ الصَّدِيقُونَ) ئەھلى تەصدىقىان تىدايە وە كۆ ئەبو به كرى صديق سەدا سەد بروايان ھەيە تەصدىقى ھەمو و ئەمر و فەرمانە كان دەكەن تەسلىمى تەواون بۆ كتاب و سونە (وَالشُّهَدَاءِ) ئەوانەی لەپىناو الله گيان بەخت دەكەن و شەھيد دەبن (وَالصَّالِحُونَ) چاکە کارانیان ھەيە (وَمِنْهُمْ أَعْلَامُ الْهُدَى) ھەيانە کە نىشانەي رىنويىنин لە دورەوە يەعنى وە كۆ بلىي سونبولى رىنويىنин (وَمَصَابِيحُ الدُّجَى) وە ھەيانە بەراستى رۇناك كەرەوەن بۆ ئەوانەي کە بە شوينيان دەكەون (أُولُو الْمَنَاقِبِ الْمَأْثُورَةِ) خاوهنى چەندىن پىدا ھەلگوته و رىز و ئىختىرامى لىكىرداوهن و بە ئەثار بۆيان جىڭىربوه (وَالْفَضَائِلِ الْمَذْكُورَةِ) چەندىن پلە و پايە کە بۆيان باسکراوه (وَفِيهِمُ الْأَبَدَالُ) ھەيانە ئەبدالن بە مەعنای زۆر لە الله ترس و لىي نزىكن وەلەيە كانن (وَفِيهِمُ أَئِمَّةُ الدِّينِ) ھەيانە پىشەواي ئايىن واتە زانا (الَّذِينَ أَجْمَعَ الْمُسْلِمُونَ عَلَىٰ هِدَايَتِهِمْ وَدِرَائِيَتِهِمْ) ئەو پىشەوا و زانايانەن کە مۇسلمانان يەك دەنگن لهسەر رىنويىنى و ھيدايەتىان وە لهسەر ئەو عىلەم و زانستى و ریياز و ریگايەي کە گرتويانە تەبەر (وَهُمُ الطَّائِفَةُ الْمَنْصُورَةُ) ئا ئەوانەن تاقىم و كۆمەلى سەرخراو (الَّذِينَ قَاتَلُ فِيهِمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)) کەواتە ئەھلى سونە و جەماعە تائيفەي مەنصورەن وە ئەو چىن و توپىزانەي کە دەلى باسم كرد ابن تیمیة ئەھلى سونە و جەماعە پىك دەھىن ئەوانە تائيفە و كۆمەلى سەرخراون کە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەربارەيان فەرمويەتى «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِّنْ أُمَّةٍ عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةً» بەردهوام كۆمەل و تاقمىك لە ئومەتى من لهسەر حەق و رەوابى سەرخراون «لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ» زەرەر و زيانيان پى ناگەيەنى ھەر كەسان و خەلکانىك

پیچه وانه یان بکهن «وَلَا مَنْ خَذَلَهُمْ» هه ر که سانیک بیه وی سه ر شوریان پی بکا و به که میان بزانی کار ناکاته سه ر ئه وان «حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ^[۱]» هه تا قیامه دادی و اته هه تا نزیکی قیامه دادیت، که ئه و فه رموده ش به دهیه ها ریوایه تهاتوه وه له سه حیحی بوخاری و مولیمیش ئه سله کهی جیی ده بیته وه وه له پاشان خاوه نی په رتوکه کانی سونه نیش ئیمامی ترمذی و ابن ماجه و هه ر یه ک به لفز و ریوایه تیک گیرایتیه وه.

جاله کوتاییه کهی ابن تیمیه دو عاده کا و ده پاریته وه ده فه رمومی (نَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنَا مِنْهُمْ) (ئیمدهش ده لیین ئامین) ده لی له الله ده پارینه وه الله تعالیی ئیمه له وان بکا له و ئه هلى سونه و جه ماعه و له و سلفانه (وَأَنْ لَا يُرِيغَ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا) خوای رب العالمین دلیان رهش نه کا زهیغی تینه خا گومرا نه کا له دوای ئه وهی هیدایه ت و رینویتی کردین (وَأَنْ يَهَبَ لَنَا مِنْ لَدُنْهِ رَحْمَةً إِنَّهُ هُوَ الْوَهَابُ) وه له خویه وه الله تعالیی پیمان ببه خشی ره حم و به زهی چونکه ئه و به راستی به خشere الله تعالیی -جل شئنه- (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) جا ده فه رمومی الله ش چاکتر ده زانی له و قسانه که کردومه.

دهش فه رمومی (وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ) و اته داوا ده کهین له الله الله ریز و سوپاس و پیداهه لگوتنی پیغه مبه ر بکا (صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ) له نیو فریشته کاندا ئه وه سه لا واتی خوایه بؤسنه هه ر که سیک (وَآلِهِ) له سه ر ئالی پیغه مبه ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ) ئال به مهعنای (أَهْلُ الْبَيْتِ) یش دی خزم و که س و نزیکه کانی پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ) له وانه که با سمان کرد له را بردو دا به مهعنای ئه تباع و شوینکه و توانيشی دی هه تا قیامه (وَصَحْبِهِ) هاوه له به ریز و سه حابه کانیشی (وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيرًا) وه سه لامه تیشیان پی ببه خشی له ئافهت و ناخوشی و گیرو گرفته کانی دونیا

[۱] ورد هذا الحديث بألفاظ متعددة عن جماعة من الصحابة منهم: سلمة بن نفيل الكندي، وثوبان، ومعاوية بن أبي سفيان ، وقرة بن إياس، وعمران بن حصين، وجابر بن عبد الله، وعقبة بن عامر، فهو حديث متواتر. وانظر ألفاظ هذا الحديث الجليل في جامع الأصول لابن الأثير أرقام: ۱۰۴۸، ۶۷۷۶، ۶۷۷۹، ۶۷۷۸، ۷۴۹۶، ۷۸۲۲، ۷۹۱۷، ۸۸۷۹ وقد اتفق البخاري ومسلم على بعض تلك الألفاظ وانفرد كل منها ببعضها، وروى أصحاب السنن بعضها.

و ه له ئاگری دۆزه خیش سەلامەتیان پى بېھخشى سەلامەتىه کى زۆر بیانباته بهەشت لە گەل ئىمەش.

لېرەدا ھاتىنه كۆتايى (الواسطية)ى ابن تيمية شەرح و راھە كەى كۆتايى پىھات، ھەرچەندە لهو ئاخىر و كۆتاييانه بۇ ئەوهى ويستان وىرَا بگەين و لهو شەوهى كۆتايى رەمەزاندا كە بېيانى جەڙنى رەمەزانه بە پشتىوانى الله ھەموى تەواو بىئ ئەگەرنا ھەندىك لە بىرگە كانى ئەو ئەخىر و كۆتايىه دەشمان توانى تۆزىكى لەسەر بىرۇن و زياترىشى بە خۆيەوە ھەلّدەگرت، له دەرفەت و كاتىكى ترى يان بە پشتىوانى الله ئەگەر الله تىعالي دەرفەتى دايى دامانناوه له ماوهى كى نزىكدا له دواى ئەوهى خويىندى ماستەر نامە كەمان تەواو بىئ و وە ئەو رىسالەي ماجستەر تەواو بىئ بەسەر ئەو كىتاب و تەئليف و دانزاونەي خۆماندا بچىنه وە يەك لهوانە (الواسطية)يە وە ئەو شەرح و راھانەش كە تەسجىلىش كراوه ئەو كات لهو ۋىوه بە نوسىن بە درىزتر رۇنگىردنەوهى لەسەر بىرۇن.

جا ئەوهى راست و دروست بۇو له ھەموو دەرس و وانە كان له الله تىعالي بوه ئەوهى ھەلە و كەم و كورتى بوه له ئىبلىسى نگەيس و وە له منى بەندەى الله بوه كە پېرىن لە تاوان و گوناح داواى دۆعائى خەير دەكەين ھەر كەسىك ئەو دەنگەي ئىمەي بىست ئەو رەنگەي ئىمەي بىنى سودىكى لى وەرگرت له دۆعائى خەير بىئ بەشمان نەكا دۆعائى ئەوهمان بۇ بىكە بەرددوام بىن لەسەر عەقىدە و بىرۇپروايەك كە الله پىيى رازىيە كە پىغەمبەر (صَلَّى اللَّهُ عَلَىْهِ وَسَلَّمَ) ھەيپوھ سەحابە بەرپىزەكان ھەيان بوه پىشىنانى چاڭ ھەيان بوه لەسەر ئەو بىرۇپروايە بىزىن و بىرەن و وە زىندو بىرىنەوه ئامىن.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين